

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

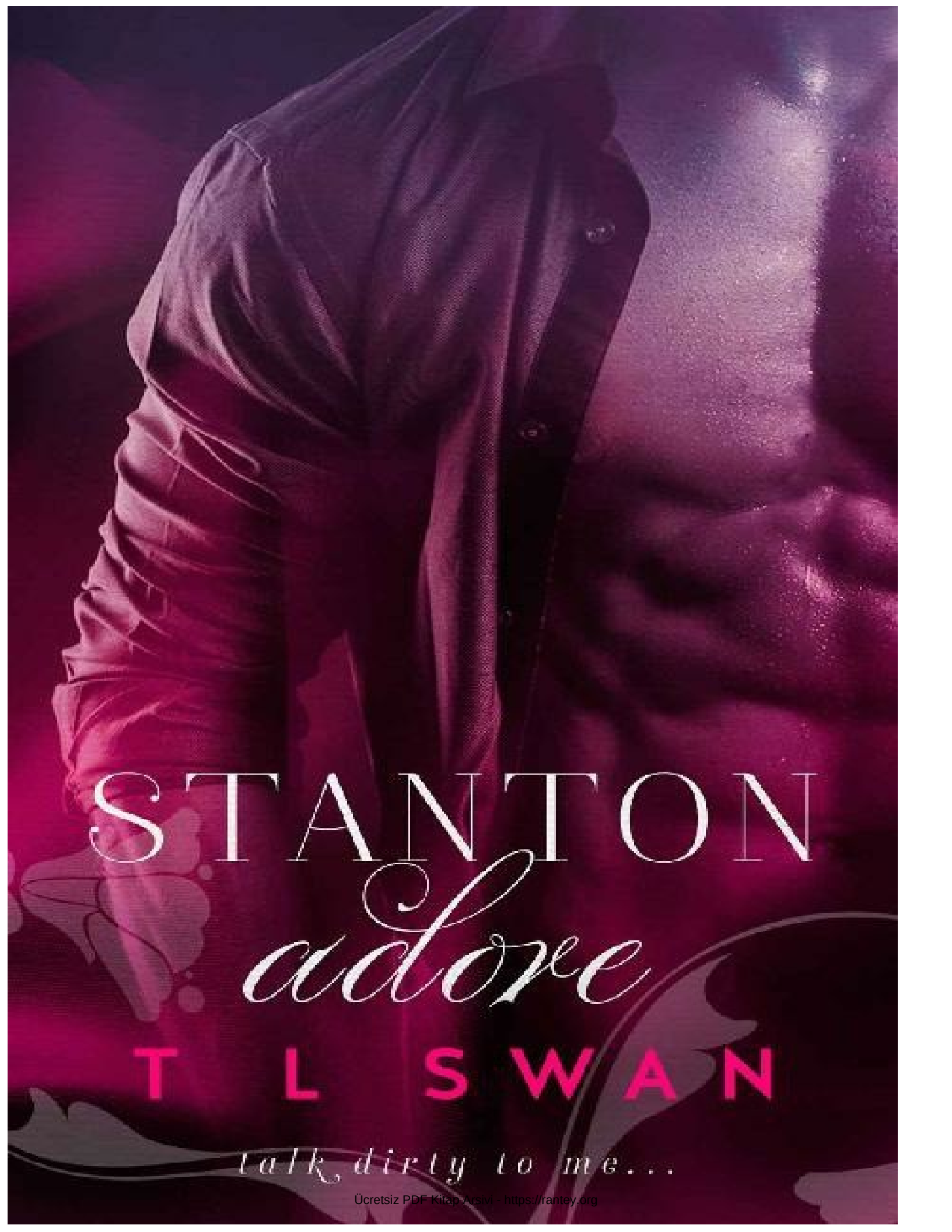
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

STANTON

adore

T L S W A N

talk dirty to me...

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

S T A B J T O N

Adore

T L S W A N

Kocama

*Seninle anında tekrar evlenirdim. Sen
olduğun için teşekkür ederim, seni seviyorum.*

İÇİNDEKİLER

[Teşekkür Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

TEŞEKKÜR

Stanton Adore'u okuyan ve sonsuz cesaret veren sevgili arkadaşlarıma içtenlikle teşekkür etmek istiyorum, siz olmasaydınız bunu yapacak güvene sahip olamazdım. Bu kitabı okumanız için size verdiysem, arkadaşlığınıza çok değer veriyorum ve bildiğinizi biliyorum... İçten içe deliyim.

Çok güvendiğim ilk okuyucu grubum. Jo, Emma, Vicki ve Andrew. Bölümлерimi ben yazarken okudunuz, sonsuza dek size borçlu kalacağım... Teşekkür ederim.

Bırakın erotik bir romanı, daha önce hiç aşk romanı okumamış olan Andy'ye özel bir söz. Sana gönder butonuna her tıkladığımda içim cız etti. Her seferinde pozitifliğin ve zarafetinle beni şaşırttın.

Kitap bittiğinde okuyan ikinci tur okuyucularım. Brooke, Selena, Jolene, Rachel, Renee, Anne, Carly, Gia, Nicole, Mel, Bridget ve Bee.

Her fırsatta beni saatlerce yazarken izleyen ve yine de beni seven harika üç çocuğum ve kocam. Tek bir sayfasını bile okumadıkları kitabımı çok sevdiklerini bana sürekli söylediler.

Anneme ve babama, ben sizin sayenizde bu hale geldim. Umarım ikinizin de bana, kız kardeşlerime ve erkek kardeşlerime biz büyürken gösterdiğiniz ebeveynliğin yarısı kadar olabilirim. İkinizi de çok seviyorum. Teşekkür ederim.

Kitabı neredeyse benim kadar çok okuyan güzel anneme de özel bir teşekkür borçluyum. Desteğiniz ve hikayeye olan sevginiz her şeye değdi.

Teşekkür ederim ve seni seviyorum. Xxx

ADORE

*Hiç bir an yaşadınız mı? Zaman içinde belirli bir an.
Vereceğiniz bir sonraki kararın hayatınızın akışını
değiştireceğini bildiğinizde.
Ve eğer öyleyse, kalp kırıklığının yakın
olduğunu bilerek ilerleyecek misiniz yoksa
uzaklaşacak mısınız?
Çözmeye çalıştığım şey bu. Bu
benim hikayem.
Bırakayım da sen karar ver.*

Anılar... ne garip şeylerdir onlar. Her insan beyninde bunlardan milyonlarca vardır, ancak vicdanınızda hatırlamak için yalnızca belirli olanları seçer. Ruhunuza yerleştirmek için. Hangilerinin silineceğini, hangilerinin unutulacağını ve hangilerinin tekrar tekrar oynatılacağını nasıl çözer? Ve insan beyni anıları abartma yeteneğine sahip midir? Yüksekleri daha yüksek, alçakları daha alçak, tutkuyu daha hassas, orgazmları daha güçlü yapın.

Bunu bir düşünün. Hangi on anı sizin için dokunaklı? İyi ya da kötü, genellikle hayatınızı değiştiren olaylarla bağlantılıdır. Zamanın durduğu anlar ve elbette hayatınızda gittiğiniz yönü değiştiren anlar.

Benim adım Natasha Marx. Bir Klinik Psikolog olarak günlerimi insanların zihinlerini inceleyerek, anılarıyla uğraşarak geçiriyorum. Çoğunlukla onları silmeye ya da en azından bastırmaya çalışıyorum. Ruhlarının gölgelerinden kurtulmalarına yardımcı oluyorum. Bir nefes veriyorum ve başımı sallıyorum, beynim olan film ekranı bir kez daha sinema filmini tekrarlarlarken boşluğa bakıyorum. Kalbimi de beraberinde sürüklüyor. Tek kişilik bir izleyici kitlesini hayatımın hassas erotik zamanlarına sürüklüyor.

Seçimlerin kolaylıkla ve savunmasızca yapıldığı bir zaman. Eylemlerimin yan etkilerinin ilgili hiç kimse için bir sonuç doğurmadığı bir zaman.

Masumiyet ve ihanet zamanı.

BÖLÜM 1

Nefes alış verişi zorlaşıyor, sanki soluk soluğa kalmış gibi. Bir sonraki hamlesini beklemek beni aynı anda hem heyecanlandırıyor, hem korkutuyor, hem de kalbim kontrolden çıkıyor. Hafifçe iç çekiyorum ve boynuma daha fazla erişmesine izin vermek için başımı yana çevirirken gözlerim kapanıyor.

"Çok güzel," diye fısıldıyor. Tanrım, iki hafta önce biri bana burada olacağımı, gecenin bir yarısı onunla bunu yapacağımı, her iki ebeveynimizin de sadece otuz metre uzakta olduğu bir çadırda olacağımı söyleseydi, kafalarının okunması gerektiğini düşünürdüm. Kendime inanamıyorum. Ben ne halt ediyorum böyle? Boyumdan büyük işlere kalkışıyorum.

Boynuma gülümsüyor, "Değerli kızım beni hissedebiliyor musun? Benim için ne kadar hazır olduğunu hissediyor musun?" Yavaşça ve nazikçe cinsel organıma bir parmağını daha sokuyor ve dikleşmiş meme ucumu şefkatle dişlerinin arasından ağzına alıp başını geriye çekiyor. Uyarılmamın ıslak sesi havada kalın bir şekilde asılı kalıyor. Bacaklarım içgüdüsel olarak daha da açılırken derin bir nefes alıyorum. Dizlerim yukarı doğru bükülüyor, sırtım kavisleniyor ve kalçalarım hafifçe dönüyor. Güçlü, kalın parmaklarını sürmeye başladığımda vücudum kontrolü ele alıyor. Daha fazlasına ihtiyaç duyarak bastırıyorum. Islak merkezim bir başka kremse uyarılma patlamasıyla kutsanıyor. Parmakları rahatça girip çıkarak beni açıyor, açık dudaklarını nazikçe boynumdan aşağı doğru gezdirirken beni hazırlıyor. Kendisini mahvetmekle tehdit eden azgın hormonlarını kontrol etmeye çalışırken nefesi titriyor. Dirseğinin üzerine doğru eğiliyor ve bana bakıyor. "Buna ihtiyacım var... lütfen... seninle sevişmeme izin ver." Dört parmağının uçlarını şişmiş etimin üzerinde dairesel hareketlerle gezdirerek klitorisimi sıyrıyor. Vücudum tepki olarak sarsılıyor. Alnı benimkine yaslanıyor ve gözleri beni delip geçiyor, sonra gözlerim kapanırken nefesim kesiliyor. "Tanrım, seni istiyorum Tash... lütfen..., hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim." Dişleriyle boynumu tekrar sıyrıyor. Duyularım saldırı altında, beynim çalışmayı bırakıyor.

Mekanik erime. "Josh, kendini çok iyi hissediyorsun," diye fısıldıyorum. İki elimle yüzünü kavriyorum ve dilimi ağzına kaydırıyorum. Parmaklarını ıslak klitorisime değdiriyor ve nefesim kesiliyor. Vücudum kasılıyor ve kulaklarımın tanıyamayacağı boğuk bir sesle inliyorum.

"Daha iyi hissetmeni sağlayabilirim, kıymetlim... izin ver." Elimini ön koluna koyuyorum ve elleriyle, güçlü, zevk veren elleriyle üzerimde gezinirken kasların esnediğini hissediyorum. Parmakları vajinamın ön duvarına masaj yapmak için derinlere inerken avuç içi dış dudaklarımın üzerinde daireler çiziyor, sadece onun nerede bulacağını bildiği bir yer. Gözlerim yuvalarından fırlıyor ve parmaklarını daha derine sokabilmek için ayaklarımı kaldırıp yere düz bir şekilde koyuyorum. Nefes nefese

kalıyorum, orgazm o kadar yakın ki tadını alabiliyorum.

"Hayır," diye fısıldar ve parmaklarını çeker.

"Josh, hayır," diye fısıldıyorum. "Durma bebeğim, lütfen buna ihtiyacım var."

"Hayır Natasha," diye fısıldıyor. Tam adımı yalnızca meramını anlatırken, iradesini bana dayatırken kullanıyor. Beni tekrar şefkatle öpüyor, dili direncimi eritiyor. "Bunu bir haftadır her gece yapıyoruz. Sana birden fazla orgazm yaşıyorum." Ben gülümserken o nazikçe boynumu ısıırıyor.

"Hmmm," diye fısıldıyorum. "Bunda bir sorun var mı?"

"Sorun değil, sadece... bu gece... İhtiyacım var, ihtiyacım var," nefesi kesiliyor, "bir şey... daha fazlası." Parmak uçları klitorisimdeki o noktayı tekrar bulup hassasiyetle daireler çizerken nefesi titriyor. İstemsizce inliyorum ve boynum bükülüyor, başımı yastığa geri atıyorum. "Penetrasyon kelimesi kulağa nasıl geliyor?"

Boynuna doğru kıkırdıyorum. "Bunu gerçekten söyledin mi?" Gülümsüyor. Benimle alay ettiğini biliyorum. "Penetrasyon gerçekten."

"Tamam, seni gelecek haftaya kadar becereceğimi söylememi mi tercih edersin? Seni bir hafta boyunca yürüyemeyeceğin kadar sert mi sikeyim? O güzelim daracık amcığına sert sikimle gireceğim." Az önce söylediği kaba sözleri duydukça boynuma doğru hırlıyor. Beni kelimelerin ötesinde tahrik ediyor ve zaten kaynayan kanımı ateşliyorlar. İşte bu, son kontrolüm de dağılıyor. İsteddiği her şeyi yapacağımı biliyorum.

Elini tekrar çekiyor ve dilini ağzıma daldırıyor, beni şefkatle öpüyor, seviyor. "Presh," diye yalvarıyor. İkimizin de nefes alış verişini zorlaştırıyor. Gözlerimi kapatıyorum ve yanlış olduğunu bildiğim bir karar veriyorum. Fiziksel varlığımın reddetmeme izin vermeyeceği, benim elimde olmayan bir karar. Kumdaki o çizgiyi bir hafta önce aşmıştım. Anlar geçiyor... daha tutkulu öpüşmeler. Vücudumun her lifi bana bağılıyor, talep ediyor. Bu güzel adamı umutsuzca istiyorum, bu bağlantıya en az onun kadar ihtiyacım var. Kelimelerin dudaklarımdan döküldüğünü duyduğumda zihinsel olarak kendimi tekmeliyorum.

"Benimle seviş Josh... Benim de sana ihtiyacım var." Beni sahiplenerek öpüyor, bir yandan da kabul ettiğini haykırıyor. "Emin misin?" diye soruyor.

Öpücüğüne gülümsedim. "Seninim Josh, al beni."

Boynumu ısıırıyor ve ellerini arkama geçiriyor. "Kahretsin, çok güzelsin," diye fısıldıyor. Tüylerim diken diken oluyor. "Bunu senin için iyi yapacağım bebeğim, bunu biliyorsun değil mi?" Endişeyle başımı sallıyorum. Eli vücudumdan aşağı kayıyor. Bacaklarımdan arasında, kasık kıllarımı parmaklarının tersiyle sıyrıyor. Bir parmağını içime sokarken nazikçe omzumu ısıırıyor. Ezici bir ihtiyaç ve açlıkla inliyorum. Diğer eli göğsüme uzanıyor ve meme ucumu nazikçe sıkıyor. Saldırı altındayım. Aklımı kaybediyorum. Dairesel hareketlerle bir parmağını daha sokup çıkarırken nefesim kesiliyor, beni geriyor, alay ediyor. Vücudum bir kez daha krema akıtıyor. "İşte bu, değerli kızım, benim için ne kadar ıslak olduğunu hissedebiliyor musun?" Yavaşça bir parmak daha ekliyor.

"Oww Josh," diye gerildim.

"Sh, sh, bebeğim. Rahatla." Sıkı açıklığımı nazikçe araştırmak ve germek için üç parmağını kullanırken beni derinden öpüyor. Bu bana zevkli bir yanık veriyor. "Tanrım, sikim için çok hazırsın." Kaba sözleri beni uçurumun kenarına itiyor. "Sana ne kadar taptığım hakkında bir fikrin var mı?" diye kulağıma fısıldıyor ve onu hissetmek için elimi aşağı indiriyorum. Sert şaftı önceden boşalmış gibi sızıyor. Ona uzun bir vuruş yapıyorum ve sonra başparmağımı kaygan, dolgun başının üzerinde gezdiriyorum. Artık hafızamdan bildiğim kalın uzunluğundaki her damarı hissediyorum. "Yapma

bebeğim," diye geri çekiliyor. "Boşalmak istemiyorum," diyor.

fısıldıyor. Onu ağzıma almak için dizlerimin üzerinde doğruluyorum. Cazibesi çok büyük, onu tatmam gerekiyor. "Dur...şimdi." Beni üstünden çekip aşağı itiyor. Kendini üzerimde konumlandırırken ağırlığını dirseklerine veriyor. Şaftının yan tarafını şişmiş ıslak dudaklarımın arasından yavaşça ileri geri kaydırıyor. Samimi öpüşme devam ediyor. "Biz birbirimiz için yaratılmışız, bunu biliyorsun değil mi?" Başımı salladım ve gülümsedim. Bunu aklımda hiç şüphe olmadan biliyorum. Büyük boyuyla seksimin açıklığını dürtüyor. Nefesi titriyor ve beni incitmemek için kendini tutmaya çalıştığını biliyorum. Biraz içeri giriyor. Ahh, gerildim. "Sorun yok... sorun yok," diye fısıldıyor. Beni tekrar öpüyor ve ben rahatlıyorum. "İşte böyle bebeğim, harika gidiyorsun." Sesi gergin ama sadece sesi bile beni sakinleştiriyor. Kahretsin, bu acıtıyor! Tekrar ıkınıyor ve ben geriliyorum, oh lanet olsun bu gerçekten acıtıyor. "Al beni," diye fısıldıyor. "Rahatla bebeğim ve bedenimi al, o senin için burada, ben senin için buradayım." Açık ağzını boynumda aşağı yukarı gezdirirken vücudumun sert girişe uyum sağlamasına izin vermek için durakladığında yavaşça gevsemeye başlıyorum. Karışık nefes alışverişlerimiz sanki bir maraton koşuyormuşuz gibi geliyor. Nefes alırken nefesindeki titremeyi duyabiliyorum. Tanrım, bu hiç beklemediğim kadar samimi. Duygularımı daha fazla kontrol edemiyorum. Durdurmaya çalışmak için hızla göz kırpmıyorum. Ama çok geç, yanağımdan bir damla yaş süzülüyor. "Bebeğim hayır," diye fısıldıyor, beni incittiği için utanıyor. Başa çıkamadığım şey fiziksel acı değil, bu adama karşı hissettiğim duygu. Ona duyduğum aşk. Bunaltıcı, çok fazla. Tekrar fısıldıyor, "Al beni, güzel kız," ve kulağımı öpüyor. Umutsuzca onu memnun etmek isteyerek bacaklarımı daha da açmaya zorluyorum ve tek hamlede derinlere dalıyor. Tamamen içime girdi. Kahretsin, çok büyük. "Özür dilerim, kıymetlim," diye fısıldıyor. "Sshh, sshh, tamam, tamam, içindeyim." Nefesimi tutuyorum, konuşamıyorum, şok olmuş durumdayım. Bu gerçekten acıtıyor - bu da ne! "Harika hissediyorsun," diye fısıldıyor cam gibi gözlerimin içine bakarken. Kıpırdamadan duruyor, içimde derinlerde, vücudumun onun acımasız uzunluğuna alışmasına izin veriyor. Beni nazikçe öpüyor, dilini dudaklarımın arasından geçiriyor ve uyarılmamın yavaşça tekrar yükseldiğini hissediyorum. Bana bakmak için dirseğinin üzerine doğru eğiliyor ve yüzümdeki saçlarımı nazikçe siliyor. "Benim için ne ifade ettiğin hakkında bir fikrin var mı?" diye kulağıma fısıldıyor. Yavaş yavaş rahatlıyorum. Yavaşça geri çekiliyor ve yavaşça tekrar içime kayıyor. Nefes alıyorum, duygularımın üstesinden geliyorum ve daha fazla saklayamıyorum.

"Josh," diye fısıldıyorum. Gözleri kapalı, ağır ağır nefes alıyor.

"Evet bebeğim," diye cevap veriyor, dudakları yanağıma değiyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum. Gözleri fal taşı gibi açılıyor.

"Büyük bir hafta oldu, değil mi?" Gözlerim endişeyle ofisimin kapısındaki Simon'a kayıyor. Başımı sallıyorum ve masamdaki kâğıtları hızla yeniden düzenliyorum. Çarpan kalbimi dizginlemeye çalışıyorum, suçluluk duygusu yüzümden okunuyor. Lanet olsun. İsteyken bu saçmalığı düşünmeyi bırakmalıyım.

"Büyük bir hafta oldu Simon. Yoruldum. Hâlâ içmeye gitmek istiyor musun?"

Kaşlarını çatar ve başını sallar. "Bundan kaçmaya çalışma. Bunu her Cuma yapıyoruz."

Ona boyun eğmiş bir gülümseme veriyorum. "Yapıyoruz. Üstümü değiştirmem için bana

bir dakika verir misin?

Gölümşüyor. "Tabii, ön tarafta buluşuruz."

Parka bakan büyük kemerli pencereye doğru ilerliyorum. Alacakaranlık çökmek üzere. Büyük manolya ağaçları, ortasında dört taş bank bulunan bakımlı çimenliği çevreliyor. Yaşlı bir adam bunlardan birinde gazete okuyor. Şehrin ortasında güzel bir cennet. Buraya sahip olduğum için şanslıyım.

Ofisinden bu manzara. At kuyruğumu çıkarıp yeniden yaparken nefesimi üflüyorum. Şimdi ne yapıyorsun Joshua? Kiminlesin? Neden onu teknik renklerle hatırlıyorum da hayatımı siyah beyaz yaşıyorum? Kendimi sürükleyerek kalkıyorum ve kıyafetlerimi değiştiriyorum. Kafamda bir delik varmış gibi dışarı çıkmak istiyorum. Neden sürekli yapmak istemediğim şeyleri yapmayı kabul ediyorum?

Annemlerde cumartesi günleri hep aynıdır. Bridget, aynı zamanda en iyi arkadaşım olan küçük kız kardeşim, sık kafalı erkek arkadaşı hakkında konuşup durur. Annem ve ben her zaman o içini dökerken oturup dinleriz ya da en azından dinliyormuş gibi yaparız. Kahve içeriz, kek yeriz, gazeteleri okuruz, birbirimize gözlerimizi deviririz ve ara sıra kendi görüşlerimizi ekleriz. Eklemeliyim ki bu fark edilmiyor. Bu bir Cumartesi sabahı ritüeli, hasret gidermek için bir bahane.

"Oh," annem heyecanla ellerini çırpıyor. "Düğün için kıyafetimi aldım."

"Ah evet," diye cevap veriyorum, gömleğimdeki kırıntıları temizlerken derin bir nefes alıyorum. Hiçbir şey için heyecanlanamamam kabalığın da ötesinde.

Bridget, "Onu dinleme anne, bu hafta çok kötü bir ruh hali içinde," diye tersliyor. Ona gözlerimi kocaman açıyorum. *Kapa çeneni* demek istedim. "Ne?" diye tersledi.

"Başlama," diye kaşlarımı çatıyorum.

"Peki, bu hafta neyin var?"

"Son zamanlarda çok meşgulsün tatlım. Her şey yolunda mı?" Annem soruyor.

"Evet," diye gözlerimi deviriyorum ve nefesimi üflüyorum.

"İş mi?" diye soruyor, başını yana eğip kahve fincanını göğsüne dayayarak. "Sulu bir şey var mı?"

Bridget heyecanla soruyor.

"Buna cevap veremeyeceğimi biliyorsun," diye iç geçiriyorum.

"Tanrım, hiç eğlenceli değilsin. Bana tedavi ettiğin, sarışın bir seyahat acentesi arayan ateşli bir nemfomanyak seks tanrısından bahsedemez misin? Biliyorsun, senin üzerinden vekaleten yaşıyorum," diye sırtıyor. Annem gözlerini deviriyor.

"Keşke seks tanrılarını tedavi etseydim," diye mırıldanıyorum. "Hayatımda bir ya da iki seks tanrısına ihtiyacım var. Ayrıca sadece kadınlara nemfoman deniyor, erkeklere satyriasist deniyor."

Bridget gözlerini deviriyor ve ben gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Adlarının ne olduğu umurunda değil. Sadece iki tane bul ve çifte randevu ayarla."

"Elbette varsın," diye gülümsüyorum. Kendimi suçlu hissederek anneme bakıyorum, "Git ve kıyafetini giy anne, nasıl olduğunu göreyim."

"Tamam." Heyecanla sandalyeden atlar ve koridorda yatak odasına doğru gözden kaybolur. Bridget gazete okumaya devam eder. Birkaç dakika sonra annem güzel, kat kat erik rengi bir elbiseyle mutfığa geri döner. Harika görünüyor.

"Bayıldım." Bridget heyecanla ellerini çırpıyor.

"Çok güzel görünüyorsun," diye başımı sallıyorum.

"Sence de çok dar değil mi?" diye soruyor arkasını dönüp parmak uçlarında durarak fırın kapağından arkasını kontrol ederken.

Başımı iki yana sallıyorum. "Hayır, bu mükemmel," diye gülümsüyorum ona.

"Natasha, giydiğin elbisenin ne renk olduğunu söylemiştin?" "Henüz emin değilim, seçebileceğim iki tane var."

"Aman Tanrım!" Bridget dur dercesine iki elini birden havaya kaldırıyor. Bridget, dedikodu sayfalarından bir uzmanı okurken, "Şunu dinleyin," diye haykırır.

"Görünüşe göre kıyılarımız yakında uygulama kralı ve milyoner playboy Joshua Stanton'ın dönüşüyle şereflenecek. Casuslarımız, kardeşinin düğününde sağdıç olmak için Avustralya kıyılarına döndüğünü ve çalışma vizesini yeniden düzenlemek için üç ay kalacağını ortaya çıkardı. Ona ve çevresindekilere dikkat edin hanımlar, tam bir av."

Oh lanet olsun. Kalbim sıkışıyor.

Bridget çok heyecanlı. "Vay anasını! Artık ünlü gibi, dedikodu sayfalarında. Ne kadar zengin

O

mu? "O bir multimilyoner," diye cevaplıyor annem.

"Entourage-ne, yani bir maiyetle mi seyahat ediyor?"

"Sanırım," diye başını sallıyor ve omuzlarını silkiyor. "Bir sürü insan çalıştırdığını biliyorum."

"Margaret artık bir özel asistanı ve koruması olduğunu söyledi."

Midem bulanıyor. Kimse Joshua ve beni bilmiyor. Bir tatilde oldu.

Amerika'ya gitmeden önce on yedi yaşındaydı ve on dokuz yaşındaydı ve sıradan seks yüklü bir gençti. Ailelerimiz çıldırırdı; bilselerdi hala çıldırırlardı. Bu adam bana musallat oluyor. Üzerimde nasıl bir etkisi var? Kaybolduğum şey bu, onun benim ilkim olması mı? Yoksa bana yasaklanmış olması mı? Onun anısı bile nabzımı yükseltiyor. Onunla ilgili bir Google uyarısı koyduğumda yıllardır kendime işkence çektiriyorum. Çıktığı her lanet olası kız internetin her yerine dağılmıştı. Mankenler, aktörler, sosyetikler, fahişeler.

Ne dersiniz deyin, beni çoktan unuttu. Kalbim sıkışıyor. "Oohh," diyor

Bridget, "kız arkadaşı var mı?"

Annem omuzlarını kamburlaştırır. "Hiçbir fikrim yok. Özel biri olduğunu sanmıyorum. Eğer olsaydı annesi kına yakmaya bayılırdı." Sırtımdan aşağı soğuk bir ürperti akıyor. Joshua'nın ne kadar iyi durumda olduğunu bana övmekten başka bir şey yapmayı sevmeyen annesi. Joshua'nın ne kadar zengin olduğunu. Joshua'nın ne kadar çok güzel modelle çıktığını. Daha iyi bilmesem, bunu yüzüme vurduğunu söylerdim. Yine de aramızda olanlar hakkında hiçbir fikri olmadığını biliyorum. Kimsenin yok. Belki de sorun budur. Bunca yıl kimseye söylemeden yaşadım. İçimi dökmeye ihtiyacım var. Duygularım bir saat içinde aşk acısından kızgınlığa, kırgınlıktan nefrete ve tekrar kalbi kırıklığa dönüşüyor. O bu heyecan dolu hayatı yaşarken ben hala burada, köyün aptalı olarak, varlığımdan bile haberi olmayan bir adamın özlemini çekiyorum. Acınacak haldeyim. Bu düğünden sonra varlığımı öğrenecek çünkü inanılmaz derecede seksi görüneceğim. Onun zavallı kıcını okşayacağım. Şeytani planımı tekrar düşünürken gözlerimi kısıyorum. Seksi görün, onu tahrik et, onu yönlendir ve sonra onu reddet. Onunla işim bittiğinde merhamet için yalvaracak, eğer bunu cılız boğazına sokmak zorunda kalırsam. Bunu altı aydır planlıyordum. İntikam operasyonu çok kötü olacak. Gülümsüyorum. Sanırım alacağım tek rahatlama son sözü söylediğim için duyacağım memnuniyet olacak. Yıllardır aklımdan çıkmamasına rağmen, ölümümüzde benim söz hakkım yoktu. Belki de sorun buydu. Ayrılığımız hakkında ona yalan söyledim. Ona gerçeği değil, duymak istediklerini söyledim.

Bunu yıllardır aşırı analiz ediyorum. Klinik görüşüme göre suçlulukla ilişkili travma yaşıyorum. Eninde sonunda ona gerçeği söylemem gerekiyor ki hayatıma devam edebileyim ve o da beni üzerindeki bu görünmez Örümcek Adam baskısından kurtarabilsin. Her gece düşündüğüm son kişi o. Şimdi kiminle birlikte olduğunu ve benim onu özlediğim gibi onun da beni düşünüp özleyip özlemediğini merak ediyorum. Üzgünüm, iliklerime kadar üzgünüm, üzerimden atamadığım derin bir pişmanlık üzüntüsü. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım. Görünüşte normal olan varlığım ve mutluluğum bir sahne gösterisi. Her zaman değil. Mutluyum. Sadece bir şey eksikmiş gibi bir boşluk hissediyorum - hayatımda bir boşluk- belki de ölen bir kişinin, çocuğunu kaybeden bir annenin yasını tutan birine benzer. Mutlu olduğumda bile bir şekilde geçmeyen bir boşluk var. Ve anılar. Tanrım, anılar. Beni rahatsız ediyorlar. Aklım sürekli yatakta birlikte olduğumuzu, birbirimize sokulduğumuzu, saatlerce seviştığımızı hayal ederek dolaşıyor. Şefkati, bana ve bedenime olan hayranlığı. Birlikteyken beni seviyordu, bunu kesinlikle biliyorum, sadece çok uzun zaman önceydi. Peki bunca zaman sonra neden hala ona aşığım? Ona aşık mıyım ki? Onu tanımıyorum bile. Duygularımın doruğa ulaştığını biliyorum çünkü her an Sidney'e inebilir ve hiç şüphesiz onu göreceğim. Aynı anda hem heyecanlıyım hem de korkuyorum.

"Joshua hâlâ polo oynuyor mu?" İlgisizmiş gibi davranarak sordum.

"Ah, görünüşe göre bir ahır mülkü var ve atları milyonlar değerinde." Cevap karşısında hayal kırıklığına uğrayarak başımı salladım.

"Annesi şu anda kickboks yaptığını söyledi."

"Kickboks mu?" Kaşlarımı çatarak tekrarlıyorum. "Bu rastgele bir şey." "Evet, biliyorum."

"Elbisen ne renk demiştin Bridget?" "Beyaz."

"Beyaz!" Ben haykırıyorum. "Beyaz giyemezsin."

"Kimin umurunda," diye gülümsüyor. "Seksi görünmem gerek. Josh düğüne seksi adamlar getirebilir."

"Son bir saattir Jeremy hakkında her şeyi duymuyor muyuz?" Annem hayal kırıklığı içinde tavana bakar.

"Evet, Jeremy Schmeremy," diye gözlerini deviriyor. "Erkek arkadaşımın bir pislik olduğunu biliyorsun." Hepimiz gülüyoruz. "Buna içerim."

"Ben de," diye gülüyor annem ve hepimiz kahve fincanlarını tokuşturuyoruz. "Acele et ve onu hemen terk et."

SIDNEY HAVALIMANI 17.23, PAZAR

Joshua Stanton'ın özel jeti pistte yavaşça durur. Uçakta iri yarı Güney Afrikalı koruması Ben, kişisel asistanı Adrian, yazılım yüklü sekiz bilgisayar ve her bilgisayar için bir bilgisayar teknisyeni bulunmaktadır. Bilgisayar teknisyenlerinin hepsi tipik bilgisayar meraklılarıdır.

Joshua baş teknisyene "Emrinizde büyük bir minibüs ve şoför var," der. "Tamam, bu harika," diye başını sallar.

"Hepiniz karar verene kadar önümüzdeki üç gün için Hyde Park'taki Sheraton'da yer ayırttınız.

nerede kaldığınızı. Ayrıntılarla ilgili olarak Adrian ile irtibatta kalın. Şoför sizi ve ekipmanınızı sabah 9.00'da alacak ve kiraladığımız ofis alanına götürecektir."

"Teşekkürler, Bay Stanton."

"Hepinizin şirket kredi kartı var, sadece ihtiyacınız olanı alın."

"Teşekkür ederim, efendim."

Joshua ve Adrian, Ben kiralama şirketinden arabanın anahtarlarını alırken beklemektedir. Ben iPad'inin sayfalarını iki kez karıştırıyor.

"Ne halt ediyorsun orada?" Josh, Adrian'ın omzunun üzerinden bakarken kaşlarını çatır.

"Yönümü bulmaya çalışıyorum. Haritaların üzerindeyim ve bir anlam ifade etmiyor." Ekranı ters çevirerek bakıyor ve başını yana doğru tutuyor.

"Evet, bu uygulama işe yaramaz; gerçekten düzgün bir tane tasarlamalıyız." Joshua ilgisiz bir şekilde etrafına bakınıyor, kalın Rolex saatine göz atıyor ve bir elini üç parçalı lacivert takım elbisesinin cebine sokuyor. Siyah Oxford'ları, bembeyaz gömleği ve siyah kravatı var ve çikolata rengi saçları küt kesilmiş. Delici mavi gözleri havaalanının lobisini tarıyor. Maldivler'e yaptığı son sörf gezisinden dolayı teni koyulaşmış. Çenesini ovuştururken "Avustralyalı kızların ne kadar ateşli olduğunu unutmuşum," diye boş bir gözlemede bulunuyor.

"Evet, Avustralyalı erkekleri görmek için sabırsızlanıyorum, görünüşe göre çok iyiler." Joshua gülümsüyor. "Bunu söylemeye gerek yok." Gözlerini Adrian'a dikeyor.

Adrian kaşlarını çatarak, "Hmm, onlar da kibirli, öğrendim," diyor.

"Kesinlikle," Josh tek kaşını kaldırıp başını sallıyor, hâlâ odayı tarıyor. Ben bir bavul arabasını iterek geri döner. "Bu taraftan," diye işaret eder.

"Yolun ters tarafında olmak çok garip," diye sırtıyor Ben araba kullanırken.

Joshua ön yolcu koltuğuna, Adrian da arka koltuğa otururken gülümser. Joshua Nav Man'i programlamaya başlar.

"Ne yapıyorsun?" Ben soruyor.

Josh, "Hızlı bir yoldan sapacağız," diye cevap veriyor. "Gerçekten mi?" Adrian sızlanır. "İşemem lazım."

"Kapa çeneni, bu kadar arka koltuk şoförlüğü yeter, bu ördeği kim beceriyor?" Adrian dikiz aynasından, her zamanki şakalaşmaya gülümseyen Ben'e bakarak gözlerini devirir. Adrian başını koltuk başlığına yaslar. "Ve kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ben ördekleri sikkem."

Josh gülümser ve başını sallır. "Bildiğim iyi oldu." Yirmi beş dakika sonra Rose Bay'de tek yönlü bir caddede ilerliyorlardı.

"Hangi cehenneme gidiyoruz?" Adrian sorar. Josh boynunu büküp yola bakarken cevap vermiyor.

"Hemen şurada sağda olmalı. Şuraya çek." Sol tarafı işaret ediyor. Dirseğini arabanın kapısına dayamış, başparmağını çenesinin altına koymuş, işaret parmağının yan tarafını dudaklarının üzerinde ileri geri sürterek oturuyor, derin düşüncelere dalmış. On dakika boyunca sessizlik içinde otururlar.

"Neden burada olduğumuzu söyler misin?" Ben sessizce sorar.

"Eskiden tanıdığım biri şuradaki koyu tuğlalı binada oturuyor." Hâlâ derin düşüncelere dalmış bir halde yolun karşısındaki eski tarz büyük apartmanı işaret ediyor.

"Ve biz buradayız, çünkü?"

"5B numaralı dairenin ne olduğunu öğrenmek istiyorum. Her katta iki daire var gibi görünüyor. Sol taraf A mı B mi?"

"Gidip bakacağım," Ben arabadan atlar ve yolun karşısına geçer. Josh sessiz kalır, derin düşüncelere dalmıştır. Adrian arkada sessizce oturur, durumu değerlendirir ve neler olduğunu anlamaya çalışır. Her ne ise, Josh garip davranıyor, gerçekten garip.

Ben geri dönüyor. "Sağda, beş kat yukarıda."

"İçeri girebildin mi? Güvenlik kapısı yok mu?" "Hayır, biri çıkarken içeri girdim."

Joshua başını sallar ve yukarı bakar. "O evde."

"Öyle görünüyor," diye yanıtlıyor Ben. Hepsi on dakika daha sessiz kaldıktan sonra Josh arabadan iner ve arabanın yol tarafına doğru yürüyüp arkasını kapıya dayar. Elleri takım elbisesinin ceplerinde, ayaklarını önünde çaprazlamış, pencereden yukarı bakmaya devam ediyor. Adrian ve Ben onu takip eder, her ikisi de onun iki yanında durur ve arabaya yaslanırlar.

"Neler oluyor?" Adrian sessizce sorar. Josh sessiz kalır. Ben nefesini üfler; Joshua'nın içine girdiği karanlık ruh hali endişe vericidir.

"Neden içeri girip kapıyı çalmıyorsun, dostum?" Joshua kıpırdamaz, tepkisizdir ve depresif bir tavır içindedir.

"İçeri girip kapıyı çalmamı ister misin?" Adrian sorar ama Joshua başını sallar.

"Bu kızı en son ne zaman gördün?" Ben sorar.

"Yedi buçuk yıl," diye cevaplıyor Joshua kesin bir dille.

"Şehre döndüğünü biliyor mu?" Tekrar başını sallıyor. "Ailen buradan sonra nerede yaşıyor?" Adrian arabanın arka kapısını açıyor ve iPad'ini çıkarıyor.

"Toorak, Melbourne. Yaklaşık on iki saat güneyde." Adrian ve Ben birbirlerine kaşlarını çatarlar. "Ama aileni görebilmen için üç aylığına burada olduğumuzu sanıyordum?"

"Evet öyleyiz ama onlar başka bir eyalette."

"Lütfen bana bu kız için Sydney'de olduğumuzu söyleme?" Joshua hâlâ 5B numaralı daireye bakıyor. "Belki," diye yanıtlıyor. "Dürüst olmak gerekirse burada ne yaptığımız hakkında hiçbir fikrim yok, kendimi huzursuz hissediyorum zaten."

Ben kaşlarını kaldırır. "Joshua Stanton bir kadın tarafından tedirgin edildi, o günü göreceğimi hiç düşünmemiştim." "Bu... karmaşık." Bir nefes üflüyor.

Adrian'ın ağzı açık kalır. "Ama ben senin söylediğini sanıyordum." "Evet, yalan söyledim."

"Peki bu kız... adı Natasha mı?"

Joshua başını öne eğer ve bir nefes verir. "Evet," diye yanıtlıyor.

"Hmm yapbozun bir parçası yerine oturdu," diye gülümsüyor Ben. "Yani bir kalbin mi var?"

Joshua sırtıyor. "Ben o kadar ileri gitmezdim."

Adrian kaputun üzerine sırtüstü uzanır ve ellerini başının arkasına koyarak derin bir nefes alır.

"Biliyor musun, bence Rod Stewart tam isabet kaydetmiş." Joshua ve Ben önce birbirlerine sonra da ona kaşlarını çatarlar.

"Bilirsiniz, ilk kesik en derindir." Üç adam da gülümser.

"Bu doğru. Her ayrıntıyı hatırlıyorsun. Hadi, gidelim. Bu kadar saçmalık yeter, kafamı karıştırıyor."

"İçeri girmiyor muyuz?" Adrian soruyor.

"Hayır, sadece nerede yaşadığını görmek istedim."

"Erkek arkadaşı var mı, evli mi, hikayesi nedir?" "Hayır, hiçbir şey yok. En azından benim bulabileceğim bir şey yok."

"Onu takip mi ediyorsun?"

"Evet, uzaktan."

"Onunla en son ne zaman konuştun?" Beş dakikalık bir sessizlikten sonra Josh nefesini üfler ve cevap verir.

"Yedi buçuk yıl önce, beni terk ettiği gün." Adrian ve Ben birbirlerine bakarlar, yüzlerindeki şok belirgindir.

"Yani o zamandan beri onunla tek kelime

konuşmadın mı?" "Hayır."

"Aramadın mı?"

"Hayır." Hepsi tekrar pencereye bakar ve ışıklar söner. Ben ikinci kez ısrar eder. "Sadece içeri gir dostum."

"İstesem bile yasalar bunu yasaklıyor."

"Senin için yasaklama emri mi çıkarttırdı?" Adrian nefes nefese kalır. Joshua başını sallar. "Hayır," diye sessizce cevap verir.

"Ailesi mi yaptı?"

Josh tekrar pencereye bakar. "Onun gibi bir şey. Arabaya bin, gidelim ve buraya geri gelmeme izin verme. Bunun bir anlamı yok."

"Tamam. Ama onun için burada değil miyiz? Bu amacımızı boşa çıkarmak olmaz mı?"

Josh Adrian'a gülümseyerek, "Kapa çeneni, sik kafalı," der. "Mantıklı konuşmayı bırak." Araba hızla uzaklaşırken Josh başını tekrar koltuğa koyar ve yüzünü ovuşturur.

"Bir içkiye ihtiyacım var, sert bir içkiye."

11.50, BONDİ

Joshua balkonun parmaklıklarına yaslanmış okyanusa bakıyor, kalın, kısa kristal bir bardaktan Cointreau'sunu ve buzunu yudumluyor. Adrian'ın üç aylığına onun için kiraladığı yer su kenarında, gösterişli bir yer. Biraz eski ve Los Angeles'taki evinin standartlarının çok altında. Burayı seçmelerinin

nedeni, Ben ve Adrian için yan tarafta başka bir ev olan sörf plajına yakın tek ev olmasıydı. Koşu bandında bir saat koşuktan sonra yeni duş almış, yalınayak ve üzerinde bol bir çift

eşofman ve beyaz Bonds atlet. Mart ayındayız. Sonbaharın ilk ayı, havada serin bir canlılık var. Google'da onu aramaktan ve telefon numarasını öğrenmekten kendini alıkoymaya çalışarak liköründen bir yudum daha alıyor ve yutkunurken sıcaklığın tadını çıkarıyor, geçici olarak gözlerini kapatıyor.

"Bu tam bir felaket. Melbourne'da kalmalıyım," diye mırıldanıyor kendi kendine. Kapı zili çalar ve Adrian'ın geldiğini düşünerek ön kapıya doğru yürür ve kapıyı açar. Karşısında trençkotlu ve beyaz topuklu ayakkabılar giymiş, dudaklarında seksi bir gülümseme olan karamel rengi güzel bir sarışın durmaktadır.

"Yardımcı olabilir miyim?"

"Joshua Stanton'ı arıyorum," diye boğuk bir sesle nefes alıyor.

Adam bir kaşını kaldırıyor. "Onu bulmuştun."

"Ben Carson'ın bir arkadaşıyım. Evinize hoş geldiniz hediyenizi getirmemi istedi."

Joshua gülümser ve iki kaşını da kaldırır. "Şimdi mi, peki bu ne olabilir?" Ceketini açıyor ve orada duruyor. Beyaz ipek çoraplar, askılı kemer, dantelli beyaz bir tanga ve kısa kesimli beyaz saten korse. Vücudu bronzlaşmış, tonlanmış ve muhteşem. Çenesi titriyor, boynunu kırmaya çalışır gibi başını sola eğiyor. Gözleri kadının vücudunda bir aşağı bir yukarı geziniyor ve geri çekilip elini kaldırarak içeri girmesini işaret ediyor.

"Eve taşınma hediyelerine bayılırım." Adam uzun ve seksi bir gülümseme ile gülümsüyor, kadın da ona karşılık veriyor.

"Biliyor musun, sanırım bu gece bir kez olsun ben de yapacağım." Onun elini tutar. "Küçük bir sır duydum." "Ah evet, neymiş o?"

"Sikinin emilmesinden hoşlanıyorsun."

"Yaptın, değil mi?" Gülümsüyor. "Bana yapmayan bir adam göster." Gözlerini kocaman açıyor.

"Evet, bu bir tesadüf, sence de öyle değil mi?" Adam ona şaşkın şaşkın bakar. "Çünkü bu gece senin sikini emip kurutmak istiyorum."

"Hmm. Bu sevdiğim bir ruh hali. Tesadüfî ya da değil," diye gülümsüyor. "Harika arkadaşlarım var, değil mi?" diye ekliyor.

"Öyle. Ben çok pahalı bir ev hediyesiyim."

Utanmadan onu bir aşağı bir yukarı süzüyor. "Bunu görebiliyorum," diyerek onu bara götürüyor ve kendisi için bir Cointreau daha dolduruyor.

"Bir içki ister misin?" Bardağını kaldırıyor ve başını yana eğerek boynunu tekrar kırıyor.

Başını sallar. "Hayır, teşekkürler."

Gülümsüyor, kaşlarını kaldırıyor ve kızın elini tutarak onu fuayeye geri götürüyor ve hâlâ içkisini taşıırken merdivenlerden yatak odasına çıkıyor.

"Biliyorsun, bu gece tam da ihtiyacım olan dikkat dağıtıcı şeysin." Gülümsüyor.

"Adın ne demiştin?" diye sorar. "Ne olmasını istiyorsun?"

Merdivenlerden yukarı doğru yürümeye devam eder ve adımın ortasında durup dönerek ona bakar. Gözlerini kısar

gözlerini ve çenesini belli bir açıya getirir.

"Yatak odam bu tarafta... Natasha."

BÖLÜM 2

Bridget, "Sana onun oyun oynadığını söylüyorum," diye sızlanıyor.

"Lanet olsun, yine mi bu?" diye mırıldanıyorum, ellerimi saçlarımda gezdiriyorum, dirseklerim masanın üzerinde.

"Onu terk et artık." "Hayır, kanıta ihtiyacım var."

"Neden?" Alay ettim. "Bu serseriye duymaktan bıktım, kafamı şişiriyor." Çantamdan telefonumu çıkarıp mesajlarımı kontrol ediyorum, onu engellemeye çalışıyorum.

"Dinle beni, sen," demek istediğini vurgulamak için çay kaşığına bana doğru tutuyor. "İş yerinde her türlü saçmalığı dinliyorsun ve benimkini de dinleyeceksin." Gözlerimi deviriyorum.

"Evet, ama bunun için para alıyorum ve hastalarım benim fikirlerime saygı duyuyor ve ayrıca sen farklısın. Sana ne düşündüğümü söyleyebilirim ve bence o pisliği terk etmelisin."

"Yani şimdi onun bir pislik olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Hayır, sen onun bir pislik olduğunu düşünüyorsun." "Bunu ne zaman söyledim?"

"Seninle oynadığını söylediğinde."

"Tanrım, bana psikiyatrist saçmalığına başlama, sözlerimi çarpıtıyorsun." Gözlerimi deviriyorum. "Dinle, eğer fikrimi istemiyorsan, sorma." "Peki, istemem."

"Güzel, bana uyar."

"Siz ikiniz ne hakkında tartışıyorsunuz?" Abbie dinlenme odasından bize katılıyor. "Tartışmıyoruz," diye inliyorum.

"Evet öyleyiz, Tash Jeremy'nin bir pislik olduğunu düşünüyor"

Abbie güler ve başını sallar, "Kim sevmez ki? Jeremy hıyarın teki." En sevdiğimiz kahve dükkânı Oscar's'dayız. Haftada birkaç kez orada buluşuruz. Oscar's küçük ve mütevazı bir yer. Duvarları koyu renkli ahşap panellerle kaplı, büyük yeşil camlı sarkıt lambalar, üzerlerinde renkli minderler bulunan büyük boy çikolata derisi koltukların üzerinden sarkıyor. Büyük ahşap sehpalar her ortamın merkezini süslüyor. Müşteriler, bizim gibi normal kızlardan doktorlara ve avukatlara, punk rockçılardan muhteşem eşcinsel erkeklere kadar eklektiktir. Harika kahve müziği her zaman ambiyansa ve atmosfere

katkıda bulunur,

Gerçi son dört ya da beş seferdir normalde olduğu kadar keyifli geçmiyor. Abbie (Bridget ve en iyi arkadaşım) ve ben Jeremy'nin saçmalıklarına sayısız saat katlanmak zorunda kaldık.

Bridget çantasını karıştırıyor. "Abbie, sana bir şey aldım," diyerek beyaz bir kâğıt çıkardı.

Çanta.

Abbie kaşlarını çattı, "Ne oldu?"

Bridget gülümsüyor. "Bu arabanız için bir tampon çıkartması." Onu çıkardı ve hepimiz

Gülüyor. Şöyle

yazıyor:

**Eğer kıcıma bineceksen en
azından saçımı çekebilir
misin?**

"Bu çok komik." Gülmeden
duramıyorum. "Ve sen bana bunu aldın
çünkü?"

"Çünkü bana erkeklerin saçını çekmesinden hoşlandığını
söylemiştin." "Bunu sana ne zaman söyledim?"

"Siktir git. İnkâr mı ediyorsun?"

"Hayır, evet, kapa çeneni, kes şunu," diye gülüyor. "Bana saçının çekilmesinden hoşlanmayan

kırmızı kanlı bir kadın gösterin." Bridget ve ben birbirimize mahcup mahcup bakıp hep birlikte
ellerimizi kaldırıyoruz. İğrenmiş bir yüz ifadesi takındı. "Tanrım, siz ikiniz yatakta berbat olmalısınız."

Biz kıkırdarken o gözlerini deviriyor. "Her neyse, bunu arabama koyamam, babam çıldırır." Çantasına
koyarken başını sallıyor. "Tamam, konuşmaya geri dönelim. Bir kere de neden aldattığını düşündüğünü
söyle. On tane istiyorum.

nedenler." Çay kaşığımı ona doğru salladım. "Mazeret yok."

"Tamam," diye başını sallıyor. "Eskiden her gece görüşürdük ama şimdi hukuk bürosunda ortak
olduğu için hafta boyunca pek görüşemiyoruz."

"Tamam, belki de sadece çalışıyordur," diye
cevap veriyorum. "Belki," diye başını sallıyor.

"Seks azaldı." "Ne kadar?"

"Eskiden haftada üç ya da dört kez olurdu, şimdi ise haftada bir kez ve genellikle
o."

"Belki de yorgun ve streslidir." Abbie
araya girdi. "Saçmalık."

"Abbie, yorum yapamazsın. Erkek arkadaşlar tek gecelik ilişkilerden farklıdır," diye
mırıldanıyorum. "Tamam, anlaştık," diye başını sallıyor.

Abbie'yi seviyorum. Kendini sinsi sürtük ilan etti. Sinsi sürtük derken, dışarı çıktığımızda
Dans edip içerek harika vakit geçirirken birden ortadan kayboldu. Yirmi dakika sonra eve gittiğini
söyleyen bir mesaj aldık. Kedisinde kendi deyimiyle birkaç erkek var. Biz onları bir numara, birinci
yedek, uzun adam, seksi adam, asker adam olarak biliyoruz ve ne iş yaptığını bilmesem de bir de
tüccarı var. Bir numara dışarı çıktığında her zaman geçiş üstünlüğüne sahip oluyor ama sanırım asker
adam rütbelerini hızla yükseltiyor. Bridget ve ben hepsini simaen tanıyoruz ama dürüst olmak gerekirse

muhtemelen hiçbiriyile bir düzineden fazla konuşmadık. O böyle seviyor. Onun dürüstlüğünü seviyoruz ve eğer

Bunu suçluluk duymadan yapabiliyor. Neden olmasın? Muhtemelen onun kitabından bir yaprak alıp gevşeyebilirim.

"Ve," diye devam ediyor Bridget, "telefonunu korumaya başladı." "Hmm, bu hiç iyi değil." Hepimiz sessizce durumu özetliyoruz.

"Ve şunu dinleyin, geçen hafta onun evinde kaldığımda çekmecesine bakıyordum ve yepyeni iç çamaşırları almış."

"Evet, ama belki de sadece yeni iç çamaşırlarına ihtiyacı vardı."

"Hayır, onlar güzeldi, *güzel, güzel*, günlük olmayan iç çamaşırları." Sessiz kalıyoruz ve dinlerken kahvelerimizi yudumluyoruz. Düşünürken dudaklarımı büzüyorum. "Bir de erkek pansumanı var."

Abbie kahvesini yudumlarken boğuluyor. "Manscape," diye ağzından kaçırıyor.

"Evet, lütfen gülmeyi kes. Bu hiç komik değil." Ben de gülmek istiyorum ama onun yerine Abbie'ye kaşlarımı çatarak susmasını işaret ediyorum. Saçma sapan şeyler duyduğumda yüzümü asmamam işimin bir avantajı. "En son birlikte olduğumuzda onun şey gibi olduğunu fark ettim..." diye fısıldıyor ve masaya doğru eğiliyor, ikimiz de içgüdüsel olarak dinlemek için eğiliyoruz. "Bilirsin, aşırı bakım yapmış."

Abbey gözlerini kısar, "Ona bunun ne hakkında olduğunu sordun mu?"

"Evet, ilk fark ettiğimde utanmış gibiydi ve sonra bunu benim için bir sürpriz olarak yaptığını söyledi." "Sence öyle miydi?"

"Hayır, yok. Ve şuna bakın, göğüs kıllarını kesmiş." "Tanrım," diye nefes aldım ve arkama yaslandım. "Erkek tıraşından nefret ederim."

"Neden?" Abbie iğrenmiş bir yüz ifadesi takınır. "Kıllı bir erkekten daha kötü bir şey yoktur." "Şaka yapıyorsun," diye çıkışıyorum.

"Sakın bana kıllı erkeklerden hoşlandığını söyleme?" diye iğrenmiş bir yüz ifadesi takındı.

Gülümsüyorum. "Aslında var." Demek istediğimi vurgulamak için başımı sallıyorum. "Onların vücutlarıyla bizimkiler arasındaki farkı seviyorum. Biz yumuşağız. Onlar sert. Biz pürüzsüzüz. Onlar pürüzlü. Bilirsiniz, tüm bu Yin ve Yang olayı. Beni tahrik eden bu farklılıklar."

"Birlikte olduğum tüm erkekler manscape yapıyor ve eğer yapmamışlarsa, onları tekrar görmeden önce tüysüz olmalarını istediğimi söylüyorum." Bridget ve ben şok olmuştuk, gözlerimiz fal taşı gibi açılmıştı.

"Gerçekten böyle mi diyorsun?"

"Evet, tabii ki, öyle değil mi?" İkimiz de başımızı sallıyoruz.

"Hayır, Tanrım, hayır."

"Kızlar, ben size hiçbir şey öğretmedim mi? Ne istiyorsanız isteyin. Erkekler aptaldır. Biz ne yaparsak

sor."

Bridget, Abbie'ye tiksintiyle bakarak burnunu kıvrır. "Çıktığım adamda bir sürü şey var. Zina yapan ve hıyarın teki olabilir ama aptal bunlardan biri değil ve Tash çok seçici." İkisi de dikkatlerini bana çevirdi. "Gerçekten birlikte olduğun en son erkek ne zamandı?" Bridget bana ters ters bakıyor.

"İspanyol engizisyonu da neyin nesi?" Gözlerimi deviriyorum.

Abbie, "Evet, o haklı. Kırk saatlik erkek kıtlığı mı yaşıyorsun?"

Gülümsüyorum, "Kimse beni gerçekten azdırmıyor. Tanıştığım tüm erkekler çok... ortalama."

Omuzlarımı kamburlaştırıyorum.

"Olamaz," diye kaşlarını çatıyor Abbie tezgâha doğru. "Ne?" Kahvemi yudumlarken soruyorum.

"Tünel amcığı." Elimde değil, kahvemi Bridget'in üzerine tükürüyorum.

"Siktir, Tash, dikkat et." Ben kıkırdama krizine girerken o üstündeki kahveyi silmeye başladı.

"Tünel amcığı da kim?" Bridget gülüyor. "Ve zavallı kız nasıl oldu da o tanrı-

Korkunç bir isim mi?"

"Tezgahtaki sarışını görüyor musun?" Hepimiz eğildik, "O eski bir striptizci ve gözünü James'e dikmiş." James, Abbie'nin taptığı ev arkadaşı.

"Tünel amcığı olduğunu nereden biliyorsun? Aslında, tanımını nedir?" Abbie ve ben kıkırdama krizine girdik.

"İkiniz de susun." Abbie kaşlarını çatı. "Bu hiç komik değil." "James'i ayarladığını nereden biliyorsun?"

"Bana söyledi."

"Oh," diye başımı sallayarak cevap veriyorum.

"Ondan hoşlanıyor mu?" Bridget onu izlemeye devam ederken soruyor. "Hoşlanmadığını söyledi ama her ihtimale karşı gözlerimi ondan ayırmıyorum."

Hepimiz başımızı sallıyoruz. "İyi fikir," diye mırıldandım. Hepimiz radardaki yeni kızımız TC'nin masamızın önünden geçişini izliyoruz.

"Tamam, her neyse, nerede kalmıştık?"

"Biliyorum ve sırf bunun için tavlamaktan hoşlanmam, ikiniz de benim öyle biri olmadığımı biliyorsunuz."

Abbie tiksintiyle başını sallar. "Çok şey kaçırıyorsun. Bir gün kırk beş yaşında, evli ve çok sıkılmış olacaksın ve bu yıllara dönüp bakacaksın ve keşke fırsatım varken ve vücudum ateşliyken benim için ateşli olan tüm o yakışıklılarla yatmış olsaydım diye düşüneceksin. Kuyunun kuruyup selülite dönüştüğünü biliyorsun."

Ona gülümsüyorum. "Sorun değil Abbs, uçümüze yetecek kadar sikiştğine eminim."

Peçetesini buruşturup bana fırlatıyor ve hepimiz kıkırdıyoruz.

"Tamam, sana dönüyoruz Bridget. Sanırım bir tuzak kurmamız gerekiyor." Daha fazla kahve sipariş etmesi için garsonu çağırırken gülümsüyorum.

"Ohh senin hınzır aklını seviyorum."

Mırıldanıyor. "Şimdi düşünmeme izin ver,"
çenemi ovarken.

Film ekranı tekrar oynatılıyor.

"Natasha, benimle seviş. Seninle bu bağa ihtiyacım var." Dudakları şefkatle benimkilerin üzerinde geziniyor. "Bu sefer o kadar acıtmayacak bebeğim. Gittikçe kolaylaşıyor, değil mi?" Açık ağzı boynumda geziniyor.

Buzz. "Natasha, saatin geldi."

Şimdi çarpan kalbimi dizginliyorum. "Tamam, teşekkürler Marg," diye vızıldıyorum. Ne oluyor be? Tanrım, nasıl olur da

Yedi yıl aradan sonra beni hâlâ bu kadar etkiliyor mu? Gözlüklerimi bırakıyorum ve yüzümü masamın üzerindeki ellerimin arasına alıyorum. Sol elimle tiksintiyle yüzümü ovuyorum. Bu adamla ilgili anılarımın fiziksel etkisi hâlâ üzerimde. Neden onu düşünmeyi bırakamıyorum? Kalp atışım, nefes alışım. Tanrı aşkına ıslandım. Aman Tanrım! Tiksintiyle başımı sallayarak banyoya gidiyorum. Beş dakika sonra ofisimin banyosundaki aynaya bakıp derin bir nefes alıyorum. Berbat görünüyorum. Yüzümü yıkadım ve omuz hizasındaki çikolata rengi saçlarımı at kuyruğu yaptım. Sydney Cinsel Farkındalık Kliniği anlamına gelen SSAC'de zorunlu bir üniforma olan yeşil önlüklerimi giyiyorum. Patronumuz bunun bizi cinsiyetsizleştirdiğini düşünüyor. Hepimiz hastane önlüğü giyersek daha profesyonel, daha klinik görünüyormuşuz. Aynı fikirdeyim. Aslında cinsiyetsiz görünüyorum. Erkek ya da kadın olabilirim ve bunu anlayamazsınız. Yirmi beş yaşında, belki de yarı çekici bir kadın olarak işe giderken hiç makyaj yapmıyorum. Görünüşümle oynamaya çalışıyorum. Hastalarım hasarlı, güzel ama hasarlı. Hepsinin seks ya da cinsellikle ilgili bir sorunu var. Cinselliğini ve görünüşte normal hayatını yüzlerine vuran bir psikoloğa ihtiyaçları yok. Şaka gibi. İşin ironik yanı, ben de onlar kadar hasarlıyım. Bazı günler siyah deri koltukta onlara derdimi anlatan, güvensizliğimi dışa vuran kişi ben olmalıymışım gibi hissediyorum. Bugün bunun en iyi örneği. Derin bir nefes alıyorum ve kendi kendime yüksek sesle konuşuyorum, tam bir baş belası gibi. *Geri döneceği için huzursuzsun.* Derin bir nefes alıyorum. *O seni çoktan unuttu Natasha, senin de onu unutmanın zamanı geldi.* Boyun eğmiş bir şekilde başımı sallayarak aynaya mırıldanıyorum. *Keşke.*

Klinik notlarımı okudum.

Hasta: Bethany Marcus

Semptomlar: Anorgazmi/orgazm olamama

Klinik Notlar: Bethany üç yıldır doruğa ulaşma konusunda başarısız olmuştur. Bu durum travmatik bir deneyim yaşadığında, yani kocasının on iki aylık bir ilişkisi olduğunda başlamıştır. Evlilikleri devam etmektedir; ancak Bethany bu olaydan beri sorunludur. Bethany ayrıca kendisini rahatsız eden şiddetli cinsel rüyalar görmektedir. Bethany kocasının sadakatsizliği için kendini suçlamaktadır.

Amaç: Bethany kocası Anthony ile mutlu bir evlilik sürdürmek istemektedir. Ailesi için bir eş ve anne olarak rolünü yerine getirmek istemektedir. Bethany kocasını affedebilmek ve onunla tatmin edici bir cinsel ilişkiye devam edebilmek istiyor.

Bir nefes üflerim. Sıradaki hastamı gerçekten sevdim. Bethany güzel ve zeki ama kesinlikle kendine güveni yok. Hamamböceği kocası ona tam bir numara yapmış ve sonra pantolonunun içinde tutamadığı için kendisini suçlamasına izin veriyor. Elimde olsa onu terk etmesini söyledim ama bunu yapamam. Ne yazık ki Anthony ile mutlu bir hayat olan hedefine ulaşması için ona yardım etmeliyim. Anthony'yi görmek istiyorum ama Bethany buna izin vermiyor.

Ofisimin kapısını açıyorum.

"Merhaba Bethany." Utangaç bir şekilde gülümsüyor ve ofisime giriyor. Oturması için elimle işaret ettim. "Seni son gördüğümünden beri nasılsın?" diye sordum.

"Pek iyi değil," diye sessizce cevap veriyor.

"Oh, nedenmiş o?" diye sordum. Ben oturup cevabını beklerken o sessiz kalıyor. Bazen cevap beklemek bu rolün en zor kısmı oluyor. Omuzlarını silkiyor.

"Anlıyorum."

"Nasılsın?" diye soruyor ve ben de gülümsüyorum. Bu tipik Bethany, her zaman başkalarını kendinden önce düşünür ve beni sadece terapisti olarak değil, bir insan olarak görür.

"Ben. İyiyim," diye cevap veriyorum. "Bu hafta biraz motivasyonum düşük," diye omuz silkip gülümsüyorum. "Nasıl olduğunu bilirsin." Başını sallıyor, hayatımın mükemmel olmamasına şükrediyor. "Bana neler olduğunu anlat," diye ısrar ediyorum.

"Anthony bana yatakta berbat olduğumu söyledi." Yıkılmış gözleri benimkilerle buluştu.

Ne oluyor lan? "Bu nasıl oldu?" Öfkemi kontrol etmeye çalışarak soruyorum. Bu adam tam bir solucan.

"Yataktaydık ve sorunumu biliyorsun," diye başımı salladım ve sessiz kaldım. "Sadece gelemiyorum, nedenini bilmiyorum. Ne yaptığımın, ne düşündüğümün bir önemi yok, olmuyor işte."

"Anlıyorum," diye başımı salladım. "Peki sonra ne oldu?" Düşünce akışını bozmamak için sesimi monoton tutuyorum.

"Her zamanki gibi sinirlendi ve bana ne olduğunu sordu." "Tamam," diye başımı salladım. "Sen ne dedin?"

"Ona sadece işini bitirmesini söyledim çünkü böyle bir şey olmayacaktı. Sonra o da işini bitirdi ve yuvarlandı."

"Anlıyorum," sözünü bitirmesine izin vermek için sessiz kalıyorum ama o sessizliğini koruyor. "Sonra ne oldu?" "Ona sana geleceğimi söyledim."

"Ona daha önce söylememiş

miydin?" "Hayır,

söylememiştim."

"Peki ne dedi?"

"Bana hiçbir pahalı doktorun beni yatağa alıştıramayacağını, soğuk bir balık olduğumu ve hiç bu kadar tepkisiz bir kadınla birlikte olmadığını söyledi."

"Bu konuda ne düşünüyorsun?" diye

sordum. "O haklı," diye iç geçiriyor.

"Buna inanmıyorum," diye iddia ediyorum. "Şu anda ona karşı tepkisiz olabilirsin ama bu fiziksel değil, tamamen duygusal. Bethany, Anorgazmi sorunu yaşayan ve güvenebilecekleri biriyle sevgi dolu bir ilişki içinde olan hem erkekleri hem de kadınları tedavi ediyorum." Dinlerken başını sallıyor. "Son ziyaretimizde konuştuklarımız hakkında düşündün mü?"

"Evet," diyor. "Bu mümkün olmayacak." "Neden?"

diye soruyorum.

"Çünkü üç yıldır orgazm olmadığımı bilmiyor."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Ne demek istiyorsun?" Cevabı zaten bildiğim için

soruyorum. "Başından beri numara yapıyordum."

Başımı sallıyorum. Bu yaygın bir durum. "Sence itiraf etmeli misin?" Ona küçük empatik bir gülümseme veriyorum.

"Hayır, harap olur."

Başımı salladım, "Yani sen harap olduysan sorun yok, ama o değil."

"Bunun nasıl göründüğünü biliyorum,"
diye fısıldıyor. "Bu nasıl görünüyor
Beth?" Israr ediyorum. "Ben bir
şehidim."

Gülümsüyorum. "Böyle mi düşünüyorsun?" Ona
usulca soruyorum. "Öyle mi?" diye soruyor.

"Hayır, senin bir şehit olduğunu düşünmüyorum. Öyle olsaydım
senin için fark eder miydi?" Başını sallıyor.

"Kimsenin ne düşündüğü önemli olmamalı Beth, sadece senin."

"Ne düşündüğün umurumda," diye gülümsüyor. "Bunu bilen tek kişi sensin."
Kaşlarımı çatıyorum. "Bir arkadaşına sırrını açmadın mı?" Biraz şaşırarak
soruyorum.

"Hayır. Arkadaşlarımın Anthony'yi ya da onunla kaldığım için beni yargılamasını istemiyorum."

"Anlıyorum," diye cevap veriyorum. "Beth, sahip olduğun arkadaşlarının gerçekten senin tarafında
olduğunu düşünüyor musun?"

Az önce ona sorduğum şeyi düşünürken bana bakıyor ve sonra omuz silkiyor. Ben onun
konuşmasını beklerken ikimiz de sessizce oturuyoruz ama konuşmuyor.

Mmm, buna geri döneceğiz. "Anthony ile ön sevişme hakkında konuştun mu?" Başını sallıyor.
"Mmm tamam, o zaman önerdiğim gibi yapmadığını ve Viagra'yı denemesini istemediğini tahmin
edebilir miyim?"

"Yapamam." O kadar savunmasız görünüyor ki kalbim ona gidiyor. "Yatakta benim için yeterince
iyi olmadığını düşündüğümü düşünmesini istemiyorum."

"Ama seni eksik hissettiriyorsa sorun değil," diye iç geçiriyorum. O da başını sallıyor. "Bethany,
ön sevişme olmadan yedi dakikalık penetratif seksle boşalabilecek bir kadın tanımıyorum." O da başını
sallıyor. "Biliyorsun Beth ve bu kayıt dışı ama ben seks düşünmeye başlamadan önce en az yirmi
dakika kendimi hazırlamam ve ardından en az yirmi dakika daha ön sevişme yapmam gerekiyor. Bunun
olmayacağını bilmesi gerekiyor. Bilse belki daha çok çabalar."

Başını sallıyor. "Belki."

"Bu senin ona olan kinin değil mi?" Kaşlarını çatıyor. "Dürüst olmadığı için mi?" Başını sallıyor
ve bir sonraki adımda ne söyleyeceğimi bildiği için başını öne eğiyor. "Ona karşı tamamen dürüst
müsün Beth?"

"Hayır," diye yanıtlıyor. Sessiz kalıyorum, bilgiyi işlemesini bekliyorum. "Seni son gördüğümde
güven hakkında konuşmuştuk."

"Evet," diye gülümsüyor.

"Evdeki güven seviyesi nasıl?"

"Deniyorum, gerçekten deniyorum, ama bir türlü oraya ulaşamıyorum."

"Beth, güven kendiliğinden oluşan bir şey değildir. Senin verdiğin bir karardır. Ya bundan sonra
ona güvenmeye karar verirsin ya da yoluna devam edersin. Seni terk ederse iyi olacağına dair güvenin
var mı?" Başını sallıyor. "Anlıyorum, ama onunla devam edersen ve güvenmek için bu kararı
vermediysen - ona güvenmek ve güçlü olmak için kendine güvenmek - kendini bir ömür boyu
mutsuzluğa hazırlarsın."

"Biliyorum," diye fısıldar. "Bu tamamen onun hatası değil. Çocuklara o kadar dalmıştım ki. O kadar meşguldüm ki daha fazla sekse ihtiyacı olduğunu fark etmedim ve kendimi bıraktım ve onun için seksi olmaya bile çalışmadım."

"Beth. Sakın orada oturup bana onu savunmaya kalkma. Kayıtlara geçmesi için söylüyorum, sen *onun* Çocuklar. Onun çocukları, başkasının değil. Ve sen kendini bıraktın. Ne kadar saçma. Burada oturuyorum ve

Kendisini hafife alan bir adam için ailesini ve ülkesini terk edip dünyanın öbür ucuna taşınan güzel ve akıllı bir İngiliz kızı."

"Bilmiyorum, daha çekici olsaydım beni asla aldatmazdı." İç çektim.

"Beth, bana baktığında ne görüyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyor. Ayağa kalkıyorum ve önünde dönerek yürüyorum.

"Şimdi bana baktığında ne görüyorsun?"

Gülümsüyor, "Gerçekten çok akıllı bir kız."

Gülüyorum, "Bu çok komik Beth, biliyor musun geçmişimde bir değil iki tane vardı." Konuyu vurgulamak için parmaklarımı kaldırıyorum. "İki erkek arkadaşım benimle oynadı." Ağzı açık kaldı.

"Ama neden?" diye mırıldanıyor nefesinin altında.

Omuzlarımı silkiyorum. "Kim bilir, ama bunun benimle hiçbir ilgisi yok." Bana kaşlarını çatıyor. "Erkekler birçok nedenden dolayı böyle davranırlar, Beth. Ama asıl neden, kendi öz saygılarında bir şeylerin eksik olmasıdır. Arzulandıklarını ya da istendiklerini hissetmeye ya da egolarının okşanmasına ihtiyaç duyarlar. Sebep ne olursa olsun Beth, sadakatsizlik bir korkağın yoludur. Bir kişiye sadık kalmak zor iştir ve hem senin hem de benim bunun için çabaladığımız bir şeydir. Ve bununla gurur duyabilirsin. Bir ilişkiyle karşı karşıya kalan pek çok kadın ödeşme yoluna gider ve bunun için kendini çok daha kötü hisseder." Sessiz kalıyorum, bir şey söylemesini bekliyorum ama söylemiyor. "Evliliğinde eşitliği sağlamanın tek bir yolu var, Beth."

"Nasıl?" diye sorar.

"Talep edin. Hayattaki insanlar size nasıl davranılmasını hak ettiğinize inanıyorsanız öyle davranırlar. Eğer yatakta tatmin olmayı hak etmediğinizi düşünüyorsanız, o zaman olmayacaksınız. Kocanızın sizden daha iyisini yapabileceğine inanırsanız, o da yapabileceğini düşünecektir. Beth, ben sana söylemeden fark etmen gereken şey, hayatında sadece ve sadece senin değişiklik yapabileceğin. Anthony'yi ve onun sorunlarını unut. Kendin üzerinde çalışalım." Bana utangaç bir gülümseme gönderiyor, ben de ona karşılık veriyorum. Bacak bacak üstüne atarak masamın üstüne oturuyorum. "Şimdi senin için bir ödevim var."

"Tamam," diye gülümsüyor, sandalyesinde otururken kendini biraz

güçlenmiş hissediyor. "Yetişkin deposuna gitmeni ve kendine bir

vibratör almanı istiyorum." Kızın ağzı açık kalır. "Ne?" diye fısıldar.

Başımı salladım ve gülümsedim. "Cinselliğini tekrar ellerine almanın zamanı geldi. Gerçek anlamda."

Boğazındaki büyük yumruyu yutuyor. "Hiç yapmadım, sanmıyorum. Anthony çıldırarak," diye ekler.

"Anthony bunu bilmemeli." Gözlerini kocaman açarak bana baktı. "Senden yapmanı istediğim şey her gün vibratörü çalıştırman ve sonunda beklenen orgazm olmadan kendine bir ön sevişme yaşatman." Konuşmasını bekliyorum. Konuşmadı. Gülümsüyorum. Tanrım, seks oyuncaklarından bahsetmeye başladığımda yüzlerindeki ifadeye bayılıyorum. Masama doğru yürüyorum, alt çekmecemi açıyorum ve büyük demo vibratörümü çıkarıyorum. Açıyorum ve gözleri açılıyor.

"Merak etme, öyle bir şey değil," diye gülümsüyorum.

"Tanrım," diye gülüyor ve rahatlamak için elini göğsüne koyuyor.

"Nasıl hissettirdiğini görüyor musun?" Şaftın yan tarafını avucunun üzerine sürüyorum.

Gülümsüyor ve başını sallıyor.

"Şaftın yan tarafını dış dudaklarınıza ve klitorisinize sürerseniz, şimdiye kadar yaşadığınız en iyi oral seks gibi hissedersiniz."

"Oh," diye fısıldıyor, gözleri kocaman.

"Hiç porno izledin mi Beth?"

Başını iki yana sallar. "Sadece lisedeyken," diye fısıldıyor. "Ve gerçekten cazibesini göremedim."

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Benim için birkaç şey izlemeni istiyorum." Kaşlarını çatıyor, anlamıyor. "YouPorn adlı bir web sitesine girmeni istiyorum. YouTube ile aynı, ama insanlar seks videoları yayınlıyor."

"Um, tamam." Endişeli görünüyor.

"Sayfanın sol tarafında bir kategori listesi var." Başını sallıyor. "Aşka tıkla." Kaşlarını çatıyor, "Aşk mı?"

"Evet, seks yapan aşık çiftlerin gerçekten zevkli ve hoş videoları var ve inanın bana çoğu kadının maruz kaldığı kadının yüzüne boşalma pornosuna hiç benzemiyor. Ses olmadan izleyin, birçok kadın çok sesli ve porno sesi onları kapatan şey."

"Oh," diye başını sallıyor.

"Ve ayrıca masaj sekmesine tıklayın." "Masaj sekmesi mi?" diye tekrarlıyor.

"Evet, hastalarımın çoğu birinin yavaş bir masajı orgazmı bitirmesini izlemeyi gerçekten erotik buluyor." Gülümsüyorum. "Çok zevkli ve biraz da ateşli." İkimiz de gülüyoruz. "Ve senden başka bir şey denemeni istiyorum."

"Tamam," diye başını sallıyor.

"Gidip kendine biraz kayganlaştırıcı almanı ve parmaklarınla vücudunu yeniden keşfetmeye başlamanı istiyorum."

"Aman Tanrım." Aşağı bakıyor ve saçlarını parmaklarının arasında döndürüyor. Gülümsüyorum. "Beth utanma, ben bütün gün seks konuşuyorum. Bu benim işim." "Tamam," diye mırıldanıyor ve gülümsüyor.

"Çoğu kadın cinsel olarak aktif olduklarından beri parmaklarıyla orgazm olmamıştır ve bu gerçekten neyi sevip neyi sevmediğinizle yeniden bağlantı kurmanın iyi bir yoludur. Çocuk sahibi olduğumuzda kadınların vücutları değişir ve eskiden bizi tahrik eden şeyler artık bizi tahrik etmez. Unutmayın Beth, kendi cinsel sağlığınız için sorumluluk almanız gerekir. Güven bana, kocan daha sonra sana teşekkür edecek." Ofisimden çıkmak için ayağa kalkarken gülümsüyor ve elimi sıkıyor.

"O iki erkek arkadaş aptaldı," diye göz kırpmıyor.

"Biliyorum," diye gülümsüyorum ve göz kırpmıyorum, "onlar kaybeder." Gülüyorum ve burnumu kıvrıyorum. "Unutma, günde otuz dakika özel zaman istiyorum."

Gülümsüyor. "Tamam, tamam, yapacağım. Gelecek hafta nasıl gittiğini sana anlatırım."

"Güzel, dört gözle bekliyorum." Ofisimden çıkarken kendi kendime gülümsüyorum. Bir seks dükkânı açmalıyım.

-Milyoner olurdum.

Pazartesi sabahları, kesinlikle benim kambur günüm. Yataktan kalkmak zor, işe gitmeden önce spor salonuna gitmek daha zor, sağlıklı bir kahvaltının tadı All Bran'dan çok kedi mamasına benziyor ve işte hafta için motive olmak neredeyse imkansız. Yaralarım tuz basmak için dondurucu soğuk da var. Cehennem gibi rüzgarlı. Tanrım, bugün sızlanıyorum. Normalde çok yoğun bir hafta sonu geçirdiğim, hala sessizce akşamdan kalma olduğum, aşırı karbonhidrat yüklemesi yaptığım ve egzersiz yapmadığım gibi bahanelerim olurdu. Bugün öyle değil. Sebebini biliyorum. Mahşerden önceki lanet gün gibi, sanki idam sehpasına yürüyorum. O kadar gerginim ki midem bulanıyor. Heyecanlı olacağımı düşünmüştüm. Bu hafta sonu onu görmeyi dört gözle bekliyor olsam da, Cumartesi gecesinden sonra anılarımdaki güzel adamın benim için ölü olacağını biliyorum. O uzun zamandır ölü. Sadece kafamın içindeki o lanet film ekranı onu canlı tutuyor, ona tapıyor. Bunun muhtemelen onu uzaktan hayal edebileceğim son hafta olacağını biliyorum, ama gerçek bir sürtük. Pazar sabahı beni fena halde kıcımdan ısırarak bir kaltak. Bundan korkuyorum. Sanki onu kaybetmenin yasını çoktan tutmaya başlamışım gibi, oysa o benim bile değil. Trendeyim, bilerek posta kodumun çok dışında bir iş aradığım için işe bir saatlik bir yolculuk. Kahve dükkânında ya da markette cinsel psikopatlarımla karşılaşmak istemiyorum. İşe gidip gelmek zahmetli ama hastalarımın uzakta bir parça anonimliğe sahip olduğum için kendimi daha güvende hissediyorum. Yaptığım işte hastalarım da benimle karşılaşmak istemiyor, bu yüzden her iki taraf da kazanıyor. Koridoru karıştırıp cam kenarındaki koltuğa oturuyorum. Başımı cama yaslayıp gözlerimi kapatıyorum ve uyuklamaya başlıyorum. Sadece bu haftayı atlatmam gerekiyor. Aklıma uykumda bile beni rahatsız eden adam geliyor.

Nihayet bu hafta sona erdi - bu haftayı atlatmak bile bir maraton gibiydi. Uçakta oturmuş Melbourne havaalanından çıkmayı bekliyorum.

"Kapıları açmaları neden bu kadar uzun sürüyor?" Bridget koltuğunda gerinirken esniyor.

"Hmm, biliyorum," diye cevap veriyorum bacaklarımı uzatırken. Kardeşimiz Brock koridorun karşısında ailemizle birlikte oturuyor ve bana göz kırpmıyor. Brock'u seviyorum, donanmada, bir fok balığı. Üç aylığına Sydney'de, ki bu onun için alışılmadık bir durum. Neredeyse hiç evde olmuyor. Bilirsiniz, dünyayı kurtarmaya falan gidiyor. Altı iki yaşında ve tam bir sert çocuk. Bridge ve benim üzerime titriyor. Aşırı korumacı ama hoşuma gidiyor. Bridge bundan nefret ediyor. Brock birkaç yıl önce Noel yemeğinde son erkek arkadaşının burnuna yumruk atmıştı. Bridge komik bulmasa da çok komikti. Ona söylemediğim şey, eğer Brock yapmasaydı benim yapabileceğimdi. Adı Mark'tı, tabii ki tam bir otuzbirciydi. Ezikleri kendine çektiği kesin. Hatırladıkça gülümsüyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" Bridge bana soruyor. Başımı sallıyorum. Keşke ne düşündüğümü bilseydi. Sonunda koridora giriyorum ve Brock beni arkamdan yakalayıp sertçe kucaklıyor, "Horlaman beni uyutmadı," diye fısıldıyor.

Dirseğimle onu dürtüyorum. "Kapa çeneni, horlamıyorum."

"Evet öyle," diye gülüyor ve beni ileri doğru itiyor, böylece önümdeki adama çarpıyorum, o da arkasını dönüp bana ters ters bakıyor.

"Özür dilerim. Ayağım takıldı," diye fısıldıyorum. Bana ters ters bakıyor ve koridorda ilerlemeye devam ediyor. Arkamı dönüp Brock'a yumruk atıyorum. "Kes şunu, kaç yaşındasın sen?"

"Otele giderken akşam yemeği için dışarı çıkalım." Babama koridora geçmesini işaret ediyor.

"İyi fikir," diye cevaplıyor annem. Bridge'e gözlerimi deviriyorum. Doğruca yatağa gitmek istiyorum. Çok yorgunum. Berbat bir gün geçirdim. En nefret ettiğim hastam, seks bağımlısı Roger'ın iki saatlik blok randevusu vardı. Neden resepsiyonist bu randevuları alıyor ki? Buna bir son vermek zorundayım. Son seks partisinin her detayını dinlemek zorunda kaldım. Cidden iğrenç. Neden her şeyi bilmem gerektiğini düşünüyor, anlamıyorum. 1980'lerin kötü bir porno filmini hayal edin ve Roger'ın tam vizyonu budur: kötü bıyık, tarak, renkli saç, kendini büyük ölçüde derecelendirir, daha çok sinek spreyi gibi kokan tıraş losyonunda aşırı doz. Cidden, yardım edilemez biri. Onu düşünmek bile tüylerimi ürpertiyor. Tanrım, karısı için üzülüyorum. Düşünsenize, bir kocası var ve sürekli seks yapmak isteyen bir seks bağımlısı. Kahretsin, daha kötüsü olamazdı, zavallı sürtük. İrkildim.

"Neyin var? Neden suratını asıyorsun?"

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Yok bir şey, yorgunum. Oda servisi alsak olmaz mı?" "Tash, biraz rahatla," diye araya giriyor Brock. "Tatildeyiz, rahatla biraz."

Beş saat sonra, düğünden bir gece önce otel odamda yatağıma uzandım ve zihnim dolaşmaya başladı. Yarın o gün. Onu görmeye gideceğim. Tanrıya şükür Bridget'le ikimizin de birer odası var, yoksa peşime düşecekti. İki saattir dönüp duruyorum. Yastığı yumrukluyorum ve pozisyon değiştiriyorum, rahat etmeye çalışıyorum. Kendimi sakinleştirip uykuya dalmaya çalışıyorum. Uykusuzken nasıl cazip görünebilirim ki?

Film ekranı, nefret ettiğim ve umutsuzca hafıza bankasından silmek istediğim, özellikle acı verici bir anıyı oynatıyor. Her seferinde aynı etkiyi yapıyor, beni dizlerimin üstüne çöktürüyor. Genellikle düşün dibinde dizlerimin üzerine çöküp kusmamla ve gözyaşları içinde kalmamla sonuçlanan suçluluk duygumu yeniden harekete geçiriyor.

Josh ve güzel sevişme tatilimden iki hafta sonra onu deli gibi özleyor, geceleri ağlıyor, gündüzleri depresyona giriyordum. İki haftada beş kilo vermişim ve gözlerimin altında torbalar vardı. Okula gitmek dışında odamdan çıkmıyordum. Bu acıyı kendim yaratmışım. Josh da ben de tatilimizden kısa bir süre sonra onun dört yıllığına Amerika'ya gideceğini biliyorduk. Birlikte bir geleceğimiz olmadığını biliyorduk. Bu durumu daha da kolaylaştırmıyordu ve hiç iletişim kurmamıştık. Hassas genç kalbim tamamen harap olmuştu.

Bir öğleden sonra okuldan eve geldiğimde evi kargaşa içinde buldum. Babamın küfrettiğini duyduğum nadir anlardan biriydi. Kapıyı açtığımda babam anneme bağırdı.

"Bu çocuk ne halt ettiğini sanıyor?" Koridorda yavaşça ilerlerken adımlarımın ortasında durdum. Annemin volta atarken çok hızlı konuştuğunu duydum. Yavaşça mutfığa girdim ve kaşlarımı kaldırarak ikisine baktım.

"Neler oluyor?" Anneme fısıldadım.

Babam telefondaydı. "Aman Tanrım, kafayı yemiş," diye bağırdı.

Kaşlarımı çattım. "Kim?" Anneme baktım.

"Joshua," diye cevap verdi.

Kahretsin, bu iyi olamaz, ne oldu? Biliyorlar mı? Sırada ben mi varım? Konuşmayı dinlerken sessizce kendime bir fincan çay yaptım.

"O ne dedi! Sonra sen ne dedin?" diye dinledi. "Peki ona bunun saçma olduğunu söyledin mi?"

Ciddi olamaz herhalde?"

"Ne?" Anneme tekrar seslendim.

"Joshua Sydney'den bir kıza aşık olduğunu ve Amerika'ya gitmeyeceğini düşünüyor gibi görünüyor." Gözlerim büyüdü. Vay anasını. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Bütün gün Margaret ile telefonda konuşup durdum. Görünüşe göre bu kıza yakın olmak için Sydney Üniversitesi'ne transfer olacağını düşünüyor." Babam telefonu kapattı. Gözlerim fincan tabağı büyüklüğünde.

"Kim o?" Fısıldadım.

"Aptalın teki olduğuna şüphe yok," diye tersledi babam. Kahretsin, gerçekten kızdı. "Onu iki haftadır tanıyor ve Apple'daki stajını çöpe atıyor. Bu hayatının fırsatı, bu şansı bir daha asla yakalayamayacak." Annemle babam öfkelerini sürdürürken ben sessizce çayımı yudumladım.

Anneme "Amerika neden bu kadar önemli?" diye sordum. Gerçekten ilgileniyordum. "Josh hobi olarak bir uygulama geliştirdi; diyabet hastaları için bir karbonhidrat sayacıydı." "Bu ne anlama geliyor?" diye sordum.

"Sonunda tüm dünyada kullanılmaya başlandı. Biraz değiştirilmesi gerekti ama doktorlar ve hastaneler bunu şeker hastalarını eğitmek için kullanıyor."

"Uygulama nedir?" diye sordum.

"Bilgisayarların gittiği yol, Apple bilgisayarlarla ilgili bir şey, yeni teknoloji şeyler."

"Oh," diye mırıldandım. "Hiçbir fikrim yoktu."

"Hayır ve Joshua bunu anlamıyor. Bu teknolojiyi başkasına verdi ama eğer piyasada tasarlansaydı milyonlar ederdi."

Ağzım bir karış açık kaldı. "Milyonlarca," diye tekrarladım.

"Evet," dedi annem. "Bu kuruluşun kurucusu Steve Jobs, Joshua'yı gelip kendisiyle çalışması için bizzat davet etti."

"Steve Jobs kim?" Ben sordum.

"Apple'ın sahibi, dünyanın en zeki ve en zengin adamlarından biri."

"Ve Josh ile çalışmak istiyor," diye cevap verdim. Birdenbire, eğer gitmezse bunun çok ciddi sonuçları olacağı çok açık hale geldi. Babam başıyla onayladı ve ben de kaşlarımı kaldırdım. "Kahretsin," diye fısıldadım.

"Kesinlikle," diye başını salladı babam. "Joshua hiç tanımadığı bir kız için tüm geleceğini bir kenara atacak ve on iki ay sonra nasıl olsa gidecek."

"Bunu bilemezsin," diye tersledim.

"Doğru," diye başını salladı annem, "ama onu sevseydi bu şansı tepmesine izin vermezdi herhalde. O kadar aptal olamaz, değil mi?" diye mırıldandı kendi kendine alnını ovuştururken. Arka bahçeye çıktım ve arka basamakta oturup cocker spaniel cinsi köpeğimiz Sadie'yi okşadım. Kahretsin, bu çok ağırdı. O kızın ben olduğumu biliyordum ve bir yanım basamaktan atlayıp havayı yumruklamak istiyordu. Beni özlemişti, beni seviyordu. Kendimden çok memnundum ve telefon tekrar çaldığında yüzümü kaplamakla tehdit eden kocaman sırtımayı bastırmaya çalışıyordum. Konuşmayı dinlemek için kapıya doğru yürüdüm.

"Peki, şimdi nerede? Bul onu, git ve bul onu ve sonra ne dedin? Ne! Bu srtkle evlenecekmiş... Tanrı aşkına... Ne dedi!.. Tanrım, aklını kaçırmış... Evet, biliyorum... Bekle, göreceğim. Natasha, Josh'tan haber aldın mı?" Başımı salladım. "Evet, muhtemelen haklısın, yakınlar. Eğer seni ararsa, ona evi aramasını söyle, herkes çıldırmış durumda." Başımı sallayarak onayladım. "Cidden Jack, eğer bir uçağa atlayıp Amerika'ya kadar onun kıcını tekmelemen gerekiyorsa bunu yap, bunu mahvedemez. Gelecek yıllarda sana teşekkür edecek." Sevincim çok hızlı bir şekilde boka dönüyordu. Odama girdim, kapıyı kapattım ve kendimi yatağa attım. *Kahretsin Josh, bu çok aşırı.* Beni aramış mı diye telefonuma bakmak için aniden ayağa fırladım. Hayır, hiçbir şey yoktu. Zavallı Josh. Onca baskı ve şimdi çekip gitmişti. *Belki de onu aramalıydım?* Telefonumu tekrar kontrol ettim, hâlâ bir şey yoktu. Umarım iyidir. Bu tam bir rezaletti, lanet olsun ne yapacaktım? Odamda volta atmaya başladım, ellerimi uşmş gibi sallıyordum. *Onu aramalı mıydım?* Belki, hayır, benim mdahaleme ihtiyaı yok. Üç saat sonra o kadar endişeliydim ki kuru ğrmeye başlamıştım. Gerçekten çıldırmaya başlamıştım. Hala odamda volta atarken, ailem onun bulunup bulunmadığını öğrenmek için bekliyordu. Bulundu.

12.50'de annemin telefonuna bir mesaj geldiğini duydum. Koridora fırladım.

"Tanrıya şükür," diye gülümsedi annem. "Eve geldi. Artık hepimiz yatabiliriz." Kolunu bana doladı ve beni salona götürdü. "O güvende," diye gülümsedi. zgn kıcımı yatağa taşıdım. O gece hiç uyumadım. Josh'u gerçekten seviyorsam ne yapmam gerektiğini içten içe biliyordum. Hayatının içine devam edebilmesi için onu zgr bırakmalıydım ama ona gerçeği söylemeli miydım? Hayır, o zaman kararı benim yerime o verirdi. Onun yerinde olsaydım onu asla terk edemeyeceğimi biliyordum. Buna gücüm yetmezdi. Ya kalırsa? Birlikteliğimiz sürer miydi? Bunu bilmiyordum. Kristal bir küreye ihtiyaım vardı. Babam haklıydı. Hayatının geri kalanını mahvedecekti. Acı gerçek, ailemizin gözünde birlikte bir geleceğimiz olamayacağıydı. Ne yapmalıydım, ne yapmalıydım. Sabah 5.00'te yürek parçalayıcı bir karar verdim. Ne yapacağımı biliyordum ve bunu düşünmek bile midemi bulandırıyordu.

Ertesi gün okuldan izin almak için hasta numarası yaptım. Annemle babam işe gitti ve ben yine onun aramasını bekleyerek volta atmaya başladım. Saat birde telefonum çaldı. Arayan Josh'tu, öğle tatilinde olduğumu sanıyordu. Kendimi hazırladım.

"Merhaba," diye cevap verdim.

"Merhaba bebeğim," dedi telefonda mutlu bir şekilde. *Oh, kahretsin.* "Beni zledin mi?" diye sordu. "Neredesin?" Ben de sordum.

"Evde. Haberlerim var" dedi ve kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Bu gece Sydney'e geliyorum." "Neden?" Sessizce fısıldadım.

"Seni görmek için. Soruma cevap vermedin, beni zledin mi?" "zledin mi?" Tekrar fısıldadım, sesim konuşamayacak kadar kısıktı.

"O kadar çok ki dayanamıyorum. Sanırım bir çözüm buldum. Bu gece konuşacağız. Beni al, ne zaman uçağa bineceğim?" Sessiz kaldım ve gözlerimi kapattım... yine sessizlik. "Natasha, sorun ne?" Sesi endişesini ele veriyordu. Sessiz kaldım. "Bebeğim iyi misin?" diye sordu sessizce.

"Pek sayılmaz," diye fısıldadım boğazımdaki golf topu büyüklüğündeki yumruyu geçerek. Onun sözde çözümünü bildiğimi bilmiyordu... yine sessizlik...

"Neden iyi değilsin?"

"Karmaşık bir durum," diye fısıldadım.

"Bana bu gece söyle. Bunu halledeceğiz. Uçuş için yer ayırtacağım ve yakında orada olacağıma dair detayları sana mesaj atacağım." İşte bu kadar. Geleceğini kurtarmak için onu incitmem ve bu süreçte kalbimi sökmem gerektiğini biliyordum ama yine sessiz kaldım, hıçkırıklara boğulmadan konuşmadım.

"Josh Sydney'e gelemezsin."

"Neden?" diye fısıldadı, "neden olmasın?" "Bu iyi bir fikir değil."

Sessiz kaldı. Bu sefer beyninin tik taklarını neredeyse duyabiliyordum. "Seni görmem gerek," diye tersledi. "Hayır, Josh, yapamazsın."

"Neden olmasın?" diye sinirlenmeye başlamıştı.

"Seni görmek istemiyorum," dedim ve dökülmemiş gözyaşlarımla titreyen göğsümü duymaması için elimle ağzımı kapattım.

"Beni görmek istemiyor musun?" diye fısıldadı.

"Hayır, Josh, bilmiyorum," diye tekrar yalan söyledim. Ben gözlerimi kapatırken o bir dakika boyunca sessiz kaldı. "Sana inanmıyorum," diye bağırdı. "Lanet olası ailem kulağına mı girdi?"

"Hayır," diye tekrar yalan söyledim.

"Biliyorsun, değil mi?" diye tersledi.

"Neyi biliyor muyum?" Masum gibi davrandım.

"İstesen de istemesen de seni almaya geliyorum," diye bağırdı. Karnımı tutarak ağlamaya başladım çünkü acı dayanılmazdı. Salonda dizlerimin üzerine çöktüm ve zaten kırık olan kalbime son bıçağı saplarken nefesimi tutmaya çalışarak gözlerimi kapattım.

"Başka biriyle tanıştım."

"Ne!" diye bağırdı ve beni zıplattı. "Benimle dalga mı geçiyorsun!" diye bağırdı telefonda. "İki hafta, iki hafta oldu!" diye bağırdı, "ve sen başka biriyle tanıştın."

"Evet," diye hıçkırdım. Sessiz kaldı. Hem onun hem de kendi kalbimi kırdığımı biliyordum ve şimdi yerde ellerimin ve dizlerimin üzerindeydim. Yine sessizlik.

Ölümcül bir sesle, "Onunla yattın mı?" diye sordu. Zorlukla cevap verebildim. Bunu nasıl düşünebilirdi ki? Göğsüm parçalanıyordu.

"Evet," diye hıçkırdım. Gırtlaktan bir ses çıkardı ve telefon kapandı. Telefonu kapatmıştı. Muhtemelen onun da benim gibi yerde yattığını bilerek cenin pozisyonunda yere yığıldım. Ben soğuk, kalpsiz bir kaltaktım, bunu nasıl söyleyebilirdim? Kalbim kırılmıştı, göğsüm ağrıyordu. O kadar yüksek sesle ağlıyordum ki komşuların beni duyabileceğinden emindim.

Bir hafta boyunca yatakta kaldım, yemek yiyemedim ve annem midemde bir sorun olduğunu düşünerek üzerime titrerken hiçbir şeyi zorlukla tutabildim. Hareketsiz yatıyor, tavana bakıyordum. Hiç gözyaşım kalmamıştı.

Yedi yıl sonra bugün bile, o anıyı her düşündüğümde midem bulanıyor. Sanki dün olmuş gibi. Salonda yerde tek başına yatan ve telefona sarılan on yedi yaşındaki genç kıza geri dönüyorum. Acı o kadar canlı ki dayanılmaz. Bu anı beni rahatsız ettiğinde her zaman yaptığım şeyi yapıyorum. Hemen

ayağa kalkıyorum, televizyonu açıyorum ve duğa giriyorum. Bazen duğa bir saatten fazla kalıyorum - sanki yalanları yıkamaya çalışıyorum.

Mümkün olmasa da, keşke yapabilseydim. Kendimi hiç affetmedim. Ona gerçeği söylemeliydim. Gerçeği hak ediyordu. Bu dayanılmaz olduğu için bir şeyler vermeliyim. Neden bu adamın anıları peşimi bırakmıyor? Ondan nasıl kaçabilirim?

"Beni ne utandırıyor biliyor musun?" Kompakt aynamdan yüzüme bakıp başımı çevirirken inliyorum. "İyi para ödeyip düğünüm olduğunu ve seksi görünmek istediğimi söylediğimde, bu dış perisi gibi görünmek istediğim anlamına gelmiyor."

"Biliyorum, doğru," diyor Bridget. Bir taksinin arkasında saç ve makyaj randevumuzun hasarını inceliyoruz. "En azından senin saçın iyi görünüyor. Aptal sürtük saçıma o kadar çok cila sürdü ki Venüs Sinek Kapanı gibi oldum. Umarım resepsiyonda hiç sinek yoktur çünkü hepsi saçıma yapışacak." İğrenmiş bir yüz ifadesi takınırken kıkırdıyorum. En azından makyaj felaketi sinirlerimi yatıştırdı.

-Onu görmeme sadece üç saat kaldı. Omuzlarımı kamburlaştırırken pencereden dışarı gülümsüyorum. Noel'de küçük bir çocuk gibi hissediyorum.

"Sence sprey bronzlaştırıcı kullanmalı mıydım?" Ben soruyorum.

"Hayır, çok fazla deri. Penthouse Pet gibi görünürdün." "Belki de istediğim görünüm budur," diye sırtıyorum.

Bridget gözlerini kısar ve güler, "Makyajın buna uygun." "Çok komik ha, ha."

Aynadan bana bakan genç kadına bakıyorum, uzun koyu kahverengi saçlarım Raquel Welch'inki gibi. Steve Tyler makyajımı başarıyla sildim ve yeniden uyguladım. Bronz gök yüksekliğindeki bantlı ayakkabılarım ayağımda ve hayatımın bir santimine kadar ağda yapılmışım. Yansımama bakıyorum. Kömür rengi Grek tarzı elbisem vücuda oturuyor ama doğru yerlerden dökülüyor. Sırt dekolteli ve bir bacağına kalça dekoltesi var. Elbise bence abartısız bir şıklık, fazla zorlamadan biraz seksi. Kendim için söylersem, iyi görünüyorum. Bu elbiseyi diğer seçenekten daha çok sevdim. Josh beni hiç böyle görmemişti. O gittiğinde ben bir kızdım. Şimdi bir klinik psikologum, formdayım ve hayatımın her alanında kendime güveniyorum. Ne yazık ki suçluluk duygusu tarafından canlı canlı yeniyorum, sahip bile olmadığım bir aşk tarafından boğuluyorum. Omuzlarımı geri çekiyorum ve derin bir nefes alıyorum. Kendine gel *yaşlı kız*, diyorum yüksek sesle kendime, *bugün iyileşmeye başlıyorsun*. Yara bandını yırtma zamanı.

Geniş dairesel bir araba yolu, geniş meşe ağaçları ve çok sayıda kurşun ışıklı penceresi olan kumtaşı ile hoş bir eski dünya hissine sahip kiliseye varıyoruz. Her yerde güller var ve kalabalık ön tarafta toplanmış durumda. Sonunda içeri alınıyoruz ve kiliseye girerken büyükannem elimi tutuyor.

"Bir sonraki senin düğünün olacak," diye göz kırptırıyor. Gülümsüyorum ve gözlerimi deviriyorum. İkinci sıradaki yerimizi alıyoruz. Büyükannem aşağıya bakıyor ve "Tanrım sevgilim, bu ayakkabılarla nasıl yürüyorsun?" diye haykırıyor. Gülümsüyorum ve çok sevdiğim için evlenebileceğim güzel ve pahalı ayakkabılarımı tam olarak görebilmesi için eteğimi biraz kaldırıyorum. Büyükannemin önümdeki koltuk sırasına girmesine izin vermek için kenara çekiliyorum ve

Joshua Stanton'ın buz gibi bakışlarına bakıyorum. Bu görüntü bana fiziksel bir darbe gibi çarpıyor ve istemsizce geri adım atıp destek için kilise sırasına tutunuyorum... Yüce Tanrım... nefes kesici... çok farklı ama çok tanıdık. Bana ters ters bakıyor... Lanet olsun, kızgın mı? Kesinlikle değil. Yutkunuyorum ve kilise sırasını karıştırıyorum. Gözleriyle beni takip ediyor ve başka tarafa bakamıyorum. Kalbimin atışı durdu. Kızgın ya da belki de sadece beni görünce şok oldu. Ağzım o kadar kuru ki zor yutkunuyorum. Yere bakıyorum, aniden çok utanıyorum. Sanırım ateş basması yaşıyorum. Kahretsin, deodorant getirmiş miydim? İhtiyacım olacak. Alnımı sıvazlıyorum.

Bridget kaşlarını çatarak bana baktı, "İyi misin?" Başımı sallıyorum, konuşamıyorum. Kendimi ve epilepsi nöbeti geçiren kalbimi sakinleştirmek için yere bakıyorum. Elimde değil, tekrar yukarı bakıyorum. Hâlâ bana ters ters bakıyor. Lanet olsun, bunu gören başka biri var mı? Tekrar alnımı sıvazlıyorum ve gözlerimi indiriyorum. *Kahretsin, kahretsin, kahretsin, kahretsin.* Ne bekliyordun, seni aptal? Tabii ki senden nefret ediyor. Cidden klostrofobik olmaya başladım. Temiz havaya ihtiyacım var. Bu kiliseden kaçıp ciddi ciddi içmek istiyorum. Geniş bir nefes alıyorum.

"Ne oldu?" Bridget fısıldıyor.

"Sıcak basması," diye mırıldanıyorum.

Soru sorarcasına yüzünü buruşturuyor. "Ne?" diye sorarken kaşlarını çatıyor. Susmasını işaret etmek için başımı sallıyorum, adam izliyor. Tekrar kafamı kaldırıyorum ve yüzünde bir gülümseme izi görüyorum. Piç kurusu, bunu bilerek yapıyor. Beni etkilediğini biliyor. Tanrım, neden bu kadar eziğim? Gran dikkatimi dağıtıyor ve elimi tutuyor, Gran için şükürler olsun. Elimin arkasını okşarken ona zayıf bir gülümseme veriyorum. Tören başlıyor ve tabii ki dikkatim tamamen dağılmış durumda. Gelin ve damada bakmıyorum bile. Gözlerim sadece bir kişiye sabitlenmiş durumda. Arada bir bana bakıyor ve gözlerimiz buluşuyor ama her seferinde uzaklaşıyor. Kesinlikle çok güzel - ona bakmak bile acı veriyor. Rahip okuma zamanımın geldiğini işaret ediyor. Kahretsin, ya konuşamazsam? Joshua yanıma gelip bana elini uzattığında ve ben elini tuttuğumda sertçe sıkıldığında dışarı çıkıp merdivenlere yöneliyorum. Bir kez daha bana hatırlattığı güçlü bir cinsel enerji sarsıntısı ile sarsılıyorum. Nefesim kesiliyor ve başımı kaldırıp onun küçük, memnun bir gülümsemeyle gülümsediğini görüyorum. Kahretsin tamam, beni etkiliyor. Resmen, vücudumda bir tane bile soğukkanlı kemik yok. Açık bir kitap da olabilirim. Lütfen toprak, beni yut artık. Neden bu adamdan fiziksel olarak bu kadar etkileniyorum? Bu anormal. Bir nefes veriyorum ve tüylerim diken diken olarak ilahilerimi okumaya başlıyorum.

Umarım meme uçlarım Tanrı'nın evinde yüksek kırışte değildir. Bana sabitlenmiş şehvetli bakışlarının acı verici bir şekilde farkındayım. Okurken çevresel görüşümden bana sayabildiğim kadarıyla üç kez yukarı aşağı baktığını görüyorum. Çenesini sıkıyor ve gözlerini benden ayırmadan boynunu kırmaya çalışır gibi başını sol tarafa doğru hareket ettiriyor. Elimde olmadan küçük bir gülümsemeye izin veriyorum. Bu hareketi biliyorum, her zaman yapardı ve görünüşe göre alışkanlığını bozmamış. Bunu tahrik olduğu zaman yapıyor. Birlikteyken beni çıplak ya da yüzme kıyafeti içinde gördüğünde bunu yapardı. Bunu hala onun için yaptığımı anladığımda içim sevinçten zıplıyor. Tanrıya şükür, zayıflama operasyonu işe yaradı ve tüm o spor salonu ziyaretleri istenen etkiyi yaratıyor. Kendime olan güvenimin biraz olsun geri geldiğini hissediyorum. Okumamı bitirip yerime dönmek üzereyken merdivenlerden inmeme yardım etmek için elini uzatıyor, tekrar sıkıyor ve vücudundan yayılan sıcaklığı hissediyorum. Ona gülümsüyorum ama o gülümsememe karşılık vermiyor. Burada

neler oluyor böyle?

Yerime döndüğümde gelin ve damat evlilik cüzdanını imzalamak için yan tarafa geçerken Bridget bana kaşlarını çatıyor.

"Ne?" Fısıldıyorum.

Eğiliyor ve başka kimsenin dinlemediğinden emin olmak için etrafına bakınıyor. "Neden sana öyle bakıyordu?"

"Ne gibi?" Fısıldıyorum.

"Sanki seni kilise sırasının üzerine yatıracakmış gibi." Kapa çeneni demek için gözlerimi kocaman açıyorum.

"Eee?" diye tekrar sorar.

"Aptal olma," diye çıkışıyorum elbisemi yeniden düzenlerken.

"Ciddiyim," diyor. "Ve sen, sen çok telaşlıydın."

"Gergindim, hepsi bu."

"Saçmalık," diye fısıldıyor. "Feromonlarının kokusunu buradan alabiliyorum." Elimde değil, gülümsüyorum.

"Komik olan ne?" diye fısıldıyor. Garip bir nedenden dolayı gülmek istiyorum. İnkâr etmek zorunda kalsam da Bridge'le bu konu hakkında konuşmak iyi hissettiriyor.

"Peki nasıl kokuyorlardı?" Fısıldıyorum.

Bana kaşlarını çatıyor ve ben de kaşlarımı kaldırıyorum. "Feromonlar, nasıl kokuyorlardı?"

"Harika." İkimiz de kıkırdıyoruz ve o göz kırıyor. "Sınırların dışında olması çok kötü."

Ah evet, küçük bir ayrıntıdan bahsetmeyi unuttum, üzerinde çok fazla düşünmemeye çalıştığım bir ayrıntı çünkü her seferinde başımı döndürüyor. Joshua ve ben bir geçmişten daha fazlasını paylaşıyoruz, kan bağımız var. Biz kuzeniz. Onun babası ve benim annem kardeşler, bu yüzden size bu adama sahip olamayacağımı söylediğimde,

Ciddiyim.

BÖLÜM 3

Kilisenin dışındaki aile fotoğrafları Joshua ve benim ne kadar yakın akraba olduğumuzu acı bir şekilde hatırlatıyor. Küçük kardeşi Cameron arkamdan gelip beni kucakladı ve etrafımda döndürdü.

"Tassshhh," diye gülerek beni kolunun altına alıyor ve saçlarımı öpüyor. Gülümsüyorum ve kolumu beline doluyorum. Bu normal bir kuzen ilişkisi. Ensest kelimesi midemi bulandırırken aklımdan tatsız bir düşünce geçiyor. Tanrım, bir akrabamdan nasıl bu kadar fiziksel olarak etkilenebilirim ve bunu hayal etmiyorum. Bu çok zorlayıcı. Bunu daha önce hiç yaşamamıştım. Sanki bedenim onunkiyle ruhani bir bağ kuruyor ve zihnim denklemin tamamen dışında kalıyor, hiçbir anlam ve neden ifade etmiyor. Şimdiye kadar olanları özetlerken kaşlarımı çatıyorum ve şok oluyorum. Onu daha önce de çekici bulduğumu biliyordum. Ama şimdi, şimdi bu çekim dayanılmaz.

Josh gelir ve Bridget'i öper. "Didge," diye gülümsüyor. Stanton'ların ona taktığı evcil hayvan ismi bu.

Onu kucaklıyor. "Josh," diye gülüyor. "Seni özledim." Adam gülümsüyor, "Elbette, kim özlemez ki?" diye göz kırpmıyor.

Gözlerini deviriyor. "Hâlâ biletini kendin alıyorsun." Annem ona tokat atarken ikisi de gülüyor. Annem yanıma geliyor ve onu kucaklıyor. Ne konuştuklarını duyamıyorum ama konuşurken ellerini onun yanaklarına koymuş. Bu rahat etkileşimi izlerken gözlerim kamaşıyor. Bir yetişkin olarak ilk kez gerçekten *aklıma* yatıyor, *lanet olsun ki akrabayız*. Ailem de onu seviyor. Tam bir aptalım. Annemle bir dakika konuştuktan sonra bana dönüyor ve başını eğiyor.

"Natasha," diye gülümsüyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. Beni kendine çekerken ellerini belime koyuyor. Ona doğru eğiliyorum ve ellerimi boynuna doluyorum. Dudakları yanağımda biraz fazla oyalanıyor ve kalbim duruyor. Aklımı başıma toplayıp uzaklaşmadan önce nefesimi kontrol etmeye çalışırken gözlerimi kapatıyorum. Birbirimize hala mevcut olan bir aşinalığımız var. Bunu onun da hissettiğini biliyorum, çünkü alnını belirgin bir rahatsızlıkla ovuşturuyor. Tek bir kelime bile konuşmadan vücut dilimizin az önce birbirimize ifşa ettiği şeyden duyduğu rahatsızlık.

Joshua'nın yanında daha önce tanışmadığım iki adam var. Onları Bridget, annem ve babamla tanıştırıyor ve sonra bana doğru yöneliyor.

"Bunlar Ben ve Adrian," diye gülümsüyor bana, "Amerika'da benimle birlikte çalışan arkadaşlarım." Gülümsüyorum ve ellerini sıkıyorum. "Ve bu da Natasha," diye gülümsüyor. Gergin görünüyor ve ben

Birbirlerine baktıklarını görüyorum. Adrian öne çıkıyor. Atletik, uzun boylu ve sarışın, tertemiz bakımlı ve giyinik.

Elini uzatıyor. "Merhaba," diye gülümsüyor. El sıkışırken ben de gülümsüyorum. Kendimi anında rahat hissediyorum - onda bir tür dürüstlük var. Sanki elimi sıkmasını istiyormuş gibi diğer adam Ben'e bakıyor ama Ben sadece bana bakıyor. Gözlerim tekrar Adrian'a kayıyor. Josh kardeşiyle konuşmak için arkasını dönmüştü. Adrian gülümsüyor ve başını sallıyor, "Böyle muhteşem bir kadın görmeye alışık değil."

Ben kendini topladı, "Özür dilerim, kilometrelerce uzaktaydım." Elimi sıktı. Ağır bir aksanla "Memnun oldum" diyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum. "İngilizce mi?"

diye soruyorum. "Hayır, Güney

Afrikalı."

"Ahh," diye gülümsedim. "Josh'la birlikte mi çalışıyorsunuz?" diye soruyorum.

"Um," diye gülüyor Adrian. "Ben onun koruması ve ben de asistanıyım."

"Ohh," diye gülümsedim. Biraz şaşırdım. "Josh'ın neden bir korumaya ihtiyacı var?" diye soruyorum.

Birbirlerine bir bakış atarlar. "Bilirsin işte," diye gülümser Adrian. "Paparazziler falan."

"Ohh," diye yanıtlıyorum kendimi aptal gibi hissederek başımı sallarken.

"Ee, Natasha," diye soruyor Adrian, "ne iş

yapıyorsun?" "Ben bir klinik psikoloğum."

İkisi de tekrar birbirlerine bakarlar. "Aman Tanrım," diye güler Adrian. "Bana psikanaliz yapma, deli olduğumu anlayacaksın."

Kadehimi onunkine tokuşturuyorum. "Sen de ben de. Merak etme, söylemezsen ben de söylemem." Kıkırdıyor ve omuzlarını kamburlaştırıyor. Ondan hoşlanıyorum. Joshua bize tekrar katıldı. İki eli de takım elbise pantolonunun içinde ve hâlâ gergin görünüyor. Elimde değil, konuşmadan birbirlerine bir şeyler anlatmaya çalışan Ben ve Adrian'ı izliyorum, Josh hakkında bir şeyler. Gözlerim beni sessizce izleyen Josh'a dönüyor. Adrian yine gülümsüyor ve sanki bir şey için heyecanlanmış gibi omuzlarını kamburlaştırıyor. Neler oluyor burada?

"Sana bir içki getireyim mi?" Ben, Josh'a sorar.

"Hayır teşekkürler, konuşmalar bitene kadar bekleyeceğim."

"Evet doğru, iyi fikir," diye gülümsüyor. Josh'un küçük kardeşi Cameron yanıma geliyor ve beni arkamdan tutup başımın arkasından öpüyor. Boyu 1.80'in üzerinde, yani o kadar da küçük sayılmaz. Çocuklara hitap ederken elini belime doluyor. Josh'un bakışlarının elinin belimde olduğu yere düştüğünü görüyorum. Kaşlarını kaldırıp Cameron'a bakıyor, o da hemen elini çekiyor... *Ne?*

"Demek ikiniz de güzel kuzenimiz Natasha ile tanıştınız?" Josh'a gülümseyip göz kırpmıyor. Josh gözlerini ona diyor, ha, biliyor mu? Lanet olsun, neler oluyor? Adrian ve Ben'in yüzlerindeki şok ifadesi çok belirgindir. Önce birbirlerine sonra da alt dudağını ısırp bana bakan Josh'a bakıyorlar. Tamam, şimdi belli oldu, Ben ve Adrian biliyor. Vay anasını. Ne dedi bu?

Cameron gülümser ve göz kırpar. "Sadece gerçekleri söylüyorum çocuklar," diyor ve çekip gidiyor. Yerin beni yutmasını istiyorum. Tam bir felaketim. Josh arkadaşlarına anlatmış. Tam bir sürtük gibi görünüyor olmalıyım. Vay anasını. *Bir içkiye ihtiyacım var.* Adrian ve Ben sessiz kaldılar, hala gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Yürüyüp gideceğim.

"Natasha," Josh kolumu tutmaya çalışıyor ama Adrian onu durduruyor. "Bırak onu," diye fısıldıyor.

"Seninle konuşabilir miyim Tash?" Joshua bana sordu. Utanç vuruyor, oh lanet olsun. Bir içki bulmak için bara koşuyorum. Tadına bile bakmadan ilk kadeh şampanyamı yudumluyorum.

Bridget gelir ve alçak sesle ıslık alar. "Bu gece evde yetenekli birileri var. Stanton oğlanları yakışıklı erkeklerle arkadaşlık ediyor."

"Hmm, öyle mi? Ben fark etmedim." Bu gece benim ölümüm olabilir.

Hiçbir masraftan kaçınılmamış, beş çeşitten oluşan güzel bir ziyafet olan akşam yemeği tamamlanmış ve yola çıkılmıştır. Tavana ve bahçedeki ağaçlara peri ışıkları serpiştirilmiş. Her masayı on iki mumlu büyük şamdanlar süslüyor. Mekan romantik bir peri masalı gibi görünüyor. Bridge ve ben masada birbirimize kıkırdıyoruz. şampanya bardağının üzerindeki çay kaşığının tıngırtısı odadaki herkesin dikkatini çekiyor. Ahh, konuşmalar. Bridge'e gülümsüyorum ve şampanyamdan bir yudum alıyorum. Joshua elinde şampanya kadehiyle gelin masasında kardeşinin yanında duruyor. Scott gülümseyerek koltuğunda oturuyor, belki de kardeşinin ne açıklayacağından biraz emin değil. Kalabalık sessizleşirken Josh başını öne eğiyor. Nefes kesici bir şekilde gülümsüyor. Onu istemekten güçsüz düşüyorum.

"Herkes merhaba, Scott ve Alyssa'nın evliliğini bizimle birlikte kutlamaya geldiğiniz için ailem adına hepinize teşekkür ederim." Dönüyor ve kadehini ikisine doğru kaldırıyor. "Öncelikle Scott'a bana bugün onu temsil etme onurunu verdiği için teşekkür etmek istiyorum. Bunun benim için anlamı çok büyük Scott. Seni sevdiğimi bil." Kalabalık coştu. Bridget bana yavru köpek gözleriyle bakıyor. Dinlerken gülümsüyorum. Sesi değişmişti. Sesi biraz farklı, Amerikan aksanı var. Güçlü değil ama kesinlikle var. Gözlerim hepimizin önünde duran güzel adama takılı kaldı. Benim için nefes kadar değerli olan bir adam, dikkatle dinlerken tuttuğum bir nefes. "Alyssa öncelikle sana. Sen inanılmaz bir insansın. Bir, ona katlandığın için." Kadehini başını sallayan Scott'a doğru kaldırıyor ve kalabalık gülüyor. "Scott bana sana evlenme teklif edeceğini söylediğinde o malum soruyu sordum. Neden? Bunu neden yapmak istiyorsun?" Kalabalık yine gülüyor ve o da kaşlarını kaldırıyor. "Ancak bana verdiği cevap beni sonsuza dek susturdu. Bana kendisini sebepsiz yere seven birini bulduğunu ve bunun onu sevmek için bir sebep olduğunu söyledi." Kalabalık tekrar coşuyor ve o da kadehini Alyssa'ya kaldırırken gülümsüyor. "Alyssa'ya, kardeşimi sebepsiz yere sevdiğin için teşekkür ederim." Kalabalık kıkırdıyor. "Umarım diğer kardeşlerim de sizin bugün bulduğunuz mutluluğu bulurlar. Uzun zaman önce duyduğum bir kehanete inanıyorum. Ruh eşleri belli bir zamanda belli bir yerde karşılaşmazlar, başından beri birbirlerinin içindedirler." Hüzünlü bir gülümseme takınıyorum. Ne demek istediğini anlıyorum. "Bu yüzden," diye gülümsüyor. "Bu gece üç kişinin şerefine kadeh kaldırmak istiyorum." Herkes kıkırdıyor. "Alyssa ve Scott'a." Herkes "Alyssa ve Scott'a" diye tekrarlıyor. "Ve ruh eşime," kadehini kaldırıyor, "başından beri benimle birlikte olan ama yanımda olmayan." Kadehini kalabalığa doğru kaldırıyor ve herkes alkışlayıp tezahürat yapıyor. Elimde değil, deniyorum, gerçekten deniyorum. Ama sıcak gözyaşları barajı patlatıyor. Masaya bakarken onları durdurmaya çalışmak için defalarca göz kırpyorum. Masadan bir peçete kapıyorum ve kimse görmeden hızlıca gözlerimi siliyorum. Başımı kaldırdığımda, şimdi tekrar koltuğuna oturmuş olan Joshua'nın özlem dolu bakışlarına bakıyorum. Biz

Etrafımızdaki parti devam ederken sessizce oturup birbirimize bakıyoruz, ikimiz de konuşulanlardan habersiziz. Gözlerimi tekrar silerken ona hüznü bir gülümseme veriyorum. Ona karşı hissettiklerim tam olarak böyle - o benim ruh eşim ama yanımda yok. Bunu konuşmasına eklemesinin sadece bir tesadüf olduğunu biliyorum ama bunu onun dudaklarından duymak barajı yıktı. Ayağa kalktım ve banyoya doğru ilerledim.

"İyi misin?" Yolda Adrian tarafından durduruldu. Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum, boğazımdaki gözyaşları yüzünden konuşamıyorum. "O konuşmayı ben de çok sevdim," diye gülümseyerek kolumu okşuyor. Tekrar gülümsüyorum ve yoluma devam ediyorum. Utanç yanaklarımı ısıtıyor ve hala hiçbir şey ifade edemiyorum. On dakika sonra aynada bana bakan yansıma bakıyorum ve anı bankası yeniden oynamaya başlıyor. Onu tam anlamıyla hissedebiliyorum, tadını alabiliyorum, zaman hiçbir şeyi silmemiş. Sanki dün olmuş gibiydi.

Seni seviyorum Natasha. Birisi için böyle hissetmenin mümkün olduğunu hiç düşünmemiştim. Dünyanın öbür ucunda olup senden ayrı kalma düşüncesine dayanamıyorum. Benimle gel.

Kesin şunu!

Formaliteler sona erdiğinde, ben yedinci şampanyamı içiyorum ve Joshua da içmeye ve rahatlamaya başladı. Keşke ben de rahatlayabilseydim - alkolün tek yaptığı utanmadan Josh'ı incelememe neden olmak. Her beş dakikada bir gözlerim sürekli ona kayıyor ve saat gibi her beş dakikada bir gözlerim onunkilere kilitleniyor. Bana bakmıyormuş gibi bile yapmıyor. Bir eli cebinde Corona'sını içiyor, başını arkaya doğru eğerken gözleri benden ayrılmıyor. Boyu 1.80'in üzerinde, tamamen kas yığını. Koyu teni ve çikolata rengi saçları cazibesine cazibe katıyor. Ve duruşu, ayakta durma şekli, bacakları geniş. O sadece... Alfa Erkeği. Çok ateşli. Delici mavi gözleri beni delip geçiyor, birasını içme şekli bile beni baştan çıkarıyor, beni izleme şekli, *Tanrım*. Mekanda onun hipnozu altındaki tek kız ben değilim, buradaki her kadın onun fiziksel varlığından etkileniyor. O göze çarpıyor. Çok uzun ve çok atletik ve Bridget haklı, feromonları harika kokuyor. Harika bir "gel beni becer" bakışı daatabiliyor. Çünkü her an bunu yapabilirim.

Bridget geldi. "Tamam, çıkar ağzındaki baklayı." "Ne?" Ben soruyorum.

"Joshua'nın nesi var?"

"Ne demek istiyorsun?" Onun dışında her yere bakıyorum.

"Benimle dalga geçme, ikinizin arasındaki UST çok saçma. Onu izliyordum." Kahretsin, bu iyi olamaz.

"Ve?" Tekrar ediyorum.

"Seni öldürmek istiyormuş gibi bakıyor." "Beni öldürmek mi?" Çılgılık atıyorum.

"Evet ya öyle ya da seni yerim."

Şampanya kadehime kıkırdıyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" diye soruyor mahcup bir şekilde.

Omuz silkiyorum, "Gitmek için daha kötü yollar düşünebilirim." Bana kaşlarını çattı. "Joshua Stanton'dan sözlü ölüm." Tekrar omuz silkiyorum, "Eğlenceli olabilir." Ağzı açık kaldı.

"Biliyordum amına koyayım. Neler oluyor?" Kahretsin, bu şampanya dudaklarımı gevşetiyor.

Gemileri batırmak.

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum. Hadi, dans edelim."

Dans pisti binanın köşesine sıkışmış durumda ve alışlagelmiş disko ışıkları tüm hızıyla yanarken ışıklar loş. Ön ortanın ortasında bir DJ ve dans pistinin hemen dışında duvarı saran bir bar var. Bridget'in elini tutup onu dans pistine doğru götürürken Joshua hâlâ bana bakıyor.

"Bir içki daha istedim," diye kaşlarını çatıyor. Dans pistinin arka tarafındaki duvarlarda boydan boya aynalar olduğunu fark ediyorum. Kendini dans ederken izlemek biraz rahatsız edici, bu yüzden sırtımı aynalara verip yüzümü bara dönüyorum. Joshua, Ben ve Adrian'ın bara doğru yürümesi beni rahatlatıyor. Beni takip mi ediyor? Küçük bir zafer kazanıyorum ve kendi kendime gülümsüyorum; planım işe yarıyor. Dans etmeye devam ediyorum, arada sırada hala orada olup olmadığını görmek için aynaya bakıyorum. Hâlâ orada olmaktan da öte, arkamdan bana bakıyor. Delici bakışlarının sıcaklığını hissedebiliyorum. İçerken bile gözleri beni bırakmıyor. Kendimi avlanan bir av gibi hissediyorum. Keşke beni avlıyor olsaydı. Planda yok Natasha, sadece dalga geçtiğini hatırla. Başka bir şey değil. Adrian ve Ben onunla konuşuyorlar ama o cevap vermiyor, sadece bana bakıyor ve ara sıra başını sallıyor. Tanrım, o çok güzel. Beni gözleriyle soyuyor ve buna bayılıyorum, keşke gerçek olsaydı. Ben dönüp bana bakıyor ve Adrian'a bir şeyler söylüyor, Adrian da dönüp bana bakıyor. Kahretsin, benim hakkımda konuşuyorlar. Joshua bir şey söylüyor ve Ben gülümseyip kolunu ovuşturuyor. Josh ona sempati masajı yaptıracak ne söyledi ki? Birden arkadan çarpıldım. Bridget'e doğru tökezledim ve destek için kollarını tuttum.

"Ooh pardon," diyor kısa boylu kel bir adam gülümseyerek.

Bridget başını sallayarak ve gülümseyerek, "Sorun değil," diye cevap veriyor. Yeterince zararsız görünüyor. Ama nedense bunu bizimle dans etmesi için açık bir davet olarak görüyor. Dans tarzı Cumartesi gecesi ateşinin yanlışı gitmesi gibi. Kolları havada uçuşuyor ve ter içinde kalıyor. Gömleğinin düğmeleri o kadar gergin ki her an kopabilir. O bir yakın dansçı. Tanrım, onlardan nefret ediyorum. Şarkı Justin Timberlake'in 'Sexy Back' şarkısına dönüyor ve o da ateşi iyice yükseltiyor, gittikçe yaklaşıyor. Bridge'e baktığımda sürtüğün kıkırdadığını ve başını salladığını görüyorum. Gözlerimi ona dikiyorum, o da başını sallıyor. Olamaz, şimdi ne yapıyor? Kahretsin. Etrafımda dönüp maraca elleri yapıyor, bu hiç hoş değil. Tanrım, arkamda durmuş her iki omzumun üzerinden ceee yapıyor. Bridget gülüyor, ben de öyle. Bu adam bir ucube. Aptalın biri Bay Stanton'ın aynadaki görüntüsüne geçti, bu yüzden geçici olarak görüş alanımdan çıktı. Umarım bunu izlemiyordur. Adam tekrar önümde dans edip bana doğru eğiliyor, ben de içgüdüsel olarak arkama yaslanıyorum. Leş gibi vücut kokuyor ve başını eğerek kıkırdamaya devam eden Bridget'e iğrenmiş bir yüz ifadesi takınıyorum. O bile bir erkeğin bu görüntüsünden utanıyor.

"Adın ne güzel bayan?" diyor kalçalarını döndürürken, belli ki seksi olmaya çalışıyor. Bu da ne? Defol keltoş. Burada alay etmeye çalışıyorum ve sen benim tarzımı bozuyorsun. Gülümsüyorum, başımı sallıyorum ve içki alacağımı belirtmek için elimi Bridge'e doğru kaldırıyorum, o da rahatlamış bir şekilde başını sallıyor. Kıkırdayarak bara ulaştık. Joshua, Ben ve tanımadığım başka bir adamla konuşuyor, Adrian ise tek başına duruyor. İçkilerimizi aldık ve ona doğru yürüdük.

"Bu kadar komik olan ne?" diye soruyor şarap kadehinin üzerinden.

Başımı sallıyorum ve Bridget gülümsüyor. "Natasha tam bir dans pisti aptalı mıknatısı." Başımı sallıyorum ve ona bir parça buz fırlatıyorum. "Kapa çeneni," diye kıkırdıyorum.

"Hayır, ciddiye Adrian, hiçbir fikrin yok," elini onun koluna koydu. "Ne zaman dışarı çıksak Natasha dans pistinde onu takip eden çılgın bir felaketle karşılaşılıyor."

Adrian ona gözlerini devirir. "Eminim o da oldukça ateşli olanlardan almıştır." Ona gülümsüyorum. Adrian eşcinsel.

"Evet öyle, erkekleri mıknatıs gibi çekiyor." "Kapa çeneni, ben değilim," diye kekeliyorum.

"Ben de," diye kıkırdıyor bardağına doğru. "Önemli olan kimse değil," diye gülümsüyorum.

"Gerçekten mi?" Adrian bana gülümsüyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Peki kim önemli?" Gözlerim ona kayıyor ve şampanyamdan bir yudum alıyorum, o da bana arsızca gülümseyip göz kırpmıyor. Ne yaptığını çok iyi biliyor, bilgi edinmeye çalışıyor. Çok yavaşça Josh'a bakıyor, böylece gözlerim onun görüş hattını takip ediyor. Kafamı kaldırıyorum ve Joshua'nın bana baktığını görüyorum. Bridget haklı, bana sanki beni yemek istiyormuş gibi bakıyor. Bana göz kırpan ve şampanya kadehini kaldıran Adrian'a dönüp bakıyorum. Yere bakıyorum ve bilinçsizce gülümsüyorum. Sanırım her şeyi biliyor. Kahretsin, umarım her şeyi bilmiyordur. Ama Josh ona neden söylesin ki? Çok uzun zaman önceydi, benim gibi etkilenmediyse? Belki de utanmıştır. Adrian'ı sevmeden edemiyorum. Yine de arsız bir orospu çocuğu, bilgi için beni sağlıyor. Hiçbir şeyi açığa vurmadan ne söyleyeceğimi bilemiyorum ve sevdiğim bir dans parçası çalıyor, ben de hem Adrian'ı hem de Bridge'i ellerinden tutuyorum.

"Hadi, dans ediyoruz."

Tanrım, kendimi çakırkeyif hissediyorum. Şampanya aklımı başımdan alıyor. İçmeyi bırak Tash, kendimi azarlıyorum. Adrian harika bir dansçı. Bunu daha önce neden göremedim bilmiyorum. Gay olduğu çok açık. Hetero olamayacak kadar güzel. Josh hala bir avcı gibi beni izliyor. Kendimi Discovery Channel'da gibi hissediyorum. Arada bir dilinin alt dudağını yalayışını izliyorum ve sürtükçe dans etmemek için kendimi zor tutuyorum, oysa gerçekten yapmak istediğim tek şey yanına gidip bacağına kuru kuru becermek. Alkolün sisinde kaybolurken çekingenliği kaybetmeye ve özgürce dans etmeye başlıyorum. Aynada onu izlerken iki elimi de göğüslerimden aşağıya, yanlarımdan arkama doğru gezdiriyor ve yavaşça daire çiziyorum. Tam isabet. Josh çenesini geriyor ve boynunu sola doğru kırıyor; tahrik olmuş. Görünüşe göre çekingenliğini hızla kaybeden tek kişi ben değilim. Şarkı bitiyor ve Rhianna'nın sesi duyuluyor.

Bir elmas gibi parlayın.

OOHH, bu şarkıya bayılıyorum. Birden Joshua çemberi yarıyor, elimi tutuyor ve beni arka köşeye çekiyor.

"Dans ediyoruz," diye tersliyor ve beni hala elimden çekerken arkasını dönüyor ve vücudum onun kine çarpıyor, *oh kahretsin*.

Bir elmas gibi parla

Sırtı kalabalığa dönük olacak şekilde beni hızla döndürüyor. Benden çok daha uzun, bu yüzden

herkesten tamamen korunmuş durumdayım.

**Güzel denizde güzel ışıklar, mutlu olmayı
seçiyorum. Sen ve ben, sen ve ben gökyüzündeki
elmaslar gibiyiz**

İki elini arkama koyuyor ve beni kendine doğru çekiyor, gözleri benimkilerden ayrılmıyor. Onun baskın ellerinde macun gibiyim. Ellerimi belli belirsiz boynuna doluyorum, nefes alamıyorum, yakıcı bakışlarını kaçıramıyorum. Kalçalarımızı ritmik vuruşla senkronize bir şekilde yavaşça hareket ettiriyoruz ve kalbim göğsümden fırlamak üzere. Ellerini daha da sıkarak beni iri ereksiyonuna doğru çekiyor. Bakışları göğsüne doğru itilmiş olan göğüslerime iniyor ve tekrar gözlerimin içine bakarak bana şimdiye kadar gördüğüm en iyi hadi beni becer bakışını atıyor. İçgüdüsel olarak gözlerim kapanıyor, çünkü onun nefes alıp vermesi de durmuş durumda. Yüce Tanrım. İlahi kokuyor.

Bu gece ıslıl ıslıl parla

Sen ve ben, gökyüzündeki elmaslar gibi güzeliz

Elimde değil, parmaklarımı ensesinde hafifçe gezdiriyorum ve o da bana yavaşça baştan çıkarıcı bir gülümseme veriyor. Şarkının sonraki birkaç satırını dudak senkronizasyonu ile söylüyor. Sözlerini bildiğine göre o da seviyor olmalı.

Sen gördüğüm kayan bir yıldızsın, bir vecd

görüntüsü Bana sarıldığında yaşıyorum

Gökyüzündeki elmaslar gibiyiz

Baştan çıkarıcı yavaş ritmimiz müziğin ritmini takip ederken kalp atışlarım zirveye ulaşıyor ve elleri aşağı inip popomun kıvrımını takip ediyor. Çenesini sıkıyor ve dolgun erkekliğiyle daha derin bir bağlantı kurmak için beni yukarı çekiyor. Pantolonunun içinden nabzını hissedebiliyorum. Saniye saniye tüm tutarlı düşüncelerimi kaybediyorum. Beni ele geçiriyor, bedenim üzerinde sahip olduğu güç şimdi her zamankinden daha belirgin. Elimi getirip Joshua'nın yanağına şefkatle koyuyorum. Gözlerini saygıyla kapatıyor ve ağzını boynuma götürüyor, içgüdüsel olarak dudaklarını boynuma sürüyor. Bir kez daha arkamı tutmasıyla kutsanıyorum ve bu sefer kendini tutmuyor ve kendini içime doğru öğütüyor. En hassas bölgemde bir nem dalgası hissederken göbeğim zonklamaya başlıyor. Çok iyi hissettiriyor. Yavaşça yüzünü kaldırıyor ve dişlerini çenemde gezdiriyor, boynuma doğru yoğun bir şekilde nefes alıyor ve başım geriye atılırken ağzım açılıyor. Sanırım tam burada, hemen şimdi boşalacağım, *kahretsin*. Nefes alış verişimiz ağırlaşıyor ve o anın içinde tamamen kayboluyoruz. Çok uzun zamandır beklediğim bir an ve o burada, benimle birlikte. O da bunu hissediyor. Çok yavaşça yüzümü kaldırıyorum ve Josh'un büyümüş gözlerine bakıyorum, beni öpmesini istiyorum, gözleri ağzıma düşüyor, nefesini kontrol etmek için mücadele ederken göğsü yükseliyor. Çok yavaşça başını eğiyor.

Margaret Stanton bara yakın bir köşede durmuş, gözlerini dans pistinin uzak köşesindeki oğluna ve yeğenine dikmiş. Sanki etrafında kırmızı bir parıltı varmış gibi öfke saçıyor. Eşsiz güzelliği ve sosyal konumu ona bu konuda yardımcı olamaz. Onu defalarca uyarmış, hatta daha bu sabah bu kızıdan uzak durması için uyarmış. Kızgınlığı çoktan aşmış, çok öfkeli. Dans pistine bakarken şarap kadehinde kırmızıyı evirip çeviriyor. Kocasının en yakın arkadaşı ve iş ortağı James Brennan onun yanında

durmaktadır. Eliyle pisti işaret ediyor.

Viskisinden bir yudum alırken eliyle dans pistini işaret ediyor ve kısa bardağına konuşurken ona ters ters bakıyor.

"Sana bunu halletmeni söylemiştim."

"Denemediğimi mi sanıyorsun?" diye tersliyor, Joshua bir kez daha Natasha'yı kalçalarına doğru çekerken gözleri dans pistine geri dönüyor.

"Seni uyarıyorum Margaret, senin küçük aptal oyunlarını oynamayacağım." Omuzlarını yuvarlıyor. "Buna bir son ver yoksa ben vereceğim."

Dudaklarından nefret damlarken kırmızısından bir yudum alıyor ve tek kaşını kaldırıyor. "Beni tehdit etme James, her şeyini kaybedecek olan ben değilim."

Biri yanlarından geçerken sahte bir gülümseme takınıyor ve selamlamak için başını sallıyor. "Kendine bunu söylemeye devam et Margaret," diye alay ediyor. "Senin benden daha çok kaybedecek şeyin var, Joshua mesela. Öğrendiğinde sana saygı duyacağını mı sanıyorsun?" diye fısıldıyor.

Gözlerini kısar. "Sesini alçalt!" diye tersliyor. "Asla öğrenemeyecek, cesedimi çiğnese bile öğrenemeyecek."

"Bunun ortaya çıkmasının tek yolu, dans pistindeki bu acınası küçük şehvet hikayesinin devam etmesidir. Kes şunu artık." Sesi küçümsemeyle doludur ve kadın boğazındaki büyük yumruyu yutarak dans pistine dönüp Joshua'nın dudaklarını Natasha'nın boğazında gezdirdiğini görür.

"Aman Tanrım," diye tersliyor. "Bu hayal ettiğimden de kötüymüş." Alnını ovuşturur. Hemen Scott'la birlikte gelen Cameron'a eliyle işaret ediyor. "Dans pistine çık ve Joshua'ya ne yaptığını sandığını sor." Cameron dans pistine baktığında Josh'un dişlerini Natasha'nın çenesinde gezdirdiğini ve kalçalarını Natasha'nın kalçalarına sürttüğünü görür.

"Kahretsin," diye mırıldanır Cam. Margaret uzaklaşmak ister ama James onu kolundan yakalar. "Seni uyarıyorum Margaret, bu işi hallet yoksa ben hallederim."

Ona Oscar adaylığına layık sahte bir gülümseme atıyor ve çenesini kaldırıyor.

"Beni tehdit etme James, kızgın olduğumda benden hoşlanmayacaksın. Ailemden uzak dur, özellikle de Joshua'dan. Bu sana ilk ve son uyarım."

Joshua ve ben o anın içinde tamamen kaybolmuş durumdayız, uzun zamandır beklediğim bir an ve o burada, benimle birlikte, o da bunu hissediyor. Çok yavaşça yüzümü kaldırıyorum ve Josh'un büyümüş gözlerine bakıyorum, beni öpmesini istiyorum. Şefkatle ağzıma bakıyor ve başını eğiyor. Dudaklarımız birbirine değiyor. Aramızdaki elektrik hemen beni sarsıyor ve duyularımı uyandırıyor. Yedi uzun yıldır uykuda olan duyularımı. Kendimi kaybettim, ne isterse yaparım.

"Josh, sakin ol." Joshua'nın dans pistindeki küçük kardeşi Cameron tarafından gerçeğe geri döndük. Siktir, *siktir*, ne yapıyoruz biz? *Kahretsin*. Hemen birbirimizden uzaklaşıyoruz. Josh, damat Scott'ın hem Joshua'ya hem de bana ters ters baktığı dans pistinin yan tarafını işaret eden Cam'e bakıyor. Hemen ölmek istiyorum. İkimiz de kontrolümüzü kaybetmemize kimin tanık olduğunu görmek için hızla odayı tarıyoruz. Joshua'ya bakıyorum ve yüzündeki dehşet dolu ifade benimkini yansıtıyor. Neredeyse bayanlara doğru koşacağım, aman tanrım, bunu kim gördü? Ne yapıyorum ben böyle? Bayanlara ulaşıyorum ama oraya varır varmaz gözyaşlarına boğuluyorum, bu kadar aptal olduğum için stresimi kontrol edemiyorum. Kalbim hala hızlı atıyor,

ve bedenim onun kaybından dolayı ağrıyor. Ellerimi sallayarak yürümeye başladım. Kahretsin, kahretsin, kahretsin, bu da neydi? Bir kabine daldım ve yüzümü ellerimin arasına alarak tuvalete oturdum. Rezil oldum. Gözeneklerimden ter sızıyor. Aman Tanrım. Kabinde tek başıma hıçkırmaya başlıyorum, çok yakın ama çok uzak.

Joshua dans pistinden fırlar ve sağda gördüğü ilk kapıdan, mutfaktan içeri dalar. Neyse ki mutfak personeli gece için çoktan gitmiştir. Diğer konuklardan uzaklaşması gerekiyor, çok öfkeli ve kendine çok kızgın.

Paslanmaz çelik bankı yumruklarken "Lanet olsun!" diye bağıyor. Ellerini saçlarına sürterek yürümeye başlar. Adrian ve Ben ne diyeceklerini bilemez bir halde yavaşça arkasından yürürler. İkisi de uzun zamandır Joshua'yla birlikteydi ve bu onlar için keşfedilmemiş sulardı.

Adrian sessizce, "Joshua, sakın ol," diye teselli eder.

"Sakin ol?" diye bağıyor. "Sakin ol, bunun için biraz geç kaldın. Gelmemeliydim, bunun olacağını biliyordum." Adrian ve Ben birbirlerine kaşlarını çatarlar.

"Neden böyle söylüyorsun?"

"Ne kadar kötüydü?" diye iki arkadaşına bakar. "Ne demek istiyorsun?" diye kaşlarını çatar Adrian.

"Ne kadar kötü görünüyordu?"

Ben gülümser ve başını sallar, "Oldukça kötü."

Adrian, "Eğer kendini daha iyi hissetmeni sağlayacaksa, o da kontrolünü kaybetti." Joshua arkadaşına bakar, "Nerede o, onu görmem gerek."

Adrian gözlerini açıyor, "Sanırım bir gece için yeterince zarar verdin."

"Git ve onu bul," diye bağıyor. "Senin fikrini istersem, sorarım." Kapı pat diye açılır ve Scott hışımla içeri girer. "Seni uyarmıştım," diye bağırır.

Joshua başını öne eğer. "Biliyorum," diye cevap veriyor yenik bir sesle.

"Ne yaptığını sanıyorsun sen?" diye bağıyor Joshua'ya. "Ya babam bunu görseydi?"

"Biliyorum. Siktir," diye fısıldıyor Joshua ve iki elini saçlarında gezdiriyor. İki elinin parmaklarını başının üstünde birleştirir ve bir nefes verir. "Ben... Ben aklımı kaybettim."

"Biliyorum!" Scott bağıyor. "Ya bul ya da git. Cidden, lanet olası düğünüm, şaka mı yapıyorsun, biri bunu görseydi nasıl bir katliam olurdu biliyor musun?"

"Biliyorum, özür dilerim." Scott kaşlarını çatar ve Joshua'nın bariz ereksiyonuna bakar. Başını tiksintiyle sallar ve hışımla dışarı çıkar. Josh ellerini başının üstünde birleştirmiş bir şekilde nefes alıp verir. Ben ve Adrian'a bakar ve başını sallar. İkisi de şok olmuş bir halde ona bakmaktadır. Onu daha önce hiç böyle görmemişlerdir. Toplum içinde kimseye dokunmazdı. Kasıklarını yeniden düzenler.

Birden mutfak kapısı açıldı. Kahretsin, bu Brock. Atomik bir öfke yayıyor ve Joshua'yı işaret ederek, "Seni lanet olası pislik!" diye bağıyor. Joshua'yı takım elbisesinin yakasından tutup buzdolabına çarpıyor. Ön kolunu Joshua'nın boğazına dayayarak onu çekip çıkarıyor ve tekrar buzdolabına çarpıyor. "O da neydi öyle Stanton?" diye bağıyor. Joshua cevap vermiyor ve karşılık da vermiyor,

Brock'tan daha büyük olmasına rağmen. Eğer isteseydi, bunu şimdi bitirebilirdi. Ben harekete geçer ama Joshua ona başını sallar. "Dans pistinde kız kardeşimi neden kuru siktiğini söyler misin?" Joshua alt dudaklarını ısırır ve Brock'a dik dik bakar, "Cevap ver lan!" diye bağırır. "O bir sürtük değil, Stanton" diye bağırır.

Joshua gözlerini kısar. "Bunu biliyorum amına koyayım," diye tersliyor.

"Hayır, bilmiyorsun, sadece ona öyleymiş gibi davrandın." Joshua gözlerini kapatır ve başını öne eğer. Brock başını tekrar çarpıyor. "Stanton'a alışkın olduğun pis sürtükleri biliyorum ve inan bana, o senin liginin o kadar dışında ki komik bile değil."

Joshua gözlerini kısar ve öfkesi artarken Brock'a dik dik bakar. "Geri çekil Brock!" diye bağırıyor. Tutuştan kurtulmak için kollarını büküyor ve ardından başka bir itmeyle geri gelen Brock'u itiyor.

Ben devreye giriyor. "Kesin şunu, ikiniz de, yeter artık." Her iki adam da birbirlerine bakıyor, ağır ağır nefes alıyor, yumrukları yanlarında sıkılı.

Brock parmağıyla Joshua'nın yüzünü işaret eder. "Amerika'ya ne kadar çabuk siktir olup gidersen o kadar iyi.

Seni uyarıyorum. Eğer bir daha onun yanına yaklaşırsan, ölürsün."

"Git kendini becer!" Joshua alay ediyor. "Ne istersem yaparım." Brock hışımıyla mutfaktan çıkar. Üç adam da sessiz kalır ve Josh hayal kırıklığı içinde çöp kutusunu tekmeler. Adrian'ın gözleri fincan tabağı büyüklüğündeydi.

Ben fısıldayarak, "Sanırım o yasaklama emri çıkaran kişi," der. Joshua başını sallar, "Hayır, o sadece bir park polisi."

"Eğer o bir park polisiyse, yasaklama emri de neyin nesi?" Joshua arkadaşlarıyla yüzleşmek için döner.

"Annem."

BÖLÜM 4

Akşamdan kalma bir şekilde uyanmaktan daha kötü tek bir şey vardır. Bir gece öncesine ait puslu görüntüler. Kendimi toparlamak için odaya bakıyorum. Doğru, otel odamda yalnızım. Banyoya doğru ilerliyorum ve aynada bana bakan çirkin rakuna bakıyorum. Düğünlerde dans pistlerinde kızışmış bir köpeğin harika taklidini yapan çirkin rakun. Dün gecenin anısı buğulu beynimde canlanırken yüzümü buruşturuyorum. Burnumun kenarını çimdikliyorum. Kahretsin. Bana ne oldu böyle? Başımı ellerimin arasına aldım. Dün gece neden içtim ki? Benim tam bir temizlikçi olduğumu düşünüyor olmalı. İstesem de daha kolay görünemezdim. Bu sabah kendimi bok gibi hissediyorum. Umarım sarhoş olmuştur. O zaman kendimi aptal durumuna düşürdüğümü hatırlamaz. Bir baktım dans ediyoruz, bir baktım öpüşüyoruz. Hatırladıkça alnıma vuruyorum ve gülümsüyorum. *Neye gülümsüyorum ki?* Kapı çalınıyor, ne yazık ki kim olduğunu çok iyi biliyorum. Beynim kafatasıma çarparken kaşlarımı tekrar çatıyorum. Tak, tak, tak.

"Tamam geliyorum, geliyorum." Kapıyı huysuz görünümlü Bridget'e açtım. Sıvalı bir gülümseme takındı.

"Dün gece sana ne oldu?" Dönüp sürahinin yanına gidiyorum ve fiskeyi vuruyorum. Kahve bu konuşmada bana yardımcı olacak. Bu saçmalık için havamda değilim. Meşgul görünmeye çalışarak sırtım ona dönük duruyorum. Gözlerinin içine bakarsam yalan söylediğimi şüphesiz anlayacaktır.

"Bir şey yemiş olmalıyım ve kusmadan duramadım. Gecenizi bölmek istemedim, o yüzden taksiye bindim." Açıklamamı dinlerken sessiz kaldı.

"Kahve ister misin?" Az önce ona yolladığım yalanları yuttuğunu umarak soruyorum. "Güzel bir düğündü, değil mi? Gelin muhteşem görünüyordu, değil mi?" Gevezelik ediyorum ve çok hızlı konuşuyorum. "Eve kaçta geldin?" Elimde kafeinle ona doğru dönerken soruyorum.

"Stanton çocuklarıyla dışarı çıktım. Kulübe gittik."

Sessiz kalarak başımı salladım.

"Bana söyleyecek bir şeyin mi var?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak. "Hayır, neden böyle söylüyorsun?"

"Fark ettiniz mi bilmiyorum ama dün düğündeydim." Saçlarını topuzundan öyle bir güçle koparıyor ki, kafa derisinin yüzülmemesi bir mucize.

"Evet, biliyorum," diye mırıldandım.

"Ve dün gece dans pistindeydim." Dehşet midemi dolduruyor. "Bekliyorum," diye devam ediyor

bana kaşlarını çatmak için.

"Neden sana söylemem gereken bir şey olduğunu düşünüyorsun?" "Çünkü Stanton'ların hepsi neler olduğunu biliyor." "Ne?" Tersledim. "Nereden biliyorsun?"

"Dün gece onlarla birlikteyken bardan döndüğümde sen ve Joshua hakkında konuşuyorlardı." Vay anasını, gözlerim fincan tabağı kadar oldu.

"Ne dediler?" Nefesimi tutarken kalp atışlarım iki katına çıkıyor.

Elini kaldırdı. "Bana neler olduğunu anlat."

"Joshua seninle miydi?" İçten içe benim için bir bilgisi olmasını umarak soruyorum, tutunabileceğim bir şey, herhangi bir şey?

"Hayır, o da kirli dans olayından sonra gitti." Yüzümü ellerimin arasına aldım. "Cameron bunu sana sormam gerektiğini söyledi. Bilmediğim için şok olmuş gibiydi."

"Neyi biliyorsun?" Gözlerimi kocaman açarak fısıldıyorum. "Sen söyle!" diye bağılıyor.

"Tanrım, bu korkunç," diye feryat ediyorum.

"Anlat bana," diye ısrar ediyor. Yine kapı çalınıyor, annemin kusursuz zamanlaması için şükürler olsun. "İçeri gel," diye biraz fazla hızlı bağııyorum. Bridget bana kaşlarını çatıyor. Kapıyı açarken gülümsüyorum.

"Merhaba tatlım, daha iyi hissediyor musun? Keşke dün gece gelip beni alsaydın. Tek başına taksi tutmana gerek yoktu. Neden bana mesaj atmak yerine beni bulmadın?"

"Evet, neden Natasha? Bu sana hiç yakışmıyor." Bridget kollarını önünde kavuştururken bana kaşlarını çatıyor.

"Hadi, Stanton'larda kahvaltı yapacağız." Oraya kesinlikle gitmiyorum. Bundan nasıl kurtulacağım?

"Hâlâ iyi hissetmiyorum. Gelemem anne, üzgünüm. Herkesin içinde kusma riskini almak istemiyorum.

Margaret bu konuda." Bu düşünce içimi gıdıklıyor ve bir gülümsemeyi bastırıyorum.

Bridget gözlerini bana dikeyyor. "Eminim," diye tersliyor. Annem bana sadece bir annenin verebileceği güven verici bir gülümseme veriyor.

"Önemli değil. Yine de çok yazık. Onlara asla yetişemiyoruz, boş ver, bir dahaki sefere." Kolumu okşuyor ve koridordan Bridget'e acele etmesini söyleyerek asansör girişine doğru ilerliyor.

"Eve döndüğümüzde Abbie'yle Oscar'da buluşacağız ve ben lanet olası gerçeği istiyorum," diyerek göğsümü sertçe dürtüyor.

"Ah, tamam," diye fısıldıyorum, umutsuzca ondan kurtulmaya çalışıyorum. Bu konuşmadan hoşlanmadığımı belirtmek için ona gözlerimi kocaman açıyorum. Yaklaşan konuşmadan korkuyorum - sadece düşününce bile midem bulanıyor. Gerçeği çok fazla uzatmıyorum aslında; kusmak çok yakında öngörülebilir bir gelecekte olabilir. Bu tam bir kabus. Onu görmek için umutsuzca kahvaltıya gitmek istiyorum. Onu görmeye ihtiyacım var. Bu bir ihtiyaç, istek değil. Dün gecedен sonra yüzünü görmek istiyorum ama kardeşi Scott'ı görme riskini göze alamam. Çok utanıyorum. Keşke dün gecenin nasıl görüldüğüne dair bir imgelemim olsaydı. Azmettirici gibi mi görünüyordum? Kışkırtan ben miydim?

Arzuma karşılık verdi mi? Yoksa hayal mi ettim? Sonraki üç saat boyunca tam bir ezik gibi davrandım. Rihanna'nın 'Diamonds' şarkısını indiriyorum ve yatağında uzanıp tavana bakarken tekrar tekrar dinliyorum, sadece arada bir tuvalete uzanmak için yataktan çıkıyorum. Dün gece onunla dans ettiğimi anımsıyorum.

elleri ve onun ilahi kokusu. Hmm, boynumu ısırma şekli. Sadece düşününce bile tüylerim diken diken oluyor. Beni istemesi, saf erkekliği... Bu bir kelime bile mi? Gülümsemekten kendimi alamıyorum - Tanrım, gerçekten de bir elmas gibi parlıyor. Hâlâ onda ve daha da kötüsü, ben hâlâ onu istiyorum. Joshua Stanton kelimelerle anlatılamayacak kadar güzel.

6.00, OSCAR'S

Bridget bütün gün Joshua'nın ailesiyle kahvaltıya gelmediğini söylemek dışında benimle konuşmadı. Sessizce kahvelerimizi yudumlayarak Abbie'nin gelmesini bekliyoruz. Herkesin hakkında konuştuğu kişi ben olduğum için neden kızgın olduğunu bilmiyorum. Keşke ne dediklerini bilseydim.

Abbie nihayet aceleyle ortaya çıkar ve telaşlı olduğu bellidir. "Merhaba, bu kriz toplantısı da neyin nesi?" Çantasındaki tüm ıvır zıvırı boşaltıp cüzdanını arıyor. "TC mi? Bir şey duydun mu?" Gözleri benimkileri arıyor. "Ona karşı bir hamle yaptı mı?"

"Hayır, öyle bir şey yok," diye yanıtlıyorum. "Nereden bilebiliriz ki zaten?" "O zaman bu kadar acil olan ne? Bu gece bir randevum var."

"Kiminle?" ikimiz de birlikte söylüyoruz.

"Tristan, ordu adamı."

Hepimiz gülümseriz. Sanırım ondan hoşlanıyor.

Bridget arkasına yaslanır. "Natasha'nın bize söyleyeceği bir şey var." Kollarını önünde kavuşturuyor. Tanrım, kaltağı iyi oynuyor.

"Öyle mi?" Abbie gülümsüyor, yüzü sorguluyor ve kaşları kalkık.

"Hımm," ikisinin de gözlerine bakmıyorum.

Bridget kaşğını bana doğrulttu. "Bu kadar saçmalık yeter. Çıkarın şunu."

Abbie ikimizin arasına bakıyor. "Neler oluyor?" Belli ki Bridget'in öfkesi karşısında şok olmuş. Gerçek anım geldi ve benim için en önemli iki kişi tarafından yargılanmak üzereyim. Onlar önemli. Onların fikirleri önemli, gerçekten önemli. Sinirlerimi yatıştırmaya çalışırken uzun ve sakin bir nefes alıyorum.

"Ben... ben... on yedi yaşındayken Joshua ile bir ay süren ateşli bir cinsel ilişki yaşadım." Kelimeleri çıkarmak için aceleyle söyledim.

"Bu ne lan!" Abbie tükürüyor. Yüzlerinden renk akarken sessiz kalıyorum, gözlerim aralarında gidip geliyor. "Bekle, geri çekil." Abbie'nin kafası karışıyor ve dur işareti yapmak için elini kaldırıyor. "Kuzenin mi?" diye soruyor, utanarak.

"Evet," diye başımı salladım.

"Muhteşem olan mı?"

Tekrar başımı

salladım.

"Ne? Onunla yattın mı?" Başımı sallıyorum. "Kuzeninle," diye tekrarlıyor kaşlarını çatarken. "Birden fazla mı?" Başımı sallıyorum. "Kaç kez?" Abbie tam bir şok içinde. Omuzlarımı silkiyorum. "Kaç kez?" diye tekrarlıyor.

"Dört ya da beş kez," diye yanıtlıyorum.

Elini göğsüne koydu. "Tanrıya şükür." "Bir ay boyunca her gün," diye bitiriyorum cümlemi.

"Siktir git," diye tersliyor Bridget. İkimiz de ona bakıyoruz. Bu noktaya kadar mutlu bir sessizlik içindeydi. "Joshua ile bir ay boyunca günde dört ya da beş kez mi yattın? Ne zamandı bu?"

"Gitmeden önce tatildegdim." "Ben neredeydim?"

"Jenna ile İngiltere'deydiniz." Bilgiyi işlerken başını sallıyor. Neredeyse beyninin çalıştığını görebiliyorum.

"Ve dün gece o zamandan beri birbirinizi ilk görüşünüzdü." Bir kez daha başımı salladım. "Bunu nasıl bilemeyiz?" Bridget soruyor, sesindeki acı beni kesiyor. Ben sır saklayan kötü bir arkadaşım.

"Bridget, özür dilerim. Kimseye söyleyemedim çünkü utanıyorum." Abbie ellerini dua eder gibi ağzının önünde tutuyor.

"Bekle," diye fısıldıyor Bridge. "Kaç yaşındaydın?"

"On yedi," diye cevap veriyorum, bir sonraki sorunun ne olacağından emin olarak.

"Sakın söyleme," diye fısıldıyor Abbie, gözlerini kocaman açarak.

Başımı sallıyorum, "Evet, bekâretimi onunla kaybettim." Bridget yine "Siktir git," diye tersledi.

"Sen onun ilki miydin?" Bridget'in elleri saçlarında dolaşüyor.

"Hayır, benden önce bir sürü kızla yatmıştı."

"Kahretsin. Bu çok boktan Tash," diye fısıldıyor Bridget.

"Biliyorum," diye zayıf bir gülümseme veriyorum ve başımı sallıyorum. "Sanırım..." Sessiz kalıyorum. "Sanırım..."

"Ne?" Bridget kahvesini yudumlarken tersledi. Sabrı tükenmek üzeredir. "Sanırım ona aşık oldum." Bridget kahvesini yudumlarken "Siktir git," diye tersliyor.

"Şunu söylemeyi keser misin?"

"O zaman beni şok etmeyi bırak."

"Neden böyle düşünüyorsun?" Abbie kusacakmış gibi görünüyor, yüzü allak bullak. Karnını tutuyor.

"Çünkü... çünkü," ikisi de koltuklarının kenarında bana doğru eğiliyorlar. Bridget tırnağını ısıırıyor. "Ona aşık olduğumu düşünüyorum çünkü ben... ben..."

"Ne yapmadın?" Abbie tersler.

"O zamandan beri kimseyle yatmadım." İkisi de bana sanki iki kafam birden büyümüş ve gözleri yuvalarından fırlamış gibi bakıyorlar. Arkama yaslandım ve Tanrım, ne kadar rahatladım, bu katartikti.

"Yedi yıldır seks yapmadın mı?" Başımı salladım ve utangaç bir gülümseme verdim. Keşke bir kameram olsaydı.

Dilleri tutuldu ve yüzlerindeki dehşet ifadesi beni kıkır kıkır güldürdü.

"Bu nasıl mümkün olabilir? Bir sürü erkek arkadaşın oldu. İki evlilik teklifi bile aldın."

Omuz silktim. "Onlara evlenmeyi beklediğimi söyledim. Açıkçası onları başka şekillerde cinsel olarak tatmin ettim ama ne var biliyor musun? Bana evlenme teklif etmelerinin tek nedeni, kolay biri olmadığım için iyi bir evlilik malzemesi olabileceğimi düşünmeleriydi."

"Sana inandılar mı?" İkisi de mahcup oldu. Abbie bana baktı ve kıkırdamaya başladı.

"Komik olan ne?" Bridget gülümsüyor.

"O," diye beni işaret ediyor, "o." Bridget bana bakıyor ve kıkırdamaya başlıyor.

"Komik olan ne?" Ben gülüyorum.

"Sen bütün gün berbat durumdaki insanları tedavi eden lanet olası bir psikologsun ve hepimizden daha berbat durumdasın. Sen dünyanın en büyük hıyar alaycısısın." Güldüm ve başımı salladım.

"Evet, sanırım."

"Aman Tanrım!" Bridget ellerini yüzüne doğru kaldırıyor. "Tash, bu Bold and the Beautiful gibi bir şey. Bunu biliyorsun, değil mi?" Başımı salladım.

"Ne yani, başından beri onunla temas halinde miydin?"

"Hayır, tek kelime bile etmedi. Josh'un Sydney'de bir kızla tanıştığı için neredeyse Amerika'ya gitmediğini hatırlıyor musun?" Bridget başını sallar.

"O bendim." Nefesi kesildi, gözleri büyüdü ve ellerini ağzına götürdü.

"İmkânı yok." Tekrar başımı salladım.

"Eğer iletişim kurmadıysanız, bu bekarlık da neyin nesi?" Sorusunu düşünürken omuz silkiyorum.

"Bilerek yapmadım. Ne zaman bir erkekle birlikte olsam, bunu sürdüreceğimi düşünüyorum ama yaklaştığında bunu yapamıyorum. Onu aldatıyormuşum gibi hissediyorum ve dürüst olmak gerekirse, erkekler de beni bu konuda pek heyecanlandırmıyor."

"Kahretsin," diye fısıldar Abbie. "Bu gördüğüm en lanet kriz toplantısı."

Gülümsüyorum. "Biliyorum."

"Tamam, yeniden konuşalım." Abbie kaşıkla işaret ederek kriz toplantısının yönetimini ele aldı. "Yani Joshua'ya aşıktın."

Başımı salladım, "Doğru."

"Ve dün gece o zamandan beri birbirinizi ilk görüşünüzdü." Tekrar başımı salladım, "Doğru."

"Peki ne oldu?" Omuzlarını kamburlaştırırken hâlâ tırnağını ısırmakta olan Bridget'e bakar.

"Sanırım hala ondan etkileniyor. Hayır aslında, hala ondan etkilendiğini biliyorum. Onu bir sonraki kurbanını takip eden bir seri katil gibi izliyordu." Yüzümde beliren geniş gülümsemeye engel olamıyorum.

Abbie bana bakıyor. "Ve bu iyi, öyle mi?" Omuzlarımı kamburlaştırıp başımı sallıyorum. "Peki ondan hâlâ etkileniyor musun?"

Tekrar başımı salladım. "Evet, cidden."

"Düğünde ne oldu?" Bridget ve bana baktı. "Dans ettik."

"Kırlı dans," diye ekliyor

Bridget. "Ve sonra öpüştük."

"Öpüşmek," diye tekrarladı Abbie. "Ailenin önünde mi?"

"Evet, planlı değildi, sadece çok tahrik olmuştum. Beni o kadar deli ediyor ki nerede olduğumu unuttum." Durumu değerlendirirken dudaklarını sıkıyor, derin düşüncelere dalıyor.

"Yani fiziksel mi?"

Başımı salladım, "Sanırım öyle. O yakınımdayken tüm tutarlı düşüncelerimi kaybediyorum. Böyle bir tarzı var."

Bilmiyorum, açıklayamıyorum. Vücudu benimkiyle konuşuyor." "Ne yani, baskın gibi mi?"

Başımı salladım. "Kesinlikle ve o gerçekten çok seksi, yani ölümcül bir kombinasyon. Bana dokunma şekli, sanki bana sahip olmazsa ölecekmiş gibi. Beni tüketiyor, nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum. Sanki onu memnun etmek, ona sarılmak için yaratılmışım gibi."

Gözleri açılıyor. "Hmm," diye düşünüyor, "bugün seni aradı mı?" Çantamdan telefonumu çıkarıp bugün yüzüncü kez kontrol ediyorum.

"Hayır," diye cevap veriyorum ekrana bakarken.

"Numaran onda var mı?"

"Bilmiyorum," diye cevap verdim. "Ne yapacaksın?"

"Bilmiyorum. Bu konuyu kapatmam gerekiyor. Onu aklımdan çıkarana kadar hayatıma devam edemeyeceğimden eminim."

"İstediğin bu mu? Hayatına devam etmek."

"Evet. Birlikte bir geleceğimiz olamaz. Bunu biliyorum. Bunu ikimiz de biliyoruz ama yine de bir şeyler vardı. Bunu hissettim ve onun da hissettiğini biliyorum. O da nerede olduğunu unuttu ama bu işi sonsuza dek bitirmem gerekiyor. Bu uzaktan özlem saçmalığından bıktım." Sessizce oturuyoruz.

"Bu çok ağır bir şey Natasha," diye fısıldıyor Bridget.

"Biliyorum, kendime çeki düzen vermem gerekiyor ve vereceğim de. Belki de o geri döndüğüne göre her şey yoluna girecek ve ben de bu işi bitirebileceğim."

"Güzel," diye gülümsüyor Bridget. "Aile öğrenirse neler olacağını hayal edebiliyor musun?"

Gözlerimi deviriyorum, "O konuya hiç girme bile."

Pazar sabahı ondan haber alacağıma emindim. Pazar gecesi volta atıyor, telefonuma bakıyor ve o piçin çalmasını bekliyordum. Pazartesi sabahı onu aramaya karar vermiştim, Pazartesi öğleden sonra vazgeçtim. Zaten çaresiz görünüyordum. Çaresiz görünüyordum, Tanrım çaresizdim. Pazartesi gecesi spor salonunda 12 km koştum, daha önce yapmadığım bir şeydi bu. Tamam, stresli olduğumda daha iyi çalışıyorum, burada bir beyin yok. Sonra eve gittim ve koca bir blok çikolata yedim. Salı sabahı her şeyden vazgeçmiştim - muhtemelen bir daha aklıma bile gelmemişti. O söz konusu olduğunda her zamanki gibi aşırı tepki veriyorum. Yine de beni gerçekten kızdırıyor. Ring, lanet olsun sana. Öğle yemeğinde iş arkadaşım Simon personel odamıza girdi.

"Suşi yemeye gitmek ister misin?"

"Tabii, neden olmasın?" Çantamı aldım. Simon'ı seviyorum. Uzun boylu, sarı kıvrıkcık saçlı, biraz sörfçü görünümlü ama benim tipim değil. Açıklaması zor ama hani şu fazla iyi olan erkekler vardır ya. Her neyse, o harika bir arkadaş ve her zaman doğru şeyleri söylüyor. Psikologlarla takılmanın bazı avantajları olmalı. Şehirdeki en sevdiğimiz Sushi Train'e arabayla ve yürüyerek gidiyoruz, genellikle haftada bir kez uzun bir öğle yemeği için gittiğimiz bir yer. Özellikle bu amaçla aynı günlerde planlıyoruz. Simon bana hafta sonu çıktığı randevuyu tüm ayrıntılarıyla anlatıyor. Kızın birinci aşama bir yapışkan olduğunu düşünüyor, görünüşe göre bebeklerden bahsediyormuş. Gülümsüyorum, her ne kadar

Düşüncelerim Simon'ın randevusu ve önerdiği çocuklar dışında her yerde. Restoranın kapısını abartılı bir selamla açıyor ve kolunu bana uzatıyor, ben de kendi kolumu onununkine bağlıyorum.

"Suşilerimiz leydimi bekliyor," diyor ve bana göz kırpmıyor. Sevdiğim tarihi aşk romanlarına atıfta bulunarak bana hep leydim der. Birbirimize karşı olan rahatlığımıza gülümsüyorum - o çok karmaşık değil. Neden Simon gibi bir adamı sevemiyorum? Neden piç oyuncu aşık sendromu yaşamak zorundayım? Önümüzdeki grup hesaplarını öderken trenin masaya gelişini izliyoruz. Kasiyerle işleri bitip dönüyorlar ve ben Joshua'ya kafa üstü çarpıyorum. Ben ve Adrian onun arkasındaydı. Kahretsin, şok içinde geri çekiliyorum. Burada ne işleri var? Kolum hâlâ Simon'inkiyle bağlı ve şaşkın şaşkın Joshua'ya bakıyorum. Bunu hiç beklemiyordum. Adrian öne çıkıyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor.

"Merhaba Natasha," diye gülümsüyor bana.

"Merhaba Adrian," diye seslendim. "Ben," diye başımı sallıyorum, o da bana başıyla karşılık veriyor. Joshua'ya gülümsüyorum ve o da bana ters ters bakıyor. *Kahretsin*. Bu çok rahatsız edici. Kendimi kontrol edemeyerek ona şöyle bir bakıyorum, gri çizgili takım elbisesinin içinde neden bu kadar çekici olmak zorunda? Kusursuz görünüyor. Koyu zeytin rengi teni ve kare çenesi sadece delici mavi gözlerini vurguluyor. Vücudu güç ve şu anda öfke saçıyor. Her gözeneğinden damlayan küçümsemeyi hissedebiliyorum. Tabii ki, önlüğüm ve makyajsız halimle tam bir bok gibi görünüyorum. Bu tam bir felaket. Simon'ın kolunu sıcak patates gibi bırakıyorum.

"Bu Simon." Onu üç adamla tanıştırdım. Önce Adrian elini sıktı. "Memnun oldum, Adrian."

Simon gülümsüyor, "Memnun oldum." Sonra Ben elini uzatır, Simon sıkar ve ardından Simon Joshua'nın elini sıkmak için elini uzatır. Joshua ona boş gözlerle bakıyor ve ellerini ceplerinde tutuyor, elini sıkmak istemiyor. Rahatsız bir şekilde kaşlarımı çatıyorum.

Simon kaşlarını kaldırır. Joshua'ya "Sorun mu var?" diye sorar.

Joshua ona ters ters bakar. "Sen söyle," diye tersler. Kahretsin, ne yapmaya çalışıyor?

Adrian araya giriyor, "Gitsek iyi olacak." Utanmış görünüyor. "Seni gördüğüme sevindim Tash," diye gülümsüyor ve yanağıma hızlı bir öpücük konduruyor. Ben gülümsüyor ve Joshua hışımla uzaklaşıyor. Simon ve ben birbirimize bakıyoruz. Dehşetimi gizleyemiyordum.

"Kimdi o?" Simon kaşlarını çatıyor. "Eski erkek arkadaşım," diye mırıldandım.

"Neden eski sevgilim olduğunu biliyorum. O bir pislik." Gülümsüyorum ve endişeyle başımı sallıyorum. Lanet suşimin tadını bile zor alıyorum. Öylece boşluğa bakıyorum. Simon hiçbir şeyden habersiz, saçma sapan, kimin umurunda olan şeylerden bahsedip duruyor. On dakika boyunca onun sürekli gevezeliğini dinledim. Artık beni gerçekten sinirlendirmeye başladı. Kes sesini, burada düşünmeye çalışıyorum, şakaklarımı tutuyorum. Tam bir piç kurusu, çıldırmak üzereyim. Sözel ishal olan arkadaşşıma nasıl bu kadar kaba davranabilir? Telefonumu çıkarıp ona ait olan numaraya mesaj atıyorum, bu numaranın hâlâ onun numarası olup olmadığını bile bilmeden.

Sen bir pislisin.

Bekliyorum ve kaşlarımı çatıyorum. Muhtemelen onun numarası bile değildir. İki yıl önce annemin telefonundan çalmıştım. Lanet olası annem, bir numarayı bile doğru kaydedemiyor.

Telefonumdan bir mesaj sesi geliyor.

Hayır, pislik olan sensin.

Ne! Şaka mı yapıyor? Ben nasıl bir pisliğim? Bu ne cüret? Kim olduğunu sanıyor bu? Cevap yazdım.

Şaka yapıyor olmalısın.

Gülümsüyorum. İşte, bu ona gününü gösterdi, ne cüretle bana pislik olduğumu söyler? Ben kesinlikle bir pislik değilim.

İnanılır gibi değil. Telefonumdan bir mesaj geliyor.

SIKTIR GIT.

Ne oluyor lan? Kulaklarımdan kırmızı buhar fişkırıyor. Daha önce hiçbir erkek ya da hiç kimse bana siktir git dememişti, özellikle de yazılı olarak büyük harflerle. Çileden çıktım. Yeni iPhone'umu restoranın diğer ucuna fırlatmak istiyorum. Parmaklarımı masaya vurmaya başladım. Simon hâlâ öfkeme kayıtsız, Tanrım, gerçekten çok uysal.

"Hadi, gidelim," diye gülümsüyor.

Ne cevap yazayım? Üstünlüğe ihtiyacım var. Düşünürken tırnağımla ön dişime vuruyorum. Simon haklı, o gerçekten bir pislik. Simon'ın arabasında oturup sessizce camdan dışarı bakarken iyi bir karşılık bulmak için beynimi yokluyorum. Hiçbir şey bulamadım. Beynini kullan Natasha, eminim orada bir yerlerde bir tane vardır. Yarın sabah saat 2'de aklıma harika bir cevap geleceğini ve hayatımın sonuna kadar aklımdan çıkmayacağını biliyorum. Şimdi mesaj atmalıyım yoksa cevabımı düşünüyormuşum gibi görünecek, öyle olsa bile. Bu tam bir felaket. Sonunda insanlık tarihinin en saçma cevabını yazıyorum.

Memnuniyetle

O gece Oscar'ın yerinde, Bridget ve Abbie mesajları okurken gülüyorlar.

"Sen bir pislisin'den siktir git'e nasıl geçti?"

"Bilmiyorum." Onlar telefonumu birbirlerine uzatmaya devam ederken ben başımı sallıyorum.

"Peki neden senin bir pislik olduğunu düşünüyor?" Masaya çöktüm ve yüzümü ellerimin arasına aldım. "Muhtemelen bir pislik olduğum için, inanılmayacak kadar aptal bir pislik."

Yine gülüyorlar. "Seni sandığından daha iyi tanıyor." "Çok teşekkürler," diye iç geçirdim. "Bu hiç komik değil, sürtükler."

"Evet, öyle." İkisi de birbirlerine sokulur ve kıkırdarlar. "Bu çok komik."

İşyerinde çarşamba çok sıkıcı geçiyor. Hâlâ öfkeliyim. Dün onu gördüğümünden beri başka bir şey düşünmedim. Öfkelenmek, özlem duymaktan çok daha tatmin edici. Ondan çok sıkıldım. Öğle yemeğinden sonra Bridget'ten bir mesaj aldım.

Bu gece dışarı çıkıyoruz. Jeremy'yi gözetliyorum, hareket zamanı.

Harika. Mesajı okurken gülümsedim. Biraz NCIS aksiyonuna ihtiyacım var ve bu aklımı Prickface'ten uzaklaştıracak.

Ben de mesaj atarım.

Kulağa hoş geliyor. Abbie geliyor mu?

Cevap veriyor.

Tabii ki, saat yedide benimle buluş. K

Bridget'in yatak odasında sıra halinde durmuş, aynadaki yansımamıza bakıyoruz. "Fahişelere benziyoruz," diye yüzümü buruşturuyorum.

"Mesele de bu zaten," diye yanıtlıyor.

"E-postayı doğru okuduğundan emin misin?"

Başını sallıyor. "Evet, ne düşünüyorsun? Bu saçmalığı ben mi uydurdum?" Jeremy dün gece e-postasını yanlışlıkla açık bırakmış ve Bridget de gizlice bakmış. Görünüşe göre bu gece iş arkadaşlarıyla lüks bir striptiz kulübüne gidecek ve biz de onu iş üstünde yakalamak için mekâna gizlice gireceğiz.

"Saat kaçta açılıyor?"

"Yarım saat," diye yanıtlıyor. "Yola çıksak iyi olur."

Bir saat sonra, muhtemelen bulunduğum en klas gece kulübünün arka köşesindeki bir masada oturuyoruz. Duvarlar koyu dumanlı bir gri, localar ve sarkıt lambaların hepsi siyah kadife. Duvarlarda büyük gümüş yaldızlı aynalar asılı ve devasa palmiye ağaçları çevreyi çevreleyen devasa seramik saksılar içinde. İç mimar her kimse hedefi tam on ikiden vurmuş. Sadece şehvetli olarak tanımlanabilir. Daha önce hiç böyle bir mekanda bulunmamıştım, zenginlik ve fantezi çılgınlıkları atıyor. Ses sistemi inanılmaz ve müzik bizi çevreliyor gibi görünüyor.

"Bu peruk kaşındırıyor," diye kafa derimi kaşıyorum. "O zaman neden taktın?"

"Çünkü hastalarımın biriyle karşılaşmak istemiyorum. Kılık değiştirdim." "Vay canına, uzun sarı peruk takmış Natasha'ya benziyorsun."

Margaritamı yudumlarken başımı sallıyorum, "Evet biliyorum. Mmm bu güzel, süper buzlu. Onu görüyor musun?" Hepimiz etrafımıza bakıyoruz.

"Hayır, aslında oldukça boş." Hepimiz rahatlıyoruz.

Sevimli sarışın bir barmen geliyor. "Siz güzel bayanlara içecek bir şey ikram edebilir miyim?"

"Tabii, üç margarita daha, teşekkürler." Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Üst katta ne var?" İlgiileniyormuş gibi sordum.

"Sadece sahneye bakan daha fazla kabin." Hepimiz başımızı sallıyoruz, havalı ve umursamaz görünmek için elimizden geleni yapıyoruz. "Yukarıda kimse var mı?" diye soruyorum. Gülümsüyor ve başını sallıyor; bizden çok iyi anlıyor. "Henüz kimse yok," diyerek bana göz kırptıyor. Hepimiz biraz daha rahatlamış bir şekilde başımızı sallıyoruz. Barın sonunda ikinci bir merdiven seti var ve merdiven boşluğunun alt kısmında büyük kırmızı kadife bir ip var.

"Orada ne var?" Ben soruyorum.

"Orası özel partiler için VIP odası." Abbie kaşlarını çattı, "Özel partiler mi?"

Başını sallar ve gülümser. "Evet, her seferinde sadece bir grup." "Orada neler oluyor?" Bridget soruyor.

Başını sallar ve gülümser. "Bilmek istemezsiniz." Hepimiz şaşkınlıktan sessizliğe

büründük. "Şu anda yukarıda kimse var mı?" Abbie soruyor.

"Hayır, sadece oraya çıkmak 5000 dolar tutuyor." Hepimiz birbirimize baktık. "İnsanlar gerçekten bunu ödüyor mu?" Ben soruyorum.

"Şaşırsınız. Her gece kullanılıyor." "Beş bin dolara ne alıyorsun?" Bridget soruyor.

Yürürken gülümsüyor. "Ne istersen, hemen hemen. Ama çoğunlukla seks ve kokain." "Vay canına," diyorum kızlara ve onlar da başlarını sallayarak onaylıyorlar. "Kahretsin, ne istersen." Çiğniyorum Buz. "Burası birinci sınıf bir genelev." Kahretsin, beynime rahatsız edici bir düşünce giriyor. Paniğe kapılıyorum. "Bridget, onu burada görürsek ne yapacaksın? Lütfen olay çıkarmayın." Ben buraya gelme kararımdan pişman olmaya başladım. Utanç verici olabilir.

"Ona bu zevki tattırmayacağım," diye alay ediyor. "Sadece onu izleyeceğim ve yarın onu terk edeceğim ve ona kocaman aleti olan ve yatakta harika olan biriyle yattığımı söyleyeceğim." Hepimiz gülüyoruz. İyi plan, hoşuma gitti. Müzik başlıyor ve 'Bad to the Bone' şarkısı ses sisteminden bangır bangır yükseliyor ve hepimiz gülümsüyoruz. Tabii ki bu şarkı çalıyor, tipik bir striptiz kulübü. Güzel bir sarışın podyumda yürüyor. Sports Illustrated kapak çekiminden yeni çıkmış gibi görünüyor, her tarafı kaslı ve yağlanmış, sahte bronzluk aşırıya kaçmış olsa da. Kendine güveni vardı. Hepimiz sessizce otururken üçümüzün gözünü korkutuyor, sanki sadece bizim için dans ediyormuş gibi büyülenmiş durumdayız. Pistin sonuna geldiğinde yanlara açılarak dans ediyor. Kahretsin, çok da esnek. Amuda kalkmak için geriye doğru bükülüyor. Evet, çok iyi. Yavaş ama emin adımlarla bizimki de dahil olmak üzere odadaki herkesin dikkatini çekiyor. Ateşli vücudundaki her bir giysiyi yavaşça sıyrırken, perçinlenmiş bir şekilde onu izliyoruz. Belli ki o bir dansçı ve bir striptizcinin neye benzediğine dair önyargılı fikirleri pencereden dışarı üflediğini söylemeliyim.

"Kahretsin, çok ateşli," diye fısıldıyor Abbie. Gözlerimi ondan alamayarak başımı sallıyorum ve Bridge "Biliyorum, doğru" diye cevap veriyor. Kolay görünmüyor; çekici ve seksi görünüyor. Sütyenini çıkararak hayatımda gördüğüm en güzel takma göğüsleri ortaya çıkarıyor. Hepimiz ağızımız açık, büyülenmiş gibi oturuyoruz.

"İşte bu," diye fısıldıyor Bridget. "Karar verildi, göğüslerimi yaptıracağım."

Hepimiz başımızı sallıyoruz. "İyi fikir," diyor Abbie. Yavaşça arkasını seyirciye dönüyor ve dizlerini bükmeden eğiliyor ve G-String'ini bacaklarından aşağı kaydırarak güzel pembe vajinasını ve anüsünü ortaya çıkarıyor, görünürde tek bir kıl bile yok.

"Vay anasını," diye fısıldıyor Abbie. "Sanırım aşık oldum." Biz de dahil olmak üzere tüm kulüp topluca nefeslerini tutuyor ve o iki eliyle yavaşça göğüslerine dokunmaya başladığında hepimiz sahneye doğru eğiliyoruz.

"Kahretsin, bu çok ateşli," diye fısıldıyor Bridget. Başımı sallıyorum, hâlâ konuşamayacak kadar büyülenmiş durumdayım. Bacaklarını seyirciye doğru açarak sırtüstü uzanıyor ve müzikle birlikte kendini parmaklamaya başlıyor, inliyor ve yerde kıvranıyor. Hepimiz birbirimize şaşkın şaşkın bakıyoruz ve dürüst olmak gerekirse biraz da şok olmuş durumdayız. Ne bekliyorduk bilmiyorum ama çekici bir kadının kendini orgazma ulaştırmasını yakından izlemek değildi. Parmaklarını yavaşça dudaklarına götürüyor ve onları ağızda emmeye başlıyor. Seyirciler toplu bir inilti çıkarıyor, *kahretsin*. Burada boyumuzdan büyük işlere kalkışıyoruz. Dizlerinin üzerine çöküyor ve arkasını seyirciye dönerek parmaklarıyla cehennemi yaşamaya devam ediyor. Kendini çılgık çılgına bir orgazma ulaştırırken hepimiz şok olmuş, sessiz ve gözlerimiz fal taşı gibi açılmış bir şekilde oturuyoruz. Bir an geçiyor ve dizlerinin üzerine oturup parmaklarını emerek kurutuyor. Kalabalık çılgına dönüyor ve biz de dahil olmak üzere herkes ayakta alkışlıyor. Ayağa kalkıyor ve eğiliyor, odada bir vızıltı var.

Ortam aniden testosteron ve feromonlarla doluyor. Kadehlerimizi tokuşturup kıkırdıyoruz.

"Lanet olsun," diye fısıldadım. "Neden tahrik oldum?" "Biliyorum, doğru." Bridge başını sallıyor.

Abbie bardağını boşaltırken gülüyor, "Ona numaramı vermeyi düşünüyorum."

Altıncı kokteylimizi içtikten ve tüm çekingenliğimizi yitirdikten sonra, aslında gerçekten iyi vakit geçirdiğimizi fark ediyoruz. "Kızlar, sapık gibi görünmek istemem ama aslında burayı seviyorum. Kızların hepsi muhteşem, şık ve eğlenceli. Kokteyller harika. Ve şu kalabalığa bakın," Abbie elleriyle odanın etrafını işaret ediyor. "Kalabalığın hepsi terbiyeli, hepsi sessizce yerlerinde oturuyor. Eğer bu bir erkek striptiz şovu olsaydı, kadınlar deli gibi çılgık atar ve sahneye fırlayıp kıyafetlerini yırtmaya çalışırlardı." Hepimiz iğrenmiş bir yüz ifadesi takındık.

"Biliyorum, her zaman striptiz mekanlarının aynı olacağını düşünmüşümdür, ama kesinlikle aynı sayfada değiller. Bu en üst rafta, unutmayın." Hepimiz başımızı salladık. Daha güzel kızların birkaç hareketinden sonra şaşırtıcı bir keşif yapıyorum.

"Bir şey fark ettiniz mi?" Arkadaşlarıma fısıldamak için eğildim. İkisi de Jeremy'yi gördüğümü düşünerek hızla gözleriyle odayı tarıyorlar. "Hayır, o değil," diye başımı sallıyorum. "Burada bir hoş geldin paspası yok."

Kızların ikisi de kaşlarını çatarak etraflarına bakınır: "Haklısın, burası kasıksız bir yer. Burada tek bir kıl bile yok."

"Nedenmiş o?" Köprü kaşlarını çatır.

"Bilmiyorum, erkekler bundan gerçekten hoşlanıyor mu?" Omuzlarımı kamburlaştırıyorum.

Abbie sırtıyor, "Gerçekten, eğer ağdalı ve kıllı arasında bir seçim yapmak zorunda kalsaydım, her seferinde ağdalı olanı seçerdim."

"Sanırım." Hepimiz başımızı salladık.

"Her neyse," dedi Abbie iki elini de masanın üzerine koyarak. "Yarın öğleden sonra Beautiful Behinds'a rezervasyon yaptırıyorum."

"Ne için?"

"Brezilyalılar ve Anal Bleaching alacağız." İçkimi yudumlarken boğuldum. "Anal Bleaching, delirdin mi sen?"

"Hayır, bu kızlara baktın mı?" Başımı salladım. "Her yerleri porno yıldızı pembesi." "Ne yani, doğal değil mi?" Bridget kaşlarını çatı.

"Hayır, doğal değil. Güzel bir pembe renk olsun diye her şeyi ağartıyorlar. Erkekler bayılıyor."

"Siktir git, sen yaptırıyor musun?"

"Tabii ki," diye sırtıyor. Şok oldum, bunu nasıl bilmem? "Bay Stanton'a güzel görünmek istiyorsan sen de yaptırсан iyi olur." Masada kolumu tutuyor, "Eminim o pembe parçalara alışık." Bardağımı boşaltırken kaşlarımı çatıyorum. Bay Stanton'ın başka kızların göğüslerine bakması aklımda olmasını istediğim bir şey değil.

"Şansım yaver giderse çamaşır suyu üçüncü derece yanıklara yol açacak ve kendimi ateşten bir halkayla hastanede bulacağım." Kızlar gülüyor.

"Pansumanı değiştirmeyen çantalar." Kadehlerini tokuşturuyorlar.

Ne zaman yeni bir grup erkek içeri süzülse, onlar geçerken hepimiz içki menülerimizi önümüze koyuyoruz.

"Buranın adını değiştirmeliler," diye alay ediyorum. Kızlar kaşlarını çatı. "Kuru Temizlemeciler." Yine kaşlarını çatıyorlar. "Takım elbise almak için nereye gideceğinizi biliyorsunuz." İkisi de gülüyor. "Cidden, buranın demografik yapısına bir bakın. Hepsi erkek, zengin, otuz yaş üstü, çok pahalı takım elbiseler içinde. Karıları nerede olduklarını sanıyor?" Hepimiz etrafımıza bakarken gözlerimizi kısıyoruz.

"Kahretsin," diye fısıldar Abbie. "Hepsi lanet olası iş konferanslarında." Başımızı sallıyoruz. "Haklısın, bunların hepsi birlikte çalışan adamlar. Sık kafalılar," diye tersliyor Bridget. Sarışın barmen geliyor, "Son içkiler yarı fiyatına, hanımlar."

"Yarı fiyatına, bu kokteyllerin tanesi 20 dolar," diye cevap veriyorum. Gülümsüyor. "Biliyorum, gece 1.30'da fiyatları iki katına çıkıyor." "Neden?" diye soruyoruz hepimiz, utanarak.

"Şovlar o zaman başlıyor."

Hepimiz kaşlarımızı çatıyoruz, "Bütün gece dizi izlemedik mi?"

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Hayır, asıl eğlenceyi kastediyorum." Elbette, sonraki 15 dakika boyunca pahalı takım elbiseli adamların grup grup mekânı doldurmasını izliyoruz. Aslında o kadar çoklar ki, casusluk görevlerimizi yerine getirmeye çalışırken bazıları gözden kaçıyor.

"Kahretsin, burada mı?" Bridget fısıldıyor.

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtlıyorum. "İzimi kaybettim. Sanırım her yer dolu," diyorum boynumu büküp kalabalığa bakarken.

"Biliyorum, bu çılgınlık. İçkiler çok pahalı. Zengin erkekler cidden aptal."

Hepimiz oldukça çakırkeyif hissediyoruz ve saat tam 1.30'da sahne ışıkları hariç tüm ışıklar sönüyor ve seyircilerin üzerine sessizlik çöküyor. Hepimiz ciddi bir heyecan yaşıyoruz ve birbirimize yüksek sesle şşş, şşş diyoruz. Masanın altında el ele tutuşmuş kıkırdıyoruz ve birazdan yaşanacaklardan dolayı oldukça endişeliyiz. Neyse ki Jeremy gelmeyecek gibi görünüyor. Yüksek güçlü ses sisteminde 'My Pony' parçası çalıyor, remikslenmiş bir versiyon. İki kız sahneye çıkıyor ve kalabalık çılgına dönüyor. Bazı erkekler isimlerini haykırıyor - görünüşe göre takipçileri var. Üçümüz sessiz bir şaşkınlık içinde otururken gözlerimiz sahneye takılıyor. Şapkası ve copuyla seksi bir kadın polis gibi giyinmiş çarpıcı bir esmer, mahkûm gibi giyinmiş güzel bir kızıl saçlıyı kelepçelerinden tutarak sahneye çıkarıyor.

Bridget elimi sıkarken "Oh, kahretsin," diye fısıldıyor. Kızıl saçlı kadın dışarı çıkarıldı ve pistin sonunda bir sandalyeye oturtuldu. Kadın polis birkaç kez etrafında dolaşıp onu süzüyor. Eğildi ve onu saçlarından yakaladı. Başını geriye çekerek eğiliyor ve ona yavaş, tutkulu bir dil öpücüğü veriyor ve kalabalık çılgına dönüyor. Bridget bacağıma vuruyor ve ona baktığımda Abbie'ye başını sallıyor. Ona bakıyorum ve Abbie kendini öyle kaptırmış ki ağzı açık kalıyor. Bridget ve ben kıkırdıyoruz.

Bridget'e "Vay canına," diyorum ve o da başını sallıyor. Kadın polis ayağa kalkıyor ve yavaş bir işkence gibi tekrar onun etrafında yürüyor ve kalabalık tekrar sessizleşiyor. Çok yavaş bir şekilde mahkumu soymaya başlıyor ve kalbim boğazıma düğümleniyor. Sonsuzluk gibi görünen bir süreden

sonra yavaşça G-

Göğüslerini emerken bacaklarından aşağı sarkıyor. Bu şey çok ateşli. Tanrım, tahrik oluyorum, *ne oluyor?* Sandalyede sırt üstü yatan mahkûmu yavaşça parmaklamaya başlıyor. Seyirciler topluca nefeslerini tutuyor ve koltuklarımızda öne doğru oturuyoruz. Esmer kadın dizlerinin üzerine çöküyor ve kalabalık çılgına dönüyor -oh hayır, sakın söyleme. *Aman Tanrım*. Mahkûmun üzerine inmeye başlıyor. Seyirciler tekrar sessizliğe gömülüyor, ses efektlerini dinliyorlar. Bridget bacağıma tekrar dokununca lezbiyen fantezim yarıda kesiliyor. Ona bakıyorum ve kapıya doğru başını sallayıp içki menüsünü çıkarıyor. Hemen kendiminkini alıp onu görmek için dışarı bakıyorum ama dehşet içinde baktığım yüz Jeremy'nin yüzü değil. Joshua Stanton'ın, benim Joshua Stanton'ımın bir grup erkekle içeri girişini izlerken midem bulanıyor. Kapıdaki kızlarla gülüşüyorlar ve ben tepki veremeyecek kadar sersemlemiş bir halde kıpırdamadan oturuyorum. Kolunu kızlardan birine doluyor ve kulağına bir şeyler fısıldıyor. Kız kıkırdıyor ve ona tokat atıyor. Ne dedi bu adam? Bu gece bir milisaniyede kahramanlıktan sıfıra indi. Abbie neye baktığımızı yeni fark etti.

"Siktir," diye fısıldıyor, yüzündeki şok belli oluyor ve içki menüsünü çıkarıyor. Bu görmek istemediğim bir şey, oda birden boğucu bir hal alıyor ve buradan hemen çıkmam gerekiyor. İçeri girmelerini ve kırmızı iple merdivenlere doğru yürümelerini izliyorum. Buraya daha önce gelmişler, ne yapacaklarını biliyorlar. Yanında altı adam daha var, hepsi takım elbiseli. Hiçbirini tanımıyorum ama biri korumasına benziyor, aslında evet öyle, o Ben. Ağarmış bir sarışın yanlarına gelip onlarla konuşuyor ve Joshua'nın cüzdanını çıkarıp kredi kartını uzatmasını ağır çekimde izliyorum. *Aman Tanrım*, hayır. Üst kattaki VIP odasına çıkıyorlar. Midem bulanıyor. Koşup onu durdurmak istiyorum. Benimle eve gelmesi için yalvarmak istiyorum çünkü oraya çıkarsa ona bir daha asla dokunamayacağımı biliyorum. Geri dönmek için çok ileri gitmiş olacak. İçimden sessizce dua etmeye başlıyorum, bunu yapma bebeğim. Lütfen yapma. Masanın altında ellerimi sıkmaya başlıyorum ve soğuk terler döküyorum. Kadın ipi çözer çözmez tüm erkekler merdivenleri çıkmaya başlıyor. Joshua tam merdivenleri çıkmak üzereyken bir şey fark edip duruyor ve sahneye doğru bakıyor. Neye baktığını görmek için gözlerim sahneye kayıyor. Kadın polis şimdi dizlerinin üzerinde copla mahkûmu beceriyor. Gözlerim tekrar ona dönüyor. *Hayır*. Çenesini sıkıp boynunu kırışını dehşet içinde izliyorum - tahrik olmuş. Sevdığım adamın başka bir kadın ya da bu durumda iki kadın tarafından tahrik edilmesini izlemenin acısı içimi parçalıyor ve konuşmadan başımı masaya koyuyorum. Bridget başımın arkasını okşuyor, ne söyleyeceğinden emin değil. Hayır, bunu görmem gerek. Sarışını tekrar yanına çağırıp bir sigara yakarken başımı kaldırıp bakıyorum. Ha, şimdi de sigara mı içiyor? Bir şeyler söyleyip sahneyi işaret etmesini izliyorum. Başını sallıyor ve gülümsüyor. Tam bu kâbusun daha da kötüye gidemeyeceğini düşünürken, adamın parmaklarının arkasını kızın boğazından çıplak göğüslerinin arasına ve G-String'ine doğru gezdirmesini izliyorum. Parmaklarını bel bandının iç kısmında dolaştırıyor ve onu bırakmadan önce bir sarsıntı veriyor. Sigarası dişlerinin arasındayken bir şeyler söylüyor ve adam dönüp merdivenlerden yukarı çıkmadan önce kız ona pis bir gülümseme veriyor. Şoktayım, az önce böyle bir şey mi oldu? Sevgili arkadaşlarıma bakıyorum ve yüzleri kelimelerden daha fazlasını söylüyor. Bridget elimi tutuyor ve Abbie bacağıma ovuyor. Bu durum için hiçbir kelime yok, hiçbir kelime. Elimi ağzıma götürüyorum, sanırım kusacağım.

"Tash, gidelim bebeğim," diye fısıldıyor Bridget. "Yeterince gördük." Başımı sallıyorum, hâlâ konuşamıyorum. Tekrar titriyorum. Onu burada bırakmak istemiyorum. Her şeyi mahvetmesini istemiyorum. "Tash, hadi, gitmeliyiz."

Tekrar kızlara bakıyorum. "Onu burada bırakmak istemiyorum, lütfen beni buna zorlamayın," diye fısıldıyorum. Sahnedeki gösteri bitiyor. Kalabalık çılgına dönüyor ve kızların ikisi de içki almak için bara doğru ilerliyor. Sarışın bimbo onlara bir şeyler söylüyor ve ikisi de gülümseyerek VIP odasına yöneliyorlar, belli ki Joshua'nın isteği üzerine. Kalbim mümkün olduğunu hiç hissetmediğim kadar alçalıyor. Bridget'in canına tak etmişti, sinirlenmeye başlamıştı.

"O lanet olası bir pislik, Natasha, bırak onu. Çok daha iyisini yapabilirsin." Haklı olduklarını biliyorum. Eğer bir olay çıkarırsam kendimi asla affetmeyeceğim. Derin bir pişmanlıkla arkadaşlarımın beni oturduğum yerden kaldırıp sonsuza dek aklımdan çıkmayacak, kalbimin masanın her yerine sıçradığı bir yerden çıkarmalarına izin veriyorum. Onun diğer yüzünü gördüğüm bir yer.

Taksinin arkasında sessizce oturuyoruz, herkes konuşmaktan çok korkuyor, yanlış bir şey söylememeye kararlı.

"Nereye bayanlar?" diye soruyor taksici.

Kimse konuşmadan, "En yakın McDonalds," dedim kesin bir dille.

Kasiyer neşeli ve mutlu, "Ne alırsınız?"

"Kolalı süper boy bir Big Mac yemeği. Bir elmalı turta ve bir çikolatalı dondurma, patates kızartmasına ekstra tuz." Her ikisi de akıllıca sessiz kalıp menü panosuna bakıyormuş gibi yapan arkadaşlarıma dönüp bakıyorum. Zayıflama operasyonu resmen sona erdi.

BÖLÜM 5

DÖRT GÜN OLDU. Onu cehenneme giden merdivenlerden çıkarken gördüğümde beri dört gün hiçbir şey olmadı. Zihnim onun o iki kızla birlikte olduğunu ve üst katta neler olduğunu düşünerek bana işkence ediyor. Sarışın olana parmaklarının tersiyle dokunuşunu. Gözlerimi her kapattığımda onu görüyorum ve bu beni öldürüyor. Dişlerinin arasında sigarayla kıza gülümseyişi, boynunu kırışı. En kötüsü de bu, midemi bulandırıyor. Düşüncesi bile midemi bulandırıyor. Kırık bir kalp yalnız bir iştir ve kimse acısını dindiremez. Kendimi çok yalnız hissediyorum. İş dışında evden çıkmadım, uyumadım. Ancak gezegenin güney tarafındaki her şeyi yedim; rahat yemek için söylenecek çok şey var. Karnım tok ve kalbim boş. Boşluk bunaltıcı. Barmenin içkimi servis etmesini beklerken Bridge ve Abbs'in barda yanımda duran bir adamla tartıştıklarını fark ediyorum. Gözlerimi deviriyorum ve onlara başımı sallıyorum. Kararlılık bu ikisinin bu gece yaptığı entrikaların yanına bile yaklaşamaz. En sevdiğimiz gece kulübü olan Ivy'deyiz ve ben son derece şıkım. Üzerimde dar, kömür rengi straplez bir elbise ve siyah ince topuklu botlar var, tabii ki onların seçimi. Saçlarım açık ve dolgun, fahişe Barbie gibi hissediyorum, uyguladıkları fahişe makyajından bahsetmiyorum bile. İkisi de benden rastgele bir adam bulup tek gecelik bir ilişki yaşamamı istiyor. İki lanet gün boyunca bunun faydalarını dinlemek zorunda bırakıldım. Sadece Joshua'nın etkisi altında olduğumu düşünüyorlar çünkü o benim tek erkeğim oldu, ki bu muhtemelen doğru. Onlara beni azdırabilecek bir adam bulurlarsa yapacağımı söyledim. Ancak, bunun kolay bir başarı olmadığını biliyorum. Öyle olsaydı yıllar önce yapardım. Görünüşe göre tanımadığım biri olmalı, ama bunun düşüncesi beni biraz korkutuyor. Ya evine gittiğimde seri katil çıkarsa? Tanıdığım, hoşlandığım ve benden hoşlandığını bildiğim birkaç erkek var, belki de onlardan biriyle yapmalıyım. Bunu düşündüğüme bile inanamıyorum. Abbie gibi konuşuyorum. O gecenin ilerleyen saatlerinde seks yapacağını biliyor, o gün öğle yemeğine kadar, tamamen önyargılı. Seçtiği zavallı piç hoşuna gitse de gitmese de bu işin içinde. Gerçi eminim şikayetçi değildir. Bunu gerçekten yapabilir miyim? Düşünürken bardaki sırada ilerliyorum. Özetleyelim, yedi yıldır seks yapmadım. Sanırım aynı anda birden fazla striptizciyi siken tam bir pisliğe aşığım. Seks partisini hayal ederken gözlerimi kapatıyorum. İnsanın hayal gücü çok acımasız olabiliyor. Küçümseyerek ürperiyorum. Hayatıma devam etmeliyim ve sanırım kızlar haklı olabilir. Hayatımın kontrolünü elime almam gerekiyor ve bunu bu gece yapmaya niyetliyim. Bunu nasıl atlatacağım? Derin bir nefes alırken ilahi bir müdahale için odaya bakıyorum. Alkol, bu

Bilet. Yeterince sarhoş olursam, belki de sinirlerimi yatıştırır, tabiri caizse sinirlerimi yatıştırır. Sıra bana geldi ve siparişimi vermek için ayağa kalktım.

"Ne olacak?" diye soruyor iri göğüslü güzel bir kız. Bunu gerçekten yapacak mıyım? Kahretsin, siktir et.

"Altı tekila alayım lütfen."

Ivy'de Ben ve benim etrafımda, yarım daire şeklindeki derin deri koltuklarda oturan kadınlara bakıyorum. Buraya birkaç kez gelmiştik - Adrian'ın tercih ettiği kulüp gibi görünüyor. Aslında hayranı değilim, kadınların hepsi umutsuz ve paraya aç. Cüzdanımın kokusunu bir mil öteden alabiliyorlar, yine de yeterince çekici. Ben'in iki yanındaki iki kızın aksanına yaptıkları iltifatları dinlerken ona gülümsüyorum.

"Ben, bunu söylerken sesin çok güzel çıkıyor, tekrar söyleyebilir misin?" Gözlerim doldu. Tanrım, neden onlara gerçek adını söylüyor? İşaret parmağımın yan tarafını dudaklarımın üzerinde ileri geri ovuşturuyorum, dirseğim kol dayanağına dayanmış konuşmaları dinliyorum. Cointreau ve buzumdan bir yudum alıyorum. Gerçekten gitmeyi tercih ederdim, yanımdaki kızıl saçlı çok sinir bozucu.

"Peki aksanın var mı?" diye soruyor.

"Hayır, yok."

"Buraya yakın mı oturuyorsun?"

"Hayır," diye cevap veriyorum tekrar, soğukkanlı bir şekilde. İlgileniyormuş gibi bile yapamıyorum, aslında oldukça kaba davranıyorum. Ben bana pis bir bakış fırlatıyor; belli ki ilgileniyor. Gözlerimi ovuştururken kaşlarımı çatıyorum - Adrian hangi cehennemde? Beni buraya sürükledi ve sonra da siktir olup gitti, çok tipik.

"Demek Amerika'da yaşıyorsun?" diye soruyor. Bir yudum alırken başımı sallıyorum. Bu dayanılmaz bir şey. Bu salakla burada oturmaktansa her şey daha iyi olduğu için bara gidiyorum. Ayağa kalkıyorum ve hiçbir açıklama yapmadan bara doğru yürüyorum. Oraya gitmeyeceğim. Ben bu konuda tek başına. Adrian sonunda kalabalığın arasından beliriyor ve bana doğru yürüyor. İçkimi elimden aldı ve Cointreau'mu yudumladı. Ona kaşlarımı çatıyorum ve o da bardağın kenarından bana sinsi bir gülümseme atıyor.

"Natasha burada."

Gözlerim fal taşı gibi açıldı. "Ne?" diye bağırdım. "Nerede?"

"Alt katta dans." Kendimi durduramadan merdivenlere doğru adım atıyorum. Adrian da kişisel asistanım gibi yanımda koşuyor.

"Seni gördü mü?"

"Hayır," diye başını sallıyor. O kaltağın adını duyunca bile kalbim küt küt atmaya başladı. Merdivenlerde duruyorum ve Adrian arkamdan koşuyor.

"Ah, ne yapıyorsun?" diye tersliyor.

Ona döndüm, "Burada olacağını biliyor muydun?"

"Hayır, umuyordum," diye gülümsüyor. "Bridget bana buraya sık sık geldiklerini söyledi." "Ne zaman?"

"Düğünde."

Başımı eğiyorum. "Neden?"

"Çünkü Salı günü onu restoranda gördüğümüzden beri ne uyudun ne de yemek yedin. Ve etrafta olmak için tam bir kabussun."

"Siktir git. Yeni erkek arkadaşıyla mutlu aile oyunu oynamak istemediğim için kusura bakmayın."

"O onun erkek arkadaşı değil, bunu sana zaten söyledim. Kiminle konuştuğunu sanıyorsun? Seni herkesten daha iyi tanıyorum," diye karşılık verir.

"Siktir git," diye mırıldanıyorum merdivenleri ikişer ikişer inmeye devam ederken. Dans pistinin yanındaki salona varıyoruz ve ben doğruca bara gidiyorum. Bu gece bu saçmalığı kaldıramam. Bağımlılığa dönüşmeden önce ona olan cinsel çekimimi yatıştırmak için bir içkiye daha ihtiyacım var. Ne dersiniz deyin, bu lanet bir kabus. Adrian yanıma geldi. Ona bakamıyorum bile - sinirlerim bozuldu.

"Onu görüyor musun?" Gözlerimi ileriye çevirirken usulca soruyorum.

"Evet," diye gülümsüyor. Ona içkisini uzatırken çenesiyle işaret ediyor. "Şurada Bridget ve başka bir sarışın kızla birlikte." Boynunu büküyor ve alçak sesle ıslık çalıyor, "Kahretsin, çok seksi görünüyor Josh." Bu yorumla kendime engel olamıyorum, bakmak zorundayım. Döndüğümde saçlarını kaygısızca savurarak yüksek sesle güldüğünü görüyorum ve içim eriyor. Gülüşüne bayılıyorum. Gülüşünü özlüyorum. O gamzeler her seferinde beni benden alıyor. O mükemmel, gözlerim onu baştan aşağı süzüyor. Seksi görünmek yılın en hafif tabiridir - yenilebilir görünüyor. Sikim hemen dikkat kesiliyor. Neden beni böyle etkiliyor ki? O güzel vücudundaki her kıvrımı ve o göğüsleri gösteren dar bir elbise giyiyor. Onu daha önce böyle giyinmiş görmemiştim - bunu istiyor. Aslında gecenin sonunda bunun için yalvarıyor olabilir, ya da durmam için bana yalvarıyor olabilir. Bu düşünce aklımdan geçerken gülümsüyorum. Uzun kaslı bacakları o gök yüksek çizmelerin içinde dikkatimi çekerken gözlerim düşüyor. Ben kendimi o güzelim daracık bedeninin derinliklerine gömerken, kulaklarıma ait olan botlar... Bu iyi değil. Yüzümü ovuşturup bara geri dönüyorum. Burada cidden boktan şeyler oluyor. Bu dayanılmaz bir şey. Pişman olacağım bir şey yapmadan önce buradan defolup gitmeliyim. Öyle bir şey ki, ben onu arkadan götürürken o da barın üzerine eğilecek. Çok sert. Bu da nereden çıktı şimdi? Soğuk bir ter alnımı kırarken alnımı ovuşturuyorum. İrademin santim santim, an be an kaydığını hissedebiliyorum. Sikimdeki beyin, beynimin dişlilerini geride bırakıyor, bir parçada çok fazla kan var, diğerinde yeterli değil. Kahretsin.

Adrian, "Git ve onunla konuş," diye ısrar eder.

"Şaka mı yapıyorsun? Hayır." Bana sırtını dönüp dans etmeye başladığında arkama bakıyorum. Tanrım, o kış, sik beni. Ona neler yapabilirim. Sikim sertleşiyor. Bu düğünde de olmuştu, o kaltağı son gördüğümde de. Sadece onu gördüğümde bile orgazm olabilirdim. Onunla seks yapmanın nasıl olacağını düşününce kalbim yeniden çarpmaya başladı. Kahretsin, neredeyse ilkel. Gözlerim tekrar geriye kayıyor, içimi dolduran ona sahip olma dürtüsü rahatsız edici. Onu tekmeleyerek ve çığlık atarak buradan sürüklemeyen önce eve gitmeliyim.

Beşinci içkim ve dördüncü shot'ımla sarhoş cennetine doğru yol alıyorum. Sanırım mallarla gelmeden önce baygın olacağım. Gecenin ne getireceğini bildiğim için erkeklerle dans etmekte bile zorlanıyorum. İnsanlar bunu nasıl düzenli olarak yapabiliyor? Hayatımın bu noktasında,

Manastırdaki bekarlık cezbedici. Ve erkekler. Cidden, elimizdekilerin en iyisi bu mu? Buradaki tek bir kişi bile ilgimi çekmiyor. Todd, tanıdığımız bir adam, bana ekstra ilgi gösteriyor. Sanırım aksiyon kokusu alıyor, ya da şüphelerim bana Abbie'nin ona ondan hoşlandığını söylediğini söylüyor. Yalancı. Neden bu kadar kısa? Aslında o kadar da kısa değil, ben Amazon erkeklerinden hoşlanıyorum, 1.80 boy benim için biçilmiş kaftan, ya da Joshua gibi 1.80 boyunda olabilir. *Kes şunu, seni aptal.* Todd beni takip etmeye ve biraz fazla yakın dans etmeye başladı. Sürekli benimle konuşuyor ve çok gürültülü olduğu için kulağımın içine konuşmak zorunda kalıyor. Konuştuktan sonra biraz fazla oyalanıyor, bir tepki bekliyor. Bundan nasıl kurtulacağım? Rahatsız hissetmeye başlıyorum. Biraz mesafe kazanmak ve düşünmek için kendime zaman tanımak amacıyla tuvalete gidiyorum. Kapağı kapalı tuvalette otururken kendime moral konuşması yapıyorum. Hadi Natasha, kendine gel. Ya şimdi ya da asla. Todd'un da herkes kadar iyi olduğunu düşünüyorum, en azından alete aşık olma ihtimali kesinlikle yok. Her neyse, Josh beni istese bile, hayatımı gerçekten tek bir kişiyle yatarak mı yaşamak istiyorum? Bu aptalca, gerçekten aptalca. İşimi bitirip ellerimi yıkıyorum ve aklımdaki son düşünceyle aynada kendime bakıyorum. Seni istemiyor Natasha, yoluna devam et.

Otuz dakika sonra Abbs'in ciddi bir moral konuşmasıyla kendimi Todd'la dans ederken buluyorum. Dans pistini boydan boya geçip arka duvara doğru ilerledik, o ilerlemeye devam ederken ben de geri çekilmeye devam ediyorum. Elimde değil. Gerçekten deniyorum ama ondan hiç hoşlanmıyorum. Tam daha kötüye gidemeyeceğini düşündüğüm anda elini kolumdan aşağı kaydırıyor ve elimi tutuyor. Birbirine dolanmış parmaklarımıza bakıyorum ve bir karar vermem gerektiğini biliyorum. Ya batacaksın ya da yüzeceksin Natasha, ne olacak? Öpmek için hamle yapıyor ama başımı eğiyorum ve dudaklarını alnıma yaslıyor.

"Natasha, bana bak," parmağını çenemin altına koyarak yüzümü kendi yüzüne yaklaştırıyor.

"Siktir git!" Şok içinde geriye sıçradım. Gözlerim ağır ağır nefes alan ve Todd'a ters ters bakan Joshua'ya kayıyor. "Siktir git dedim!" diye tekrarlıyor. Kahretsin, kusursuz zamanlama, nereden çıktı bu?

"Joshua, kes şunu," diye kekeliyorum. Onu görür görmez kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Todd elimi tutmaya çalışıyor ama ben çekiyorum.

"Yapma Todd," diye başımı sallıyorum. Abbie yaklaşan durumun farkında ve hemen imdadıma yetişerek Todd'un elinden tutup onu uzaklaştırıyor.

Ve işte orada duruyor, 1.80 boyunda mükemmel bir erkek. Kendini sakinleştirmeye çalışmak için değerli havayı içine çekerken damarlarında testosteron dolaşıyor. Ve ben burada duruyorum, parlak zırlı şövalyem benim için geldiği için kesinlikle çok heyecanlıyım. Yüzümdeki gülümseme neredeyse ışıltılı ışıltılı parlıyor. Beni belimden yakaladı ve kendine doğru çekti.

"Bunu komik mi buluyorsun?" diye tersliyor.

"Evet," diye sırtıyorum. Kulağa çok saçma geliyor. Kızgın olmalıyım, öfkelenmeliyim. Oysa ben çok heyecanlıyım. Sadece onu gördüğümde bile, başka kimseden etkilenmememe şaşmamalı. Psikopat bir manyak gibi davrandığı zamanlarda bile güzelliğin ötesinde. Beni kendine çekiyor ve geniş kollarını etrafıma sarıyor, sonra dudaklarını şakağıma koyuyor.

Elleri belimin arkasını kavrarken "Beni deli gibi davranmaya zorlamayı bırak," diye fısıldıyor. "Deli gibi davran, sen delisin." Gülümserken ne demek istediğimi vurgulamak için gözlerimi kocaman açıyorum. "Ve bu komik çünkü?" Şaşkın

görünüyor.

"Deli insanları kendime çekiyorum Josh." Alkol sonunda etkisini göstermeye başlıyor ve kendimi bacaklarımın üzerinde sersemlemiş buluyorum.

"Onu becerecek miydin?" diye kulağıma hırlıyor. Geri çekiliyorum, doğru olsa da böyle düşünmesi beni şok ediyor ve incitiyor. Başımı iki yana sallıyorum.

"Yalancı," diye tersledi. Sesi birkaç derece düşmüştür. Yine hırlıyor. "Söyle bana," derken bana bir sarsıntı verdi.

"Josh, kes şunu, bırak gideyim." Beni korkutmaya başlıyor. Ellerini belimden çekmeye çalışıyorum. "Kes şunu," diye tekrarlıyorum.

"Demek bu gece sikilmek istiyorsun, öyle mi?" diye fısıldıyor kulağıma, saçlarımdan bir avuç tutup başımı geriye çekerken. Nefesi boynuma üflerken tüylerim diken diken oluyor. Beni tekrar sarsıyor. "Cevap ver bana." Dudaklarına bakarken gözlerim büyüyor. Elimde değil, yavaşça dudaklarımı yalıyorum ve tekrar gözlerinin içine bakıyorum. Evet, alkol çekingenliğimi aldı, yanlış adamla olması çok kötü.

"Öp beni," diye fısıldıyorum. Durdu.

"Ne?" "Öp beni," diye tekrarlıyorum.

"Bu iyi bir fikir değil," diye fısıldıyor.

"Neden olmasın?" diye soruyorum.

"Çünkü seni öpersem duramam."

"O zaman yapma," diye tekrar fısıldıyorum. Olamaz, kızgın köpek 2. perde burada gerçekleşiyor.

"Eğer seni öpersem, iki dakika içinde kulaklarımda o seksi küçük botlarınla barda sırtüstü yatıyor olacaksın ve ben seni öyle bir sikeceğim ki adını bile hatırlamayacaksın." Kulağa hoş geliyor. Görsel resim kafamda yuvarlanırken bara bakıyorum. Nefesim kesiliyor ve yavaşça ona bakıyorum. Gözlerini bana diyor.

"Kulağa hoş geliyor mu?" diye kaşlarını çatıyor. Alt dudağımı ısırırken yavaşça başımı sallayıp gülümsüyorum ve kanım daha da ısınıyor. Bir sonraki şey üzerimde olması. Dili ağzımın içine dalarken arka duvara doğru itiliyorum. Boynumu ısırarak başımı hareket ettirirken saçlarımı tutuşu acı veriyor. Muhteşem gücü beni ele geçiriyor ve eli vücudum boyunca ilerliyor ve eteğime doğru ilerleyerek bacağımı beline doluyor. Tüm tutarlı düşüncelerimi kaybediyorum ve neye benzediğimizi hayal ederken kafamda çapa kelimesi dönüp duruyor. İnsanlar toplum içinde bunu yapan kızlar hakkında konuşuyor. Parmaklarının arkası G-stringimi sıyrıyor ve kulağıma doğru ağır bir nefes alıyor. Parmaklarını yavaşça G-string'immin altına kaydırırken ve parmaklarının arkasını damlayan ıslak seksime sürterken bir kez daha dudaklarımı baştan çıkarıcı yavaş bir şekilde alıyor.

Gözleri kapanıyor. "Siktir," diye fısıldıyor. Oh evet, bu adam bana neler yapıyor. Elini hareket ettiriyor ve beni bekleyen sert horozuna doğru çekerken arkamı tutuyor. Tanrım, onu istiyorum. Şimdi istiyorum. Aniden yan taraftan çarpıldık. Josh'un omzumun üzerinden birine baktığını görmek için başımı kaldırdım. Bana bakıyor ve dudaklarıma hızlı bir öpücük konduruyor.

"Evine git, yaramaz kız." Kaşlarımı çatıyorum ve Todd bir yumrukla içeri girerken beni kenara itiyor. *Ne oluyor* be? Dövüş kulübünden bir sahnedeymişim gibi hissediyorum. Joshua ve Todd yumruk yumruğa.

dans pistinin ortasında kavga ediyordum. Kalabalık tarafından itilip kakılırken bir elin kolumu tutup beni kurtardığını hissediyorum. Döndüm ve Adrian'ın çok endişeli görüldüğünü gördüm.

"Natasha, benimle gel." Başımı sallıyorum ve onu dans pistinden çıkarken takip ediyorum, tam o sırada Ben'in piste koştuğunu görüyorum. Kavgayı ayırıyor ama fedailer ikisini de tutup bir yere sürüklüyor. Ben de onu takip ediyor.

Lanet olsun, az önce ne oldu öyle?

BÖLÜM 6

Bir adamı düğünde gördüğünüzde sizi tutkuyla öpmesi NE ANLAMA GELİYOR? Sonra onu bir sonraki görüşünüzde size siktirip gitmenizi söyler... Gereksiz yere ve sonra onun bir striptizciyi okşamasını izlemek zorunda kalırsınız... Acı verici bir şekilde. Onu bir sonraki görüşünüzde sizi barda öyle bir becermek istediğini söylüyor ki adınızı bile hatırlamıyorsunuz... En orgazmik haliyle, sonra da dört gün boyunca sizi aramıyor mu? Masamda oturmuş, hayalini kurmaktan kendimi alamadığım delinin dava notlarını gözden geçirirken kalemimin ucuna dokunuyorum. Dört gün oldu ve tam da beklediğim gibi olduğunu söylemeliyim - lanet olası bir telefonu nasıl kullanacağını bilmiyor mu? Bu sertlik de neyin nesi? Bunu çoktan aştım. Benden etkilendiğini biliyorum, gerçekten bunu hissetmediğimi mi sanıyor? Birlikteyken havayı bıçakla kesebilirim, cinsel kimya çok yoğun. Daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. Ancak benden uzakta olduğunda, tamamen başka bir hikaye. Onu hiç anlayamıyorum. Neden beni aramıyor? Başımı ellerimin arasına alıyorum. Çal lanet olası! Telefonuma bakarak ona telepatik bir mesaj göndermeye çalışıyorum. Pazartesi sabahı google alarmım görevini yaptı ve sabah 8.00'de Joshua'nın Cumartesi gecesi tutuklandıktan sonra geceyi hapiste geçirdiği konusunda beni uyardı. Belli ki fedailer devreye girdikten sonra Todd'un başına başka bir şey gelmiş olmalı. Umarım yaralanmamıştır. Ya suçlanırsa? Muhtemelen bana kızmıştır... yine. Güzel, çünkü ben de çok sinirlenmeye başladım. Kim olduğunu sanıyor bu? Kavga çıkarmak istiyorsa doğru yoldan gidiyor, pislik herif. Ne cüretle gecemi tutku vaatleri ve omuzlar üzerinde bacaklarla bölüp bana eve gitmemi söyler? Ben de tabii ki kucak köpeği gibi gizlice onun oraya gelmesini umarak gittim. Beni ne kadar süre izlediğini merak ediyorum, çünkü tam zamanında içeri girmiş gibi görünüyordu. Aptal Todd araya girmeseydi neler olabileceğini hayal etmekten kendimi alamıyorum.

Mükemmel zamanlama Todd, iyiydi.

Cuma günü kendimi görmekten bıktım ve karbonhidrat komasına girmek üzereydim, bu yüzden işten sonra spor salonuna gidiyorum. Bay Stanton hayatıma yeniden girdiğinden beri üç stres kilosu aldım ve işin şakası şu ki aslında bütün gün insanları rahat yemek yemenin sonuçları hakkında azarlıyorum. Aslında onlara bunu nasıl doğru yapacaklarını öğretmem gerekirken. Kırk dakika boyunca koşu bandında kendimi zorluyorum, ancak indiğimde kendimi baygın hissediyorum. Su şişemi boşaltıyorum ve eşyalarımı almak ve telefonumu kontrol etmek için dolabıma gidiyorum. Hayır, hâlâ aramadı. *Pislik herif*. Gerçi Bridget'ten üç cevapsız arama var. Numarasını çevirirken merdivenlerden aşağı iniyorum.

İlk çaldığında cevap veriyor. "Merhaba Tash."

"Selam, ne haber?"

"Hiçbir şey, sadece kontrol ediyorum."

Telefonuna cevap verirken arabamın kenarına yaslandım. "Neredesin?" diye soruyorum. "Um," diye kaçamak cevap veriyor.

"Peki, neredesin?" Tekrar ediyorum. "Josh'ın evindeyim."

"Ne?" diye çıkıştım.

"O burada değil," diye çabucak ekliyor.

"Nerede o?" Hemen soruyorum.

"Emin değilim, Cameron ve Will ile birlikteyim."

"Doğru ya," diye cevap veriyorum hayal kırıklığıyla. Josh'un iki küçük erkek kardeşi bir haftalığına onunla birlikte kalıyorlar. Annem bana bunu söylemişti ama ben unutmuştum. "Benden selam söyle," diye fısıldıyorum.

"Yapacağım," diye gülümsüyor telefonda. Soğuk hava ürpertirken ceketimi omuzlarıma çekiyorum

Be

n. "Bu gece dışarı çıkmak ister misin?" diye soruyor.

"Nereye?" Ben soruyorum.

"Çocukların bir gösteri için biletleri var ve biz de gitmek istersek diye fazladan bilet almışlar. gel."

Spor salonundan çıkan iki kaslı adama gülümsüyorum. "Bilmiyorum, Abbs'e sinemaya gideceğimi söyledim."

"Hayır, onunla konuştum. Bu gösteriye gelmeye çok hevesli."

"Oh," diye cevap veriyorum. "Josh geliyor mu?" Bunu söylerken ne kadar çaresiz göründüğümü bildiğimden gözlerimi kıstım.

"Hayır, çocuklar kickboks gibi bir şeye gideceğini söylediler." Onu duymamaları için sesini alçaltıyor. "Eğer gelersen onun hakkında biraz bilgi edinebiliriz," diye fısıldıyor. Planı kafamın içinde dönüp dururken başımı sallıyorum. Bu doğru - onunla kalıyorlar, bu yüzden belki başka biriyle görüşüp görüşmediğini öğrenebilirim.

"Sence bir şey biliyorlar mı?"

"Kim bilir? Elbette, öyle olmalı. Kardeşler konuşur, değil mi?"

Üç saat sonra kendimi Abbie, Bridget, Cameron ve Will ile birlikte Luna Park Kongre Merkezi'nde buluyorum. Bardan birkaç içki alıp koltuklarımıza doğru ilerliyoruz. Koltuklarımıza doğru yürürken kalabalığın çoğunlukla erkek ve biraz kaba saba olduğunu fark ediyorum.

"Neden yine buraya geldik?" Numaralandırılmış oturma sıraları arasında yürürken Bridget'e kaşlarımı çatıyorum. "Ne görüyorsunuz?" Bridget omuzlarını kamburlaştırıyor.

"Beni yeniyor. Cam, ne görüyorsunuz?" diye soruyor.

"Josh bu gece dövüşüyor." Olduğum yerde kalakaldım. Cameron ve Will yüzlerini bana döndüler. "Kavga ediyor," diye tekrarlıyorum. "Ne, ne demek istiyorsun?" Şok oldum,

broşürde böyle bir şey yazmıyordu. "Bu gece bir kafes dövüşünde." Will yüzümdeki sıkıntılı ifadeye gülmeye başladı.

"Kafes dövüşü," diye
tekrarlıyorum. "Evet,"
diye başını sallıyor
Cameron.

"Bu çılgınca bir konuşma, ciddi olamazsın?" Gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oluyor. Will yine gülüyor.

"Bunu daha önce de yaptı Natasha. Sakin ol."

"Josh," diye tekrarlıyorum. Başlarını sallıyorlar. "Josh, Josh. Bizim Josh gibi."

"Görünüşe göre oldukça iyi. Onu görmedim ama Will Amerika'da görmüş. Kıç tekmeliyor." Ellerimi yüzüme götürüp yanaklarıma bastırıyorum. Aman Tanrım, bu olmuyor.

"Delirdin mi sen?" Fısıldıyorum. "Josh'ı kafes dövüşünde izleyemem. Ya yaralanırsa?" Bridget benden Abbie'ye bakıyor ve kıkırdamaya başlıyor.

"Josh ne zamandan beri kafes dövüşü yapıyor?" diye soruyor Will'e. "Bu çok saçma." Omuz silkiyor. "Bilmiyorum, belki altı aydır."

"Neden?" Ben soruyorum.

"Bilmiyorum. Sanırım hoşuna gidiyor." Gülümsüyor.

"Ne yani, insanların canına okumayı mı seviyor?"

Kaşlarımı çattım.

Cameron ve Will gülüyor. "Evet, aynen öyle." Biletlerdeki numaraları kontrol ederken sırayı karıştırıp koltuklarımıza doğru ilerliyorlar.

Kımıldamadan duruyorum. "Kalabileceğimi sanmıyorum," diye fısıldıyorum Abbie'ye. Hasta olacaktım gibi hissediyorum. Başını sallıyor. "Biraz kal, sonra ben de seninle geleceğim."

"Tamam, anlaştık." Hızlıca içkimi yudumladım ve daha sert bir şeyler almak için bara yöneldim. Barda sıraya giriyorum ve etrafıma bakıyorum. Etrafta devasa ekranlar ve tüm süslemelerle dolu iki bar var. Kalabalık on sekiz yaş ve üstü eklektik bir yapıya sahip. Barda daha çok kadın olduğunu fark ediyorum, muhtemelen bu korkunç yerin vahşetinden kaçıyorlar. Kalabalığın kükrediğini duyuyorum ve gözlerim pelerinli iki adamın dövüş arenasına girdiğini görmek için büyük ekrana çekiliyor. Pelerinlerini çıkarmışlar, vücut geliştiricisi gibi görünüyorlar. *Tanrım*. Tanık olmak üzere olduğum şey karşısında aniden paniğe kapılarak gözümü ekrandan kaçırıyorum ve kalabalık yeniden çılgına dönüyor. Gözlerim bir kez daha ekrana kayıyor, kalbim hızla çarpıyor. İki adam yumruklaşıyor ve sonra birbirlerini itip kakmaya başlıyor, diğerini ilk hamleyi yapması için kışkırtıyorlar. Adamlardan biri Avrupa kökenli, belki İtalyan ya da onun gibi bir şey, diğeri ise kel ama Anglo Sakson, belki de İngiliz, ama bunu söylemek zor. Kahretsin, bunu izlemek çok zor ama gözümü alamıyorum. Bu adamlar kocaman ve agresifler ve yaklaşık 10.000 kişinin önünde lanet olası bir kafeste dövüşüyorlar. Arada bir çok sertleşiyorlar ve hakem devreye giriyor. Oldukça eşit yetenekli görünüyorlar. Cam'in ne demek istediğini anlıyorum, bu bir çeşit kickboks. Gerçi arada bir bağlantı kurup yerde güreşiyorlar. Nefesimi tutuyorum. Birbirlerine zarar veriyor olmalılar. Vuruşları neredeyse ben de hissedebiliyorum. Bir yumruk geldiğinde irkiliyorum. Anlayamıyorum, bir insan bu saçmalıktan zevk almak için içindeki öfkeyi nereden alır? Sistemlerindeki adrenalin tavan yapmış olmalı. Josh nasıl oldu da tanıdığım

adamdan bu kadar uzaklaştı? Bunu yapıyor, eğlenmek için yapıyor. Bu bilgi kafama dank ederken ellerimi saçlarımda gezdiriyorum. Gerçekten onu artık tanımıyorum. Kim olduğuna dair en ufak bir fikrim bile yok. O aşık olduğum zeki, esprili, sörfçü adam değil. Sigara içen, striptizci, kafes dövüşçüsü bir kötü çocuğa dönüştü. Ne yazık ki ben onu büyüleyici buluyorum.

son derece muhteşem. Ama benim Josh'umdan, benim güzel ve nazik Josh'umdan geriye hiçbir şey kalmadı. Bu düşünce beni iliklerime kadar üzüyor. Artık var olmayan bir adam için yas tutuyorum. Elimde olmayan nedenlerden dolayı artık ulaşamadığım bir adam için.

İçim buruk ve zihnim berrak bir şekilde içecekleri alıp koltuklarımıza dönüyorum. Belki de bu iyi bir şeydir, mevcut olayların farkına varmak. Sanırım dürüst olmak gerekirse, bir daha asla bir araya gelmememiz ikimiz için de kesinlikle daha iyi olacak. Ne de olsa akrabayız. Keşke ona karşı içgüdüsel bir çekim hissetmeseydim, bu utanç verici ve kontrol etmesi çok zor bir hal almaya başladı. Döndüğümde Abbie ve Bridget'in ayakta çocuklarla birlikte tezahürat yaptığını görünce şaşıyorum. Olamaz, birbirlerine giriyorlar ve Abbie kurt ıslığı çalıyor. Bay İtalya'nın üzerine gidiyorlar ve o üste çıkıyor gibi görünüyor. Birkaç raunt daha ve sonunda hakem devreye giriyor ve Bay İtalya'yı galip ilan ediyor. Kalabalık çılgına dönüyor. Abbie ve Bridget koltuklarında zıplıyorlar. Çok sinir bozucular. Ben oturmuş, başımı eğmiş, telefonumla oynuyorum. İstesem de dikkatim daha fazla dağılmazdı. Dövüş bittikten sonra bir sonrakine kadar on dakikalık bir ara var. Cam kolunu sandalyelerin arkasına koyup oturuyor. Diğerlerinin hepsi ayakta.

"Tash, iyi misin?" diye herkesin bacaklarının arkasından gülümsüyor. Başımı sallıyorum. Gerçi şu anda gerçekten iyi olduğumu sanmıyorum. Boğazımdaki baraj patlamakla tehdit ediyor. Her şey çok fazla - daha ne kadarını kaldırabilirim? Bana elini uzatıyor ve ben de tutuyorum. Güven verici bir hareketle sıktı.

"O iyi olacak," diye fısıldıyor ve gözlerim ona doğru açılıyor. O biliyor mu? Sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi başını sallıyor.

"Evet biliyorum," diye yanıtlıyor.

Gözlerim büyüdü. "Ne kadar sürecek?" Fısıldıyorum. Sessiz kalıp bana bakıyor, yavaşça ayağa kalkıyor ve diğerlerinin yanından geçip yanıma oturuyor. Oturuyor ve kolunu bana doluyor ama cevap vermiyor, sonra beni kendine çekiyor ve alnımdan öpüyor.

"Ne kadar Cam?" Tekrar ediyorum. Bir nefes veriyor ve omuzlarını silkiyor. "Lütfen," diye yalvarıyorum. "Başından beri," diye iç geçiriyor. "Başından beri biliyordum." Elimini ağzıma götürdüm. Gözlerim yaşlarla doluyor,

Çok utaniyorum.

"Hey, kes şunu." Omzumu sıktı, "Sorun yok."

"Hayır Cam, bu iyi değil." Başımı eğdim. "Nereden biliyorsun?" Titreyen sesim yaklaşmakta olan gözyaşlarımı açığa çıkararak soruyorum.

"Hepimiz biliyoruz," diyerek omuzlarını silkiyor.

Neyi. "Biz kim?" Dehşete kapılarak soruyorum.

"Kardeşlerim." Oh Tanrım. "Ve annem." *Bu ne lan!*

"Annen," diye kekeleyorum bir kez daha, elimi ağzıma kapatarak. "Nasıl, ama neden, ama nasıl?" Benim gevezeliğime gülümsüyor.

"Sen ondan ayrıldığında Josh bunu pek iyi karşılamadı diyelim." Kalbim bu hafta on bininci kez düşüyor.

"Ne demek istiyorsun?" Gözyaşlarım bir kez daha gözlerimin arkasını yakarken soruyorum.

Başını sallar. "Yeterince konuştum, Josh'la konuş." Bana sempatik bir gülümseme veriyor.

Sanki şu anda nasıl bir işkence yaşadığımı biliyormuş gibi.

"Josh garip davranıyor Cam," diye fısıldıyorum.

Başını sallıyor. "Biliyorum, onu delirtiyorsun." Önüne bakarken birasından bir yudum alır. Bir sonraki dövüş başlıyor ve bir kez daha kulakları sağır eden müzik başlıyor ve kalabalık ayağa fırlıyor. Ben oturduğum yerde kalıyorum. Zihnim karmakarışık. İyi idare edemedi, bu ne anlama geliyor? Düşünürken alt dudağımı sıkıyorum. Abbie koltukların üzerinden tırmanıp yanıma geliyor. Hayatının en güzel anını yaşıyor.

"şuna bir bak." Bana dürbünü uzattı ve ben başımı salladım. "Hayır, teşekkürler." Ellerimi kaldırdım. "Ben böyle iyiyim."

"Tamam, çok şey kaçıırıyorsun, bu adamlar çok seksi." Gözlerimi deviriyorum, her neyse. Gerçekten küçük bir çocuk gibi davranıyor.

"şu testosteron kokusunu alın!" Abbie karnını tutarken derin bir nefes alır ve Cameron ile Wilson kahkahalara boğulur.

"Bakın, size bu boku seveceğinizi söylemiştim kızlar." Tamamen dikkatim dağıldı. Neler olup bittiğine bakmıyorum bile. Annesi biliyor, *sürtük*. Haklıydım, bunca yıldır bunu yüzüme vuruyordu. Bridget bardan daha fazla içkiyle döndü, bana da iki tane. Başımı kaldırdım ve bana sempatik bir gülümseme ile göz kırptı. Cam'le aramızda geçen konuşmaya kulak misafiri olmuş olmalı. İçkilerimi alırken başımı sallıyorum.

"Teşekkürler bebeğim," diye fısıldıyorum. Eğilip başımın tepesine bir öpücük konduruyor ve sonra elini saçlarımın arasında gezdirip saçlarımı karıştıarak her şeyi mahvediyor. Kıkırdarken onu uzaklaştırıyorum. Will'in bağırmasıyla, olayları iyi idare edemediğime dair rahatsız edici düşüncelerimden uzaklaştırıyorum.

"İşte geliyor." İçgüdüsel olarak ayağa kalktım. Kahretsin, elim ağızıma gitti. Dışarı çıkmaya çalışıyorum ama Cameron ceketimi tutuyor.

"Kal," diye bağırıyor kalabalığın arasından. Yutkunuyorum ve başımı sallıyorum, tam bir kâbus. Joshua siyah bir sabahlık gibi bir şey giyiyor ve peşinde onunla konuşan bir adam var.

"Kim o?" Will'e doğru bağırıyorum.

"Bu onun eğitmeni," diye karşılık verdi.

"Nereden biliyorsun?" diye soruyorum.

"Onunla Los Angeles'ta tanıştım."

"Ne yani, Josh'la mı seyahat ediyor?" Cam başını sallar.

"Evet, Josh nereye giderse o da oraya gider." Kaşlarımı çatıttım. Cam başını sallıyor ve gülümsüyor. "Bilirsin işte, zengin ve ünlülerin hayatı, maiyeti falan." Başımı sallıyorum, gerçekten neler olup bittiğine dair hiçbir fikrim yok, değil mi? Pelerinini çıkardığında hala tüm bu çevre olayını sindirmeye çalışıyorum. *Aman Tanrım*. Vücudundaki her bir kas gözüme görünüyor, o kadar kesilmiş ki.

"Vay anasını!" Abbie kulağıma o kadar yakın bağırıyor ki neredeyse kulak zarımı patlatacak. Çekiliyorum ve elimi kulağıma götürürken kaşlarımı çatıyorum. "Bu mideyle peynir bile rendeleyebilirsin." Başımı sallıyorum, karşımdaki güzel örneğe şaşıırıyorum. Dönüyor ve kalça kemiğinden gövdesinin yan tarafına doğru uzanan devasa bir dövme görüyorum.

"Mürekkeplenmiş," diye fısıldıyor Abbie. Will'den dürbünü kapıyor ve sahneye bakıyor. Ben hâlâ şaşkın şaşkın ona bakıyorum. Kahretsin, çok seksi. Cidden, bir insan nasıl bu kadar çekici olabilir? I

Abbie'ye bakar, dürbünü sahneye bakan Bridget'e uzatmıştır. Dürbünü aşağı çeker, yüzü dehşetle doludur.

"Siktir git," diye fısıldıyor Bridget, gözleri şişmiş bir halde.

Cameron kahkahayı patlatır. "Ben de bunu görmeni bekliyordum."

"Ne?" Şak diye söyledim. Bana dürbünü uzattı. Sahneye bakıyorum ve onu antrenörüyle derin bir sohbeta dalmış görüyorum. Ne hakkında konuşuyorlar? Dönüyor ve yüzümdeki tüm kan çekiliyor. Mürekkep ilk düşündüğüm gibi bir resim değil. Joshua'nın vücudunun her yerinde Natasha kelimesi yazıyor.

Vay anasını.

BÖLÜM 7

GÖZLERİM GÖRÜYOR ama inanmıyorum. Bunu neden yapsın ki? Beynimden ağzıma filtre uygulayamadan Will'i yanıma çağırıyorum.

"Bunu ne zaman aldı?"

Omuz silkiyor. "Birkaç yıl önce." "Kaç tane?"

"Kaç ne?" "Yıllar mı?"

"Bilmiyorum, üç ya da dört." "Sorun bende mi?" Kaşlarımı çattım.

"Tabii ki sensin." Yerime oturuyorum, zihnim artık resmen aşırı hızda çalışıyor. Yedi yıldır birlikte değiliz, o zaman neden üç ya da dört yıl önce? Abbie yanıma geliyor, beni kucaklıyor ve kulağıma fısıldıyor.

"Görünüşe göre tek berbat olan sen değilsin Tash." Kalabalık çılgına dönüyor ve ben de neler olduğunu görmek için hemen ayağa kalkıyorum. Joshua çılgına dönmüş, adamı tekmeliyor ve yumrukluyor. Sanırım onu öldürmeye çalışıyor. Tanrım, çok agresif. Tekrar oturdum ve ellerimi gözlerime kapattım. Bu dayanılmaz bir şey. Bu gece yine hapse girecek, muhtemelen ömür boyu. Sonsuzluk gibi görünen bir sürenin ardından dövüş bitiyor ve Joshua bir kez daha çılgın atan kalabalığa galip ilan ediliyor. Ancak ben öfkeliydim. Tanrı aşkına, burada ne yaptığını sanıyor? Bu kesinlikle bir spor değil; bu barbarlık. Kablolu yayında görebileceğiniz türden bir saçmalık.

"Gidebilir miyiz?" Cameron'a sordum.

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Ben tuvalete gidiyorum, sonra yola koyuluruz." Merdivenleri ikişer ikişer çıkarak gözden kayboldu. Abbie ve Bridge iki yanımdaki sandalyelere çöktüler.

"Aman Tanrım," diye fısıldar Bridget. "Hadi Josh'ın dövmesi hakkında konuşalım." "Konuşmayalım," diye cevap veriyorum.

"Neden bu kadar sinirlisin?" diye sorar.

"Ciddi misin sen?" Şak diye söyledim. "Bu saçmalık." "Ne saçmalığı?"

"Bu," diye etrafımızdaki arenayı işaret ediyorum. "Bu lanet olası bir kickboks değil. Bir insan on beş dakika içinde böyle öldürülür."

Başını sallıyor, "Ama çok seksi, değil mi?" Ona karşı tiksintiyle başımı sallıyorum.

"Sen bir embesilsin," diye çıkışıyorum. Will'in telefonu çalıyor ve gülümseyerek diğer uçtaki biriyle konuşup telefonu kapatıyor.

"Cam geri yürüyemeyecek kadar tembel, bu yüzden onunla kapıda buluşmamız gerekiyor." Başımızı sallıyoruz ve çıkmak için sıraya giriyoruz. On dakika sonra çıkışa doğru ilerlerken iki yanımda çakırkeyif bir arkadaşım kollarımı birleştiriyor. Abbie hâlâ Bay İtalya'ya çıkmaktan bahsediyor ve Will'den gidip onu bulmasını ve çocuklarının annesinin kendisini beklediğini söylemesini istiyor. Will çok akıllıca bir şekilde bunu yapmayı reddediyor, ancak bunu oldukça komik buluyor.

"Seni çocuklarımla annesi sanıyordum," diyor karnına dirsek atarken.

"Hayatta olmaz" diye cevap veriyor. "Ben çok, çok, çok, çok," elini havada gezdiriyor, "senin için fazla ateşliyim," ve onun göğsünü dürtüyor. Abbie ve ben kıkırdama krizine girdik. Kafamı nasıl dağıtacağımı gerçekten iyi biliyor. Cameron soldan bize katılıyor ve Bridget onun kolunu tutup kendi koluyla birleştiriyor, sonra Cam durup arkasını dönmeden önce biraz daha yürüyoruz.

"Ne yapıyorsunuz?" diye bağılıyor. Kiminle konuştuğunu görmek için hepimiz birden dönüyoruz. Joshua kalabalığın ortasında kıkırdamadan duruyor ve bize dik dik bakıyor. Üzerinde solmuş mavi bir kot pantolon ve beyaz bir tişört var ve bir omzunda askısı vücuduna dolanmış bir egzersiz çantası taşıyor. Alnında hâlâ ter damlaları var, bu da dövüşteki eforun bir yan etkisi. Elindeki su şişesinden bir yudum alıyor. Ön kollarındaki damarlar pompalanıyor, şüphesiz sistemindeki adrenalinden kaynaklanıyor. Ağzım kuruyor. Neden bu kadar çekici olmak zorunda? Delici mavi gözleri beni delip geçiyor ve cildinin her yerinde hafif bir ter parıltısı var, bu da tüm çekici etkiyi artırıyor. *Lanet* olsun. Öfke saçıyor ve yanımdan hışımla geçerken Cam'e dik dik bakıyor.

"Neyin var senin?" Cam soruyor. Cam'le konuşmak için dönüyor ama doğrudan benimle konuşuyor. "Onun burada ne işi var?"

Will önüme geçti. "Pislik gibi davranmayı bırak Josh. O burada bizimle." Yanaklarım utançtan kızarıyor. Dönüp taksi durağına doğru hışımla yürümeye başladım. Hiç bu kadar aşağılanmamıştım. Abbie ve Bridget peşimden koşuyor, iki çocuk da Josh'la kalıyor.

"Onunla takılmayacaksın, sana söylemiştim." Durdum ve döndüm. İşte bu kadar. Kanım kaynadı. Bu adam kim olduğunu sanıyor? Evrenin efendisi. Onun saçmalıklarına bir dakika daha katlanmayacağım. Durduğu yere geri döndüm ve göğsüne sertçe vurdum.

"Senin derdin ne?" Bağıriyorum ve sendeleyerek geri çekiliyor. "Sen aslında!" diye bağılıyor.

Kaşlarımı çattım. "Sen de kimsin ve Josh'uma ne yaptın?" Çığlık atıyorum. Yüzüme çok yaklaştı ve bağırdı. "O senin Josh'un değil."

"Hayır, öyle olmadığını biliyorum. Bu versiyonu, görmeye dayanamadığım devasa, saldırgan, striptizci bir pislik." Herkes sessizliğe gömülür.

"Yandı," diye kıkırdıyor Will. Josh ve ben ona bakıp mükemmel bir zamanlamayla

"Kapa çeneni," diye bağıriyoruz. "Striptizciye sarkıntılık," diye tekrarlıyor. "Bu da ne demek şimdi?"

"Natasha, bırak onu," diye araya girer Bridget. "Hadi gidelim." İşlerin çirkinleşmek üzere olduğunu görebiliyor, gerçekten çirkinleşmek üzere. "Yani, göt herif," diye bağıriyorum yüzüne,

"geçen hafta striptiz kulübündeydim ve senin küçük

sarışın fahişeyle görüntü. Üçlü nasıldı?" Sözlerimi tartarken gözlerini kısıyor ve geri adım atıyor.

"Ne, şimdi de beni mi gözetliyorsun?" diye alay ediyor.

"Kendini övme," diye bağıryorum. "Bana öyle geliyor ki beni gözetliyorsun. Gece kulübündeki mağara adamı numarası da neyin nesi Josh? Todd'a neden öyle vurdun?"

Kıpırdamadan durur ve ölüm sessizliğinde kalır.

"Todd, değil mi?" diye alay ediyor. Cevap vermedim. Tamam, bu söylenecek yanlış bir şeydi. "Yani Todd şu anda düzüştüğün zavallı piç kurusu, öyle mi? Ben de öyle düşünmüştüm." Cameron araya girdi, "Josh, evine git. Pislik gibi davranıyorsun."

"Siktir git Cameron. Natasha'yla konuşuyorum, bu özel bir konuşma," derken sesi alaycıydı.

Yüzüme doğru eğildi. "Gidip küçük arkadaşın Todd'a onu bir daha görürsem ağzını burnunu kıracağımı söyleyebilirsin. Umarım buna değmişsindir."

"Siktir git Josh, onunla görüşmüyorum. Deli gibi davranıyorsun. Seni akıl hastanesine kapattırabilirim." Dumanlar çıkarıyor. "Oh evet, bahse girerim iş yerinden küçük sikiş arkadaşın da buna bayılırdı."

"Ne yani, şimdi Sydney'deki herkesle yatıyor muyum? Seni aptal," diye bağıryorum.

"Bu beni şaşırtmazdı," diye bağıryor ve işte o an kendimi kaybediyorum. Bu bardağı taşıran son damla oldu, artık kontrolüm kalmamıştı. Yüzüne sert bir tokat atıyorum, ses iki tarafımızdaki binalara çarparak yankılanıyor. Beni omuzlarımdan tutup sarsıyor, onun öfkesi de benimki gibi patlıyor. Diğerleri hızla araya girip bizi ayırıyor, birbirimizden uzaklaştırıyor. Ben ona ters ters bakıyorum, o da bana ters ters bakıyor.

"Benden uzak dur!" Bağıryorum.

Kollarını kavuşturuyor. "Şimdi, kim kendini övüyor, sana dokunmam için bana yeterince para veremezsin." Bunu söylemesine neden şaşırdığımı bilmiyorum ama şaşırdım.

Ona başımı salladım. "Güzel Josh, güzel. Dönüştüğün insanla gurur duyuyor olmalısın. Fakirken çok daha iyiydin. Ne kadar gösterişçi bir hıyara dönüştün." Arkamı döndüm ve hışım ile uzaklaştım. Uzaktan Cam ve Will'in Josh'a bana söyledikleri yüzünden zor anlar yaşattıklarını duyabiliyorum. Kızlar hemen yetişiyor ve taksi kuyruğuna katılıyoruz. Arenanın dışında onları bekleyen limuzinin arkasına binerlerken Cam'in "Üzgünüm kızlar" diye bağırdığını duyuyoruz. Limuzin uzaklaşıyor. Hepimiz birkaç dakika sessiz kaldık.

"İyi gitti," diye gülümsüyor Abbie. "Konuşabilmesi ne kadar kötü değil mi, ağzı kapalıyken çok güzel." Hepimiz bir kahkaha patlattık.

"Cidden Abbs, seni seviyorum" diye gülümsüyorum.

Sıcak, buruşuk ve uykuluyum, gözlerim açılmayı reddediyor. Neden bu kadar erken geldi? Kapı zilim tekrar çalıyor. "Git başımdan, çok yorgunum," diye mırıldanıyorum yastığıma. BUZZZ BUUUUUZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ BZ, BZ, BZ, BZ, BZ. Yatak odam hâlâ zifiri karanlık - o pahalı perdeler her kuruşuna değerdi. Yine vızıldıyor. Tanrı aşkına. Pekâlâ. Yorgun kıcımlı yataktan kaldırıp sendeleyerek antreye çıkıyorum. Sabah çişim için banyoya giderken ön kapımın kilidini açmak için kapı düğmesine basıyorum. Bridget'in içeri girdiğini duydum ve hemen ona bağırdım.

"Neden bu kadar erken kalktın? Yatağını mı ıslattın? Bana kahve yap sürtük, sonra da unut gitsin. Bu sabah annemle babama gitmeyeceğim." Banyo tezgahındaki saatime baktım. "Bridget, saat daha 7.30. Çıldırдың mı sen?" Neden bu kadar erken geldiğini biliyorum. Benim uçurumun kenarındaki bir eşek olduğumu düşünüyor ve dürüst olmak gerekirse, bir şeylerin peşinde olabilir. Kendimi dağılmış hissediyorum. Cevap vermiyor. Çay kaşığının kahve fincanının kenarına üç kez vurduğunu duyuyorum. Gerinerek ve esneyerek banyodan çıkıyorum. Kendimi bok gibi hissediyorum. Esnerken gözlerimi açtığımda Joshua'nın elinde iki fincan kahveyle salonumda durduğunu görüyorum. *Bu da ne?*

"Joshua... Burada ne yapıyorsun?" Bana yukarıdan aşağıya baktı ve sırıttı.

"Güzel pijama." Aman Tanrım. Aşağı baktığımda tuhaf pazen pijamalar giydiğimi fark ettim. Kareli alt ve Tavşan üst ve tüm bu çekici görüntüyü tamamlamak için düğmeler yanlış iliklenmiş. Utanç içinde başımı kaşıyorum ve saçlarımın Paddle-pop Aslanı gibi diken diken olduğunu hissediyorum. Bahse girerim rakun maskara gözlerim de vardır. Çok güzel görünüyor olmalıyım. Ona ne kadar kızgın olduğumu hatırlayamayacak kadar utanç ve mahcubiyetle meşgulüm. Sessiz kalıp bir şey söylemesini beklerken bir yandan da yeryüzünün beni yutması için dua ediyorum.

"Hımm," diye ayaklarını sürüyerek kahvemi uzattı.

"Teşekkürler," diye fısıldıyorum alırken. Kelimelerini dikkatle seçerken bir yudum alıyor. "Ben... Ben sadece dün gece için özür dilemeye geldim." Sessiz kalıyorum.

"Tam olarak ne için özür diliyorsun?" Kaşlarımı kaldırarak soruyorum.

Çenesini ovuştururken vereceği cevabı düşünüyor. "İmalar," utanç içinde başını öne eğiyor.

"Fahişe olduğum iması," diye fısıldıyorum.

Başını öne eğiyor. "Evet."

Oturuyorum ve ona oturmasını işaret ediyorum ama o ayakta kalıyor. "Josh, bana neden bu kadar kızgınsın?"

"Ben değilim."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bana yalan söylemeye devam mı edeceksin?"

Gözlerini kısar. "Kafamdan uzak dur, Natasha. Buraya psikanaliz için gelmedim."

"Buraya neden geldin?" "Sana söyledim, özür dilemek için."

"Bu benim yararına mı yoksa senin vicdanın için mi?" "Kes şunu, yine yapıyorsun."

"Ne yapıyorsun?" Şak diye söyledim.

"Psikoloji saçmalığı," diye kaşlarını çatıyor. "Unut gitsin." Kahvesini masama öyle hızlı bırakıyor ki dökülüyor. "Bir anlamı olmadığını biliyordum."

Kahretsin, gidiyor. Onu durdurmak zorundayım.

"Josh bekle, özür dilerim. Sana gerçekten çok kızgıyım." Durdu ve döndü.

"Ne için?" Başını bir açığa koydu.

"Seni geçen hafta striptiz k u l ü b ü n d e gördüm." Yine çenesini ovuşturuyor, rahatsız olduğunun ilk işareti. Gerçekten adil davranmıyorum, onu tamamen psikanalize tabi tutuyorum.

"Tash, orada ne yapıyordun?" Sesi yumuşaklaştı, yalvarır gibi oldu.

Utancı içinde yere bakıyorum. "Bridget'in erkek arkadaşını gözetlemek için oradaydık, seni göreceğim milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi." Beni dinlerken başını sallıyor. Sessiz kalıyorum, ne söyleyeceğimi kafamda toparlamaya çalışıyorum.

"Natasha, ben bekâırım," diye mırıldanıyor.

"Biliyorum." Duygusal hissetmeye başlıyorum. Kes şunu, ağlak bebek. "Orada olduğumu bilseydin merdivenlerden yukarı çıkar mıydın?"

"Yapmayacağımı biliyorsun," diyor nazikçe.

"Josh, bana karşı bu kadar agresif olmanı kaldıramıyorum."

Başını sallıyor. "Ben de öyle. Özür dilerim. Bir pislik gibi davrandım." Gülümsüyorum ve o da bana sırtarak karşılık veriyor.

"Evet. İstersen özür dilemek için beni kahvaltıya götürebilirsin."

Beni bir aşağı bir yukarı süzerken kaşlarını çatıyor. "Seni pijama alışverişine de götürebilirim." "Pijamalarımın nesi varmış?" Sırıtiyorum.

"Huzurevinde yaşıyorsanız hiçbir şey." Demek istediğini vurgulamak için gözlerini kocaman açıyor. "Bana on dakika ver," diye gülümsüyorum. Başını sallıyor ve kanepeye uzanıyor.

On dakika sonra duşumu almış ve odamda ne giyeceğimi kara kara düşünmeye başlamıştım. Zorlamadan çekici ve seksi olmak ince bir çizgi, mükemmel bir şekilde uygulamam gereken bir çizgi. Kahretsin, en sevdiğim kotum nerede? Kahretsin, kirli çamaşır sepetinde. Tembel olmak para kazandırmıyor. Solmuş, yıpranmış bir kot pantolon, bir omzumdan sarkan bol beyaz bir tişört, beyaz tanga ve bir tomar kalın altın bilezikte karar kılıyorum. Omuzlarımla dirseklerim arasında kalan çikolata kahvesi kat kat saçlarım gevşek ve makyajım doğal.

"Hazır mısın?" Beklediği salona doğru ilerlerken soruyorum. Gülümsüyor ve başını sallıyor. Gözleri beni bir aşağı bir yukarı tarıyor, çenesi kıpırdıyor ve boynunu hafifçe kırıyor. Hmm. Ayağa kalktığında kalbim küt küt atıyor. Yüce Tanrım, o gerçekten ilahi. Koyu yeşil asker tarzı kargo pantolonu ve V yakalı siyah slimfit düz bir tişört giyiyor. Kollarındaki her bir kası görebiliyorum. Büyük mavi gözleri benimkilere kilitleniyor ve başka tarafa bakmamın imkânsız olduğunu hissediyorum. Vücudundan yayılan cinsel enerji benimkinden ilgi bekliyor. Koyu bronz teni ve kare çenesi sadece büyük dudaklarını vurguluyor. Onunla ilgili her şey bedenime sessizce seks çılgınlıkları atıyor. Karnım sinirden zangır zangır titriyor. Ona atlamadan kahvaltıyı nasıl bitireceğim? Bridget haklı, gerçekten de harika kokuyor. Yıllar önce kendime bir söz vermiştim, eğer Joshua ile tekrar vakit geçirme şansım olursa, tamamen dürüst olacağıma dair. Bunu gerçekten yapabilir miyim? Hayatımda bir daha asla ona yalan söylediğim için kendimde yaşadığım hayal kırıklığını yaşamayacağım. Buna dayanamazdım. Gülümsüyor.

"Gidelim o zaman."

"Gerginim, Josh."

Duruyor ve bana dönüyor. "Gergin," diye tekrarlıyor kaşlarını çatarak. Tekrar başımı sallıyorum. "Ne hakkında?" diye nazikçe soruyor.

"Sence hala ortak bir noktamız var mı?"

Omuz silkiyor. "Bilemiyorum. Sanırım ikimizin de öfkeli olduğu çok açık."

Gülömsüyorum. "Evet."

"Açım ve yorgunum çünkü dün gece pek uyuyamadım," diye gülömsüyor.

"Ben de," diye fısıldıyorum.

Tutmam için kolunu uzatıyor. "Bence bu iyi bir başlangıç, sence de öyle değil mi?" Başımı sallıyorum ve kolumu onunla birleştiriyorum.

"Hadi gidelim." Gülümsedim. Şimdiden daha iyi hissediyorum. Bana tüm Antarktika'yı eritebilecek sıcak bir gülümseme verirken gözleri parılıyor ve anında kendimi rahatlamış hissediyorum. Görünmeyen gerginlik hemen kayboldu ve ikimiz de fark edilir şekilde rahatladık. Dürüstlük. Dürüstlük istiyor. Ona gergin olduğumu söylediğim anda gerginlik kayboldu. İleride başvurmak için bunu hatırlamalıyım. Merdivenlerden iniyoruz.

"Daire ne zamandır sizin?" "Yaklaşık altı aydır sanırım" diye cevap verdim.

"Güzel bir yer." Gözleri yüksek tavanlı krem rengi odada geziniyor. Büyük boz kahverengi salon at nalı şeklinde etrafı sarıyor. Büyük bir baston sarkıt, endüstriyel sehpanın ve kalın tüylü halının üzerinde alçakta asılı duruyor. "İyi bir zevkin var."

"Teşekkürler," diyerek ona endişeyle gülümsüyorum.

Yarım saat sonra en sevdiğim kafeye varıyoruz ve garsonlardan birinin oturmasını bekliyoruz. Joshua'nın kadınlardan gördüğü ilgiyi fark etmeden edemiyorum. Her kadın ona iki kez bakıyor ama o bunu fark etmiyor bile. Eminim buna alışıktır. Ancak ben bunu biraz can sıkıcı buluyorum. Sanırım her gün yontulmuş çenesi, zeytin rengi teni ve çikolata rengi küt kesilmiş saçlarıyla Do Me diye bağırın 1.80 boyunda kaslı bir adam görmüyorsunuz. Güzel bir kıvılcı saçlı bize yerimizi gösteriyor.

"İçecek bir şeyler sipariş etmek ister misiniz?" Benden ona bakıyor ve tekrar geri dönüyor. "Evet, uzun bir latte alacağım, double shot," diye gülümsüyor.

"Yağsız kapak alayım lütfen." Not defterine bir şeyler karalıyor ve bizi yalnız bırakıyor.

Dirseklerini masaya dayıyor ve ellerini çenesinin altında birleştirerek önce benim konuşmamı bekliyor. Gözlerinde muzip bir parıltı var.

"Peki Josh, bana hayatından bahseder misin?"

Omuzlarını silkiyor. "Ne bilmek istiyorsun?" "Zengin olduğunu duydum."

Gülümsüyor, "Bazı şeylerde."

Başımı yana eğdim, "Ne demek istiyorsun?"

"Şey, benim param var. Bu sizin zenginlik tanımınıza bağlı." "Oh, sanırım. Sizin tanımınız nedir?" Şaşırarak sordum.

Yine omuz silkiyor. "Mutlu bir evlilik, sağlıklı çocuklar."

Gülümseyerek çenemi bir elime dayıyorum ve kendimi onun ayaklarının dibinde baygınlık geçirirken buluyorum. "Çıkıyor musunuz?" I

Sor.

Burnunu kıvırdı, "Hayatta olmaz." İçkilerimiz geldi ve garsonun gözleri biraz oyalandı

Bay Orgazmik'te uzun süre. Gözlerimi ona diktim. Tamam, yeter, çek git. "Sen," kaşlarımı çatıyorum.

"Huh."

"Çıkıyor musunuz?" Ben soruyorum.

"Hayır, öyle bir şey yok. Annem bana bir erkek arkadaşın olduğunu söyledi." Biraz utanarak başımı salladım. "Eski erkek arkadaşım," diye mırıldandım. "Ne oldu? Neden ayrıldınız?"

Omuz silkiyorum. Gülümsüyor, "Görüyorum ki hâlâ boktan bir yalancısın." "Umarım bunu duymamışsındır," diye irkiliyorum.

"Ne? Zavallı bir piçin sana evlenme teklif ettiğini ve senin de onu geri çevirip sonra da zavallı kıcını terk ettiğini mi duydun?"

Utanç içinde ellerimi yüzüme kapattım. "Böyle söyleyince kulağa soğuk geliyor." Ellerimin arasından bana sırtarak baktığını görüyorum.

"Ne oldu?"

"Asla yürütemeyecektik. Hayatımda hiç evlenme teklif ettiği günden kadar şok olmamıştım. Korkunçtu." Başparmağı çenesinin altında ve işaret parmağının yan tarafını dudaklarına silerken sandalyesinde arkasına yaslanmış, bakışları benimkine kilitlenmiş bir şekilde dinliyor.

"Neden çalışmadınız?" "Biz... uyumlu değildik."

Kaşlarını kaldırıyor. "Uyumlu," diye tekrarlıyor. *Bunu neden söyledim ki?* "Cinsel olarak mı demek istiyorsun?" Gözleri aşına olduğum bir duyguyla kararıyor. Uyarılma.

"Diğer şeylerin yanı sıra," diye çabucak ekliyorum. Birden kendimi çok rahatsız hissettim. "Neden evli değilsin?" Ağzımdan kaçırdım.

Yavaş ve seksi bir şekilde gülümsüyor. "İş tanımına uyan birini bulamadım."

"İş tanımı nedir?" Nefes alıyorum. Gözleri kanımı ısıtan bir yoğunlukla gözlerime bakıyor.

"Bir rahibenin ahlakına sahip, bir sürtük gibi sikişen biri." Çayım boğazımda kaldı. Söyleyeceğini düşündüğüm onca şey arasında kesinlikle bu değildi. İçimde tanıdık bir huzursuzluk hissettim.

"Ciddi olamazsın?" Nefes nefese kaldım.

"Kesinlikle," diye başını sallıyor lattesinden bir yudum alırken, gözleri benimkilerden ayrılmıyor. "Bir sürtükle mi evlenmek istiyorsun?"

Tekrar başını sallar. "Bu senin sürtükten ne anladığına bağlı. Sence sürtük nedir?"

sorar

"Herkesle yatacak biri," diye cevap veriyorum.

Başını sallıyor ve lattesinden bir yudum daha alıyor. "Bence bir sürtük sevişmeyi seven bir kadındır."

Boğazımdaki büyük yumruyu yutuyorum. Sesi kısık, boğuk bir sese dönüştü, bilinçaltıma bağırان bir ses. Devam ediyor: "Benim kadar sevişmeyi sevmeyen, pasaklı bir kadınla birlikte olamam. Seks için doyumsuz bir iştahım var," diye dudaklarını yalıyor. "Tabiri caizse yüksek bakım." Gözleri bir kez daha içimi yakıyor, sessizce bir şey söylemem için beni cesaretlendiriyor. Gözleri dudaklarıma düşüyor. Midemde istek birikiyor. "Evleneceğim kadın saatlerce yatağımıza bağlı kalacak, ben onu dilimle tatmin ederken ve ellerimle becerirken bacaklarını iki yana açacak ve sonra sürekli olarak sikimi onun daracık amına sokmama katlanacak. Sadece yuvarlanmak ve arkadan tekrar almak için. Sürekli. O

beni oral, vajinal ve anal yoldan almayı sevmek zorunda kalacak... Tekrar tekrar." Tekrar bana bakıyor ve ellerini çenesinin altında birleştiriyor. *Tanrı aşkına*, ağzım kurudu.

"Siparişini alabilir miyim aşkım?" Sıçradım, kahretsin az önce bunu duydu mu?

"Pastırma ve yumurta lütfen, bir de portakal suyu." Utandım ve kızarıklığımı gizlemek için başımı öne eğdim.

"Ben de aynısından alacağım." Bana seksi bir gülümseme ile sırıtıyor. *Lanet* olsun. Tamam, beynim kızardı. Bana tam olarak ne anlattığını gözümde canlandırırken konuşamıyorum bile. Oral, vajinal ve anal, kahretsin. Bana tam da bugün yapmak isteyebileceğim bir şeymiş gibi geliyor. Beni aklımı başımdan almaya mı çalışıyor? Adil davranmıyor.

"Yani, kıymetlim." Bana taktığı lakap karşısında gözlerim parlıyor. "Görüşmeye çağırabileceğin birini tanıyor musun?" Ona kaşlarımı çatıyorum. Benimle oyun oynuyor, piç kurusu. Ne yaptığını çok iyi biliyor.

"Evet, aslında var" diye cevap veriyorum. Aslında hayır, yok. Sadece ben. O pozisyona başkasını getirmektense sol kolumu kesmeyi tercih ederim. Esprili bir karşılık bulmak için boş kafamı tarıyorum. Yok bir şey, gece 2'de bir pişmanlık daha geliyor.

"Bilerek beni tahrik etmeye mi çalışıyorsun?" Fısıldıyorum.

"Yaptığım şey bu mu?" Bakışları içime işliyor, sıcaklığıyla delikler açıyor.

"Evet," diye fısıldıyorum. "Öyle olduğunu biliyorsun." Sandalyesinde arkasına yaslanıp penisini utanmadan pantolonunun içinde yeniden düzenlerken burnundan derin bir nefes çekiyor. Gözlerim bacaklarının arasına kayıyor ve yine bir golf topu yutuyorum. Tamam, eğer bugün bana ihtiyacım olanı vermeden benden uzaklaşırsa, bu gece kendimi kesmem gerekecek. "Neden sertleştin?" Kendime engel olamıyorum. Sormak zorundayım.

"Bir eşte neye ihtiyacım olduğundan bahsederken hep sert

olurum." "Bu konuşmayı sık sık mı yapıyorsun?" Kırıldım.

"Hayır, ilk kez," diye gülümsüyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Piç kurusu," diye fısıldıyorum. "Benimle oynamayı bırak." Lattesinden bir yudum daha alırken gülümsüyor. Kahvaltı geldi ve sessizce yedik. O rahatlamış görünüyor, ben ise bezelye beynimdeki görüntüler karşısında neredeyse nefes nefese kalıyorum. Yatağa bağlı. *Kahretsin*, evet lütfen. "Peki hiç ciddi kız arkadaşın oldu mu?" Bir ısırık daha alırken başını sallıyor. "Neden olmasın?"

"Ben tek eşli olamıyorum," diye omuz silkiyor, "sanırım bu adil değil." "Ha, ne demek tek eşli olamıyorum?"

"Hiç tek bir kişiyle birlikte olmadım."

Kaşlarımı çatıyorum. "Ne, hiç mi?" diye tekrar başını sallıyor. "Sen nasıl biliyorsun? Ne yani, takıldığın bu kızlar birçoğundan biri olduklarını biliyorlar mı?"

"Oldukça fazla." Kaşlarımı çatarken yemeyi bırakıp çatal ve bıçağımı yere bırakıyorum. Gülümsüyor, "Bunun nesi yanlış?"

"Sen lanet olası bir domuzsun." Cevap veriyorum.

Omuz silkiyor. "Dürüst olduğumu düşünmek hoşuma gidiyor."

"Cidden, yani kızlar sizi yarım saatliğine alıp geri vermekten mutlu mu oluyorlar?"

Bıçağını ve çatalını yere bırakıyor. "Hayır, beni yaklaşık dört saat tutuyorlar ve bittiğinde

Onlarla hiçbir ortak noktam yok ve özellikle onlarla vakit geçirmek istemiyorum, bu yüzden ayrılıyorum."

Başımı tiksintiyle sallıyorum. "Biliyor musun, az önce kadınlar hakkında konuşma şeklin, artık seninle hiçbir ortak noktam olmadığını düşünmeme neden oldu."

Alınmış görünüyor, "Şaka mı yapıyorsun?" "Ne?"

"Sence benim yaptığım senin yaptığından daha mı kötü?" "Ben ne yapıyorum?"

Bana gözlerini deviriyor. "Erkekleri kendine o kadar aşık et ki seninle evlenmek istesinler, sonra da sıkılınca onları terk et. Hayır teşekkürler, kendi yöntemimle yapmayı tercih ederim. Dediğim gibi, en azından kimseye zarar vermiyorum." Bir kaşını kaldırıyor.

"Eminim bu kızların canı yanıyordur," diye çıkışıyorum. Kim olduğunu sanıyor bu herif, Dirk Diggler mı?

"İnanın bana, çıktığım kızlar daha fazlasını beklemiyor."

Ona gözlerimi deviriyorum. "Konuyu kapatabilir miyiz, çünkü ağzın beni cidden kızdırıyor. kapalı?"

Sırıttırıyor. "Ağzımı sevdiğini sanıyordum."

"Hayır, aslında artık değil. Kaç kadınla yattığınızı düşünmek sizi rahatsız ediyor." O bakar Sözcüklerimi düşünürken tostunu kızartıyor ama bir şey söylemiyor.

Ben kahvaltımı bitirirken o sessizliğini koruyor. Ona söylediğim son cümlemin duygularımı incittiğini biliyorum ama zerre kadar umurumda değil. Eğer yakınlaştığı kızlara bu kadar saygı duyuyorsa oraya geri dönmemin imkanı yok. Bu doğru, yakınlığın ne olduğunu bile bilmiyor. Yuk!

"Gidelim," diyorum son kahvemi bitirirken. Ayağa kalkıyorum ve kasaya doğru gidiyorum. O da peşimden geliyor ve elini belime koyuyor. Kıvrınarak uzaklaşıyorum. Parayı ödüyor ve ben arabaya doğru gidiyorum.

"Nereye gidiyorsun?" diye sesleniyor arkamdan.

Ona bakmak için döndüm. "Artık beni eve götürebilirsin, teşekkürler." Arabaya doğru geri dönüyorum. Audi'sinin yan tarafına yaslanıyorum, arkamı kapıya dayıyorum.

Yanımdaki arabaya yaslanıyor. "Neden kızgınsın?" diye soruyor gözlerini dikmiş bana bakarken. "Sormak zorunda mısınız?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Natasha, ben tek eşli değilim çünkü bağ kurabileceğim bir kız bulamadım." "Neden bulamadın?" Ben soruyorum.

Omuz silkiyor, "Bilmiyorum. Belki de hiç bilemeyeceğim." Bana zayıf bir gülümseme veriyor. Bu, on dakika önce bana söylediğinden biraz daha iyi geldi.

"Neden bu kadar keyifsiz olmak yerine bunu söylemedin?"

Omzunu benimkine çarpıyor. "Köhne şeyleri sevmez misin?" diye sırtıttırıyor. "Salaştan nefret ederim." Gülümsememi bastırmak için alt dudakımı ısırıyorum.

"Her neyse, seni pijama alışverişine götüreceğimi sanıyordum." "Pijamalarımın nesi varmış?" Nefes nefese kaldım.

"Sormak zorunda mısınız?" diyerek gülümsüyor ve elimdeki satırı bana geri fırlatıyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Tamam ama ben seçiyorum, başka bir pazen çift istiyorum." Yüzünde iğrenmiş bir ifade beliriyor. "Flanelette," diye tekrarlıyor. "Pazenden nefret ederim."

"Pijamalarımı kimse görmüyor ve ben onları seviyorum," diye gülümsüyorum. Yüzü düşüyor. "Neden kimse pijamalarını görmüyor?"

Omuz silkip ona bakıyorum, bu kadar çok bilgiyi açıkladığım için kendimden nefret ediyorum. "Görünüşe göre ben de senin tam tersi bir sorun yaşıyorum Josh." Hızla yola doğru yürümeye başladım. Bu konuşmayı onunla yapmayacağım - ne kadar utanç verici. Beni takip etmiyor, hareketsiz duruyor ve onu şok ettiğimi biliyorum. Dönüyorum. "Geliyor musun?" Bağırıyorum.

Başını salladı ve bana doğru gelmeye başladı. Bana ulaşıyor ve köşeyi döndüğümüzde kolunu benimkiyle birleştiriyor. "Ne kadar sürecek?" diye ağzından kaçırıyor.

"Ne?" Ben soruyorum.

"Ne kadar sürecek?" diye tekrar sorar.

Başımı salladım. "Bu konuşmayı seninle yapmayacağım Josh, unut bunu."

"Natasha, bilmem gerek." Hala duruyor.

"Neden?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Sadece yapıyorum," diye tekrarlıyor. "Yıllar, Josh, yıllar oldu."

"Yıllar," diye tekrarlıyor. "Neden, yani bu mümkün değil, yani." Yine durdu. Bana bakıyor ve yüzündeki tüm eğlence izleri silinmiş. Elimde değil, kıkırdıyorum. "Ne?" Şaşırmış görünüyor. "Komik olan ne?"

"Öylesin," diye cevap veriyorum. "Nasıl komik oluyorum?"

"Uzun zamandır kimseyle birlikte olmadığım için neden bu kadar şaşırдын?"

"Yıllardır bir erkek arkadaşın vardı. Onunla yatmadığına inanmamı mı bekliyorsun?"

"Neye inanmak istiyorsan inan, bana sordun."

"Neden?" diye fısıldıyor. Omuz silkiyorum. "Anlat bana" diyor. Sessiz kalıyorum, gözlerim onunkileri arıyor. Bunu kendi başına çözmesini istiyorum. Onun hakkında ne hissettiğimi biliyor olmalı, kesinlikle o kadar aptal olamaz.

"Dinle, beni alışverişe götürüyor musun, götürmüyor musun?" Başını sallıyor. "Sadece yirmi soruyu bırak, tamam mı?" Soğukkanlılığını geri kazanmış gibi görünüyor. "Tamam," diye başını sallıyor. "Nereye?"

"Üç hafta sonraki düğün için bir elbise almam gerekiyor."

"Kimin düğünü?"

"Üniversiteye beraber gittiğim bir kız. Aslında, benimle gelir misin?"

"Ne, düğüne mi?" diye kaşlarını çatıyor. Gülümsüyorum. "Hayır, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum," diye cevap veriyor. "Neden olmasın?"

"Çünkü artık aramızın öyle olmadığını biliyorsun Tash." Bunu gerçekten söyledi mi? Gülümsüyormuş gibi yapıyorum ve acımı gizlemek için gömleğimi yeniden düzenliyorum.

"Biliyorum ama biz arkadaşız, değil mi?"

Başını salladı. "Evet, ama kastettiğim bu değildi."

"Ne demek istediğini biliyorum. Eğer gelmek istemiyorsan Simon'a sorabilirim." Yüzü düştü. "Syril'a sormak istiyorsun."

Gözlerimi deviriyorum. "Bu Simon. Eminim boşluğu o doldurmak ister," diye fısıldıyorum. Çok kötüyüm. Şu anda onunla oynuyorum. Hadi, bebeğim. Yemi yut. "Peki, eğer benimle gelmeyeceksen

bir arkadaş olarak geleceğinden eminim. Ne demek istediğimi anlıyorsunuz. Tabiri caizse, boşluğu doldurmak için." Ona tatlı tatlı gülümsedim.

Sesi birkaç derece düşüyor. "Beni tehdit mi ediyorsun?"

"Ne demek istiyorsun?" Konuyu değiştirmek için hemen bir butiğe girdim. Tamam, tohumu ektim. Büyümesini izleyelim. Beni takip ediyor ve ben raftaki kıyafetleri karıştırmaya başlarken hemen solumda duruyor. Vücudundan yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum. Derin nefes alıyorum, gerçekten güzel kokuyor. Aptal tezgâhtar kızın çenesi yere düşmüş, alışveriş arkadaşına bakıyor, evet, bakıyor. Neye baktığını görmek için arkamı dönüyorum. Joshua bir direğe yaslanmış, ellerini arkasına koymuş ve gözlerini kapatmış. Belli ki yorgun. Gülümsüyorum. Evet, eğer bir mağazada onun gibi bir tanrı görseydim ben de bakardım. Mükemmel görünüyor ve beynime rahatsız edici bir düşünce giriyor. Onun yanında boyumdan büyük işlere kalkışıyorum. Son derece muhteşem, çılgınca zengin ve yatak odasında o kadar yoğun ki nabızı atan her kadını dizlerinin üzerine çöktürebilir. Kısacası istediği her kadını seçebilir. Ve ben burada onu Simon'la kıskandırabileceğimi düşünüyorum, ağzı bozuk Simon'la. Ben ne düşünüyorum ki? Bir anda gözlerini açtı ve hızla etrafına bakındı. Ona geniş bir gülümseme veriyorum. Ayaklarını sürüyerek bana gülümsüyor ve "Üzgünüm, yorgunum" diyor.

Başımı salladım. "Ben de," diye karşılık veriyorum.

"Hadi," diye elini tutuyorum ve onu soyunma odalarına götürüyorum. Dokunduğumuz yerden tanıdık bir sıcaklık yükseliyor. Yanıyor. Elimde on tane elbise var, mutlaka bir şeyler uyacaktır. Onu soyunma odasının hemen dışındaki büyük kadife sandalyeye oturtuyorum. Ne yapacağını bilmiyor gibi görünüyor.

"Buraya oturmamı mı istiyorsun?" diye sorar.

Başımı salladım ve gülümsedim. "Evet, daha önce kız kıyafetleri için alışveriş yapmadın mı?" Gözlerini kocaman açarak bana bakıyor. "Hayır, neden yapayım ki?"

"Peki ya diğer kız arkadaşlar?" Şaşkın şaşkın bakıyorum.

Elini saçlarının arasında gezdirirken geniş bir gülümseme yayıyor. "Yani artık benim diğer kız arkadaşım mısın?"

Sürç-i lisanımdan utanarak sırtıtıyorum. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Başını sallıyor. "Hayır, ne pahasına olursa olsun alışverişten kaçınırım. Beni alışverişe sürükleyen tek kişi Adrian ve o da acı verici bir deneyim, dişlerimi çektirmeyi tercih ederim." Soyunma odasına gidiyorum. Otuz dakika sonra tüm elbiselerimi denemiştım. Josh mükemmel bir beyefendi gibi davrandı ve hiç mızızlanmadan beni bekledi. Ne denediğimi görmek bile istemedi ki bu biriyle alışveriş yaparken temel bir ön koşuldur. Denediğim son elbise kesinlikle normalde giymeyeceğim bir şeydi. Çok şirin bir Sass and Bide numarası. Siyah ve dar, yanları deri panelli, sırtı yüksek ve önü düşük. Açıkçası bunun içinde kendimi çok seviyorum ve bir tuzak kurmaya karar veriyorum. Arka fermuara ulaşmak zor, bu yüzden alışveriş arkadaşı haklarımı kullanmaya karar verdim.

"Josh, bir dakikalığına buraya gelebilir

misin?" "Ha, oraya mı?"

"Evet, ben de öyle dedim, değil mi?"

"Tamam." Perdeyi çekip içeri giriyor, rahatsız görünüyor. Bakışları vücudumda geziniyor.

"Perdeyi kapat," diye fısıldıyorum. Dönüyor ve arkasından kapatıyor. Gözleri bir kez daha düşüyor.

"Ne giyiyorsun lan sen?" Soyunma odasındaki atmosfer aniden arzu ile yoğunlaşıyor. Nabzım hızlanıyor. Gözleri tekrar yüzüme geliyor, çenesi titriyor ve boynunu kırıyor. Bingo. Bunu yapmasına bayılıyorum. Üzerimdeki kıyafetten mi yoksa yalnız olduğumuz gerçeğinden mi bilmiyorum. Ama onu istiyorum, onu şimdi istiyorum. Gözleri sertleşmiş meme uçlarıma kayıyor ve derin bir nefes alırken ağzı uyarılmışlıkla açılıyor.

"Sikeyim Tash'i," diye fısıldıyor gözlerini kapatıp beni engellemeye çalışırken. "Buradan el değmeden çıkmak istiyorsan o elbiseyi hemen çıkarman gerek."

Gülümsüyorum ve dudağımı ısıırıyorum. "O zaman açık bıraksam iyi olur." Gözlerini kapatıyor. "Kes şunu."

"Hayır," diye fısıldıyorum. Bir saniye sonra beni yakalıyor ve sırtım onun önüne gelecek şekilde döndürüyor. Aynadaki yansımamıza sessizce bakıyoruz, her nefes bir öncekinden daha derin. Elleri karnımın alt kısmında geziniyor ve beni sert boyuna doğru çekiyor. Başım geriye gidip göğsüne yaslanıyor ve gözlerim kapanıyor.

"Değerli kızım, beni tahrik ediyorsun, bunu biliyor musun?" diye fısıldıyor. Kendimi durduramıyorum. Oynamak zorundayım. "Benim hakkımda seni ne tahrik ediyor?"

Gözleri bir kez daha düşer.

"Belinin kıvrımı. Burada nasıl kıvrıldığını seviyorum." Parmağını göğsümden belimin kıvrımına doğru gezdiriyor. "Ve o güzel göğüslerin." Dudaklarını boynumun dibine indiriyor ve karnımı sıkıca kavrarken açık ağzını tekrar yukarıya doğru uzatıyor. "Gülüşün." Tüylerim diken diken oldu ve tüm vücuduma yayıldı.

"Gülümsemem mi?" Fısıldıyorum.

"Evet, gülüşün beni eritiyor. O gamzeler," boynumu sertçe ısıırıyor. "Onları çok seviyorum." Söyleyeceğini düşündüğüm onca şey arasında bu sonuncusuydu ama nedense en anlamlısı buydu.

"Josh," diye fısıldıyorum elimi ensesine götürürken. Başım tekrar geriye düşüyor. Artık karşı koyamıyorum, yüzümü ona dönüyorum ve sessizlik içinde duruyoruz. Gözlerimiz kilitlendi.

"Yardımcı olabilir miyim? Bedenler için nasıl gidiyor?" Aptal tezgahı geri döndü. Tanrı aşkına, herkes sözümüzü kesmeyi kesecek mi? Kendimi kaybetmek üzereyim. Geri sıçradı ve iki elini saçlarında gezdirdi. Belli ki benim kadar sinirlenmiş.

"Hayır teşekkürler, elimdekini alıyorum."

Josh kulağıma yaklaştı ve fısıldadı. "Düğünde o elbiseyi giymeyeceksin." Ona kaşlarımı çatıyorum. "İzle beni."

"Ciddiyim, benimle taşak geçme."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Bana ne giyeceğimi söyleyemezsin, Joshua."

"Evet yapabilirim ve ne zamandan beri bana Joshua diyorsun?" diye mırıldanıyor soyunma odasından çıkarken. Üstümü değiştirirken aynada kendime bakıp gözlerimi kısıyorum. Beni kızdırdığında sana Joshua diyorum, pislik herif ve son zamanlarda bu hep böyle.

Onu kasada kredi kartını çıkarmış halde görmek için çıkıyorum. Bana donuk donuk bakıyor. Yanına gidip son iki elbiseyi tezgaha bırakıyorum ve cüzdanımı çıkarıyorum.

"Ben hallederim," diye tersliyor. Gözlerimi deviriyorum ve sinir bozucu satış görevlisinin gitmesini

diliyorum, böylece ona siktirip gitmesini söyleyebileceğim. Kim olduğunu sanıyor bu?

Arabaya kadar sessizce yürüdük. Onun aptal oyununu oynamayacağım. Eğer bir pisliği varsa, o zaman ne olduğunu açıklayabilir. Sormayacağım. Arabanın park edildiği yerdeki bir kafeye giriyor. İki kahve söyledikten sonra benim oturduğum yere döndü. Oturuyor ve masanın üzerine bırakılmış gazeteyi okumaya başlıyor. Alacakaranlık kuşağında mıyım? Az önce ne oldu öyle? Bir an bana gülümsememin onu tahrik ettiğini söylüyor ve boynumu ısıyor. Bir sonraki dakika emir yağıdırıyor. Bugün bu saçmalıklarla uğraşamayacak kadar yorgunum. Bütün hafta neredeyse hiç uyumadım. Sessizlik içinde kahvemi bekliyorum. Adı söylendi ve gidip siparişimizi getirdi. Teşekkür etmeden alıyorum. Kaba olmak istiyorsa, bu oyunu iki kişi oynayabilir. Beni izlerken kahvesini yudumluyor. Onu görmezden geliyorum.

"Syral'ın yanında o elbiseyi giymeyeceksin."

"Adım Simon," diye gözlerimi deviriyorum. "Ve evet öyleyim. Sana benimle çıkman için bir şans vermiştim ve sen bunu geri çevirmiştin, hatırladın mı?"

Kahvesini içerken başını sallıyor. "Sana söyledim, beni tehdit etme." "Ben de sana söyledim, bana ne yapacağımı söyleme."

"Sana ne yapacağını ne zaman söyledim?"

"Bana o elbiseyi giymememi söylediğinde."

"Tanrı aşkına, düğünü kastediyorum. Biri seni gelin masasında becerecek."

Gülümsemeye başlıyorum - ciddi olamaz herhalde. "O zaman beni korumak için gelsen iyi olur."

Gözleri parıldıyor ve başını sallıyor. "Seni benden kim koruyacak?" Kahvesini yudumlarken bana göz kırpmıyor.

Gülümsüyorum. Piç, beni yakaladı. "Geliyor musun, gelmiyor musun?" "Evet," diye tersliyor.

Hah! Ben kazandım. Sessiz bir zafer kazandım. "Artık beni eve götürebilir misin?" Göz kapaklarımı kırptıştırırken tatlı tatlı söylüyorum. "Bugün beni yeterince mağazalarda dolaştırdın." Başını sallarken sırıtıyor.

Eve dönüş garipti. Ziyaretimizi nasıl uzatabileceğime dair derin düşüncelere dalmışım ve onun aklından neler geçtiği hakkında hiçbir fikrim yok. Yine de iki kez boynunu kırdı. Yani bu iyiye işaret. Evime yanaşıyor ve arabasını kapatıyor ama gergin görünüyor. Ben de gerginim, bunu yapabilir miyim?

"Kahve içmek için yukarı gelmek ister misin?" Elini tuttum. İçimden kendimi tekmeliyorum. Kahve, daha yeni kahve içmiştik. Ne saçma bir şey söyledim. Yutkunurken birbirine dolanmış parmaklarımıza bakıyor ve beyninin tik taklarını neredeyse duyabiliyorum.

"Bu iyi bir fikir değil, presh." Bana değerli kelimesinin kısaltması olan presh diye seslenmesi göğsümde inkâr edemeyeceğim bir yara açıyor. Konuşmadan başımı sallıyorum. Gözyaşlarımın aktığını hissedebiliyorum. Veda etmek istemiyorum. Bana neler oluyor böyle? Aşk acısı çeken on beş yaşında bir çocuk gibi davranıyorum. Gözlerim bulutlanıyor ve o görmeden arabadan hızla inmeye çalışıyorum. Çok geç, beni kolumdan yakaladı.

"Sorun ne?" diye fısıldıyor. Başımı sallıyorum, boğazımdaki yumru sesimi engelliyor. "Tash, konuş benimle."

"Veda etmek istemiyorum, Josh." Gözleri düşüyor. "Arkadaş bile olamayız, değil mi?" diye soruyorum. "Arkadaş olabiliriz, Tash. Sadece aramızdaki gibi olamaz."

"Biliyorum," diye fısıldıyorum. Arabadan iniyorum ve dönüp ona el sallıyorum. "Beni alışverişe götürdüğü için teşekkürler," diye gülümsüyorum. Başını sallıyor ama bir şey söylemiyor. Binaya girip merdivenlerden çıkıyorum. I

Beynimi temizlemem gerek. Çok muhtaç hissediyorum. Bu hiç bana göre değil. Daireme giriyorum, yatak odama gidiyorum ve yatağa uzanıyorum. Sıcak gözyaşlarım yanaklarımı ıslatıyor ve nedenini bile bilmiyorum. Bu bir yalan. Ben istiyorum. Benim onu istediğim kadar onun da beni istemesini istiyorum. Tercih ettiğim terapiye gidiyorum ve dumanı tüten sıcak bir duş alıyorum. Duşun dibine oturup daha önce binlerce kez yaptığım gibi kendime acıyorum. Sonunda gözyaşlarım durdu. İçeride o kadar uzun süre kaldım ki oda buharla doldu. Ayağa kalkıp kapıyı açıyorum, böylece vantilatörü çalıştırabiliyorum. Joshua'nın banyoda duvara yaslanmış görüntüsüyle karşılaşıyorum. Ne zamandır orada beni izliyordu? Ağladığımı duydu mu? Gözleri bugün ikinci kez benimkileri arıyor ve nefesim kesiliyor.

BÖLÜM 8

Onu görünce geri çekildim. Kahretsin. Ellerini başının üstünde birleştirmiş ayakta duruyor. Gözleri aşağı bakıyor ve duvara yaslanmış.

"Josh," diye fısıldadım. "Burada ne işin var?" Bana bakıyor ve cevap veremeyerek başını sallıyor. "Bebeğim, cevap ver bana."

"Bana öyle demeyi kes," diye tersledi. "Hayır, sana demeyeceğimi söyledim."

Yutkunuyor ve tekrar aşağı bakıyor. İşte o zaman tamamen çıplak olduğumu fark ediyorum. Hemen parmaklıktan bir havlu alıp etrafıma sarıyorum. Hâlâ aşağı bakıyor ve elleri hâlâ başının üstünde, sanki bana dokunmamaya çalışıyor, kendini tutmaya çalışıyor. Oda buharla dolu, havlunun içinde sırsıklamım ve fiziksel olarak çekici bulduğum adam bana değil yere bakıyor. Bu resimde yanlış olan ne?

"Josh, cevap ver," diye tekrarlıyorum.

Gözleri neredeyse kalbimi kıracak bir hüznle benimkilerle buluşuyor. Elleri hâlâ başının üstünde bağlı. "Yeterince güçlü değilim, bunu yapamam," diye fısıldıyor.

"Ne için yeterince güçlü?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Seni istememek." Acı çekiyormuş gibi gözlerini kapatıyor.

"Bebeğim," diye fısıldıyorum kollarımı ona sararken. "Beni istemeni istiyorum." "Hayır, Natasha," diye beni itiyor. "Bunu yapamam."

"Josh, konuş benimle. Neler oluyor?"

Başını sallıyor.

"Bunu neden yaptın?" "Ne demek istiyorsun Josh?"

"Neden bana bir şans bile vermeden beni terk ettin?" Bütün bu öfkenin sebebi bu mu? Gülümsüyorum.

"Bunu komik mi buluyorsun?" diye tersledi. "Bunun zaman kaybı olduğunu biliyordum." Odadan çıkmak için döndü.

"Josh, hayır." Birden paniğe kapıldım. "Seni kendinden kurtarmaktan başka bir şey yapmadım." Bana kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?"

"Josh, doğru düşünemiyordun. Ailelerimize itiraf edecektin." Kaşlarını çatı.

Tekrar. "Ben gençtim ve sen de benim büyük kuzenimdin." Dinlerken başını sallıyor. "Josh, babam öğrenseydi seni öldürürdü - beni zorladığını düşünürdü."

Geri adım atıyor, imalarım karşısında şok oluyor. "Öyle değildi," diye fısıldıyor yüzü düşerken. "Biliyorum ama öyle görünecekti. Yapmak zorundaydım."

Öfkesi yeniden alevlenir. "Beni kurtarmak için başka biriyle yatmak zorunda mıydın? O kadar aptal olduğumu mu sanıyorsun?" diye bağırır.

Geri çekiliyorum. "Hayır Josh, seni kurtarmak için yalan söyledim." Yine kaşlarını çatı. "Yalan söyledim. Başka biriyle asla yatmam, Josh."

Gözlerini bana dikti. "Bu da ne demek şimdi?" Kontrol edemediğim o lanet olası gözyaşlarının bir kez daha ortaya çıktığını hissedebiliyorum.

"Nasıl yaparsın, Josh?" Boğazımdaki yumruyu geçip boğuluyorum.

"Ne yaparsın?"

"Başka biriyle yattığımı nasıl düşünürsün? Sana tamamen aşıktım. Bu kalbimi kırdı Josh ve sen buna inandın. Aynen böyle inandın."

"Senin ağzından çıktı," diye beni işaret ediyor. "Bunu söyleyen sensin. Bir bakayım, şöyle oldu. Onunla yattın mı? Sen de evet dedin!" diye bağırıyor.

Geri çekilip kollarımı kavuşturuyorum. "Yani bana inanmıyor musun?" Fısıldıyorum.

Başını tekrar eğiyor, elleri hâlâ başının üstünde bağlı. "Bırakalım gitsin." Ellerini indirir. "Bu çok aptalca."

"Hayır, Josh, sen aptalsın." Gözleri öfkeyle parlıyor.

"Gerçekten onunla yatmadığına inanmamı mı bekliyorsun?" Gözleri sorgulayıcı ve incindim.

"Yapmadım, söz veriyorum. Bunu sana asla yapmazdım. Bunu çözmeni bekledim.

Neden bunu çözmedin, Josh?" Sıcak gözyaşları yanaklarımdan aşağı süzülüyor, suçluluk gözyaşları. Boğazımdaki yumrunun arasından fısıldıyorum. "Beni hiç düşündün mü Josh?" Başını sallıyor, gözleri solgun. Gözlerindeki duyguyu görmek göğsümde bir yara açıyor ve bir hıçkırık kaçıyor.

"Josh, seni o kadar çok özledim ki canım acıyor," diye fısıldıyorum. Değerli havayı ciğerlerine derin derin çekerken sessiz kalıyor. Elini kaldırıyor ve saçlarımda üzerinde gezdiriyor.

"Göster bana." Saçlarımda okşamaya devam ediyor ve parmaklarını ensemda dolaştırıyor. Dudaklarını dudaklarıma doğru indirirken ona bakıyorum. Beni nazıkçe öpüyor, dilini açık ağzımın içinde gezdiriyor. Bedenimden bir ürperti geçiyor ve içimden kontrol edemediğim bir inilti kaçıyor. Öpücük derinleşiyor ve dili sahip olduğum her duyguyu ele geçiriyor, istediğini alıyor. Ellerini yüzüme götürüyor ve beni tekrar, bu sefer daha derin öperken yanaklarımda tutuyor. Dili uyarılmamı istiyor. Bedenim bunu yerine getirmekten mutlu. Bacaklarımda çok tanıdık bir nabzın atmaya başladığını hissettiğimde içimden bir ürperti geçiyor. Buna inanamıyorum, yalnızız ve o gerçeği biliyor. Son düşünce vücudumdaki tüyleri diken diken ediyor.

"Göster bana," diye fısıldıyor kulağımı ısırırken. "Beni ne kadar özlediğini göster." Açık ağzını boynum boyunca gezdiriyor. Ona bakmak için geri çekiliyorum ve gözleri değişmiş. Şimdi arzuya kararmışlar. Sadece onun bildiği bir parçamı çağırıyorlar. Göz temasını kesmeden tişörtünün altından tutup başının üzerinden çıkarıyor. Aldığım her nefes daha derin.

kalbim kontrolden çıktı. Gözlerim göğsüne kayıyor, lanet olsun bu vücut çok saçma. Nefesimi kesiyor. Bronzlaşmış ve kaslı; göğsünde, göbeğinin altında, kargo pantolonunun içinde kaybolan ince bir çizgide tekrar toplanan koyu renkli saçlar var. Yüzüne kazınmış endişeyi görmek için yukarı bakıyorum. Dövmeye ulaşana kadar parmak uçlarımı vücudunda gezdiriyorum. Ahh, işte bu yüzden gergin görünüyor, nasıl tepki vereceğimi bilmiyor. Onu çeviriyorum ve kolunu kaldırıyorum. Bana izin veriyor ve görmem için kolunu kaldırıyor. Parmak ucumla yavaşça ismimi takip ediyorum. Tanrım, bu adama bayılıyorum.

"Bu bebeği ne zaman aldın?" Fısıldıyorum... sessizlik, cevap vermiyor. "Josh, cevap ver bana, gerçeği istiyorum."

"Yirmi birinci doğum gününde - bu senin doğum günü hediyen." Acı çekiyormuş gibi gözlerini kapatıyor. Elimde değil, gözyaşlarım anında gözlerime doluyor. Eğilip dövmeyi yavaşça öpüyorum. Duygularıma yenik düşüp gözyaşlarımı tutamıyorum, yüzümden aşağıya serbestçe akıyorlar. Vücuduna sarılıp hıçkıra hıçkıra ağlarken onu karnımdan kucaklıyorum. Parmaklarını saçlarımın arasında gezdiriyor.

"Mutlu yıllar, değerli kızım." Ayağa kalktım ve hepsi bu kadar. Bittiğini biliyorum. İsteddiği her şeyi yapacağım. Koyu renk gözleriyle çenesini kıpırdatıyor ve boynunu kırıyor. Buna bayılıyorum. "Şimdi zırlamayı kes ve beni ne kadar özlediğini göster." Omuzlarımdan tutup beni dizlerimin üzerine iterken gülümsüyor ve dudaklarını ısıyor. Düşüyorum, onu tatmak için sabırsızlanıyorum. Pantolonunu indirirken umutsuzluğa kapıldım. Dolgun boyu ellerime düşüyor ve önümdeki mükemmel erkekliği ölçerken dudaklarımı yalıyor. Vay anasını, kocaman olmuş. Her zaman bu kadar büyük müydü? Parmaklarını nazikçe saçlarımın arasından geçiriyor ve kendini bekleyen ağızma doğru kaldırıyor. Dilimi ucunun etrafında döndürürken ve nazikçe emerken gözlerimi kapatıyorum.

"Siktir," diye tıslıyor ve ağırlığını bacaklarının üzerinde daha fazla tutamayarak duvara yaslanıyor. Onun bu tepkisi beni tahrik ediyor ve onu sonuna kadar emiyorum. Daha sert emiyorum ve denge için kalçalarına tutunuyorum. Yavaş ama emin adımlarla bir ritim oluşturuyorum, her vuruş bir öncekinden daha derin, her emme daha güçlü. Kalçalarının sert ve güçlü bir şekilde ağızma girmesi ile ellerinin saçlarımı nazikçe okşaması arasındaki tezat beni istemsiz bir iniltiye sürüklüyor. Bir ön boşalma fişkırmasıyla ödüllendirildim. Tanrım, tadı çok güzel. Nefes alış veriş zorlaşıyor ve başını duvara yaslıyor.

"Kahretsin Tash, beni çok iyi emiyorsun," diye nefes alıyor. Saçlarımı alnımdan itiyor ve parmaklarını yanaklarımda gezdiriyor, ben emerken parmaklarının içeri girdiğini hissediyor. Beni izlerken ağzı açık kalıyor ve gözlerindeki bakış saf yırtıcı. Gözlerimiz kilitleniyor ve aramızda bir şeyler değişiyor - anılar yeniden canlanıyor. Sadece bizim anlayabileceğimiz, konuşulmayan bir dil. Yakınlığı engellemek için gözlerimi kapatıyorum. Bu çok fazla. Çok hızlı. Kendini ağızımdan kurtarıyor ve beni öpmek için eğiliyor, yavaş ve nazik bir dil öpücüğü.

"Ayağa kalk," diye fısıldıyor. "Senin içinde olmalıyım, değerli kızım." Ayağa kalkıyorum ve beni tekrar makyaj masasına doğru itip üzerine oturmam için kaldırırken beni tekrar öpüyor. Havlumu yavaşça bedenimden sıyrıyor ve bana bakmak için geri çekiliyor. Kendimi utangaç hissediyorum. Lanet olası günün ortasındayız ve gezegendeki en güzel adamın önünde iki büklüm duruyorum. Gözleri bacaklarımın arasına düşüyor.

"Mükemmel," diye fısıldıyor. Dün Beautiful Behinds ağda salonundaki randevu için Abbie'ye

içimden teşekkür ederken gülümsüyorum. Ona borçluyum... hem de çok. Elini boynumun önünden göğüslerime doğru götürüyor ve elleriyle göğüs uçlarımı kavırıyor, meme uçlarım onun ilgisiyle sertleşiyor. Alçak sesle

inler ve gözlerini kapatır. Cidden, bu adam çok seksi. Bence Tanrı'nın kadınlara armağanı deyimi bu duruma kesinlikle uygun. Koyu renk gözleriyle parmaklarının vücudumda gezinmesini ve bacaklarımın arasındaki ıslak ette gezinmesini izlerken ağzı tekrar açılıyor. İnliyorum ve başımı geriye atıp aynaya yaslanıyorum. Açık bir ağızla boynumu öpmeye başlıyor ve elleriyle yavaşça dizlerimi açmaya başlıyor, iki elini yavaşça dizlerimden kalçalarımın doğru ileri geri hareket ettiriyor. Kendini sakinleştirmeye çalıştığını biliyorum. Nefesini içine çekerken titriyor. Vücudumdan bu kadar tahrik olabileceği düşüncesi bile içimi sızdırtmaya başlıyor ve kendimi bir sonraki hamlesini beklerken nefes nefese buluyorum. Parmak uçları şişmiş etlerimin arasında dolaşüyor ve başparmağı klitorisimin üzerinde geziniyor. Uyarılmış bir halde titriyorum. "Kahretsin, sırlıslık olmuştun," diyerek boynuma doğru gülümsüyor. Başının arkasını kavıyorum ve boynuma gömüyorum. Cevap vermek şöyle dursun, konuşamıyorum bile. Kısık bir inilti kaçıyor içimden. Durmak istesem bile, ki istemiyorum, bu noktada fiziksel olarak mümkün olmazdı. Vücudum aşırı hızlandı ve orgazma giden tek yönlü bir yarış pistinde. Geri adım atıyor ve bir kez daha açık ağlayan etime bakıyor, boynunu sertçe kırıyor ve fiziksel kısıtlama sınırlarını aştığını biliyorum. Ağız gevşiyor ve parmaklarından birini yavaşça içime sokuyor, bunu yaparken elini büküyor. İnlerken gözlerini kapatıyor. "Siktir!" Gülümsüyorum ve dudağımı ısırıyorum. Bu tepki hoşuma gitti, çok hoşuma gitti. Gözleri hala seksime odaklanmış bir şekilde arkamda dururken parmağıyla beni yavaşça sikiyor ve sonra elini tekrar çevirirken bir saniye daha ekliyor. İnliyorum ve başımı arkaya yaslıyorum. Kahretsin, sanırım sadece bu yüzden boşalacağım, ne kadar utanç verici. Kontrolünü kaybediyor gibi görünüyor ve güçlü parmakları hızlanırken boynumu sertçe ısırıyor.

"Çok sıkıydın, kıymetlim. İlk seferinde seninle gelmek istedim ama bu işe yaramayacak." Beni ısırıyor, sahipleniyor ve neredeyse acı veriyor. Tüylerim yine diken diken oldu.

"Huh," diye fısıldadım. "Ne demek istiyorsun?"

"Önce seni boşaltmazsam içine giremeyeceğim, çok darsın bebeğim," diye fısıldıyor kulağımı ısırırken. Bu sözleri duyunca bacaklarım kendiliğinden daha da açılıyor ve parmaklarını makaslamaya başlıyor. Aman Tanrım. Bu çok iyi. Bir kez daha ağzımı sertçe alıyor, esir almayan türden bir öpücük, çekilirken alt dudağımı ısırıyor. Eğilip beni omzunun üzerinden kaldırıyor ve koridorda yürüyor, yatak odamın kapısını vurarak açıyor ve beni yatağa fırlatıyor. Siktir, bu acıtacak. Bunu biliyorum. Sanırım daha önce de söylemiştim, kendini ne sanıyor? Sana bir şey söyleyebilirim, Dirk Diggler'ı utandırıyor. Kahretsin, bir de sıkı olduğumu söyledi. Ben daha fazla düşünmeden üzerime sürünüyor ve kalçalarını bacaklarımın arasına yerleştiriyor. Şaftının yan tarafını şişmiş etime nazıkçe sürtmeye başlıyor, beni tekrar tutkuyla öperken ağırlığını düzleştirilmiş kollarının üzerinde tutuyor. Nazık ve sert bir sürtünmeyle vücudum istemsizce yataktan kalkıp onunla buluşuyor. Kahretsin, bu işte çok iyi. Eli çenemden göğsüme, oradan kalça kemiğime iniyor, sonra bacağımı kalçasının etrafına getirirken dizimin altından geçiyor. Bu sırada beni tutkuyla öpüyor. Bu tanrıya karşı hiç şansım yok. Yavaşça boğazımdan göğüslerime doğru öpüyor ve iki meme ucumu da dişlerinin arasında sertçe emerken hemen dikkatimi çekiyor. Sırtım yataktan kalkıyor, ikimizin de vücudunu bir ter tabakası kaplıyor. Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. Bacaklarımı yatağa değene kadar itiyor ve vücudumda kaybolurken bana şehvetli bir gülümseme veriyor. Kahretsin, gündüz vakti, Pete'in hatırı için bunu karanlıkta da yapabiliriz.

Ama sıcak dili etimde gezinirken düşüncelerim anında siliniyor. Yataktan fırlıyorum, bu his içimi yakıyor.

"Şşş, kıymetli kızım, seni yakaladım. Sakin ol bebeğim, sana zarar vermeyeceğim." Elini uzatıp parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve gözlerimiz kilitleniyor. Bu hareketin samimiyeti bir kez daha duygularımı alt üst ediyor ve cam gibi olmuş gözlerimi saklamak için başımı yatağa geri koyuyorum. Kahretsin, ne yapıyorum ben? Canım yanacak, bunu biliyorum. Bunun sonu sadece kötü olabilir.

Dili işe koyuluyor, seksimin uzunluğu boyunca derin ve uzun yalamalar yapıyor. Titremeye başlıyorum. "Şşş bebeğim," diye durdu ve beni sakinleştirmek için hareketsiz kaldı. "Acele etme, rahatla. Senden zevk almama izin ver." Başımı sallıyorum ve elini sıkıyorum, kelimeleri ifade edemiyorum. Bu çok fazla. O da elimi sıkıyor ve sonra parmaklarını aşağı indirerek beni bakışlarına açıyor. Nefesimi tutuyorum. Aslında hayır, tutmuyorum, nefes alamıyorum, ciğerlerimde hava yok. Tepkisini, bir şey söylemesini bekliyorum. Gözlerini kapatıyor ve fısıldıyor. "Sana böyle sahip olmak için ne kadar uzun süre beklediğimi biliyor musun?"

Cam gibi gözlerim onunkilerle buluşuyor ve başımı sallıyorum. Ben de bunun için uzun süre ve çok bekledim. "Bırak içine gireyim."

Ona kaşlarımı çatıyorum. "Josh, sanmıyorum."

"Temizim, söz veriyorum. Aramızda hiçbir şey istemiyorum. Sadece sen ve ben olalım istiyorum. Bunun için bekledim. Daha önce hiç prezervatifsiz seks yapmamıştım ve bunu seninle yapmak istiyorum. Bunu benden alma," diye fısıldıyor. *Oh, kahretsin.* Tüylerim diken diken oluyor ve sözleri libidomu ateşin doruğuna çıkarıyor. Sanki çaresizliğimi hissetmiş gibi tekrar oral saldırıya başlıyor, dili vücudumdan istediğini alıyor, gözleri saygıyla kapalı. Kalçalarım onun dilinin ritmiyle kendi kendine sallanmaya başladığında inlemeye başlıyorum. Çok yaklaştım. Bacaklarımı omuzlarının üzerine kaldırıyor ve o da kontrolünü kaybediyor. Yaklaşmakta olan orgazmımın bir yük treni gibi yaklaştığını hissedebiliyor. Başının bacaklarımın arasında hareket edişini izlerken, güçlü omuzlarını bacaklarımın altında hissederken nefes nefese kalıyorum, ter içindeyim. Gözlerini kapatıyor ve içime doğru inliyor. İşte bu, daha fazla tutamıyorum ve şiddetli titremelerle sarsılırken çığlık atıyorum.

"Kahretsin," diye fısıldıyor nazik turlarla yavaşça aşağı inmeme izin verirken. "Yine" diye fısıldarken muzaffer bir erkeğin yüzüne bakıyorum.

"Josh, hayır." Kaçmak için yatakta hareket etmeye çalışıyorum. Bu çok fazla, çok hassasım. Bacaklarımı tutuyor ve beni yatağa geri çekiyor. Bacaklarımı zorla ayırıyor ve bir kez daha dili üzerimde. Titriyorum. *Lanet olsun.* Kaçmak için sahip olduğum her şans pencereden dışarı çıktı ve çizgiyi aştığını ve saf içgüdüyle koştuğunu biliyorum, orgazm yarışı. Arkama yaslanıyorum ve kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Dişlerini klitorisimin üzerinde gezdiriyor ve ben tekrar zıplıyorum.

"Sshh, presh, yolumu bulmama izin ver. Seni daha sonra incitmek istemiyorum ve orgazmdan yumuşak ve açık olmana ihtiyacım var. Ben küçük değilim, sen de çok darsın ve nazik olamayacak kadar tahrik olmuş durumdayım." Uzanıp elimi tekrar tutuyor, diğer elim başını ve omuzlarını okşuyor. O haklı. Arkama yaslanıp rahatlamam gerekiyor. Nefesimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Saniyeler içinde kalçalarım tekrar sallanmaya başlıyor ve elini girişte çevirirken bir parmak, sonra bir parmak daha ekliyor, büyümüş gözleri beni delip geçiyor. Güçlü parmaklarıyla beni yavaşça sikiyor ve onu izlerken kendimden geçiyorum, o kadar tahrik olmuş, o kadar ateşli ki. Üçüncü bir parmak daha ekliyor ve ben irkiliyorum.

"Bebeğim," diye fısıldıyorum omurgam istemsizce beni yataktan kaldırırken. "Josh, yapmam gereken..." I

Yine inliyor. "Tanrım... Josh lütfen," diye yalvarıyorum, iki elimi başının üzerinde gezdirirken.

"Natasha, sana bir geceliğine sahibim, beni aceleye getirme." Bir kez daha başımı sallıyorum, konuşamıyorum, parmakları şimdi beni öyle bir güçle çalıştırıyor ki yatak sallanıyor. Çok iyi hissettiriyor. Buna çok uzun zamandır ihtiyacım vardı, bana bunu yapmasına ihtiyacım vardı. Onu içime almak için sabırsızlanıyorum. Klitorisimi ısıyor ve ben inliyorum, o da oturup beni izliyor. Eliyle beni sertçe okşarken kolundaki ve omzundaki kasların esnediğini, ön kolundaki damarların kanla pompalandığını görebiliyorum. Vücudunu kalın bir ter tabakası kaplıyor. Başparmağı klitorisimin üzerinde gezinirken bana sinsice gülümsüyor ve parmağını üç kez daha pompalayarak "Benim için gel" diyor. Çıglık atarken şiddetli bir ürpertiyle patlıyorum ve şimdiye kadar yaşadığım en yoğun orgazmın içine giriyorum. Ben daha kıpırdamadan üzerime atlıyor ve sert bir hamleyle kabzasına kadar giriyor. Siktir, çok büyük.

"Seni incitmemek için hızlı gitmem gerekiyordu bebeğim," diye fısıldıyor. Nefesimi tutmaya çalışarak başımı sallıyorum. Derin ve hareketsiz duruyor, kalp atışlarımın kulaklarımda çınlamasına neden olan ezici hisse alışmama izin veriyor. Nefes alış veriş ağır, gözleri kapalı, alnını benimkine dayayıp kendini sakinleştirmeye çalışıyor. Vay anasını, boyumdan büyük işlere kalkışıyorum. Bu seks değil. Bu hayat değiştiren bir olay. Gözlerini açıyor ve daha önce hiçbir erkekte, hayatta ya da pornoda görmediğim bir uyarılma derinliği görüyorum ve bu biraz rahatsız edici. Bu acıtacak.

"Şimdi gidiyorum, preshe. İyi misin?" Başımı sallıyorum ve o da beni germeye çalışır gibi kalçalarını çeviriyor. Tanrım, artık esneyemiyorum. Fiziksel sınırlarıma ulaştım. Yavaşça dışarı çekiyor, bunu yaparken gözlerini kapatıyor ve yavaşça geri itiyor. Tamam, bu iyi hissettirdi, acı yok. Kendimi rahatlatacağım. Tekrar ileri doğru itiyor ve daha önceki bağımlılık yaratan hareketini tekrarlayarak kalçalarını çeviriyor. Arkasını tutuyorum, şehvetim beni ele geçiriyor ve bir dahaki sefere çekildiğinde onu tekrar içime çekiyorum.

"Tekrar," diye fısıldıyorum. "Daha hızlı." Boynumu acıyla ısıyor ve tekrar bana çarpıyor, fiziksel sınırlarına ulaşmış ve bana karşı o kadar sert hareket etmeye başlıyor ki yatak duvara çarptığında kırılacakmış gibi geliyor. Ellerimi onun terden sıırıslı olmuştur kaslı vücudunda gezdirirken inliyorum. Öpücükleri agresifleşiyor ve ben bu adamın bana yaptıklarından o kadar etkileniyorum ki onu öpmeye karşılık bile veremiyorum. Ağzım açık bir şekilde uzanıyorum ve onun ağzına doğru inliyorum.

"Lanet olsun, Natasha, beni çok iyi beceriyorsun." Bana tekrar tekrar çarparken tanımadığım derin bir sesle inliyorum. Geldiğini hissedebiliyorum. Kahretsin, bu beni öldürebilir. Bir, iki, üç sert hamle ve işte bu kadar, tekrar çıglık atıyorum, sert bir şekilde orgazm olurken ses yatak odamın duvarlarında yankılanıyor, vücudum onun etrafında kasılıyor.

"Kahretsin, evet," diye bağılıyor bana çarparken, arkamdaki tutuşu o kadar sert ki çürüyebileceğimi düşünüyorum. Sıcak tohumunun kemiklerimin iliklerine sızdığını hissettiğimde inliyor ve onunla ilgili tüm çekincelerimi de beraberinde götürüyor. Sessizce başını omzuma bıraktığında ikimiz de nefes nefese kalıyoruz. Duygularımın üstesinden gelirken gözlerim yine yaşlarla doluyor.

"Lanet olsun Natasha, neydi o?" diye pantolonunu indirdi. Cevap veremeyecek kadar nefessizim. Kıkırdıyorum ve beni kucaklayıp tekrar öpüyor. Yavaş, güzel ve içten bir öpücük, az önce yaptığımız sekse şefkatle eşit olan bir öpücük. Daha fazlasını hatırlamıyorum, yorgunluk bastırıyor. Ama bitkin bir

uykuya dalarken bana fısıldadığı sözler kafamda tekrarlanıyor. Seninle sadece bir gecem var, seninle sadece bir gecem var, seninle sadece bir gecem var. Hayır, üzgünüm Josh, bunun olmasına izin veremem. Bu sefer seni tutuyorum.

BÖLÜM 9

Şehir merkezindeki ışıkların penceremden süzülen parıltısına uyandım. Hava karanlık. Ne zamandır uyuyoruz? Yanımda uyuyan güzel adama bakıyorum, soğuktan donmuş ve bir bebek gibi uyuyor. Yanıma dönüyorum ve onu izlerken gülümsüyorum. Adonis gibi, vücudundaki her kas sergileniyor. Saf erkek mükemmelliği. Koyu renk kirpikleri yüzünü kaplıyor ve büyük kırmızı dudakları hafifçe aralanıyor, göğsü yavaşça inip kalkıyor. Ateşli tetikleyicilerimden biri olan kıllı bir göğsü olduğunu fark ettiğimde tekrar gülümsüyorum. Elimde sihirli bir değnek olsaydı ve mükemmel erkek örneğimi tasarlasaydım, işte böyle görünürdü. Kolu başımın altında ve yüzü bana dönük. Bakışlarım dövmesine düşüyor, benim adım gövdesini boydan boya kaplıyor. Yirmi birinci doğum günü hediyem. Orada ciddi ağır bir şey var. Zihnim birlikte geçirdiğimiz günün, yaşadığımız aşkın izini sürüyor. Her şey mükemmeldi, dileyebileceğim her şey ve daha fazlası. Ancak bir şey bu coşkumu gölgeliyor. "Birlikte sadece bir gecemiz var" ifadesi. Gerçekten sadece bir gece mi istiyor? Eğer umursamıyorsa neden benim adımla vücudunda taşısın ki? Kuzen meselesi mi? Kesinlikle değil. Ben umursamıyorsam, o neden umursasın ki? Aklım restorana geri dönüyor: Sevişmeyi benim kadar seven bir kadın istiyorum. Seks için yalvarmak zorunda kalacağım ürkek bir kadın beni kesmez. Natasha'yı düşün. Düşün. Saldırı planım ne? Bir şeyi biliyorum, onunla işim bitmedi. Daha fazlasını istiyorum, çok daha fazlasını. Zamana ihtiyacım var, bizi düşünmeye zorlanacağı bir zamana, başka kadınların olmadığı bir zamana. Beynim aşırı hızdayken yarım saat daha uyumasını izliyorum. Olmak istediğim yer burası, onunla yatakta çıplak olmak. Tuvalete gitme düşüncesi bile benim kadar çekici gelmiyor. Daha fazla dayanamayıp yavaşça doğruluyorum ve banyoya gidiyorum. Hızlı bir duş almaya karar veriyorum. Karşı konulmaz olmak istiyorsam güzel kokmalıyım. Kuruduktan sonra giyinmiyorum ve yatak odama geri dönüyorum, bana uykulu bir gülümseme verirken onu gerinirken görüyorum.

"Merhaba," dedim.

"Nereye gittin?" diye fısıldıyor beni sımsıkı kucaklarken.

"Duş aldım," diye cevap veriyorum onu öpmek için eğilirken. Öpücüğüme beni üstüne çekerek karşılık veriyor.

Onu

"Neden beni beklemedin?"

Keşke bilseydim. "Ne kadar uyuyacağını bilmiyordum. Dün gece uyudun mu?" Ovalıyor başını sallarken gözleri.

"Neden uyumadın bebeğim?" Kulağına sokulup hafifçe ısıırıyorum. Omuz silkerken gözleri

kapaniyor.

ve bir kez daha uykulu bir şekilde gülümsüyor. Tanrım, uykulu olduğunda çok sevimli oluyor. Onu yiyip bitirebilirim.

"Çıldırılmış ateşli bir orospu beni çok heyecanlandırdı. Uyuyamayacak kadar öfkeliydim." Ağzını açarak boynumu öpmeye başlarken gülümsüyor.

"Ateşli kaltak mı?" Şok olmuş gibi yaparak tekrarlıyorum.

Tekrar başını sallar. "Bence yaptığı kabahatler için cezalandırılması gerekiyor." "Mmm, belki de öyledir," diye cevap veriyorum. "Önce bir fincan çaya ihtiyacım var."

"İyi fikir." Ayağa fırladı, yan lambamı yaktı ve belli ki çayımı yapmak için çırılçıplak mutfığa doğru yürüdü. Bu beklenmedik derecede kolay oldu. Belki de bu o kadar zor olmayacak, çok hoşgörülü davranıyor. On dakika sonra iki fincan çayla yatak odasına geri dönüyor, hala muhteşem bir şekilde çıplak. Yüksek arkalıklı, peluş işlemeli yatağımın başucuna oturuyorum.

"Neden giyindin?" diye kaşlarını kaldırıyor bana. "Çünkü üşüyorum," diye cevap veriyorum.

Eğiliyor ve gömleğimi başımın üzerinden kaldırıyor. "Bu gece kıyafet yok," diye gülümsüyor. "Bana sadece bir geceliğine sahip olduğun için mi?" Suyu test ediyorum.

"Kesinlikle," diye cevap veriyor. "Yani bu gece sen, benim sevgili güzel Natasha'm, istediğim her şeyi yapacaksın ve iyi bir kız gibi cezayı çekeceksin. Çıplak olarak." Sırtını yatağın başucuna dayayarak yanıma oturuyor ve çayından bir yudum alıyor.

Hayatta olmaz. Bu geceki aktiviteleri onun yönetmesine izin vermeyeceğim. Hareket zamanı. Yatakta iddialı bir kadın istiyorsa, kesinlikle öyle bir kadın bulacak. Çayımı komodinin üzerine bırakıp kucağına oturmak için dönüyorum.

Ağzımı boynunda aşağı yukarı gezdirmeye başladığımda, "İşte böyle," diye fısıldıyor. Dizlerimin üzerinde doğruluyorum ve dilimi açık ağzının içinde gezdirirken kalçalarımın etrafında dönüyorum. Elleri göğüslerime düşüyor ve onu tekrar derinden öpüyorum. Kapüşonlu gözlerle bana bakıyor. Kendimi alçaltıyorum ve ıslak merkezimi şaftının uzunluğu boyunca ovuyorum ve uzun, yavaş bir nefes veriyor. Tekrar dizlerimin üzerine kalkıyorum ve elleri kalçalarımın iniyor. Göğüslerimi yüzüne doğru iterken onları yavaşça daire içine alıyorum. Beni öpmeye çalışırken inliyor ama ben kaçıyorum ve onun yerine boynunu ısıırıyorum. Sikinin boyutu iki katına çıkarken elleri sıkıca kavırıyor. Tanrım, burada kitle imha silahlarıyla oynuyorum, gerçekten ne yaptığımı biliyor muyum? Bir kez daha, artık her damarını görebildiğim sert uzunluğuna sürtünmeye başlıyorum. Başı büyük ve zonkluyor. Keskin bir hareketle boynunu sertçe kırdı. Başını tahtaya yasladı, kara gözleri arzıyla doluydu. Eğilip meme ucunu ağzıma alıyorum ve nazikçe ısıırıyorum. Geri çekildiğimde tıslıyor ve gözlerini kapatıyor. Demek zevkle birlikte biraz acıyı da seviyor.

-İlginç.

Kalçalarımı tekrar çeviriyorum. "Beni hissedebiliyor musun bebeğim? Sikine olan ihtiyacımı hisset." Keskin bir nefes alıyor, aahh, kirli konuşmayı seviyor. Elini tutup ağzıma götürüyorum ve ortadaki iki parmağını emiyorum. Sessiz kalıyor, sadece onun için yapılan özel şovu izliyor. Parmaklarını ağzıma sokup çıkararak, gözlerimi kapatıp etkili olması için inleyerek bir kafa işi taklidi yapıyorum. Şimdi damlayan seksimi bir kez daha onun titreşen horozu boyunca kaydırıyorum. "Çok iyi

hissedeceksin bebeğim," diye kulağına fısıldıyorum. Gözlerini kapatıyor ve nefes alış veriş i zorlaşt ığı için onu etkilediğimi biliyorum. Kalçalarımı döndürürken ellerimi boynumdan iki göğsümün üzerinden aşağıya ve seksime doğru ovuyorum.

"Hoşuna giden bir şey görüyor musun Joshua?" Fısıldıyorum. Eğiliyorum ve öpmek için ağzını açıyor ama ben geri çekiliyorum. Parmaklarımı yavaşça indiriyorum ve zonklayan seksimde nazıkçe gezdiriyorum.

"Nabzımı burada hissedebiliyorum Josh, senin için çılgık atıyor." Beni saçlarımdan yakalıyor ve reddedemeyeceğim bir öpücük için sürüklüyor. Bu çok ateşli. Sürtük gibi davranmanın bu kadar eğlenceli olacağını kim bilebilirdi?

"Bende istediğin bir şey var mı bebeğim?" Fısıldıyorum. Dizlerimin üzerinde dururken yavaşça kendimi parmaklamaya başlıyorum. Ağzı açık kalıyor ve yutkunuyor. Gözleri seksime sabitlenmiş, kendini kaybediyor.

"Neredeyse oldu bebeğim, ne istiyorsun?" Parmaklarımı çekip ağzıma götürürken fısıldıyorum, *ne yapıyorum ben?* Başını sallıyor, konuşamıyor ve sanırım şok olmuş durumda, beni hiç böyle görmemişti. Aslında ben dahil kimse görmedi. Tutkulu bir öpücük daha veriyorum ve tüylerim diken diken oluyor. Kendini kaybeden tek kişi o değil, sadece bunu yaparak bile boşalabilirim. "Joshua sende benim istediğim bir şey var," diye fısıldıyorum. Göğsünden aşağıya doğru öperken saçlarımı tekrar tutuyor. "Bana istediğimi verirsen seni çok mutlu ederim bebeğim," diye fısıldıyorum karnına. Eğilip sikini ağzıma alıyorum ve yukarı doğru olabildiğince sert emerken inliyorum ve o da tıslıyor.

"Ne istiyorsun, değerli kızım?" Yüzümü şefkatle avuçlarının arasına alıyor. "Ne istiyorsun?" diye inliyor, ben onu bir kez daha sertçe ağzıma alırken. Ellerimi yüzünde ve göğsünde gezdiriyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. Bekleyen ereksiyonunun üzerine yavaşça batıyorum ve ikimiz de zevkle inliyoruz. Beni sakinleştirmek için kalçalarımı tutuyor, belli ki düşündüğümde daha yakın.

"Tek eşlilik
istiyorum." Kaşlarını
çattı. "Ne?"

"Sen bu ülkedeyken, seni başka biriyle istemiyorum." "Natasha, bu çok saçma," diye tükürür.

"Hayır Joshua, eğer bana özel erişim istiyorsan, eşitlik talep ediyorum. Bunu kabul et ve sonra daracık amımı öyle bir pompalamanı istiyorum ki taşacağım."

Beni saçımdan yakaladı. "Natasha, konuşmayı kes yoksa boşalacağım."

Ona hınzırca bir gülümseme veriyorum. "Erkeğim edepsiz konuşmalardan hoşlanıyor, değil mi?" Kalçalarımı tekrar sabitliyor ve başını sallıyor. Boşalmamak için elinden geleni yapıyor. Onun zayıf noktasını buldum. "Kelimeleri söyle, Josh, ve ben seninim." Beni engellemeye çalışırken gözlerini kapatıyor. "Ağzıma üflemek ister misin bebeğim? Seni tatmak için sabırsızlanıyorum."

"Sikeyim. Natasha. Konuşmayı kes." Kalçalarımı kavrayıp beni öne doğru itiyor ve ikimiz de inliyoruz. "Kelimeleri söyle, Josh. Bu bedeni kendine istiyor musun, istemiyor musun?" Acı çekiyormuş gibi gözlerini kapatıyor ve başını sallıyor. "Yüksek sesle söyle," diye bağıriyorum orgazmım tehlikeli bir şekilde yaklaşırken. Beni kaldırıyor ve tekrar üzerine yatırıyor.

"Evet tek eşlilik. Sana tek eşlilik vereceğim," diye bağıriyor.

"Dokuz hafta boyunca," diye bağıriyorum içime girerken.

"Evet," diye bağıriyor ve işte o anda kontrolünü kaybediyor. Beni omuzlarımdan tutup yatağa fırlatıyor ve yarın yokmuş gibi beni sikmeye başlıyor. Hızlı ve öfkeli. Ve buna bayıldım. Beni hiç bu kadar vahşi, evcilleşmemiş bir tutkuyla almamıştı. Sadece birkaç dakika içinde boşalırken kükrüyor ve

bu da benim akıllara durgunluk veren orgasmımı tetikliyor. Nefes nefese, hava almak için ırpınıyoruz. İkimiz de ter içinde kalmıştık.

"Beni öldürmeye çalışıyorsun," diye pantolonunu indirdi.

Nefes nefese kaldığımda gülüyorum. "Evet, sen de ben de" diye gülümsüyorum ve yüzümü ona dönmek için yan dönüyorum. Elimi yanağına koyup nazık bir öpücük için hafifçe eğiliyorum, o da bana sarılıyor. "Seni özledim bebeğim," diye fısıldıyorum.

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve "Ben de" diye fısıldıyor.

Gözlerindeki hüzünden anı kurtarmaya çalışarak doğruluyorum. "Yani bu bir tam hizmet randevusu mu?" Gülüyor. "Öyle görünüyor."

"Güzel. Beni yemeğe çıkarabilirsin," diye gülümsüyorum.

Birden rahatsız görünüyor. "Tash, bu iyi bir fikir değil." "Neden olmasın?" Tersliyorum.

"Ya biri bizi görürse?"

"Umurumda değil," diye kaşlarımı çatıyorum.

"Evet," diye yanıtlıyor.

"Benden utanıyor musun?" Dehşete düştüm.

"Hayır, Natasha, sana aramızın artık böyle olamayacağını söyledim."

Ayağa kalktım ve tişörtümle onu kırbaçladım. "Konuşman utanç verici. Ağzını açmadığın zaman çok güzelsin." Ağzı açık kalıyor ve gülümsemesini bastırmaya çalışırken dudağını ısırıyor, sonra uzanıp arka tarafıma sert bir şaplak atıyor. Kendime sessizce beşlik çakıyorum ve odadan çıkarken gülümsüyorum. Yıllardır şakalaşmamıştık ve bunun iyi hissettirdiğini, tanıdık geldiğini söylemeliyim. Birkaç dakika sonra duştayken onun içeri girdiğini ve arkamdan boynumu öptüğünü hissediyorum.

"Akşam yemeği için nereye gitmek istersin?" Kollarını belime sararken boynuma doğru gülümsüyor. Tartışma bitti, ben kazandım.

BÖLÜM 10

Doksan dakika sonra Joshua ve ben en sevdiğim İtalyan restoranında oturmak için bekliyoruz. "İki kişilik masa, teşekkürler" diyor garsona, hiç gülümsemeden.

"Ah evet, bu taraftan." Garson sokağa açılan cumbalı pencerelerin önünü işaret ediyor. Etrafına bakınıyor.

Josh kol düğmelerini düzeltirken, "Restoranın arka tarafında olmamız gerekiyor," diyor. Ona kaşlarımı çatıyorum, kabalığından rahatsız oluyorum.

"Tamam, arka taraftaki masa o zaman."

Joshua gülümser. "Teşekkür ederim." Güzel Josh ortadan kayboldu ve yerine Bay Stanton geldi. Bu durum, bir saat önce bir korumanın onun için temiz kıyafetlerle dolu bir gece çantasıyla daireme gelmesiyle ortaya çıktı. Hararetli bir tartışma ve bendenizin küçük bir şamatasından sonra, sonunda korumanın bizden ayrı bir arabada seyahat etmesini kabul etti. Eğer ona bir gece bile sahip olacaksam, paylaşmam, hiç şansım yok. Elbette yenilebilir görünüyor, kot pantolon, beyaz gömlek ve lacivert blazer ceket. Kendine güveni ve seksapeli var, bu kadar dikkat çekmesine şaşmamalı. Kırk bin dolarlık Rolex saati de duruma yardımcı olmuyor. Burada boyumdan büyük işlere kalkışıyorum. "Neden arkada oturmak zorundayız?" Kaşlarımı çatıyorum, "Pencereye yakın oturmak istiyorum." Sessizce beni takip ediyor ve oturmam için sandalyemi çekiyor. Oohh, görgü kuralları. Etrafına bakınırken sorumu duymazdan gelerek oturuyor. Garsonu çağırıyor.

"Bir şişe Barossa Valley Chiraz alayım, teşekkürler." Gözlerini tekrar bana çeviriyor.

"Soruma cevap ver," diye çıkışıyorum.

Sessiz bir meydan okumayla kaşlarını kaldırıyor. "Natasha, gazetecilerin beni burada bulmasını gerçekten istemiyorum.

Mahremiyeti severim."

Öfkelendim. "Beni kandırabilirdin," diye mırıldanıyorum

nefesimin altında. "Bu da ne demek oluyor?" diye tersliyor.

"Joshua, seninle ilgili bir Google uyarısı aldım ve bilgisayarımı her açtığımda son beş yıldır çıktığın her lanet randevuya katlanmak zorunda kaldım. Aşk hayatındaki ilgiden çok hoşlandığını söyleyebilirim."

Arkasına yaslandı, meydan okumama sinirlendiği belliydi. "Öyle, değil mi?" Bir kaşını kaldırıyor.

"Evet, sanırım öyle," diye cevap veriyorum. Garson geliyor ve mantarı patlatıp bardağa biraz döküyor. Josh tadına bakıyor.

"Sorun değil," diye cevap veriyor, gözleri benimkilerden ayrılmıyor. Garson bana bir bardak dolduruyor. "Hepsi bu kadar mı?"

"Evet, teşekkürler," diye cevap veriyorum. Josh bir yudum alıyor ve sandalyesinde arkasına yaslanırken gözleri beni delip geçiyor.

Güç duruşu yapıyor. Hadi oradan.

"Neden benimle ilgili bir Google uyarınız olsun ki?" İşaret parmağının yan tarafını dudağının üzerinde ileri geri gezdirirken başını yana eğiyor. Düşünüyor. Bu tavrı çoktan çözdüm.

"Nedenini biliyorsun," diye cevap veriyorum, biraz utanarak. Belli ki vücudumda havalı bir kemik bile yok.

"Josh, sana duygularımın değişmediğini söyledim. Elbette ne yaptığını bilmek istiyorum." "Peki ne öğrendin?" Kendini beğenmişliği beni kızdırmaya başladı.

Omuzlarımı silkiyorum, "Pek çok şey." Şarabımdan bir yudum alıyorum ve odaya bakıyorum. "Ne gibi?" diye tersliyor.

"Bilmek istemez miydin?" Gözlerimi kocaman açarak ona bakıyorum.

"Bu gece kavga mı arıyorsun?" Kibri beni cidden kızdırıyor ve ona kaşlarımı kaldırıyorum.

Gülümseme ve dudağını ısırma cüretini gösteriyor.

"Sinirlendiğinde beni tahrik ediyorsun, biliyorsun." Gözlerini bana dikerken şarabını yudumluyor.

Kendimi tutamayarak sırtıyorum. "Hayır, sadece neden benimle görünemediğini merak ediyorum. Ama Amerika Birleşik Devletleri'ndeki diğer tüm kadınlarla birlikte görünmekten çok mutlu oluyorsun."

Gözlerini deviriyor. "Ciddi olamazsın. Benimle geçmişim hakkında kavga edebilmek için mi seni yemeğe çıkarmamı istedin?" Şarabından bir yudum daha alıyor, gözleri benimkilerden ayrılmıyor.

"Duruma göre değişir Josh, bu senin geçmişin mi yoksa geleceğin mi?" Gözleri beni yakıyor. "İkisi de," diye cevaplıyor.

Konuşmadan başımı salladım. Bu cevabı beklemiyordum. Masaya bakıp çatal ve bıçağımı yeniden düzenledim. Cidden, burada ne yapıyorum ben? Enfeksiyon kapmadan önce bu yara bandını söküp atmalıyım. Belki de septik hale gelmeden önce antibiyotiklere başlamalıyım. Duygularımı incittiğini hissediyor olmalı.

"Hey, bana bak," diye fısıldıyor. Gözlerimi ona dikiyorum.

"Natasha, eskisi gibi olamayacağımızı biliyorsun. Neden şimdi bu konuyu açıyorsun?" Omuz silkiyorum, gözyaşlarına boğulma ihtimalime karşı konuşmaktan korkuyorum. Neyim var benim böyle? Bir erkeği on günde nasıl kaybedeceğinden bahsetmişken, bir de on saati dene. Aferin Natasha, seni sik kafalı.

Başımı salladım. "Özür dilerim Josh, kendimi merkezin dışında hissediyorum. Bunun olacağını bilmiyordum." Gülümsüyor ve anlıyormuş gibi başını sallıyor. "Josh, uzun zaman önce kendime söz verdim, eğer seninle bir şansım daha olursa senden bir daha asla sır saklamayacağım. Bu yüzden sana başka biriyle birlikte olmayı hayal bile edemediğimi söylemem gerekiyor... asla." Sessiz ve hareketsiz kalır, ne söyleyeceğinden emin değildir. "Söyle bana, bunu nasıl yaptın?" Kaşlarını çatıyor. "Nasıl devam ettin? Bana nasıl devam edeceğimi söyle Josh. Nasıl yapacağımı bilmiyorum."

"Bu gülünç," diye fısıldıyor masaya doğru eğilirken. "İki ciddi erkek arkadaşı olan sensin."

Kaşlarımı çatıttım. "Peki o çocuklardan neden ayrıldığımı sanıyorsun Josh?"

Omuz silkiyor. "Sanırım can sıkıntısı, zavallı piçler."

"Onlardan ayrıldım Josh, çünkü herkesi seninle kıyaslıyorum ve ne yazık ki kimse sana yaklaşıyor." Şarabından bir yudum daha alıyor ve düşünme pozuna geri dönüyor, işaretçi dudağının üzerinde. Yüzü ciddi. "Başka hiçbir erkek beni senin kadar çıldırtamaz Josh... Bunu açıklayamam." Ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum, "Diyelim ki benim için senin için olduğundan çok daha zor oldu." İşte, yüksek sesle söyledim, artık sır yok. Öne doğru eğildi, gözlerini kıstı ve ellerini yumruk yaptı. Küçümseme her gözeneğinden damlıyordu.

"Bunun benim için kolay olduğunu düşünüyorsan, neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrin yok, Natasha. Bu kadar çok kadınla yatmamın nedeni, seninle birlikteyken hissettiğim duyguların bir parçasını bile uyandıracak birini bulmaya çalışmak, ancak her zaman yetersiz kalıyorlar." Kalbim kabarıyor ve gülümsüyorum.

"Benimleyken ne hissediyorsun?"

"Sanki hiç ayrılmak istemiyormuşum gibi. Sanki o zamandan beri yaptığım seks, bırakın aynı sayfada olmayı, aynı kitapta bile yokmuş gibi."

"Başka kızlarla ne tür seks yapıyorsun Josh?" Gözlerimi kapatıyorum. Cevabı bilmek istediğimden pek emin değilim. Nasıl oldu da bu konuya girdik?

"Boş seks," diye iç geçiriyor.

"Sen ve ben nasıl bir seks yapıyoruz Josh?" Aramızdaki havayı işaret ediyorum. Sorumu değerlendirirken sessiz kalıyor. Tam iki dakika süren sessizliğin ardından çenesini elinin üzerine koyarak iç geçiriyor. "Hayatımın en iyi seks, hiç bitmesini istemiyorum. Biliyorum çok saçma."

Gözlerimiz kilitlenirken muzaffer bir gülümseme takınıyorum. "Ben de aynı şeyi hissediyorum Josh. Bitmek zorunda değil. Neden önümüzdeki birkaç ayı birlikte geçirmiyoruz?" Elini tutuyorum ve yalvarırcasına sıkıyorum.

"Tash, nedenini biliyorsun, zamanı geldiğinde ayrılmak daha zor olacak ve bitecek. Bunu ikimiz de biliyoruz."

Hayal kırıklığı içinde bir nefes üflüyorum. "Ama lütfen sözüne sadık kalır mısınız?"

Arkasına yaslanıp gülümsüyor. "Bana acı çektirerek söz verdirdiğin söz."

Gülümsüyorum. "Evet, o."

"Orada ne yaptığını biliyorum, biliyor musun?" diye sırtıyor.

"Umutsuz zamanlar umutsuz önlemler gerektirir ve eğer başka biriyle yatarsan cidden postal olurum Josh. Ciddiyim." Sesim yükseliyor.

"Tamam," diye fısıldıyor etrafına bakınırken. "Bu senin için neden bu kadar önemli?" diye sorar. Gerçekten hiçbir fikri yok, değil mi?

"Çünkü birbirimize rastlarsak, örneğin Ivy'de, başka biriyle birlikte olmamın nasıl hissettireceğini hayal edebiliyor musun?"

Dilini ön dişlerinin üstünde gezdiriyor. "Sanırım ikimiz de geçen gece bunun nasıl gittiğini gördük," diyor deadpan.

Gülümsüyorum ve dudağımı ısırıyorum. "O adama ne yaptın ki?"

"Arka güvenlik odasına çıkana ve bana harika sakso çektirip söyleyene kadar hiçbir şey."

Nefesim kesildi, "Josh, onunla hiç birlikte olmadım." Elimi ağzıma götürdüm. "Tanrım, ne yalancı ama."

Gözlerini bana dikeyor. "Asla," diye tekrarlıyor.

"Kesinlikle hayır," diye cevap veriyorum. "O bir pislik."

"O zaman neden sana dokunmasına izin veriyordun?"

Yutkunuyorum. Bu benim kulaklarıma bile çocukça gelebilirdi. "Sana kızgındım Josh. Seni az önce o striptizciyle görmüştüm." Görüntü beynime yeniden girerken boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Uzanıp elimi sıkıyor. "Demek bana borcunu ödemek için onunla yatacaktın," diye mırıldandı.

"Deneyecektim," diye fısıldıyorum.

"Bu da ne demek?" diye tersliyor.

"Josh, başka erkeklerle birlikte olmakta zorlanıyorum." Kaşlarını çatı. "Ne demek istiyorsun?" diye fısıldıyor.

Başımı salladım. "Başka bir şey hakkında konuşabilir miyiz?" "Hayır. Bana sır yok demiştin, unutma."

Bu beni dünyanın en büyük eziği gibi gösterecekti. "Josh, diğer erkekler..." Omuzlarımı silkiyorum. "Bunun için beni ateşlendir. Genelde onlar daha ilk aşamaya gelmeden oradan kaçıp giderim."

Kaşlarını çatıyor. "Neden?" diye sorar. "Benimleyken ağzın sulanıyor."

Bir kahkaha patlattım ve şarabım boğazımda kaldı. "Midem kazanıyor," diye tekrarlıyorum. Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Josh, sen doğuştan romantiksin. Bir aşk romanı yazmalısın ve adını da "Gagging for it" koymalısın."

Sıcak bir şekilde gülümserken gözleri parlıyor. "Kulağa hoş geliyor, değil mi?" diye sırtıyor. "Kesinlikle satın alacağım bir kitap." Ne demek istediğimi vurgulamak için ona kocaman gözlerle bakıyorum.

"Gerçek bir sayfa çevirici olacağından şüpheleniyorum."

Yemeğimiz geldi ve ikimiz de derin düşüncelere dalmış bir halde sessizce yemeğimizi yedik. Hesabı beklerken karşımda oturan muhteşem adama bakıyorum.

"Bunu nasıl yapacağız Josh?"

Nefesini üflüyor ve yüzünü ovuşturuyor. "Sanırım birbirimizi uzaktan isteyeceğiz ve diğerinin başkasıyla birlikte olmaması bizi rahatlatacak."

"Bu tamamen saçmalık. Yani gece yatağında yalnızken senin yatağında yalnız olduğunu bileceğim ve bu konuda hiçbir şey yapamayacak mıyım?"

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Sanırım."

"Josh, bu işkence. Sanki... Sanki..." Uygun bir benzetme bulamıyorum. "Garajda bir Lamborghini'ye sahip olmak ve onu sürmeye izin verilmemesi."

Başını arkaya atıp gülüyor. "Az önce bana Lamborghini mi dedin?" Soru sormak için kaşını kaldırıyor.

"Sanırım yaptım."

"Bu sıcak bir araba," diye fısıldıyor.

"Sen çok ateşli bir adamsın," diye fısıldıyorum. Elim tekrar tutuyor, alev alev yanan bakışları içimi yakıyor.

"Ne zaman böyle güzel bir sürtük oldun?"

Gülümsüyorum, göğsüm adı konmamış bir duyguyla doluyor. "Benim için geri döndüğünde ve

"Nefes alıyorum. 'Güzel sürtük' hitabını seveceğimi kim bilebilirdi? Artık dinlendiğimden eminim.

"Demek bu gece benimsin?" Parmağını dudağına götürüyor, sandalyesinde arkasına yaslanıyor, baskın oturma pozisyonu kendimi yaramaz bir kız öğrenci gibi hissetmeme neden oluyor.

"Evet," diye nefes alıyorum, gözlerim dudaklarının üzerinde duran parmağına kayıyor, kalp atışlarım hızlanıyor. Yakıcı bakışları benimkileri delip geçiyor ve gözlerimiz kilitleniyor. İstesem de başka tarafa bakamıyorum. Çenesinde tanıdık bir kıpırtı ve boynunda beklenen bir çatırtı görüyorum.

"Eve gittiğimizde ne kadar zorlanacağın hakkında bir fikrin var mı?" Kaşlarını kaldırıp bacak bacak üstüne atarak pantolonunun içinde zorlandığını görebildiğim boyunu yeniden ayarlarken sırtıyor. Boğazımdaki bir golf topunu yutuyorum ve içimde tanıdık bir sıcaklık dolaşmaya başlıyor, tek bir söndürücüsü olan bir yangın, lacivert ceketli muhteşem bir adam. Gülümseyip dudaklarımı yalıyorum ve gözleri ağzıma kayıyor.

"Umarım bana ömür boyu yetecek kadar serttir, çünkü bu işi başka kimse yapamaz... Bay Stanton." Masanın altında bacaklarımı sertçe kavıyor, başparmakları neredeyse morartıcı bir baskı uyguluyor ve kulağıma fısıldamak için eğiliyor.

"Ne dilediğine dikkat et kıymetlim, ateşle oynuyorsun. Merhamet çığlıkları attığında kimse seni kurtaramayacak."

BÖLÜM 11

TANRI ADINA KİM son dört saattir yaşadığım yangından kurtulmak ister ki? Haklıydım. Adam tam bir Lamborghini, ya öyle ya da başka bir gezegenden gelmiş bir seks tanrısı. Duşumun dibinde otururken göğsüne gülümsüyorum, ikimiz de kalkamayacak kadar yorgunuz.

"Kalk presh," diye fısıldıyor. "Uyuyacaksın."

"Mmmm" diye inliyorum. Kalkmak istemiyorum. Beni alnımdan öpüyor.

"Gel hadi." Kucağından inmeme yardım etti. Yavaşça ayağa kalkıyorum ve duştan çıkmama yardım ediyor, beni bir havluya sarıyor ve bir çocuk gibi kucaklıyor. Fısıldarken dudakları nazikçe şakağımı öpüyor. "Özür dilerim, güzelim. Bu gece sana çok sert davrandım, aklımı kaçırmama neden oldun ve duramıyorum." Beni kurulamaya devam ediyor.

"Mmm," diye tekrar cevap veriyorum, gözlerimi açamayacak kadar bitkin bir halde. Başım onun omzuna yaslanıyor. "Bana istediğin kadar sert davran. Vücudum dokuz hafta boyunca senin, unutma" diye mırıldanıyorum.

Boynuma doğru gülümsediğini hissedebiliyorum. "Dikkatli ol, böyle konuşmaya devam edersen yine dizlerinin üstüne çökeceksin." Açık bir ağızla boynumu öpüyor. Ciddi olup olmadığını anlamak için gözlerimi açacak gücüm bile yok. Beni bir gelin gibi kucağına alıyor ve yatağa taşıyor. Havluyu yavaşça çıkarıp beni yatırıyor, arkama geçip kollarını belime doluyor, sonra yavaşça omzuma ve boynuma öpücükler kondurmaya başlıyor. Orgazmın neden olduğu komaya girdiğimde, "Sana tapıyorum Natasha" diye fısıldadığını duyuyorum.

Uyandığımda gitmişti.

Kabin ekibi ve çapraz kontrol. Özel uçağım pistten kalkmak için hızla ilerlerken sol tarafımdaki pencereden dışarı bakıyorum. Saatime bakıyorum, sabah 6.00. Yakında uyanacak. İğnemin yan tarafını dudağımın üzerinde ileri geri gezdiriyorum ve içimdeki tiksintiyle gözlerimi kapatıyorum. Gecenin bir yarısı gizlice dışarı çıkmak ne köpekçe bir hareket. Benden nefret edecek ve onu kim suçlayabilir ki? İki elimi de saçlarımda gezdiriyorum.

"Size kahvaltı getireyim mi Bay Stanton?" Sarışın hostes aşırı ilgili. Lanet uçağa bindiğimden beri bana yaltaklanıyor.

"Hayır, sadece bir Cointreau ve buz alacağım. Aslında, duble olsun." Ona sessizce baktım.

ona geri çekilmesini söyledim. Şaşırmış görünüyor ve hemen başını sallayıp beni yalnız bırakıyor. Adrian'ın gözlerini bana diktiğini görmek için ona bakıyorum.

"Ne?" Şak diye söyledim. Başını sallıyor ve karşımdaki pencereden dışarı bakıyor, sinirlendiği her halinden belli. Bugün onun saçmalıklarını dinleyecek havada değilim. Kahvaltıda Cointreau içmek istersem içerim. Bana ne yapacağımı söyleyen başka bir anneye ihtiyacım yok. Elimdeki yeterince kâbus. Saatime tekrar bakıyorum, sabah 6.25. Parmaklarımı masamın üzerinde tıngırdatıyorum. O kadar heyecanlıyım ki Melbourne'a kadar bu uçakta oturabileceğimi sanmıyorum.

Ayağa kalkıp koridorun sonuna kadar yürüyorum ve dönüp ellerimi karşılıklı iki koridor koltuğunun arkasına koyuyorum. Bu sabah Avustralya Sağlık Kurulu ile yapacağımız toplantı için uçakta sadece on beş kişi olduğu için uçak nispeten boş. Zihnim bir gece öncesine, Natasha'ya dönerken bir süre öylece duruyorum. Bu sabah meslektaşlarımın yanında olmaya bile dayanamıyorum. Çok fazla... benim alanımdalar. Saatimi tekrar kontrol ediyorum, sabah 6.40. Birazdan uyanır. Pantolonumun ceplerinde telefonumu arıyorum, sonra da ceketimin ceplerini, kahretsin. Koridora geri dönüp telefonumu bulmak için koltuğuma bakıyorum.

"Bir şey mi kaybettin?" Adrian biraz fazla tatlı bir şekilde soruyor. "Telefonumu," diye cevap veriyorum.

"Bir arama mı bekliyorsun?" diye soruyor. Ben'e gülümserken telefonumu kaldırıyor.

"Siktir git!" Telefonu elinden kaptım ve hışımla uçağın diğer ucuna geri döndüm. Koltuğa çöktüm ve kolumu pencere kenarına dayadım. Bu lanet olası bir kabus, tam bir kabus. Dün gecenin kapanışı getirmesi gerekiyordu; bunun yerine midem bulanıyor. Zihnim onun yanında uyandığım ana geri dönüyor ve ellerimin topuğunu göz çukurlarıma koyuyorum. Bu da neydi böyle? O uyurken onunla seks yapmıştım. Yeni bir dibe vurdum. Gözlerimi kapattım, anı o kadar canlıydı ki sonsuza dek beynime kazındı. Omzumda hafif nefesini hissederek uyandım, sırtüstü yatıyordu ve kolum karnının üzerindeydi. Dirseğimin üzerine doğru eğildim ve saati görebilmek için lambayı yaktım. Onun yerine gördüğüm şey, yedi yıldır yaşadığım fantezinin tam görüntüsüydü. Natasha sırt üstü yatıyordu ve tamamen bana aitti. Battaniyeyi yavaşça sıyırdım, böylece onun güzelliğini, kesinlikle nefes kesen güzelliğini içime çekebildim. Elimi karnından çektiğimde hafifçe inledi ve elini beni aramak için hareket ettirdi, sonra göğsümü bulunca rahatladı. Anında sıkım seğirmeye başladı. Göğsünü öpmek için yavaşça eğiliyorum ve onun yerine dik meme ucunu ağzımda buluyorum - o kadar mükemmel ki. İnliyor ve bacakları açılarak beni içeri davet ediyor. Parmaklarımı yavaşça boğazından her iki göğsünün üzerinden karnına ve güzel sıkı amına doğru gezdirirken nefesim titremeye başlıyor. Tekrar inliyor ve bacaklarını daha da açıyor. Buna inanamıyorum. Uyuyor ve vücudu bana tepki veriyor. Bu şimdiye kadar gördüğüm en ıslak rüya. Acaba menimi içinde hissedebiliyor muyum? Yavaşça bir parmağımı sokuyorum. İnliyor ve bacaklarını tekrar birbirinden ayırıyor. Vücudu parmağımın etrafında dalgalanmaya başlıyor, bu kadın çok ateşli. Bir parmak daha ekliyorum ve sonra bir tane daha ve vücudu parmaklarımı yavaşça pompalamaya başlıyor, daha fazlası için yalvarıyor. Bu dayanılmaz bir şey. Vücudum ter içinde kaldı. Sanırım daha önce hiç bu kadar

hayatımda tahrik oldum. Vücutu parmaklarıma hafifçe binmeye başlıyor ve yumuşak iç çekişleri doğrudan sikime gidiyor. O uyurken vücudunun orgazm oluşunu izleme düşüncesi bile aklımı başımdan alıyor. Vücudumdaki her kas onun içinde olmak için ağrıyor, sağır edici bir sesle bana çığlık atıyor. Bacakları yatağa düşüyor ve vücudu daha fazlasını isteyerek inliyor. Sıkı kanalı etrafımda dalgalanıyor ve kendimi kontrol etmeye çalışırken başımı yastığıma koyarken inliyorum. Durmak için kendimi zorluyorum. Sonra daha önce söylediği sözler aklıma geliyor. Vücudumla ne istiyorsan yap, Joshua. O senin, unutma. Bu sözler beni uçurumun kenarına getirdi ve yavaşça onun üzerine çıktım. Onu uyandırmamak için elimden geldiğince nazik davranarak yavaşça içeri giriyorum. Fazla meni girişimi kolaylaştırıyor. Vücutu anında tepki veriyor ve ben kendimi sabit tutuyorum. Tanrım, bu gerçek olamayacak kadar iyi - çok iyi hissettiriyor. Kollarım ağırlığımı taşımak için mücadele ederken titriyor. Hareket etmiyorum ve anında vücudu etrafımda kasılmaya başlıyor, beni sağıyor ve sessizce boşalmam için yalvarıyor. Nefes alıp vermesi zorlaşıyor ve daha önce hiç duymadığım derin bir sesle inliyor ve taşaklarımdaki karıncalanmalar beni yavaşça hareket etmeye zorluyor. Beş nazik pompayla iç çekiyor ve şimdiye kadar tanık olduğum en güzel orgazmın içine muhteşem bir şekilde düşüyor ve ben de yavaşça takip ediyorum, tamamen ve tamamen sonsuza dek mahvolduğumu biliyorum.

Kahretsin, sadece onun anısıyla bile yeniden tahrik oluyorum... ve onun güzel sikilebilir vücuduyla. Şakaklarımı ovuyorum

-Tam bir akıl tutulması. Kabin ekibi iniş için hazırlanıyor. Telefonuma tekrar baktım, sabah 7.10. Şimdiye kadar uyanmış olmalı ve tırnaklarını tükürüyor olmalı.

Hastaneye giderken limuzinde oturuyoruz ve telefonumu bu sabah yüzüncü kez kontrol ediyorum. Aramadı, kesinlikle kızgındı. Her şeyi berbat ettim. Muhtemelen en iyisi bu, nasıl olsa ona sahip olamayacağım. Ne düşünüyordum ki? Alnımı ovuyorum. Bu günü yeterince geçirdim ve saat sabahın 7'si. Telefonumdan bir mesaj sesi geliyor ve onun olup olmadığını kontrol etmek için çabalıyorum. Adrian ve Ben gülüyorlar ve gözlerim onlara kayıyor.

"Bir telefon mu bekliyorsun?" Adrian bana gönderdiği mesajı silerken gülümsüyor.

"Siktir git Adrian. Hiç havamda değilim," diye çıkışıyorum. "Adrian, bu sabahki sunumu senin yapmanı istiyorum," kol düğmelerimi düzelterip pencereden dışarı bakarken iç geçiriyorum. "Hiç havamda değilim." Cevap vermiyor. Sessizlik boğucu ve ne yaptıklarını görmek için başımı kaldırıyorum.

"Josh, bu yirmi iki milyon dolarlık bir anlaşma, bunu yapmamazlık edemezsin. Sana neler oluyor böyle?"

"Hiçbir şey, sadece uyumadım ve...

kapalıyım." "Bu kadar önemliyse ara onu."

"Onun adı Natasha ve bunun onunla hiçbir ilgisi yok."

"Josh, kendine çeki düzen versen iyi olur yoksa iki yıllık emeğin boşa gidecek, ciddiym.

Kendine gel." Alnımı ovuşturdum ve başımı tekrar baş desteğine koydum.

Bu gün gittikçe güzelleşiyor.

Öğleden sonra 3.00 - toplantı iyi geçti ve bir barda geç bir öğle yemeği yiyoruz. Teknisyenler kendi

Sydney'e geri dönüyoruz. Ben, Adrian ve ben bir gece Melbourne'da kalacağız, böylece ailemi görebileceğim, ancak yalnız olmayı tercih ederim. Sosyalleşmek için havamda değilim... ya da bu konuda yaşamak için. Bir Cointreau ve buz daha sipariş ediyorum - bugün midemin kaldırabileceği tek şey bu gibi görünüyor. Çok yorgunum. Bok gibi hissetmeme şaşmamalı, Cumartesi gecesi kavgadan sonra neredeyse hiç uyumadım ve dün gece de boşa geçti. Ben ve Adrian durmadan Sydney ve Melbourne restoranları hakkında konuşuyorlar. Kendilerini yemek meraklısı olarak gördükleri için gülümsüyorum. Tek yapmak istediğim bir otele gidip uyku hapi almak ve bu boktan günün geri kalanında kendimi uyutmak. Ama akşam yemeği için aileme gitmem gerekiyor. Neden böyle aptalca ayarlamalar yapıyorum ki? O an iyi bir fikir gibi gelmişti. Telefonumdan bir mesaj geldi:

Ağrım var bebeğim.

Hemen gülümsedim. Bu o. Cevap veriyorum:

Görev tamamlandı

Bir saniye bekledim ve sonra mesaj attım:

Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ben de öyleyim.

Mesajımı okuduğunu hayal ederek tekrar gülümsüyorum. Kafamı kaldırdığımda Adrian ve Ben'i sessiz ve şaşkın bir şekilde koltuklarında otururken buluyorum.

"Ne?" Sırıtiyorum.

"Şaka mı yapıyorsun?" Adrian tersledi. "Bütün gün tam bir pislik gibi davrandın ve Sindirella'dan gelen tek bir mesajla aptal gibi gülümsüyorsun."

"Kapa çeneni. Ben değilim." Ama bu doğru. Aptal gibi gülümsüyorum.

"Buna inanmıyorum." Ben başını sallar. "O günü göreceğimi hiç düşünmemiştim." Kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Bu kız yüzünden kafayı yemişsin," diye çıkıştı.

"Ben... ben bu kız için taşaklarımı yapmadım." Gözlerimi deviriyorum.

"Joshua Stanton, tüm Amerika'daki en büyük kadın hıyarı, bütün gün Sindirella'nın ona mesaj atmasını bekleyerek çıldırdı, hiç inandırıcı değil."

Mesajını okurken gülümsedim. Vajinamdan da anlaşılacağı üzere, eminim kızgınsındır koca oğlan. Yani benimle konuşuyor. Hastalarım arasında ofisimdeyim, masamda oturmuş kahve içiyorum. Bütün gün onu ve bu durumu aşırı analiz ettim. Bu sabah uyandığımda korkak herif gitmişti. Ama sonra muhtemelen korktuğunu ve bu duruma alışması için ona alan tanımam gerektiğini fark ettim, bu durum her ne haltsa. Benim de kafam en az onun kadar karışık. Uyandığımdan beri karnımın dibinde büyük bir kurşun top var ve o orada değil. Bu... sinir bozucu. Bir geleceğimiz olmadığını biliyorum, o zaman neden bu aptal ilişkiyi uzatmaya çalışıyorum. Bu çok saçma. Neden o benim kuzenim? Kan bağı olan birinden bu kadar etkilenmek hiç doğal değil. Zihnim dün geceye geri dönüyor. İnanılmaz biri. Tekrar gülümsüyorum. Seks sırasında yanımda olduğunu biliyorum, altı muhteşem saat boyunca. Kızgın olmama şaşmamalı, adam tam bir hayvan. Öyle bir hayvan ki, sana yalvartıyor.

saniyeler. Onun da benim kadar aklını kaybettiğini biliyorum ama sonra veda etmeden gitti. Neden? En azından şimdi iletişim duvarlarını açık bıraktım ve o da mesaj attı. Belki de çalışıyordur?

Patronum Henry ofisime geldi.

"Merhaba Natasha. Yarın hâlâ Peter'la gitmek istiyor musun diye soracaktım?" Neden bahsettiğini hatırlamaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum.

"Nereye?"

"Kefalet duruşmasıyla ilgili olarak gözaltı merkezinde bir randevusu olduğunu unutmayın. Sadece bir tanığa ihtiyacı var, hepsi bu. Eğer çok meşgulseniz başka birini gönderebilirim."

"Hayır, ben giderim. Sadece unutmuşum." Gülümsedim.

"Tamam güzel, senin için iyi bir deneyim olacak, hepsi bu." Henry benim patronum. Harika biri. Bu işi yapabilecek niteliklere sahip olmama rağmen, diğer cinsel psikologlardan çok daha genç ve daha az deneyimliyim ama Henry stajımda benden hoşlandı ve üniversiteyi bitirdikten sonra bana bir pozisyon teklif etti. Hâlâ nispeten kolay vakalarla uğraşıyorum ama her gün bir şeyler öğreniyorum. Bu iş hayatımın fırsatı. Bana bu fırsatı verecek kadar inandığı için minnettarım.

"Evet, kulağa hoş geliyor. Dört gözle bekliyorum". Ofisten çıkarken gülümsüyorum. Tanrıya şükür, dikkat dağıtıcı bir şey. Bay Stanton'a kafayı takmayı bırakmalıyım. Beni görmek istiyorsa aramak zorunda. Ona mesaj attım... şimdi beni araması gerekecek. Arasa iyi olur.

Gözaltı merkezine giderken arabanın camından dışarı bakıyorum. Zihnim sürekli güncel olaylar ve Bay Stanton'ın benimle seviştiği görüntüler arasında gidip geliyor. Bunu aştım. Artık büyümem gerek.

"Peter, oraya vardığımızda bana neler yapacağımızı anlat."

Sıcak bir şekilde gülümsüyor. Peter ellili yaşlarında ve elimizdeki en kıdemli uzman psikologlardan biri. Gümüş rengi saçları kaç yaşında olduğuna dair tek ipucu; o olmasa otuzlu yaşlarında olabilirdi. Kendine gerçekten iyi bakıyor. Cinsel şiddet ve bu tür suçlarla ilgileniyor. Müşterilerinin çoğu erkek ve hapisanede. Bugün neden bir tanığa ihtiyacı olduğunu merak ediyorum.

"Coby Allender ile görüşüyorum."

Kaşlarımı çatтым. "Bu isim neden tanıdık geliyor?"

Gülümsüyor. "Seri katil olduğundan şüphelendikleri adam. On dört cinayetle suçlanıyor."

Gözlerim açıldı. "O mu yaptı?"

Omuz silkiyor. "Emin değilim. Adam hepimizden daha zeki. Şimdiye kadar tanıdığım en yüksek IQ'ya sahip. Bir suç ortağı olduğunu düşünüyorlar, bu yüzden beni sürekli bunu öğrenmeye gönderiyorlar. Merak etme. Bizimle odada olmayacaksınız; bir aynanın arkasında camdan bir görüşme odasında olacaksınız. Tüm seanslar kaydedilse de benimle gelecek bir tanığa ihtiyacım var. Hapishane politikası."

Başımı salladım. "Tamam. Bunu yapabilirim."

Oraya vardığımızda ofise kadar bize eşlik edildi ve üstümüz arandı. Burası sinir bozucu ve bu duvarların arkasında olmak bile kalp atışlarımı hızlandırıyor. Bir hastanenin parçası gibi görünen uzun bir koridora yönlendirildik. Orada iki gardiyanla tanıştırılıyor.

"Bu Natasha Marx. Bugün tanıklık edecek." Gülümsedim ve iki gardiyanın elini sıktım.

Uzun boylu ve güçlüler ve tam da kafamda canlandırdığım gibiler. İlk esmer adam elimi sıkı, "Memnun oldum. George Hamil." Gülümseyip başımı sallıyorum. İkinci gardiyan elimi sıkıyor, "Jesten Miller." Onun da elini sıkıyorum ve cinsel bir enerji şokuyla sarsılıyorum. Gözlerim onunkilerle buluşmak için havalanıyor ve o da bilmiş bir gülümsemeyle sırtıyor. *Hmm*. Elimi onunkinden çekiyorum.

"Merhaba," diye kekeliyorum, Jesten'e verdiğim fiziksel tepki karşısında şoka giriyorum. Uzun boylu, sarışın, iri ve kaslı. Thor gibi bir şeye benziyor. İnsanın akli almıyor. Koridorda ilerlemeye devam ediyoruz ve George ile Peter bana dönüyorlar.

"Sen Jesten ile git. O seninle tanık odasında kalacak." Jesten'e endişeyle gülümsüyorum ve o da sıcak bir şekilde başını sallıyor. *Tanrım*. Jesten beni başka bir uzun koridora götürüyor ve bir kapı açıyor. İkimiz de içeri giriyoruz, oda karanlık ve başka bir görüşme odasına bakan bir sıra koltuk var. Ben endişeyle bir yere oturuyorum, o da hemen yanımdakine. Lanet olsun, çok güzel kokuyor. Güzel Bay Stanton dışında üzerimde fiziksel bir etkisi olan tek erkek olduğunu fark ettiğimde ona garip bir şekilde gülümsüyorum.

"Demek adın Natasha?"

Başımı salladım ve gülümsedim. "Jesten, bu alışılmadık bir isim." Gözlerini deviriyor. "Evet, annem bir tripper."

Gülümsüyorum ve o da bana göz kırpmıyor. *Hmm*, o biraz sevimli. Yaramaz bir çocuk çekiciliği var. "Buraya daha önce gelmedin, değil mi?"

Kaşlarımı çattım. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Çünkü buraya sık sık ateşli psikologlar gelmez." Gözleri benimkilere kilitlendi. "Ve ben seni hatırlardım."

Benimle flört mü ediyor? "Um, hayır yapmadım. Bu benim için yeni bir şey." "Bundan şüpheliyim."

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?"

"Eminim tanıştığınız pek çok erkeği tahrik ediyorsunuzdur."

"Jesten, benimle flört mü ediyorsun?" Gülümsememi bastırmak için dudağımı ısııyorum.

"Kesinlikle. Ama sen doğru kazıyorsun." Bana arsızca sırtıyor. *Hmm*, bu adamda kesinlikle bir şeyler var.

"Olabilir." Kahretsin. Az önce bunu mu söyledim? Şimdi de ben flört ediyorum.

Görüşme odasının kapısı açılırken gülümsüyor ve tekrar göz kırpmıyor. Peter ve George'un odaya girişini izliyorum. Sonra elleri kelepçeli bir mahkûmun odaya girişini izliyorum, Coby Allender. Sırtımdan aşağı soğuk bir ürperti akıyor. Peter'a bakışından anladığım kadarıyla gergin ve çok zeki biri. Cama bakıyor ve bir öpücük konduruyor. Küstahça arkama yaslanıyorum.

"Seni göremiyor. Sadece kafanı karıştırmaya çalışıyor," diyor Jesten.

Sinirli bir şekilde başımı sallıyorum, "Biliyorum." İşe yarıyor - bu durum beni korkutuyor. Sonraki kırk dakika boyunca Coby Allender'ın Peter'ın söylediği her şeyi nasıl manipüle ettiğini izliyorum. Bu adam çok zeki ve süper sinir bozucu. Bu röportajın ilgimi çektiğini fark ettim. Gerçekten ilginç. Geçen yıl Kriminoloji okumak için yarı zamanlı olarak üniversiteye dönmeyi düşünmüştüm ama vazgeçtim. Belki de tekrar düşünmeliyim. Sonunda Jesten tarafından odadan çıkarıldım ve koridorda

Peter'ı bekledik.

"Peki, bana numaranı verecek misin?"

Gözlerimi kocaman açtım. "Hayır, çalışıyorum. Bu hiç profesyonelce değil." Sırıttıyorum, saklayamıyorum

o.

O da gülümsüyor, "Yine de benden hoşlanıyorsun. Bunu söyleyebilirim."

Be "Ben... seninle ilgilenmiyorum. Kendi başınasın." Önümdeki arsız, ateşli örneğe genişçe gülümsüyorum

n. "Senden hoşlanıyorum. Hapishanede başka bir görüşme için geri gel. tanık tarihi."

Gülüyorum, "Tanık randevusu. Az önce randevuya mı çıktık?" Gülüyor ve başını sallıyor. "Evet. Sıcaktı, değil mi?"

Tekrar gülüyorum. "Tamamen ateşli." Gözlerimi deviriyorum. Peter dışarı çıktı, "Gitmeye hazır mısın?"

Başımı salladım ve Jesten'e gülümsedim, "Sonra görüşürüz." O da gülümsüyor ve bana göz kırpmıyor. "Bundan emin olabilirsin." Hmm.

Pahalı suratlı biriyle birlikte olmanın sorunu da tam olarak bu. Beklediğim zaman beni hiç aramayan tam bir kazık surat. Salı akşamı saat 21.00 ve ben Oscar'ın yerinde kızları bekliyorum. Abbie iş kıyafetleriyle ilk gelen oldu ve ben de spor kıyafetlerimin içinde kendimi yetersiz hissettim.

"Merhaba, Bridg nerede?" Gülümsüyor ve ben de güzel dostlarımın bunu benim için bir perspektife oturtacağını bildiğim için anında kendimi daha iyi hissediyorum. Onlarla konuştuktan sonra kendimi hep daha iyi hissederim.

"Henüz burada değil," diye cevap veriyorum. Başını sallıyor ve yanımdaki deri koltuğa uzanıyor. "Kahve içtin mi?" Boş fincanıma bakıyor. Başımı sallıyorum. "Evet, kendimi meşgul tutmaya çalışıyorum."

Sempatik bir hareketle bacağımı ovuyor. "Yani hâlâ aramadı mı?" Başımı sallıyorum. "Hayır ve arayacağını da sanmıyorum."

"Mmm," diye cevap veriyor, "lezbiyenliği tamamen anlıyorum biliyorsun. Erkeklerden gördüğümüz tüm bu saçmalıklarla uğraşmak zorunda olmadığımızı düşünsene."

"Biliyorum, doğru," diye cevap veriyorum. Bridget içeri giriyor, oh hayır, aşk gemisine geri dönmüş. Abbie ve ben birbirimize gözlerimizi deviriyoruz.

"Merhaba, geciktiğim için üzgünüm. Jim ve ben az önce birlikte Tayland yemeği yedik," diyor. "Jeremy'yi kastetmiyor musun?" Abbie kesin bir dille sorar.

"Ah evet," diye gülümser. "Ben ona Jim demeyi seviyorum." Tezgâha doğru bakıyor ve Abbie parmaklarını boğazına sokarak 'hasta olacağım' taklidi yapıyor. Bir kıkırdamayı bastırıyorum.

"Ee, Tash, aradı mı?" elini dizime koyuyor ve ben başımı sallıyorum. "İşte bu, terk et şu aptal kıcı."

Gülümsüyorum. "Gerek yok. Görünüşe göre zaten onun tarafından terk edildim."

"Ne aptalım," diye gözlerini deviriyor. "Pazar günü ne oldu? Tüm detayları istiyorum," diyerek öne

doğru oturur.

"Şey, alışverişe gittik, sonra kavga ettik, sonra barıştık ve sonraki altı ya da sekiz saat boyunca seks yaptık."

"Sekiz saat mi?" Abbie tükürüyor. Kahvemden bir yudum alırken gülümsüyorum. "Lanet olsun, Viagra mı kullanıyor?" Omuz silkiyorum, "Hiçbir fikrim yok. Onun için neyin normal olduğundan emin değilim."

"Kırk dakikam varsa şanslıyım," diye tersliyor

Bridget. "Ee, nasıldı? Görüldüğü kadar iyi mi?"

"Abbie," diye çıkışıyorum. "Öyle değil," diye gülümsüyorum, yine de rapor verebileceğim için duyduğum sevinci gizleyemiyorum.

Bridget çay kaşığını bana doğrulttu. "Sakin bizden bir şey saklamaya kalkma.

Ayrıntılara ihtiyacımız var." "Şöyle diyelim, Pazartesi günü kendimi iyi ve tamamen kullanılmış hissettim ve boğazım ağrıyordu." "Boğaz ağrısı. Tanrım, bütün gece kafa mı buldun?" Bridget yüzünü buruşturdu.

Gülüyorum. "Hayır, çılgılık atmaktan boğazım ağrıyordu. Sanırım beni orgazmla öldürmeye çalışıyordu." Abbie alnını silerken salonda erime taklidi yapıyor. "Öldür beni şimdi. Yatakta harika olduğunu biliyordum. Nasıl bu kadar şanslı olabildin, sürtük?" diye çıkışır.

Kıkırdıyorum, "Dürüst olmak gerekirse, sanırım onsuz gitmeyi tercih ederdim. Şimdi neleri kaçırdığımı biliyorum ve inanın bana kızlar, Bay Stanton'dan sonra gidecek hiçbir yer yok. O tam bir paket." Çok vasat bir erkekle tanışacağımı ve o günün ne kadar moral bozucu olacağını düşünürken alnımı ovuşturuyorum.

"Peki seni arayacağını söyledi mi?"

"Hayır, bana sadece bir gece birlikte olabileceğimizi söyledi." "Peki neden aramasını bekliyorsun?" Abbie kaşlarını çatır.

Omuz silkiyorum. "Muhtemelen hüsnükuruntu. Sana söylüyorum, o da bunu hissetti. Bana taptığını söyledi. Aslında, hayır, bana taptığını söyledi." Elimini çenemin altına koyuyorum ve hatırladıkça kendimden geçerken derin bir nefes alıyorum.

"Unutmuşum, mürekkep hakkında ne dedi?"

"Kulağa garip geliyor ama benim yerimde olsaydın öyle olmazdı." Neden bilmiyorum ama detaylandırmaktan utanıyorum. "O... onu yirmi birinci yaş günümde bana doğum günü hediyesi olarak aldı."

"Siktir git," diye tersliyor

Bridget. "Biliyorum, doğru," diye başımı sallıyorum.

"Seksi ve duygusal biri," diye iç geçiriyor Abbie. "Sanırım ben de ona aşığım." "Ben de," diye ekliyor Bridget.

"Bu durumda üç kişi oluyoruz," diye inliyorum başımı salona yaslarken. "Ne yapacağım ben şimdi?"

"Onu çılgına çeviren şey," diye ekliyor Abbie. Omuzlarımı silkiyorum. "Kontrolünü kaybettiği bir nokta var mıydı?"

"Edepsiz konuşmayı seviyor," diye fısıldıyorum, biraz utanarak. İkisinin de gözleri parlıyor. "Ne? Ne dedin sen?"

"Oraya gitmeyeceğim," diye kıkırdıyorum. "Ama C bombasını düşürdüm." "Şaka yapıyorsun," diye gülüyor Bridget. "O kelimedenden nefret edersin."

"Biliyorum," diye gözlerimi ovuşturuyorum nasıl sevdiğini hatırlarken. "Aslında bu onu çok heyecanlandırdı, kontrolünü tamamen kaybetti. Beni karanlık tarafa götürdü... ve hızlı bir trene binip geri dönmem gerekiyor." "Aklını kullan Tash, eğer edepsiz konuşmalar yüzünden kendini kaybederse." Abbie'nin telefonuna bir mesaj gelir ve Abbie mesajı okur.

"Şaka yapıyorsun," diye tersliyor, "Bıktım artık."

"Sorun nedir?"

"James o tünel amcığıyla takıldı ve şimdi benden bu gece eve gelmememi istiyor, böylece çok gürültü yapabilecek. Bunu unutabilir."

"Neden bu kızdan yine nefret ediyorsun?" "Çünkü onun parasının peşinde." "Bunu nereden biliyorsun?"

"İş yerindeki bir kızın erkek kardeşi birkaç yıl önce onunla birlikte olmuş ve görünüşe göre olaydan sonra kız ona altı ay boyunca dehşet saçmış. Eskiden üst sınıf bir striptiz kulübünde striptizciymiş. Şu anda lüks bir fahişe ya da öyle bir şey olması beni şaşırtmaz ve ona güvenmiyorum."

"Yine neye benziyordu?" Bridget soruyor.

"Karamel sarışın, güzel. Katil bir vücut, ama sana söylüyorum kız şeytan. Eğer ona zarar verirse, o kaltağın karnını saç fırçasıyla deşeceğim."

Hepimiz gülüyoruz. Arkadaşlarımla birkaç saat geçirirsem üzerime çöken korkuyu unutabileceğimi biliyordum - midemdeki hasta top bana onun yatağının direğindeki bir başka çentik olduğumu söylüyor, sadece eski zamanların hatırına geri döndüğü bir çentik.

Çarşamba, saat 12.00-Sıcak gözyaşları kulaklarıma akarken yatakta sırtüstü yatıyorum. Saat 10.00'dan beri burada yatıyorum ve hala uyuyamıyorum. Bütün gün bir şey yemedim ve gümbür gümbür bir baş ağrım var. Zihnim sürekli durumu değerlendiriyor. Şu anda başkasının kollarında mı? Yatağında biri mi var? Belki de bana başkasıyla birlikte olmayacağına dair söz verdiğinde zaten biriyle görüşüyordu. Tabii ki başkasıyla birlikte, kimi kandırıyorum ki? Göğsüm fiziksel olarak acıyor.

Perşembe 21.00 - Dün günün büyük bir bölümünde aralıklı olarak ağladıktan sonra kalbim kırıldı. Gerçeklik, kaltak, beni fena çarptı. Aramayacak. Belli ki aynı şeyleri hissetmiyor. Paylaştığımız kimyayı tamamen hayal ettim, hayır aslında hissettim. Sadece o hiçbir şey hissetmiyordu. Bir aile boyu çikolata yedikten sonra spor kıyafetlerimle salonda oturuyorum. Dürüst olmak gerekirse, neden spor salonuna gitmeye zahmet edeyim ki? Ne anlamı var ki? Midem bulanıyor ve bunun içine girmek üzere olduğum şeker komasıyla hiçbir ilgisi yok. Duş alıyorum, bornozumu giyiyorum ve kendime bir kadeh şarap dolduruyorum. Balkona çıkıyorum ve gündüz yatağıma oturup altımdaki şehir ışıklarının parıltısını izliyorum ve başıma sardığım havluyla koşturma seslerini dinliyorum. Ne yapmalıyım? Cevabı biliyorum ama onu nasıl unutabilirim ki? Keşke geçen hafta sonu hiç yaşanmasaydı. Başa çıkamadığım acı verici duyguları yeniden yüzeye çıkardı.

Bundan daha güçlü olduğumu sanıyordum. Hayatım karmakarışık.

Bir saat sonra e-postalarımı kontrol etmek için telefonumu ve gözlüğümü alıp balkondaki yerime dönüyorum. Otuz dakika boyunca telefonuma baktım. Onu aramalı mıyım? Aramamam gerektiğini biliyorum ama ne yapmalıyım? Gerçekten kendimi bu duruma sokacak mıyım? Bu bekleme saçmalığı yerine beni reddetmesini tercih ederim, bu beni öldürüyor. Kelimeleri söylediğini duymak istiyorum. Beni reddettiğini söylemesini istiyorum.

beni istemiyor. Bu acı sözleri duymayı düşünürken bile gözlerim doluyor. Ancak o zaman hayatıma devam edebilirim. Ancak o zaman iyileşmeye başlayabilirim. Bu şekilde devam edemem... Mesaj atıyorum:

Neden beni aramıyorsun?

Birden korkmaya başladım, ne yapıyorum ben? Telefonumdan hemen bir mesaj geldi:

Nedenini biliyorsun.

Ben de mesaj atarım:

Sesimi duymak istemiyor musun?

Bu kadar muhtaç görüldüğüm için anında pişman oluyorum ama cevaplara ihtiyacım var. Telefonum yine ötüyor:

Her şeyden çok!!!

Ayağa kalktım. Ne! Sesimi her şeyden çok duymak istiyor... Ünlem işaretleriyle. Dört gündür ilk kez kendimi telefonuma gülümserken buluyorum. Mesaj atıyorum:

Başka bir gece bebeğine ihtiyacım var. Bunu yapamam.

Kahretsin, çok mu ileri gittim? Bu kesinlikle muhtaçlık. Yüzümü berbat ettim. Lanet olsun, kimin umurunda, ben lanet olası bir muhtacım. Telefonum yine ötüyor:

DNA'mı değiştiremem, Natasha.

Kalbim sıkışıyor. Kuzen meselesi. Ne kadar uğraşırsam uğraşayım, bu benim de değiştiremeyeceğim bir şey. Gözlerim yaşla doluyor. Cevap yazıyorum:

Çok fazla düşünüyorsun.

Cevap vermesini bekliyorum ama cevap vermiyor. On beş dakika geçti ve hala cevap yok. Ellerimi çınlatarak yürümeye başlıyorum. Kırk beş dakika sonra, hala bir şey yok. Kalbim kırık bir şekilde ona son bir kez mesaj atıyorum:

Anahtarlığına evimin anahtarını koydum. Lütfen kullan. xxxxx

Bir buçuk saat ve ikinci bir umutsuzca sıcak duştan sonra yatağa düştüm. Bu kadar, denedim. O kuzen olayının peşini bırakmıyor ve ben de koşulları değiştiremiyorum. Pes ediyorum. Bu değiştiremeyeceğim, yorucu bir durum. Tam uykuya dalıyordum ki anahtarın kapıma girdiğini duydum.

Kahretsin, geldi.

BÖLÜM 12

ZIPLIYORUM VE sonra yatağa geri zıplıyorum. Kahretsin, uyuyormuş gibi mi yapmalıyım? Tekrar zıpladım, uyuyamadım. Tekrar uzanıyorum. Lambamı yakıyorum ve anahtarlarını antredeki masaya bırakıp yatak odama doğru yürüdüğünü duyuyorum. Kalbim boğazıma düğümleniyor. İşte o zaman onun varlığının yoğunluğunu hissediyorum. Vücudu kriptonit gibi ısı yayıyor, vücudum anında gücünü kaybediyor ve onun bakışları altında yumuşuyor. Yuvarlanıyorum ve birbirimize sessizce bakıyoruz, gerginlik havada asılı duruyor. Elimi ona doğru uzatıyorum ve o da elimi tutup sessizce yatağında yanıma oturuyor.

"Bu kadar çok düşünmeyi bırak bebeğim," diye fısıldıyorum.

"Hayır," diye yanıtlıyor. "Yeterince düşünmüyorsun presh. Bu yanlış Natasha. Bunu yapmamalıyız."

"Josh, eğer bu kadar yanlışsa, neden bu kadar doğru hissettiriyor?" Elinin arkasını öpüyorum. Temas edince gözlerini kapatıyor. "Geçen gece neden veda etmeden gittin Josh?" Başını eğiyor.

"Melbourne'a sabah 5.30'da uçağım vardı ve kardeşlerim burada, unutma." Hüzünlü bir gülümsemeyle başımı salladım. Doğru, bunu unutmuştum.

Yorganı geri çekiyorum. "Gel ve benimle yat."

Gözleri bedenimi tarıyor ve çarpık bir gülümseme takınıyor. "Sana pazen pijamalarını atmanı söylediğimi sanıyordum."

Ben de sırtıyorum. "Çok rahatlar. Aklımda sana da almak var, böylece birbirimize uyabiliriz." Gülümsüyor ve giyinik bir şekilde yanıma uzanıyor.

"Yatarken kot mu giyiyorsun?" diye soruyorum. "Hayır, kalmıyorum," diye cevap veriyor.

Kalbim sıkışıyor. "Neden kalmıyorsun, Josh?"

"Tash, kes şunu. Buradayım çünkü gelmemi sen istedin. Kavgaya etmek istemiyorum." Onu kucaklarken başımı sallıyorum ve parmaklarımı saçlarında gezdirmeye başlıyorum. Kollarımın arasında rahatlıyor. Bana doğru eğilirken boynumu hafifçe öptüğünü hissediyorum.

"Bu gece benimle kalabilir misin? Seks yok," diye fısıldıyorum. "Seks yok," diye tekrarlıyor.

Başımı sallıyorum. "Josh seninle sadece seks için birlikte olmak istemiyorum... seks harika olsa bile."

Kaşlarını kaldırırken "Harika," diye gülümsüyor.

"Benimle ne için birlikte olmak istiyorsun, Tash?" Doğru cevabı düşünmeye çalışırken sessiz kalıyorum. Bu sorunun cevabının onun için önemli olduğunu biliyorum. Bunu hissedebiliyorum.

"Seni özledim, Josh. Seninle olmak bile beni daha iyi hissettiriyor. Bunu açıklayamam. Sen benim ilacımsın ve beni sakinleştiriyorsun. Sen yanımdayken endişelenmeyi bırakabiliyorum." Anlamış gibi başını sallıyor ve boynuma daha sıkı sarılıyor.

"Sadece sarıl bana bebeğim," diye fısıldıyorum. "Bu gece beni bir daha bırakma. Buna dayanamam." Parmaklarımı nazikçe saçlarının arasından geçirip boynunda aşağı yukarı gezdiriyorum ve alnına hafifçe bir öpücük konduruyorum. Vücudunun gevşediğini hissedebiliyorum. Onun da içsel çalkantılardan muzdarip olduğunu ve sadece benim yanımda olmasının ona iyi geldiğini hissediyorum. Pazar gecesi onun kollarında olduğumdan beri gerçekten rahatlamamıştım ve bu iyi hissettiriyor. Evimde gibi hissediyorum. Daha önce hiç bu kadar doğru sözler söylenmemiştir - o benim ilacım ve onun yanımda olması bile kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor. Parmaklarımı saçlarında ve boynunda gezdirmeye devam ediyorum. Düzenli nefes alıp vermesi bana uykuya daldığını haber veriyor, çok yorgun olmalı. Çok yorgun. O da mı iyi uyuyamıyor? Bu gece yanımda olan adamın Pazar gecesi tanıştığımdan farklı bir adam olduğunu fark ettiğimde vücudumda bir tedirginlik hissi oluşuyor. Pazar gecesi tanıştığım adam baskın, kendinden emin ve duygularını kontrol eden biriydi. Kollarımda uyuyan adam nazik ve kırgın ve ona karşı koruyucu bir içgüdü hissediyorum. Hatırladığım güzel Josh bu. Aşık olduğum kişi. Belli ki kişiliğinin iki farklı yönü var. Biri güçlü diğeri zayıf, sanırım hepimizde olduğu gibi. Benim de iki yanım var: Hayatımın her alanında güçlüyüm, konu ona geldiğinde hariç.

Kolumdaki ağrı zonklayınca irkilerek uyanıyorum; uykuya dalmışım. Uyuyakalmış olmalıyım. Josh hâlâ kollarımın arasında uyuyor. Gülümsüyorum ve nazikçe alnından tekrar öpüyorum. Yavaşça altından sıyrılıyorum ve banyoya gidiyorum. Mutfığa giderken fuayenin önünden geçiyorum ve yan masamda onun telefonunu ve anahtarlarını görüyorum. Yapmamalıydım ama elimde değil, yanına gidip telefonunu alıyorum ve kaydırarak açıyorum. Kilitli değil. *Kahretsin*. Etrafıma bakındım, bunu yapmamalıydım. Yaramaz bir çocuk gibi hissediyorum. Mesajlarına baktım, son gönderdiği mesaj şöyleydi:

10.45'ten Ben'e: Kız

arkadaşımın evindeyim.

RAHATSIZ ETMEYİN

Gülümsüyorum, ben onun kızı mıyım? İçimi bir heyecan dalgası kaplıyor, kendimi liseli bir kız gibi hissettiriyor.

Anahtarlığına evimin anahtarını koydum.

Lütfen kullanın.

XXX

Aramızdaki sonraki birkaç mesaja göz gezdiriyorum.

11.15'ten Adrian'a: Dışarıdayken bana bir kahve getir.

Kaydırmaya devam ediyorum, burada ilginç bir şey yok.

Pazartesi sabah 7.30'da Adrian'dan:

Cinderella'dan bir mesaj mı bekliyorsun?

Pazartesi sabahı, yani beni terk ettikten sonra. Benim aramamı mı bekliyordu? Elbette beklemiyordu. Kaşlarımı çatıyorum, bu kafa karıştırıcı. Mesajlardan çıkıyorum ve resimlere giriyorum. Uyurken çekilmiş bir fotoğrafım var. Çıplak olduğuma göre Pazar gecesi olmalı. Hmm, sessizce çekilmiş bu fotoğraftan memnunum. Sonra düğünden yüzümü parçalayan bir gülümsemenin yüzümü parçaladığı beş fotoğrafım var. Adrian'ın parmağını kameraya doğru uzattığı bir fotoğraf, belli ki hiç etkilenmemiş. On at fotoğrafı ve sonra atlardan biriyle güzel sarışın bir kızın fotoğrafı var. Bu da kim böyle? Belki de atın fotoğrafıdır. Beni dehşete düşüren bir sonraki fotoğrafta kız tek başına gülümsüyor. Kız... büyüleyici. Dışarıda, belki de bir piknik örtüsü üzerinde çekilmiş doğal bir fotoğraf. Birkaç at fotoğrafı daha ve sonra sarışının bir başka fotoğrafı, bu sefer bir teknede. Ne oluyor lan? Kim bu kız? Bana kimseyle çıkmadığını söylemişti. Yalan mı söylüyordu? Pikniğe ve tekne gezintisine çıkmak benim kitaplarımda kesinlikle bir randevudur. Telefonunda toplamda yirmi fotoğraf var ve bu kız en iyiler arasında ve şimdi kim olduğunu bile soramıyorum çünkü varlığından haberim bile olmaması gerekiyor. Kendimden öğrenerek telefonu kapattım. Müşterilerime her gün 'Burnunuzu sokmayın çünkü sadece kendinizi üzersiniz' diyorum. Eğer bir ilişkide güveniniz yoksa hiçbir şeyiniz yoktur. Ne saçmalık. Bir bardak su alıyorum ve lavaboda kendimi sakinleştirirken içiyorum. Muhtemelen bir arkadaşır. İçgüdülerim bana aksini söylüyor. Ne aptalım, bunu neden yaptım? Yatak odasına dönüp Josh'ın yattığı tarafa doğru yürüyorum. Lambayı kapatmaya giderken Joshua'nın kıyafetlerinin yerde olduğunu görüyorum. Fark etmemiş gibi yaptım ve battaniyeleri geri çekmeye gittim.

"Pijamaları çıkar," diyor karanlık bir şekilde. Gülümsüyorum ve kaşlarımı kaldırıyorum. "Şu andan itibaren yatağımız pijamasız bir bölge," diye nefes alıyor.

"Öyle, değil mi?" Kaşlarımı kaldırıyorum. Yatağımız, kulağa hoş geliyor.

"Peki neden pijama giyemiyorum?" Üzerimdekileri çıkarıp yatağın kenarına oturuyorum. Elini popomdan sırtıma, boynuma doğru uzatıyor ve ensemden tutup başımı saçlarımdan geriye çekiyor. "Çünkü ben pijamayla sevişmem," diye nefes alıyor boynumu sertçe ısırırken. Tüylerim diken diken olurken gözlerimi kapatıyorum. Baskın Bay Stanton'ı çok seviyorum. Tanrıya şükür bu gece beni ziyarete geldi. Endişelenmeye başlamıştım.

Yine yalnız uyanıyorum. Ancak geçen Pazar gününden bu yana hissettiğimden çok daha iyimserim. En azından artık hayal etmediğimi biliyorum; orada bir şey vardı. Dün gece savunmasını kısa süreliğine kapatması, özlediğim adamın bir anlık görüntüsünü görmemi sağladı. Sanırım o da bununla mücadele ediyor. Kahve makinemi çalıştırmak için dışarı çıktığımda mutfak tezgahının üzerinde bir not buldum.

**Uyudum, erken
buluşma Josh
xx**

Notu aldım ve gülümsedim. İşler yoluna giriyor ve bana iki öpücük verdi. Belki de her şeye rağmen umut vardır, ne için umut, emin değilim. Bütün günümü hayal kurarak ve önceki geceyi anarak geçiriyorum, aptal yüzümdeki gülümsemeyi zorlukla siliyorum. İş yerinde mola verdiğimde, kendime hiç izin vermediğim bir şeyi yapıyorum. Google'da kuzen ilişkilerini araştırıyorum. Ben

Bu konuda sayfalarca yazı bulmak beni hayrete düşürdü. Bu gerçek mi? Yarım saat boyunca gözlerimden yaşlar akarak Kuzen Aşkı adlı bir web sitesine takılı kaldım. Yasak gerçek aşk hikayeleri. Yanlış bir şey yapmayan ama yanlış kişiye aşık olan insanlar - aslında yanlış kelime seçimi, ailelerinin yanlış olduğunu düşündüğü bir kişi. Hikâyelerin birçoğu bizimkileri yansıtıyor; genç yaşlarında aşık olmuşlar ve bunu bastırmaya çalışmışlar, ancak yirmili yaşlarında duyguları yeniden ortaya çıkmış. Benim gibi, insanların çoğu zulüm korkusuyla ailelerine açılmamış. Kuzenleriyle evlenen ünlü kişilerin listesini okudum:

Kraliçe Elizabeth ve Prens Phillip

Albert Einstein

Greta Scacchi

Kevin Bacon

Rudi Giuliani

Jesse James

Franklin D Roosevelt

Thomas Jefferson

Charles Darwin Jerry

Lee Lewis

Johann Sebastian Bach.

Tüm zamanların en parlak beyinlerinden bazıları kuzenlerinden etkilenmiştir. Ben ucube değilim. İngiltere Kraliçesi kuzeniyle evli. Kim bilebilirdi ki? Siteden içim buruk bir şekilde ayrılıyorum ama yalnız olmadığımı ve başkalarının da aynı şeyleri hissettiğini bilmek beni biraz olsun rahatlatıyor. Keşke Josh'un nasıl hissettiğini bilseydim, yani gerçekten nasıl hissettiğini. Bana taptığını biliyorum ama bu yeterli mi? Tapmak aşk değildir. Her ne kadar öyle olmasını istesem de.

BÖLÜM 13

Bridget kaldırımını işaret ederken, "Şuraya çek," diyor. Saat 22.30 ve Abbie ile ben İtalyan yemeği randevumuzdan sonra onu Jeremy'nin evine bırakıyoruz. Çok yorgunum. Esniyorum. Araba durdu ve kadın arabanın kapısını açmış Abbie'yle taze makarna yapmaktan ya da aynı derecede sıkıcı bir şeyden bahsediyor. Gözlerimi ovuşturuyorum.

"Siz ikiniz acele edebilir misiniz?" Başımı direksiyona yaslarırken kaşlarımı çatıyorum. Delirmek üzereyim. Sonunda işlerini bitirdiler ve caddede ilerlemeye başladık. El çantamdan Rhianna'nın 'Diamonds' şarkısı yükseliyor.

"Kahretsin, getir şu Abbs'i," diye çıkışıyorum.

Çantamı karıştırdıktan sonra cevap verdi. "Merhaba... Hayır, ben Abbie... evet, bir saniye bekleyin... Kim arıyor lütfen?" Elini telefonun üzerine koydu.

"Ben Adrian."

"Kim?" Kaşlarımı çatıyorum. Omuzlarını kamburlaştırıyor. "Adrian."

"Oh kahretsin. Josh'ın Adrian'ı." Hemen arabayı kenara çektim. Telefonu kaptım. "Merhaba, ben Natasha." Kahretsin, öğretmen gibi konuşuyorum.

"Merhaba Natasha, rahatsız ettiğim için özür dilerim. Ben Adrian, meşgul müsün?" Kaşlarımı çattım, bu garip bir soru. "Sadece... Acaba bana yardım edebilir misin?"

"Elbette, Adrian. Her şey yolunda mı?" "Pek değil, Josh'la ilgili."

Kalbim göğsümde zıplıyor.

"Neyin var?" Kendimi tutamadım.

"Hayır, sorun yok. Çok uzun bir öğle yemeği yedik ve Rocks'ta bir bardayız." Josh'u adi bir barda sarhoş hayal ederken gülümsüyorum. "Her neyse, Josh'un geçen gece kavga ettiği adam... senin arkadaşın."

"Todd," diye bağırdım.

"Evet, yaklaşık kırk dakika önce ortaya çıktı."

"Doğru," diye irkildim.

"Şu anda sadece birbirlerine bakıyorlar." "Josh kiminle?"

"IBM'den iki yönetici arkadaşı." Aklım dakikada bir milyon mil hızla ilerliyor. Bu kesinlikle iyi bir şey olamaz. "Neyse, Josh az önce tüm korumalara bardan çıkmalarını emretti ve eve gitmemi istedi."

Gözlerim şişti. "Bu anormal mi?"

"Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı." Lanet olsun, birbirlerini öldürecekler.

"Kulağa kötü geldiğini biliyorum ama gelip onu alabilir misin? Bir kavgaya daha karışırsa vizesi etkilenir. Bu salak onu zaten saldırı suçundan içeri tıktı."

"Tamam. Yoldayım. Sen neredesin?"

"Teşekkürler. Rocks'taki Observer'dayız." Lanet olsun. Telefonu kapattım ve manyak gibi sürmeye başladım. "Neler oluyor?" Abbie kaşlarını çatı.

"Todd, sık kafalı, Josh'ın içki içtiği yere geldi." "Kahretsin, bu iyi olamaz."

"Biliyorum, zaten korumalarına Observer Hotel'den çıkmalarını emretti. Bir kavgaya karışacaklar."

"Siktir," diye irkildi Abbie.

"Biliyorum," diye çıktım. "Tamam, bir plan yap." "Plan mı?" diye kaşlarını çatıyor. "Planlar konusunda umutsuzum."

"Sadece bir tane düşün." Hızlandığımda önüme bir taksi çıkıyor ve onu kaçırmak için direksiyonu kırıyorum. "Oraya canlı varmak istiyorum, biliyorsun."

Konsantre olurken dilim dışarı sarkıyor. Elimi kaldırıyorum. "Tamam, anladım. Takım için bir tane alacaksın."

"Huh," diye kaşlarını çatıyor.

"Todd'u oradan çıkarman gerekiyor, bu yüzden... takım için bir tane al." Bir kahkaha patlattı.

"Todd'u kurtarmak için onunla yatmamı istiyorsun."

Arabayı sürerken ona gülümsüyorum. "Lütfen şimdi ahlaksız olma. Sana ihtiyacım var."

"Tanrım, sakın olur musun? Todd'la zaten yattım ve bunu tekrar yapmak istemiyorum."

Ayağımı frene bastım ve ikimiz de ileri atıldık.

"Eeww, bana o yarım yamalak saniyelerle tuzak mı kurmaya çalıştın?" Çok utandım. "Onun seri katil olmadığını başka nasıl bilebilirdim ki?"

"Sana söyleyecek sözüm yok, aslında evet var. İğrençsin."

Bana o sinsî sürtük gülümsemesiyle gülümsüyor ve ben tiksintiyle ürperiyorum. Tanrıya şükür Josh beni kurtardı, neler olabileceğini düşündükçe ürperiyorum. Ömür boyu yara bere içinde kalırdım. Bara vardık ve arabayı park ettik. Kollarımızı kavuşturarak bara yaklaştık. Adrian bizi gördü.

"Tanrıya şükür buradasın," diye gülümsüyor. Tam o sırada ön tarafta üç iri yarı korumayı görüyorum. "Kim bunlar?" Çenemle üç adamı işaret ediyorum.

"Bu Thomas, Josh'un koruması."

Kaşlarımı çatı. "Ben nerede?"

"Cenaze için Amerika'daki evine gitti." Gülümsüyorum ve elini sıkıyorum. "Diğer ikisi de Josh'un arkadaşlarının korumaları."

"Josh'ın arkadaşları ne iş yapıyor?"

"IBM'de yöneticiler." Abbie daha da saçma bir zenginliğe işaret edencesine gözlerini deviriyor. Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum, ne demek istediğini tamamen anlıyorum. Pencereden bakıyorum ve Josh'un Todd'a doğru yürüdüğünü görüyorum. Muhtemelen on beş bin dolarlık bir takım elbise giyen Joshua Stanton kadar güçlü bir adamın bir barda, bir domuz çiftçisi gibi kavgaya hazır olduğunu düşünmek gerçekten gülünç. Endişeyle bara girdim ve doğruca iki adamın yanına gittim. Josh'un arkasına geçtim ve ağzından çıkan kelimeleri duydum.

"Ne sikime söyledin o zaman?"

"Seni kızdırmak için, ve işe yaradı değil mi?"

"Şansını zorlama yoksa böbreğini kusarsın." Onurumu savunan parlak zırlı şövalyemin sesi kalbimi ısıtıyor.

Elimi sırtına koydum. "Merhaba bebeğim." Dönüp kaşlarını çatıyor, beni görünce şok oluyor. "Tash, burada ne işin var?" diye mırıldandı. Aman Tanrım, sarhoş. Gülümsüyorum.

"Seni eve götürmeye geldim bebeğim," diye fısıldıyorum kulağına. Gülümsüyor ve bana doğru eğiliyor. Aynı anda Abbie Todd'un elinden tutuyor ve onu dans pistine sürüklüyor. Yanımdan geçerken ona göz kırpmıyorum. Todd kaymağı yiyen kedi gibi görünüyor ve güzel arkadaşım tarafından yanından uzaklaştırıldığı için oldukça mutlu. Elbette bu o kadar kolay olmayacak, değil mi? Josh gülümseyerek beni kucaklıyor ve hemen boynumu emmeye başlıyor. Geri çekiliyorum.

"Aşağı çocuk," diye fısıldıyorum. O sırada odanın karşısındaki çok pahalı takım elbiseli iki adamı fark ediyorum.

Josh beni arkadaşlarının yanına sürükledi.

"Bu Natasha," diyor elimin arkasını öperken. Gözleri daha önce görmediğim bir bakışla yüzümde geziniyor. Sarhoş Josh'u seviyorum, oldukça çekici biri.

"Showstopper, tanıştığımıza memnun oldum," diyor adamlardan biri elimi sıkmak için elini uzatırken. Kaşlarımı çatıyorum ve Josh ile diğer adam kahkahalara boğuluyor.

"Showstopper mı? Ne diyeceğimi bilemediğim için üzgünüm." Kaşlarımı çatıyorum.

"Biz," diye onu ve arkadaşını işaret ediyor, "senin adını Showstopper olarak değiştirdik." Josh bir kez daha utanmadan elimin arkasını öperken kaşlarımı çatıyorum. Erkeğimin bu sevimli halinden kesinlikle hoşlanıyorum.

"Sen bir gösteri yıldızısın çünkü bu gece striptiz şovuna gitmemize izin verilmedi çünkü," sözünü vurgulamak için iki parmağını havaya kaldırdı, "Natasha bundan hoşlanmazdı." Bana gülümserken göğsümü dürtüyor. Gerçekten. Bu yeni bir haber. Josh'a gülümsediğimde yüzüm kızarıyor ve beni kucaklayıp alnımdan öpüyor. Gülümsüyorum, biraz utanıyorum ve ne diyeceğimi bilemiyorum. Tam isabet; bu gece striptiz kulübüne gitse kafayı yerdim. İki adam kıkırdıyor ve Josh eğilip yüzümü tutuyor.

"Sana tapıyorum." Sonra beni yakaladı ve iki arkadaşının önünde diliyle öpmeye başladı. Tamam, şimdi sevimli PDA'dan pek emin değilim, çok ileri gitti. Geri çekildim ve durmasını işaret etmek için ona gözlerimi kocaman açtım. Kıkırdıyor ve tekrar elimi öpmeye başlıyor. Tanrım, çok dokunaklı ve aşırı sevecen. İki adam gülüyor ve biri diğerinin eline elli dolarlık bir banknot sıkıştırıyor.

"Sana söylemiştim. Altı ay sonra evlenmiş olacak." Neyse ki Josh bunu duymadı. Parmaklarım ağzındayken herkesin içinde benimle sevişmeye çalışmakla meşgul. Oh Tanrım, onu

ya da bilardo masasında oynamaya çalışacak. Onu kapıya doğru çekip serin havaya çıkarıyorum ve merdivenlerden aşağı yuvarlanıyor.

"Ne kadar içtin, bebeğim?" Kıkırdıyorum ve tökezliyor. "Çok fazla."

"Eve gidiyoruz," diye anons ediyor korumalara ve onlar da aferin dercesine bana gülümsüyorlar.

"Anahtarlarımı arkadaşşıma verir misin lütfen?" İri yarı adam gülümseyip başını salladı ve barın içinde kayboldu. Abbie anahtarları alıyor, gülümsüyor ve bana başparmağıyla onay veriyor. Muhtemelen bu gece Todd'la birlikte olacak. Yuk, yani oraya gitmiyorum. Josh ve ben, onun kolu omzuma dolanmış halde limuzinine doğru tökezliyoruz.

"Seni eve götüreceğim ve üç şekilde sikeceğim," diye kulağıma fısıldarken bir yandan da tökezliyor. İkimiz de patikadan aşağıya doğru kayıyoruz.

"Josh, sesini alçalt," diye fısıldıyorum onu duyan var mı diye etrafa bakarken. Tanrım, üç yol, bu da ne? Gözlerim açılıyor. Oohh, kahretsin, ne demek istediğini biliyorum... kesinlikle hayır. Bu durumdayken olmaz. Belki de bu gece ben de sarhoş olmalıydım. Limuzine vardığımızda kapıyı açıyorum ve benden önce binmesini işaret ediyorum. Onun yerine, kapı arkamda açıkken beni arabaya doğru itti. Elleri yüzümün iki yanını tutarken dilini yavaşça açık dudaklarımdan geçiriyor. Kalp atışlarım hızlanırken baygınlık geçiriyorum. Bu adam nasıl oluyor da bu sarhoş halimle bile beni dizlerimin üzerine çökertebiliyor? Beni derinden öperken yavaşça ve nazıkçe uyarılmamı emrediyor, dili kendimi ona teslim etmemi talep ediyor. Tadı Cointreau gibi ve artık sertleşmiş, zonklayan boyu kalçama batıyor, vücudum onun sertliğine karşı yumuşuyor. Geri çekiliyor ve gözlerimin içine bakıyor.

"Beni seviyor musun?" Kalbim yerinden fırlıyor ve dünyam kendi ekseninde dönmeyi bırakıyor. Milyon yıl geçse de bu soruyu soracağı aklıma gelmezdi.

"Evet," diye cevap veriyorum tereddüt etmeden, sorduğu için rahatlamış bir şekilde ve kendi kendime tükürmek zorunda kalmıyorum. Hayatımda gördüğüm en güzel gülümsemeyle gülümsüyor ve ben biraz daha sert düşünüyorum. Buraya nasıl geldim, gözümün önünü bile göremediğim bir adama nasıl bu kadar aşık oldum?

"Arabaya bin bebeğim, eve gidelim" diye fısıldıyorum. Dürüst olmak gerekirse hiçbir yere gitmeme gerek yok, onunla birlikte olduğum sürece zaten evdeyim. Kör kütük sarhoşken bile beni tamamen etkisi altına almış durumda. Aslında onun feromonlarıyla sarhoş olan, sarhoş hisseden benim. Başını sallıyor ve beni tekrar öpüyor.

Gözleri kapalı kalırken "Hmm," diye fısıldıyor. "Josh...Car," diye gülümsüyorum.

"Hmm," diye tekrarlıyor, gözleri hala kapalı. Kollarını yavaşça etrafımdan çözüyorum ve yüzünü arabaya dönmesi için onu kendimden uzaklaştırıyorum.

"Başına dikkat et." Arabaya binmek için eğilirken kafasını kapının çerçevesine çarpmasın diye elimi kafasının üstüne koyuyorum. Limuzinin içine düşüyor ve ben de arkasından atlarken gözlerimi deviriyorum. Beni dehşete düşüren şey, Adrian'ın limuzinde oturuyor olmasıydı. Az önce söylediğimiz her şeyi duymuştu. Biz hâlâ barın içindeyken binmiş olmalı. Öldür beni şimdi.

"Merhaba," diye kekeledim.

"Merhaba," diye gülümsüyor. Josh koltuğun üzerinde kayarak kucağını sıvazlarken sessiz kalıyorum. Oh hayır, ben

Adrian'a eve dönerken özel bir seks şovu yapabileyim diye kucağına oturdum. Josh bu gece sevgi konusunda tamamen kontrolden çıktı. Davranışları konusunda ona güvenemiyorum.

"Beni de götürsen olur mu?" Adrian bana sordu.

"Adrian, bu senin araban. Asansöre binecek olan benim," diye gülümsüyorum. "Teşekkürler," diye başını sallıyor. Josh tekrar kucağına vuruyor ve ben başımı sallıyorum.

"Josh, beni evime bırakabilirsin. Sorun değil. Yarın görüşürüz." Bir çocukla konuşur gibi konuşuyorum.

"Hayır, seninle kalıyorum," diye tersledi. "Buraya gel. Seni kucaklamak istiyorum," diye mırıldanıyor. Bana sempatik bir gülümseme veren Adrian'a gözlerimi deviriyorum.

"Kıymetlim, ciddiym. Şimdi." Yanındaki koltuğa vurur.

"Pekâlâ," diye iç geçiriyorum. "Otoriter Botlar," Yanına kayıyorum ve büyük bir şaşkınlıkla beni kucaklıyor. Sırtımı göğsüne çekiyor ve yan tarafa otururken başımın üstünü öpüyor. Koruma gelip arabaya biniyor ve kaldırımdan uzaklaşıyoruz ve üzerimize garip bir sessizlik çöküyor. Adrian konuşmuyor. Sadece bir kez daha gözleri kapalı bir şekilde elimin arkasını öpen Josh'u izliyor. Gülümsüyormuş gibi yapıyorum ve Josh'un bacağını okşuyorum. Başını baş dayanağına yaslıyor ve gözlerini kapatıyor. Yaklaşık on dakika sonra Adrian'a bakıyorum ve kaşlarını çatıyor.

"Sana karşı hep böyle midir?" Omuz silkiyorum, ne diyeceğimi bilemiyorum ve biraz da utanıyorum. Geçmişte ne görmüş olmalı? Bu konuşmayı kaç kızla yapmıştır? Bu olumsuz düşünceleri zihnimden uzaklaştırıyorum. Kes şunu Natasha. Neyse ki kısa bir süre sonra daireme varıyoruz ve iri yarı koruma inip bizim için kapıyı açıyor.

"Josh, uyan," diye fısıldıyorum.

"Sanırım onu yukarı çıkarmanıza yardım etsek iyi olacak."

"Teşekkürler Adrian, bu harika olur," Josh'un yüzünü hafifçe okşuyorum ve uyanıyor. "Eve geldik Josh, arabadan in."

"Hmm," diye sendeleyerek arabadan iniyor ve kolunu omzuma doluyor. Onu fuayeden geçirip arkamdaki iki adamla birlikte asansöre bindiriyorum ve aklımdan dehşet verici bir düşünce geçiyor. Kahretsin, dairem dağınık mı? Hatırlayamıyorum bile. Bu gece kesinlikle misafir beklemiyordum. Ön kapıya vardığımızda Adrian aklımdan geçenleri okumuş olmalı çünkü diğer adama dönüyor.

"Buradan sonra iyi olmalıyız. Seninle arabada buluşuruz." Başını salladı ve asansörün içinde kayboldu. Gülümsüyorum.

"Teşekkürler Adrian, gerçekten minnettarım." Ben çantamda anahtarlarımı bulup ön kapının kilidini açarken Josh'ı tutmayı o üstleniyor. Işığı yakıyorum ve sessizce evimin tahmin ettiğim kadar dağınık olmadığı için Tanrı'ya şükrediyorum.

"İçeri gel," diye Adrian'a işaret ediyorum. Josh'u içeri götürürken başını sallıyor. Josh'un elini tutuyorum ve onu koridordan yatak odama doğru götürüyorum.

"Yatağa gir, bebeğim. Bir dakika içinde geleceğim." Başını sallıyor ve önümüzdeki koridorda soyunmaya başlıyor. Gülümsüyorum ve Adrian'a dönüyorum. Ellerini takım elbisesinin ceplerine sokarken kaşlarını kaldırıyor.

"Bu gece tanıdığımdan çok farklı bir adam gördüm, Tash."

Gülümsüyorum. "Bunu söylemen komik, çünkü bu gece sevdiğim adamın ilk bakışını gördüm."

biliyorum." Salona uzandım. O da yanıma oturdu ve daireme baktı. "Güzel yermiş."

Gülümsüyorum. "Teşekkürler, beğendim.

Gezmek ister misin?" "Elbette," diye gülümsüyor ayağa kalkarken.

"Burası oturma odası," diye elimle odayı işaret ediyorum. "Mutfak," elimi sallıyorum. "Banyo," ona banyoyu gösterirken.

Kaşlarını çattı. "Yarın senin için bir banyo tadilatı düzenleyeceğim," diye gülüyor. Ohh, şok oldum. Ne kadar kaba, banyom on dokuz yetmişlerin kahverengi boku olabilir ama ne cüretle ona hakaret eder. Kendini ne sanıyor, Donatella Versace mi? Bana hakaret ettiğinin farkına varmış olmalı. "Özür dilerim... Ben sadece işleri organize etmeye çok alışkınım. Ben de senin kişisel asistanın olduğumu düşündüm. Artık Josh'la birliktesin." Utanmış görünme cüretini gösterdi.

"Kişisel asistana ihtiyacım yok," diye çıkıştım. İstedğimden daha sert çıktı. Başımı kaldırdım ve gözlerindeki acıyı görebildim. Zavallı piç, nazik olmaya çalışıyor. Tam bir kaltaksın, Natasha.

"Ama bir arkadaşaya ihtiyacım var," diye gülümsüyorum. O da gülümsüyor ve elimden tutup beni koridora çekiyor. Orada Joshua'yı görüyoruz, bir denizyıldızı gibi yatağa yayılmış ve çıplak, uyuyor. Aşağıya bakıyorum.

"Sanırım bazı manzaralar görmüş olmalısınız. Yani, sürekli onunla birlikte olmak." Onun yanından geçip salona doğru yürüyorum, bu konuşmanın nereye gittiğinden rahatsızım.

"Hayır, ne gariptir ki Josh'un bir kadına dokunduğunu hiç görmedim." Ona kaşlarımı çatıyorum. "Josh kimseyle çıkmaz. Kızlar ona asılıyor ama onu hiç bu geceki gibi görmedim. Seninleyken farklı."

Gülümsüyorum, zavallı yanlış yönlendirilmiş Adrian. "Duygularımı kurtarmaya çalıştığın için teşekkürler ama Josh'un nasıl biri olduğunu biliyorum. Kızlara dokunmayacak kadar sevecendir. Ben aptal değilim."

Kolumu okşuyor. "Bence onu hafife alıyorsun, Natasha."

Gülümsüyorum. "Keşke. Sabah bir kahve içmek ister misin?"

Başını sallıyor. "Seni ararım."

"Tamam, kulağa hoş geliyor" dedi ve gitti. Güzel erkeğimle, bebek gibi uyuyan güzel, bilinçsiz, bira fabrikası gibi kokan erkeğimle baş başa kalmıştım. Telefonumu çıkardım ve onun bir fotoğrafını çektim. Bakarken gülümsedim; aile albümü için bir tane.

"Uyan, değerli kızım," diye fısıldayan boğuk sesi rüyalarımı bölüp beni kendime getiriyor. "Sana ihtiyacım var." Boynumu öpüyor ve açık ağzını köprücük kemiğime kadar gezdiriyor. Yavaşça kendime geliyorum ve güçlü sabun ve diş macunu kokusunu içime çekiyorum. Duş almış, saat kaç? Hâlâ karanlık. Neden uyanık ki? Güçlü vücudu ihtiyaçla ısıldıyor. Kolları ağırlığını üzerimde tutmak için zorlanıyor. Kaslarının kasıldığını ve vücudundan yayılan ezici gücü hissedebiliyorum. Abartmıyordu - bana gerçekten ihtiyacı var, her gözeneğinden sızdığını hissedebiliyorum. "Senin için yanıp tutuşuyorum, içinde olmak için yanıp tutuşuyorum." Hmm, bu uyandırma çağrısını sevdim. Bacaklarım açılırken gözlerimi ovuşturuyorum.

"Josh, saat kaç?" Fısıldıyorum.

"Şimdi Josh'la sevişme zamanı," diyerek boynuma gülümsüyor. Gülümsemesi bulaşıcı ve kendimi bir aptal gibi ona ayna tutarken buluyorum. "Yuvarlan preshe. Sana arkadan ihtiyacım var." Kalçamı döndürüyor, böylece yüzüstü yatıyorum ve sonra sağ bacağımı yukarı kaldırıyor. Dizim göğüs kemiğimle aynı hizada. Sonra üzerime çıktı. Boynuma erişebilmek için saçlarımı yana doğru çekiyor. Arkamdan kulağıma doğru ağır ağır nefes alıp vermesi vücudumdaki tüm hücreleri uyandırarak tüylerimi diken diken ediyor. Eli dizimden arkama doğru ilerliyor ve tekrar geri dönüyor. Parmakları nazikçe bacaklarımın arasına kayıyor ve beni hissettiğinde tıslıyor. "Çok ıslaksın," diye fısıldıyor. "Senin de bana ihtiyacın var. Bunun ne kadar tahrik edici olduğunu biliyor musun?"

"Evet," diye fısıldıyorum karanlık bir şekilde. Dokunuşunun bana yaptığı şey bu: beni savunmasız ve yalvaran, hatta itaatkâr mı bırakıyor? Bu konudaki düşüncelerimi analiz etmeye vakit bulamadan parmakları içime giriyor. Uzun, okşayıcı, dairesel hareketlerle beni gererek açıyor. Sessiz bir yalvarışla anında kalçalarımı kaldırıyorum. Daha fazlasına ihtiyacım var. Bedenimin daha fazlasına ihtiyacı var. Boynumu ısırırken, ağır boyunu yavaşça ıslak seksime batırıyor.

"Mmm," diye fısıldıyor. Uyarılmışlık seviyesi listelerin dışında ve beni de yanına alıyor. Hayatımda hiç bu kadar ateşli olmamıştım. Bu gece bana olan açık sevgisi bir kutu solucan açtı ve umutsuzca onu memnun etmek istiyorum. İçeri itiyor ve yavaş bir hareketle dışarı kayıyor. Bu işte çok iyi. Ellerini kalçalarımın koyarak beni dizlerimin üzerine kadar kaldırıyor ve arkamda diz çöküyor. Saçlarımı okşuyor.

"Bu iyi mi, preshe? Başa çıkabilir misin? Seni incitirsem durmamı söyle." Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Tahrik olmanın ötesine geçtiğinde bile hala çok iri bir adam olduğunun ve benim gülünç derecede dar ve deneyimsiz bir kız olduğumun acı verici bir şekilde farkında. Başımı sallıyorum, konuşamayacak kadar doluyum. Haklı, çok sıkı oturuyor. Yavaşça daha hızlı hareket etmeye başlıyor ve iki eli omuzlarımda beni tekrar üzerine çekiyor. Çok iyi hissettiriyor. İkimizin de vücudunu bir ter tabakası kaplıyor ve titremeye başladığımı hissediyorum.

"Henüz değil," diye tersliyor. "Bırak da seninle biraz daha eğleneyim." Dizlerim bacaklarının iki yanında olacak şekilde kucağına oturana kadar beni yukarı kaldırıyor. Saçlarımdan tutarak başımı yana çekiyor ve dilini açık dudaklarımın arasından nazikçe geçirip beni öyle bir şefkatle öpüyor ki kendimi güçsüz hissediyorum. Gözlerim başımın içinde geriye yuvarlanıyor. Elleri hareket ediyor, biri göğsümde, diğeri mükemmel bir hassasiyetle daire çizdiği klitorisime doğru iniyor.

"Kalçalarını çevir," diye fısıldıyor. "Hareket etmeyeceğim, beni nasıl istiyorsan öyle al." Daire çizdiğimde sert uzunluğunun içimde hareket ettiğini hissederken inliyorum. Bu adam çok ateşli.

"Bebeğim, neden bu gece striptiz şovuna gitmedin?"

Fısıldıyorum. Boynuma doğru gülümsüyor. "Çünkü gitmememi sen istedin."

"Tek sebep bu mu?" Dilimi tekrar dudaklarında gezdiriyorum, bana çaresizce istediğim gerçeği söylemesi için cesaretlendiriyorum. Meme ucumu çimdikliyor ve bedenim buna karşılık olarak titriyor. Çok yaklaştım. "Neden başka kadınların kıyafetlerini çıkarmasını izlemek isteyeyim ki? Gördüğüm tek kadın sensin."

Onu tekrar öperken gülümsüyorum. "İyi cevap," diye gülümsüyorum.

"Kapa çeneni ve becer beni," diye homurdanıyor beni kaldırıp acımasız uzunluğuna geri çarpmaya başlarken. Ağzı boynumda açık, nefesi beni içten dışa yakıyor. Beni paramparça eden bir orgazma iten

sert cezalandırıcı ritmini sürerken başım geriye yuvarlanıyor. Ağzının içine çığlık atıyorum ve beni eğip dirseklerimi yatağa koyarken vücudum titriyor. Sonra gerçekten serbest bırakıyor. Derin ve ağır bir ritim. Kahretsin. Daha fazla dayanabileceğimi sanmıyorum. Sertleştiğini hissedebiliyorum ve yakın olduğunu biliyorum. Beni geri çekerken elleri kalçalarımı kazıyor.

Yarın üzerimde parmak izleri olacağını biliyorum ve ne var biliyor musunuz? Buna bayılıyorum. Kalçalarımı kavırıyor ve içimin derinliklerinde kendini sabitliyor ve karnından inliyor. Sıcaklığını içimde hissediyorum ve yatağa yığılıyorum, terli vücudu benimkini örtüyor.

Uyandığımda gitmişti.

Martinin çılgılığı beni hayallerimden uyandırıyor. Sıcak güneş sırtıma vuruyor. Ellerim sörf tahtamın altındaki suda sürükleniyor. Avustralya'yı işte bu yüzden seviyorum. Buraya geldiğimden beri sabah ritüelim: Sabah 6.00'da sörf. Dalgamı kaçırdım ama umursamayacak kadar rahatım. Burada olmak ve onunla birlikte olmak beni topraklayan ve gerçekliğe geri döndüren tek iki şey. Kendimi bok gibi hissediyorum ve başım dönüyor. Neden bu kadar çok içtim ki? Ben sahile bakarken martılar yine çıldırıyor ve midem bulanıyor. Kahrolası korumalar, iki tane piç kurusu. Ben yarın dönecek, Tanrı'ya şükür. Etrafımda tanımadığım bu adamların olmasına dayanamıyorum. En azından Ben buradayken bir dostumla takılıyormuşum gibi hissediyorum. Keşke onu yakalasalar da lanet hayatımı geri alabilsem. Kendimi kavanozdaki bir hamamböceği gibi hissediyorum, kapana kısılmış ve izole edilmiş. Onun haberi yok, Natasha korunuyor. Onun bir fişek gibi patlayacağı düşüncesiyle gülümsüyorum. Bunu özel hayatın ihlali olarak görecektir. Son dalgamı yakalıyorum ve kafamdaki suyu silkeleyerek sahile doğru yürüyorum.

"Gidelim," diye adamlara işaret ediyorum ve eve doğru yürüyorum.

Avustralyalı korumalardan biri olan Brad gülüyor. "Kaltağın öfkeden kuduruyor."

"Evet, öyle olacağını düşünmüştüm." Yanımdaki iki adama gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Adrian bana kızdığında tam bir hıyar oluyor. Başka hiç kimse onunla oyun oynayamaz, hakkını vermeliyim ki cesareti var. Yine de bundan zevk aldığına eminim. Ön kapıdan girdiğimde Adrian'ı mutfak tezgahında oturmuş gazete okurken buluyorum. Kafasını kaldırıp tekrar gazetesine baktı.

İçimi çektim. "Başını sallıyor ve sessizce kahvesini yudumluyor. "Dinle, eğer evime bana sessiz davranmak için geldiysen hiç zahmet etme. Bunu kendi evinde yap. Hiç havamda değilim."

Elini kaldırdı. "Zekama hakaret etme, Joshua."

Gözlerimi deviriyorum. "Biraz melodramatik davranıyorsun, sence de öyle değil mi?"

"Melodramatik," diye bağırıyor. "Korumalara ve bana bardan çıkmamızı emrettin, böylece bir erkek öğrenci gibi dövüşebilecektin, Josh. Son baktığımda milyar dolarlık bir şirketin CEO'suydun. Ne halt etmeye bu kadar sarhoş oldun?" Buzdolabından portakal suyunu alıp şişeden içerken omuz silkiyorum.

"Tanrım, bir bardak al seni dev."

"Burası benim evim, bir ağızlık al. Kulaklarımı acıtıyorsun." Gözlerini bana dikti. Ona sırtımı dönüyorum ve bir protein shake yapıyorum, bugün üç taneden ilki.

"Ya o adamla dövüşseydin ve o da sana bir saldırı suçlaması daha yapsaydı? O zaman ne olacaktı?" Kaşlarımı çatıyorum ve gözlerimi ovuştururken başımı sallıyorum.

"Onunla yattığını mı düşünüyorsun?" Ben soruyorum.

"Siktir, yine mi bu? Sana onunla hiç birlikte olmadığını söylediğini söylemiştin." "Evet, peki onunla hiç yatmadıysa neden bu kadar ileri gitti?"

"Josh, deliriyorsun."

"Olabilir," diyerek shake'imine içine bir yumurta kırıyorum. "Her neyse, Tash dün gece nerede olduğumuzu nereden biliyordu?"

Belki de onunla orada buluşacaktı ve ben de partiyi bastım."

Adrian ellerini kalçalarına koyar. "Acımacak haldesin, bunu biliyorsun, değil mi?"

"Kapa çenenini." Beynim bir kez daha kafatasımın kenarlarına çarparken ırkiliyorum.

"Natasha geldi çünkü onu aradım."

"Ne. Bunu neden yaptın ki?" "Çünkü tamamen çılgınca davranıyordun."

"Ya bir kavgaya karıştıysam... ve o gördüyse. Beni kickboks yaparken gördüğünde verdiği tepkiyi hatırlamıyor musun?"

"Bu bir kafes dövüşüydü seni hayvan ve ben onu tamamen destekliyorum. Bu bir spor değil, barbarlık." "Her neyse," diye gözlerimi deviriyorum. "Evine git, beynime zarar veriyorsun."

"Ben eve gidiyorum aslında." Dönüyor ve kapıya doğru yürüyor. "Natasha ile brunch yapacağım."

Huh, bu da ne. Tabureden atlayıp onu dışarı kadar takip ettim. "Az önce ne dedin sen?"

"Dedim ya," demek istediğini vurgulamak için aptal kafasını sallıyor. "Natasha ile brunch yapacağım." "Hayır yapmayacaksın!"

"Evet, öyleyim. Sen onu kahve içmeye götürmüyorsun diye ben de götürmeyecek değilim."

"Onu neden kahve içmeye götürmediğimi biliyorsun."

"Hayır anlamıyorum, seni hiç anlamıyorum. Ona takıntılısın, onun hakkında konuşmaktan vazgeçmiyorsun, ama onunla zaman geçirmene izin vermiyorsun."

"Çünkü yapamam, bunu

biliyorsun." "Neden

yapamıyorsun?"

"Bu lanet olası enstest Adrian. Yanlış bir şey. Bu lanet bataklıkta yaşayan dişsiz cahillerin yaptığı türden bir şey, milyonerlerin ve psikologların değil. Bu duyulmamış bir şey. Ayrıca bu, ben ayrıldığımda işleri daha da zorlaştıracak, yani onun için."

"Evet, tabii, onun için daha zor. İkiyüzlüsün." Tekrar yürümek için döner.

"Neden ikiyüzlüymüşüm?" Tersliyorum.

Dönüyor ve göğsümü dürtüyor. "Cinselliğimde en büyük destekçim kim oldu Josh? Doğru olan için savaş, Adrian. Başkalarının ne düşündüğü önemli değil, Adrian. Kimsenin mutluluğunu kendi mutluluğunun önüne koyamazsın, Adrian. Mutlu olmayı hak ediyorsun, Adrian. "Vaaz verdiğin şeyi uygulayacak cesaretin olmadığını nereden bilebilirdim?"

"Bu farklı," diye bağıriyorum. "Ve bunu biliyorsun. Sadece ben değilim, yoksa bunu anında yapardım. Onunla birlikte olmak için yapmayacağım şey yok ama ona asla böyle zarar vermem."

"Ne gibi?" Kıpırdamıyor.

"Ailesi öğrenirse onu evlatlıktan reddeder ve beni onlara tercih etmesine izin vermeyecek kadar çok önemsiyorum. Bu, yıllar sonra pişman olacağı bir karar ve bunu kesinlikle biliyorum."

"Dün gece ona seni sevip sevmediğini sordun." "Ne yaptım?"

"Beni duydun."

İki elimi tekrar saçlarımda gezdiriyorum. "Bu tam bir saçmalık." Başımı salladım ve uzaklaşmaya başladım. "Cevabını bilmek istemiyor musun?" O gülümsüyor ve ben üzgün bir teslimiyetle başımı sallıyorum. "Hayır, istemiyorum," diye iç geçiriyorum. Adımlarımı geri atıp ön kapıya doğru yürüyorum.

"Evet!" diye bağılıyor. "Evet dedi."

Oh lanet olsun. Sırada ne var, daha ne kadar dayanmam gerekiyor? Daha fazla dayanamıyorum. Beni usulca öldürüyor.

Mutfağıma geri dönüyorum ve protein karışımımı tatmadan içiyorum. Bir gece, sadece bir geceye daha ihtiyacım var. Bu tamamen berbat. Bir sonraki vuruşumu bekleyen bir uyuşturucu bağımlısı gibiyim ve o benim tercih ettiğim uyuşturucu. Adrian'a mesaj atıyorum.

Bugün onunla dışarı çıkmanı yasaklıyorum. Eğer ben onunla vakit geçiremiyorsam, sen de kesinlikle geçiremezsin. Güven bana, Elton John'a dönüşebilir. Ama ona bu gece bizimle Ivy'de buluşmasını söyle.

Bu kadar, onunla bir gece daha geçireceğim ve sonra hepsi bu. Çekip gideceğim.

BÖLÜM 14

BOKTANIM. Çok, çok boktan. Onu sevip sevmediğimi sorup da cevap vermemeye nasıl cüret eder? Neydi bu, lanet bir test mi? Geçtim mi... pislik. Muhtemelen ne kadar zavallı olduğumu görmek istiyor ve biliyor musun? Ne kadar iyi geçtiğime ben de şaşırdım. Yüksek bir derece aldım. Gecenin bir yarısı seks için aramak dışında beni aramıyor. Sabah utanç yürüyüşü yapmak zorunda kalmamak için gecenin bir yarısı evden çıkıyor. Lanet penisi dışında benimle hiç iletişim kurmuyor, ne kadar güzel olsa da. Bu kadar, daha önce de söylediğimi biliyorum, ama cidden onun saçmalıklarından bıktım. Eğer beni ararsa, ki aramaz, ama ararsa, ona defolup gitmesini söyleyeceğim. Düşüncelerimi dinlerken gülümsüyorum. Kulaklarım bile bunun bir yalan olduğunu biliyor. Mutfak tezgahına yaslanırken başımı ellerimin arasına alıyorum. Piç-oyuncu-sevgili sendromu yaşamaktan nefret ediyorum. On dokuz yaşına geldiğinde bu saçmalıklardan kurtulman gerekmiyor mu? Spor kıyafetlerimi giyip spor salonuna gidiyorum.

-Onu arayıp geri dönmesi için yalvarmamı engelleyecek her şeyi yapardım.

Sabah 11'de bir mesaj aldım:

Merhaba Tash, Üzgünüm kahveyi kaçırmak zorundayım ama sen ve arkadaşların bu akşam Josh ve benimle Ivy'de buluşmak ister misiniz?

Adrian x

Silme düğmesine öyle bir güçle basıyorum ki ekranı kırmadığıma şaşıyorum. Sanki Ivy'de ortaya çıkacakmışım gibi. Bana kendisi bile mesaj atmadı. Ne salak ama. Bütün gece orada bekleyebilir ya da cehenneme gidebilir, ikisi de, umurumda değil.

10 PM

Onun nefret ettiği pazen pijamalarımı giydim. Elbette buna rağmen, Abbie ve Bridget yanımda dertleşiyor ve şarap içiyorlar. Cehenneme gitmesine karar verdik. Eğer beni kendisi arayamayacaksa, o zaman bana sahip olamaz. Söylemeliyim ki onu Ivy'de tüm o güzel kadınlarla ve kendisi olarak düşünmek beni ürkütüyor.

"Sanki bu gece açmayacakmış gibi," diye iç geçiriyorum Abbie'ye.

"Tam bir aptalsın," diye tersliyor. "Cevap istediğini sanıyordum?"

"İstiyorum," diye iç geçirdim.

"Onları gerçekten buraya getireceksin, değil mi?" Omuzlarımı silkiyorum, çünkü

Kendime geldim ve nefesimi üfledim, başım salonuma yaslandı.

Bridget devreye giriyor. "Natasha, sen doğru olanı yapıyorsun. O bencil bir pislik, unutma."

"O zaman ne yapardın Abbie?"

Sinsi bir şekilde gülümsüyor. "Gider ve o kadar ateşli görünürdüm ki merhamet dilemeye başladım."

Gözlerimi kısıyorum. "Neden gidip bir tuzak kurmuyorsun?"

"Ne gibi?"

"Gel ve sonra yanına gidip merhaba deme ama seni görmesine izin ver. Edepsiz konuşmalardan hoşlandığını söylememiş miydin?" Başımı salladım. "Ağzımı o kadar kirletirim ki dezenfekte etmem gerekir, sonra da eve onsuz giderim. Bak göreceksin, yarın merhamet dilenecek. Ve erkekler muhtaç olduklarında ne yaparlar biliyor musun?" Omuz silkiyorum - gerçekten erkekler hakkında hiçbir fikrim yok, değil mi? "Konuşurlar," kaşlarını kaldırıyor ve bana göz kırpmıyor. Dudağımı ısırıyorum ve omuzlarını silkmış olan Bridget'e bakıyorum. "Hmm, sanırım bu benim planımdan daha iyi," diye fısıldıyorum.

Bana gülümsüyor, "Brezilya ağdası yaptırdığın için şanslısın. Kızların kıllarının mini eteklerinin altından sarkması hiç hoş değil."

Bridget kıkırdarak, "Eeww, sen bir hayvansın," der.

"Acele et" diye tersledi. "Tartılma zamanı. Bay Stanton aşağı iniyor."

Bir saat sonra aynadaki yansıma bakıyorum; tamam, evet doğru. Seksi görünüyorum. Super-dooper Booster Sütyenim, sıkı sargılı bandajlı siyah elbisem, evlenmek istediğim ayakkabılarım sayesinde göğüs dekoltelerim var ve saçlarım dümdüz olmuş. Kırmızı ruj bile sürdüm. Eğer bu kadar açık saçık görünmeme karşı koyabiliyorsa ona iyi şanslar, bir çıkış kartını hak ediyor. Şimdi kirliliğe konuşma, bu tamamen farklı bir hikaye. Ne diyeceğim ben? Ve ne kadar ileri gitmek çok ileri gitmektir? Ateşli ve düpedüz alçak arasında ince bir çizgi var, belki de bütün gece onu takip edeceğim. Bakalım beni ne kadar ileri götürebilecek.

11.45 PM

Ivy'deki favori barımıza giriyoruz ve dışarıdaki birkaç sarhoş adamın elbiseme verdiği tepkinin bana çok ihtiyacım olan güven desteğini verdiğini söylemeliyim. Abbie içkilerimizi almak için bara yöneliyor ve ben de Bridget'le bekliyorum. Burada üniversiteden bir grup kız tanıyor ve içlerinden biri bizimle konuşmaya geldi.

"Aman Tanrım, Natasha, bu gece harika görünüyorsun," diye gülümsüyor. "Kilo mu verdin?" Sahte bir gülümseme takınıyorum ve başımı sallıyorum. Kızların başka bir şey düşünemediklerinde bunu söylemelerinden nefret ediyorum. Ben kilo falan vermedim, seni aptal sürdük. Düşüncelerim bu konuşma dışında her yerde.

"Saat iki," diye fısıldıyor Bridget. Rastgele etrafıma bakıyorum ve onları görüyorum, Stanton'ların çocuklarını, yani üçünü ve Adrian'ı. Onlardan çok uzakta olmayan iki adam daha duvara yaslanmıştı ve şimdi onları Josh'un korumaları olarak tanıyorum. Josh standart kot pantolonunu ve blazer ceketini giymiş ama üzerinde pembe kareli bir gömlek var ve her zamanki gibi harika görünüyor. *Piç kurusu*. Hemen arkamı dönüyorum.

Onu ilk fark eden sen ol. Oyunu oyna Natasha, oyunu oyna, kendimi azarlıyorum. Cameron bizi fark etti ve hemen yanımıza geldi. Bridge'i kucakladı ve etrafında döndürdü.

"En sevdiğim iki kuzenim nasıl?" Onu yanağından öperken gülümsüyor. Yanıma gelip kolunu omzuma doluyor ve alnımdan öpüyor. "Geçen gece için özür dilerim. Josh pisliğin teki." Neden bahsediyor bu? Oh, kavga gecesi, kahretsin, Josh'u o zamandan beri gördüğümü bilmiyor. Zihnim teğet geçiyor. Onlara takıldığımızı söylememiş, bunu neden yapsın ki? Cevabı biliyorum: Beni korumak için. Birden gece yarısı ziyaretlerimizi başka bir açıdan görmeye başladım. Onun evinde kalıyorlar, tabii ki onlar uyanmadan evde olmak istiyor. Belki de, yani belki de, bu durumu yanlış yorumladım. Abbie içkilerimizle dönüyor ve ben hemen benimkini alıyorum, lanet olası bardağı bir yudumda boşaltabilmeyi diliyorum. Göz ucuyla diğerlerinin Cam'e ve bizim gruba katıldığını görüyorum. Adrian beni yanağımdan öpüyor ve elimi sıkıyor, Wilson da geldiğinde aynı şeyi yapıyor. Joshua ise geride ve sessiz duruyor ama beni izlediğini hissedebiliyorum ve ona bakmayı reddediyorum. Kıçımı öpebilir.

Adrian'la konuşurken onunla göz teması kurmayı reddederek oyunu oynamaya devam ediyorum. "Peki bugün beni neden ektin?" Alay ediyorum.

Ayaklarını sürüyerek yürüyor. "Oynamak için dışarı çıkmama izin verilmedi," diye yüzünü buruşturuyor.

"Ha, bu ne demek oluyor?" Eğildi ve sesini alçalttı, böylece başka kimse bizi duyamayacaktı.

"Josh eğer seninle vakit geçiremiyorsa benim de geçirmeme izin olmadığını söyledi."

İfadesini anlamadığım için kaşlarımı çatıyorum. Bu da ne demek oluyor? "Josh benimle vakit geçirebilir, sadece istemiyor," diye çıkışıyorum.

Adrian yüzünü buruşturur ve başını sallar. "Bu arada," diye fısıldıyor. "Josh kardeşlerine bundan bahsetmedi," bardağını bana doğru tutuyor. "Biliyorsun," başını sallarken.

"Ben de öyle düşünmüştüm. Neden olmasın?"

Omuz silkiyor. "Kafasında gerçekten yanlış bir şey var." Kaşlarımı çatıyorum. "Kimseye zarar vermiyoruz, Adrian."

Gülümsüyor. "Biliyorum, senin için sorun olmadığını sanıyordum. Ancak Josh için sorun değil." Tadına bakmadan içkimden bir yudum alıyorum. Adrian cebinden telefonunu çıkarıyor ve mesajı okuyor. Gülümsüyor. "Ben bara gidiyorum," diye eliyle işaret ediyor.

"Tamam," diye gülümsüyorum. Cam ve Bridget'in konuşmasına geri dönüyorum ama ben konuşmanın içinde değilim. Telefonumun çantamda titrediğini hissediyorum ve kontrol etmek için çıkarıyorum.

Merhaba x

Bu Joshua. Gözlerim hemen ona kayıyor. Başını eğiyor ve bana bastırılmış bir gülümseme veriyor. Ben de mesaj atarım:

Merhaba

Telefonum yine ötüyor:

**Öpücüğüme bilerek mi karşılık
vermiyorsun?**

Bu ne anlama geliyor? Neden öpücük olmadığını fark etsin ki? Bu gerçekten de gezegendeki en kafa karıştırıcı adam. Ne yazacağımı bilemediğim için ona bakıp omuz silkiyorum.

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor; huysuz olduğumu biliyor. Onun için zor memeler. Ne bekliyor ki? Bridget neyse ki kalabalığın arasından bir tur margarita ile yeniden ortaya çıkıyor. İyi zamanlama Bridge. Nasıl olur da ondan iki metre uzakta durup bütün gece onunla konuşmamam beklenir? Bu onun için bir ceza değil. Kendi aptallığımı cezalandırıyorum. Kulübün etrafına bakıyorum ve kadın nüfusunun çoğunun bizim erkek grubuna baktığını fark ediyorum. Çocuklara dönüp bakıyorum ve gülümsüyorum. Tabii ki dikkat çekiyorlar. Dördünün ne kadar muhteşem olduğuna bakın. Hepsi de alfa erkeği, hatta Adrian bile o kadar erkeksi ve yakışıklı ki kamp gey çocuğu imajına kesinlikle meydan okuyor. Telefonum yine ötüyor:

Güzel elbise

Mesajı okudum ve dudağımı ısırırken gülümsedim - bu elde edilmesi zor rol beni şimdiden yıprattı. Başımı kaldırıyorum ve ona tüm vücudumu göstermek için kasıtlı olarak bir pirouette yapıyorum. Bana şehvetli bir gülümseme veriyor, gözleri vücudumun uzunluğuna iniyor ve boynunu kırıyor. Bingo, işte orada.

Abbie beni elimden tutup çekti. "Gel hadi. Dans ediyoruz," diyor merdivenlere doğru ilerlerken.

"Sizinle aşağıda buluşacağım." Bir barmen elinde içki tepsisiyle yanımızdan geçerken aklıma bir fikir geldi. "Affedersiniz, sizden bir iyilik isteyebilir miyim?" Etrafına bakındı.

"Elbette."

Çantamdan 20 dolar çıkardım. "Şuradaki lacivert ceketli adamı görüyor musun?" Etrafına bakınıyor. "Hayır, orada, duvarın yanında." Çenemle işaret ediyorum. "Pembe kareli gömlek."

"Evet," diye gülümsüyor, "çok seksi."

"Biliyorum," diye sırtıtıyorum. "Gidip ona gizlice bu parayı verir misin ve siyah elbiseli ve kırmızı rujlu bayanın onu beklemeye almak istediğini söyler misin?"

Kaşlarını çatarken bana gülümsüyor, "Gerçekten mi?"

"Evet, lütfen." Ona mızımız bir surat ifadesi takınıyorum. Joshua'ya doğru yöneliyor ve omzuna dokunup kulağına bir şeyler fısıldarken öylece durup onu izliyorum. Joshua dinlemek için başını eğiyor ve sonra barmen gizlice beni işaret ederken başını kaldırıp bakıyor. Barmenden parayı alıp cebine koyarken gülümsüyor. Gözlerimiz kilitlenirken gülümsüyorum ve dudağımı ısırıyorum. Bana o bakışı atıyor. Hani şu sevdiğim bakış. Gel beni becer diye bağılıyor ve çok ateşli. Kendimle gurur duyarak dans etmek için merdivenlere yöneliyorum ve merdivenlerin yarısına geldiğimde telefonum tekrar ötüyor.

Layby Makbuzu

Genişçe gülümsüyorum ve hareketsiz duruyorum. Aptalın biri arkamdan çarpıyor. "Dikkat et," diye bağıyorum.

"Merdivenlerde durma, aptal." Mmm, iyi nokta. Merdivenlerin dibine kadar yürüyorum ve okumaya devam ediyorum:

Layby Adı: Güzel Sürtük

Layby Numara: 69

Satın alınan ürün: Lamborghini

Teslim alma saati: 1.00

Geç kalmayın!

Gülümsüyorum ve kızlarla Adrian'a katılmak için dans pistine doğru ilerliyorum.

İki saat sonra en sevdiğim şarkı çaldığında bacaklarımda sersemlik hissediyorum. Jason Derulo'dan 'Talk Dirty to Me' adlı bir parça. Gülümseyerek telefonumu çıkardım ve Joshua'ya mesaj attım:

Benimle Kirli Konuş

Telefonumu kaldırırken gülümsedim. Tamam, bakalım neyi varmış. Telefonum hemen bipledi:

Bu kirli düşünceleri düşünmeye devam et, kıymetlim. Daha sonra emdiğimde o güzel sıkı amcığın güzel ve kremsi olmasını istiyorum.

Vay anasını. Edepsiz konuşmada çok iyi; bu kesinlikle iğrenç. Tekrar gülümsedim. Ne yapıyorum ben böyle? Bu iş beni aşıyor. Ezik bir cevap yazdım:

İşe yarıyor, hoşuma gitti.

Telefonum hemen bip sesi çıkarıyor:

Yutacaksın.

Tanrım, ne yazacağım?

Evet

Tekrar bip sesi çıkarıyor:

Bu bir soru değildi.

Tamam, artık resmileşti. O gezegendeki en ateşli erkek ve onun mesajlarıyla kendimi aşırı ısınmış hissediyorum. Telefonum yine bipledi:

Dizlerini yastığıma koyup yüzüme geldiğinde ne kadar bağıracaksın?

Kahretsin, tamam. Bu çok ayıp. Etrafıma bakındım, oldukça utanmış ve kızarmış hissediyordum. Bu gece harika bir seks yapacağımı biliyorum. Sadece mesajlarını okuyarak bile boşalabilirim. Telefonum tekrar bipledi:

Bu gece ne kadar zorlanacağın hakkında bir fikrin var mı?

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum, Tanrım... Umarım serttir. Mesaj atıyorum:

Tamam sen kazandın, öğürüyorum. Alma zamanı geldi. Bir dakika içinde kalkacağım.

Birkaç parça sonra Adrian'ı bir tur daha margarita içerken buluyorum ve tabii ki içmek zorundayım. Mükemmel bir margaritayı ziyan etmek istemezdim; bu küfür olurdu. Joshua'yı bulmaya yaklaşık kırk dakika daha gitmediğimi söylememe gerek yok. Adrian ve ben birlikte merdivenlere doğru yöneldik.

"Josh az önce bana mesaj attı," diyor gülümseyerek. "Önce seni limuzine götürmem gerekiyor, o da birkaç dakika sonra gelecek. Yirmi dakika içinde burada olacak." Kaşlarımı çatıyorum, nedenini anlamıyorum. "Sadece ikinizin birlikte fotoğraflanmasını istemiyor."

"Oh," diye başımı salladım. "Tamam, bu mantıklı." Gülümsüyorum. Merdivenlerin başına

geldiğimizde Adrian

Elimi tutup beni kalabalığın içinden geçiriyor, ben de hiç dikkat etmeden onu takip ediyorum. Aniden durdu ve sırtına çarptım.

"Hadi bir içki içelim," diyor gergin bir şekilde ve beni bara doğru çekiyor, ha, neden? Omzumun üzerinden Joshua'ya bakıyorum ve onu bir sarışınla konuşurken görüyorum. Elleri cebinde ve kıza kaşlarını çatmış bakıyor.

"Joshua kiminle konuşuyor?" Adrian'a soruyorum. Ceplerini karıştırmaya başlıyor, para arıyor, "Emin değilim," diye mırıldanıyor benimle göz teması kurmadan. Yalan söylüyor ve bunu bilmek için psikolog olmama gerek yok. Joshua ve sarışına doğru bakıyorum ve onun ağzından "Git buradan" kelimelerinin çıktığını görüyorum. O kıızı tanıyor, ona sinirlendiği her halinden belli. Bu sıradan bir fırça değildi. Onlara doğru yürümeye başladım ve Adrian beni elimden tutup geri çekti.

"Hey, burada kal," diye gülümseyerek kolunu omzuma doluyor. Omzumun üzerinden geriye bakıyorum ve kadın hâlâ onunla konuşuyor. Aslında tanıdık geliyor. Onu nereden tanıyorum ki? Umarım eski bir hasta değildir. Abbie ve Bridget merdivenlerden geri dönüyor ve doğruca buluşma yerine gidiyorlar. Abbie'nin kıızı gördüğünde sırtının dikleştiğini ve elinin kalçasına gittiğini görüyorum...huh. Doğruca Joshua'nın yanına gidiyor ve onun ayaklarını sürüyerek yürüdüğünü görebiliyorum, gergin... bir şeyler saklıyor. Keşke vücut dilini bu kadar iyi okuyamasaydım... gerçekten sinir bozucu. Adrian'ın elinden kurtuluyorum ki bunun Josh'ın sözünü kesmemek için olduğundan artık eminim, *pislik herif*, ve onlara doğru yöneliyorum. Abbie ona bir şeyler söylüyor ve konuşma şeklinden kızgın olduğunu anlayabiliyorum. Neler oluyor böyle? Bir şey mi kaçırıyorum? Yanlarına gittiğimde Joshua hemen ellerimizi birleştiriyor ve göz teması kurmadan kulağıma bir şeyler fısıldıyor.

"Biz gidiyoruz." Ne? Kıza sırtını döndü ve bana önünden yürümemi işaret etti. Bir dakika, bu kıızı tam olarak nereden tanıyor? Elim tuttuğu yerden çekiyorum. "Kim bu kadın?" diye soruyorum.

"Hiç kimse," diye çok hızlı cevap veriyor.

"Joshua, bana yalan söyleme," diye çıkışıyorum. Joshua'nın önüne doğru itiyor ve onun korumalarıyla göz teması kurup başını salladığını görüyorum. Bu çok saçma. Burada ne haltlar dönüyor böyle? Elim sıkılamak için elini uzatıyor ve ben de görgü kurallarına uyarak elimi tutuyorum.

"Merhaba," diye

mırıldanıyor.

Kaşlarımı

çatıyorum.

"Merhaba."

"Peki ya sen?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak.

Joshua aramıza girerken "Gidiyorum," diye tersliyor. Elim tutuyor ve arkasında durmam için beni döndürüyor. Bu bir savunma duruşu ve onun bir tehdit olduğunu düşündüğünü biliyorum... neye karşı olduğunu bilmiyorum. Korumalar gelip onun başında duruyor ve sessizce gitmesini istiyorlar. Elinden kurtulup etraftan dolaşıyorum. Onun sorunu ne?

"Natasha, benim adım Natasha," diyorum.

Joshua'ya bakar ve kıkırdamaya başlar. "Şaka yapıyor olmalısın. Onun adı Natasha; o Natasha." Farkına vardıkça yüzümdeki kan çekiliyor. Kahretsin, dövmesini görmüş. Bu kadın onunla yatmış. Elim tekrar tutuyor ve ben de elinden kaptığım gibi banyoya doğru yürüyorum. Tamam,

sinirleniyorum. Yani anlaşmaya sadık kalmadı, sanki kalacakmış gibi. Kimi kandırıyordum ki? Abbie peşimden geliyor.

"Tanrım, Natasha, TC'yi nereden biliyor?"

Adımımın ortasında duruyorum ve dönüyorum. "Bu tünel amcığıydı," diye öfkelenirim.

Başını sallıyor ve yüzünü buruşturuyor. "Bildiğini sanıyordum," omuzlarını kamburlaştırıyor. "Mm, üzgünüm."

Tuvalete girerken dışarı çıkan bir kıza çarpıyorum. "Nereye gittiğine dikkat et," diye çıkışıyorum.

"Tamam, tabii ki psikopat," diye cevap veriyor. Şaka bile yapmıyorum.

Bu gece kaltak tokatlama. TC...TC...TC...benimle dalga mı geçiyorsun?

"Abbie, onu nereden tanıyor?" Öfkeleniyorum.

"Bilmiyorum," diye fısıldıyor. "Ama oraya gittiğimde ona gözünün önünden çekilmesini söylediyini duydum."

"Ne! Bunu o mu söyledi? Aynen böyle."

"Evet."

"Ne dedi?"

"Gözümün önünden çekil dedi. Ne aptal bir köstebek," diye yüzünü buruşturuyor. "Onunla yatmış."

"Ne, nereden biliyorsun?" diye dehşete düşmüş görünüyor.

"Çünkü dövmesini gördü ve ona adımın Natasha olduğunu söylediyimde güldü."

Abbie sahte yumruk atıyor. "Hadi onu dışarı çıkaralım." Gülümsüyorum. Bu tam Abbie'ye göre bir söz. Nasıl oluyor da Abbie en gergin durumlarda bile beni güldürebiliyor? Tuvalete gidip ellerimi yıkıyorum ve sonra duvara yaslanıyorum.

"Arka kapıdan gireceğim, Abbs. Bu gece onunla olamam. Onunla birlikte olduğunu düşünmek bile beni hasta ediyor."

"Bu tam da aptal köstebeğin istediği şey," diye hırlıyor.

"Ne?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Bokları almanı ve sonra onu burada bırakmanı istiyor ve sonra öldürmek için içeri girecek."

"Onu alabilir," diye çıkıştım. "Artık buna razı değilim. O bir oyuncu ve biliyor musun? Tam da onun eline oynadım. Beni son kez kullandı. Bana başka kimseyle yatmayacağına söz vermişti. Ne şaka ama." Dönüp hışımla banyodan çıkıyorum ve doğruca Joshua Stanton'ın tuğla duvarına çarpıyorum.

BÖLÜM 15

Elimi tutarken "GİDİYORUZ" diye bağıyor. Elimini onunkinden çekiyorum.

"Dokunma bana," diye kaşlarımı çatıyorum. Duruyor ve kaşlarını çatıyor. İçimi çekiyorum ve iki elimi de dur işareti olarak kaldırıyorum.

"Sadece sarışınla eve git, Josh. İkimiz de bunu daha önce yaptığını biliyoruz." Başını eğiyor ve elini kalçama koyuyor.

"Tash, böyle yapma."

"Bana söz vermiştin, seni pislik." Olamaz, o aptal gözyaşları yine akıyor. Dudağımı ısıırıyorum ve yere bakıyorum. Elimini bir kez daha tutuyor ve ben onu geri çekiyorum.

"Bana dokunma dedim!" Bağıyorum. Tamam, eşeğim sınırda. Camları yalamaya çok yaklaştım. Bu, *Fatal Attraction*'dan bir sahne olabilirdi ve bendeniz seri katil rolündeydim. "Josh, ben gidiyorum. İyi geceler, aslında hayat... Seni tanımak güzeldi." O peşimdeyken ön kapıya doğru yürüyorum. Bridget ve Adrian'la göz göze gelmek için odanın diğer ucuna bakıyorum ve merdivenlerden inip kapıdan çıkarken onlara el sallıyorum. Dışarıda kaldırıma doğru yürürken hemen bir taksi çağırmak için kolumu kaldırıyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye tersliyor. "Tamamen mantıksız davranıyorsun."

"Mantıksız!" Onu göğsünden iterken çılgılık atıyorum. "Git dedim!" diye bağıyorum. Burada gerçekten Oscar alacağım ama umursamayacak kadar kızgınım. Limuzin yanaşıyor, eğiliyor ve bir hamlede beni kaldırıp omzuna atıyor ve limuzinine itiyor. Biniyorum ve kaşlarımı çatarak ondan uzaklaşmak için diğer tarafa geçiyorum ama o da peşimden geliyor.

"Neyin var lan senin?" diye bağıyor. Şoförün bizi duyabilmesi için elimle işaret ediyorum, o da gizlilik ekranı düğmesine basıyor ve yavaşça yukarı çıkıyor. Koltuğuna geri oturuyor ve dirseğini kapıya dayarken işaret parmağını dudaklarının üzerinde gezdiriyor. Düşündüğünü biliyorum. İki elini de saçlarında gezdiriyor. Hayal kırıklığına uğramış. İyi, çünkü ben de sinirleniyorum. "Çok zahmet olmayacaksa, Natasha," diye alay ediyor, "lütfen bana senin sorununun ne olduğunu söyle."

"Onunla ne zaman yattın?" Kaşlarını çatıyor ama bana cevap vermiyor. "Josh, bana söz vermiştin," ve işte bu, acınası baraj patlıyor ve tam anlamıyla hıçkırıklara boğuluyorum.

"Ne sözü?" diyor nazikçe, yanıma doğru kayarak ve beni kucaklayarak. "Kıymetlim, ağlama. Buna dayanamıyorum bebeğim." Alnımdan öpüyor.

"Bana başka kimseyle birlikte olmayacağını söylemiştin," diye hıçkırıyorum. "Ve yine de onunla yattın." Sesim

ama artık havalıymış gibi bile davranamıyorum, içimde yok.

"Bebeğim, özür dilerim, seninle tekrar bir araya gelmeden önceydi. Aramızda ne olacağını bilmiyordum." Sözlerini düşünürken sessiz kalıyorum, göğsüm hıçkırıklarla doluyor. Elini saçlarımın üzerinde gezdiriyor. Başımı sallıyorum. Kendimden utanıyorum. Kendime hiç saygım yok. Başımı eğiyorum.

"Kaç kere?" Ben soruyorum ama o sessiz kalıyor. "Josh, kaç kere?" Tekrar ediyorum... hala sessiz. "Eğer yapmazsan, bana yardım et, Josh."

"Cevabını bilmek istemediğin soruları sorma, Natasha." "Kaç tane?"

Hıçkırarak ağlıyorum.

Başını öne eğiyor. "Üç kez," diyor sessizce.

"Üç kere!" Bağırıyorum. İşte bu, kendimi kaybettim. Başımı ellerimin arasına aldım ve ağlamaya başladım. Beni kollarına ve kucağına çekiyor. "Kes şunu, lütfen ağlama" diyor ve bacağımı okşarken sürekli yüzümü öpüyor. Eve kadar sessizce oturuyoruz, ben ifade edemeyecek kadar kalbim kırık, o ise yanlış bir şey söyleme ihtimaline karşı konuşmaya korkuyor. Evimin önünde duruyoruz ve beni kucağından indiriyor. Yavaşça arabadan inip ön fuaye alanına doğru yürüyorum ve o da arkamdan içeri giriyor. Dönüyorum.

"Josh, yapamam... Bunu yapamam... Artık olmaz. Acıtıyor... Beni çok fazla incitiyorsun. Bu benim için sağlıklı bir ilişki değil. Bu yükü başa çıkamam. Beni rahat bırakmalısın." Dönüp gidiyorum ve o da hiçbir şey söylemeden beni takip ediyor. "Ciddiyim Josh, evine git."

Başını sallar. "Bu şekilde bitirmeyeceğim Tash. O aşağılık hayatın aramıza girmesine izin veremezsin.

O benim için hiçbir şey ifade etmiyor."

"Üç kere Josh. İkincisi ve üçüncüsü için geri döndün."

"Düğünden önceydi. Düğünde ilk öpüştüğümüz andan beri kimseye dokunmadım, sana söz veriyorum." Ağzından çıkan her şeye inanabilir miyim? Çok yorulmuşum. Artık mücadele edecek gücüm bile kalmadı. İçeri girmek için dönüyorum ve şoföre el sallıyor ve araba uzaklaşıyor. Üst kata çıktık ve hemen soyunup terapi tercihim olan sıcak duşa girdim. Bu kesinlikle planladığım gece değildi. Akıllıca davranıp banyoya gelmiyor ama salonda benim için hazırladığı bir fincan çayla beni bekliyor. Hızlıca en sevdiğim geceliklerimi giyip ona katılıyorum. Pazen pijamalarımı görünce gülümsüyor.

"Ne?" diye kaşlarımı çatıyorum.

"Bu günü göreceğimi hiç düşünmezdim ama pijamaların beni etkilemeye başladı." Bir an için ona kızgın olduğumu unutuyorum ve yere bakıp gülümsüyorum.

"Eşleşebilmemiz için sana biraz alacağımı söylemiştim." Çay bardağını bana uzatırken gülümsüyor ve eğilip alnıma bir öpücük konduruyor.

"Özür dilerim," diye fısıldıyor. Ne düşüneceğimi bilemiyorum: Bana yalan mı söylüyor? Anlaşmamıza sadık kaldı mı? Aslında, ne şaka ama. Başka biriyle birlikte olmamayı kabul etmesi için onu zorlamak zorunda kaldım. Kimi kandırıyorum ben? Bu bir ilişki değil. Bu faydaları olan bir seks arkadaşı. Aslında bu doğru bile değil çünkü şu anda faydaları kırık bir kalp. Ayağa kalktım ve mutfak tezgahıma doğru yürüdüm.

"Josh, sana bir şey sormam gerekiyor ve eğer bana biraz olsun saygın varsa, bana doğrusunu söylersin.

gerçek." Yutkunur ve başını sallar.

"Avustralya'ya döndüğünden beri kaç kadınla yattın?" Başını sallıyor.

"Ne saçma bir soru," diye tersledi. "Senden sonra hiç." "Josh, ciddiylim." Sesim yükseliyor.

"Cevabını bilmek istemediğin soruları sorma Natasha," diye tersliyor. Tamam, öfkelenmeye başlıyorum. "Josh, kes şunu. Bilmek istiyorum."

"Neden?"

"Çünkü benim için önemli."

"Neden?" Sesi yükseliyor ve öfke seviyesi benimkiyle eşleşmeye başlıyor.

"Bana o kızla üç kez söyledin." Bu konuyu açtığım için bana kaşlarını çatıyor.

"Bunu daha ne kadar yüzüme vuracaksın?" diye bağıyor. Şaka mı yapıyor bu? Yüzüne fırlat! Bir dakika içinde suratına yumruk atıyor olacağım.

"Demek istediğim, pislik, eğer onunla üç kez birlikte olduysan, her seferinde onu gerçekten kaç kez becerdin?"

Gözlerini kısıyor, sonunda soruyu anlıyor. "Siktir git, bu anlambilimsel bir şey."

"Hayır değil, ikimiz de senin ne kadar iyi... tekrar tekrar geri döndüğünü biliyoruz. Josh'un dilinde üç kez demek daha çok on-on iki kez demektir."

"Siktir git, sen sadece kavga etmek istiyorsun ve ben senin saçmalıklarını kaldırabileceğim kadar duydum. Seninle birlikte olmadan önceydi ve bu iş burada bitti. Drama Kraliçesi olmayı bırak!"

"Drama Kraliçesi!" Bağıyorum. "Kaç kadın var, Josh?"

"Sana oraya gitmeyeceğimi söyledim. Şimdi saçmalamayı kes yoksa giderim."

"Git o zaman!"

"Kaç kadınla yattığım seni neden ilgilendiriyor?" diye bağıyor. "Zaten benim için hiçbir şey ifade etmiyorlar, kimin umurunda?"

"Aslında var," diye bağıyorum.

Gözlerini ovuşturuyor. "Biliyor musun? Ne yaptığınızı biliyorum. Psikoloji saçmalıklarını benim üzerimde uyguluyorsun, kafamı karıştırmaya çalışıyorsun ve işe yarıyor. Renkli bir geçmişim olduğunu ve biraz sapkınlıktan hoşlandığımı biliyorsun, o yüzden şimdi masum numarası yapma. Geçen gece çekerken şikayet ettiğini görmedim."

Aman Tanrım, öyle demedi. Gözlerimi kısıyorum. "Biraz sapıklık. Bu da ne demek şimdi?" Çığlık atıyorum.

Geri adım attı, tiksintim karşısında şok olmuştu. "Öyle demek istemedim... yanlış anlaşıldı." Birden ne söylediğinin farkına varıyor ve hızla geri çekilmeye çalışıyor. Meyve kasemden ona bir elma fırlatıyorum ve kafasının üzerinden geçerken eğiliyor.

"Kusura bakma, geçen gece onu alırken, senin sapkınlık yaptığın kişilerden birinin de ben olduğumun farkında değildim. Seni adi herif! Defol git evimden!" Çığlık atıyorum.

"Hayır," diye bağıyor. "Bunun nasıl biteceğini sen seçemezsin."

"Az önce yaptım," diye çığlık atarak onun yanından yatak odama geçip kapıyı çarpıyorum. Onun geldiğini duydum.

Ben de hızla kilidi açtım.

Kapıya vuruyor. "Aç şu lanet kapıyı!" diye bağıyor.

"Kulübe geri dön Josh ve hareminden birkaç kişi al, böylece onlara biraz sapkınlık verebilirsin," diye bağıyorum. "Eminim bunu seve seve yapacaklardır!" Kapı aniden kırıldı ve ben geri sıçradım. Kaşlarımı çattım. Tamam, belki de artık çenemi kapatmalıyım. Ön kapımın çarptığını duyuyorum... Ve sonra, sessizlik. Beş dakika sonra kapıyı yavaşça açtım ve onun gittiğini görünce rahatladım, kalbim hala iki kat hızlı atıyor, şüphesiz böyle sinir bozucu bir pislikle savaşmanın adrenalini yüzünden. Kapımın diğer tarafına baktığımda öfkeyle yumrukladığı yerde kocaman bir delik olduğunu görüyorum. Bunun bedelini çok ağır ödeyecek.

Duşa geri dönüyorum.

Bu gece ateşli bir seks yapamadım ama kesinlikle hararetli bir tartışma yaşadım. Ve açıkçası, umursamayacak kadar kızgınım.

BÖLÜM 16

Kendimi aptal gibi hissederek uyandım. Joshua haklıydı. Dün gece tam bir drama kraliçesi gibi davrandım, ama kendimi savunmak gerekirse onun yattığı bir kızla tanışmayı ya da onu tanımayı beklemiyordum. Kızın ona ne söylediğini merak ediyorum... ve bu lanet olası bir TC olmalı, değil mi? Dün gece onun geçmişinden bahsederek haddimi aştığımı biliyorum. Geçmişimin olmaması hayatıma devam etmeme yardımcı olmuyor. Eğer bana drama kraliçesi diyebileceğini ve kapımda bir delik açabileceğini düşünüyorsa cehenneme kadar yolu var. Onu kesinlikle aramıyorum.

Özür beklemenin aptalca bir şey olduğunu biliyorsun. Tam bir işkence. Bence dış çektirmek daha az acı verici ve kesinlikle daha hızlı. En azından bir hap içebiliyorsun ve acı hissetmiyorsun. En kötüsü de her şeyi aşırı analiz ediyorum ve o korkunç kavgadan iki gün sonra çizgiyi aşp aşmadığımı ciddi ciddi tartışıyor ve kendimi sorguluyorum. Pazar günü kapı çalındığında kalbim yerinden fırladı ve heyecanla kapıyı açmaya koştum, ancak koridorda başka bir kapıyı taşıyan bir tamircinin durduğunu görünce acı bir hayal kırıklığına uğradım. Özür dilemeyeceğini biliyorum. Özür dileycek bir şeyi var mı ki? Dürüst olmak gerekirse, artık bilmiyorum bile. Salı günü bir paket daha bisküvi yedikten sonra iş yerinde oturmuş, kahvemi yudumlarken pencereden dışarı bakıyorum. Bu kadar inişli çıkışlı olmaktan bıktım usandım. Bunun benim için sağlıklı bir ilişki olmadığını söylerken ciddiydim. Tamamen zehirli. Hastalarımın biri gelip bana bu ilişkiden bahsetseydi, onu bitirmesi için teşvik ederdim - bu kendine zarar veren bir şey. Neden ona bu kadar bağımlıyım? Kalbim onun için acıyor. Tekmelemem gerektiğini bildiğim derin bir üzüntüm var ama bunu nasıl yapacağım? Olumsuzlukları gözden geçiriyorum.

O benim kuzenim.

Ailelerimiz bizi evlatlıktan

reddedecek. Amerika'da

yaşıyor.

Zengin ve ünlü. Tam

bir oyuncu.

Benimle oynuyor... hem de

çok. Beni aramıyor.

Gecenin bir yarısı gidiyor. Benim

saçmalıklarına katlanmıyor.

Onun iradesi benimkinden daha güçlü. Aslında duygusal olarak benden daha güçlü ki bu hiç de zor

değil. Hiç bu kadar zayıf hissetmemiştim.

Sadece gizlice birlikte olabiliriz.

Duygularımız karşılıklı değil. (En çok bu acıtır ve gözyaşları tehdit eder.)

O kesinlikle muhteşem. Neden şişman ve çirkin olamıyor, o zaman bu kadar rekabet olmazdı.

Neden ona olan çekiciliğim derinden olamaz?

Yatakta çok baskın. (Gülüyorum, kimi kandırıyorum? Onun baskınlığı mükemmel. Dünyada onun tarafından yatakta fırlatılmak istemeyecek bir kadın yoktur).

Aklım olumlu şeylerde dolaşıyor.

Onunla birlikteyken onunla ilgili her olumsuz şeyi unutuyorum ve o anın içinde kayboluyorum, kendimi tamamen ona kaptırıyorum.

Merhaba, hanımım. Çok güzel bir gün. Limana gidip öğle yemeği yemek ister misin?

Simon'dan gelen mesajı okurken gülümsedim. Bugün yapmak istediğim şey tam olarak bu. Ofisimiz boyandığı için birkaç gün kapalı olacak.

Tabii, al beni.

Duşa atlıyorum, bütün gün bu dairede tek başıma çıldırmayacağım için şimdiden rahatlamış hissediyorum.

Bir saat içinde görüşürüz.

Dört saat sonra çimenlere yayılmış, ağırlığımca Makarna Carbonara yedikten sonra tatlı olarak büyük bir New York Mudcake waffle kûlahı yiyorum. Söylemeliyim ki, kendimi oldukça rahatlamış hissediyorum. Sevgili geveze arkadaşım ile karmaşık olmayan bir zaman geçirmek çok güzel. Analiz etmiyorum ya da üzülmiyorum ve o kadar da azgın değilim, bu yüzden beynimi gerçekten kullanabiliyorum. Güzel bir değişiklik oluyor. 'Diamonds' çalışıyor ve Simon'a dondurmamı veriyorum, böylece çantamı karıştırıp telefonumu bulabiliyorum. Bu pisliğin bir kısmını gerçekten temizlemem gerekiyor. Annem arıyor. Onunla birkaç gündür konuşmadığım için gülümsüyorum.

"Merhaba Tash."

"Merhaba anne, nasılsın?"

"İyi, teşekkürler sevgilim. Bu akşam ne yapıyorsun?"

"Hiçbir şey," diye yanıtlıyorum.

"Güzel, çünkü Margaret ve çocuklar akşam yemeğine geliyorlar ve senin de gelmeni istiyorum."

"Margaret," diye nefes nefese kaldım. "Buraya ne zaman geldi?"

"Bu sabah. Birkaç günlüğüne Joshua ve kardeşleriyle kalacak." Harika, işte komşuluk gidiyor.

"Bilmiyorum anne. Margaret'e katlanamadığımı biliyorsun."

"Kim dayanabilir ki?" diye kıkırdıyor. "Yedide görüşürüz."

"Tamam, sanırım." Harika, sürük suratla bir gece. Josh'u göreceğim düşüncesiyle gülümsedim. Her şey yoluna girebilir çünkü beni hiç aramadığına göre artık onu aramak zorunda kalmayacağım.

"Bridge geliyor mu?"

"Evet, tabii ki. Bu akşam görüşürüz."

Annemlerin sokağına giriyorum ve Joshua'nın Audi'sinin annemlerin arabasının önüne park ettiğini görüyorum. Ne yazık ki yolun diğer tarafında içinde iki koruma olan arabayı da fark ediyorum. Neden bu kadar sıkı korunuyor? Evden ayrıldığımdan beri aynadaki yansımamı yüzüncü kez kontrol ederken kalbim hızla çarpmaya başlıyor ve bugün ilk kez gergin hissettiğimi söylemek zorundayım. Margaret'in başından beri bizden haberdar olduğunu hatırladım ve bu gecenin felaketle sonuçlanabileceğinin farkındayım. Hala devam ettiğini bildiğini düşünsenize. Yüzümde sinsi bir gülümseme beliriyor. Tam bir kaltağım. Arabayı park edip korumalara doğru yürüyorum.

"Merhaba çocuklar." Pencereden gülümsüyorum.

"Merhaba Natasha." İkisi de gülümsüyor, bardaki ikisi de aynı.

"Gerçekten bütün gece burada oturmak zorunda mısınız?" İkisi de gülümsemeye başlar.

"Evet, sorun yok." Gülüyorlar. "Bu bizim işimiz ve bu konser bütün gece evinizin önünde oturmaktan farklı değil."

"Ha, siz benim evime mi bakıyorsunuz?" İkisi de birbirine bakıyor ve anında rahatsız görünüyorlar ve çok fazla bilgi verdiklerini anlıyorum. "Sonra görüşürüz çocuklar." Yolun karşısına geçip evin ön merdivenlerine doğru yürürken onlara el sallıyorum. Bu kafa karıştırıcı. Ona burada ne yaptıklarını sormayı unutmamalıyım. Ön kapının önünde durup kalbim küt küt atarken onları dinliyorum. Neden bu kadar gerginim? Nedenini biliyorum - yetişkin olduğumuzdan beri ailelerimizin yanında ilk kez birlikte oluyoruz ve bu çok sinir bozucu.

Kapıyı açıyorum ve Cameron gürültüyle içeri dalıyor ve beni başımdan yakalıyor. Ben kıkırdarken beni mutfaka çekiyor ve aileye "Bakın kedi ne getirmiş" diye anons ediyor.

Kaburgalarına hızlıca bir yumruk attım. "Beni kedi sürükledi." Gitmeme izin veriyor ve ben yukarı çıkarken bana göz kırpmıyor. Bunu aramızdaki buzları eritmek için yaptığını biliyorum - hâlâ Joshua'yla kavga ettiğimizi düşünüyor. Öyleyiz, yani doğru söylüyor. Etrafıma bakıyorum ve annemin mutfakta telaşla ev sahibesi gibi davrandığını görüyorum...değil.

"Merhaba aşkım," diye gülümsüyor. "Git ve herkese birer içki doldur, olur mu?" Bana gözlerini deviren Bridge'e emirler yağdırıyor ve ben de bir kıkırdamayı bastırıyorum. Arka verandaya bakıyorum ve babamın Joshua ve Wilson'la konuştuğunu görüyorum. Babam konuşuyor ve ne söylediğini bilmiyorum ama çocukları gülmekten kırıp geçiriyor. Etkileşimlerini izlerken gülümsüyorum. Babam Stanton'ların çocuklarına karşı derin bir sevgi besliyor, yani kim beslemez ki. Kibar, yakışıklı ve iyi eğitilmişler. Hepsinin harika bir espri anlayışı var. Brock köşede Margaret ile konuşuyor. Elinde bir şampanya ve çilek var. Onu her gördüğümde aslında ne kadar çekici olduğuna şaşırıyorum. Para bir kıza bunu yapar. Koyu çikolata rengi omuz hizasındaki saçları kuaförde şekillendirilmiş ve her zaman tasarımcı markaları giyiyor. Bana kendimi Mumsy gibi hissettiriyor. Bana gülümsüyor ve ben de onlara doğru ilerliyorum. Tamam, işte başlıyoruz. Onu yanağından öperken gülümsüyorum.

"Natasha hayatım, seni görmek ne güzel," diyerek gülümsüyor ve kolunu bana doluyor. Ne? Tamam, bu yeni bir şey.

"Nasılsın?" Kibarca sordum.

"Harika. Sen?" diye soruyor.

"Peki, teşekkürler," diye gülümsüyorum. Arkamı döndüğümde Joshua, Wilson ve babamın bize doğru baktığını görüyorum.

"Merhaba." Gülümsüyorum. Joshua gülümsüyor, gözleri vücudumda geziniyor ve hafifçe boynunu kırıyor. Bu beyaz, sırtı açık maksi elbiseyi giydiğim için Tanrı'ya sessizce şükrediyorum. İstedğim etkiyi yaratıyor gibi görünüyor.

"Tash hayatım," diye sesleniyor annem mutfaktan. Zil kurtardı.

"Affedersiniz." Mutfğa girdiğimde Bridget'in güldüğünü gördüm.

"Annem patates fırınına yaktı," diye gülüyor. "Artık kömürde pişiyor."

Kıkırdıyorum. "İyiymiş anne." Gözlerini deviriyor.

"Dürüst olmak gerekirse, eğlendirmek fazla abartılıyor, öyle değil mi?" Bridget'e göz kırpmıyor.

Bridget gülümser. "Evet, neden yapmadığımı düşünüyorsun?" Telefonumu çıkardım ve ona mesaj attım:

Merhaba x

Gülümsüyorum ve bekliyorum, bip sesi geliyor:

Merhaba

Hmm:

Öpücüğüme bilerek mi karşılık vermedin?

Birkaç dakika bekledim. Arkaya baktığımda konuştuğunu görüyorum ve bekliyorum. Tekrar bip sesi geliyor:

Bilerek mi özür dilemedin?

Lanet olsun. Gururumu ayaklar altına almak zorundayım. Biliyordum.

Üzgünüm xx

Mutfaktan onu izliyorum ve okurken gülümsediğini görüyorum.

Ve

Tanrım, şimdi de yalvarmamı istiyor.

Ve haklıydın, drama kraliçesi gibi davranıyordum.

Tekrar bekliyorum.

XX

Aptal gibi gülümsüyorum. Mutfğa dönüp anneme patatesleri kurtarması için yardım etmeye çalışıyorum.

Telefonum yine ötüyor:

Bugün seni özledim.

Aman Tanrım. Kalbim durdu. Bu da ne... İlerleme. İlk kez bana taptığı gerçeğinden başka herhangi bir duyguyu iletti. Kalbim kabarıyor ve cevap yazıyorum:

Seni her gün özlüyorum xx

Elimde değil, yazdığı kelimeleri tekrar tekrar okurken yüzümden aşırı bir gülümseme yayılıyor

Bana mesaj attı. Seni özledim. Şu an kendimi çok seviyorum.

"Komik bir şey mi var?" Josh omzumun üzerinden fısıldıyor. Geriye sıçıyorum ve ona kocaman gözlerle bakıyorum. Tanrı aşkına, ne yapıyor bu?

"Natasha, bu patates felaket. Dükkâna gidip bana biraz daha krema getirebilir misin tatlım?"

"Tamam," diye gülümsüyorum anahtarlarımı ararken. Zavallı annem. Bu gece bir şeyler yakması için ona güvenin.

Bütün geceler. Margaret bu boku sevecek.

"Seni ben bırakırım," diye tersliyor Josh ve ben ona bunun iyi bir fikir olmadığını söyleyemeden anahtarlarını kaptığı gibi ön kapıdan çıkıyor. Bridge'e omuz silkiyorum ve o da bana en iyi "yapma lan" bakışını atıyor. Yavaşça onu dışarıda ve merdivenlerden aşağı takip ediyorum. Ve sonra üzerime geldi. Kolumdan tutup beni evin kenarına doğru çekti. Hayatı buna bağlıymış gibi beni öpüyor. Sırtımı duvara dayadım ve o bana doğru eğildi, ellerini arkamdaki duvara dayadı. Heyecan kanımı ısıtmaya başlıyor. Büyük ereksiyonunun karnımı deştğini hissedebiliyorum, bana cinsel şeyler vaat ediyor, umutsuzca istediğim ve ihtiyaç duyduğum şeyler. Yüzümü iki eliyle kavrayıp dilini açık dudaklarımın arasından şefkatle geçirirken gözlerim kapanıyor. Başımı ensemden kavırıyor ve beni istediği şekle sokuyor. Sahip olduğu şeyle uyarılmamı ateşlerken bacaklarımın arasında tanıdık bir nabız hissedebiliyorum.

"Benimle saçma sapan şeyler için kavga etmeyi bırak," diye fısıldıyor öpücüklerinin arasında. "Başka kadınlarla yatmayı bırak," diye nefes alıyorum.

"Bana sahip olduğunu biliyorsun, neden endişeleniyorsun?" Yüzümü tutarken beni tekrar derinden öpüyor.

"Sana sahip miyim, Josh?" Soruyorum.

"Tamamen," diye nefes alıyor. Kahretsin, iyi cevap. Kalbim eriyor. Tamamen. Beni tamamen büyüsü altına aldı, tamamen ona aşık oldum ve tamamen onun büyük güzel bedenine tırmanıp onu içime alma ihtiyacı duydum.

"Josh, içeri girip onlara söyleyelim." Beni tekrar öpüyor ama cevap vermiyor. Tutkumuz, bana sürtünürken ve ıslak merkezime erişebilmek için bacağımı kalçasının etrafından kaldırırken umutsuz bir hal alıyor.

"Denemek ve başarmak istiyorum. Seninle birlikte Amerika'ya geri döneceğim." Durup bana bakmak için geri çekiliyor ve kaşlarını çatarken bacağım yere düşüyor.

"Bunu yapar mısın?"

"Josh, seninle birlikte olmak için her şeyi yaparım. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalısın." Beni tekrar daha ısrarla öpüyor ve kalçalarını benimkilere doğru itiyor. Kahretsin, sanırım sadece bunu yaparak boşalacağım. Uyarılmışlığı on kademe daha arttı.

"Josh, ben ciddiym, içeri girip onlara söyleyelim. Anlayacaklardır, anlamazlarsa da umurumda değil. Bununla birlikte başa çıkacağız." Beni tekrar öpüyor ve geri çekilip parmaklarını saçlarımda gezdirirken gülümseyerek bana bakıyor. Kalp atışlarımı kulaklarımda duyabiliyorum.

"Yavaş ol kıymetlim, acele bir şey yapmadan önce birbirimizin kafasını koparmadan bir haftayı atlabilecek miyiz görelim." Aklımı başıma toplarken utangaç bir gülümseme takınıyorum. Neyim var benim böyle?

"Haklısın," diye fısıldıyorum. Ellerimi güçlü kollarında ve geniş omuzlarında gezdiriyorum.
Hissediyorum

vücudundan yayılan güç. "Annen buradaysa seni bir daha ne zaman göreceğim?"

"Bu gece o uyuduğunda geleceğim," diye iç geçiriyor. "O zamana kadar beni idare edecek bir öpücük daha ver," diyerek o geniş, eritici gülümsemesini takınıyor ve kalbimin pır pır ettiğini hissediyorum. Bu adamla birlikte olmak için her şeyi yaparım. Gölgelerden sıyrılıp Josh'ın arabasına doğru ilerliyoruz. Korumalarla göz teması kurduğunu görüyorum ve başını sallıyor.

"Josh, neden bu kadar temkinlisin?"

"Para sahibi olmanın dezavantajı," diye iç geçiriyor. "Merak etme, bana da sıcıyor." Bu tam olarak ne anlama geliyor? On dakika sonra kremayı kuşandık ve eve doğru yola çıktık. Bütün bu süre boyunca elimi kucağında tutuyor, derin düşüncelere dalıyor, ara sıra elimi kaldırıp arkasından öpüyor. Neden bilmiyorum ama tüm bu dürüstlük birdenbire onunla gerçek bir gelecek umuduna kapılmama neden oldu. Belki bunu yapabiliriz? Bu gerçekten mümkün mü? Amerika'ya taşınır mıyım? Kim bilir ve kimin umurunda. Elim tutuyor ve bana tamamen benim olduğunu söyledi. Bu gece hiçbir şey gecemi mahvedemez.

Bir insan ne kadar yanılabilir?

Eve vardık ve Josh gidip korumalarıyla konuşurken ben yukarı çıktım. Margaret beni ön kapıda karşıladı.

"Merhaba," diye gülümsüyorum ve o bana ters ters bakıyor.

"Öyle mi?" Tıslıyor. Kahretsin, az önce bizi gördü mü? Umarım görmemiştir ve içimi huzursuz bir his kaplıyor. Beni geçip gitti ve ben de ön kapıdan içeri girdim. Bu da neydi böyle? Yol boyunca Joshua'ya doğru fırlamasını izledim. Brock koridordan hızla geliyor ve beni kolumdan tutup eski yatak odama sürüklüyor. Bu da ne böyle?

"Brock," diye bağıryorum kolumu onun elinden çekerken.

"Stanton'la aranızda ne haltlar dönüyor?" Vay anasını. "Ne demek istiyorsun?" Kendimi baygın hissediyorum.

"Margaret ikinizin dükkana gittiğinizi öğrenince Cameron'a berko yaptı." Boğazımdaki tenis topunu ve bir kova kumu yutuyorum. "Ne dedi?"

"İkinize güvenilemeyeceğini söyledi. Bu da ne demek oluyor Natasha?" Kahretsin... kahretsin, kahretsin, kahretsin.

"Bilmiyorum," diye omuz silktim. "Onun dinlendiğini biliyorsun." "Öyle mi?" diye hırlıyor.

"Elbette," diye yanıtlıyorum. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Düğünde ne gördüğümü biliyorum ve o gece sana dokunursa onu öldüreceğim konusunda onu uyardım."

"Ne yaptın?" Tersledim. "Benimle dalga mı geçiyorsun?"

"Bunu bir kez ve sadece bir kez söyleyeceğim, Natasha. Dinle, çünkü gerçekten ciddiğim. Sana elini sürerse onu öldürürüm."

Gözlerimi deviriyorum. "Geber Brock. Ben yirmi dört yaşındayım. Beni kontrol etmeye çalışmayı bırak. Ben Josh'la arkadaşım. Sen ve Margaret birbiriniz kadar kötüsünüz. Bridget'i aşırı korumaya devam et, çünkü senin saçmalıklarına katlanmayacağım." Hışımınla yatak odasından çıktım ve salona geri döndüm.

Tam Joshua ve annesi ön kapıdan girerken. Göz teması kumadan doğruca mutfağa gidiyorum. Bu gece hızla kahramanlıktan sıfıra dönüyor.

Yirmi dakika sonra yemek masasına oturduk. Bridget ve Brock benim iki yanımda ve tam karşımda Margaret var. Cam ve Will onun iki yanında, Josh da Cam'in yanında. Annem masanın bir başında, babam da diğer başında. Bir aile yemeğinden hiç bu kadar korktuğumu hatırlamıyorum. Brock peşimizde, Margaret da öyle. Yalan söyleyemeyeceğimi biliyorum, kendimi yalan makinesi testine girmek üzere olan lanet olası bir Rus casusu gibi hissediyorum. Josh'la ya da herhangi biriyle göz teması kurmamaya kararlı bir şekilde yere bakıyorum. Onun da kendini rahatsız hissettiğini biliyorum. Bunu iliklerime kadar hissedebiliyorum. İlk konuşan Brock oldu.

"Josh, internette şu süper model Heidi Mills'le çıktığını gördüm." Cameron boğuluyor.

Wilson bana "Havuçları uzatır mısın?" diye soruyor ve bunun bir dikkat dağıtma taktiği olduğunu biliyorum. Josh'un tepkisini görmek için yavaşça başımı kaldırıyorum. Başını sallıyor ama gözlerini aşağıya diyor. Brock ne yapmaya çalışıyor? Bridget masanın altından bacağıma vuruyor.

"O çok... çok ateşli." Brock gülümseyerek çatalını ağzına götürmek üzere havaya kaldırıyor.

"Aslında her hafta farklı bir cazibeyle çıkıyor gibisin." Tekrar tabağıma bakıyorum ve yerin beni yutmasını diliyorum. Bu gece çok rahatsız edici olmaya başladı ve Brock'un ne yaptığını çok iyi biliyorum, *piç herif*. Bridget bir sempati sembolü olarak masanın altından bacağını okşuyor.

Margaret gülümsüyor. "Evet, Josh kadınlarla iyi anlaşıyor ama ne yazık ki kalbini kaptırmış."

"Öyle mi?" Annem şarabından bir yudum alırken heyecanla soruyor. *Kapa çenen, anne*.

"Evet." Margaret bana gülümsüyor. "Adı Amelie." Will boğazını temizliyor, Cam çatal ve bıçağını düşürüyor ve çatal ve bıçak bir çınlamayla tabağına çarpıyor. Çocukların tepkisinden bu hikâyede bir gerçeklik payı olduğunu anlıyorum. Tamam... Gözlerimi aşağıya diyorum.

"Anlat, Josh." Annem gülüyor. *Kapa çenen, anne*.

"Söyleyecek bir şey yok," diye tersliyor.

"Ah Josh," diye azarlıyor annesi. "Utanmana gerek yok." Koluna vuruyor. Sanırım kendi ağzıma kusacağım. "O bir veteriner, hem de çok güzel bir veteriner ve Josh'un at harasını onun için yönetiyor." Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor - telefonundaki sarışın. "Evet, harika bir binici. Josh onu her hafta sonu yarışmalar için Amerika'nın dört bir yanına götürüyor, değil mi Josh? Çoğu hafta sonu uzaklara gidiyorlar, o kadar çok yarışıyor ki." Eminim öyledir. Elimde değil. Gözlerim Josh'a kayıyor. Tepkisini görmek istiyorum. *Lanet* olsun. Bakışlarımdan kaçınmak için gözlerini kasten aşağı indiriyor. Margaret çok iyi gidiyor. "Çok fazla ortak noktaları var. Onun malikanesinde saatlerce birlikte ata biniyorlar. Bizimle tatile geliyor ve bazen ailesi de bize katılıyor, değil mi Josh? O bir İngiliz ve ailesinin bir kalesi var. Çok varlıklı bir aileden geliyor. Robert ve ben geçen yıl onları malikanelerinde ziyaret ettik." Yanaklarım kızarıyor ve kalp atışlarımı kulaklarımda duyabiliyorum. Bana yalan söylemişti. Bana hiç kimseyle çıkmadığını söyledi. Ailenle tatile çıkmak flört etmektir, göt herif.

"Peki bu senin için önemli mi Margaret? Oğullarınızın varlıklı bir aileye gelin gitmesi mi?" Oh kahretsin,

Bunu yüksek sesle mi söyledim? Zehirli bir gülümseme taklidi yapıyor. Elimde değil. Bilmek zorundayım. Kasıtlı olarak bana cevap vermiyor. *Mmm*.

"Peki ne zamandır senin için çalışıyor Josh?" Yemeğimi çatalımdan ısıtırken ona fazla tatlı bir şekilde gülümseyerek soruyorum. Ağzını peçeteyle silerken ve dilini ön dişlerinin üzerinde gezdirirken bana ters ters bakıyor ama cevap vermiyor. Bridget masanın altından elimi tutuyor. Sessiz kalıyor.

"Beş yıl." Margaret gülümsüyor. Kahrolası sürtük, buna bayılıyor. Tekrar tabağıma bakıyorum. Beş yıl... Beş yıl. Bu da ne böyle, çok uzun bir süre. Ve ona karşı hisleri olduğunu biliyorum çünkü lanet fotoğrafları gördüm.

Josh kaşlarını annesine doğru kaldırırken, "O sadece bir arkadaş," diye tersliyor.

"Josh, kes şunu, beş yıl boyunca her yeni yıl arifesini bir kızla geçiremezsin, eğer o hiçbir şey ifade etmiyorsa."

"Dün geceki futbol maçını izleyen oldu mu?" Cameron konuyu değiştirmek için umutsuz bir girişimde bulunarak araya giriyor. Atmosfer ciddi bir düşüşe geçti ve ben gerçekten içkimi onun ya da onun... aslında her ikisinin üzerine fırlatmak istiyorum.

"Evet, harikaydı." Babam gülümsüyor ve futbol hakkında konuşmaya başlıyorlar. Ben ise yeni yıl yorumuna takılıp kaldım. Zihnim dakikada milyonlarca mil yol kat ediyor... seni etkilemesine izin verme... seni etkilemesine izin verme. Amacının bu olduğunu biliyorum ve ne yazık ki tam da bunu yaptı. Tamamen sarsıldım.

"Joshua, susadım sevgilim, bir şaraba daha ihtiyacım var." Hemen ayağa kalkıp ona bir içki doldurur.

Annem gülümsüyor. "Söylesene Wilson, yeni bir kızla görüştüğünü duydum."

Sıcak bir gülümsemeyle gülümsüyor ve bu kızdan hoşlandığı belli. "Amy," diye cevap veriyor. "Adı Amy."

"Ve Wilson, yarın beni Darlinghurst'e götürmeni istiyorum, sevgilim. Susan'la buluşacağım ve senin de bize katılmanı istiyorum," diye mırıldanıyor Margaret ve Cameron başını sallıyor. Cameron'a peçetesiyle vuruyor, "Yemeğini karıştırma." Arkama yaslanıp aralarındaki etkileşimi izliyorum. Buna inanamıyorum. Bunu nasıl kaçırmışım? Bu çocukları tamamen kontrolü altına almış. Sanki Saba Melikesi'ymiş gibi üzerine titriyorlar. Daha çok Batı'nın Kötü Cadısı gibi.

"Ee Bridget," diye gülümsüyor. "Seyahat endüstrisi nasıl gidiyor?"

"Oh iyi, teşekkürler," diye mutlu bir şekilde cevap veriyor Bridge. "Gelecek hafta Paris'e bir konferansa gidiyorum." Margaret gülümsüyor. "Bu heyecan verici." Bridget mutlulukla başını sallıyor. "Oğullarımın hepsi Fransızca konuşuyor, biliyorsun." Bridget'e göz kırpmıyor ve Josh gözlerini devirip başını sallıyor.

"Yani Natasha." Ellerini çenesinin altında birleştirerek zehrini bana doğru akıtmaya başlıyor. "Yine ne iş yapıyorsun?" Bunu biliyor, kaltak.

"Ben bir psikoloğum." İnsanlık tarihinin en büyük gülümsemesini taklit ediyorum. "Hangi alanda?"

"Ben bir cinsel sağlık psikoloğuyum."

"Hmm," diye gülümsüyor şarabından bir yudum alırken. "Anlaşıyor, bu kadar genç bir kız için ne kadar garip bir yön." Nabzımın atışını kulaklarımda duymaya başlarken gözlerimi ona dikiyorum. Benimle uğraşırsan, sürtük, sorun değil, ama kariyerimle uğraşırsan, gitme zamanı. "Bahse girerim

manipölasyon konusunda çok iyisindir,

Pardon, zihinleri ve düşünceleri kontrol etmekten bahsediyorum." Çifte anlam benim için kayıp değil. Şu anda beni kızdırmıyormuş gibi bile davranamıyorum, *kaltak*.

"Hiçbir fikrin yok," diye fısıldıyorum ona ters ters bakarken. Joshua havadaki gerginliği hissederek ayağa fırlıyor ve masayı toplamaya başlıyor, Brock da ona yardım ediyor. Annem ve babam tatlıları servis etmek için mutfağa yeniden giriyorlar. Brock ilk tabakları mutfağa götürüyor.

"Oh, ne kadar iyi manipüle ettiğin konusunda çok iyi bir fikrim var," diye alay ediyor. Dilimi daha fazla tutamıyorum.

"Seni üzecek bir şey mi yaptım Margaret?" Tüm masa sessizliğe gömülür ve hep birlikte nefeslerini tutarlar. Joshua tabakları masaya bırakıyor ve tabaklar çınlıyor. Gözlerini kocaman açarak bana bakıyor ve çenemi kapatmamı istiyor. Amelie ne cehennemde, seni pinti suratlı yalancı? Sen de cehenneme gidebilirsin.

"Hayır, pençelerini oğlumdan uzak tuttuğun sürece gayet iyi anlaşıcağız Natasha," diye alay ediyor. Kanım kaynıyor.

Cameron araya giriyor. "Bu kadar yeter anne." Tamam bu kadar, bu bardağı taşıran son damla oldu ve dilimi daha fazla tutamıyorum. Kendimi dengesiz hissediyorum. Ayağa kalkıyorum ve ellerimi masaya dayayıp yüzümü onunkine yaklaştırıyorum.

"Kesinlikle hiçbir planım yok. Hiçbir planım yok! Değerli oğlunuza pençelerimi sokmak için. Ama sana şunu söyleyeyim."

"Natasha," diye fısıldıyor Bridget, "bu kadar yeter." Elim tuttu ve ben de elimi onun elinden çekip aldım. "Eğer, ki bu büyük bir ihtimal, pençelerimi oğluna geçirmeye karar verirsem, hazırlıklı olsan iyi edersin, çünkü şeytanın kendisi bile beni durduramaz."

Gözlerini kısar. "Neden seni kendini beğenmiş küçük sürtük?"

Cameron öksürür. "Ciddiyim. Bu kadar yeter anne." Masanın diğer tarafına bakıyorum ve Joshua'nın şokta olduğunu görüyorum. Bayılacak gibi görünüyor.

"Artık canıma tak etti," diye başımı sallıyorum. "Ben gidiyorum." Ayağa kalkıyorum ve elimdeki peçeteyi kucağımdan masanın üzerine atıyorum.

Joshua o kadar hızlı ayağa kalkar ki sandalyesi geriye düşer ve yere çarpar. "Natasha, gitme," diye yalvarır.

"Otur," diye sandalyesini işaret ediyorum. "Sevgili anneciğin seni emzirmek istiyor ve onu üzme izin veremeyiz. Hazır oradayken bezini de değiştir. Bu size daha sonra zaman kazandıracaktır." Bridget ve Cameron'ın kıkırdadığını duyuyorum.

Mutfağa girdim. "Anne, gitmem gerek. Az önce işten çağrı aldım."

"Oh, çok yazık, sevgilim. Tamam, seni yarın ararım." Arabama bindiğimi hatırlamıyorum. Sadece çılgına döndüğümü biliyorum.

Josh arabaya doğru koşar. "Natasha, gitme. Sadece kızgın."

"Josh, benden uzak dur, seni korkak." Onu göğsünden dürttüm. Geri adım attı.

"Cameron'a beni savunduğu için teşekkür ettiğimi söyle." Beni savunanın kendisi değil de kardeşi olduğunu anlayınca yüzü düştü.

"Natasha, lütfen, o benim annem. Ben sadece durumu yumuşatmaya çalışıyordum." "Peki ben neyim?"

İki elini saçlarında gezdirirken ayaklarını sürüyerek yürüyor. "Aptalca sorular sorma," dedi.

İç çekiyor.

"Aptalca sorular," diye bağıyorum. Bu adam tam bir aptal. "Doğru ya, ben senin lanet olası ganimet çağrınım. Gir içeri. Sana olan ilgimi kaybettim... *Büyük zaman!*"

"Tash, lütfen," diye yalvarıyor kolumu tutarken.

"Çek o pis ellerini onun üzerinden." Kahretsin, bu Brock.

"Şimdi olmaz," diye tersler Josh onu. Brock Josh'u omzundan tutar ve Josh Brock'a döner.

"Sakın başlama, Brock, yoksa kaldırımda soğuktan donarsın." Brock onu gömleğinden yakaladı ve Josh onu arabaya çarptı.

"Bırak onunla yalnız konuşayım," diye tersliyor Josh. "Bu seni ilgilendirmez."

"Siktir git," diye bağıır Brock.

"Kesin şunu, sizi aptallar," diye bağıyorum ve iki koruma koşarak yolun karşısına geliyor. İkisini de umursamayacak kadar kızgınım ve bu ani dikkat dağınıklığı sayesinde arabayı kenara çekip hızla yola devam ediyorum. Gözlerimde hayal kırıklığının sıcak yaşları birikiyor ve görüşümü bulanıklaştırıyor. Hiç bu kadar kızgın olduğumu hatırlamıyorum. Pençelerini oğlumdan uzak tuttuğun sürece gayet iyi geçineceğiz. Kafamdaki aptal film ekranı bu sözleri tekrar tekrar oynuyor ve her seferinde bir öncekinden daha zehirli bir şekilde tekrarlıyor. Kimi kandırıyordum ki? Bizi asla kabul etmeyecek. Bir de Amelie var. Bu tamamen farklı bir acı dünyası ve bunun doğru olduğunu biliyorum, yüzünde görebiliyorum; ona karşı ciddi hisleri var. Ne kadar derin bilmiyorum, birlikte oldular mı? Gözlerim yeniden doluyor ve arabayı kenara çekiyorum, artık yolu göremiyorum. Dirseklerimi direksiyona dayadım ve ellerimin içine ağladım. Arabalar otoyolda hızla yanımdan geçerken arabam aralıklı olarak sallanıyor. Ortak ilgi alanları var; o da onun gibi atları seviyor. Onun evinde yaşıyor. Aralarında bir bağ var. Bana yine yalan söyledi. Onu götürüyor ve oohh, acı beni tekrar kesiyor ve hıçkırıyorum... Yılbaşı gecesi, gözyaşlarımı tutarken boğazımdaki yumru acımaya başlıyor. Her yıl onunla geçiriyor. Margaret bu gece hedefini tam olarak biliyordu ve güvensizliğime saldırarak hedefi tam on ikiden vurdu. Aklım geçmiş yeni yıllara gidiyor ve hıçkırıklara boğuluyorum. Her yıl saat on ikide onu düşündüm, burada benimle olmasını ve başka birini öpüyor olmasını diledim. Başka biriyle vakit geçirmesini... muhtemelen gözlerden uzak adalarda falan. Değer verdiği biriyle. Göz ucuyla bir adamın arabanın yanına doğru koştuğunu gördüm ve korkuyla sıçradım. Hızla arabamı çalıştırdım ve merkezi kilit düğmesine bastım. Tap, tap, tap. Dehşet içinde daha önce hiç görmediğim bir adam cama vuruyor. Josh'un korumalarının yolun kenarında, şimdi arkamda park ettiğini fark ettiğim arabanın yanında durduğunu görene kadar paniklemeye başlıyorum. Kalbim yerinden fırlıyor ve burada olup olmadığını görmek için hızla etrafıma bakıyorum ama tabii ki burada değil. Orosu suratlı annesiyle birlikte. Camımı yavaşça indiriyorum ve adam bebek gibi ağladığını görünce utanarak bakıyor. Kırklı yaşlarının başında, kel ve sert görünümlü ve Bruce Willis havası var.

"İyi misin, Natasha?" Bana sempatik bir şekilde gülümsüyor.

Burnumdaki sümüşü elimin tersiyle öyle vahşi bir şekilde silerken "İyi," diye çıkışıyorum ki kendime bile şaşıyorum. "Kimsin sen?" diye soruyorum. Gülümsüyor ve geri çekilerek diğer ikisiyle göz teması kuruyor.

"Um, ben senin korumanım," diyor sanki bir çocukla konuşuyormuş gibi Amerikan aksanıyla sessizce. "Ne!" Çığlık atıyorum. "Benim korumam yok. Neden bir korumam var ki?"

"Üç haftadır seninleyim," diye fısıldıyor, bunun beni sakinleştireceğini düşünüyor.

"Ne!" Çığlık atıyorum. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Neden... Nasıl... Yani... Ciddi misin?"

Kaşlarımı çatıyorum. Bu gece lanet bir alacakaranlık kuşağına dönüştü. Çenem yere düştü. "Beni üç haftadır mı takip ediyorsun? Buna inanamıyorum. Bunu nasıl bilmem?"

"Bay Stanton organize etti, hanımefendi."

"Huh-ma'am. Kaç yaşıdayım, 50 mi?" Aklım başımdan gitti ve arabadan indim.

"Joshua'nın etrafındaki güvenlik neden bu kadar sıkı?"

Kaşlarını çatı. "Özür dilerim. Bu bilgiyi size vermemem için özel emir aldım." "Kimden?"

Tersliyorum.

"Hanımefendi."

"Bana öyle demeyi kes!" Çığlık atıyorum.

"Tamam. Bence sakinleşmelisin."

"Sakin ol... sakin ol... Bu gece kimi koruyacağını bilmek istiyorsan Joshua'yı koru, çünkü onu öldüreceğim."

Geri adım atıyor ve sanki bunu söyleyeceğimi biliyormuş gibi gülümsüyor. "Sizi sağ salim evinize götürelim, olur mu hanımefendi?" diyerek beni arabama geri itti.

"Benim adım Natasha, pislik," diye bağıriyorum. "Dokunma bana." Kolumu onun pençesinden kurtardım. Arabama geri dönüp kapıyı çarpıyorum ve o kadar hızlı gidiyorum ki Honda'yı deviriyorum.

BÖLÜM 17

Arabamı garajın önüne çektiğimde annemin mutlu hali midemi bulandırıyor. Daha fazla sessiz kalacak gücüm kalmadı. Annem Will'le kol kola girip içeri doğru yürümeye başladığında dışarı çıkıp kilit düğmesine basıyorum.

"Oğullarımla kokteylli bir gece - ne kadar heyecan verici," diye mırıldanıyor. Güven verici bir kolunu boynuma dolayan Cameron'a gözlerimi deviriyorum.

"Sadece sessiz ol ve onunla kavga etme. Durumu daha da kötüleştirirsin," diye fısıldıyor. Arkalarından içeri giriyorum ve doğruca ana süitteki duşa yöneliyorum. Şu anda onun etrafında olamam. Beni hasta ediyor. Natasha'yla böyle konuştuktan sonra nasıl bu kadar iyi bir ruh halinde olabiliyor? Ondan gerçekten nefret ediyor. Başımı suyun altına sokarken nefesimi dışarı üflüyorum. Kapının kapandığını duyuyorum ve Cam'in elinde birayla banyonun kenarında oturduğunu görmek için gözlerim yukarı fırlıyor. Ona sırtımı döndüm ve sabunlamaya başladım.

"Sakıncası var mı?" Tersliyorum. Ben de onun saçmalıklarını dinleyecek havada değilim. Birasından bir yudum daha alıyor ama sessiz kalıyor. Duşa kabinin yanına geliyor ve omzuyla girişin duvarına yaslanıyor, yüzü ifadesiz. Belli ki bana söyleyecek bir şeyi var ama bunu kafasında doğru şekilde ifade etmeye çalışıyor.

"Ne kadar sürecek?" diye soruyor. Başımı eğip bacaklarımı yıkamaya devam ediyorum, sorusunu kasıtlı olarak görmezden geliyorum.

"Başından beri... hep onunla mı görüşüyordun?"

Gözlerim yerinden fırladı. "Siktir, hayır," diye bağırdım.

"Ne zamandan beri?" diye soruyor. "Neden bana söylemedin? Birbirimize her şeyi anlattığımızı sanıyordum." "Cam," diye iç geçiriyorum. "Kimsenin bilmesini istemediğim boktan bir durum bu."

Küvetin kenarına oturur ve birasından bir yudum daha alır. "Ne zamandan beri bilmek istiyorum?"

İçimi çektim ve başımı öne eğdim. "Dövüş gecesinde kavga ettiğimizden beri." Başını sallıyor ve birasından bir yudum daha alıyor. Bana çıkışmasını beklerken sessiz kalıyorum ama yapmıyor. Sessiz kalıyor ki bu daha kötü... çok daha kötü. Suyu kapatıp dışarı çıkıyorum ve o sessizce oturup beni izlerken kurulanmaya başlıyorum.

"Onu seviyor musun?" Birasından bir yudum daha alır.

Havluyu kalçalarımına sarıyorum. "Ne düşünüyorsun?"

Kaşlarını kaldırıyor ve sırtıyor. "Burada oturmuş, vücudunun enine boyuna yazılmış ismini okurken, evet diyebilirim." Ona kaşlarımı kaldırıyorum ve başımı sallıyorum. "O kadar da kötü değil, biliyorsun." İç geçiriyor.

"Ha, ne demek istiyorsun?" Odama giriyorum. O da beni takip ediyor ve yatağıma oturuyor. Havluyu bırakıp bornozumun içine giriyorum.

"Onunla birlikte olmak o kadar da kötü değil." "Siktir git," diye çıkıştım. "Bu çok üzücü."

"Dünyadaki evliliklerin yüzde yirmisi birinci dereceden kuzenler arasında gerçekleşiyor, biliyorsun." Kaşlarımı çattım. "Bunu nereden biliyorsun? Bu saçmalık," diye çıkışıyorum.

"Cidden, o kadar da kötü değil."

Başımı salladım. "Hayır, o kadar da kötü değil, sen doktor olduğun, yani yakında doktor olacağın için onun gibi bu saçmalıklara karşı duyarsızlaştın."

"Bu konuda ne diyor?" diye soruyor.

Omuz silkiyorum. "Benimle birlikte Amerika'ya geri dönmek istiyor."

Kaşlarını kaldırıyor ve birasından bir yudum daha alıyor. "Kahretsin. Onu affettin mi?" Neden bahsettiğinden emin olamadığım için kaşlarımı çatıyorum. "Seninle oynadığı için."

Kotumu yukarı çekerken hüzünlü bir gülümseme takınıyorum. "Söylemedi. Amerika'ya gideyim ve bu fırsatı tepmeyeyim diye yalan söyledi."

Gözleri büyür. "Siktir," diye fısıldıyor.

"Biliyorum." Ayakkabılarımı giymek için yatağa oturdum. "Dışarı mı çıkıyorsun?" Kaşlarını çatıyor.

Başımı salladım. "Evet, onu görmeliyim. Yapmam gereken ciddi bir açıklama var."

Başını sallıyor ve gülümsüyor. "Korkmuş görünüyorsun, ne o, top atıcı falan mı?"

Gülümsüyorum. "Hiçbir fikrin yok, neredeyse birbirimizi her gördüğümüzde kavga ediyoruz." "Ciddi misin?"

"Benim saçmalıklarım katlanmıyor," diye omuz silkiyorum, "sanırım ferahlatıcı. Kibirli görünmek istemem ama kadınların her dediğimi yapmasına oldukça alışkınım."

Dinliyor ve düşündüğünü görebiliyorum. "Sence cazibenin sebebi bu mu, meydan okuma olayı mı?"

Başımı salladım. "Keşke sadece bu olsaydı." Düşüncelerimi ifade etmeye çalışırken tekrar yatağa uzanıyorum.

"Ona uzaktan yakından benzeyen biriyle hiç birlikte olmadım. Komik, güzel ve zeki biri." Avuç içlerimin topuklarını göz çukurlarıma sürüyorum. "Ve seks." Başımı sallıyorum ve bir nefes veriyorum. "Aklımı başımdan alıyor. Seksin ne kadar ateşli olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Bu... gülünç. Ve çok samimi ki bu yeni bir şey."

Kaşlarını çatıyor. "Samimi, ne demek istiyorsun?"

Omuz silkip ayağa kalkıyorum. "Nasıl kapatılacağını bilseydim yedi yıl önce yapardım."

"Belki de sevdiğin ilk kız olduğun için ona bu kadar takılı kaldığını mı düşünüyorsun?"

Gülümsedim ve başımı salladım. "Ben de öyle düşünmüştüm ama onunla yeniden birlikte olduğumdan beri ona yeniden daha çok aşık oldum. Bu tamamen berbat bir durum. Onunla birlikteyken onun ya da benim duygularım üzerinde hiçbir kontrolüm yok ve bu kafamı karıştırıyor. Döndüğümünden beri altı kilo verdim. Beni o kadar deli ediyor ki yemek bile yiyemiyorum."

Yüzünü buruşturuyor. "Tüm bu durum kulağa boktan geliyor. Sadece anneme söyleme... "Omuz silkiyor. "... işe yarayıp yaramayacağını bilene kadar. Kendini bu duruma sokma," diye gülümsüyor. "Aslında, beni de zorlama. Öğrendiğinde çılgına dönecek."

"O zaman ona yatmaya gittiğimi söyle, olur mu? Sonra da sabah erkenden işe gittiğimi söyle."

"Eve hiç gelmeyecek misin?"

"Muhtemelen yarım saat içinde. Oraya gittiğimde kıcıma tekmeyi basacak ama umarım kalırım." İş eşyalarımı hızlıca bir gece çantasına atıyorum. Ben odamda dolaşırken sessizce beni izliyor.

"Bir yere mi gidiyorsun Joshua?"

Siktir, annem arıyor. Bu saçmalığa ihtiyacım yok. Bizi nasıl duydu? "Evet," eşyalarımı çantama yerleştirmeye devam ederken gözlerimi yere indiriyorum.

"Nereye gidiyorsun?" Cevabımı beklerken kaşlarından biri kalkıyor ve kollarını önünde kavuşturuyor. Nereye gittiğimi çok iyi biliyor, o yüzden cevap vermiyorum.

Cameron araya giriyor. "Hadi anne, kokteylim nerede?"

Elini kaldırıyor. "Bir dakika Cameron. Bizi biraz yalnız bırak lütfen."

Cameron'a ters ters bakarak hiçbir yere gitmemesi konusunda onu uyarıyorum. "Cameron kalabilir anne. Ondan saklayacak bir şeyim yok. Ne söylemek istiyorsun?"

Sırtını bana dönerek pencereye doğru yürüyor ve perdeleri çekerek manzaraya bakıyor. "Natasha'ya neler oluyor Joshua? Sakın bana yalan söyleme."

Cameron gözlerini kocaman açarak bana sessizlik işareti yaptı.

Gözlerimi kapatıp tepkiyi beklerken, "Ondan hâlâ hoşlanıyorum," diye cevap veriyorum.

Dönüyor ve bana gülümsüyor. "Pek çok kadından etkilendiğini biliyorum Joshua. Tanrı biliyor ki payına düşenden çok daha fazlasıyla yattın." Onu dinlerken dudağımı ısıırıyorum. "Eğer seni yatağına girmeye ikna etmesine izin verirsen aileni utandıracağını farkındasın." Gülümsüyorum. Bu kadın ne kadar da küstah, bir gece için bu kadar saçmalık yeter. Cameron başını bana doğru sallayarak yine sessizliğimi işaret ediyor.

"Natasha'nın beni yatağına girmem için ikna etmesi gerekmez. Oraya kendi isteğimle giderim." Gözlerini bana dikeyyor ve ben de meydan okurcasına kollarımı önümde kavuşturuyorum.

"Söylesene anne, babam paranı insanları korkutmak için kullandığını biliyor mu?"

"Bu da ne demek oluyor?" diye tersliyor.

"Natasha bu gece size oğullarınızın para kazanmak için evlenmesinin sizin için önemli olup olmadığını sordu."

"Ve?" diye tersliyor.

"Soruyu tamamen görmezden geldin."

"Elbette oğullarımın paralı biriyle evlenmesini istiyorum. Kendine saygısı olan her anne torunları için iyi bir terbiye ister."

Ayağa kalktım ve eşyalarımı tekrar çantama atmaya başladım. "Bu çok komik, çünkü eğer hikâyeyi doğru biliyorsam, babamın ailesi seni kabul etmedi çünkü fakir bir aileden geliyordun. Ama sen Natasha'yı yargılama cüretini gösteriyorsun."

"Natasha kendini beğenmiş bir sosyal merdiven tırmanıcısı Joshua ve onunla akraba olmasaydınız bile, ki öylesiniz, bunu onaylamazdım. Kız beni tiksindiriyor." İşte bu kadar. Çantamı aldım ve omzuma attım. "Nereye gidiyorsun? Nereye gittiğini söyleyene kadar çantanı hemen yerine koy."

Yavaşça dönüyorum. "Josh, git artık," diye ısrar ediyor Cameron.

"Nereye gittiğimi bilmek istiyorsun anne." Hiç bu kadar kızgın olmamıştım. Bana ters ters bakıyor "Gerçekten bilmek istiyor musun?" Tekrar fısıldadım.

"Aydınlat beni," diye homurdanıyor.

"Natasha'ya gideceğim ve bu gece onunla bir pislik gibi konuşmana izin verdiğim için ondan af dileyeceğim."

"Sakın benim adıma özür dilemeye kalkma. Söylediğim her kelimedede ciddiydim," diye bağılıyor. "Bu gece evde olmayacağım," diye bağıriyorum çantamı kaparken.

"Joshua, hayır, onunla tekrar yatamazsın. O kötü haber," diyor çılgınca.

"Hayır, anne!" Çılgılık atıyorum. "Natasha iyi olan tek şey! Sana duyduğum saygıdan dolayı kendimi ondan uzak tutuyordum. Ama ona ya da bana saygı duymadığını görünce, kendini suçlayabilirsin."

"Ciddi olamazsın."

"Kesinlikle!"

Koşup kolumdan tuttu. "Cameron, kardeşinle biraz mantıklı konuş. Joshua, hayır. Sakın gitme. Onun istediği de bu, aramızda sorun yaratmak."

"Ne! Ciddi olamazsın. Bu geceyi dünyada beni param için sevmeyen tek kadınla geçireceğim. Beni mutlu edebileceğinden hiç şüphem olmayan tek kadınla."

"Sen bir aptalsın, Joshua. Yine kalbini kıracak ve bunu sen de biliyorsun. Bu asla mutlu sonla bitmeyecek. Ailesi öğrenir öğrenmez seni yine terk edecek ve o zaman parçaları kim toplayacak?" Hışımınla dışarı çıkıp arabamın anahtarlarını alıyorum ve bir yere yumruk atmamak için kendimi zor tutuyorum. Bıktım artık bu saçmalıktan. Neden her şey bu kadar zor?

İçeri girdiğimde daire çok sessizdi. Anahtarımı kullandım çünkü kapıyı çalsam açmayacağını biliyordum. Uyuyor olmalıydı. Yatak odasına girdim ve onu sırtı bana dönük yatarken gördüm. Hareket etmediği için uyuduğunu varsayıyorum. Birkaç dakika sessizce onu izledim. Ona dokunmak, onu yatıştırmak, ona her şeyin yoluna gireceğini söylemek için kalbim sızlıyor. Keşke olup olmayacağını bilsem.

ol. Muhtemelen uyuyor olması iyi bir şey. Şu anda Natasha'yla konuşamayacak kadar anneme kızgınım. Onunla tekrar kavga etmekten başka bir şey yapmayacağım ki bu da tam olarak orospu annemin istediği şey. Amelie konusunu açtığına inanamıyorum... Bu onun için bile alçakça. Bunu nasıl açıklayacağım? Bu sefer kapıyı yumruklayan o olabilir.

Anahtarın kapıya vurduğunu duyuyorum ve hemen yorganın altına atlıyorum. Onunla konuşamayacak kadar kızgınım ama gelmeye cesaret ettiği için çok şanslı. Yatak odasının kapısına doğru yürüyor ve ben aynadaki yansımamı izliyorum. Hiçbir şey söylemiyor ve ellerini saçlarında gezdirerek salona geri dönerken nefesini üflüyor. Sürahinin sesini ve ardından mutfaktaki telaşı duyuyorum. Ne yapıyordu ki? Ekmek kızartma makinesi patlıyor. Bu da ne böyle? Tost ve bir fincan çay yapıyor. Televizyonun açıldığını duyuyorum. Şimdi her şeyi gördüm. Aslında ben de acıktım. Batının kötü cadısı yemekte iştahımı kapattı. Kendisiyle nasıl yaşıyor? Yatağıma uzandım ve bu akşamki olayları onun açısından düşünmeye çalıştım. Annesinin bir sürtük olması onun suçu değildi ama beni de savunmadı - annesine çenesini kapatmasını söyleyen Cam'di. Josh gerçekten durumu yumuşatmaya mı çalışıyordu? Bu tam bir karmaşa. Ve Amelie olayı. Bunu düşünürken kalbim sızlıyor; bana yine yalan söyledi. Sadece arkadaş olsalar bile, at işleri için onu her yere götürüyorsa, belli ki onun üzerinde bir etkisi var. Onun malikanesinde yaşıyor ve bir veteriner. Bu saçmalıkla rekabet edemem. Atlardan tutkuyla nefret ediyorum. Yüzüncü kez yuvarlanıyorum ve yastığı yumrukluyorum. Aklımdan iç karartıcı bir düşünce geçiyor. Josh ve ben ilişkimizi ya da aramızdaki her neyse onu açıklayacak cesarete sahip olsak bile, hayatlarımız o kadar farklı ki uzun vadede zaten yürümeyebilir. Ortak bir noktamız var mı ki? Yani, dürüst olmak gerekirse, seks dışında anılarımızdan başka neyimiz var? Gözyaşlarımı bastırmak için elimden geleni yaparken boğazımda bir yumru oluşuyor. Bu acı olmadan ondan nasıl uzaklaşabilirim? Bu ilişkiden çıkmam gerekiyor - beni yıkacak, bunu biliyorum. İkimiz için de sağlıklı değil. Bir saat sonra duştan sonra yatak odasına geldi, üzerinde bir havlu vardı. Salona gidip cevap istememek için tüm gücümü harcadım ama bu gece onunla kavga edemeyeceğimi biliyorum. Buna gücüm yok. Sonunda bir bebek gibi ağlayacağım. Kendimi güçsüz hissediyorum ve bu son zamanlarda fazlasıyla aşına olduğum bir duygu. Hayatımda hiç bu kadar güçsüz hissetmemiştim. Bu doğru, o buradayken kendimi daha iyi hissediyorum ve eğer kavga edersek ve o giderse kendimi yine cehenneme atacağım. Uyuyormuş gibi yaparsam belki ikimiz de gerçekten biraz uyuyabiliriz ve belki de söylemek istediklerimi gerçekten ifade edebilecek kadar sakinleşebilirim. Ne söylemek istiyorum ki? Battaniyeleri geri çekiyor ve sessizce arkama geçip beni kucaklıyor. Uyuyormuş gibi yapıyorum.

"Bu lanet olası pazen pijamalardan nefret ediyorum," diye fısıldıyor sırtıma sarılırken. İçimden gülümsüyorum. Nazikçe saçlarımı öpüyor ve bir nefes veriyor. "Bunu sabah konuşuruz kıymetlim," diye fısıldıyor. "Tabii o zamana kadar taşaklarım patlamazsa." Söylediği son sözleri duyduğumda gülümsüyorum. İtiraf etmeliyim ki, tüm bu kirli konuşmalar ve hiçbir eylem yumurtalıklarımı da patlatmak üzere. İyi ki evdeki tek azgın ben değilim. Son düşünce aklımdan geçerken bir kıkırdamayı bastırıyorum.

"Bunu komik buluyorsun," diye fısıldıyor ve yüzünü ona dönüyorum. "Hayır," üzgün bir yüz ifadesi takınıyorum ve o da eğilip yanağımdan öpüyor. "Tatlım, özür dilerim." Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor.

"Sana kızgınlım, Josh."

"Biliyorum," diye fısıldıyor ve parmaklarını kolumda aşağı yukarı gezdiriyor. Sessiz kalıyoruz, ikimiz de birbirimize bakarken kendi düşüncelerimizde kayboluyoruz.

"Bu gece seninle kavga etmeyi kaldıramam. Üç gündür konuşmuyoruz. Kalmama izin ver ve bunu sabah konuşalım." Sözlerini özetlerken gözlerimi kısıyorum. Umursuyormuş gibi davranıyor. Gerçekten umursuyor mu yoksa rol mü yapıyor?

"Sabah burada olmayacaksın Josh. Bunu ikimiz de biliyoruz," diye iç geçiriyorum.

"Neden seninle hiç kalmadığımı biliyor musun, presh?" Gözlerim doluyor ve başımı sallıyorum. Bildiğim nedeni yüksek sesle söyleyemiyorum çünkü çok acı veriyor. Utanç yürüyüşünü yaparken bana bakmaya bile dayanamıyor. Birlikte olduğumuz için çok utanıyor ve bu gerçeği her düşündüğümde kalbim biraz daha kırılıyor.

"Çünkü sana veda etmeyi kaldıramıyorum," diye fısıldıyor. "Asla veda etmek istemiyorum. Bu benim için de kolay değil, biliyorsun." Sesinde derin bir hüznün var, tıpkı benim hissettiğim gibi. Tekrar tehdit eden gözyaşlarımı bastırmaya çalışırken boğazımdaki sıkışma acıtıyor. Böyle şeyler söylemeyi kes. Kafamı karıştırıyorsun.

"Bebeğim, ağlama," diye fısıldıyor yüzümden aşağı yuvarlanan tek bir damla yaşı silerken.

"Josh, başaramayacağız, değil mi? Tepe çok dik. Bize karşı çok fazla şey var". Durumun gerçekliğini kavramaya çalışırken kalp atışlarım hızlanıyor, dudağım titriyor ve yüksek sesle hıçkırıyorum. Bundan kurtulmanın bir yolu yok. Kalırsam yaralanırım. Gidersem... Bu gerçekle yüzleşemiyorum bile ve acı göğsümü delip geçiyor. Beni neyin beklediğini zaten biliyorum. Sözlerimi özetlerken sessiz kalıyor ve alnını eğip benimkine dokunuyor. Parmaklarımı saçlarının favorilerinde ve çene çizgisinde, kirli sakalları boyunca gezdiriyorum ve gözleri bu temasla kapanıyor. Onda bir teslimiyet havası var. Bunu hissedebiliyorum. Biliyorum, çünkü bende de var.

"Çeneni kapatıp güzel görünemez misin?" diye fısıldıyor dudağını ısırırken. Bir kıkırdamayı bastırıyorum. Bunu söylemesini beklemiyordum ama çok komikti. Sözlerimizi bu bağlama oturtması için ona güveniyorum. Kalbimin derinliklerinde ona uzun süre sahip olamayacağımı biliyorum. Aslında bu gece muhtemelen birlikte geçireceğimiz son gece olacak. Yarın ona bir ultimatoma verdiğimde, ki öyle olacak. Etrafta dolaşmayacağımı biliyorum, tabii eğer yalnız uyandıktan sonra ondan haber alırsam. İkimiz de annesinin onu yakalamasının an meselesi olduğunu biliyoruz.

"Josh, bence sen Amelie'ye daha uygunsun," diye fısıldıyorum. "Eve, onun yanına gitmelisin." Gözlerimi kapatırken kalbim kırılıyor. Zihinsel olarak kendimi tekmeliyorum. Bu gece bunu yapmayacağıma yemin etmişim ama kendimi durduracak kadar güçlü değildim. Çenemi tutuyor ve yüzüne doğru yırtıyor.

"Beni dinle," diye homurdanıyor. "İstediğim tek kadın sensin. Amelie'yi istemiyorum. İstiyorum. Sen."

Gözlerim yine yaşardı. "Bebeğim bunu yapamam... bu sıradan şeyi. Ya birlikteyizdir ya da değilizdir. Kafamı çok fazla karıştırıyor, Josh. Kalbimi kırıyor."

Yutkunur ve başını sallar. "Benim de." Ona kaşlarını çatıyorum, çok kafa karıştırıcı şeyler söylüyor. Bu ne anlama geliyor?

Sessiz kalır. "O zaman birlikte olalım," diye fısıldıyor. "Seninle olmak istiyorum, Tash. Asıl soru, sen benimle olmak istiyor musun?"

Gözlerim onunkilerle buluştu. "Evet, biliyorsun istiyorum." İki eliyle nazıkçe yüzümü kavırıyor ve dilini tutkuyla dudaklarımın arasından geçiriyor.

"O zaman benim ol." Ses tonundaki kesinlik feromonlarımın aşırı hızlanmasına yol açıyor ve tüylerim diken diken oluyor.

"Sen benim misin, Josh?"

Gülümsüyor. "Sana zaten söyledim. Tamamen." İşte yine o sevdiğim kelime. Tamamen. Beni tekrar daha ısrarla öpüyor. "Bu pijamaları yırtsam atar mısın?" diye boynuma gülümsüyor.

Kıkırdıyorum. "O zaman yatarken ne giyeceğim?" Arkamı kavırıyor ve kalçalarını öne doğru iterek kasık kemiğini klitorisime doğru çeviriyor.

"Ben." Gülümsedim, hmm, bu kulağa hoş geliyor. "Kız arkadaşım olmak istediğini düşünüyorsun ama bazı şartlar var, biliyorsun değil mi?" Söylediği kelimeleri dinlerken gülümsüyorum. Kız arkadaş, hoşuma gitti, çok hoşuma gitti.

"Ne gibi?" Fısıldıyorum.

"Kesinlikle pijama yok ve bana verdiğinden çok daha fazla sekse ihtiyacım var." Gözlerinde sevdiğim o bakış var, beni coşkuyla çığlık attıran bakış. "Beni tayınla besliyorsun ve ben bununla başa çıkamıyorum. Bir erkek deve değildir, bilirsin." Oral saldırısı alçalırken gülümsüyorum.

"Bana bir şey söyle. Kız arkadaşın olarak ne sıklıkla seks yapacağım? Yani, sağlıklı bir iştahı olan tek kişi sen değilsin."

Bana gülümsüyor. "İyi besleneceksin, öyle söyleyeyim." Kaşlarımı çatıyorum ve gülümsüyorum, nasıl kavgaya etmiyoruz? Tam bir durumun nasıl gideceğini okuyabildiğimi düşündüğümde, her şey tersine dönüyor. Ellerim onun güçlü ve geniş omuzlarında geziniyor.

"Beni neyle besleyeceksin?" Parmaklarımı kabaca saçlarında gezdiriyorum, bacaklarım daha da açılırken arzu beni ele geçirmeye başlıyor.

Beni sırtüstü yatırıyor ve boynumu ısıtıyor. "Sik," diye fısıldıyor. Mmm, içime bir nem hücum ediyor. "Dil," beni yavaşça öpüyor, dili uyarılmayı talep ediyor ve yine kanım ısınıyor. "Parmaklar ve ayak parmakları," diye tekrar boynuma gülümsüyor.

"Ayak parmakları," diye kıkırdıyorum. Ağzı ellerini takip ederken yavaşça üstümün düğmelerini açmaya başlarken başını sallıyor. Önce bir meme ucumu, sonra diğerini ağzına aldı. Diğer göğsümü kabaca avucunun içine alıyor ve üstümü yakıcı bakışlarına açıyor.

"Vücuduna doyamıyorum." Boynunu kırıyor. Salonda telefonundan bir mesaj geliyor. "Siktir git," diye fısıldıyor telefonundan karnıma doğru. Aptal gibi tavana gülümsüyorum ve sonra tekrar bip sesi geliyor. Homurdanıyor ve göğsümü emmeye devam ediyor, eli pijama altlarımdan aşağı kayıyor. "Bunlar çöpe gidecek," diye gülümsüyor.

"Tamam. Bir tulum alacağım."

Başını kaldırıp bana bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Yasaklıyorum," diye tersliyor ve ben kıkırdıyorum. Telefonu tekrar ötüyor. "Siktir git," diye fısıldıyor telefonundan yine karnıma doğru.

"Bebeğim, git ve kapat şunu. Beni rahatsız ediyor," diye fısıldıyorum, kalçalarımı onun kalça yuvarlanmasıyla buluşmak için kaldırırken, gözlerim arzuyla yarı kapalı. Ayağa kalkıp yan lambayı açıyor ve ben ışığın altında irkiliyorum. "Bunu neden açıyorsun?"

"Çünkü boşalmanı izlemek istiyorum." Beni yine iffetsizce öpüyor ve telefonunu almak için odadan çırılçıplak çıkıyor. Gömleğim açık bir şekilde sırtüstü uzanıyorum ve tavana bakıp gülümsüyorum. Onun için yanıp tutuşuyorum. Orgazm olmam lazım... hemen, acele et. Cumartesi günü bana müstehcen mesajlar attığından beri tahrik oluyorum. Ne yapıyor? Onu telefonda duyabiliyorum ve dinlemek için doğruluyorum.

"Umurumda değil... Hayır, az önce onunla bu konuyu konuştum. Anneme Natasha ile birlikte olduğumu ve yakın zamanda eve gelmeyeceğimi söyle." Dinlerken sessizleşiyor. "Umurumda bile değil. İster beğensin ister beğenmesin. Cam, ciddiym." Tekrar dinler. "Hayır, tabii ki değil." Kahretsin, annesine benimle birlikte olduğunu söylemiş. Yataktan fırlıyorum ve ellerimi sallamaya başlıyorum, stresli olduğumda kötü bir alışkanlık. "Az önce Tash ile konuştum ve bu işi yürütmeye çalışacağız." Küçük bir çocuk gibi heyecanla bir aşağı bir yukarı zıplıyorum, lanet olsun bu gerçekten oluyor mu? "Ona ne istediğini söyle. Umurumda değil, yarın görüşürüz."

Telefonu kapatıyor ve az önce yaptığı konuşmayı duymamış gibi davranabilmek için yatağa geri dalıyorum. Heyecandan kalp atışlarım göğsümde güm güm atıyor. Bu gece kesinlikle sevişecek. Uyarılmışlığım tüm zamanların en yüksek seviyesine ulaştı. Sırt üstü yatıyorum, bacaklarım dizlerimde bükülü ve battaniyeler belimin etrafında toplanmış, nefesimi sakinleştirmeye ve yüzümdeki aptal gülümsemeyi silmeye çalışıyorum. Yavaşça yatak odasına giriyor ve utanmadan çıplak bir şekilde yatağın ucunda duruyor. Baskın duruşu gözden kaçmıyor. Bu gece hiç esir almıyor ve bana bahşedeceği zevki beklerken bir kez daha içime krema akıyor. Kapüşonlu gözlerle uzun aletini eline alıyor ve beni izlerken yavaşça kendini okşamaya başlıyor, temasla birlikte çenesi gevşiyor. Doğruluyorum ve bacaklarımın istemsizce yatağın üzerine düşmesini izliyorum. O kadar ateşli ki. Ayaklarından birini yatağın üzerine koyuyor ve uyarılmam kulaklarımda pompalanmaya başlarken kendini ağır bir şekilde okşamaya devam ediyor.

"Mesele şu, kıymetlim," diye fısıldıyor. "Bu gece seni özledim seksi yapmak istemiyorum."

Kaşlarımı çatтым. "Bilmiyorsun," diye fısıldıyorum, şaşkınlıkla.

"Hayır," diye başını sallıyor, vuruşlar güçleniyor ve omzundaki kaslar temasla birlikte esniyor. Kendini orgazma ulaştırmasını izlemek için iyi para öderdim. Bu, grafiklerin dışında tahrik edici.

"Bu gece makyajlı seks yapmak istemiyorum." Bu Adonis'i arka açıdan görmek için gözlerim arkasındaki aynadaki görüntüye kayarken yutkunuyorum. Elini büyük bir hızla sallarken tüm sırtı esniyor. Ağzım kuruyor.

"Bu gece seni seviyorum seksi istemiyorum."

Kaşlarımı çatıyorum ve dudağımı ısııyorum. "Olabilir, nasıl gidiyor?" Fısıldıyorum. Sert cezalandırıcı vuruşlara devam ederken gülümsüyor ve o güzel horozu kaçıracağımdan endişelenmeye başlıyorum.

"Sen çoktan içtin," diye sırtıyor.

Hangisi? Lanet olsun. Kaçırmışım. "Ne istiyorsun bebeğim?" Dizlerimin üzerine oturup onu öne doğru çekiyorum, böylece kalın ve ağır boyundan aşağı sızan ön boşalmayı yalayabiliyorum. Başımın arkasını nazikçe kavırıyor. Onu ağzıma alıyorum, tadı çok güzel. Tıslıyor ve üstümü çıkarıp göğsümü nazikçe avucunun içine alırken yanağımı nazikçe avucunun içine alıyor. Ağzıma birkaç kez girip çıkıyor. Kendini ağzımdan çıkarmak için saçımı geri çekiyor. Bir patlamayla serbest kalıyor, emişim çok derin. Tekrar ona bakıyorum.

"Ne istiyorsun bebeğim? Senin dileğin benim için emirdir." Bana yavaş ve seksi bir şekilde gülümsüyor.

"Sevişmek istiyorum." Başımın arkasını hafifçe okşarken ağzı açık kalıyor. "Seni çiğ olana kadar becermek istiyorum." Yutkunuyorum, kulağa acı verici geliyor. İçimi bir korku kaplıyor ve hemen ardından bir krema hücumu geliyor. Neden korkuya böyle tepki veriyorum?

"Lütfen beni. Seninle yolumu bulmama izin ver." Bunu üç haftadır yapmıyor muydu? Neden bahsediyor bu?

"Oh tamam," diye başımı sallıyorum endişeyle. Vücudum denesem bile bu yataktan kalkmama izin vermiyor - yumurtalıklarım sağır edici bir sesle bana bağıyor.

"Pantolonunu çıkar" dedi ve bir anda çırtlıplak kaldım. "Dizlerinin üzerine çök," diye tersledi.

"Ne... Ne demek istiyorsun?" Kahretsin, anal seks mi istiyor? Çok büyük; beni ikiye bölecek. Tereddüt ediyorum ve korkumu hissediyor olmalı.

"Sana zarar vermeyeceğim, değerli kızım, güven bana." Elini hafifçe belime koyuyor ve ben de ona titrek bir baş sallama hareketi yapıyorum. "Yani yatağın ortasında dizlerinin üzerine çök ve dirseklerinin üzerine uzan." Pozisyonumu alıyorum ve o da arkamdan dolaşıyor, hâlâ kendini okşuyor. Bacaklarımın arasından onu görebiliyorum. "Bacaklarını daha geniş aç." Sesi tahrikten boğuklaşmıştı. Dizlerimi daha da açıyorum. Dirseklerimin ve dizlerimin üzerine çıplak bir şekilde yaslanıyorum. Bacaklarım olabildiğince açılmış ve o da arkamda. Tekrar tıslıyor, çenesini kıpırdatıyor ve açık ağlayan etime bakarken kendini okşamaya devam ederken boynunu kırıyor.

"Sen mükemmelsin, bunu biliyor musun?" Dudağımı ısırırken gülümsüyorum. Biraz çamaşır suyu ve ağda sayesinde diye düşünüyorum kendi kendime. Eğiliyor ve dilini seksimde bekliyorum, beklemediğim şey arka girişime dili. *Oh lanet olsun.*

"Josh," diye geriliyorum ve uzaklaşmaya çalışıyorum.

Kalçalarımı tutarken "Kıpırdama," diye tersliyor. Beni tekrar nazikçe yalıyor ve başımdaki tüm kan boşalıyor. Yüce Tanrım, başımı yastığıma koyuyorum, bana bunu yapamaz. Bu doğru değil. Sırt rozetimdeki oral saldırısına devam ederken parmak uçlarını yavaşça şişmiş, damlayan dudaklarımda gezdiriyor. Bir parmağını seksime kaydırıyor ve diliyle yavaşça zaman geçiriyor, parmağıyla beni yavaşça beceriyor. Bir parmak daha ekliyor, girerken elini büküyor ve dizlerim bükülmeye başlıyor.

"Josh yapamam... Yapamam... Ağırlığımı taşıyamam."

"Gelme," diye fısıldıyor içime ve titreşimler beni bir spirale ve durdurabileceğimi sanmadığım bir orgazma gönderiyor. "Hayır!" diye bağıyor ve parmaklarını çekiyor. Kaybettiğim için inliyorum. Sakinleşmemi bekliyor. Dili bir kez daha arkamı yumuşatıp tükürük saçarken üç parmağını içime sokuyor. Tanrım, bu işte çok iyi. O kesinlikle Tanrı'nın kadınlara bir armağanı, bundan hiç şüphem yok. Bana bunu yapmasına izin verdiğim için kendimi rahatsız hissediyorum ama onu durduramıyorum. Çok iyi hissettiriyor. Sonra ayağa kalkıyor, parmaklarıyla beni becermeye devam ederken üzerime eğiliyor ve omzumun üzerinden beni öpüyor. Derin ve aç bir dil öpücüğü. Başparmağının arka girişime baskı yaptığını hissettiğimde dudağımı ısırıyor. Nefesimi tutuyorum ve ağzım açık, girişime uyguladığı baskıyı hissediyorum.

"Rahatla preshe. Bırak gireyim," diye fısıldıyor. Uyarılmışlığını kontrol etmeye çalışırken nefes alıp vermesi ağırlaşıyor. Gözlerimi kapatırken başımı eğiyorum ve sonra o içeri giriyor. Başparmağı parmaklarıyla aynı anda içime giriyor.

şışmış seksimin içine. *Aman Tanrım!* Kalçalarım penetrasyona doğru kendiliğindendüşerken anında inlemeye başlıyorum.

"İşte böyle," diye sırtımı öpüyor. "İyi hissettiriyor, değil mi?" Kürek kemiğimi ısırtıyor. Titremeye başlıyorum ve o parmaklarını sabitliyor. Nefesini kontrol etmeye çalışırken "Gelme," diye fısıldıyor sırtıma. "Seni buraya götürmek için sabırsızlanıyorum," diye sırtıma gülümsüyor. "Bunun için can atıyorum." Öyle bir ses çıkarıyorum ki, eğer kendim çıkarmamış olsaydım, karaya vurmuş bir balinadan geldiğine yemin edebilirdim. Beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi hissediyorum. Bu seviyede bir uyarılma benim için yeni bir şey. Konuşmadan başımı sallarken beklentiyle nefes nefese kalıyorum.

"Buna bayılacaksın. Güzel, sıkı kıcının derinliklerine gömülü sikimi seveceksin." Kahretsin, biri bana bundan gerçekten hoşlanacağımı söyleseydi, buna asla inanmazdım. Milyon yıl geçse bile. Bu beklenmedik bir şekilde yeni ve ham bir şekilde samimi. "Ama henüz hazır değilsin preshe. Seni hazırlamam lazım. Ve ben hazır değilim," diye fısıldıyor sırtımı tekrar nazikçe öperken.

Orgazm sisi geçici olarak kalkıyor. "Neden hazır değilsin Josh?" Biraz sapkınlıktan hoşlandığını kesinlikle biliyorum - neden hazır olmasın ki?

"Çünkü seni oraya götürdüğümde, sonsuza kadar oynayacağız." Parmaklarını tekrar sertçe pompalıyor ve gözlerim kapanıyor ve inliyorum.

"Yap Josh. Beni şimdi al," diye fısıldıyorum. "Senin olmak istiyorum, senin olmaya ihtiyacım var."

"Henüz değil," diyerek sırtıma gülümsüyor ve yatağın sallanmaya başlaması için hızını ve gücünü artırıyor.

Lanet olsun, işte bu. Titremeye başladım ve kulağıma fısıldadı.

"Benim için gel." Şimdiye kadar yaşadığım en şiddetli orgazmı sarsılıyorum ve yüzüstü düşünüyorum. Ellerini kalçalarımın altına koyuyor ve beni yukarı çekiyor. "Dizlerinin üzerine çök," diye tersledi. Kalın aletini yavaşça şişmiş seksime sokuyor ve kalçalarımı tekrar üzerine çekiyor. Yavaşça içime girerken kalçalarımı yukarıda tutuyor. İnliyor. "Sen çok ateşli bir sikicisin," diye homurdanıyor yavaşça çekilirken ve sonra bana geri çarparken. "Çok bağımlılık yapıyorsun," diye fısıldıyor tekrar tekrar içime girerken. Oh hayır... olamaz. Tekrar titremeye başlıyorum.

"Josh, tekrar boşalamam, ben... ben... bu çok fazla," diye sızlanıyorum.

"Yapabilirsin ve yapacaksın," diye boğuk bir sesle ısırtıyor. Etrafıma uzanıyor ve dört parmağının ucunu klitorisimin üzerinde hassasiyetle gezdiriyor ve ben dünyayı sarsan başka bir orgazmı sarsılıyorum. Yatağa doğru çılgılık atıyorum ama ben rahatlayamadan o çekiliyor ve önümde dizlerinin üzerine çöküyor. Ne oluyor lan?

"Aç." Fısıldıyor. Konuşmaya çalışıyorum ama ben daha konuşmadan saçımdan tutup ağzımı sikinin üzerine çekiyor. *Vay anasını.* Bundan emin değilim ama gözlerindeki uyarılma seviyesine bir bakışta onu memnun etmek için yalvarıyorum.

"Em," diye bağırtıyor. Büyük, şişkin sikini derin derin yalamaya başladım. Kendimi çok kontrolsüz hissediyorum, bana hiç benzemiyor ama hiç bu kadar canlı hissetmemiştim. Geri çekiliyor ve beni saçlarımdan kavradığı gibi açık ağzımı sürüyor.

"Tash, beni çok iyi beceriyorsun," diye fısıldıyor. "Çok sert patlayacağım, bebeğim." Altıncı vuruşta hareketsiz kalıyor ve aceleyle boşalırken sarsılıyor, ağzımı tohumuyla dolduruyor. Boğazımın arkasına öyle bir kuvvetle çarpıyor ki öğürme refleksim devreye giriyor ve otomatik olarak öğürüyorum.

"Yut," diye fısıldıyor başını geriye atarken ve başımın arkasını nazikçe ovarken. Yutkunurken

başımlı sallıyorum ve nazık turlarla temizlemeye devam ediyorum. Nefes nefese kalmış durumda.

denge için omuzlarımı tutuyor. Ter vücutlarımızı kaplıyor. Diz çöktüğüm yerden doğrulduğumda gözlerim onunkilerle buluşuyor ve o da gülümseyerek gözlerini kapatıp beni de yanına çekerek yatağa uzanıyor. Alnımdan öpüyor ve beni kucaklıyor.

"Sana tapıyorum," diye gülümsüyor.

Kucağına gömülürken gülümsüyorum. "Josh."

"Mmm, bebeğim," diye cevap veriyor gözleri kapalı.

"Özgeçmişime porno yıldızı ekleyebilirsin. Bu porno yıldızı seksiydi."

"Hmm," gözleri kapalı gülümsüyor. "Ateşli bir seksti ve benim en sevdiğim sona sahipti."

Kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Mutlu son."

"Her seks mutlu sonla bitmez mi?"

Başını sallar. "Bazı sonlar diğerlerinden daha mutludur."

Ona sarılırken kıkırdıyorum. "Josh, bir içkiye ve duşa ihtiyacım var."

Beni alnımdan öpüyor. "Ben içecekleri getireyim, sen de duşu hazırla." Dirseğime yaslanırken başımı sallıyorum.

"Sabunu yere bırak," diye sırtıyor.

BÖLÜM 18

YUVARLANDIM VE BİR TUĞLA DUVARA ÇARPTIM. Yatağımdaki beklenmedik yumru karşısında gözlerim fal taşı gibi açıldı. Tamamen inanmaz bir halde, uyuyan çıplak bir adamın yanında yatıyordum. Joshua'nın kaldığını fark edince gülümsüyorum. Kolunu başımın altına koymuş, sırtüstü yatıyor. Vücudumun yarısı onunkinin üzerinde, bacaklarımız birbirine dolanmış. Durup ona baktığımda ne kadar muhteşem olduğuna hayret ediyorum. Koyu çikolata rengi saçları, siyah kirpikleri ve zeytin rengi teni beyaz çarşaflarımla tam bir kontrast oluşturuyor. Şişmiş kırmızı dudakları nefes alıp verirken hafifçe açılıp kapanıyor. Bunu daha önce de söylediğimi biliyorum ama burada boyumdan büyük işlere kalkışıyorum. O sadece... benim ligimin dışında. Gözlerim onun bronzlaşmış dalgalı gövdesine kayıyor. İsmim vücudunu sıkıca damgalıyor - o dövmeye her baktığımda tüylerim diken diken oluyor. Benim için çok şey ifade ediyor. Aşkımızın bu kadar uzak olduğu bir zamanda bunu yaptırmış olması. Ve yine de birlikte bir geleceğimiz olup olmadığını bilmeden kendini adamıştı. Birlikte geçirdiğimiz kısıtlı zamanın benim için olduğu kadar onun için de çok şey ifade ettiği için sonsuza kadar minnettar olacağım. Yedi yıldır ilk kez arzularıma yenik düşmediğim ve kendimi sadece ona sakladığım için gurur duyuyorum. Bu gerçeği ona henüz söylemedim, söyleyip söylemeyeceğimden de emin değilim. İlk başta bu sırrı sakladım, böylece seks yaptığımızda beni incitmekten endişe etmeyecekti. Eksik olmak ya da yatakta deneyimsiz olduğuma dair önyargılı bir fikre sahip olmasını istemedim. Ama dün gecedan sonra artık nazik olmadığına eminim, aslında bundan eminim. Adam tam bir sapkın ve bu düşünce yüzüme tatmin edici bir gülümseme getiriyor. İlişkimiz karmaşık. En büyük korkum bunu başaramayacak olmamız. Ama denemeyi kendime borçluyum. Elimden gelenin en iyisini yapmadığımı bilerek asla devam edemem. Keşke bize karşı olan bu kadar çok şey olmasaydı; bu çok yorucu. Uyandığında yanında olmak istiyorum ama doğa bana bağırıyor ve tuvalete gitmem gerekiyor. Yavaşça yataktan kalkıyorum ve onun kolu yatağın etrafında bedenimin sıcaklığını hissediyor. Yataktan kalkarken gülümsüyorum ve parmak uçlarımda banyoya doğru ilerliyorum. Tarihin en hızlı çişini yaptıktan sonra dişlerimi fırçalıyorum ve koşarak yatağa geri dönüyorum. Hâlâ baygındı. Yaklaşık bir saat boyunca uzanıp onu izliyorum, aklım derin düşüncelerde. Benim için annesiyle kavga etmesini istemiyorum. Bu istediğim son şey. Onu korumaya çalışıyor ve dürüst olmak gerekirse, oğlum bizimki gibi tutkulu ve değişken bir ilişkiye başlasaydı, ben de nasıl tepki verirdim bilmiyorum. Belli ki onu tekrar inciteceğimi düşünüyor. Acaba yıllar önce ona hiç oyun oynamadığımı söyledi mi? Ona detaylandırma şansı vereceğinden şüpheliyim. Peki ya Brock? Peşimizde olduğunu hatırlayınca irkildim. Acaba dün gece Joshua ile aralarında ne geçti? Kavga mı ettiler? Elbette korumalar bunu

durdururdu, değil mi? Doğru ya, korumaların ne işi var?

Benim olduğumu mu iddia ediyorsun? Cidden, bu çok fazla NCIS aksiyonu, kim bana zarar vermek ister ki? Joshua çok fazla film izliyor. Gözlerim yatağımdaki Adonis'e geri dönüyor ve onu izlerken gülümsüyorum. Ona derinden aşık olan tek kadın ben miyim? Amelie ona aşık mı? O da ona aşık mı? Dün gece bana tamamen benim olduğumu söyledi. *Lütfen bu doğru olsun.* Bana karşı ne hissettiğini söylemedi, tapmak dışında ama o zaman da tapmak aşk değildir. Birlikte sadece üç haftamız daha var ve geleceğimize karar vermeliyiz. Keşke bu karmaşayı çözmek için daha fazla zamanımız olsaydı. Yavaşça uyanmaya başlıyor ve ben gülümsemekten kendimi alamıyorum - Noel sabahı gibi. Tek gözünü açıp uykulu bir gülümsemeyle bana bakıyor ve beni kucaklayıp alnımdan öpüyor.

"Günaydın güzelim," diye fısıldıyor boğuk bir sesle.

"Günaydın," diye eğilip onu dudaklarından usulca öpüyorum. Gülümsüyor ve gözlerini kapalı tutuyor. Uzanıp uyanmasını bekliyorum ama hâlâ yarı uykulu.

"Neden bu kadar yorgunsun, bebeğim?" Fısıldıyorum.

"Hmm," diye gülümsüyor, hala yarı uykulu ve dalgın bir şekilde parmaklarını saçlarımda gezdirmeye başlıyor.

Gülümsüyor ve alnımdan bir kez daha öpüyor, gözleri hâlâ kapalı.

"Neden bu kadar yorgunsun?" Tekrar soruyorum.

Gülümsüyor ve boğuk bir sesle fısıldıyor. "Tanıdığım bu ateşli sürtük benimle her konuda kavga edip duruyor ve ben uyuyamıyorum. Cumartesi gününden beri neredeyse hiç uyumadım."

Hüzünlü bir gülümseme takınıyorum. "Joshua, neden buraya gelmedin?"

"Çünkü senin saçmalıklarına katlanmayacağım, işte bu yüzden." Gülümsüyor, gözleri hâlâ kapalı.

Kalbim küt küt atıyor. Dramatizmimle bu zavallı adama işkence mi ediyorum? "Kahve ister misin?" I

Sor.

Gözleri kapalı bir şekilde tekrar başını sallıyor. "Evet, lütfen."

On beş dakika sonra kahvaltı barımda otururken, en sıcak siyah giysisiyle dışarı çıktı.

ve kahvesini banktan alıp kahvaltı taburesine oturuyor. Bir yudum alıyorum, bu konuyu nasıl açacağımı bilemiyorum ve onun güzelliği karşısında dikkatim tamamen dağılıyor. İç çamaşırları kesinlikle haksız bir avantaj. Konuşmalarımızın ne kadar kolay tartışmaya dönüştüğünün acı bir şekilde farkındayım.

"Annen nerede olduğunu biliyor mu?" Başını öne eğip başını sallıyor. "Josh, benim için onunla kavga etmeni istemiyorum."

"Evet, öyleyim. Yani, çok geç."

"Ona söyledin mi?" diye başını salladı ve ben irkildim.

"Nasıl karşıladı?" Omuz silkiyor, belli ki bu konuşmaya devam etmek istemiyor. "Brock iyi mi?"

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Evet ama beni cidden kızdırıyor."

"Ben de," diye omuz silkiyorum. Sessizlik çöküyor ve ikimiz de kahvelerimizi yudumluyoruz. Hayatımda hiç bu kadar ne söyleyeceğimi bilemez halde hissetmemiştim. Yumurta kabuklarının üzerinde yürüyorum. Bu konuşma çok garip. Kendimi serseri bir ergenle röportaj yapıyormuşum gibi hissediyorum. Yanıma oturuyor ama sessiz kalıyor. O söyleyene kadar dün geceden bahsetmeyeceğim. Dün geceden bahsetse iyi olur yoksa o gözü dönmüş kaltağı tekrar görmek zorunda kalacak, hem de istediğinden çok daha kısa bir sürede.

"Bugün ne yapıyorsun?" diyor gülümseyerek.

"Ofisim tadilat nedeniyle kapalı. Haftanın geri kalanında izinliyim. Ya sen?"

"Bütün hafta stajyerleri eğiteceğim."

"Oh, onlara ne öğretiyorsun?"

"Senin anlayamayacağın eğlenceli şeyler," diyerek kahve fincanına gülümsüyor. Ben de gülümsüyorum. "Ne yaptığını biliyorum," diye fısıldıyorum.

Kaşlarını kaldırıyor. "Gerçekten, ne yapıyorum ben?"

"Kaçamak cevaplar veriyorsun. Önce beni konuşturuyorsun."

Gülümsüyor ve alt dudağını ısırtıyor. Onun peşindeyim. "Söylemek istediğin bir şey mi var, presh?" Kaşlarını kaldırıyor ve gülümsüyor. Gözlerimi deviriyorum, "Ne?" Gülümsüyor.

"Dün gece hakkında konuşmamız gerektiğini düşünmüyor musun?" İç çektim.

"Dün gece söylemem gereken her şeyi söyledim. Ben seni istiyorum. Sen de beni istiyorsun. Olay kapanmıştır." Ona kaşlarımı çatıyorum. "Josh lütfen, eğer bir geleceğimiz olacaksa."

Sözümü kesti. "Fikrini mi değiştirdin?" Kaşlarımı çatıyorum. "Artık bunu istemiyor musun?" diye tersliyor.

"Elbette istiyorum, bunu biliyorsun. Ama önce senden bazı gerçekleri öğrenmem gerek" diye nefes alıyorum. Konuşmaya devam ediyor ama elimle dur işareti yaparak bana sessizlik vermesini işaret ediyorum. "Lütfen anla, bana tüm gerçekler söylendiği sürece her şeyi affedebilir ve her şeyi anlayabilirim. Dürüstlük benim için çok önemli Josh. Bu bir anlaşma kırıcıdır."

Başını sallıyor ve sözlerimin ağırlığını özetlediğini görebiliyorum. Gözlerini bana diyor. "Benim de kendime ait bir gerçeğim olabilir mi?" Başımı sallıyorum. "Benimle Amerika'ya taşınacağını söylediğinde ciddi miydin?" Cevabımı beklerken alt dudağını yalıyor.

Gülümsüyorum. "Evet ama altı ay Avustralya'da, altı ay da Los Angeles'ta yaşayamaz mıyız?" Başını sallıyor. "Hayır, olmaz. Bunu zaten düşünmüştüm."

Kaşlarımı çatтым. "Neden olmasın?"

"Atlarım yüzünden. Avustralya'ya geri dönmek için karantina yasaları çok katı. Bunu yapmam mümkün değil. Ya burası ya da orası, ikisi birden olmaz."

Başımı sallıyorum. O atlar benim ölümüm olacak. O piçler ve veterinerleriyle ilgili her şey benzersiz bir bela anlamına geliyor. "Benim için Avustralya'ya taşınır mısınız?"

Gülümsüyor. "Evet, ama en azından önümüzdeki beş yıl için Amerika'da sözleşmem var, bu yüzden şu anda taşınmam imkansız."

"Ama bundan sonra, pazarlık konusu olabilir mi?"

Düşünürken dudaklarını büzüyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Belki de."

"Josh, işimi bırakıp dünyanın öbür ucuna taşınmadan önce birlikte çalışacağımızdan emin olmam gerekiyor."

"Peki nasıl emin olacaksın? Kristal bir kürem yok, Natasha. Sana göz kulak olacağımdan ve seni mutlu etmek için elimden geleni yapacağımdan başka bir söz veremem." Kocaman gözleri benimkileri arıyor.

Bakışlarında eriyorum. "Bu kadar yeter Josh, bir kızın isteyebileceği tek şey bu."

Gölömsüyor ve beni bir kucaklamanın içine çekiyor, dilini dudaklarımın arasından nazikçe geçirerek ödüllendiriliyorum. Bu adam çok güzel. Onunla ilgili her şey kalbimi eritiyor.

Yüzüne bakmak için geri çekiliyorum. "Bana tek eşlilik sözü verebilir misin, Josh?"

Sıcak bir şekilde gülümsüyor. "Elbette, hangi erkek sana sadık olmaz ki? Bu işi batırmak için aptal olmam gerekir." Bu konuşma beklediğimden daha iyi gidiyor.

"Şimdi doğrularımı alabilir miyim?" diye soruyorum. Kaşlarını çatıyor ve beni kucaklamadan bırakıyor. Bankın arkasından dolaşıp iki elini de bankın üzerine koyuyor ve kendini savunmasız hissettiğini anlıyorum. Aramızda bir şey olması için bir savunma taktiği bu. "Kulüpteki o sarışına karşı bir şeyler hissediyor musun?"

Gülümsüyor ve rahatlayarak başını sallıyor. "Kesinlikle hayır."

Başımı sallıyorum, "Onu nereden tanıyorsun?" Yutkunuyor ve düşünürken yere bakıyor. "Josh lütfen.

Dürüstlük, unutmayın."

"Olay şu Tash, eğer onunla nasıl tanıştığımı sana anlatırsam, kafayı yersin. Eğer söylemezsem, biliyorum ki sen kesinlikle sıçacaksın. Yani temelde kazanma şansın yok. Sana anlatırsam beni kovmayacağına söz ver." Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. Kahretsin, bunu gerçekten bilmek istiyorum muym?

Kalp atışlarım hızlanırken başımı sallıyorum. "Ateş et."

"Sidney'e geldiğim gün arkadaşım Carson bana bir ev hediyesi gönderdi."

Kaşlarımı çattım. "Carson

kim?" "Los Angeles'tan

arkadaşım."

Başımı sallıyorum ve yine kaşlarımı çatıyorum. "Peki onu nereden tanıyorsun?" Nefes nefese kalıyor, belli ki bulmacayı çözeceğimi umuyor.

Yine kaşlarımı çattım. "Bir şey mi kaçırıyorum?" diye soruyorum.

Kaşlarını çatıyor ve iki elini saçlarında gezdiriyor. "Eve taşınma hediyesiydi." Dehşete kapıldım. Lanet olsun, bu düşündüğümünden de kötü. Beni bir tüyle bile devirebilirsin. Bana söylediklerini düşünürken sandalyemde arkama yaslanıyorum.

"O bir fahişe," diye nefes nefese kaldım. Başını sallıyor ve başını sallıyor.

"Anlıyorum." Gözlerim fincan tabağı büyüklüğünde olmalı. Arkamdan gelip beni kucaklıyor. Haklıydı. Şu anda gerçekten onun zavallı kıcını tekmelemek istiyorum... *derin nefesler... derin nefesler*. Neden bu kadar açık bir nedenim varken sıçmayacağıma söz verdim?

"Gördüğün gibi ona karşı hiçbir şey hissetmiyorum ve endişelenmene gerek yok bebeğim." Çok hızlı konuşuyor... *Derin nefes al*.

"Fahişeleri ne sıklıkla görüyorsun, Joshua?"

Yüzünü buruşturuyor ve sessizleşiyor. "Bana öyle deme," diye

fısıldıyor. "Bu senin adın, değil mi?" Tersliyorum.

"Evet, ama fark etmediysen bana sadece boktan olduğunda böyle sesleniyorsun." Hmm, aslında fark etmemiştim.

"Josh, sana sıçmayacağımı söyledim ama burada neyle karşı karşıya olduğumu bilmem gerekiyor."

"Hiçbir şeye karşı değilsin. Sadece seni önemsemişimi biliyorsun. Lütfen bunu olduğundan daha fazla büyütme."

Ona donuk donuk bakıyorum. "Soruya cevap ver."

"Biriyle çıkmayı sevmiyorum Tash ve biliyorsun ki... yüksek bir cinsel drtme sahibim."
Yutkunuyor ve tribe giriyor

sözlerinin üzerine. "Bu kontrol edebileceğim bir şey değil, cinsel dürtü meselesi." "Neden biriyle çıkmayı sevmiyorsun?"

"Nedenini biliyorsun."

"Hayır, istemiyorum." Sesimden alaycılık akıyor. "Lütfen detaylandırın."

İki elini de saçlarında gezdirmeye başladı. Bu durumu kontrol edemediğini hissettiğini biliyorum.

"Çıktığım kadınlar her zaman... bağlanırlar ve iyi... Kalbim zaten... senin tarafından alındı." O

bana doğru uzanıyor ve ben içgüdüsel olarak kolumu geri çekiyorum. Burada duygusallaşmamam gerekiyordu...

Derin nefes al. Derin nefes al.

Başımı ellerimin arasına aldım. "Ne sıklıkla?"

"Tash, lütfen bebeğim, önemli değil. Geçmişte kaldı."

"Joshua! Bana yardım et. Şu lanet soruya cevap ver yoksa taşaklarını küpe olarak takacağım."

Gülümsemesini bastırır ve kaşlarını kaldırır. "Gerçekten mi? Küpe mi?"

Gözlerimi kocaman açtım. "Gerçekten. Zorlama. Tereyağı bıçağıyla harikayımdır." Çekmeceyi çıkardım. "Ve burada birkaç tane var, biliyorsun." Tekrar gülümsüyor. "Lütfen Josh, söyle bana. Dürüstlükten bahsettiğimizi sanıyordum. Gerçeğe ihtiyacım var."

Yere bakar ve çenesini kaşır. "En azından haftada bir."... *S.KTİR*... Ben haftada bir olmasını umuyordum.

yıl.

Gözlerimi kapatıyorum ve burnumun kenarını çimdikliyorum. "Prezervatif takmıyorduk. Ben cinsel yolla bulaşan hastalık kapacak mısın?"

Mahcup görünüyor. "Ben her zaman güvendeyim. Birlikte eyersiz gidebileceğim tek kişi sensin. Böyle bir şeyi nasıl düşünebilirsin?" Kaşlarımı çattım. Alacakaranlık kuşağında mıyız? Bana her zaman fahişelerle seks yaptığını söylüyor ama ben cinsel yolla bulaşan hastalıkları sorduğum için haddimi aşıyorum.

"Yani başka hiç kimseyle prezervatifsiz seks yapmadınız mı?"

Başını sallar. "Hayır ve istemiyorum da. Sadece senden ayrılmaya dayanamıyorum." Beni kollarına çekiyor ve öpmek için yaklaşıyor ama dudaklarımı sıkıca kapalı tutuyorum.

Geri çekildi. "Sen delisin."

"Hayır," diye yalan söyledim.

"Evet öylesin, bunu

söyleyebilirim." "Hayal

kırıklığına uğradım, Joshua."

"Bana öyle demeyi kes, bebeğim de," diye fısıldıyor. Gülümsüyorum... Neden bu kadar sevimli olmak zorunda ki? "Bu bir şarkı değil mi?" diye gülümsüyor ve bir nefes üflüyor.

"Gördüğün gibi değerli kızım, endişelenmeni gerektirecek hiçbir şey yok. Onların hiçbirini bir daha görmeyeceğim. Gerçi hepsi yüksek sınıf fahişelerdi."

Kaşlarımı çattım. "Affedersin, salak. Yüksek sınıf fahişe diye bir şey yoktur." Yanlış bir şey söylediğini fark ederek hızla başını sallıyor. "Josh, sen... bilirsin işte... bu kadar çeşitliliğe alışmışken seni nasıl cinsel olarak tatmin edebilirim ki?"

Şefkatle yüzümü kavırıyor ve bana nazık, sevgi dolu bir öpücük veriyor. "Tash, tek gördüğüm

sensin... tek istediğim sensin, benim için her şeysin ve yedi uzun yıl boyunca seni umutsuzca özledim.
Aslında sanırım

sana bir kez daha aşık oldum. Sana tapıyorum. Kendimi kanıtlamam için bana bir şans ver. Bunu mahvetmeyeceğim. Söz veriyorum."

Zayıf bir gülümseme. Tamam, bununla yaşayabilirim... şimdilik. Uzanıp parmaklarımı kirli sakalında gezdiriyorum.

"Burada kendimi çok yetersiz hissediyorum," diye fısıldıyorum. "Bu seviyedeki bir sefahat için hiçbir referans alanım yok."

"Tanrıya şükür," diye fısıldıyor dudaklarını şakağıma dayayarak. "Seni başka biriyle düşünmeye dayanamıyorum. Bu beni öldürüyor." Suçluluk duygusu beni vuruyor ve detaylandırmam gerektiğini biliyorum. Ona anlatmalı mıyım? Hayır, aptal olduğumu düşünecek. Aslında ben bir aptalım, kimi kandırıyorum.

"Neden bir korumam var, Josh?" Kaşlarını çatıyor.

"Çünkü benim kızım olmak istiyorsan korunmalısın."

"Neden?"

"Sadece biliyorsun ve bu konuda kavga etmek istemiyorum. Aslında sana başka bir gerçeği sormam gerekiyor. Param hakkında ne hissediyorsun?"

Yüzüne bakmak için geri çekiliyorum ve kaşlarımı çatıyorum. Bu ne cüret. "Seni paran için istemiyorum, pislik. Bunu nasıl düşünebilirsin?"

Gülümsüyor. "Hayır, demek istediğim, param yüzünden beni terk mi edeceksin?"

Yine kaşlarımı çattım. "Paran yüzünden seni terk edeceğimi mi düşünüyorsun?" Başımı sallıyor.

"Neden?"

"Ben çok zengin bir adamım, Tash, ve çok pahalı bir hayat yaşıyorum. Seni buna maruz bırakmamak için çok dikkatli davrandım çünkü seni korkutmak istemedim."

"Ne kadar zenginlikten bahsediyoruz?" Omuz silkiyor. "Yaklaşık?" Kaşlarımı kaldırıyorum. "Neredeyse bir milyar." *Ne?*

"Siktir git, sen milyarder misin?"

Yüzünü buruşturuyor. "Neredeyse," diye fısıldıyor. Ağzım açık ona bakıyorum. Kahretsin, bu hayal bile edilemez. "Joshua Stanton, sen tam bir akıl hastası, bunu biliyor muydun?"

Gülümsüyor. "Eğer beni kabul edersen, ben senin zihin sikicini." "Duruma göre değişir." Kollarımı önümde kavuştururken gülümsüyorum. "Neye göre?"

"Dün gece bahsettiğin seni seviyorum seksinin nasıl gittiğini bana gösterip göstermeyeceğin konusunda."

Gülümsüyor ve beni öpüyor. "Mutlu bir sonu var mı?" diye fısıldıyor boynuma. Gülümserken dudağımı ısıırıyorum.

"Evet ama bu sefer mutlu son benim istediğim gibi olacak."

Bir saat sonra duştayız ve Josh derin masaj darbeleriyle sırtımı sabunluyor. Gözlerim kapalı, cama yaslanmış durumdayım ve derin bir rahatlama içindeyim. Dürüst olmak gerekirse, bugün sadece onun bana kalmasını istiyorum. Bang work diyorum.

"Bugün benimle evde kalamaz mısınız?" Mızımız bir çocuk gibi konuştuğumun farkındayım ama umurumda değil. Dönüyorum ve kollarımı boynuna dolayarak onu öpüyorum.

"Hayır, beni zaten geç bıraktın." Kalçalarımı arkamdan kendine doğru çekiyor. Aşağıya doğru gülümsüyor

Bana şefkatle. Kendimi aptalca sırtışa karşılık verirken buluyorum.

"Ne?" Kaşlarımı çatıyorum. Omuzlarını kamburlaştırıyor ve beni usulca öpmek için eğiliyor, dili dudaklarımın arasında geziniyor. Kalçalarını benimkilere sürtüyor ve bir kez daha o güzel boyunu karnımda hissediyorum.

"Sana böyle sahip olmayı ne kadar uzun zamandır hayal ettiğimi biliyor musun?" diye fısıldıyor boynuma. Bana daha fazla erişmesine izin vermek için başımı geriye atarken gülümsüyorum.

"Ne gibi?" Gülümsüyorum. Ne demek istediğini çok iyi anlıyorum. "Benim seni istediğim kadar beni istemek." Tekrar gülümsüyorum.

"Nasıl başka bir şey düşünebilirsin ki, seni koca ahmak?" Beni sertçe popomdan yakaladı ve ben kahkahalarla ciyakladım.

"Koca budala," diye homurdanıyor omzumu sertçe ısırırken. "Sana ne kadar büyük olduğumu göstereceğim." Saldırısından kaçmak için kamburumu çıkarırken kıkırdıyorum.

"Tash," sesindeki ciddi tona bakıyorum. Dudakları dudaklarıma değdiğinde gözlerim kapanıyor. "Hmm."

"Yetişkin ilişkimiz bugün başlıyor, tamam mı?"

Ne demek istediğini anlamadığım için kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Yani, bana göre, öğrenilmekten korktuğumuz ve birbirimizden emin olmadığımız ilişkimiz sona erdi. Yeniden başlamak istiyorum." Yüzündeki samimiyet ve kelimelerin anlamı karşısında gözlerim doluyor. İlişkimizin başladığı günden bu yana kendimi parçalanmış, suçlu ve emin olmadığımı hissettiğim doğru. Sahip olduğumuz şey güzelin de ötesinde, nasıl yanlış olabilir ki? Bu imkânsız ve o haklı, yetişkinler gibi davranmaya başlamalı ve geleceğimizi kendi ellerimize almalıyız.

"Bunu ben de isterim," diye fısıldıyorum bir başka nazik öpücük için eğilirken. Dudakları şakağıma bastırırken nazik sözcükleri duyuyorum.

"Sana tapıyorum, değerli kızım."

Bu sözler kısa sürede dünyada duymayı en çok sevdiğim şey haline geldi. Ruhum için tavuk çorbası.

Saat on bir ve ben spor salonundan eve dönüyorum. Bay Orgasmic tekrar sahneye çıktığından beri aldığım altı kiloyu vermeye çalışabilirim. Son zamanlarda çoğu zaman çıplakmışım gibi görünüyor. Dolu hasarının vurması an meselesi. Radyoda bir şarkı çalıyor. Katy Perry'nin 'Dark Horse' adlı yeni bir parçası. Geçen gün dinledim ve tüylerim diken diken oldu. Sözler tam da Josh ve benim aramdaki durumu anlatıyor ve biz ailenin karanlık atları olduğumuz için aklıma ergenlikten kalma bir fikir geliyor ve bu düşünceye gülüyorum. Durup bir kahve aldım ve kızlara mesaj attım:

Saat Beşte Oscar'ın Kahvesi Buluşması

İkisi de hemen cevap veriyor ve bir kızın isteyebileceği en güzel iki arkadaşı takdir ettiğim için gülümsüyorum. Kendime bu gece onlara işlerini sormam gerektiğini hatırlatıyorum. Son zamanlarda o kadar bencilleştim ki ne onların, ne Jeremy'nin, ne de ordu mensubunun başına neler geldiğine dair en ufak bir fikrim bile yok. Son zamanlarda ne zaman konuşsak kendim ve sorunlarım hakkında saçmalıyorum. Ben kötü bir arkadaşım. Ben bile konuşmadım

Geçen gece annemlerde Bridge'de. Köstebek Devriyesi'yle kavga etmekten zavallı Didge'i fark edemedim bile. Yalnızken arkadaşına ihtiyaç duyan o sürtüklerden biri olmamak için kendime söz verdim. O kızlardan nefret ediyorum. Daha önce de arkadaşım oldular. Yeni bir erkek arkadaşları oluyor ve puf, onları bir daha göremiyorsunuz - yeryüzünden silinip gidiyorlar. Arkadaşlarıma ihtiyacım olduğunu biliyorum. Aklımı başımda tutuyorlar ve beni güldürüyorlar. Çoğunlukla kendime.

Eve gider gitmez 'Dark Horse' şarkısını indiriyorum ve Josh'un telefonuna mesaj olarak gönderiyorum. Mesajı açtığını hayal ettiğimde gülümsüyorum. Birinin önünde açabileceği düşüncesi aklımdan geçerken kaşlarımı çatıyorum - ne kadar utanç verici. O kadar aptal olamazdı herhalde? Görünüşe göre bu kadar seks yapmak bir kızı kesinlikle yıpratıyor ve ben de duş alıp hak edilmiş bir nine uykusu için yatağa uzanıyorum. Hiç şüphe yok ki lanet olası nemfoman bu gece yine tam gaz bana vuracak... şikayetçi olduğumdan değil.

Kapının anahtar sesiyle uyandım ve güzel erkeğimin eve erken gelerek bana sürpriz yapmasına gülümsedim. İç çamaşırlarım ve atletimle salona giriyorum. Dehşet içinde baktığım yüz Bruce Willis, yeni korumam. *Ne oluyor lan?* Çılgılık attım ve üstümü örtmek için yatak odama koştum.

"Üzgünüm Natasha," diye seslendi. "Teslimatçı seni alamadı ve ben de endişelenmeye başladım." Üzerime bir şeyler geçirip salona döndüm, öfke içindeydim.

"Dairemin anahtarı sende ne arıyor?" diye soruyorum. Başını sallıyor ve kocaman bir buket kırmızı gül taşıyan bir teslimatçının arkasından çıkmasına izin vermek için yana doğru hareket ediyor. Kahretsin, tam bir kaltağım. Hayal kırıklığı içinde alnımı ovuşturuyorum. Teslimatçı adam konuşuyor.

"Natasha?" Gülümsedim ve başımı salladım. "Şurayı imzalar mısınız?" Bir teslimat dosyası ve kalem çıkarıyor. İmzalıyorum ve o güne kadar gördüğüm en büyük kırmızı gül demetini uzatıyor ve sonra başka bir şey almak için kapıdan çıkıp kayboluyor. Kaba çıkışımdan dolayı utanarak Bruce'a bakıyorum. Bu mahremiyet ihlaline alışamayacağım, kafamı kurcalıyor. Teslimatçı, güzel bir saten krem fiyonklu büyük siyah bir hediye kutusuyla geri döndü. Onu alıp masanın üzerine koyarken gülümsüyorum.

"Teşekkür ederim," diye gülümsüyorum ve merdiven boşluğunda gözden kayboluyor. "Bana adınızı söyleyebilir misiniz lütfen?"

Korumaya fısıldıyorum.

"Max," diye gülümsüyor. "İçeri daldığım için özür dilerim, başının belada olabileceğini düşündüm."

Kaşlarımı çatıyorum, bu bir şaka mı? "Evimde başımı nasıl bir belaya sokabilirim ki Max? Uyuyordum." O da biraz utanarak başını sallıyor. "Max, korumaya ihtiyacım yok. Josh resmen aklını kaçırdı."

Gülümser ve geri çekilir. "Haddimi aştığım için özür dilerim hanımefendi ama dört yıldır Bay Stanton'ı koruyorum ve eğer ona yakınsanız tehlikedesiniz demektir ve korunmaya ihtiyacınız var."

"Tehlike mi, ne tür bir tehlike?" Kaşlarımı çatıyorum.

Kapıya doğru yürürken omuz silkiyor. "Joshua ile konuş, Natasha. Detay veremem." Kapıyı arkasından kapatırken kaşlarımı çatıyorum. Ne kadar tuhaf. Dramatiklikten bahsediyorum. Masaya dönüyorum ve

Güller, şimdiye kadar gördüğüm en büyük tomurcuklarıyla çok güzeller. Ve parfüm... Derin derin içime çekiyorum. İlahi kokuyorlar. Joshua'nın el yazısıyla yazılmış kartı çıkarmak için onları masaya geri koyuyorum.

Evet, sihirle oynamak istiyorum

X

Beş yaşında bir çocuk gibi olduğum yerde zıplıyorum. Hayatımda ilk kez gerçekten sevdiğim birinden çiçek alıyorum. Sihirle oynamak istiyor. Ona gönderdiğim şarkıyı beğenmiş olmalı. Kendimle gurur duyarken ellerimi sevinçle çırpıyorum. Bana gül göndermiş. Tekrar on altı yaşındaymışım gibi hissediyorum, aslında hayır hissetmiyorum. Joshua beni en son bu şekilde hissettirdiğinden beri on yedi yaşındaymışım gibi hissediyorum. Dikkatimi hediye kutusuna veriyorum. Nedense onu açarken gergin hissediyorum. Bana daha önce hiç bir şey almamıştı... Bu garip hissettiriyor. Kurdeleyi yavaşça açıyorum ve içinde kalın krem rengi kağıt mendil var. İçindekileri yavaşça açıyorum. Kalbim duracak gibi oluyor. İçinde en güzel siyah saten korse, askı kemeri, çoraplar ve en kısa saten ve dantel külotlar var. Korsenin üst ve alt kısmındaki dantellerin arasından dolanan krem saten kurdeleyle göz kamaştırıyorlar. Uyluk hizasındaki şeffaf çorapların üst kısımlarında ve korsenin kemiklerinde minik krem kurdele fiyonkları var. Gözlerim tekrar kutuya kayıyor ve önü karmaşık siyah kurdeleli fiyonklarla süslü muhteşem bir siyah gece elbisesi çıkarıyorum. Bu bebekler için epey para harcamış. Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Tamam, o sihirle oynamak istiyor ve ben de bunları giymem gerektiğini düşünüyorum. Ani bir düşünce beni paniğe sürükledi. Kahretsin. Anahtarlarımı alıp kapıdan çıkıyorum. *Hemen* o güzel salona gitsem iyi *olacak*. Ve Max'in beni takip edip etmemesi umurumda bile değil.

5 PM

Oscar'ın evinde kızları bekliyorum. Onları göreceğim için heyecanlıyım. Haberlerim var ve iyi haberler. Bridget ve Abbie on beş dakika geç geliyorlar ve alçak deri salonumuzda derin bir sohbete dalıyorlar.

"Peki o zaman ne dedin?" Abbie omuzlarını kamburlaştırır.

"Merhaba, neler oluyor?" diye sordum. Abbie salona uzanıyor, bir nefes veriyor, başını arkaya atıyor ve gözlerini kapatıyor.

"Neler oluyor?" İrkildim.

"Tristan özel olmak istiyor." "Ha, Tristan kim?" Kaşlarımı çattım.

Abbie beni işaret ediyor. "Aynen öyle," diye tersliyor.

Bridget gözlerini kocaman açarak bana bakıyor. "Asker adam," diye tersliyor.

"Ah, tabii ki." Kaşlarımı çattım. Muhtemelen bunu bilmem gerekirdi. "Ne oldu?"

Abbie bana üzgün bir yüz ifadesi takındı. "Özel olmak istediğini yoksa beni bir daha göremeyeceğini söyledi." Gözlerimi ona diktim. "Ve?"

Kollarını havaya kaldırır. "Bunu yapamayacağımı biliyorsun." Bridget ve ben birbirimize kaşlarımızı çatıyoruz. "Tamam," diye fısıldadım.

"Neden olmasın ki? Hayatının geri kalanında etrafta dolanıp duramazsın," diye tersliyor Bridget.

Abbie, Bridget'e kaşlarını çatar. "İzle beni." Garson kız gelip siparişlerimizi alırken hepimiz sessizliğe gömülüyoruz.

"Değiştir şu lanet konuyu. Bunu tartışmayacağım." Bridget bana gözlerini deviriyor ve ben de başımı sallıyorum. "Bay Stanton'la aranızda neler oluyor?" Abbie gülümsüyor.

Arkamı koltuğa yasladım ve bayıldım, "O harika biri."

Abbie, Bridget'e iğrenmiş bir yüz ifadesiyle bakar. "O kadar da harika biri değil, TC ile yattı." Onun adını duyunca ürperdim. "Bu konuda ne dedi?"

"Onunla yattığını itiraf etti." "Siktir git," diye tersliyor Bridget.

Başımı salladım, "Biliyorum, iğrenç, ha."

Abbie onun eline sahte bir yumruk atar. "Yemin ederim o kaltağı alaşağı edeceğim. Önce James, şimdi Joshua. Sırada kim var? Jeremy mi?" Hepimiz başımızı sallayıp olayların iğrenç dönüşüne katılıyoruz.

"Ne dedi o? Kahretsin, doğru ya, lanet olası annesi hakkında ne dedi?" Bridget ellerini yanaklarına götürdü.

"Bir şey yok. Ona tekrar başladığımızı söylemiş." "Vay anasını," diye fısıldıyor Abbie, gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde.

"Bu işi yapmaya karar verdik." İkisi de bana ıslıl ıslıl gülümsüyor, ben de karşılık vermekten kendimi alamıyorum. "Bugün bana güller ve iç çamaşırı gönderdi ve saat sekizde korumam tarafından alınacağımı söyledi."

İkisi de bana kaşlarını çatıyor. "Siktir git," diye tersliyor Abbie. "Artık lanet bir koruman mı var?" Kaşlarımı çatıyorum ve başımı sallıyorum. "Görünüşe göre bir taneye ihtiyacım var."

"Bu James Bond saçmalığı ve inan bana, sen Bond kızı değilsin."

Gülüyorum. "Haklısın." Annesi sipariş verirken küçük bir kız yanımıza geliyor.

"Merhaba," diye gülümsüyor Abbie.

Küçük kız bize ters ters bakıyor ve yürüyüp gidiyor. Abbie omuzlarını kamburlaştırıp gülüyor. "Şaşırmaya mı başladın Abbie?" diye soruyorum.

"Tanrım hayır," diye yüzünü buruşturuyor. "Ben gıdaklamam, düzüşürüm." Hepimiz bir kahkaha patlattık.

"Peki ya sen Bridge. Jeremy nasıl?" Gülümsüyor ve kirpiklerini taklit ediyor.

"Mükemmel," Abbie gözlerini şaşşı yapıyor ve kusma taklidi yapmak için yalpalıyor. Başımı sallıyorum. Üç hafta içinde bir adamın rol yaptığını düşünmekten tamamen aşık olmaya nasıl geçersin?

Bridget kolumu tuttu. "Kahretsin, unutmuşum. Josh, Ivy hakkında ne dedi?" Kaşlarımı çattım. "Ivy kim?"

Bridget gözlerini deviriyor. "Kahrolası veteriner."

İğrenmiş bir yüz ifadesi takındım. "Amelie'yi kastediyorsun." Başını salladı, "Evet, o."

Omuzlarımı silktilim. "Ona sormadım."

"Neden ki?"

Nefesimi üflüyorum. "Büyük tartişmamızın o noktasında ben daha çok TC için endişeleniyordum."

"Kahretsin, onun hakkında ne dedi?" Abbie sandalyenin  n tarafına oturmuş, nefesini tutmuş cevabımı bekliyor.

"Aslında size söylemeye utanıyorum." Tepkilerini hayal ederken irkildim. Onun adı kışını örtmek için yalan söylememem çok kötü. "Onun seks yaptığı bir fahişe."

"Siktir git!" Bridget tersler. Abbie'nin gözleri fincan tabağı büyüklüğündeydi. "Hayatta olmaz."

"Maalesef evet." Kızların ikisi de kaşlarını çatarak sessizce oturuyorlar. Kahvemi yudumluyorum, erkek arkadaşımın fahişeleri kullanmasından hiç etkilenmemiş gibi davranıyorum.

"Ve bu senin için sorun değil mi?" Omuzlarımı kamburlaştırıyorum.

"Cidden, işini değiştirmelisin. Bu saçmalığa karşı o kadar duyarsızlaşmışsın ki çok korkutucu."

Bu doğru mu? Kendi kendime gülümsüyorum, tabii ki doğru. Gördüğüm her iki erkekten biri fahişelere giden bir seks bağımlısı. Aslında fahişelerin topluma büyük bir hizmette bulunduğunu düşünüyorum. Dengesiz erkeklerin ihtiyaçlarını karşılayanın başka bir yolu olmasaydı tecavüz suçlarını bir düşünün. Omuz silkiyorum.

"İlişkimizin bu ilk aşamasında önemli olan bana sadık kalmasıdır."

Abbie gözlerini devirir. "Kimi ikna ediyorsun, bizi mi kendini mi?" Hüzünlü bir gülümseme takınıyorum ve omuzlarımı tekrar kamburlaştırıyorum.

"Haklısın," diye fısıldıyorum. "Bu berbat bir durum ama bununla nasıl başa çıkacağımı gerçekten bilmiyorum, bu yüzden inkâr etmeye devam ediyorum."

"Aptal," diye tersliyor

Bridget. "Kesinlikle,"

diye fısıldıyorum.

Şoför arabanın kapısını açıyor ve ben gergin bir şekilde dışarı kayıyorum. Joshua'nın bana aldığı iç çamaşırı ve seksi elbiseyi giymişim ve yüksek topuklu ayakkabılar giyiyorum. Elbise göz kamaştırıcı ve üzerime tam oturdu. Bunu alacak zamanı ne zaman buldu? Max beni masaya doğru götürüyor ve masanın arkasındaki üç bayana "Bay Stanton'ın misafiri" diye anons ediyor. Hepsi bana yukarı aşağı bakıp gülümsedi.

"Soldaki ikinci asansör." Sarışın olan gülümsüyor. "Dördüncü kat." Bir güvenlik görevlisi gelip bize asansöre kadar eşlik ediyor ve asansörün dış tarafındaki düğmelere bizim için basıyor. İçeride hiç düğme olmadığını fark edene kadar bunun garip olduğunu düşünüyorum. Burası çok özel bir yer. Asansöre girdiğimizde aklımdan dehşet verici bir düşünce geçiyor. Benim bir fahişe olduğumu mu düşünüyorlar? Muhtemelen... Düşünmeyi bırak. Max asansörde yanımda sessiz duruyor ve kalp atışlarım göğsümden fırlıyor. Burası muhtemelen şimdiye kadar bulunduğum en lüks otel. Nefes kesici. Pahalı hayat derken bundan mı bahsediyordu? Bu onun için normal mi? Başımı sallıyorum.

"Diğer yarısı nasıl yaşıyor, hey," diye iç geçiriyorum Max'e. Gülümsüyor ve başını sallıyor, ne demek istediğimi anlıyor. Geniş bir koridorda yürüyoruz. Özel sanat eserleri duvarları kaplıyor ve halı ayaklarımızın altında peluş gibi duruyor. Antika bankları büyük taze çiçekler süslüyor. Güzel avizeler alçaktan sarkıyor. Buranın ihtişamı sinirlerimi daha da geriyor. Sonunda kapıya varıyoruz.

"İhtiyacınız olursa ben burada olacağım hanımefendi."

Kaşlarımı çattım, "Bütün gece koridorda mı kalacaksın?" Çok utandım.

Gülümsüyor. "Hayır. Bay Stanton bütün katı tuttu. Ben ve benim de kendi dairelerimiz var." Bana

göz kırıyor ve ben de gülümsüyorum. Bir milyarder korumanın bazı avantajları olmalı. Geri adım attı.

kapıyı çalmam için bana izin vermedi. Neden bu kadar gerginim? Çünkü bu egzotik yerde kendimi boyumu aşan işlerin içinde hissediyorum. Kendimi gişe rekorları kıran bir Hollywood filmindeki Bridget Jones gibi hissediyorum.

Kapı açılır ve işte oradadır. Siyah bir takım elbise içinde dünyanın en iyi erkek örneği. Kalbim durdu; onu daha önce hiç takım elbise ve siyah kravatla görmemiştim. Nefes kesici görünüyor. İçeri girmeme izin vermek için geri çekiliyor ve beni oraya güvenli bir şekilde ulaştırdığı için Max'e başıyla teşekkür ediyor. İçeri giriyorum ve gördüğüm manzara karşısında nefesim kesiliyor. Oda yarı karanlık, sadece lambalar ve çatının çevresindeki bir sıra hafif spot ışığı var. Arka duvarda Sidney gökdelenlerinin ışıkları, Sidney Liman Köprüsü ve Opera Binası'nın nefes kesici bir manzarası var. Kapıyı arkamdan kapatıyor. Gözlerim tekrar Bay Stanton'a takılıyor. Bu gece o. Her gözeneğinden sızan egemenliği hissedebiliyorum. Ona yukarıdan aşağıya bakarken boğazım kurudu. Havadaki cinsel gerilim beklentiyle yoğunlaşıyor, kalbim hızla çarpıyor. Gözleri açlıkla başımdan ayak parmaklarıma ve tekrar yukarıya doğru tarıyor ve boynunu kırıyor. *Hmm, işte orada.* Sevgiyle gülümserken elini bana doğru uzatıyor. Tutuyorum ve beni kucaklıyor. Cebinden bir şey çıkarıp duvara doğrultuyor ve yüksek sesli bir ritim boşluğu dolduruyor. Gülümsüyorum, bu ona bugün gönderdiğim şarkı. 'Dark Horse', şimdiye kadar duyduğum en seksi şarkı. Ritimle birlikte kalçalarını oynatmaya başlıyor ve beni kendine çekiyor, böylece ileri geri yavaş ve şehvetli bir dans yapıyoruz. Cebinden bir şey çıkarıp duvara doğru tutuyor ve odanın çevresinde üç büyük ekran yanıyor, hepsi de bizi farklı açılardan gösteriyor. Gözlerim burada neler olup bittiğinin farkına vararak ona dönüyor ve o da yavaşça, bilerek seksi bir şekilde gülümsüyor. Onayımı beklerken başı belli bir açıda duruyor. İki eliyle şefkatle yüzümü kavlıyor ve kalçaları dans etmeye devam ederken dilini dudaklarımda açlıkla gezdiriyor. Kendime engel olamıyorum. Öpücüğünün ve bana yaptırdığı kışkırtıcı dansın içinde kayboluyorum.

"Bugün güzel kızımı özledim," diye fısıldıyor boynuma. Onun samimi sözleri içime bir sıcaklık yayıyor. Buna alışabilirim. Dans ederken dudakları boynumdan aşağı iniyor ve beni nazikçe emiyor, bir yandan da kalçalarıyla erotik dansını sürdürüyor. Omzunun üzerinden bakıyorum ve gerçekler yüzüme çarpıyor. *Vay anasını.* Odanın etrafında tripodlar üzerinde üç kamera var. Bir tanesi salonun ortasındaki çift kişilik sedirin üzerine doğru açılı, orada da bir spot ışığı var. Beni tekrar daha derinden, daha tutkulu öpüyor ve gergin olmak için iyi bir nedenim olduğunu biliyorum. İçimden bir ses bir şeylerin peşinde olduğunu söylüyordu. Burada neler döndüğünü biliyorum.

Josh'un sapkınlığı hayata geçiyor... Bir porno çekiyoruz.

BÖLÜM 19

KATY PERRY'nin kadifemsi sesi 'Dark Horse'un baştan çıkarıcı sözlerini söylerken, bağımlılık yaratan seksi müzik ses sisteminden odaya ve duyularıma doluyor.

Söylenen şehvetli sözlerle dans etmeye başlıyoruz. Tamam, nasıl oldu da kendimi özel bir otelde buldum? Bu kesinlikle bir kutlama yemeği değil. Bu planlı bir baştan çıkarma ve biliyor musun? İşe yarıyor. Tamamen baştan çıkarıldım. Bu güzel adam bana doğru seksi bir şekilde dans ediyor, bana sürtünüyor ve siyah bir yemek takımıyla beni ereksiyonunun üzerine çekiyor. Erotik talepkâr öpücükleri ve duruşundaki saf hâkimiyet, onun kink dünyasının bir parçası olmak için yalvarmamı, onu memnun etmek için yalvarmamı sağlıyor.

Sözler hipnotik... sadece bize uygulanıyor. Ritim içimi dışına çıkarıyor.

Kalçalarımızı yavaş ritme göre dans ettiriyor. Elleri yavaşça bacaklarımda gezinmeye başlayıp kameralar için elbisemi kaldırırken gözleri benimkilerin içine giriyor. Dudaklarını şakağıma dayarken parmağını jartiyer kayışında gezdiriyor. Beni aniden müzik eşliğinde döndürüyor ve ben yüksek sesle gülüyorum. Dudakları yine üzerimde, dişleri boynumu sıyrıyor ve uyarılma seviyesi birkaç kademe artıyor. Bacaklarımdan birini kaldırıyor ve kalçasına doluyor. Göbeğime doğru bir krema akıntısı hissederken nefesimi tuttuğumu fark ediyorum ve meme uçlarım onun usta elleri altında sertleşiyor. Eli dizimden arkama doğru sürtünüyor ve sertçe kavrayarak kendini bana sürtüyor. Gözbebekleri büyümüş ve ağzı açık. Boynunu kırıyor. Gözlerim dudaklarına düşüyor.

Sırtım onun önüne gelecek şekilde beni döndürüyor ve yavaşça dairesel kalça salınımına devam ediyor. Sadece bundan bile gelebilirim. Bu adam baştan çıkarma ustası. Elleri göğüslerimi okşuyor ve vücudumu takip ediyor ve yavaşça elbisemi kaldırmaya başlıyor. Boynumu öpüyor ve kulağıma fısıldıyor.

"İzle." Gözlerim önümüzde duran ekrana kayıyor ve ne kadar ateşli göründüğümüzü görünce açıkça şok oluyorum. Uyarılmışlık seviyesi listelerin dışında, bunu gözlerinde görebiliyorum. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, ben de her an orgazm olacaktım gibi görünüyorum. Elbisemi kaldırırken dantel külotumun ve kalçalarımın içini görebiliyorum. Elleri vücudumda aşağı yukarı gezinirken, her seferinde elbisemi kaldırıyor ve iç çamaşırımı kameralara biraz daha fazla gösteriyor. IMAX'te ikimizin bu seksi müzik eşliğinde erotik bir şekilde dans edişini izlerken bacaklarımdaki nabzı hissedebiliyorum. Şarkı bitiyor ve tekrar başlıyor ve tekrar ettiğini fark edince gülümsüyorum. Benden daha aşağıda olacak şekilde dizlerini büküyor ve bacaklarımı kameralara açıyor, ellerini yavaşça iç uyluklarımdan yukarı kaydırıyor.

"Kıymetli kızım için yanıp tutuşuyorum," diye fısıldıyor kulağıma. "Onun içinde olmalıyım." O onun çalışır

Parmak uçlarım dantel külotumun üzerinde ve en erotik çekirdeğimin şeklini hissediyor. "Benim için çok ıslaksın bebeğim... damlıyorsun. Beni ne kadar zorladığını biliyor musun?" *O çok iyi.*

"Seni tatmak için sabırsızlanıyorum," diye fısıldıyor. Gözlerim ekrana kayıyor ve parmaklarını jartiyerimin kenarında gezdirip boynumu sertçe ısıyor. Kahretsin, buna inanamıyorum. Orgazm içimde hafifçe titreşirken inliyorum. Beni tekrar tutkuyla öpüyor ve dönüp beni duvara doğru itiyor.

"Mükemmel amına koyayım," diye fısıldıyor. Orgazm sisi geçici olarak kalkıyor ve kendi kendime düşünüyorum, daha çok utanç verici gibi. O bana dokunmadan orgazm olduğuma inanamıyorum. Benden uzaklaşıyor, kalçalarını müzik eşliğinde oynatıyor. Çok iyi bir dansçı. Yavaşça elbisemin fiyonklarını teker teker açmaya başlıyor. Fiyonklara konsantre olmuş, aşağıya bakıyor ve ben çenesini yüz hizama çekiyorum. Benim için ne anlama geldiğini görmesini istiyorum. Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ellerini duvardaki başımın iki yanına koymak için yaptığı işi bırakıyor.

"Sana ne kadar taptığımı biliyor musun?" diye fısıldıyor ve gözlerim doluyor. Gerçeği söylüyor. Bunu hissedebiliyorum. Bana sadece tapmıyor, beni seviyor. Bu çektiğimiz adi bir film değil. Bu aşkımızın bir ilanı. Onu yüzünden tutup her şeyimle öperken gözyaşlarım serbestçe akmaya başlıyor. Onu ne kadar umutsuzca sevdiğimi, ona ne kadar umutsuzca ihtiyacım olduğunu bilmesini istiyorum.

"Ağlama bebeğim," diye fısıldar. "Sadece bunun bizim için olduğunu bil." Beni derinden öpüyor. "Bir daha asla ayrılmayacağız... Sana söz veriyorum." Alt dudağımı ısıyorum ve başparmağıyla gözlerimdeki yaşları nazikçe sildikten sonra fiyonkları çözmeye devam etmek için beni tekrar serbest bırakırken gülümsüyorum. İçimden bir karar veriyorum. Biliyor musunuz? Eğer erkeğimin istediği sapkınlıksa, o zaman erkeğimin alacağı da sapkınlıktır. Elimden gelenin en iyisini hak ediyor ve eğer bu filmi yarın ve ondan sonraki gün tekrar izlemek istiyorsa, öyle olsun. İsterse ulusal haberlere çıksın, umurumda değil.

Yavaşça hareket etmeye devam ediyoruz, birbirimize karşı erotik bir şekilde dans ediyoruz.

Elbisem yere düşüyor ve korse, askılı kemerim, külotum, çoraplarım ve stiletolarımla onun önünde duruyorum. Gözleri aklıkla vücudumda geziniyor ve bir kez daha çenesini kasıp boynunu kırıyor. Elimi tutuyor ve beni odanın ortasına götürüyor, orada beni kucaklıyor ve yavaşça benimle tekrar dans etmeye başlıyor, kalçaları dikkat istiyor. Şimdi gerçekten ritme göre hareket ediyor ve gelecekte bu şarkıyı her duyduğumda muhtemelen onu böyle, bu şarkıyla dans ederken hayal ederek orgazm olacağımdan eminim. Uzanıyorum ve onu soymaya başlıyorum. Önce ceketini çıkarıp salonun arkasına atıyorum. Kalçalarımız hala şehvetli ritme uygun olarak sallanıyor. Kravatını yavaşça çıkarıp boynuma doluyorum ve dilimle bir hamle yapıyorum. Kontrolünü kaybetmeye başlıyor. Sadece iradesiyle uyarılmışlığını yatıştırmaya çalıştığını biliyorum. Beni sert boyuna doğru çekerken elleri arkamı kavıyor ve temas anında gözlerim kapanıyor. Gömleğini çıkarıyorum ve dalgalı gövdesinin görüntüsüyle ödüllendiriliyorum. Vücudunu benim adım damgalıyor, dövmesini öpmek için eğiliyorum. Saçımın arkasını nazikçe okşuyor ve beni tekrar ayağa kaldırıyor.

"Bu gece olmaz," diye fısıldıyor. Ağzımı üzerinde istemiyor... Bu farklı bir şey. Sonra kameraları hatırlıyorum. Filmde ona kafa atmamı istemiyor ve ona biraz daha derin bir aşk duyuyorum. Bunu yaparken bile beni düşünüyor, benim ihtiyaçlarımı onunkilerin önüne koyuyor. Beni düşünmüyor.

Bunun müstehcen görünmesini istemiyorum. Pantolonunu çıkarıyorum ve o da ayakkabılarını tekmeleyip çoraplarını çıkarıyor. Onu yavaşça pantolonundan çıkarıyorum ve birbirimizle senkronize bir şekilde müzikle hafifçe sallanmaya başlıyoruz.

Dans etmeye devam ediyoruz ve yeni favori şarkımın kaç kez çaldığını unuttum. Öpüşmemiz umutsuz bir hal aldı ve sadece nefes alışından orgazma ne kadar yakın olduğunu anlayabiliyorum, parmakları umutsuzca arkamı kazıyor. Ellerim başını kavlıyor, onu kendime doğru çekiyorum. Güzel boyu karnımda acı verici bir hal alıyor. Ona içimde ihtiyacım var. Beni duvar boyunca uzanan dolaplardan birine doğru çeviriyor. Üstünde bir kamera olduğunu biliyorum. Beni üzerine eğiyor ve o arkamdan boynumu öperken kendimi tutmak için iki elimi üzerine koyuyorum. Arkamda dizlerinin üzerine çöküyor ve külotumu yavaşça bacaklarımdan aşağı sıyrıyor. Gövdemi öne doğru itiyor ve beni arkamdan nazikçe yalamaya başlıyor. Dizlerinin üzerinde beni tatmin etmek için zaman ayırırken ağzım açık kalıyor. Yine yaklaştım. Neden bu tanrıya karşı bu kadar duyarlıyım? Yavaşça elinin bir hareketiyle iki parmağını içime sokuyor ve ben inleyerek gözlerimi kapatıyorum. Beni parmaklarıyla yavaşça sikerken vücudumu ele geçirmeye başlıyor, her vuruşu bir öncekinden daha güçlü. Saçlarım her yerde ve terden bir parlaklık vücutlarımızı kaplıyor.

Ağzı belimin alt kısmında açık, nefesi kesik kesik ve yakında, çok yakında boşalacağını biliyorum. Kameraya bakıyorum ve parmaklarıyla beni sertçe ileri doğru itiyor ve ben de bu keyifli hisle başımı arkaya atıyorum, ağzım gevşiyor. Doğrudan kameraya bakıyorum ve kelimeleri ağzımdan çıkarıyorum.

"Seni seviyorum."

Ritmin zehirli sesi kulaklarımızda yankılanıyor. Bu filmi izlemesini ve onun dokunuşuyla yaşadığım coşkuyu, ona olan aşkımın derinliğini hissetmesini istiyorum. Sessiz bir tanık olarak bunu filme almasını istiyorum. Parmaklarını tekrar çeviriyor ve ben inleyerek bir başka yoğun orgazmın içine düşüyorum. Kendimden geçtim. Öne doğru yığılıyorum ve o üzerime eğilip saçlarımı boynumun bir tarafına çekiyor ve kürek kemiğimi öpüyor, nefesi titriyor. Onunla ilgilenmeme ihtiyacı var. Dönüp dilimi ağzına daldırıyorum ve yenilenmiş bir güçle kelimeleri ona söylüyorum.

"Sırt üstü yat." Gözleri benimkilere dikilip büyüyor ve boynu çatlıyor. Elim tutuyor ve beni odanın ortasında duran, şimdi beyaz bir çarşafı örtülü olduğunu fark ettiğim çift kişilik sedirin yanına götürüyor. Gülümsüyorum, başından beri planı buydu. Korsem, askılı kemerim ve çoraplarımla bu şekilde giyinmişken onu almamı istiyor. Boxer şortunu yavaşça sıyrıyorum ve kalın damarları boylu boyunca uzanan, ağız sulandıran ereksiyonuyla karşılaşıyorum. Onu hiç bu kadar sert görmemiştim. Onu tatmamak çok zor, tatmak için ölüyorum. Sırtüstü uzanıyor ve ben üzerine çıkıyorum, ellerim omuzlarında. Yavaşça ama yavaşça ıslak göbeğimi onun uzunluğu boyunca kaydırıyorum ve gözlerini kapatırken onaylayarak tıslıyor. Kalçalarımı kaldırıyorum ve kendimi onun bekleyen sikiğin üzerine indirmek için tabanını tutuyorum. Vücudu benimkini ele geçirirken yoğun basınçla inliyorum. Ona doğru ilerlerken ağzım açık kalıyor. Bakışlarımız kilitleniyor ve onu ilk önce bu şekilde almakta zorlanıyorum. O kadar büyük ki. Vücudumun gevşemesini sağlamak için bir o yana bir bu yana hareket ediyorum ve o öne doğru hamle yaparken elleriyle kalçalarımı sabitliyor. Nefes alıyorum ve irileşmiş mavi gözlerine bakıyorum. Kendini doruğa ulaşımdan alıkoymaya çalışıyor. Bir arada tutmaya çalışıyor. "Becer beni" diyor.

Yavaş ve baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle gülümsüyor ve hareket etmeye başlıyor. Ağzı açık

kalırken gözleri ekrana kayıyor ve tekrar bana bakıp "İzle" diyor.

Gözlerim ekrana fırladı. Haklıydı. Bu şimdiye kadar gördüğüm en erotik şey. Vücudum onunkini alıyor, kalçalarındaki elleri hareketimi kontrol ediyor. Çoraplarımla uyumlu krem rengi kurdeleli siyah saten korse, çılgın saçlarım ve orgazmdan kızarmış tenim. Ben ona sertçe binerken gövdesindeki her kasın dalgalandığını görebiliyorum. Göğüslerimi bakışlarına maruz bırakmak için korsemın ön halkalarını yavaşça açmaya başlıyorum ve o yine gözlerini kapatıyor -görüntüyü engellemeye çalışıyor. Yaklaşan orgazmı durdurmam gerektiğini biliyorum. Dudaklarımı yalayıp parmaklarımı emerken korseyi çıkarıp omzumun üzerinden atıyorum ve işte bu kadar. Kontrolünü kaybedip ayağa fırlıyor ve pozisyon değiştirmek için beni sedirin üzerine atıyor. Sonra bana sertçe biniyor, derin uzun vuruşlarla bana çarpıyor. Bacaklarımı kaldırıp omuzlarının üzerine koyuyor, ağırlığını düz kollarının üzerinde tutuyor ve iç alt bacağımı ağzını açarak öpüyor. Sırtından terler akıyor. İçime derinlemesine girerken kalçalarını çeviriyor. İç ayak bileğimi emmeye başlıyor ve derin bir sesle inliyorum ve bana bir, iki, üç kez daha çarpıyor ve haykırıyor ve sıcak menisinin beni içten dışa yaktığını hissediyorum. Kahretsin, yine mi? İçim dalgalanmaya başlıyor ve ne olacağını biliyorum. İçimde sarsılan siki beni bir başka orgazma daha sürüklüyor ve kuruyana kadar çığlık atıyorum. Zor nefes alıyorum, kalbim çok hızlı atıyor. Kesinlikle çok yoruldum, hem de filmde. Kamera asla yalan söylemez.

İki saat sonra, iki orgazm daha yaşadktan ve çok sıcak bir duştan sonra Adonis'imi bulmak için otel tarafından sağlanan beyaz bornozumla banyodan çıkıyorum. Onu dış güvertede küpeşteye yaslanmış ve limanın muhteşem manzarasına bakarken buluyorum. İkimize de birer kadeh şampanya doldurmuş ve masanın üzerinde çikolata kaplı çileklerden oluşan bir tabak hazırlamıştı. Az önce yediğimiz akşam yemeği de servis gibi harikaydı. The Park Hyatt at the Rocks kesinlikle nasıl memnun edeceğini biliyor; burası gösterişli olmanın ötesinde. Belinde beyaz bir havludan başka bir şey yok. Zeytin rengi teni beyaz havluyla tam bir tezat oluşturuyor ve korkuluklara yaslanma şeklinden geniş sırtındaki her kası görebiliyorum. Gülümsüyorum, güzelliği karşısında tutuklanıyorum. Karşı koyamıyorum, cazibesi çok büyük. Ona doğru giderken iPhone'umu elime alıyorum ve arkadan bir fotoğrafını çekiyorum. Fotoşopla yapılmış gibi görünüyor, kimse bu kadar mükemmel olamaz. Hemen Abbie ve Bridge'e gönderiyorum.

Şampanyam ve çikolatalı çileğimle manzaranın tadını çıkarıyorum.

XXXXX

Hemen Abbie'den bir mesaj aldım:

Siktir git. Senden nefret ediyorum.

Şımarıkça gülümsüyorum ve telefonum tekrar bipliyor. Bridget'ten bir mesaj:

Onu nasıl yakaladın?

Yüksek sesle gülüyorum. Arkadaşlarım çok... iki dilli, tabii ki küfür onların ana dili. Yakalandım. Bana doğru yürürken dönüp gülümsüyor ve şampanyamı uzatıyor. "Neden fotoğrafımı çekiyorsun?" diye soruyor gözleri.

Gülümsüyorum. "Çünkü yapabilirim." Şefkatli bir öpücük için eğiliyor ve gözleri benimkilerde oyalanıyor. Bu gece aramızda bir şeyler değişti. Bizi çekmesine izin verdiğim için etkilendiğini biliyorum ya da belki de

Bizi çekmesine izin verecek kadar ona güvendiğimi fark ettim, emin değilim. Ama onun da bunu hissettiğini biliyorum ve içimi dökmem gerekiyor. Planım filmdeki seni seviyorum mesajımı görmesini sağlamak ve oradan devam etmektir ama belki de yıllarca izlemeyecek, kim bilir. Aslında o filmle ne halt edecek ki? Aklım almıyor. Beni nazikçe kucaklıyor ve sırtımı okşuyor.

"Sana ne kadar taptığımı biliyor musun?" diye fısıldıyor saçlarıma.

Başımı salladım ve gülümsedim. "Evet," diye cevap veriyorum. Bu doğru, gerçekten sevdiğimi hissediyorum. O da gülümsememe karşılık veriyor ve bana bakıyor. Ayağımda ayakkabı yokken çok daha uzun boylu. Gözleri yine benimkileri tutuyor ve ben daha fazla tutamıyorum. Bu gecenin mükemmel olmasını istiyorum, şu ana kadar olduğundan daha mükemmel.

"Seni ne kadar çok sevdiğimi biliyor musun, Joshua?" Elimi yüzünün yan tarafında gezdirirken fısıldıyorum. Gözleri açılıyor ve eğilip beni nazikçe öpüyor. Kendinden geçmeye değer bir gülümsemeye bürünüyor. "Sadece senin hakkında ne hissettiğimi bilmeni istiyorum," diye fısıldıyorum. "Seni sevmekten hiç vazgeçmedim Josh, her zaman sen oldun. Sen beni tamamlıyorsun." Gözlerim yine yaşardı. Son zamanlarda bana neler oluyor, lanet olası ağlak bebek? Başını sallıyor ve yutkunuyor ama bir şey söylemiyor. Gözleri daha önce hiç görmediğim bir sıcaklıkla parlıyor.

"Benimle yatağa gel ve bana beni ne kadar sevdiğini göster bebeğim," diye gülümsüyorum. Beni tekrar öyle bir tutkuyla öpüyor ki kalbim duruyor ve beni omzuna atıp yatak odasına götürüyor. Ve böylece çikolata kaplı çilekler ve şampanya unutuluyor... Ne büyük bir kayıp.

BÖLÜM 20

YAVAŞ YAVAŞ UYANIYORUM VE hemen yorgun bir bedenim bitkinliğini hissediyorum. İkinci el, hatta belki de üçüncü el hissediyorum. Beni izleyen birinin ağırlığını hissediyorum ve yavaşça gözlerimi açıyorum. Hmm, uyanmak için ne güzel bir manzara. Joshua çıplak ve yanımda yan yatmış, dirseğine yaslanmış. Gülümsüyor ve bir öpücük için hafifçe eğiliyor ve dudakları dudaklarımda oyalanıyor.

"Günaydın güzelim. İyi uyudun mu?" Gülümseyip başımı sallıyorum, hâlâ sesimi bulamayacak kadar uykuluyum. Gözlerimi ovuşturuyorum ve sırt üstü dönüyorum. Uyanmak için kendimi zorluyorum. Sessiz kalıp beni izliyor ve yaklaşık on dakika sessizce beni izledikten sonra ona dönüyorum.

"Ne?" Gülümsüyorum. Sanki bir şey söylemek istiyormuş ama söylememeye çalışıyormuş gibi bana bakıyor. Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Peki," diye tekrar cevap veriyorum. "Çıkar ağzındaki baklayı."

Gülümsüyor ve sonra yutkunuyor. "Beni bırakacak mısın?" diye fısıldıyor endişeyle.

Kaşlarımı çatıyorum. "Hayır aptal, seni terk etmem için bana bir sebep verecek misin?"

"Senin için tam olarak ne sebep sayılır?" diye cevap veriyor. Gözlerimi kapatıyorum ve parmaklarımı dalgınca kolunda aşağı yukarı gezdirmeye başlıyorum. Neden sabahın köründe bu saçmalıktan bahsediyoruz? Beni rahat bırak.

"Başka bir kadınla birlikte olmak, Josh, seni terk etmem için tek sebep."

Başını sallıyor ve gülümsüyor. "Peki ya ailen öğrendiğinde - o zaman beni terk edecek misin?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Hayır, seni terk etmeyi planlasaydım buraya kadar gelmezdim, seni koca aptal."

Gözleri büyüdü. "Büyük aptal." Beni sertçe yakaladı. Kıkırdıyorum ve beni bacağımdan ısırma çalışırken ondan uzaklaşmak için yuvarlanıyorum. "Kıymetli kızım, kendine tek yönlü bir bilet aldın." Beni gıdıklamaya çalışırken tekrar gülüyorum ve yataktan kalkmak için hamle yapıyorum.

"Nereye?" Bağırıyorum.

Beni ayağımdan tutup kendine doğru çekiyor ve ben kıkırdıyorum. "Kasabayı dövmeye," diye hırlıyor. Yüksek sesle gülüyorum ve kaçmak için umutsuzca çabaladığım halde başarılı olamayınca ciyaklıyorum.

"Pound kasabası," diye tekrarlıyorum.

"Evet, tek yön bilet için ağzın sulanıyor." Bir kıkırdama nöbetinde güçlü erkeğimin altına sürüklenirken ciyaklıyorum.

Görünüşe göre hedef pound kasabasını oldukça seviyorum. Manzaralı yoldan gitmeni tavsiye ederim.

Duştayız ve ben çok rahatlamış durumdayım. Hiç bu kadar uykulu hissettiğimi hatırlamıyorum. Ben söyledim

Onu seviyorum ve o da kaçmadı, her şey umut verici görünüyor. Gerçi karşılık vermediğini fark ettim. "Bugün için planın nedir?" diye soruyorum. Omzumu öpüyor ve sırtımı yıkamaya devam ediyor. "Biraz antrenman yapmam gerekiyor. Yarın gece bir dövüşüm var." Gözlerim açılıyor ve ona doğru dönüyorum. "Dövüş... Josh. Artık kavga etmeni istemiyorum. Bundan hoşlanmıyorum."

Bana kaşlarını çatıyor. "Zor iş," diye cevap veriyor. "Ben biliyorum."

Şok oldum. Yüzüm düşerken "Zor iş," diye cevap veriyorum. Onu doğru duyduğumu onaylamak için başını sallıyor. Sabunu çabucak yıkıyorum ve duştan çıkıyorum. Ona haddini bildireceğim... haddini bildireceğim, o koca çenesini daha sık kapalı tutmalı. Çabucak giyinip balkona çıktım. Ancak o acele etmiyor ve en az yirmi dakika boyunca bana katılmıyor. O zamana kadar öfkeden kuduruyorum. Lanet olası bir kafes dövüşçüsüyle çıkmıyorum. Hayatta olmaz. Bunun ne olduğunu sanıyor? Conan the Barbarian'ın bir bölümü mü? Can sıkıcı bir şekilde, kahvaltı tepsimizi tutarak balkona çıktı, dünyada umurunda değilmiş gibi görünüyordu. Neden umursasın ki? Az önce onun yapımcılığını üstlendiği bir pornoda her yönden sikildim. Ben bir aptalım. Masaya oturup kahvaltı için tepsileri kaldırmaya başlarken bana sıcak bir şekilde gülümsüyor. Huysuz bir ergen gibi kollarımı kavuşturuyorum.

Kaşlarını kaldırıyor. "Yemek mi yiyorsun?" Kandırılmış mı? Başımı sallıyorum. Omuzlarını kamburlaştırıyor ve kahvaltısına gömülmeye başlıyor. Yine kaşlarını çatıyorum. Çok sinir bozucu biri. Sıçıttım umurunda bile değil. Yanına gidip kendime bir kahve dolduruyorum. Gerçekten açlıktan ölüyorum ve o da bunu biliyor, pislik herif.

"Altıma sıçmış olmam umurunda değil mi?" Tersledim.

Yemeğini çiğnemeye devam ediyor ve omuzlarını silkiyor. "Pek sayılmaz." Yutkunurken gülümsüyor. Ağzım açık kalıyor, o kadar kibirli... Gözlerimi kocaman açıyorum ve o gülme cüretini gösteriyor. Çok kızgınım ama aptalca bir nedenle kendimi onun aptal gülümsemesini yansıtırken buluyorum.

"Komik olan ne?"

Tersliyorum. "Sensin," diye sırtıyor.

"Hangi gezegendensin sen? Bir kafes dövüşçüsüyle çıkmıyorum Josh. Hikayenin sonu." Kaşlarını çatı.

"Senin saçmalıklarına katlanacağımı sanıyorsan hangi gezegendensin sen? Bana ne yapıp ne yapamayacağımı söyleyemezsin Natasha. Beni seviyor olman seni benim patronum yapmaz," diye tersliyor.

Yine kaşlarını çatıttım. Oohh touché aptal, seni seviyorum şeyini atması için ona güven. "Bunu neden yapmak istiyorsun ki zaten? Anlamıyorum."

"Otur ve kahvaltını yap," diye iç geçiriyor ve elindeki bıçakla sandalyemi işaret ediyor. Oturup sessizce kahvaltımı yapmaya başlıyorum ve o bana sırtıyor.

"Ciddiyim Josh, birazdan yeni ve parlak bir çift küpem olacak," diyerek tereyağı bıçağını kaldırıyorum ve o da gülüyor.

"Sakin ol psikopat, bunu egzersiz ve meydan okuma için yapıyorum" diyor. "Meydan okumak" diye tekrarlıyorum. "Bu da ne demek oluyor?"

Omuz silkiyor. "Senin dışında, gerçekten hiç zorluğum yok. Kibirli görünmek istemem ama çoğu

şey bana kolay geliyor. Teknolojiyi seviyorum. Bunu bedavaya da yapardım ama bana hak ettiğimi düşündüğümde çok daha fazlasını kazandırdı. Bu para sevdiğim safkan atları satın almamı sağladı, bu yüzden poloyu

hem de kolay. Arabalarım, evlerim ve kadınlarım. Her şey kolay geliyor. Ama dövüştüğümde ne kadar para kazandığının, beynimin neler yapabildiğinin ya da nasıl görüldüğümün bir önemi yok. Sadece ben, rakibim ve ring var ve eğer dövüşemezsem yenilirim ve bu eşit olma hissi bana büyük bir adrenalin veriyor. Buna bayılıyorum." Dinlerken gözlerimi kısıyorum. "Kulağa kafa karıştırıcı gibi geldiğini biliyorum ama durum böyle," diyor deadpan. Sanırım bu mantıklı. Bu kadar başarılı olmanın nasıl bir his olduğunu ancak hayal edebilirim. Çok şanslı olmalıyım. Bu tartışmayı kazanamayacağımı biliyorum ve benimle birlikte olmak için değişmek zorunda kalmasını istemediğim de doğru.

"İyi ama ben bunu desteklemiyorum. Başka bir dövüşe gitmemin imkanı yok."

Gülümsüyor ve elimi tutup arkasından öpüyor. "Anlaştık," diye fısıldıyor. "Sana ne yapıp ne yapamayacağınızı söylemek gibi bir niyetim yok." Bir kaşını kaldırıyor.

Margaret Stanton saat dokuzu biraz geçe avukatının ofisine varır. Bu avukatı görmek için Sydney'e gitmiştir. Melbourne'da kimseye güvenemiyordu. Hepsi kocasını tanıyor. Sekreteri tarafından ofisine götürülür ve endişeyle yerine oturur.

"Size kahve getireyim mi, Bayan Stanton?"

"Hayır teşekkürler canım," diye gülümser. Uzun boylu gri avukat içeri girer ve kadının elini sıkar. "Bayan Stanton," diye gülümser.

"Evet," diye fısıldıyor.

"Bugün sizin için ne yapabilirim?" diye soruyor. Balmumuyla mühürlenmiş büyük bir zarf çıkarıyor ve bir yabancı için bile sinirleri belli oluyor.

"Bunu benim için bir kasaya koymanı istiyorum," diyor endişeyle.

Avukatı kaşlarını çatı. "Melbourne'dan onca yolu kiralık kasaya bir şey koymak için mi geldiniz?"

Kadın başını sallıyor. "Evet, son derece sağduyulu olmanızı istiyorum ve kocam Melbourne'de çok fazla avukat tanıyor."

"İlgimi çekti, Bayan Stanton."

"Lütfen bana Margaret deyin."

"Tamam Margaret, talimatların nedir?"

Boğazındaki büyük yumruyu yutuyor. "Eğer kaybolur ya da ölü bulunursam, bu zarfı doğrudan en büyük oğlum Joshua Stanton'a elden teslim etmeni istiyorum. Okurken yalnız olduğundan emin ol."

Avukat kaşlarını çatar. "Hayatının tehlikede olduğunu düşünüyor musun, Margaret?"

Gülümsüyor. "Sanmıyorum ama oğlumun şu anda yaşadığı bir ilişki hakkında endişelerim var ve eğer devam ederse olabilir."

"Polisi aramalıyız. Zarfın içinde tam olarak ne var? Sizi temin ederim ki bu odadan çıkmayacak?" diye nefes alır.

"Polis yok... lütfen hayır. Bu konuya gereksiz yere dikkat çekmek istemiyorum. Eğer kaybolursam, her ihtimali göz önünde bulunduruyorum. Joshua içeriği okuduktan sonra lütfen polise iletin."

"Margaret, bu son derece düzensiz ve endişelerim var. Zarfın içinde tam olarak ne var? Suç eylemlerine mi karıştınız?"

Gülümsüyor. "Hayır, öyle bir şey değil. Oğlumun... babalığıyla ilgili."

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Anlıyorum."

Ona gergin bir şekilde gülümsüyor. "Eğer bu bilgi ortaya çıkarsa, kocamın ve oğlumun hayatını mahvedecek ama her şeyini kaybedecek olan çok güçlü bir adam için felaket olacak."

"Bu bilgi sizi nasıl tehlikeye atabilir?"

"Oğlum... ilk kuzenine derinden aşık. Bu bilgiyi yirmi yedi yıl boyunca ondan sakladım ama bu ilişki devam ederse ona söyleyeceğim. Hak etmediği halde suçluluk duygusuyla yaşamasına izin vermeyeceğim."

Avukat nazıkçe gülümseyerek, "Belki bu ilişki sona erer," dedi.

"Sadece umut edebiliriz. Yedi yıldır ona aşıktı ve kısa süre önce yeniden bir araya geldiler. Bu sefer onun gitmesine izin vermeyecek. Bundan eminim." Avukat gerekli talimatları yazar ve Bayan Stanton'ı ofisinden çıkarır.

"Benim gizliliğim güvence altındadır. Güveniniz için teşekkür ederim." Gülümser ve gözlerindeki yaşları siler. Tanrı'dan oğlunun bu mektubu asla görmemesini diliyor. Babasını idolleştirdiği için bu onun kalbini kıracaktır. Joshua'nın her iki durumda da kaybedeceğini anladığında acı içinde kıvrılır. Ya hayatının aşkını ya da babasını. Her iki durumda da Joshua'nın katlanıp katlanamayacağını bilmediği ve kesinlikle hak etmediği bir kayıptır bu.

Çok zeki bir adamla çıkmanın sorunu nedir biliyor musunuz? Sadece bu. O çok zeki bir orospu çocuğu. O aptal kavgasına gitmek zorunda olmadığımı kabul ettiğinde, her şeyin biraz fazla kolay olduğuna dair bir sezgim vardı - çok kabul edilebilirdi. Bu yüzden Abbie, Bridget, Cam ve Adrian bu gece beni dövüğe götürmek için evime geldiklerinde neden şaşırdım? Ve ben reddettiğimde, her şeye ikna edilebilecek kadar sarhoş olana kadar benimle şarap içtiler. Şeytani. Üç saat sonra burada, Luna Park Kongre Merkezi'ndeki barda büyük ekranı izlerken yüzümü buruşturuyorum. Neyse ki Adrian ve ben etkinlikleri boykot ederek barda kalıyoruz. Görünüşe göre Joshua Adrian'ı da gelmeye zorladı çünkü o gelirse benim de geleceğimi biliyordu. Neyse ki gerçekten iyi vakit geçiriyoruz ve çok çakırkeyifiz.

"Söyle bana, Adrian. Seninle neler oluyor? Erkek arkadaşın var mı?" Şarap bardağı

Onu

Gülümsüyor ve dramatik bir şekilde gözlerini deviriyor.

"Hayır, sayılır, evet." Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bu ne anlama geliyor?"

Omuz silkiyor, "Dürüst olmak gerekirse bilmiyorum bile. Aptal erkek arkadaşımın telefonları giderek azalıyor.

ve daha az. Buraya ilk geldiğimde beni günde iki kez arıyordu, şimdi üç günde bire düştü." Omuz silkiyor ve şarap kadehine bakarak konuşuyor. "Üç ay bile bekleyemedi." Ona sempatik bir gülümseme veriyorum ve o da gülümseyip omuz silkiyor. "Josh erkek arkadaşından nefret ediyor."

"Nasıl olur?"

"Josh onu ben tanışmadan çok önce tanıyordu; onun polo takımında."

Başımı sallıyorum, kaşlarımı kaldırıyorum ve şarabımdan bir yudum daha alıyorum. "Ve," diyorum.

"Josh paramın peşinde olduğunu düşünüyor."

Şarabım boğazımda kaldı. "Sakın bana senin de zengin olduğunu söyleme." Şarabımı silerken Çene kıkırdıyorum

Gülüyor ve başını sallıyor. "Sadece senin aşırı cömert erkek arkadaşın yüzünden zenginim." Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?"

"Josh bana bir daire ve bir Corvette aldı ve yılda üç milyon dolar ödüyor." Yine boğuldum. "Siktir git."

Kadehini boşaltırken başını sallar ve gülümser. Abartılı bir şekilde başını sallıyor. "Sen konuşma. I Sanırım dün ipoteğinizi ödedi." "Ne?"

Tersledim. "Bana şaka yaptığını söyle."

"Ne kadar cömert olduğunu biliyorsun." Kaşlarımı çattım. Garip bir şekilde ben bilmiyorum. Şarap kadehimi tekrar ona doğrultuyorum.

"Peki neden ondan nefret ediyor?" Gözlerini deviriyor.

"Josh aşırı korumacı çünkü ben etrafta yatıp kalkmıyorum."

Anlamadığım için kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Kahretsin, gerçekten psikanaliz yapıyorsun, değil mi?" Kadehimi kaldırıp onunkiyile tokuşturuyorum, gülümserken kaşlarımı kaldırıyorum. İçmeyi gerçekten bırakmalıyım; kendimi çok sarhoş hissediyorum. "Ben normal bir gey değilim, Tash. Kamptan tutkuyla nefret ederim, kadınsı erkeklerden nefret ederim. Çoğu gey erkeği adi buluyorum ve herkesin neredeyse hiçbir şey giymediği ve gece için etlerine baktığı bir gey bara gitmekten daha kötü bir şey düşünemiyorum."

Abartılı bir şekilde başımı sallıyorum. "Duyduk duymadık demeyin," diye çok yüksek sesle bağıyorum.

"Yani, temel olarak, heteroseksüel olan her şeyi seven bir eşcinselim. Tüm arkadaşlarım heteroseksüel, heteroseksüel barları tercih ediyorum, heteroseksüel... her şeyi," diye omuz silkiyor. "Kadınlar hariç."

Ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum.

"Bu berbat olmalı." Başını sallıyor.

"Kesinlikle."

"Josh'la nasıl tanıştınız?" Geniş ve sıcak bir gülümseme ile gülümsüyor ve sana ne kadar değer verdiğini anlıyorum.

Onu

"Üniversiteyi yeni bitirmiştım."

"Ne okudun?"

"Politika ve Ekonomi." Başımı salladım, etkilendim. "Her neyse, hayalimdeki işi onun yanında stajyer olarak buldum.

Şirket. Ancak orada sadece üç hafta kaldım ve ailemin ikisi de bir uçak kazasında öldü; annem hemen, babam ise dört hafta sonra aldığı yaralar nedeniyle."

Bacağını tuttum. "Oh Adrian, çok üzgünüm."

"Ben de, onlar... gerçekten özleniyorlar. Her neyse, kendimi toparlamak için altı ay izin aldım ve nihayet geri döndüğümde Josh bana göz kulak olmak için beni yanındaki ofiste tuttu." Benim için

kurduğu senaryoyu hayal ederken gülümsüyorum. "Her neyse, onun için giderek daha fazla şey yapmaya başladım ve sonra bana özel sekreterliğini teklif etti ve iki yıl sonra da beni İletişim Müdürü olarak terfi ettirdi." Başımı sallayıp ellerimi kaldırarak daha fazla içki istediğimi belirtiyorum ve barmen gülümseyip başını sallıyor.

"Bir İletişim Müdürü tam olarak ne yapar? Yani nasıl bu kadar çok kazanıyorsun?"

Para mı?" Gülüyorum ve bu kadar müdahaleci olduğum için ağzımı kapatıyorum.

Yüksek sesle gülüyor. "Şirketi ben yönetiyorum. Tüm personel yönetimini, program çizelgelerini, ekipmanı ve tabii ki topluluk önünde konuşmayı ben hallediyorum."

Kaşlarımı çattım. "Elbette yani?"

"Josh'un ne kadar utangaç olduğunu biliyorsun. Topluluk önünde konuşmak onun en büyük düşmanıdır."

Yüzümü buruşturuyorum. "Josh utangaç mı?" Bunu nasıl bilmem? Bana kaşlarını çatıyor.

"Şaka mı yapıyorsun? Çok acı çekiyor. Hiç görmedin mi?" Başımı sallıyorum. "Kahretsin," diye gülümsüyor elini ağzına götürürken. "Siz ikiniz birbirinizi hep tanıyordunuz, senin yanında utangaç davranmazdı." Yüzümü buruşturup omuz silkiyorum. Bu bilgi çok tuhaf. Aslında birbirimiz hakkında bilmediğimiz pek çok şey var. Asla utangaç olduğunu söylemezdim ama onu gerçekten yabancıların yanında görmedim.

"İri yarı Josh'ın çekingen olduğunu düşünemiyorum."

"Güven bana, o çekingen değil. Burada onun kafes dövüşünü izliyoruz, unuttun mu?" Başımı sallıyorum ve yüzümü buruşturuyorum. "Kibirli gibi görünüyor ama bunun nedeni tanımadığı insanlarla pek kaynaşmaması."

Bilgiyi işlerken başımı sallıyorum. "Belli ki kadınlarla konuşmakta hiç zorlanmıyor." Kaşlarımı çatıyorum. "Belli ki." Kaşlarını kaldırıyor ve ikimiz de rahatsız edici bir sessizlik içinde oturup düşünüyoruz

Bu son yorum. Ekran tekrar açılır ve başka bir dövüş başlar, kalabalık çılgına döner. "Bana burada ne yaptığımızı hatırlatır mısın?" Adrian'a gülüyorum.

Başını sallıyor. "Bilmiyorum." Adrian aniden arkadan tutularak neredeyse sandalyesinden düşmesine neden olacak şekilde kafasına kilitlenir.

"Burada ne yapıyorsun dostum?" Çok mutlu bir Cameron, Adrian'ın saçını karıştırırken gülümsüyor. "Siz ikiniz bu kadar sıkıcı olmayı bırakacak mısınız?"

Dramatik bir şekilde gözlerimi deviriyorum "İnsanların yumruklanmasını izlemekten hoşlanmadığım için özür dilerim." Cameron gülüyor ve beni sandalyemden kaldırıp omzuna atıyor.

"Cameron, beni yere bırak." Adrian'ın kolunu tutuyorum ve o da gülerek arkamızdan yürüyor. "Cameron beni korkutuyorsun. Beni taşıyamayacak kadar sarhoşsun." Sırtına bir yumruk attım. "Cameron, indir beni!" Gülüyor ve merdivenlerden koltuklarımıza doğru koşmaya başlıyor. Burada güvenliğim için korku içindeyim. Cam bunu başaramayacak kadar sarhoş.

"Onu düşürürsen nasıl öleceğini biliyor musun?" Adrian Cam'e gülümsüyor. Bu uyarıyı ciddiye almış olmalı çünkü tekrar gülüyor ve beni aşağıya, güvenli zemine doğru kaydırıyor. Sıramıza geçtik. Bridget, Abbie ve Ben'in ellerinde dev köpük parmak kuklalarıyla koltuklarında dikildiklerini görünce dehşete düşüyorum. Tanrım, utanç verici arkadaşlarım var. Adrian elimi tutuyor ve onlara iğrenmiş bir yüz ifadesi takınıyor. Koltuklarımıza doğru yürürken başımı sallıyorum. Kalabalık yine çılgına dönüyor ve herkes yerinden zıplıyor. Sahneye baktığımda bir adamın kafasına diz çöktüğünü görüyorum.

"Oh kahretsin." Gözlerimi kapattım. Kalabalık yine kükrüyor. Josh'ın bunu yapmasını gerçekten istemiyorum. Geçen sefer yeterince kötüydü ve o zaman birlikte bile değildik. Durumun şiddeti karşısında çıldırmaya başlıyorum. Benim güzel Josh'um nasıl bu kadar acımasız olabiliyor? Neden böyle yapıyor? Yani eğer çok sıkıldıysa bunu yapmak zorunda. O bezelye beyninin içinden neler geçiyor. Kalabalık gerçekten hareketleniyor ve bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama iki arkadaşım

da olayların tam ortasında. Abbie zıplıyor

Bridget köpük parmağını Cam'in yüzüne doğru tutarak onu kızdırmak için elinden geleni yapıyor. Ben ellerini ağzının etrafında bir huni gibi birleştirmiş sahneye bağıyor. Burası barbarca. Kavga bitiyor ve kalbim boğazıma düğümleniyor. Olamaz, onu görüyorum. Joshua peleriniyle ringin kenarında. Spiker tarafından sahte bir isim söyleniyor ve rakibinin ringe girdiğini görüyorum, kalabalık çığlık atıyor. Endişeyle kavrulurken nabzımın atışını kulaklarımda duyabiliyorum. Adrian beni yanına çekiyor ve kolunu bana doluyor. Josh ringe giriyor ve kalabalık kükrüyor. Etrafta zıplayıp ısınmaya çalışırken antrenörlerinin onunla konuştuğunu görebiliyorum. Zil çalıyor ve ben oturup başımı ellerimin arasına alıyorum. Buna dayanabilir miyim bilmiyorum. Midem bulanıyor. Cameron yanıma gelene kadar sandalye sırasını karıştırıyor. Beni Adrian'ın elinden çekip kolunu boynuma doladığında bana sempatik bir gülümseme veriyor.

"Sakin ol. Sorun yok," diye fısıldıyor şakağıma. Josh rakibinin gövdesine sert bir tekme atarken ve rakibim acı içinde iki büklüm olurken ringe bakıyorum. Çığlık atıyorum ve başımı tekrar eğerek erkek arkadaşımın birini döverken aldığı zevki görmemeye çalışıyorum. Cameron aniden ayağa kalktı ve kalabalık çılgına döndü. Kahretsin, neler oluyor? Ben bağırmaya başladı, "Kalk... kalk." Ayağa kalkıp ringe baktığımda Josh'ın yerde yattığını ve diğer adamın ona vurduğunu görüyorum. Aman Tanrım. Bu çılgınlığı durdurmak için oraya doğru koşmaya başladım ama Cam ve Ben beni tutmak için elimden tuttular.

"Kes şunu," diye bağıyorum. "Bırak gideyim."

Cameron başını sallar. "Ona bir dakika ver." Tekrar oturuyorum ve kalp atışlarım kulaklarımda gümür gümür atarken başımı ellerimin arasına alıyorum. Onun bu şekilde yaralanmasına nasıl seyirci kalabiliyorlar?

"Ya o manyak onu öldürürse?" Ben'e bağıyorum. "Sen onun koruması değil misin?" Gülümseyip başını sallıyor ve Adrian şimdi koltuğunda dikilmiş ringe bağıyor.

"Bitir işini, bitir işini." Aman Tanrım. Bitir işini. Şimdi hepsini duydum. Adrian'ın gömleğini tuttum ve onu sandalyeden öyle hızlı çektim ki neredeyse düşüyordu.

"Kapa çeneni," diye bağıyorum. Kalabalık tekrar çığlık atıyor ve gözlerim ringe geri dönüyor. Dehşet içindeyim, Josh'ın burnu kanıyor ve adamın üzerine çıldırmış gibi gidiyor. Ona yumruk atıyor, temasla birlikte kafası geriye savruluyor ve ardından bir diz daha atıyor. İkisinin de yüzünde kan var ve kimin kanı kimin bilmiyorum. Sarışın adam kendini kaybediyor gibi görünüyor ve birbirlerine gerçekten saldırmaya başlıyorlar ve hakem araya girip kavgayı durdurmak için sarışın adamı tutuyor, belli ki kan yüzünden. Sarışın zavallı hakemi iter ve yere düşer. Kalabalık ayağa kalkıyor ve çılgına dönüyor. Daha sonra dikkatini tekrar Joshua'ya çevirir ve karnına sert bir tekme atar.

Ayağa kalkıyorum. Ben ve Cameron'a "Aman Tanrım, aşağı inin" diye bağıyorum. Bu artık eğlence değil. Gerçekten dövüşüyorlar. Ben ve Cameron ayağa kalkıp merdivenlerden aşağı, ringe doğru koşmaya başladılar. Aşağıda onları ayırmaya çalışan çok sayıda insan var. Josh'ın eğitmenlerini ringde görüyorum. Hiçbir şey göremiyorum ya da duyamıyorum çünkü arenadaki herkes çılgına dönmüş, zıplayıp duruyor. Burası iğrenç bir şaka mı? Abbie şimdi ellerini gözlerine kapatmış durumda ve Bridget ben hiperventilasyona başlamadan önce beni sakinleştirmek için elinden geleni yapıyor. Josh koşup sarışın adamı yere yatırıyor ve kafasına defalarca yumruk atmaya başlıyor. Birden seyircilerin ringin solundaki köşesinde bir koşuşturma oluyor ve herkes tekrar çığlık atıyor. Kahretsin, kalabalığın içinde bir kavga var.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Bridget çılgık atıyor. Gözlerim tekrar ringe dönüyor ve Josh ile sarışın adamın etrafının on beş kadar adam tarafından sarıldığını ve onları birbirlerinden ayırmaya çalıştıklarını görüyorum. Görevi başarıyorlar ve Joshua'nın iki kol tarafından geride tutulduğunu görmek için aşağı bakıyorum, rakibine bakarken yüzündeki öldürücü bakış. Omurgamdan aşağı soğuk bir ürperti akıyor - şeytani görünüyor. Tamamen şeytani. Üstü başı kan içinde ve hâlâ kurtulmaya çalışarak çıplak elleriyle diğer adamı öldürmeye devam ediyor, ki bu adamın da bu iyiliğe karşılık vermekten çok mutlu görüldüğünü eklemeliyim. Yere kan tükürüyor. Kim bu adam? Kesinlikle tanıdığım cilalı zengin çocuk değil. Onu tanıyor muyum ki? Bu onun kişiliğinin uzlaşmadığım kısmı. Kalabalıktaki kavga devam ediyor ve Ben'in iplerin altından ringe tırmandığını görüyorum. Joshua ona bakıyor ve bağırmaya başlıyor. Ben'in başını salladığını görüyorum, sonra dönüp merdivenlerden bize doğru koşuyor. Joshua ve sarışın salak ringin dışına ve sahne arkasına götürülüyor, birbirlerine tekrar saldırmalarını önlemek için her ikisi de kolları arkadan sıkıca tutuluyor. Oturuyorum ve ellerimle yüzümü kapatıyorum.

"Vay anasını," diye fısıldadım.

"Siktir. Bu çok etkileyiciydi," diye mırıldanır

Adrian. "Sen öyle san," diye bağırıyor

Bridget.

"Bundan neden nefret ettiğimi anladın mı?" diye çıkışıyorum. "Cesedimi çiğnemedi bunu tekrar yapıyor." Adrian, Abbie ve Bridget başlarını salladılar. Bu bir spor değil. Bu haydutluğun en dip noktası. Ben koltuk sırası boyunca yürüyüp bize döndü.

"Joshua aşağıda sana ne dedi?" diye sordum. Cevap vermiyor ve Adrian'a bakıp omuzlarını silkiyor.

"Ne dedi?" Tekrar ediyorum. Soruma sinirlenmiş görünüyor.

"Seni yalnız bıraktığım için bana kızdı." *Ne?* Bu adam hiç inandırıcı değil. Her tarafı kan içinde ve yirmi bin kişinin önünde şüpheli bir psikopatla dövüşüyor ama benim lanet olası tribünde korumasız oturmamdan endişe ediyor.

"Artık her şeyi duydum," diye çıkışıyorum.

Adrian kaşlarını kaldırır ve başını sallar. "Ben de."

Bir saat ve üç kokteyl sonra dövüşçülerin soyunma odalarının çıkış kapısının önünde bekliyoruz. Cameron ringden geri dönmedi, bu yüzden Joshua ile kaldığından şüpheleniyorum. Ben de bizimle takılıyor ama hiç içmiyor, belli ki görev başında. Adrian ve kızlar çakırkeyif olmanın çok ötesindeler; düpedüz sarhoşlar. Ancak ben, Rocky Balboa'nın öfkesine tanık olduğumdan beri oldukça ayıldım. Adrian'ın iki yanında kıkırdayan birer kız var ve kollarını ikisine de dolamış. Bir o yana bir bu yana sallanırken her şeyi komik buluyorlar. Abbie çocuklarının babasını aramaktan bahsediyor, geçen sefer burada dövüşürken gördüğümüz İtalyan aygırına hâlâ aşık, Bridget ise bardaki bir adamın ona nasıl şipşak bir ilişki teklif ettiğinden bahsediyor. Adrian çılgın arkadaşlarımla saçmalıklarına kahkahalarla gülüyor. Bunun onun için yeni bir şey olduğunu fark ettiğimde gülümsüyorum. Arkadaşlarımla espri anlayışını hafife alıyorum. Komiktirler ve herkesin kendini rahat hissetmesini sağladıkları için onların yanında eğlenmek için onlarla arkadaş olmanız gerekmez. Kapı açılıyor ve Josh'un kavga ettiği sarışın adam iki güvenlik görevlisiyle birlikte dışarı çıkıyor. Kahretsin, ağzım açık kaldı. Onu tanıyorum, o

Hapishane ziyaretlerimdeki hapishane m¼d¼r¼, seksi olan. Bana gül¼ms¼yor ve solumdaki kısa ve s¼rt¼k Barbie'nin yanından ge¼iyor. Cidden, onun bir aynası yok mu? Adını hatırlamaya ¼alışırken gözlerim onu takip ediyor. Neydi adı? Japer mı? J bir şey. Burnu kırılmış ve iki gözü morarmış gibi gör¼n¼yor. Yarın berbat olacak. Gözleri de benden ayrılmıyor ve beni daha önce nerede görd¼ğ¼n¼ düşünmeye ¼alıştığ¼n¼ biliyorum. Kahretsin. Umarım beni hatırlamıyordur - burada olmam hiç profesyonelce gör¼nm¼yor. Kapı tekrar açılıyor ve Joshua, yanında iki güvenlik görevlisi ve Cameron olduğı halde dışarı ¼ıkıyor. Bana doğıru yür¼yor ve yanağıma bir öp¼c¼k kondurmak için eğiliyor. Beni bu kadar strese soktuğı için suratına bir yumruk atmak isterdim ama şimdi ne yeri ne de zamanı. Ben'e başıyla selam veriyor ve elimi tutup otoparka doğıru dön¼yor. Abbie ve Bridget ellerini yumruk yapıp ayaklarını sür¼yerek birbirleriyle döv¼řmeye başlıyorlar. Yüksek sesle kıkırdarken Adrian'la kafa kafaya güreşmeye başlıyorlar.

"Hey, Natasha," diye sesleniyor arkamızdan bir ses. Kahretsin, bu hapishane m¼d¼r¼ adam. Hep birlikte dön¼yoruz ve bana göz kırptıyor.

"Bu gece seks yaparken beni düşün. Bu seni çizgiyi daha ¼abuk aşmanı sağılayacaktır."

BÖLÜM 21

Gözlerim yuvalarından fırladı. Oh, bana bunu söylemediğini söyle. Herkes topluca bir nefes alıyor ve Cameron ile Ben beni hızla tutup arkalarına yatırıyorlar. Josh çantasını düşürüyor. "Bu gece gerçekten ölmek istiyorsun, değil mi?" Yanına gidip suratının ortasına bir yumruk indiriyor. Birbirlerini tutup arkalarındaki duvara çarpıyorlar ve güvenlik ikisini ayırmak için her yerden koşmaya başlıyor. Adrian ve kızların hepsi sessiz bir şok içindeydi, ben de öyle.

Cameron Ben'e döner. "Natasha'yı arabaya götür."

Ben başını salladı ve kolumu tuttu. "Bırak beni." Kolumu tuttuğu yerden çekiyorum. "Joshua," diye bağıriyorum. Kavga etmeye devam ediyorlar.

"Joshua," diye tekrar bağıriyorum. Burada olduğumu hatırlar gibi oluyor ve ölüm arzusuyla yanıp tutuştuğu belli olan kamikazeden geri çekiliyor. Başını sallıyor. Adam hâlâ güvenlik tarafından tutuluyor. Joshua dönüp elimi tutuyor ve arabaya doğru koşmaya başlıyor. Abbie, Bridget ve Adrian neredeyse koşarak yetişmeye çalışıyorlar.

"Oohh! Şu adrenalini kokla. Çok sıcak," diye mırıldanıyor Abbie. "Vajinan yanıyor olmalı, Natasha." Abbie kıkırdıyor. "Bütün bu ateşli adamlar senin için kavga ediyor." Herkes kahkahayı basıyor ve Cameron gülüyor ama dönüp parmağını dudaklarına götürerek sessizliği işaret ediyor. Joshua beni yaramaz bir çocuk gibi elimden tutup sürüklerken arkamı dönüyorum. Kızlara gözlerimi kocaman açarak çenelerini kapamalarını işaret ediyorum.

Bridget başını sallar. "Evet, bundan sonra sana Dr. Alevli Vajina diyeceğiz." Herkes yine kahkahalara boğuldu.

Joshua durur ve döner. "Yeter," diye bağıriyor. Ben bile kıkırdamalarımı bastırmakta zorlanıyorum ve üç yordakçı arkamıza geçip aptal alevli vajina şakalarına yüksek sesle gülüyorlar. Cameron akıllıca bir hareketle suratını asmıyor ve bizimle kalıyor.

"Onu nereden tanıyorsun, Natasha?" Joshua tersler.

"İşim gereği ziyaret ettiğim hapishanede gardiyan." Kıkırdamadan durur ve Cameron ile Ben ne yaptığını görmek için dönerler.

"Erkek hapishanesine mi gidiyorsun?" Yutkundum ve başımı salladım. "Pazartesi günü istifanı vereceksin!" diye bağıriyor. İşten ayrılma emri benim için bir boğanın önünde kırmızı bayrak sallamak gibi bir şey ama şu anda onunla kavga etmeyi düşünemeyecek kadar kızgın. Cameron tedirginliğimi hissetmiş olmalı ki araya giriyor.

"Josh, dostum, hadi eve tek parça halinde gidelim." Cameron onu sakinleştirmek için burada olduğu için minnettarım.

Cameron Ben'e döner. "Sen onlarla Ivy'ye git, ben de Tash ve Josh'la gideceğim. Bir saat içinde orada buluşuruz." Ben başıyla onayladıktan sonra telefonunu çıkarıp birine mesaj atıyor ve birkaç saniye içinde iki Audis köşeyi dönüyor. Diğer dört kişi ilk arabaya, Josh, Cam ve ben de ikincisine biniyoruz. Ben arabaya binerken Cam güven verici bir şekilde elimi sıkıyor. Daireme giderken sessizce oturuyoruz ve Cam'in Josh'un benimle kavga edecek kadar delirmediğinden emin olmak için bizimle geldiğini fark ediyorum. Güvende olduğumdan emin oluyor ya da Josh'un dışarı çıkıp kavgaya devam etmediğinden emin oluyor, her iki durumda da sadakatinden etkilendim. Daireme geri dönüyoruz ve Josh arabadan inip kapıya doğru fırlıyor. İkimiz de yavaşça arabadan inerken Cam bana bakıyor ve gülümsüyor.

"Bizimle gelmeni isterdim ama ikimiz de biliyoruz ki onsuz gelmene izin vermeyecek ve bu gece dışarı çıkarsa kesinlikle başı belaya girecek." Cam kaşlarını kaldırıyor ve bana sempatik bir glmsemi veriyor.

Bir nefes veriyorum ve başımı sallıyorum. "şimdi benimle kavga etmeye mi çalışacak?" "Hiç sanmıyorum. Seninle kavga etmekten nefret eder."

"Bunu nereden biliyorsun?" Joshua'nın Cam'e ne kadar çok şey anlattığını, arkadaşlıklarının ne kadar derin olduğunu öğrenmek beni şaşırtıyor.

"nk onunla kavga ettiğinizde yemek yemiyor ya da uyumuyor ve beni takip ederek strese sokuyor."

Gülümsedim, kahretsin. Cameron her şeyi biliyor. "Sana ne kadarını anlatıyor Cam?"

Gülümsüyor. "Muhtemelen senin istediğinden daha fazla." Asansöre girerken tekrar başımı sallıyorum. Josh belli ki biz olmadan fırlayıp gitmiş. Birdenbire hakkımda sahip olduğu bilgilerden emin olmadığımı hissettim ve Cameron endişemi hissetmiş olmalı.

"Merak etme Tash, onu kısıkvrak yakaladın."

Gülümseyip kolumu Cam'in koluna doluyorum ve gözlerimi deviriyorum. "Gerçekten. Kısa ve kıvrıcık. Onur duydum. Ben de tam onu kalbinden yakaladığımı düşünüyordum."

Gülüyor. "O da var," diye göz kırıyor benim katıma girip ardına kadar açık kapıma yaklaşırken. Kapıya bakıyorum ve Cameron'a kaşlarımı atıyorum.

Başını sallar. "Bu sadece adrenalin, Tash. Hâlâ adrenalinle doludur. Sabah normale dönecektir." Başımı sallıyorum. Bu çok saçma, burada öfke nöbeti geçiren iki yaşında bir çocukla uğraşıyorum. Duşta olduğunu duyabiliyorum ve sürahiyi çalıştırıyorum.

"Beyaz ve bir," diyor Cam meyve tabağından bir elma ısırırken. "Dr. Stanton?

Hey," diye takılıyorrum.

Gülümsüyor. "Evet, üç ay kaldı."

"İşin bitince ne yapmayı planlıyorsun?" Ona ayını uzattım.

"Kasım'da niversite biter bitmez Los Angeles'a taşınıyorum." Gözlerim kocaman oldu. Bu yeni bir haber. Güldü. "Merak etme, Josh ve senin yanına taşınmayacağım." Gözlerim ayına kaydı. Kahretsin, daha iyi bir insan olsaydım ona bize taşınmasının sorun olmadığını söylerdim ama gerçek şu ki Josh'u kendime istiyorum. "I

Altı ay önce Los Angeles Devlet Hastanesi'nden bir iş teklifi aldım ve Josh yıllardır beni oraya taşımaya çalıştığı için ya şimdi ya hiç diye düşündüm."

Ona üzgün bir gülümseme veriyorum. "Planlarını bozuyor muyum?"

Başını iki yana sallar. "Hayır, sadece aranızdaki sorunları çözmenize sevindim. Muhtemelen Murph'le birlikte yaşayacağım, tabii o otuzbirci erkek arkadaşından kurtulursa."

Kaşlarımı çattım. "Murph, Murph

kim?" "Adrian, soyadı Murphy." "Erkek arkadaşını da mı sevmiyorsun?"

"Ona katlanamıyorum. Sanırım ondan Josh'tan daha çok nefret ediyorum."

"Neden hepiniz ondan bu kadar nefret ediyorsunuz?" Fincanını boşaltırken başını sallıyor. "Onunla biraz zaman geçirin, göreceksiniz. Adrian'ın onda ne bulduğunu anlamıyorum. İyi bir tip bile değil." Gülümsüyorum. Çocuklar Adrian'la gerçekten iyi arkadaşlar, sevgileri çok açık. Joshua elinde bir havluyla mutfğa giriyor ve bana orantısız bir gülümsemeyle yaklaşıyor.

"Üzgünüm bebeğim," başparmağını alt dudağımın üzerinde gezdiriyor ve bana şefkatli bir öpücük vermek için eğiliyor. Cam'in burada olduğunu geçici olarak unutuyorum ve öpücüğüne karşılık veriyorum.

Cameron ellerini şakaklarına götürür. "Lanet olsun. İkinizi birlikte görmek beni şaşırtıyor. Birlikte olduğunuzu biliyorum ama sizi hiç birlikte görmedim, birlikte."

Josh gözlerini deviriyor. "Sen dışarı çıkmıyor musun?"

Cam gülümsüyor. "Evet. Bu gece belli bir tür Bayan bulacağım." Bana göz kırpmıyor.

Kaşlarımı çattım. "Bayan Stanton mı?" Ben soruyorum ve Josh gülüyor.

"Tanrım hayır... Bayan Give-Me-Head Baby."

Gözlerim şişti. "Doğru ya. Ne kadar aptalım. İyi eğlenceler," diye sırtıtıyorum.

Kaşlarını kaldırıyor. "Hep öyle yaparım." Ve bir saniye içinde gitti. Josh nefesini üflüyor ve bana teslim olmuş bir gülümseme veriyor.

Konuşmak istiyorum ama parmağını dudağıma götürüyor. "Tekrar gelmene gerek yok. Seni göndermem bir hataydı. Ama kendimi savunmam gerekirse normalde o kadar da kötü değildir." Dinlerken başımı sallıyorum. "O adamı nereden tanıyorsun?" diye soruyor.

"Sana gittiğim hapishanede gardiyan olduğunu söylemiştim." Josh dinler ve sonra gözlerini kısar. "İstifa etmeni istiyorum."

Gülümsüyorum. "Zaten öyleyim, budala." Gözlerimi deviriyorum. "Çıkmaya başladığım şu haydutla uzaklaşıyorum sayılır." Rahatlamış görünüyor ve gülümsüyor.

"Demek öylesin." Dondurucuma gidip bir torba bezelye çıkarırken esniyor.

"Yaralandın mı?" diye soruyorum.

Bana sinsice gülümsüyor, "Evet ve hemşire Natasha'nın bana şefkatli bir bakım yapmasına ihtiyacım var." Beni kabaca arkamdan yakaladı.

"Aç mısın?" diye sordum.

"Açlıktan ölüyorum."

"Hiç yemeğim yok, o yüzden Tayland yemeği sipariş edeceğim. Sen yatağına git ve dizine buz koy, ben de duş aldıktan sonra geleceğim." Başını sallıyor ve mutfaktan çıkarken bana nazik bir öpücük daha vermek için eğiliyor. Yirmi dakika sonra duş aldıktan sonra yatak odama girdiğimde güzel

haydutumu bir havlunun üzerinde uyurken buldum.

yatağın üstünde donmuş bezelyelerle birlikte. Kafes dövüşünün yorucu olduğunu hayal edebiliyorum. Aslında ne var biliyor musun? İzlemek de öyle.

Uyandığımda iki gözün üzerimde olduğunu hissediyorum ve ona doğru yuvarlanıyorum. Şaşırtıcı bir şekilde yatakta benimle birlikte değildi. Yatağın kenarında oturmuş protein içeceği içiyordu.

"Sana kahvaltı hazırladım." Yatağımın başucundaki masayı işaret ederken gülümsüyor. Baktığımda büyük bir bardakta buzlu bir çikolatalı protein shake görüyorum.

Kaşlarımı çattım. "Bu iğrenç bir şaka mı?" Bu süper kahraman antrenmanı saçmalığı için çok erken. "Josh, tostun üzerine iki yumurta istiyorum, lütfen."

Kaşlarını çattı. "Protein sevmiyorsun." Ona donuk donuk bakıyorum. "Hayır."

Omuzlarını silkiyor ve gülümsüyor. "Zor iş. Bugün bunu yapıyorum ve bir süreliğine evime gitmemiz gerekiyor. Adrian'ı kontrol etmek istiyorum."

Gülümsüyorum. "Tüm aşk romanlarında olduğu gibi benim üzerime titremen falan gerekmiyor mu? Benim kitaplarımda kimsenin kız arkadaşına sert şeyler söylediğini duymadım."

Gözleri parlıyor ve kaşlarını kaldırıyor. "Evet, ama seninle ilgili kitabın adının Gagging for it olduğunu unutma." Koluna bir tokat atıyorum ve ellerimi başımın üstünde tutmak için üzerime atlıyor. "Bugün düğünde ne giyeceksin?" diye sordum.

Dehşet içinde geri çekiliyor. "Bugün mü?" Başımı sallayıp gülümsüyorum. "Gerçekten gitmek zorunda değiliz, değil mi? Düğünlerden nefret ederim."

"Ne zamandan beri?"

"Orada kimseyi tanımadığım için." Gülümsüyorum. Adrian'ın bahsettiği utangaçlık buydu - böyle bir takıntısı olması biraz sevimli.

"Orada olacağım, Josh; bu bizim randevu gecemiz olabilir."

Kaşlarını çattı. "Bu boktan bir randevu. Eğer bir randevuya çıkmak istersen bir şeyler ayarlayabilirim, geçen geceki gibi." Sinsi bir şekilde gülümsüyor. "Aslında evde kalalım ve film izleyelim. Bu hafta sonu izlemeyi planladığım gerçekten iyi bir film var. Adı, bakayım, Güzel Sürtük." Kahretsin, hangi filmden bahsettiğini biliyorum. Bendenizin rol aldığı lanet olası porno.

"Yapmayalım," diye çıkışıyorum yataktan kalkarken. Duş alıyorum ve regl olduğumu öğrenince iyice sinirleniyorum. Gerçekten de ne kadar sinir bozucu, kadın vücudunun bir hatası. Hem de hafta sonu, bu çok kaba. Yarım saat sonra Josh'un evinin önünde duruyoruz ve açık ön kapıya yaklaştığımızda çocukların yüksek sesle güldüklerini ve birbirleriyle şakalaştıklarını duyabiliyorum. Buraya daha önce hiç gelmemiştim ve kendimi biraz gergin ve konfor alanımın dışında hissediyorum. Ev çok büyük ve etkileyici ve sırtını suya dayamış gibi görünüyor. Ön tarafta taştan bir masa var ve iki güvenlik görevlisi oturmuş iskambil oynuyor. Dönüp arkamızdan gelen arabaya bakıyorum ve bizi takip ettikleri belli olan iki korumanın daha geldiğini görüyorum. Her yerde takip edildiğimizi nasıl unutuyorum? Josh yanlarından geçerken başını sallıyor ve ben gelmem gerekip gerekmediğinden emin olamadan geri çekiliyorum. Joshua endişemi hissetmiş olmalı ki dönüp bana doğru yürüyor.

"Neyin var bebeğim?" Kolunu nazikçe bana doladı.

"Yok bir şey. Buraya daha önce hiç gelmedim ve davetsiz misafir gibi hissediyorum."

Kaşlarını çatıyor ve bana gülümsüyor. "Senin kadar mükemmel biri beni nasıl rahatsız edebilir ki?" Başımı sallıyorum ve ona utangaç bir gülümseme veriyorum. O haklı. Eğer onunla birlikte dünyanın öbür ucuna taşınacaksam arkadaşlarına alışmalıyım. İçeri giriyoruz ve gözlerim doğrudan güzel, yüksek süslü tavana gidiyor. Burası büyüleyici. O da gözlerimi tavanda takip ediyor ve gülümsüyor.

"Güzel tavan ha? Gerçi mekanın geri kalanı oldukça eski. Pek hayranı değilim." Kaşlarımı kaldırıyorum -eğer burayı beğenmediyse evi nasıl bir yerdir acaba? "Aslında önümüzdeki hafta işten bir hafta izin alabilir misin? Birkaç ev görmeyi için seni Los Angeles'a götürmek istiyorum."

Kaşlarımı çattım. "Sahip olduğun evin nesi var?"

Gülümsüyor ve ellerini ceplerine sokuyor. "Hiçbir şey. Sadece yeni hayatımıza senin seçeceğin yeni bir evde birlikte başlamak istiyorum. Senin mutlu olmanı istiyorum."

Kalbim kabarıyor. "Seninle olduğum sürece mutlu olacağım bebeğim," diye nefes alıyorum.

Gülümsüyor ve eğilip dudaklarını hafifçe dudaklarımın üzerinde gezdiriyor. "Ben de," diye fısıldıyor. Büyük çift kapıdan geçip büyük bir mutfak ve salon alanına giriyoruz. Adrian mutfak tezgahındaki bar taburesinde bir çift sörf şortuyla oturuyor. Cameron bir çift boxer şortla salonda uzanıyor ve Ben sanki yüzmüş ve beline bir havlu sarmış gibi görünüyor. Tanrım, bu adamlar çok kaslı. Bu, Magic Mike filminden bir sahne olarak rahatlıkla geçebilir. Josh içeri girerken beni elimden tuttu.

"Merhaba." Arkadaşlarına gülümsüyor.

"Ah evet. Mike Tyson geri döndü," diye gülüyor Cameron boğuk bir sesle, "Çok fazla tekila içtim. Çok yüksek sesle konuşuyor, belli ki dün geceki yüksek sesli müzik yüzünden hâlâ biraz sağır.

Adrian gülümseyerek yanıma geliyor, kolunu bana doluyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor.

"Günaydın güzelim. Dün gece bu aptala nasıl katlandın?" Gülümsüyor ve Josh'a göz kırpmıyor.

"Ha, ha." Joshua beni Adrian'ın elinden çekip bankın üzerine oturturken gülümsüyormuş gibi yapıyor.

Onun bu küçük sahiplenme patlaması gözden kaçmıyor ve bundan hoşlandığımı söylemeliyim. "Kızlar kahvaltı için dışarı çıkmaya geliyorlar," diyor Adrian.

Joshua kaşlarını çatıyor. "Hangi kızlar?" diye sorar.

"Bridget ve Abbie. Arkadaşlarını seviyorum, Tash. Onlar iyi bir değer."

Gözlerimi deviriyorum. "Tabii ki, sence sıkıcı arkadaşlarım olur mu?"

Joshua güler. "Neden olmasın? Ben biliyorum." Adrian ona bir çay havlusuyla vurur. Cameron kolunun tersiyle yüzünü kapatmış salonda yatıyor. Aslında ne kadar seksi olduğunu hiç fark etmemiştim. Josh'la aynı zeytin rengi tene, aynı boya, aynı koyu renk gözlere sahip ama saçlarının üst kısmı daha uzun ve biraz kıvrımlı. Josh kadar iri değil ve o bayıldığım dövmesi de yok. Ama tanrım, kesinlikle kendi başının çaresine bakabilir. Cameron'ı doktorları olarak seçen tüm zavallı kadınları düşününce gülümsüyorum. Hiç şansları yok. Abbie ve Bridget gülerken kapıdan giriyorlar ve Abbie kendi ayağına takılıp mutfaka düşüyor.

"Kahretsin," diye tersliyor.

"Dün gece nasıl geçti?" Joshua kızlara gülümser ama Cameron'la konuşmaya devam eder.

Cameron başını sallar. "Yatağa on ile girdim ve iki ile uyandım." Herkes gülüyor. "Şaka yapmıyorum dostum. Bu sabah uyandığımda oradan yeterince hızlı çıkamadım. Ayakkabılarımı orada unutmuşum."

Joshua yüksek sesle gülüyor. "Onun nesi bu kadar kötüydü?"

"Tamamen yanlış reklamdı. Bir kız bana kirpiklerini fırlattığında, onların gerçek olmasını beklerim. Makyaj konusunda çok iyi olmalı çünkü yatağa birlikte girdiğim kız, uyandığım canavara hiç benzemiyordu." Elini yüzünde gezdiriyor ve sahte bir soğuk ürpermesi yapıyor.

Adrian yüzünü buruşturuyor. "Bunu sana söylemekten nefret ediyorum ama dün gece taktığın bira gözlüklerinin bir faydası olmadı." Cameron yüzünü buruşturuyor ve gözlerini kapatarak başını sallıyor.

"Aman Tanrım!" Cameron çok yüksek sesle bağırıyor. "Dün gece Tash'e seks yaparken onu düşünmesini söyleyen adamın taşakları ne kadar büyüktü?" Ben dahil herkes yüksek sesle gülüyor. Oldukça cesurca olduğunu kabul etmek zorundayım.

Josh, "Onu bir daha gördüğümde ölecek," diyor soğukkanlılıkla.

Bridget Adrian'a doğru yürür ve sevgiyle ona sarılır. "Beni sağ salim eve getirdiğin için teşekkürler." Adrian gülümser ve onun şakağına bir öpücük kondurur. "Merak etme, bebeğim."

"Abbs, dün gece senin için kavga eden o iki adamla neler oldu?" Cameron buzdolabına doğru ilerlerken soruyor. Ben bankın kenarına otururken Joshua bacaklarımın arasına yerleşti. Kalçalarımı gizlice kasıklarına doğru çekiyor ve bana sinsi bir gülümseme veriyor. Gözlerimi kocaman açıp ona bakıyorum. "Kes şunu," diyorum ağzımdan. Abbie gözlerini deviriyor.

"Ne oldu? Bana ne olduğunu anlatır mısın?" Soruyorum, sesimdeki şok belli oluyor.

Abbie elleriyle yüzünü ovalıyor. "Dört numara bir numaraya meydan okudu."

Gözlerimi ona dikiyorum. "Kim kazandı?"

Bridget, "Ordu adamı," diyor.

"Peki şimdi kaç numara?" Kafam karışmış bir şekilde soruyorum. "Bir. Kesinlikle bir," diye tersledi Abbie.

Cameron sırtı kızlara, yüzü Josh ve bana dönük bir şekilde su şişesini açarken kaşlarını çatıyor.

"Kaç tane var?" Cameron, Josh ile göz teması kurup bir yudum alırken soruyor suyunu.

"Birkaç tane," diye cevaplıyor Abbie. Cameron gülümser ve kaşlarını Josh'a doğru kaldırır. Josh ona ters ters bakar ve ağzından "Hayır" kelimesi çıkar. Cameron gülümser ve omuz silkerek salondaki yerine geri döner. Hmm, bu ilginç bir değiş tokuştu - Cam Abbie ile ilgileniyor mu? Daha sonra Josh'a sormayı unutmamalıyım. Herkes salona giriyor ve dün geceki saçmalıkları anımsamaya başlarken sandalyelere uzanıyor. Joshua eğilip çenemi kaldırarak bana nazik bir öpücük veriyor ve ben de kollarımı boynuna dolayıp onun güzel kokusunu içime çekiyorum. Her zaman çok ateşli kokuyor.

"Aman Tanrım!" Cameron o lanet tekila sesiyle bağırıyor. "Öpüşüyorlar falan." Herkesin gözü banktaki bize döndü.

"Yatağa onla girdim ve on ikiyle uyandım. Neden öpüşmeyeyim ki?" Joshua eğilip beni tekrar öperken tersliyor. Yüzüne gülümsüyorum. Bu adam gerçekten de her türlü harika.

Resepsiyon alanına giriyoruz ve Joshua oturma düzenine bakmak için oraya gidiyor. Kilise ayini çok güzeldi ve neyse ki kısıydı. Çok fazla insan tanımıyorum. Alyssa ve ben üniversiteye beraber gitmiştik ama o zamandan beri pek görüşmedik. Gitmek zorunda olduğun için gittiğin düğünlerden biri. Katılmamak kabalık olurdu. Ancak, geriye dönüp baktığımda Josh'un sıcak bir randevu teklifi daha iyi bir seçenek olabilirmiş gibi görünüyor. Şimdiye kadar iyi iş çıkardı ve insanlarla birkaç gergin konuşmayı başardı. Utangaç olduğunu bilmediğime inanamıyorum, utangaç mı yoksa sadece kaba ve insanlarla konuşmak istemiyor mu? Kim bilir? Bunu tam olarak çözemedim. Odanın ortasındaki bir masayı işaret ediyor ve biz de gidip yerimize oturuyoruz. Joshua lacivert takım elbisesi, beyaz gömleği ve gri kravatıyla elbette yenilebilir görünüyor. Ben siyah dökümlü bir elbise giyiyorum. Uçuk pembe dar bir elbise giymeyi planlamıştım ama şişkin karnım beni çok rahatsız etti ve çok dar giysiler giydiğimde kendimle barışık olmaktan nefret ediyorum. Josh'u eğlendirmek için masamıza misafirlerimiz gelmeye başladı. Sekiz bekâr kızın hepsi. Bu bir tuzak mı? Gezegendeki en muhteşem adamla birlikteyim ve sekiz bekâr kızla birlikte oturuyoruz. Onlara kendini tanıtırken gözlerinin parladığını görebiliyorum. Hiç utangaçlık belirtisi görmüyorum, *pislik*. Yanındaki sandalye hâlâ boş ve beyaz dantel elbiseli bir sarışın masamıza geliyor. Vay be. Çok çekici ve gördüğüm en güzel göğüslere sahip. Dışarı sarkıyorlar, elbise neredeyse uygunsuz. Düğünde beyaz giyilmemesi gerektiğini bilmiyor mu? Kaba sürtük. Joshua ile göz teması kurdu ve elini uzattı.

"Merhaba, Tatiana Richards," diye mırıldanıyor. Gözlerimi deviriyorum, daha çok Tittiana gibi. Joshua onun elini sıkıp kendini tanıtıyor ve dönüp bana gülümsüyor.

"Ne?" Gözlerimi deviriyorum.

"Belki de bu düğün düşündüğüm kadar sıkıcı olmaz." Gözlerinde bir pırıltıyla bana gülümsüyor. Ben de ona yalandan sırıtıyorum. Mesele şu ki, beni kıskandırmaya çalıştığını biliyorum ve tahmin edin ne oldu? İşe yarıyor. Masadaki herkese kendini tanıtıyor ve hepsi her zamanki saçma sapan konuşmalarına başlıyor. Josh elini kalçamda gezdiriyor. "Bir içki daha ister misin, bebeğim?" Eğildi ve kulağımın altından öptü.

Gülümsüyorum. "Hayır, teşekkürler." Ona tedirginliğimi belli etmemem gerektiğini unutmamalıyım. Güvensiz bir kız arkadaştan daha kötü bir şey yoktur. Biliyorum, bütün gün erkek arkadaşlarına danışmanlık yapıyorum.

"Joshua, ben bir sosyal ağ analistiyim. Sen ne iş yapıyorsun?" Tatiana mırıldanıyor. Joshua'nın gözleri parlıyor ve gülümsüyor. "Yazılım tasarlıyorum."

"Gerçekten." Gülümsüyor ve elini onun koluna koyuyor. "Birlikte oturuyor olmamız ne tesadüf." Hadi oradan, seni aptal sürtük, sosyal ağ analistiymiş. Herkes selfie'lerinin kaç beğeni aldığını sayabilir. Joshua kolunu onun elinden çekip alıyor ve masanın altından elimi tutuyor. Kıskançlığımı yatıştırmaya çalışıyorum; kız onunla oyun oynuyor. "Amerikalı mısın?" diye soruyor.

Başını sallıyor. "Hayır, Amerika'da yaşayan Avustralyalı."

"Anlıyorum." Gülümsüyor. Kafamı çevirdiğimde eskiden aynı okula gittiğim bir kızı görüyorum ve birbirimize el sallıyoruz.

kalabalığın arasında. Burada oturup çaresiz ve sevgilisizlerin erkeğim için yaptıklarını dinlemeyeceğim, ben de karışabilirim. Sandalyemi çekiyorum ve Josh elimi tutuyor.

"Nereye gidiyorsun?" diye sorar.

Gülümsüyormuş gibi yapıyorum. "Buraya arkadaşımı görmeye geldim. Eminim Tittiana sizi eğlendirmekten rahatsız olmaz." Gözlerini kısıyor. Arkadaşıma doğru giderken balkona bakıyorum ve olduğum yerde duruyorum. Aman Tanrım. Bu Christopher. Bana evlenme teklif ettiğinden ve bunun sonucunda ondan ayrıldığımdan beri onu görmemiştim. Kalp atışlarım hemen hızlandı. Lanet olsun, bu bir felaket. Telefonumu çıkardım ve kızlara mesaj attım.

**Düğün harika gidiyor. Dolly Parton, Bay
Stanton'a çatıyor.
Ve Christopher ortaya çıktı.**

Arkadaşıma doğru yürümeye devam ediyorum ve Joshua'nın gözlerini üzerimde görmek için arkama bakıyorum. Onu orada bıraktığım için mutlu değil ama cidden bu gece Tatiana için havamda değilim. Hormonlu bir kadına bulaşmamak her zaman benim mantram olmuştur. Ve eğer biraz aklı olsaydı bahşişi alırdı. Telefonuma Bridget'ten bir mesaj geldi:

**Kahretsin, Christopher ne dedi?
Hâlâ güzel mi?**

Arkadaşım Tracey'nin yanına gidiyorum ve yanağına bir öpücük konduruyorum. Kilisedeki çiçeklerle ilgili bir şeyler gevelemeye devam ediyor. Gözlerim Joshua'ya kayıyor ve o hala Bimbo'nun orta masasıyla derin bir sohbe dalmış durumda. Christopher'a doğru bakıyorum; güzelliği dikkat çekici. Siyah dalgalı saçları ve koyu renk yüz hatları kalabalığın arasından sıyrılıyor. Uzun boylu, yaklaşık 1.80 boylarında ve zayıf yapılı. Onunla üniversitede tanışmıştım; kendisi ortopedi cerrahı. Onu sevdim ama Joshua'yı sevdiğim gibi değil. Bu üzücü çünkü başka bir hayatta tanışsaydık beni çok mutlu edebileceğinden hiç şüphem yok. Sonunda gitmesine izin vermek zorunda kaldım. Bu kadar uzun süre devam etmesine izin vermem bencillikti. Bana evlenme teklif edeceği hakkında hiçbir fikrim yoktu. O bana umutsuzca aşıktı, ben de Joshua'ya umutsuzca aşıktım. Kahretsin, ona ne diyeceğimi bile bilmiyorum. Neden evde kalıp o pornoyu izlemedim ki? Kahretsin, patlamış mısır alırdım. Tracey biraz daha gevezelik ediyor ve bir kolun belime dolandığını hissediyorum ve Joshua'yı görmeyi bekleyerek dönüyorum. Kalbim sıkışıyor, bu Christopher ve suçluluk duygusunun acısıyla sarsılıyorum. Benim için fazla iyiydi; daha iyisini hak ediyordu.

Eğiliyor ve beni yanağımdan öpüyor. "Merhaba Natasha," diye gülümsüyor. Gözlerim şimdi beni bir şahin gibi izleyen Josh'a kayıyor. Tekrar yutkunuyorum.

"Merhaba, nasılsın?"

Christopher kaşlarını kaldırır. "Yani sana evlenme teklif ettiğimden ve sen de kalbimi kırdığından beri mi?"

Gözlerimi indiriyorum. "Christopher, çok özür dilerim. Seni incitmek istememiştim. Bana inanmalısın, ben sana göre bir kız değilim."

Alt dudağını ısırtıyor, "Aslında söylemeni istediğim şey bu değildi Tash. Beni hiç özlemedin mi?" Başımı eğiyorum.

"Christopher, biz farklı şeyler istedik." Bu konuşmadan rahatsız olmaya başladım. Josh bunu duyarsa çılgına dönecek ve dün gecedен sonra onun öfkesini riske atamam. Psikopat eğilimler sergiliyor. Christopher'a zarar verirse buna dayanamam. Elim tutmaya çalışıyor ama ben çekiyorum ve dönüp arkamda duran Josh'a çarpıyorum. Bayılacak gibi oldum. Bu şimdiye kadarki en kötü zamanlamaydı. Ayrıldığımdan beri Chris'le karşılaşmamıştım. Neden bu gece? Joshua bana bakıyor ve sessiz bir soruyla kaşlarını kaldırıyor.

"Joshua, bu Christopher. Christopher, Joshua ile tanış, benim erkek arkadaşım." Joshua benim garip tanıştırmam karşısında gözlerini kısıyor ve Christopher da Josh'a ters ters bakıyor. "Erkek arkadaş. Görüyorum ki hayatına devam etmen uzun sürmemiş." Joshua'ya ters ters bakıyor. Tanrı aşkına, lütfen kapa çeneni.

Christopher Joshua'ya gülümser. "Başın sağ olsun dostum. Ben eski erkek arkadaşım ve onun peşinden gitmek çok zor." Sinsi bir gülümsemeyle gülümsüyor. "Gerçi bunu yakında kendi başına öğreneceğinden hiç şüphem yok." Hışım ile çekip gidiyor. Yüzümdeki tüm kan çekiliyor ve Joshua'ya bakıp elini tutuyorum.

"Gidebilir miyiz?" Yalvarıyorum.

"Hayır," diye tersliyor ve masaya doğru fırlıyor, neredeyse kolumu yuvasından çıkaracak. Masaya oturuyor ve hemen şampanya kadehini boşaltıyor.

Tatianna titties elini Joshua'nın omzuna koyar. "Nereye gittin sen?"

Ona ters ters bakıyorum. "Kız arkadaş olduğum için beni bulmaya geldi," diye çıkışıyorum.

Gülümsüyor. "Elbette," diye yanıtlıyor. Cidden, bu gece gerçekten de çok çirkinleşiyor.

"Onunla ne kadar süre birlikteydin?" Midemde kelebekler uçuşuyor ve bu konuşmayı yapmak istemiyorum.

"Josh, önemli değil. Bitti artık. Burada olacağını bilmiyordum." Bana ters

ters baktı. "Ne kadar sürecek?"

Yutkunuyorum. "İki buçuk yıl." Bana dik dik bakarken dilini üst dişlerinin önünde gezdiriyor.

"Sana evlenme teklif eden adam o mu?" "Evet."

"Ve sen ondan ayrıldın?"

"Evet," diye cevap veriyorum. Yemek servis edildi ve ben şimdi umutsuzca bu aptal kadınların Joshua'nın zihnini meşgul edecek ve Christopher'dan uzak tutacak ilginç bir sohbet yapmalarını diliyorum. Acaba bu durumda birine üstünü çıkarması için para ödemek kabul edilebilir mi? Joshua yemeğini yanıma itiyor.

Kaşlarımı çattım. "İstemiyor musun?"

Başını sallıyor. "İştahımı kaybettim." Hmm, bu komik çünkü ben de kendiminkini yeni buldum, kanlı stres yemesi bir intikamla geri döndü.

"Ne iş yapıyor?"

"Önemli değil."

"Soruya cevap ver." Gözleri beni delip geçti. "O

bir ortopedi cerrahı."

Gülümsüyormuş gibi yapar. "Tabii ki öyle."

"Para için benimle yatan bir fahişe olmasını mı tercih ederdin?" Tersledim.

Bana kaşlarını çattı. "Evet, öyle yapardım. En azından o zaman ona hiç aşık olmadığını bilirdim."

Ona hüzünlü bir şekilde gülümsüyorum ve masanın altından elini tutuyorum. "Josh, seni seviyorum. Lütfen bu konuda kavga etmeyelim. Onu zaten biliyordun. Bu geçmişte kaldı," diye fısıldıyorum. Başını sallıyor ve gözlerini masaya diyor. Kalbim biraz kırılıyor. Başka birine aşık olup olmadığını bilmek beni incitirdi. Amerika'daki herkesle seks yaptığını bilmek yeterince kötü zaten. Onlardan herhangi birine gerçekten değer verseydi nasıl hissederdi hayal bile edemiyorum. Ana yemek servis edildi ve Joshua bir kez daha sadece yemeğini karıştırdı. Keşke stresli olduğumda yemek yemeseydim. Eğer kimse izlemeseydi şu anda hem onun hem de kendi yemeğini mutlulukla mideye indirebilirdim. Konuşmalar bitti ve Tittiana beni gerçekten kızdırmaya başladı. Kendimi içkimi mutlu bir şekilde onun başından aşağı dökerken hayal ederken buluyorum. Josh ile açık açık flört etmesi sinirlerimi bozuyor. Sandalyemi çekiyorum ve Josh bacağını tutuyor.

"Nereye gidiyorsun?" Yavaşça elimin arkasını öpüyor. Beni kıskanırken izlemek hoşuna gidiyor.

"Tuvalet gidiyorum." "Ben de gelebilir miyim?" diye gülümsüyor.

Gözlerimi kısıyorum. "Hayır," diye fısıldıyorum.

Öne eğildi ve kulağıma fısıldadı. "Başka şekilde ifade edeyim, gelmem gerek." Bir kaşını kaldırdı.

"Josh, bir hafta sahalardan uzak kalacağım," diye fısıldıyorum. Kaşlarını çatıyor, ne demek istediğini anlamıyor. Kaşlarımı kaldırıyorum, anlamasını bekliyorum. Anlamadı. Başımı sallıyorum ve masadan kalkıp dans pistinin önünden geçerek banyoya doğru yürürken gülümsüyorum. On dakika sonra masaya geri dönerken Christopher tarafından durduruluyorum.

"Natasha, beni hiç düşünüyor musun?" Tanrım, bu gece kötünden daha kötüye gidiyor.

"Christopher, biz ayrıldık ve benim yeni bir erkek arkadaşım var. Bu çok uygunsuz." Gitmek üzereydim ki Christopher'ın başka bir arkadaşı yanıma geldi ve kolunu bana doladı.

"Güzel Natasha, seni çok özledik." Konuşmayı hızlandırmaya çalışırken gülümsüyorum ama kabalık edemem. Bir on dakika sonra masamıza döndüğümde Josh'un yerinde olmadığını görüyorum. Oturuyorum ve onun el değmemiş çikolatalı kekini yiyorum. Sonsuzluk gibi görünen bir süreden sonra Josh hala geri dönmedi, biraz huzursuz hissetmeye başladım ve etrafta onu aramaya başladım. Dehşete kapıldım, Tatiana ile yavaş dans ediyordu. *Bu da ne böyle?* Bu bir şaka mı? Adam ona vurulmuş gibi görünüyor ve kadın da ona sürtünüyor, adam umursuyormuş gibi görünmüyor. Benden bir tepki istiyor ve ben kesinlikle ona bir tepki vermiyorum. Muhtemelen sinirlenmesini hak ediyorum, ama bu çok ileri gidiyor. Olay çıkarmadan ne yapacağım? Bu gece Christopher'ı görmenin beni sarstığını itiraf etmeliyim. Joshua ile olan ilişkimin kaç kişiyi incittiğini fark etmemi sağladı -ki bunların başında kendim geliyorum. Baraj patlamadan önce buradan gitmeliyim. Buradan gideceğim. Çantamı topluyorum ve tam ayağa kalkmak üzereyken Christopher masaya geliyor. Kalbim tekrar düştü, kararlı görünüyordum.

"Bir şans daha istiyorum."

Gözlerimi kapatıyorum. "Bu imkânsız, Chris. Ben başka birine aşığım."

Bana ters ters baktı. "Kim? Şu striptizciyle dans eden dangalak." Gözlerim

Utanç verici. Buna verecek cevabım yok. O haklı; Josh bir pislik gibi davranıyor.

"Bu o," diye tersliyor Joshua. Kahretsin, nereden çıktı bu? "Kiminle dans ettiğim seni ilgilendirmez."

Christopher gözlerini devirir. "Fahişene geri dön, tatlı çocuk." Joshua dilini üst dişlerinin önünde gezdiriyor ve Christopher'a ters ters bakıyor. Christopher da onun öfkeli bakışlarına karşılık veriyor. Paniklemeye başlıyorum.

"Chris, git lütfen, sorun istemiyorum."

Elimi tuttu. "Lütfen, Tash, bir şansa daha ihtiyacım var. Seni unutamıyorum. Tamamen mahvoldum." Joshua geri çekilip tepkimi bekliyor ve ben ondan yayılan öfkeyi hissedebiliyorum. Bu şimdiye kadar yaptığım en rahatsız edici konuşma, yeni erkek arkadaşımın önünde eski erkek arkadaşımın kalbini kırmak.

"Christopher, lütfen, neden ayrıldığımızı biliyorsun. Duygularımız karşılıklı değil. Sen daha iyisini hak ediyorsun, Chris. Üzgünüm, ben o kız değilim."

Bana iğrenmiş bir yüz ifadesi takındı. "Beni hasta ediyorsun, Natasha." Josh bir adım öne çıkıyor. "Dikkatli ol," diye homurdandı.

Christopher ona döner. "Seni sevdiğini söyledi mi?" Josh ona ters ters bakmaya devam eder ama cevap vermez.

"Sanırım bu evet demek." Christopher gülüyor. "Seni zavallı piç. Sırada sen varsın. Geçen gün eski erkek arkadaşıyla buluştum ve o da aynı şeyi ona yaptı. Sonsuz sevgisini ifade etti ve sonra puf... kalktı ve en ufak bir suçluluk duymadan gitti. Seni uyarmadığımı söyleme dostum. O lanet olası bir buz kraliçesi." Joshua ona ters ters baktı ve ben de elini tuttum.

"Beni eve götür, Josh." Başını salladı.

"Lanet olası kalbin milyonlarca parçaya bölündüğünde bu uyarıyı hatırla," diye tersliyor Christopher. Dehşete kapıldım. Hiç bu kadar utanmamıştım. Bu doğru mu - ben bir buz kraliçesi miyim? Dış merdivenlerden arabaya doğru yürürken sıcak gözyaşları yüzümden aşağı akmaya başlıyor. Josh kapıyı açıyor ve ben içeri girip hıçkırıklara boğuluyorum. İki güzel adamı incittim çünkü onları bırakamayacak kadar bencildim, kalbimin derinliklerinde sadece Joshua'yı sevebileceğimi biliyordum. Josh arabaya biniyor ve bana bakmadan sessizce arabayı çalıştırıyor. On beş dakika boyunca sessizce yol aldık. Ağlamaya devam ediyorum ve rahatlama için elimi Josh'un bacağına koyuyorum, o da elimi tutup bacağından çekip atıyor. Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Sıradaki Natasha ben miyim?" diye

bağırıyor. "Neden bahsediyorsun sen?"

Hıçkıra hıçkıra ağlıyorum.

"Bana öyle geliyor ki burada bir düzen var. Kalbimi bir kez kırdın zaten. Bu kadar mı? Yoksa bunu tekrar yapmayı mı planlıyorsun? Erkekleri kendine delicesine aşık ediyorsun ve sonra..." Sözlerini ifade edemeyerek başını sallıyor.

"Bu gece o kızla dans etmek de neyin nesi Josh? Beni delirtmeye mi çalışıyorsun?" Tersliyorum.

"Kimi kandırıyorsun? Onunla dans etmem umurunda bile değildi. eski sevgilin." Gözlerimi deviriyorum ve gözyaşlarım yeniden başlıyor.

"Sakın ağlamaya başlama. Ağlaması gereken biri varsa o da benim. Sen sıkılır sıkılmaz beni neyin beklediğini zaten biliyorum. Beni öylece bırakıp bir sonraki kurbanına geçeceksin," diye bağırıyor.

"Seni asla terk etmem. Bunu biliyorsun!" ığlık atıyorum.

"Beni çoktan terk ettin ve ben hâlâ bunu atlatamadım," diye bağıyor. Ellerimin tersiyle öfkeyle gözlerimi siliyorum.

"Sakin bunu yüzüme vurmaya cüret etme. Senden senin için ayrıldım. Seni kendinden kurtarmak zorundaydım, benimle olmak için her şeyden vazgeçecektin ve ben seni bunu yapmana izin vermeyecek kadar çok seviyordum." Arabayı binamın önüne çekti.

"Peki diğer zavallı piçlerin bahanesi ne? Sanırım onları kendilerinden kurtarmak zorundaydın?"

Ona ters ters baktım. "Onlardan ayrıldım çünkü hâlâ sana aşıktım. Seni pislik. Nedenini Tanrı bilir." Arabadan çıktım ve kapıyı çarptım. Peşimden geliyordu. Baktım ve iki korumanın akıllıca arabalarında kaldıklarını gördüm. Tanrım, ne düşünüyor olmalılar? Burası Jerry Springer gibi. Asansöre giriyoruz ve ben düğmeye basıyorum, o sessiz kalıyor, kollarını önünde kavuşturmuş, bana bakıyor. Benim katıma geldik ve anahtarlarını çıkarıp kapıyı açtı. Hışım ile içeri giriyorum ve doğrudan terapi tercihim olan kaynar sıcak duşa yöneliyorum, o da beni takip ediyor.

"Çık dışarı!" Çığlık atıyorum.

"Hayır!" diye bağıyor. Duşun dışında yere oturuyor ve ben ona sırtımı dönüyorum.

"Neden bana bu kadar kızgınsın? Kızgın olan benim," diye tersliyor.

Kaşlarımı çattım. "Kızgınlığım çünkü benim hakkımda her şeyi bildiğini sanıyorsun ama hiçbir şey bilmiyorsun. Kızgınlığım çünkü ilişkimizi daha önce yaşadığım diğer ilişkilerle kıyaslamaya bile cüret ediyorsun. Kızgınlığım çünkü sana hayatımın en güzel yıllarını verdim ve sen bunu sürekli yüzüme vuruyorsun." Elimde olmadan hıçkırıklara boğuluyorum.

"Nasıl olur da bana hayatının en güzel yıllarını verirsin? Daha yeni bir araya geldik." Aman Tanrım. Bir şişe şampuan kaptım ve ona fırlattım. "Defol dedim!"

"Hayır. Bizim ilişkimiz neden diğerlerinden bu kadar farklı? Saçmalıyorsun." Ellerini başının üstünde birleştirirken bir nefes üflüyor.

"Gerçekten bilmek istiyor musun? İstiyor musun?" Çığlık atıyorum. "Sen Amerika Birleşik Devletleri'nde fahişelik yaparken, ben burada tam bir aptal gibi bekliyordum. Başka kimseyle yatmadım, Josh. Benimle sevişmesine izin verdiğim tek erkek sensin." Geri adım attı, afallamıştı. "Bu yüzden aramızdaki ilişkiyi başkalarıyla yaşadığım platonik ilişkilerle kıyaslamaya cüret etmeni aşağılayıcı buluyorum."

Gözleri büyüdü. "Anlamıyorum."

"Hayır, yatmazsın, çünkü sen nabızı atan herkesle yattın." Yine ağlamaya başladım, hormonlarım tavan yapmıştı.

"Neden başka biriyle yatmadın?" O gerçekten aptal.

"Çünkü ben sana aidim Josh. Bedenim sana ait ve sana asla ihanet edemem. Seni sevdiğimi söylediğimde ciddiydim. Ne yazık ki sevgim koşulsuz olmak zorundaydı, çünkü sen beni hiçbir zaman benim seni sevdiğim derinlikte sevmedin. Sana bir kez -bir kez!- başka biriyle yattığımı söyledim ve sen buna inandın- ve benim için asla geri dönmedin. Bu aşk değil Josh. İnan bana aşkı bilirim. Hiçbir fikrin yok. Her sabah google alarmım bana o hafta yattığın onuncu kızdan bahsediyordu. Ve ben, aptal bir pislik olarak, her gece seni özleyerek ağlayarak uyuyacaktım ve hala herkesten aldığın yakınlığı kendimden esirgeyecektim. Çünkü ben

sana ihanet edemezdin!" Bu acınası gerçeği dile getirdiğimi duymak canımı yakıyor ve yere yığılarak hıçkırıklara boğuluyorum. Bu doğru. Ona hayatımın en güzel yıllarını verdim ve o beni benim onu her zaman sevdiğim gibi sevmiyor. Bunu bana bu gece dans pistinde o kızla birlikte gösterdi.

Aman Tanrım! Şok oldum. Kesinlikle bu doğru olamaz. Duşun dibine oturmuş hıçkıra hıçkıra ağlıyordu. Hayatımda hiç bu kadar hıyar gibi hissetmemiştim. Bu doğru, Birleşik Devletler'in dört bir yanını becerdim... ve o asla... Elimi ağzıma götürdüm. Midem bulanıyor. Gözlerim yaşlarla doluyor ama onları hızla kırıyorum. Bu... mümkün değil... değil mi? Onu hak etmiyorum. Brock tamamen haklı, o benim ligimin dışında. Duşun dibinde histerik bir şekilde otururken gözlerim tekrar ona kayıyor. Ne yapacağım ben? Bunu ona nasıl telafi edebilirim? Ve ben onu kalbimi kırmayı planlamakla suçluyorum, oysa ben başından beri onun kalbini kırıyordum. Giyinik bir şekilde duşa girdim, yere çöktüm ve onu kucağıma çektim.

"Bebeğim, çok üzgünüm, bilmiyordum. Neden bana söylemedin?" Yavaşça alnından öpüyorum, göğsü hıçkırıklarla doluyor. Birbimize cehennemi yaşattık. Benim başka bir kadınla yakınlaşmayı reddetmem. Onun başka bir erkekle cinsel ilişkiyi reddetmesi. Onun çaresizlik içinde hıçkıra hıçkıra ağlamasını izlerken kalbim parçalanıyor. Ne diyeceğimi bilemiyorum, kendimi çaresiz hissediyorum. Boğazımdaki yumru geri geldi. Biz neden akraba olduk ki? Acı içinde gözlerimi kapatıyorum. Daha kolay bir yolu hak ediyoruz. Hiç bu kadar derin bir pişmanlık hissetmemiştim. Onu hep sevdim, ama içten içe bana ihanet ettiği için onu affedemedim ve şimdi onun asla... Tanrım, ne karmaşa.

"Değerli neden bana söylemedin? Tekrar bir araya geldiğimizde bana söylemedin." Ağlamaya devam ediyor ve bana cevap vermiyor. O ağlamaya devam ederken on beş dakika boyunca sessizce oturuyoruz. Kendime o kadar kızgınım ki duvarda bir delik açabilirim. Ham suçluluk duygusu mideme safra getiriyor.

"İlk başta bana karşı kolay davranmanı istemedim... cinsel olarak," diye fısıldıyor.

Gözlerim büyüdü. "Tanrım, seni incittim mi?" İlk birkaç seferinde ona ne kadar sert davrandığımı hatırlayınca midem bulanıyor ve gözlerimi kapatıyorum. LANET OLSUN. Neyim var benim böyle? Söyleyebilmeliydim.

"Ve sonra sana söylemeye utandım," diye fısıldıyor.

Kaşlarımı çattım. "Bunu bana söylemekten nasıl utanırsın? Hayatımda duyduğum en mükemmel şey bu." Ben sürekli alnından öperken o yavaşça sakinleşiyor. "Hadi bebeğim. Seni kaldırıp giydirelim." Ayağa kalkıp ıslak giysilerimi çıkarıyorum, sonra da onu bir havluya sarıyorum. Perişan haldeydi. Berbat durumdayım.

Bana baktı. "Seni seviyorum Josh." Boğazımda bir yumru oluşuyor ve konuşamıyorum. Geçen gece otelde de olmuştu. Natasha'nın sesi. Onun bu sözleri söylediğini duymak. Beni güçsüzleştiriyor.

"Ben... Ben seni seviyorum Tash. Hiç durmadım. Lütfen beni affet. Senden bir daha asla şüphe etmeyeceğim." Uzandı ve elini kirli sakallarımın altına gezdirdi.

"Beni bırakma," diye fısıldıyor gözlerinde yaşlarla. Konuşamıyorum, başımı sallıyorum ve

Dudaklarını şefkatle dudaklarıma almak için eğildim.

Yedi yıl... yedi uzun yıl... Bunun için bekledim ve şimdi anlıyorum ki, onun sevgisini hak etmediğimi düşünüyorum. Kalbim kırılıyor. Tekrar bir araya geldiğimizden beri beş gün geçti. Savunmamı yıkmak için beş gün harcadı ve ben hayatımda hiç bu kadar aşık olmamıştım. Başım ciddi belada.

BÖLÜM 22

Uyandığımda Josh'ı yatakta bulamadım. İrkilerek doğruldum. Hâlâ burada mı? Tost makinesinin sesini duydum ve gülümsedim. Bana tost yapıyor, protein değil. Bu güzel bir değişiklik oldu. İçeri giriyor ve beni nazikçe kucaklayıp öpmeden önce bana gülümsüyor.

"Merhaba güzelim. Bu sabah kendini daha iyi hissediyor musun?" Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "Sana kahvaltı hazırladım," diye anons ediyor. "Masaya gel." Beni ellerimden tutup yukarı çekerken sıcak bir şekilde gülümsüyor. Kendime bakıyorum ve gülümsüyorum. Pazen pijamalarım hakkında hiçbir şey söylemediğini fark ediyorum. Regl olduğumda onları giymeme izin verilmeli. Masaya doğru yürüyorum ve kaşlarımı çatıyorum. Geçen gece kaldığımız otelin açık büfe kahvaltısına benziyor. Kruvasanlar, pastırma ve yumurta, kekler, kızarmış ekmek ve üç çeşit meyve suyu. Tamam, kendini kaybetti. Yüzümü asıyorum.

"Dün yumurta istediğim için sert bir bok yedim ve bugün bunu alıyorum," diyerek masayı işaret ediyorum.

Biraz utanarak gülümsüyor.

"Dün hıyarın tekiydim." Yanına gidip ona nazik bir öpücük verirken gülümsüyorum ve yüzünü okşuyorum. "Dün senden hoşlandım," diye sırtıyorum. Kendisiyle gurur duyan bir gülümsemeyle gülümsüyor. "Geçen gün için özür dilerim. gece."

Bana kaşlarını çatı. "Ne için?"

"Şu drama kraliçesi olayı."

Tostunu yere bırakıyor. "Sen bir drama kraliçesi değilsin. Sana kahvaltı hazırlarken bunu düşünüyordum. Senin yerinde olsaydım, sanırım şimdiye kadar kendimi öldürmüş olurdum."

"İyi ki ben değilsin o zaman. Bugün ne yapıyoruz?"

Gülümsüyorum. "Sen ne istersen."

Öpüşmek, sarılmak ve uyumakla geçen bir günün ardından saat beşte yatağımızda sıcacık uyanıyorum. Josh bana dönük yatıyor ve biz uzanıp birbirimizin gözlerinin içine bakarken gülümsüyorum. Aramızdaki duygu elle tutulur gibi. Sanki sessizlik içinde ikimiz de ne kadar derin bir aşk içinde olduğumuzu ve birbirimize ne kadar ihtiyacımız olduğunu fark etmişiz gibi. Elimi tutuyor ve nazikçe kaldırıp arkasından öpüyor.

"Vücudunu benim için sakladığını biliyorum ama kalbimi de senin için sakladığımı bilmelisin. Seni her şeyden çok seviyorum." Elimi tekrar öpüyor ve ben de utangaç bir gülümsemeyle

gölömsüyorum. Birbirimize dönük yatarken el ele tutuşuyoruz, konuşmuyoruz - hiçbir kelimeye ihtiyaç yok. Başka bir insana hiç bu kadar derinden bağlandığımı hissetmemiştim. Hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemişti. Eğiliyor ve dilini açık dudaklarımın arasından şefkatle geçiriyor.

"Teşekkür ederim," diye

fısıldıyor. Kaşlarını

çatıyorum. "Ne için?"

Gülümsüyor. "Beni beklediğin için." Kalbim kabarıyor ve gözlerim yaşıyor.

"Beklediğime değdin, Josh. Yine olsa yine yaparım." Ellerini saçlarımda gezdiriyor ve alnımdan öpüyor.

"Daha ne kadar beklememiz gerekiyor? Seninle umutsuzca sevişmem gerek," diye fısıldıyor alnını benimkine yaslar. Yirmi yedi yaşındaki bir adam nasıl olur da kadınların regl dönemlerini bilmez?

"Bunu nasıl bilmezsin?" Alay ediyorum.

Kaşlarını çatı. "Benim hiç kız arkadaşım olmadı, Tash. Bunları nereden bilebilirim ki?" Gözlerini kocaman açarak bana bakıyor. Gülümsüyorum, yapabileceğimizi biliyorum ama onu bir hafta bekleteceğim. Bir değişiklik olsun diye acı çeksin. Ve oğlum acı çekecek.

Çarşamba günü öğle vakti ve ben asansörde Josh'un ofisine doğru gidiyorum. Birlikte harika bir hafta geçirdik. Josh özenli, sevgi dolu, komik ve çok ateşliydi. Her zaman gülünç derecede sertti. Vücudunda hiç kan kalmamış olması bir mucize. Bu sabah bir konferanstaydım ve öğleden sonra izinliydim. Bilerek dar, siyah, yüksek belli bir kalem etek ve ipek beyaz bir bluz giydim, üst düğmemi açtım, topuklu ayakkabılarımı giydim, saçlarını topladım ve gözlüklerimi taktım. Josh'un beni yaramaz sekreter kıyafetleriyle sevdiğini biliyorum. Pazartesi günü beni işten aldığı anda üzerimde iş kıyafeti vardı ve eve dönerken arabayı iki kez durdurup beni taciz etmeye çalıştı. Kasıtlı olarak hıyarlık yapıp yapmadığımı sorduğunda gülümsemek zorunda kaldım - onunla alay ediyordu. Öyle yaptığımı öğrenince beni öldürecek. Onu yalvarırken izlemek çok lezzetli. Asansör açılıyor ve duvardan duvara mermer ve muhteşem manzaralarla karşılaşıyorum. Sol tarafta geniş bir resepsiyon alanı var ve masanın arkasında iki güzel sarışın oturuyor. Çekinerek masaya doğru yürüyorum.

"Natasha Marx, Joshua Stanton'ı görmek istiyor," diye gergin bir şekilde gülümsüyorum. Kızlar birbirlerine bakıyor ve dahili telefonu çalışıyorlar.

"Evet," Adrian'ın sıkılmış sesi hoparlörden geliyor.

"Natasha Marx, Bay Stanton'ı görmek için burada."

"Hemen geliyorum." Kızlar birbirlerine kaşlarını çatırlar. Bu normal değil mi? Kızlar beni bir aşağı bir yukarı süzerken ben garip bir şekilde ekranda duruyorum. Adrian güvenlik kapısından içeri daldı.

"Merhaba bebeğim," diyerek beni kucaklıyor ve şakağımdan öpüyor. Beni personelin önünde utandırmanın bir yolu. Gülümsüyor ve beni kapıya doğru çekiyor. "Gösteri bitti hanımlar. İşinizin başına dönün" diye bağırdı. İki kız hemen başlarını öne eğip meşgul görünmeye başlıyorlar. Kahretsin, Adrian acımasız bir patron, kim bilebilirdi ki? Ben onu yağ tulumu sanıyordum. Beni elimden tutup, şaşırtıcı derecede boş olan, sadece on beş kadar masada bilgisayarların ve onların arkasında oturan insanların bulunduğu büyük bir odaya götürüyor. O kadar hızlı yazıyorlar ki sanki rol yapıyorlarmış gibi görünüyor. "Ne yapıyorlar bunlar?"

Adrian omuz silkiyor. "Bazıları tasarım yapıyor, bazıları da bilgisayar korsanlığı."

Kaşlarını çatı. "Hacklemek mi? Hack mi yapıyorsunuz? Bunun saygın bir iş olduğunu sanıyordum," diye soruyorum.

Gölümsüyor. "Sadece gerçekleri kontrol ediyoruz, tıbbi şeyler. Önemli bir şey değil." Bazılarının üzerinde

Bazıları da kot pantolon ve kapüşonlu. Hmm, buranın kıyafet yönetmeliği nedir? Daha sonra başka bir çift kapıdan büyük bir ofise yönlendirildim. Arka duvarın tamamı cam ve Sydney'in muhteşem manzarasını görüyor. Arka duvarın ortasında kapıya bakan kocaman bir masa var.

"Burası benim ofisim." Adrian gülümsüyor. "Güzelmiş." Başımı salladım, etkilendim.

"Josh sadece antrenman yapıyor. Yaklaşık on dakika sürecek. Ofisine gidip izlemek ister misin?" Gülümsedim ve başımı salladım. Başka bir kapıdan geçip hayatımda gördüğüm en etkileyici ofise giriyorum. Şehre bakan devasa bir cam duvar daha mekânı süslüyor. Odanın bir tarafında en az yirmi koltuklu bir konferans masası, arkada bir masa ve solda başka bir odaya bakan cam bir duvar var. Ve işte orada duruyor, prensim. Gri ince çizgili takım elbisesi içinde inanılmaz derecede seksi ve söylemeliyim ki inanılmaz derecede zeki görünüyor. Yaklaşık yirmi öğrencinin önünde duruyor ve beyaz tahtaya bir şeyler yazıyor. Arkasında duvara dikilmiş devasa bir bilgisayar ekranı asılı. Hepsisi bilgisayarın başında ve onun talimatlarını takip ediyorlar. Arada bir faresini eline alıyor ve kulağına takılı bir mikrofonla konuşurken ne yaptığını büyük ekranda onlara gösteriyor. Zeka çok... seksi.

"Kimi eğitiyor?" Ben soruyorum.

"Dünyanın dört bir yanından bilgisayar çocuklarının onun kurduğu tuzakları hackleyip gizli formülü ortaya çıkarmaları gereken yarışmalar düzenliyor."

"Bunu neden yapıyor?" Kaşlarımı çatıyorum.

Adrian gülümsüyor. "Çünkü tuzakları kurmayı onlardan daha çok seviyor ve bu onu gezegendeki en yetenekli bilgisayar meraklılarıyla karşı karşıya getiriyor." Ah, jeton düştü.

"Adam mı topluyor?" Ben soruyorum.

Adrian gülümsüyor. "Evet, buraya öğrenmek için geldiklerini düşünüyorlar ve öyleler de ama onlara söylemediği şey, ilk beşe girenlerin bizde staj yapacakları."

"Ve staj değerli, öyle mi?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Josh'tan bir şeyler öğrenmek piyango kazanmak gibi bir şey. Adam bir dahi." Zihnim aşırı hızlanıyor ve sormak için can attığım soruyu soruyorum.

"Adrian, Josh neden bu kadar sıkı korunuyor?" Bana sempatik bir gülümseme veriyor.

"Josh'un etrafında bir sürü kıskanç insan var, Tash. Peşinde oldukları şey kendisi değil, aklı." Bu kadar zeki olmanın nasıl bir şey olduğunu anlamaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum. Omuzlarımı silkiyorum ve gülümsüyorum. Sanırım bunu asla öğrenemeyeceğim. Masasına oturuyorum. İlk takılmaya başladığımızda onu bu ofiste hayal ederken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Artık onu daha iyi tanıdığımı ve başından beri bana karşı bir şeyler hissettiğinin farkında olduğuma göre, o ilk birkaç hafta boyunca yanında olmak dayanılmaz olurdu. Zavallı Adrian... ve Cam. Cam geçen gece ne dedi? Hmm, doğru, Josh onu takip ediyor ve onu strese sokuyor. Bu düşünceye gülümsüyorum... Bunu neden komik buluyorum? Sınıfının önündeki Adonis'ime dönüp bakıyorum ve ona karşı tanıdık bir çekim hissediyorum; başka bir insana hiç bu kadar ilgi duymamıştım. O odadayken başka bir erkek yokmuş gibi hissediyorum. Ofisinde oturup her sözünü dinlerken, gözleri beni masasında otururken gördüğü yere kayıyor. Gözlerimiz odanın diğer ucunda kilitleniyor. Vücudunun benimkine ne dediğini duyabiliyorum, vücudum onun bakışları altında anında yumuşuyor. Kendini onun saldırısına hazırlıyor. Beni bir aşağı bir yukarı süzüyor ve hemen boynunu kırıyor. Bingo.

Gülümsüyorum ve öğle yemeğini çağırıp dersini bitiriyor. Ofisine giriyor, elimden tutuyor ve beni köşeye çekip sınıfının görüş alanından uzaklaştırıyor ve duvara yaslıyor. Sonra üzerime atladı. Yüzümün her iki yanını kavrarken güçlü öpücüğü beni nefessiz bırakıyor.

"Tanrım, ne sikim giyiyorsunuz, Bayan Marx. Bana kendinizi bir tepside mi sunuyorsunuz? Size bakmak bile beni şehvetten çıldırtıyor. Ama sen bunu zaten biliyorsun, değil mi?" Dudakları gömleğimin omuzlarımla buluştuğu yere doğru inerken boynuma doğru gülümsüyor, ağzı açlıkla tüylerim diken diken olmuş etimin üzerinde geziniyor. Gülümsüyorum ve ağzını tekrar kendime çekiyorum. Sevişmemizin üzerinden beş gün geçmişti ve dürüstçe söylemeliyim ki, onun sözleriyle değil, benim sözlerimle öğürüyorum. Sert ereksiyonu kalçama saplanıyor ve beni üzerine çekmek için arkamdan tutuyor. Bu gidişle öğle yemeğine bile yetişemeyeceğim.

"Josh, öğle yemeği için dışarı çıkıyoruz, unutma."

"Seni öğle yemeğinde yiyeceğim," diye fısıldıyor boynuma gülümseyerek. Hmm, itiraf etmeliyim ki bu kulağa daha çekici geliyor.

"Yapamayız. Adrian'ı ben davet ettim."

Hemen geri çekildi ve bana kaşlarını çatı. "Neden? Seni kendime istedim."

Gülümsüyorum. "Çünkü muhtemelen hayattaki tek arkadaşım olacağı için onu tanımaya ihtiyacım var.

LA."

"Bana sahipsin ve çok ama çok iyi bir arkadaş olabilirim..." kalçalarını içime doğru pompaladı, "iyi

faidalar." Dudaklarını tekrar boynumda gezdiriyor ve bu temas karşısında gözlerim kapanıyor. Elde edilmesi zoru bile oynayamıyorum, kimi kandırıyorum?

"Ve Cam, Cam'e sahip olacaksın." Sanki bir çocukla konuşuyormuş gibi kaşlarını kaldırıyor.

"Cam bir hastanede vardiyalı çalışan bir doktor olacak ve orada olmadığı zamanlarda... Kabul edelim, yatakta Dr. Dreamy'yi oynuyor olacak. Ayrıca Adrian'la pek çok ortak nokta var." Gülümsüyor ve ne demek istediğimi anlamış gibi başını sallıyor.

"Hadi o zaman," diyerek bedenimi sıkıca kavrayan elini bırakıyor ve temasın kaybolduğunu hissediyorum. "Size bir ipucu vereyim, Bayan Marx," diye homurdanırken gözleri eteğime ve sonra tekrar göğüslerime kayıyor. "Öğle yemeğini masada sikilmeden atlatmak istiyorsan, kıyafetlerini değiştirsen iyi edersin. Tüm bu sekreterlik olayınız," elini vücudumda gezdiriyor, "beni o kadar sertleştiriyor ki sizi kırabilirim."

Gülümsüyorum ve dudağımı ısııyorum. "Yedek kıyafet getirmedi, Bay Stanton. Umarım başım derde girmez, efendim," diye fısıldıyorum karanlık bir sesle. Bu oyunu iki kişi oynayabilir. Eğer patronculuk ve sekretercilik oynamak istiyorsa, bunda iyi olsa iyi olur. Gülümsüyor ve üst düğmemi ilikliyor. Gözleri dudaklarımda oyalanıyor.

"Sen güzel bir sürtüksün." Sırtım onun önüne gelecek şekilde beni çeviriyor ve ereksiyonuna doğru çekiyor. "O gözlükler takılıyken seni becermek için sabırsızlanıyorum." Boynumu arkadan sertçe ısıyor ve beni öne doğru iterken arkama sertçe vuruyor.

Adrian'ı beklemek için lobiye doğru ellerimiz bağlı yürüyoruz ve gördüğümüz ilgiden personelin Joshua'yı daha önce kimseyle görmediğini hemen anlıyorum. Tüm çalışanları aramızdaki yakınlık karşısında şaşkınlıklarını gizleyemiyorlar. İki kadın sekreter onu görünce kelimenin tam anlamıyla bayılıyorlar, o kadar ki benim aslında Joshua ile birlikte olduğumu fark ettiklerini bile sanmıyorum.

kolunun diğerk ucunda, aptal sürtükler. Hmm, aklımda bir not, sekreterlere dikkat et; sekreter kıyafetlerine benim beğenim için biraz fazla ilgi duyuyor gibi görünüyor. Adrian bize katılıyor ve üç korumamız arkamızdan gelirken üçümüz birlikte öğle yemeğine gidiyoruz. Bu gerekli miydi? Her şey biraz dramatik görünüyor. Binadan birkaç blok ötede bir yere gidiyoruz ve resepsiyona yöneliyoruz. Bizi, gözleri benim iki öğle yemeğ i randevumda biraz fazla uzun süre kalan bir garson karşılıyor. Bana bakmıyor bile. Ne kadar sinir bozucu. Tatlım, çenendeki salyayı sil, biraz utanç verici. Oturmak için beklerken restoranda bir telaş başladı. Bir grup gazeteci az önce birini fark etmiş ve restorandan çıkarken ona doğru koşuyor. Kime baktıklarını görmek için dönüyorum ve patronum Henry'nin bana doğru yürüdüğünü görüyorum.

"Merhaba Natasha, ğle yemeğ i mi yiyorsunuz?" Başımı sallayıp gülümsüyorum ve Adrian ile Joshua'yı tanıştırmak için döndüğümde tam anlamıyla sessizliğ e gmlyorum. Benim mutlak gurum Nicholas Anastas, Henry'nin arkasından yürüyor. Gözlerim yuvalarından fırlıyor ve neyse ki Henry kafamın içinde neler olup bittiğ ini biliyor ve tanıştırma işini üstleniyor.

"Merhaba, ben Henry, Natasha'nın patronuyum ve bu da Nicholas Anastas." Joshua nce Henry'nin elini sık ar. "Joshua Stanton." Gülümsüyor ve sonra Nicholas'ın elini sıkıyor. "Joshua Stanton." Tekrar gülümsüyor. Ayaktaydım, dibime kadar sersemlemiş tim. Bu adam gezegendeki en parlak psikolog ve psikolojinin kutsal kitabını yazmış. Dünyaca nl bir yazar. Tamamen şaşkına dönmüştüm, söyleyecek sözüm yoktu.

"Bu benimle çalışan Natasha Marx."

Nicholas elimi sıkıyor ve gülümsüyor. "Merhaba Natasha."

Aman Tanrım, elime dokundu... şu anda çıldı rıyorum. "Merhaba," diye gergin bir şekilde gülümsüyorum. Sonra dikkatini Adrian'a ç eviriyor ve el sıkışıyorlar.

"Nicholas Anastas." Başını sallıyor ve gülümsüyor.

"Adrian Murphy." Adrian gülümsüyor. El sıkışmalar ı biraz uzun sürüyor ve aralarındaki kimyanın alışılmışın dışında olduğ unu söylemeliyim. Nicholas daha yaşlı -belki de kırklı yaşlarında- Avrupalı, 1.80 boylarında, muhteşem bir adam ve mkemm el bir fiziksel kondisyona sahip. Kömür rengi bir takım elbise giyiyor ve ben onun gzelliğ i karşısında biraz hayranlık duyuyorum. şahsen hayal ettiğ imden çok daha yakışıklı. Joshua ve Adrian gibi bir duruşu var. Sanırım tüm güçlü ve baskın erkeklerde var. Onun ve Adrian'ın gözleri birbirlerine kilitlenmişti. Bu da ne böyle? Adrian'ın gözleri temasla birlikte büyüyor ve Nicholas ellerine bakarken kaşlarını çatıyor. *Kahretsin, burada neler oluyor?* Adrian elini Nicholas'ın elinden biraz fazla hızlı ç ekıyor ve yutkunurken endişeyle bana bakıyor.

Henry gülümser. "Tanıştığımıza memnun oldum." Sonra kapıya doğru yürür. Nicholas ise olduğ u yerde durmuş, gözlerini Adrian'a dikmişti.

"Çok güzeldi Adrian," diye fısıldar boğuk sesi, başını sall ar ve kapıdan çıkar. Joshua kaşlarını çat ar. "Bu da neydi böyle?" diye sorar Adrian'a.

"Hiçbir fikrim yok." Hayal kırıklığ ı içinde alnını siler.

Gözlerimi kocaman açarak Adrian'a bakıyorum ve kolumu onun koluna doluyorum. "Aman Tanrım, gezegendeki en ateşli adam az önce sana asıldı." Kıkırdıyorum. Joshua dönüyor ve bana donuk donuk bakıyor.

"Senden sonra gezegendeki en seksi ikinci erkek demek istedim, tabii ki bebeğ im." Gülümsüyorum.

O da sahte bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Elbette yaptın," diye dudak büküyor. Yerimize oturuyoruz.

"Kimdi o tanrı?" Adrian gözlerini kocaman açarak bana sordu.

"Gezegendeki en zeki adamlardan biri. O bir psikolog. Haklısın. O bir tanrı ve çok iyi bir yazar, ayrıca çok da seksi."

Josh menüsünü yere bırakıyor ve gözlerini bana çeviriyor. "Kahrolası sıcaklığın altını kıs," diye tersliyor. Gülümsüyorum ve elini tutuyorum. Kıskaç Bay Stanton'ı biraz fazla sevdiğimi söylemeliyim, tek kelimeyle çok lezzetli. Kalabalığın arasından masamıza doğru gelen bir adam tarafından sözüm kesiliyor.

"Affedersiniz, Bay Murphy." Adrian kaşlarını çattı. Tam o sırada Adrian'ın korumasının adamın arkasından geldiğini fark ediyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?" diye sorar adama. Adam önce korumaya sonra da Adrian'a bakar, kim olduğundan emin değildir. Adrian biraz utanmış görünür.

"Nicholas Anastas'ın bir arkadaşıyım," diyor. Gözlerim parlıyor olmalı çünkü Joshua elimi öyle bir sıkıyor ki neredeyse bir parmağım kırılacak.

Adrian korumasına döner. "Sorun yok, Sam." Koruma geri çekilir ve adam durumu özetliyormuş gibi gözlerini kısar ve Adrian'a döner.

"Bay Anastas bunu size vermemi istedi. Size kendisinin de geleceğini ama fotoğrafçıların onu takip ettiğini ve sizi utandırmak istemediğini söylememi istedi." Adrian'a bir kartvizit uzattı, başını öne eğdi ve uzaklaştı. Adrian kartvizite bakar ve kaşlarını çatar, sonra arkasını okumak için çevirir, sonra dudağını ısırır ve Joshua'ya gülümser. Joshua dirseğini masaya dayamış Adrian'ı izliyor, işaret parmağının yan tarafını dudağının üzerinde ileri geri gezdiriyor, düşünme pozisyonu.

Ben ise altımı ıslatmak üzereydim. "Aman Tanrım Adrian ne yazıyor?" Bana kartı uzattı.

Sizi akşam yemeğine çıkarayım

Beni arayın 041.695.8720

Nicholas

"Vay anasını Adrian. Sana yemeğe çıkma teklif ediyor. Oh, ve bu ifadeye bayıldım... baskın ve seksi." Herkes bana teklif ettiğini düşünebilir. Küçük bir çocuk gibiyim.

Josh gülümsüyor ve telefonunu çıkarıyor. "Bu çok Hollywood'caydı, değil mi?" Adrian'a kaşlarını kaldırarak gülümsüyor. Sanırım Adrian'ın nutku tutulmuştu.

"Öyleydi, değil mi?" diye fısıldıyor, gözleri fal taşı gibi açılmış bir halde.

"*True Blood*'daki şu herife benziyor," diyor Josh adını düşünmeye çalışırken. "Kime?"

Kaşlarımı çatıyorum.

"Hani şu seksi, yırtık pırtık adam... Avrupalı."

"Evet, Jo Manginello. Öyle, Adrian," diye bağıriyorum. "Oooohh aman tanrım, Jo Manginello'ya bayılıyorum." Demek istediğimi vurgulamak için alnımı siliyorum ve masanın üzerinden Adrian'ın elini tutuyorum.

Adrian kaşlarını çatıyor. "Biraz Yunan tanrısı gibiydi, değil mi?" "Şaka mı yapıyorsun-yarışma yok." Gülümsüyorum.

Joshua bize telefonundan bir şeyler okumaya başlıyor; belli ki az önce Google'da Bay Anastas'ı aratmış.

"Tamam, işte gerçekler." Adrian'a kaşlarını kaldırır. "Yunan, kırk iki yaşında, eşcinsel, başarılı bir yazar, tahmini serveti iki yüz milyon." Raporun bir sonraki bölümünü okurken kaşlarını çatı.

"Trajik bir şekilde kocası sekiz yıl önce bir kar kayağı kazasında öldü." Hepimiz sustuk.

Adrian'ın gözleri büyüdü. "Evli miydi?"

Josh başını sallar.

"Görünüşe göre Fransız bir avukata." Hmm, bu ilginç. Eşcinsel olduğunu bile bilmiyordum.

Google'dan önce ne halt ediyorduk?

Josh Adrian'a gülümser ve bir kaşını kaldırır. "Evlenecek tipler hey." Adrian Josh'a gözlerini devirir. "Onu arıyorsun," diye duyurur Josh.

Adrian kaşlarını çatar. "Hayır değilim... Bir ilişkim var, unutma." Joshua bir şey söyleyecek oluyor ama bana bakıp dilini tutuyor. Bu sözleri söylemek istediğini biliyorum ama sadakatsizliğe göz yumuyormuş gibi görünmek istemiyor. İçten içe ne söylemek istediği ve benim yanımda neyi açığa vurmak istediği konusunda bocalayışını izlerken gülümsüyorum. Eğer Adrian'ın erkek arkadaşı herkesin bana söylediği kadar büyük bir pislikse, bence onu aramalı, ama bunu da sessizce söylemeyeceğim. Bir saat sonra üçümüz restorandan çıkıyoruz.

"Ofise geri dönmeyeceğim Adrian." Adrian kaşlarını çatar. Joshua, "Tom'un bu öğleden sonra öğrencilere göz kulak olması için gerekli organizasyonu yaptım bile," diyor. Adrian yine kaşlarını çatar ve bir e-postayı kontrol etmek için telefonunu çıkarır.

"Neden, bu öğleden sonra ne yapıyorsun?" Adrian telefonuna konsantre olmuş, birine mesaj gönderiyor. Joshua'ya bakıyorum. Evet, bu öğleden sonra gerçekten ne yapıyor? Merak ediyorum.

Elimi tutuyor. "Bayan Marx bütün gün kabahat işledi ve cezalandırılması gerekiyor." Aman Tanrım, bunu Adrian'ın önünde söylememişti. Gözlerimi kocaman açıp ona bakıyorum ve yerin beni yutmasını istiyorum. Boynunu kırarken gözlerim Joshua'ya kayıyor, kara gözleri benimkilere dikiliyor ve biliyorum ki Papa yanımızda olsa bile umurunda olmayacak. Ağzından beynine giden filtreyi açamayacak kadar tahrik olmuş durumda. Adrian sırtarak başını kaldırıp mesajlaşırken başını kaldırmıyor bile.

Kaşlar.

"Çok fazla bilgi, Stanton." Sonra bana göz kırptı ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Sonra görüşürüz bebeğim." Ve kalabalığa karışıp gitti.

Nicholas Anastas şoförlü arabasının arkasında oturmuş, üç arkadaşın restorandan ayrılışını izlemektedir. Kafası karışmıştır. Çok uzun zamandır kimseye karşı böyle bir çekim hissetmemişti, üstelik bir Amerikalıya karşı. Peki neden yanlarında güvenlik var? Kim onlar? Ne kadar tuhaf. Onunla tanışmak çok beklenmedik ve rahatlatıcıydı.

"Peter, Adrian Murphy hakkında toplayabildiğin kadar bilgi istiyorum. Nerede olduğundan emin değilim... aslında Joshua Stanton diye biriyle birlikteydi, kontrol et... belki birlikte çalışıyorlar. Sabıka kaydı kontrolü ve geçmişteki partnerlerini istiyorum, ya da aslında şu anda bir ilişkisi var mı?"

Peter trafiğe girerken "Evet efendim," diye cevap verir.

Bugün Pazar sabahı, saat sabahın 5'i ve ben yatağımızın ucunda oturmuş koşu ayakkabılarımı giyiyorum.

koşuma hazırlanıyorum. Gözlerim yanımda bir melek gibi uyuyan güzel bedende geziniyor, koyu renk uzun saçları yastığımın üzerine yayılmış. Çıplak, güzel kıvrımları beni yatağa geri çağırıyor. Tanrıya şükür şeklini korumuş, zayıf kadınlardan nefret ederim. Zayıf olmak moda olabilir ama bir erkek olarak testosteronun devreye girmesi için yumuşak, gür bir şekle ihtiyacım var. Kaslı da değil... Kadın formunu geldiği gibi doğal haliyle seviyorum. Ve bu kızda her şey var. Koyu uzun saçlar, zeytin rengi ten ve o lanet gamzeler. Uyurken bile onları görebiliyorum. Uyanmamak için çabalarken, içimi görebilen iri kahverengi gözleri dalgalanırken gülümsüyorum. Bilinçaltımın derinliklerinden bana sesleniyor ve onsuz bir geleceğe sahip olabileceğime dair tüm düşüncelerim yok oluyor. Uzak bir anı. O benim ruhuma o kadar işlemiş ki hava kadar gerekli. İşte memnuniyet böyle bir şey... Sakinlik. Olmam gereken yerde olduğuma dair hiç bu kadar yoğun bir his yaşamamıştım. Bu doğru. Farkına vardığımda gülümsüyorum: Buna hiç sahip olmamıştım ve şimdi sahip olduğuma göre gitmesine izin vermeyeceğim, hiçbir şekilde. Vahşi atlar beni onun yanından sürükleyemez.

BÖLÜM 23

"GÜNAYDIN PRESH. Kızım nasıl uyudu?" Kadifemsi sesi telefon hattında yankılanıyor. Gerinirken gülümsüyorum ve diğer uçtaki seksi sesi dinliyorum.

"Hmm, iyi teşekkürler, neredesin?" Sesim hâlâ uykudan boğuk çıkıyor.

"Bu sabah Murphy ile antrenman yaptım ve şu anda bir kafede kahvaltı ediyoruz." Odaklanmaya çalışırken gözlerimi ovuşturuyorum.

"Doğru, eve gel ve yatağına dön bebeğim. Sensiz uyanmayı sevmiyorum."

Telefon hattında gülümsediğini duyabiliyorum. "Sen ve kızlar saat kaçta evimde olacaksınız?" Gözlerimi deviriyorum. Josh'un arkadaşı çocuklarını Büyük Set Resifi'ne götürmek için ailesiyle birlikte bugün Amerika'dan geliyor. Onu görmek için özellikle Sydney'de mola vermişler ve Josh onlar için evinde bir öğle yemeği organize etmiş. Bu arkadaşın kim olduğunu bilmiyorum ama Josh için önemli biri olmalı çünkü Cuma gününden beri geç kalmamam konusunda benimle uğraşıyor. Abbie ve Bridget'in yanı sıra her zamanki erkek tayfası da geliyor.

"Bu benim uyandırma çağrım mı?" Hattan aşağıya gülümsüyorum. "Evet. Bir saat içinde evimde olmanı istiyorum."

Gözlerimi deviriyorum. "Olmaz Stanton. Bugün Pazar. On bire kadar orada olamayacağım." Gözlerinin şiştiğini neredeyse duyabiliyorum. "Hayır. Erken gelmeni istediğimi söyledim."

Gülümsüyorum. "Ve 11'de görüşürüz dedim." Bir saat içinde oraya gitmeyeceğim, onun da dediği gibi zor iş. O sessiz kalıyor ve ben gülümsüyorum. Onu yakaladım. On birden önce oraya gitmeyeceğimi biliyor ve bu konuda yapabileceği hiçbir şey yok.

"İyi ama bana yardım et, eğer bundan daha geç kalırsan... başın belaya girecek."

Gülümsüyorum. "Oohh, umarım öyledir bebeğim. Onu yakalamak benim en sevdiğim eğlencedir. Şu anda çıplak olduğumu biliyorsun, değil mi?" Mırıldanıyorum.

Sıraya gülümsüyor ve diğerlerinden uzaklaştığını duyabiliyorum. "Uslu dur benim güzel sürtüğüm, seni erkenden burada istiyorum, böylece başkaları gelmeden önce bir saat boyunca sana sahip olabilirim." Gülümsüyorum. Sebebin bu olmadığını biliyorum. Arkadaşlarıyla tanışacağım için gergin. Onların fikirleri önemli olmalı... hem de çok.

"Kim bu arkadaş Josh? Ve neden erkenden orada olmam bu kadar önemli?"

"Sebebi yok. Sadece buraya gel. Ben gidiyorum. Yakında görüşürüz." Ve telefonu kapattı.

Telefonun

Ona yönelttiğim son soru ilginçti. Bay Stanton gerçekten kafa karıştırıcı bir bulmaca, çözerken eğlendiğim bir bulmaca.

"Bu da Natasha," diyor ve üç saat sonra elini belime koyarak beni değerli bir domuz gibi arkadaşına ve karısına takdim ediyor. Kendimi rahatsız hissederek gülümsüyorum. Tamam, şimdi keşke daha erken gelseydim diyorum, çünkü onlar benden önce geldiler- garip. Joshua bir saat geç kalmamızdan pek etkilenmiyor ama beni savunacak olursam, Abbie bir kriz yaşıyor. Asker Tristen'a aşık olduğunu düşünüyor ve evine vardığımızda neredeyse hiperventilasyon geçiriyordu. Acil kafein ve moral konuşması için durmak zorunda kaldık. Benim hikayem bu ve buna sadık kalacağım. Eğer bir kuklayla çıkmak istiyorsa yanlış kızla birlikte.

Gergin bir şekilde gülümsedim. "Merhaba." İkisinin de elini sıkıyorum. Karısı tahminen otuz iki yaşlarında ve çok güzel. Sanırım İtalyan ya da öyle bir şey olabilir. Güzel, karanlık yüz hatları ve uğruna ölünecek bir vücudu var.

"Bu Maria." Joshua gülümsüyor. "Ve bu da Sean. Sean ve ben birlikte polo oynuyoruz ve o ve Maria muhtemelen mutlu bir evliliği olan tek arkadaşlarım."

Oh. Kaşlarımı çattım. "Evli olan başka arkadaşın yok mu?" diye soruyorum. Başını sallıyor. "Çok var ama çoğu birbirinden nefret ediyor."

Hepimiz gülüyoruz.

Sean bana sıcak bir gülümseme veriyor ve elimi sıkıyor. "Sonunda seninle tanışmak çok güzel Natasha." Tanrım, bu ne anlama geliyor? Varlığımdan ne zamandır haberdar? Gözlerinde parıltıyla bana gülümseyen Joshua'ya endişeyle bakıyorum. Ben de ona gülümsüyorum ve geç kaldığım için affedildiğimi hissediyorum. Sonra birbirlerini kovalarken bacaklarımın etrafında koşturan üç küçük kız tarafından saldırıya uğruyorum.

"Bunlar bizim çocuklarımız: Bonita, Francesca ve Allegra." Gülümsüyorum ve kızların ellerini sıkıyorum, evet isimlerine bakılırsa kesinlikle İtalyanlar. Çok sevimliler ve onları sevmekten kendimi alamıyorum.

"Çok güzelsin," diyor küçük olan.

Gülümsüyorum ve omuzlarımı kamburlaştırıyorum. "Teşekkür ederim."

"Annem Joshua Amca'nın seni sevdiğini söylüyor." Yüksek sesle gülüyorum ve Maria kızların kıkırdamalarını kontrol etmeye çalışırken onları susturuyor.

Josh gözlerini devirir. "Sırlarımı mı veriyorsun Bonita?" Eğilir ve az önce bilgilerini ifşa eden küçük kızı gıdıklar. Kız kaçmaya çalışırken çılglık atıyor. Her şey yolunda gidiyor, beni biliyorlar ve Maria onun beni sevdiğini düşünüyor. Belki bugün o kadar da kötü geçmez. Cameron arka bahçeye doğru yürüyor, kedinin sürüklediği şeye benziyor. Korkunç görünüyor ve Abbie onu görünce yüzünü buruşturuyor. "Berbat görünüyorsun. Saat kaçta yattın?"

Saatinin olması gereken yerde koluna bakar. "Çok uzakta, saatimi orada bırakmışım... um..." Başını kaşıyor. "Henüz yatmadım."

Josh gülümser ve başını sallar. "Umutsuz vakasın."

Cam Sean'a gülümser ve sonra elini sıkar. "Merhaba Sean." Sonra Maria'ya sevgiyle bakar.

"Amerika'daki en iyi tür nasıl?" Yanına gidip yanağından öper ve Maria da ona bir tokat atar.

Kol.

"Sen, Cameron, tam bir çapkınsın," diye takılıyor.

"Bunu seviyorsun Ree." Ne oluyor be? Cameron bu ikisini nasıl bu kadar iyi tanıyor? Hiçbir fikrim yoktu;

Belki de gergin olmalıyım. Onları buraya beni yargılamak için mi getirdi? Tanrı aşkına neden bu kadar geç kaldım? I

Abbie'yi daha sonra bunun için öldürebilirim. Ne konuşacağımı bilemediğim için gidip Abbie ve Bridget'e yardım etmeye karar verdim, onlar da mutfakta yardım etmek için çok çalışıyorlardı... sanki. Kapıdan içeri girdiğimde Bridget'i bankta yatarken, Abbie'yi salonda yatarken ve Adrian'ı da bankta oturmuş havuç yerken buluyorum.

"Peki bu neden bir sorun?" Adrian soruyor.

Abbie gözlerini devirir. "Sana onun orduda olduğunu söylemiştim." Kaşlarını çatar. "Orduda ne yapıyor?" "Özel kuvvetler," diyor ölü gibi.

Adrian yüzünü yelpazeler. "Mmm bu çok ateşli. Özel Kuvvetler'le ilgili hayal gücünü harekete geçiren şey nedir?"

"Hâlâ anlamıyorum, bunun nesi yanlış?" Bridget soruyor.

"Savaş dulu olmamın imkanı yok Bridget. Öldürülme bile çoğu zaman uzakta olacak. Yatağında bir erkeğe ihtiyacım var, aklımda değil." Hepimiz başımızı salladık.

"Bu doğru," diyor Adrian. "Ancak, eve dönüşlerin ne kadar sıcak olacağını bir düşünün."

Cameron mutfaka girdiğinde ölümden dönmüş gibiydi. "Boku yedim. Gizlice yatmaya gidiyorum. Josh'a söyleme, uyuşturucu falan kullanıyor. Beni öldürüyor."

Hepimiz gülüyoruz; Josh'un eğlenceli bir uyuşturucu kullandığı ve bizim de onun uyuşturucu fahişeleri olduğumuz doğru. Ben mutfaka girdi.

"Josh hepinizin dışarı çıkıp sosyalleşmenizi istiyor." Herkes homurdanıyor ve ben gülümsüyorum. Josh'un bana yaptığı gibi herkese patronluk tasladığı giderek daha belirgin hale geliyor. Cameron bile onun dediklerini yapıyor.

Sean ve ben havuz kenarında oturuyoruz. Kızlar bu öğleden sonra çok eğleniyorlardı. Tash müzik açmış ve Adrian ile Cameron'ın jüri üyeliği yapmak zorunda kaldığı dans yarışmaları düzenliyorlar. Cameron'a bakıyorum ve gülüyorum - gerçekten de bok gibi görünüyor. Bu kadar kötü olduğuna göre tam bir alem yapmış olmalı. Genelde ertesi gün iyi olur. Ve onu eğlendirmeme yardım etmesi için zorladığımı düşünüyorum. Gülümsüyorum. Ben kötüyüm. Sonra Francesca'yı sırtına alıp at gibi dörtnala koşuyormuş gibi yapan Natasha'ya bakıyorum. Birkaç şarap içtikten sonra gevşemiş ve nihayet kendisi gibi davranmaya başlamıştı.

"O çok güzel, Josh."

Başımı salladım. "Hiçbir fikrin yok."

"Eve taşındığında ne olacak?" diye soruyor. "O geliyor."

Biramdan bir yudum alıyorum. Dinlerken başını sallıyor.

"Başından beri sevdiğin kız bu, değil mi?" Başımı salladım ve ona gülümsedim. Cameron ve Adrian dışında Sean benim en yakın arkadaşım. Asla birlikte içmeye ya da onun gibi şeylere gitmeyiz. Birlikte polo oynuyoruz ve spor salonunda antrenman yapıyoruz ama onu gördüğümde genellikle karısı ve çocuklarıyla birlikte oluyor. Normal bir arkadaşlığımız var. Parti arkadaşlarımdan görmediğim türden bir arkadaşlık. Bana doğruyu söylüyor ve karşılığında benden hiçbir şey istemiyor. Hayatı boyunca parası oldu ve paranın cazibesine kapılmadı.

ya da kolay kadınlardan etkileniyor. Bunu yapmakla zamanını geçirdi ve artık hiç ilgisini çekmiyor. Herkes arasında en çok onun fikirlerine saygı duyuyorum çünkü olduğu gibi söylüyor - Sean'a hiçbir şey şekerle kaplanmamış. Ve çoğu insan sürekli olarak size yalakalık yaptığında, bazen biraz sert olsa da bu çok ferahlatıcı oluyor. Ailesi, eşi ve ben çok iyi anlaşıyoruz ve birlikte çok zaman geçiriyoruz. Hepsi de at yetiştiriyor. O iyi bir koca ve baba, benim de olmak istediğim türden bir koca. Diğer arkadaşlarımdan neden evlenmeye zahmet ettiklerini bilmiyorum, çünkü sürekli yatıp kalkıyorlar.

"Rahatsız ettiğim için bağışlayın ama o sizin kuzeniniz değil mi?" Elimi saçlarımdan arasında gezdiriyorum. Kahretsin, bunu ona ne zaman söyledim? Korktuğumu hissetmiş olmalı. "Bir gece sarhoşken söylemiştin." Kendimi aptaldan da öte hissederek başımı salladım. Bunu ona tanışacaklarını hiç düşünmediğim bir zamanda söylemiştim ve şimdi tanıştılar. Tanrım, dışarıdan bakıldığında bu nasıl görünmeli?

"Bana bir iyilik yap ve bunu gizli tut, olur mu?" diye sordum.

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Elbette, sana söz veriyorum."

"Bu berbat bir durum, değil mi?" İçimi çektim, o da başını salladı ve sessiz kaldı.

İçkisini alırken bana bakıyor. "Söyle bana Josh. Bu nasıl olacak? Bunu hiç düşündün mü? Yani bunun onun için ne anlama geleceğini gerçekten düşündün mü?" Gözlerim havuz kenarında Francesca'yla dans eden Natasha'ya kayarken biramdan bir yudum alıyorum ve gülümsüyorum.

"Evet, benimle birlikte olmak için Amerika'ya taşınmak zorunda kalacağının tamamen farkındayım ama o bunu istiyor. Önce o teklif etti." Dinlerken gözlerini kısıyor.

"Onu ne kadar seviyorsun?" diye soruyor bir içki daha alırken.

Başımı sallarken tam bir gülümsemeye dönüşüyorum. "Dostum, güneş onunla batıyor. Benden bu kadar. Tek istediğim bu, tek isteyeceğim bu. Son yedi yıl bana bunu söyledi." Onu dinliyor ve kızıyla dans edişini izlerken düşündüğünü görebiliyorum. Kaşlarımı kaldırıyorum, konuşmasını bekliyorum ve konuşmayınca soruyu soruyorum. "Çıkar ağzındaki baklayı. Ne söylemek istiyorsun?"

"Sadece düşünmüyorum. "Sessiz kalıyor. Ne dediğini anlamaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum. "Maria'yı çok sevdiğimi düşünüyorum. Benimle birlikte olmak için bu kadar fedakârlık yapmasına izin veremezdim."

Ne demek istediğini anlamaya çalışırken kaşlarımı çatıyorum. "Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum.

"Seninle birlikte olmak için işinden, ailesinden, arkadaşlarından ve ülkesinden vazgeçmek zorunda." "Biliyorum ama ona beş ya da on yıl sonra buraya geri dönebileceğimizi söyledim."

"Anneliği ondan almaya gerçekten hazır mısın, Josh?"

Kaşlarımı çatıttım. Gözlerim şu anda Bridget ve üç kızla birlikte havuzda yüzen Natasha'ya kayıyor. "Josh, ikinizin birlikte çocuk sahibi olamayacağınızı biliyorsun, değil mi?" Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

"Ne demek istiyorsun?" Panikle sordum.

"Josh, bu melezleme. Bunu yapamazsın. Çocuklar hasta olur." Az önce bana verdiği bilgiyi kavrarken gözlerim açılıyor. Gözlerim tekrar Natasha'ya kayıyor. Bunu neden daha önce düşünmedim

ki? Hay sikeyim!

"Bak, bilmiyorum dostum. Bu beni ilgilendirmez. Ama soyunmadan önce emin olsan iyi olur.

Tek söylediğim her şeyiyle." Bana donuk donuk bakıyor ve birasından bir yudum daha alıyor ve ben onun tamamen ciddi olduğunu anlıyorum.

Maria gelir ve Sean'ı elinden yakalar. "Kocam Joshua'yı çalışıyorum." Ve onu sürükleyerek götürdü. Kıpırdamadan oturdum, dibime kadar sersemlemiştim. Çok aptalım. Natasha'nın sınır tanımayan kahkahalarını izlerken kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor, sanki dünyada hiçbir şey umurunda değilmiş gibi. O benim ona verebileceğimden daha iyisini hak ediyor - dünyadaki tüm para anneliğin ya da ailesinin yerini tutamaz. Gözlerimi kapatıyorum ve eğer birlikte kalırsak onun için ciddi sonuçları olacağını düşünüyorum. Gelecek yıllarda benimle birlikte olmak için ailesinden vazgeçme kararından pişman olacağını biliyorum - akli başında olan herkes pişman olur. Ben bu fedakârlığa değmem. Benim yükümle olmaz. Christopher gibi biriyle birlikte olmalı. Ona benim veremediğimi verebilir. Onu hâlâ seviyordu ve yatmıyorlardı bile. Başka biriyle, uğruna fedakârlık yapmak zorunda kalmayacağı biriyle birlikte olmasının daha iyi olacağını fark ettiğimde göğsüme acı saplanıyor. Ona göz kulak olacağını bildiğim biriyle. Onu en az benim kadar seven biriyle. Sözleri aklımdan çıkmıyor. Seni kendinden kurtarmak zorundaydım bebeğim, benimle olmak için her şeyden vazgeçecektin ve ben seni bunu yapmana izin vermeyecek kadar çok seviyordum. Düşünürken başımı ellerimin arasına aldım.

Gerçekten bunu yapabilir miyim bilmiyorum. Çekip gidecek kadar güçlü değilim. Öyle miyim?

Eve dönerken Josh'ın elini kucağımda tutuyorum. "Yorgun musun bebeğim?" Soruyorum, gözleri bana kayıyor ve kaşlarını çatıyor. "Neredeyse hiç yemek yemedin ve çok sessizsin."

Bana utangaç bir şekilde gülümsüyor. "Evet, sanırım öyleyim." Elimi kaldırıyor ve arkasından öpüyor.

Sonra gözleri yola dikiliyor ve yine derin düşüncelere dalıyor. Ne düşünüyor? "Sence arkadaşların benden hoşlandı mı?" Sinirli bir şekilde soruyorum.

Bana geniş geniş gülümsüyor. "Dünyada senden hoşlanmayacak tek bir kişi bile yoktur, Tash." Ben de gülümsüyorum. "Annen hariç," diye takılıyorum.

Bir kahkaha patlattı. "Evet, o bir istisna." Gözlerini deviriyor. Eve gidiyoruz ve ben duşa giriyorum, Josh ise mutfakta kalıp çaydanlığı koyuyor. Yirmi dakika sonra duştan çıkıyorum, duş arkadaşımın nereye gittiğini merak ediyorum, salonda uyuyor olmasını bekliyordum. Yatak odamdan koridora bakıyorum ve Josh'un salonda iki elini başının üstünde birleştirmiş volta attığını görüyorum. Üzgün olduğunda bunu yapar. Daha önce de yaptığını görmüştüm. Onun nesi var? Ne düşünüyor? Bir şey hakkında endişeli görünüyor. Koridorda durup onu izliyorum. Garip davrandığını söylemek zorundayım. Saçımı kurutmaya devam ederken dışarı çıkıyorum.

"Josh, sorun ne?" Gözleri benimkileri arıyor. "Hasta mısın?"

Beni kucaklıyor ve başımın üstünü öpüyor. "Seni seviyorum Natasha, bunu biliyorsun, değil mi?" Göğsünü öperken gülümsüyorum ve başımı sallıyorum - bu neyle ilgili?

"Seni seviyorum Josh, bunu biliyorsun, değil mi?"

Endişeyle gülümsüyor ve başını sallıyor. "Otur preshe, konuşmamız gerek."

"Tamam, ne hakkında? Beni güzel Lamborghini'yle kasabaya götürecek misin?" Elimi kaldırıyorum.

Şortunu aşağı çekmeye çalışırken kaşlarını çatıyor ama beni durduruyor. Yüzü düşüyor ve gözyaşlarına boğulacakmış gibi görünüyor.

Kaşlarımı çattım. "Josh, ne oldu? Beni korkutuyorsun. Neyin var?"

Yutkunuyor ve konuşmaya çalışıyor ama ağzından hiçbir şey çıkmıyor ve tekrar ağzını kapatıyor. "Ben, ben sadece başım... başım ağrıyor, hepsi bu," diye kekeliyor.

Ona kocaman gülümsüyorum.

"Seni koca aptal, neden bana söylemedin? Sana aspirin getireyim." Ayağa fırlayıp bir bardak su ve tabletleriyle geri dönüyorum ve beni kucağına çekip sıkıca sarılıyorum.

"Yat bebeğim," diyorum. "Seni böyle görmeye dayanamıyorum."

Dört saat sonra yatağıma uzandığımda Josh'un yanımda uyanık bir şekilde bir şeyler düşündüğünün acı bir şekilde farkındayım. Aklından geçenleri buradan duyabiliyorum. Bugün bir şey oldu, onu üzen bir şey. Belki annesiyle telefonda konuştu ve buna üzüldü ya da belki arkadaşları benden hoşlanmadı. Ama öyle olduğunu sanmıyorum. Ne olduğunu anlayamıyorum ama psikolog olmak bazen berbat bir şey. Keşke insanları bu kadar iyi okuyamasaydım ya da neden bu kadar çok düşündüklerini analiz etmeye çalışmasaydım. Başının ağrıdığını ve ona inanmam gerektiğini söyledi. Ne yazık ki içimden bir ses, güzel erkeğimde ciddi bir sorun olduğunu ve bu sorunu benimle paylaşmak istemediğini söylüyor. Belki yarın yeni bir ışık getirir.

Bu sabah yalnız uyandım, Josh'tan hiçbir not yoktu ve şu anda saat öğleden sonra dört ve bugün ondan hiç haber almadım, ki bu çok alışılmadık bir durum. Birbirimizi ciddi bir şekilde görmeye başladığımızdan beri ben uyurken hiç ayrılmadı ve bu beni bütün gün huzursuz hissettirdi. Baş ağrısının iyi olup olmadığını öğrenmek için onu aradım ama cevap vermedi ya da beni geri aramadı. Genellikle bundan çok daha önce beni en az birkaç kez arar ya da mesaj atardı. Hastalarımın arasında Max'i bulmak için dışarı çıkıp arabama doğru yürüdüm. Onu parkta otururken buldum.

"Selam, Max."

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Merhaba, Natasha."

"Joshua'nın bugün işte olup olmadığını biliyor musun diye merak ediyordum."

Rahatsız görünüyor. "Sanırım öyle hanımefendi," diye başını sallıyor. Bu da ne demek şimdi? Belli ki hasta değil ama yine de beni aramadı. Belki de ilişkimizden soğumaya başlamıştır. Sinirlerimi ve midemdeki hastalık hissini yatıştırmaya çalışıyorum. Birine bu kadar bağımlı olmaktan nefret ediyorum ve oyun oynamak için çok fazla yol kat ettik.

"Teşekkürler Max." Yenilenmiş bir amaçla içeri giriyorum ve ilk zil sesinde telefonu açan Adrian'ı arıyorum.

"Selam, Tash."

"Merhaba," dedim. "Telefonu Joshua'ya verir misin lütfen?"

Sessiz kalıyor ve bir dakika sonra fısıldıyor, "Elbette bebeğim, onu getireceğim." Elini telefonun üzerinde tuttuğunu ve Josh'un ofisine girdiğini duyuyorum. "Bu senin için."

Sonra Josh'un öfkeli sesini duyuyorum, "Stanton." Sesindeki öfkeyi dinlerken sessiz kalıyorum. Ona neler oluyor böyle? "Josh, benim."

Nefes alıyor ve Adrian'ın telefonunu çalarak onu kandırdığım için şok olduğunu duyabiliyorum.

Sesi yumuşar. "Merhaba kıymetlim, iyi misin bebeğim?" Bana kızgın değil, sesinde bunu duyabiliyorum.

"Neler oluyor? Neden beni geri aramadın?" Sessiz kaldı. "Josh, sana bir soru sordum. Cevap ver."

"Natasha, çok meşgulüm. Konuşamam."

"Beni meşgul etmeye cüret etme. Neler oluyor lan?" Sessizliğini koruyor ve bağırarak öfkemle onu şok ettiğimin farkındayım. "Bu gece ne zaman geliyorsun?" diye soruyorum. Yine sessizlik. Tamam, şimdi cidden sinirlenmeye başlıyorum. Kim olduğunu sanıyor bu adam? "Soruma cevap ver."

"Tash, bu gece çalışmam lazım, gelmeyeceğim." Şimdi sessiz kalma sırası bende. Beni görmek istemiyor - midem bulanıyor. "Tash sadece... sadece seni sevdiğimi ve senin için en iyisini istediğimi bil, tamam mı?" Kaşlarımı çatıyorum, bilmece gibi konuşuyor. Bu ne anlama geliyor?

"Benim için en iyisi, Josh, senden uzakta olmamak." "Bu tartışılır," diye fısıldıyor.

"İşini bitirdiğinde gel ve bunu çözelim bebeğim, tamam mı?"

Düşündüğünü duyabiliyorum. "Hoşça kal Tash." Ve telefonu kapattı.

Saat on iki ve ben tamamen uyanığım, kalp hastasıyım ama uyanığım. Joshua beni aramadı ya da gelmedi ve ben de en kötüsünü düşünmeye başladım. Eğer onun gelmesini beklemiyorsa olsaydım, etrafta onu gözetliyor olurum. Nerede o? Ne yapıyor? Ve aramızda ne değişti de benimle konuşmıyor ve bana neler olduğunu anlatamıyor? Kapımın anahtarını duyuyorum ve kalbim göğsümde pompalamaya çalışırken hareketsiz yatıyorum. Geldi. Mutfakta birkaç dakika oyalandıktan sonra anahtarlarını ve cüzdanını yan masaya koyduğunu duyuyorum. Artık kızgın değilim, korkuyorum. Drama kraliçesi olmak istemiyorum ama içimden bir ses aramızda ciddi bir şeyler olduğunu söylüyor. Yatağın yanına doğru yürüyor ve yan lambayı açıyor. Kıpırdamadan onu izliyorum, beni üzmemiş gibi davranamıyorum. Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve eğilip dudaklarımdan nazikçe öperken saçlarımı yüzümden geriye doğru tarıyor ve yanıma oturuyor.

"Merhaba güzel kızım," diye fısıldıyor. Tek gereken buydu ve onu sıkıca kucakladım. "Josh, lütfen konuş benimle, bana dürüstlük sözü vermiştin."

Başını sallıyor. "Biliyorum preshe." Kaşlarımı çattım. Eğiliyor ve beni tekrar nazikçe öpüyor, dili ağzımın içinde kalıyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor. "Bu dürüst bir gerçek, bu bir şey sayılır mı?" Gözlerim yaşlarla doluyor.

"Bana kızgın mısın Josh? Seni üzecek bir şey mi yaptım?"

Bana gülümsüyor. "Hayır bebeğim, sen yanlış bir şey yapmadın. Endişelenmeyi bırak. Ben artık buradayım." Ona daha sıkı sarılıyorum. "Bebeğim, beni korkutuyorsun, garip davranıyorsun."

Başını sallıyor ve gülümser. "Ben tuhafım. Bunu yeni mi anlıyorsun?"

Ona biraz daha sıkı sarılırken kıkırdıyorum. "Kıyafetlerini çıkar ve yatağa gir, Josh. Bugün seni çok özledim."

Boynuma doğru gülümsüyor. "Aynı," diye fısıldıyor. Kıyafetlerini çıkarıp yanıma sırt üstü uzanıyor ve ben şaşkın bir yüzle ona bakıyorum. Bana dokunmuyor mu?

"Benimle seviş, Tash. Kıpırdamadan yatacağım. Beni sevdiğin gibi bana dokunmanı istiyorum."

Gülümsüyorum. "Bu zor olmayacak Josh. Seni seviyorum." Bana bakarken parmak uçlarını dudaklarımın üzerinde hafifçe gezdiriyor. Belki de işler o kadar da kötü değildir, belki de ben sadece drama kraliçesi oluyorumdur. Eğiliyorum ve ellerim gövdesinden aşağıya, yırtık karnının üzerinde dolaşırken onu nazikçe öpüyorum. Sözüne sadık kalıyor ve beni izlerken hareketsiz yatıyor, dilimi o güzel uzun boyunda gezdirirken nefesi kesiliyor. Emerken onu ağzımın derinliklerine alırken gözlerimiz kilitleniyor, ağzı gevşek, uyarılmaktan zayıf. Elleri nazikçe saçlarımda geziniyor. Bunu bana yapmasına bayılıyorum - ağzımdan zevk alırken ellerini nazikçe saçlarımda gezdiriyor, bu beni çok tahrik ediyor. Ellerimi tutuyor ve parmaklarımızı birleştiriyor, böylece ellerimi tutuyor. Bana ilk kez oral seks yaptığı ve bunu yaptığı anın hatırası zihnimde dolaşıyor. Ellerimi tutmasının samimi jestini seviyorum. Çok basit ama benim için çok şey ifade ediyor ve o da bunu biliyor.

"Seni bekleyemem kıymetlim. Bin bana." Kaşlarımı çattım ve gülümsedim.

"Önce beni ısıtmadan seni bu şekilde alamayacağımı biliyorsun, çok büyüksün."

Gülümsüyor ve beni bir öpücük için aşağı çekiyor ve samimiyet talep ederken dili ağzıma dalıyor.

"Biliyorum. Denemeni istiyorum. Etrafımda ne kadar sıkı olduğunu hissetmek istiyorum. Bunu beynime kazıyamam gerekiyor."

Kaşlarımı çatıyorum, yine bilmece gibi konuşuyor. "Daha uzun süre sıkı olmayacağım, Josh. Artık bunun tadını aldım."

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor. "Biliyorum," diye fısıldıyor acı çekiyormuş gibi gözlerini kapatırken. Üzerine çıkabilmem için tabanı tutarken dizlerimin üzerine kalkıyorum ve haklıydım, çok büyük. Sıgmayacak, bu yüzden önce beni girmesi gerekiyor. "Tash, öp beni ve yavaş ol. Beni kaldıracabileceğini biliyorum." Tekrar başımı salladım ve onu derinden öpmeye başladım. Dilinin her darbesinde biraz daha açılıyorum ve on dakika içinde tamamen içine giriyor. Cennette mi yoksa cehennemde mi olduğunu bilmiyorum çünkü yüzünde her ikisinin de belirtileri var. Hareket etmeye başlıyorum ve elleriyle kalçalarımı sabitliyor.

"Yavaş... Buna yavaş ihtiyacım var," diye homurdanıyor. Gözlerimiz birbirimizin üzerindeyken beni nazikçe orgazma götürüyor ve onun içimde şiştiğini hissediyorum. Titreyen nefesi bana ne kadar yakın olduğunu söylüyor. Hala içimdeyken beni ters çeviriyor ve beni derinden öperken nazikçe hareket etmeye başlıyor, değerli teması asla kesmiyor. Bir, iki, üç pompayla sıcak tohumunun beni içten dışa yaktığını hissediyorum ve başını boynuma gömüyor ve nefesini yakalamaya çalışırken tamamen hareketsiz kalıyor ve sonra onu hissediyorum. Boynumun kenarından sıcak bir şey akıyor ve omzuma düşüyor. Bu lanet bir gözyaşıydı... benim değil, onun gözyaşıydı. Burada neler oluyor böyle? Bu şimdiye kadar yaptığımız en nazik ve sevgi dolu seksti, o halde neden ağlıyor? Boğazımda bir yumru var ve ne söyleyeceğimi düşünürken konuşamıyorum. Ne oldu? Beni tekrar öpüyor, bu sefer daha ısrarlı bir şekilde ve işte bu kadar, nazik sınırına ulaştı. Geri çekiliyor ve beni gerçekten ısıtmaya başlıyor, daha fazla dayanamayacağımı düşünene kadar ve sonra sertleşiyoruz. Ellerimi başımın üzerinde tutuyor ve sanki hayatı buna bağılmış gibi benimle sevişiyor. Yatağın duvara çarptığı ve benim nefes nefese kaldığım güçlü vuruşlar. Sanırım beşinci raunttan sonra bitkin bir uykuya daldım ve saatler sonra uyandığımda Josh'un ben uyurken şefkatle beni aldığını ve kulağıma beni ne kadar çok sevdiğini fısıldadığını gördüm, ama ben

rüya mıydı yoksa gerçek miydi emin olamıyorum. Her iki şekilde de mükemmeldi. Uyandığımda o gitmişti ve ben içimde rahatsız edici bir hisle kalakalmıştım.

Saat akşam yedi ve Joshua'dan bütün gün haber alamadım ve onu aramayacağıma karar verdim. Sorununun ne olduğunu bilmiyorum ama beni sevdiğinden eminim. Dün gece bunu kanıtladı. Beni arayacaktır, umarım. Sabahın birinde kapımdaki anahtar sesiyle uyanacağımı umarak yorgun bir uykuya dalıyorum. Uyanmıyorum ve alarmım altıda çaldığında kendimi kamyon çarpmış gibi hissediyorum. Kendime acıyarak koca kıkırmı sürüklüyorum ve sonunda işe geç kalıyorum. Lanet olsun. Sabahım dolu ama neyse ki öğleden sonra sakın, o zamana kadar onu düşünmemek için kendimi azarlıyorum.

Bir sonraki randevumun vaka notlarını okudum.

Müşteri: Aaron Marks

Yönlendirme: Dr Parker

Belirti: Erektile bozukluk

Aaron daha önce görmediğim yeni bir müşterim. Ona içeri girmesini söyledim ve o da endişeyle koltuğuma oturdu.

"Merhaba Aaron, benim adım Natasha Marx. Sana ben bakacağım."

Başını sallıyor ve etkilenmemiş bir şekilde yere bakıyor. "Tamam. Erkek bir terapistim olabilir mi diye sormuştum."

"Oh, özür dilerim. Bir sebepten dolayı benimle randevulaştınız. Sizi bir erkek psikoloğun görüp göremeyeceğine bakabilirim. Sorun değil. Ereksiyon bozukluğu nedeniyle buradasınız, değil mi?"

Yere bakıyor ve başını sallıyor. "Hayır, sizi görebilmek için doktoruma yalan söyledim."

Kaşlarını çatıyorum, "Tamam, sorun nedir Aaron? Böylece seni görmesi için doğru kişiyi tavsiye edebilirim."

Başını kaldırıp bana bakıyor, "Ben bir kız çocuğuyla sorunumu konuşmuyorum. Burada bir erkek var mı yok mu?"

Mmm, huysuz pantolon. Gülümsüyorum. "Sorun değil, resepsiyona geri dönün ve sizi görmesi için başka birini bulalım." Yanıt olarak homurdandı. Ona resepsiyonu gösteriyorum ve başka biriyle görüşmesini ayarlıyorum. Ne zaman iş yerinde kendime güvenim biraz artsa böyle bir müşteriyle karşılaşırım ve hemen yaşımı ve deneyim eksikliğimi hatırlıyorum. Görünüşe göre bu alandaki herkesin başına ilk başladıklarında geliyor. *Çok sinir bozucu.*

Saat birde resepsiyonistimiz kapımı çaldı.

"Affedersin Natasha, ama kız kardeşin seni altı kez aradı. Acil olduğunu söyledi."

Kaşlarını çatıttım. "Teşekkürler. Şimdi onu arayacağım." Bridget'in numarasını çeviriyorum ve ilk çalan telefonu o açıyor. "Tash, bebeğim, iyi misin?"

"Evet, neden iyi olmayayım ki?" Ben soruyorum.

Hattın aşağısında sessiz kalıyor. "Tash," diye fısıldıyor sesinde gözyaşlarıyla. "Google'ını aç, tatlım." Google sayfama tıkladığımda ve google uyarım düştüğünde midemde hastalıklı bir his

beliriyor. Joshua'nın linkine tıklıyorum. Aman Tanrım. Şok içinde elimi ağzıma götürdüm. Bir dizi görüntü üzerime beton kamyonu gibi çarpıyor ve gözyaşları yüzümden serbestçe akmaya başlıyor. Josh'un görüntüleri

Striptiz kulübünün dışında esmer bir kızla öpüşüp arabasına binmiş. Joshua dün gece başka biriyle birlikteydi.

BÖLÜM 24

"BEN... SIKTIR. BRIDGET, gitmem gerek. Akşam görüşürüz." "İyi misin? Onu gördün mü?"

Başımı salladım. "Evet, anlıyorum. Seni sonra arayacağım." Telefonu kapattım. Bu yeni bilgiyi işlerken gözlerimdeki yaşları öfkeyle siliyorum. Bunu bana yapmaya nasıl cüret eder ve kim olduğunu sanıyor? Ekranı bakarken gözyaşlarımın arasından odaklanmaya çalışıyorum. Buna inanamıyorum. Gözlerimin önünde olduğunu biliyorum ama yine de inanmıyorum. Bunun olacağını göremeyecek kadar aptal mıyım? Banyoya koştum ve tuvalete kuru kuru uzandım. Tam bir aptalım. Duvardan aşağı kaydım ve yere oturup hıçkırarak hıçkırarak ağladım. Dün gece onu bekledim ve o pis bir fahişeyle birlikteydi. Başka biriyle seks yapmış. Karnım yine ağrıyor. Yarım saat sonra kendimi toparlayıp masama dönüyorum. Ne olduğunu bilmem gerekiyor. Psikoloğumun kopma kapasitesi devreye giriyor ve fotoğrafları teker teker gözden geçiriyorum, her birini inceliyor ve analiz ediyorum. Ben düşünürken kalemim masama iki kez vuruyor. Kulüpten çıkarken sigara içiyor, bu da bana sarhoş olduğunu gösteriyor. Ancak, bana sarhoş olamayacak kadar birlikte görünüyor. Onu daha önce sarhoş görmüştüm ve öyle görünmüyordu, yakınından bile geçmiyordu. Kızın fotoğrafını büyüttüm. Sıradan bir kız, hadi oradan. Sonuna kadar kaydırıp tekrar başa dönüyorum. Bu resimde yanlış olan ne? Numaraya bakıyorum; toplam otuz iki fotoğraf var. Son birkaç gündür nasıl davrandığını düşünüyorum... sanki bir şeye kafası takılmış, hatta pişman olmuş gibi. Tekrar sayfanın başına gidiyorum, böylece fotoğraflar kulüpten ayrıldığı andan onu öptüğü ana ve sonra arabasına bindirdiği ana kadar uzanıyor. Başa dönüyorum... yalnız. Yanında daha önce görmediğim farklı bir güvenlik görevlisi var. Kaşlarımı çatıyorum, bu ne anlama geliyor? Hiçbir yere maiyeti ya da arkadaş grubu ya da her neyse onlar olmadan gitmez. Bu bile başlı başına bir düzensizlik. Sonra beş öpüşme fotoğrafına geri dönüyorum - vücut dilinde bir sorun var. Ne olduğunu anlamaya çalışırken gözlerimi kısıyorum... Ne var? Düşünürken parmağımın tırnağıyla ön dişime dokunuyorum. Sydney'deyken paparazziler onu hiç takip etmemişti, peki neden şimdi? Kötü şanstı bahsediyoruz... yoksa öyle mi? Sandalyemde arkama yaslanıp kollarımı kavuşturuyorum ve bir yandan düşünürken bir yandan da ekrana bakıyorum.

Joshua Stanton, kafamla oynamayı bırak. Bu beni kızdırıyor.

Ayağa kalkıp pencereye doğru yürüyorum ve Max'in parkta oturup gazete okuduğunu görüyorum. Neden hala burada beni koruyor? Görünüşe göre Joshua beni umursamıyor, Max neden umursasın ki? Anahtarlarımı alıp arabama gidiyorum ve Max'le konuşmak için bir bahane olarak arabadan bir şey alıyormuş gibi yapıyorum. Belki benim için bazı cevapları vardır. Arabama doğru yürüyorum ve Max

koşarak yanıma geliyor.

"Merhaba, Natasha." Gergin görünüyor, muhtemelen nevroitik bir vaka bekliyor. Birden aklıma bir fikir geliyor ve arabama binip gidiyormuş gibi yapıyorum.

"Nereye gidiyorsun Natasha?" diye soruyor biraz panikle. Ona gülümsüyorum ve arabadan iniyorum.

Ara

ba. Gözlerimi kocaman açarak ona bakarken "Deli," diye cevap veriyorum.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor. Belli ki burada neler döndüğünü biliyor. Bu da

Biz. "Her şey harika Max, neden olmasın ki?" Çok tatlı bir şekilde cevap veriyorum. Gözlerini bana diyor ve durumu değerlendirirken beyninin nasıl çalıştığını görebiliyorum.

"Gidebilirsin Max, artık korunmaya ihtiyacım yok."

Bana gülümsüyor. "Üç aydır sana atandım, Natasha."

Sahte bir gülümseme takındım. "Joshua'nın fikrinin değiştiğinden oldukça eminim, bu yüzden onu şimdi arayabilir ve ona iyi olacağımı ve herhangi bir korumayı kabul etmeyeceğimi söyleyebilirsin." Başını sallıyor ve rahatsız görünüyor.

"Devam et, ben burada dururken onu aramanı istiyorum." Bana kaşlarını çatıyor. "Hadi," diye ısrar ediyorum. Çekingen bir tavırla telefonunu çıkarıp Joshua'nın numarasını çeviriyor ve ilk çalışta cevap veriyor.

"Merhaba, benim. Natasha ile birlikteyim...evet...evet." Gözleri bana kayıyor. "O...iyi." Hmm, Joshua az önce nasıl olduğumu sordu. "Emin değilim. Öyle görünmüyor." Ve tekrar bana baktı. Joshua az önce Google uyarısını görüp görmediğimi sordu. Bana arkasını döndü. "Hayır, hiçbir şey söylenmedi. Her neyse, artık koruma istemediğini söyledi ve seni arayıp tamam dememi istedi." Telefonu kulağından uzatıyor ve Joshua'nın az önce ona bağırdığını biliyorum.

Onun saçmalıklarına bir dakika daha katlanacağımı sanıyorsa kışına tekmeyi basabilir. Benden bu kadar. Bu ilişki değerinden daha fazla enerji harcıyor ve bu durumu hemen şimdi burada düzeltmek niyetindeyim. Yanlış kıza bulaştınız, Bay Stanton. Max'e gülümsedim ve dönüp binaya geri döndüm. Buradaki işim bitti. Joshua benim tepkisizliğim yüzünden ona bağıyor. Google uyarısını görmemi istedi. Gerçekten o kadar aptal olduğumu mu düşünüyor?

Ofise doğru yürürken resepsiyon görevlisine "Henry'ye eve hasta gideceğimi söyler misiniz?" diye sordum.

Kaşlarını çatıyor. "Her şey yolunda mı?"

"Evet, sadece migrenimin azdığını hissediyorum ve gitmem gerekiyor. Yarınki planlarımı ona bildireceğim." Ofisime geri döndüm ve resimleri tekrar açtım, web sitelerine tıkladım ve telefon numaralarını Google'da aradım.

"Merhaba, ben Joshua Stanton'ın ofisinden Megan Jones. Dün gönderilen bir iş için ödeme yapmam gerekiyor."

"Oh, tamam, sizi muhasebeye bağlıyorum," diye yanıtlıyor sıkılmış ses.

"Merhaba, hesaplar. Ben Tanya." Resepsiyonistin tam tersi, cıvıl cıvıl biri. "Merhaba, ben Joshua Stanton'ın ofisinden Megan Jones. Bizim için bazı fotoğraflar göndermişsiniz. ve hesabı ödemem gerekiyor."

"Tamam, bir saniye bekle, kontrol edeceğim." Klavyesinin tuşlarına iki kez bastığını duyabiliyorum ve kalbim boğazıma düğümleniyor. Eğer şüphelerim doğruysa bana ne söyleyeceğini

zaten biliyorum. En azından umarım bana ne söyleyeceğini biliyorumdur; lütfen haklı çıkayım.

"Hayır, sorun değil. Hesabın tamamı dün ödendi."

Gülümsedim... Yakaladım. "Bu alışılmadık bir durum, lütfen bana ödeme için hangi yöntemin kullanıldığını söyleyebilir misiniz?" "Evet, elbette" diye yanıtlıyor. Bir kez daha klavye tuşlarını duyuyorum.

"Dün sabah 10.50'de kredi kartından ödendi." Öfkem bilinmeyen bir bölgeye doğru uçarken başımı sallıyorum, sabah 10.50. Bunu uzun uzun düşünmüş. Onu çıplak ellerimle öldüreceğim.

"Kredi kartındaki isim neydi, Tanya?" Masumca sordum. "Joshua Stanton," diye cevap verdi.

"Teşekkür ederim Tanya, çok yardımcı oldun."

Önünüzü göremeyecek kadar öfkeli olduğunuzda ne yapacağınız belli olmaz ve utanç verici olursunuz. Joshua'nın ofisinin fuayesinden geçip doğruca kapısına gidiyorum. Aptal ve salak resepsiyonistlerden biri konuşuyor.

"Affedersiniz, oraya giremezsiniz."

"Siktir git," diye çıkıştım. "Beni durdurmaya çalış." Diğer sekretere kaşlarını çatıyor ve masasının altındaki güvenlik alarmı düğmesine bastığını görüyorum. Bu iş şimdiden iyi gidiyor. Kapıları itiyorum ve doğruca Adrian'ın ofisine gidiyorum. Orada kimse yok. Sonra Joshua'nın ofisine geçiyorum ve Adrian'ın masada oturduğunu, Joshua'nın ise elleri cebinde, sırtı bana dönük bir şekilde pencereden dışarı baktığını görünce gözlerim doluyor. Hışımla içeri giriyorum ve Adrian ayağa fırlıyor, belli ki geldiğimde şok olmuş.

"Natasha," diye nefes nefese kalır.

"Bir cinayete tanık olmadan önce defol git, Adrian," diye bağıriyorum. Tamam, eşeğin aklına karpuz kabuğu düşürdüm. Utanç verici olmaya başlıyorum ama umursamanın çok ötesindeyim. Joshua sanki ziyaretimi bekliyormuş gibi donuklaşıyor.

"Adrian, hiçbir yere gitme. Giden Natasha." İşte bu kadar. Patladım ve yanına gidip yüzüne olabildiğince sert bir tokat attım. Çatırtı odada yankılanıyor ve Adrian'ın yüzü korkuyla doluyor - benim için. Her gün psikopat kadınlara tanık olduğunu sanmıyorum. Joshua'nın öfkem karşısında kendini kaybedeceğini biliyorum ama o da ne halt ederse etsin. Bir kavga arıyordu ve tahmin et ne oldu, buldu. Bu kendini beğenmiş herif kim olduğunu sanıyor? Hiçbir tepki alamayınca ona tekrar tokat atmaya gidiyorum ve elimi havada sertçe tutuyor.

"Bana bir daha vurursan, karşılığını bekle," diye homurdanıyor. Geri adım atıyorum ve boğazımdaki safra yükseliyor. Hiç bu kadar kızgın olmamıştım, ona kızgındım, beni bu kadar kötü etkilemesine izin verdiğim için kendime kızgındım.

"Beni aptal mı sanıyorsun?" Çığlık atıyorum. Ellerini tekrar ceplerine sokarken dilini dudağının altındaki ön üst dişlerinde gezdiriyor.

"Natasha, bu şekilde bitmek zorunda kaldığı için üzgünüm ama tüm bu ilişki olayı benim için... sıkıcı ve bitirme zamanı gelmişti." Buz gibi bakışları beni delip geçiyor. "Seni incittiysem özür dilerim; istemedim oldu." Josh'un söyledikleri karşısında Adrian'ın sesli soluğunu duyduğumda başımı sallıyorum.

"Seni aptal, kiminle konuştuğunu sanıyorsun?" Çığlık atıyorum. Bana tekrar sırtını döndü.

Yüzünü benden saklamak için olduğunu biliyorum." "Rol yapmayı bırakabilirsin Joshua. Benimle kafa bulmaya çalışma, ben bir psikologum, unutma. Beyninin nasıl çalıştığını senden daha iyi biliyorum."

Dönüp bana ters ters bakıyor." Neden bahsettiğini bilmiyorum," diye tersliyor.

"Gerçekten mi, az önce bana en büyük hileyi yapmaya çalışmadın mı?"

Gözlerini kısar. "Kendime engel olamadım. Çok çekiciydi." Tamam, resmen deliriyorum. Bir kahkaha patlattım. "Bunun diğer kızla ilgili olduğunu mu düşünüyorsun?" Güldüm. Bana kaşlarını çatıyor ama konuşmuyor. Ona doğru yürüyorum ve yüzüne yaklaşıyorum.

"Önceden planlanmış başlangıçtan haberim var, seni aptal herif!" diye bağırdım. Onu yakaladığım için şok içinde geri adım attı. "Başlangıç mı?" diye kaşlarını çatıyor.

"Başlangıç, başkasının zihnine bir fikir yerleştirmek demektir. Sen benim zihnime ne yerleştirmeye çalışıyorsun Joshua?" Öfkeyle başımın yan tarafına vuruyorum.

"Kes şunu," diye bağılıyor. "Neden bahsettiğini bilmiyorsun!" diye bağılıyor. Kollarımı önümde kavuşturmuş, onu ölçüp biçerek etrafında dolaşıyorum. Kaçmak üzereymiş gibi görünüyor.

"Görüyorsun ya Joshua, ne yaptığını bilmediğimi düşünüyorsan zekama hakaret ediyorsun." Bana ters ters bakıyor ama konuşmuyor. "Zihnime ne yerleştirmeye çalışıyorsun Joshua? Hmm, bir düşüneyim." İşaret parmağını dudağımın üzerinde gezdiriyorum... Tamam, Oscar için gidiyorum... Kesinlikle hak ediyorum. "Aşkına layık değilsin ya da adi herifin tekisin ya da belki de benim için yeterince iyi değilsin, ha, nedir?" Sözlerim kafasına dank ederken bana mahcup mahcup bakıyor. "Konuş," diye bağıriyorum. "Gerçekle yüzleşemeyecek kadar korkak mısın ve beni seni terk etmeye zorlamayı mı tercih ediyorsun?" Kaşlarını çatıyor ve Adrian gülümseyerek Joshua'nın arkasında durduğu yerden bana göz kırpmıyor. Gülümsememi bastırmak için dudağımı ısıriyorum. Tamam, doğru yoldayım. Adrian az önce bunu doğruladı. "Neden korkuyorsun Joshua? Seni terk edeceğimden mi? Sapığının beni öldüreceğinden mi?" Kaşlarını çattı ve bu noktayı duymanın onu tedirgin ettiğini biliyorum. "Seni yüreksiz pislik. Sana seslendiğimde bile doğruyu söyleyemiyorsun." Bana ters ters bakıyor ve kavga etmek istediğini ama bunu içinde tuttuğunu biliyorum. Eğer onu biraz daha zorlayabilirsem. Bilmiş bir şekilde gülümsüyorum.

"Aslında ne olduğunu biliyorum, sevgili annem sana ulaştı, değil mi?"

"Kapa çeneni!" diye bağıriyor. "Onu bu işe karıştırma."

Kibirli bir gülümseme takındım. "Evet, aynen böyle oldu, Margaret seni aradı ve sen de onu mutlu etmek için koştun. Bir kere anne kuzusu oldun mu, hep anne kuzusu olursun. Beni hasta ediyorsun. Fotoğrafların parasını ödedi mi?"

"Defol git Natasha!" diye bağıriyor.

Hüzünlü bir şekilde gülümsedim. "Ve gerçekten de beni ondan koruyacağını düşünmüştüm. Ne şaka ama.

Hadi eve gidiyoruz." Kaşlarını çatır ve Adrian'a bakar.

"Çekil!" Bağıriyorum. Masasının üzerinde bir şişe su görüyorum ve onu alıp konuşurken kapağını açıyorum. "Sana söylemiştim. Bitti, Natasha."

"Ben bitti dediğimde biteriz, bir dakika önce değil, pislik. Bunun nasıl biteceğini sen söyleyemezsin ve senden ayrılmak için oyuna gelmeyeceğim," diye bağıriyorum ve bilgisayarının klavyesine su dökmeye başlıyorum. Adrian ve o bana ulaşmak için çabalıyorlar. "Bu bilgisayar önemli mi Joshua?" Suyu monitöre dökmeye başlarken ona kocaman gözlerle bakıyorum. "Sen benimle gelene

kadar hiçbir yere gitmiyorum ve burada çok fazla zarar verebilirim. Bunu düşünmek isteyebilirsin."

"Sadece git adamım." Adrian onun sırtını sıvazlarken gülümser.

"Siktir git!" Joshua bağıyor. "Kafamın içinden çık Natasha. Ne yaptığını biliyorum." "Annemi korumak iyi hissettiriyor mu, Joshua?"

Bana ters ters bakıyor. "Bunun annemle hiçbir ilgisi yok."

"Evet, var," diye bağıyorum.

"Seni koruyorum. Seni gözü dönmüş sürük," diye bağıır. Odayı bir sessizlik kaplıyor. Az önce onu kandırarak sinirlendirdiğimi ve bu yüzden saklanmadan konuştuğunu fark edince gözleri açılıyor. Masasına oturdum ve gülümsedim.

"İşte burada. Bingo. Adrian bizi yalnız bırakır mısın lütfen?" Adrian gülümsüyor ve yanıma gelip alnımdan öpüyor.

"Hoşça kal bebeğim, işini seviyorum." Elimi tutuyor ve kapıdan çıkmadan önce sıkıyor. Sesimi alçaltıyorum ve yanımdaki masayı okşuyorum.

"Gel benimle otur, Josh. Beni neyden koruyorsun?" Yere bakıyor ve benimle göz teması kurmuyor.

"Bu konuşmayı yapmayacağım, Natasha."

"O zaman gitmiyorum. Benimle eve gel ve özel olarak kavga edelim. İşçilerinizin sizi dinlediğinin farkındasınız, değil mi?" Kapıya doğru bakarken kaşlarını çatıyor ve haklı olduğumu anlıyor. Ceketini giyerken gülümsüyorum.

"Gel," diye elini uzatıyor ve ben de zeytin dalı gibi tutuyorum. Az önce değerli çalışanlara siktirin gidin diye bağırdığım ofise geri dönmek zorunda olduğum düşüncesi midemi bulandırıyor ve Josh'un kolunu geri çekiyorum. Bana kaşlarını çatıyor.

"Ne?" diye tersliyor.

"Az önce resepsiyonistlerinize siktirin gidin diye bağırdım."

Gülümsüyor. "Neden bu kadar havai fişek gibisin? Yüzüme tokat atmak bir gün için yeterli saldırganlık değil mi?" Tanrım, bu konuyu açmak zorundaydı, değil mi?

"Josh, eğer seni kızlarla öpüşürken görürsem yaptıklarından sorumlu tutulamam." Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor.

"Konuşmamız gerek Presh çünkü artık birlikte olamayız."

Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. "Böyle söyleme Josh.

Sadece beni eve götür."

Bana ağır bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor. "Gidelim o zaman."

Eve giderken sessizce oturuyoruz. Asansörde sessizce durduk ve çok gergin hissettiğimi söylemeliyim. Onu aldatırken yakaladığımda her şeyin yoluna gireceğini düşünmüştüm. Ama öyle olmayacak gibi görünüyor, çok kontrollü ve çok sessiz. Daireme giriyoruz ve hemen oturma odanın ortasında duran yeni valizimin görüntüsüyle karşılaşıyoruz. Kaşlarını çatıyor ve bana bakıyor.

"Bir yere mi gidiyorsun?"

"Um, evet, Cuma günü yeni bir ev seçmek için Los Angeles'a gidiyorum, hatırladın mı, yoksa onu da mı unuttun?" Başını salladı ve beni şezlonga oturttu. Ellerini ceplerine sokarken dönüp pencereye bakıyor.

"Natasha, Christopher'a geri dönmeni istiyorum." Dehşete düşer.

"Ne?" Nefes nefese kaldım.

"Seni sevdiğini ve sana göz kulak olacağını biliyorum."

Hemen ayağa kalktım. "Josh, Christopher'ı istemiyorum, sadece seni istiyorum." Sırtını bana dönük tutuyor ve bunun yüzünü görmemem için olduğunu biliyorum. Ona doğru yürüyorum ve arkasından sarılıyorum.

"Josh, bu da ne demek oluyor? Konuş benimle, anlamıyorum." Dönüyor ve başımın üstünü öperken bana sarılıyor.

"Tash, sana karşı dürüst olacağım çünkü seni seviyorum ve senin için en iyisini istiyorum. Konuşmadan önce beni dinlemeni istiyorum." Başımı salladım.

"Dün gece o kızla birlikte değildim. Yaklaşık on dakikalığına striptiz kulübündeydim, onu aldım ve çıktım. Fotoğrafların çekilmesi tamamen önceden planlanmıştı. Beni senin kadar iyi tanıdığını bilmiyordum ve geriye dönüp baktığımda kötü bir karar verdiğimi görüyorum ama yine de ayrılmamız gerektiğini düşünüyorum." Tamam, şimdi beni korkutuyor.

"Josh," diye fısıldıyorum gözlerim dolarken. "Öyle söyleme bebeğim."

"Beni dinle, sana hak ettiğin her şeyi veremem. Benimle olmak için her şeyden vazgeçmelisin," diyor sanki otomatik pilotta çalışıyormuş gibi.

Kaşlarımı çattım. "Josh, dünyanın öbür ucuna taşınmak her şeyden vazgeçmek değildir ve ayrıca sana daha önce de söyledim, birlikte olduğumuz sürece umurumda değil."

"Tash, işinden, arkadaşlarından ve aileden vazgeçmek zorundasın." Yere doğru bakar. "Annelik," diye fısıldıyor. Gözlerim fincan tabağına dönüyor.

"Bu çocuklarla mı ilgili?" Nefes nefese kaldım. Perili gözleri tekrar benimkilerle buluşuyor ve sebebin bu olduğunu hemen anlıyorum. Bölümlere ayrılması gerekiyor, ne halttan bahsediyor bu? Bir kıkırdama patlatıyorum ve o bana tiksintiyle bakıyor.

"Bu hiç komik değil Natasha, yakınından bile geçemezsin."

"Josh, çocuk sahibi olmak için her türlü fırsata sahibiz. Birinci dereceden kuzenlerde risk sadece yüzde bir artıyor ve ben ne kadar genç olursam risk o kadar azalıyor. Bunu yıllarca araştırdım, seni aptal adam. Ayrıca, evlat edinmemiz ya da donör yumurta kullanmamız umurumda değil. Senin çocuklarına annelik yaptığım sürece mutlu olacağım." Boğazındaki yumruyu yutuyor ama konuşmuyor. "Josh, beni senden korumak senin görevin değil, ben aşktan başı dönen liseli bir kız değilim. İlişkimiz hakkında uzun uzun düşündüm ve senin beni sevdiğini bildiğim sürece başka kimseyle birlikte olmayacağım. Bu yüzden bir kahramanlık gösterisiyle beni uzaklaştırırsan, beni sadece kırık bir kalple cezalandırmış olursun."

"Tash, ne dediğini bilmiyorsun," diye fısıldar.

"Benimle ilgilenen, beni seven ve her gece beni yatağa atan adam olmayı tercih etmez miydin?" Gözlerim onunkileri arıyor. Başını sallıyor, düşünürken gözlerini kaçırıyor.

"Josh, gitmene izin vermeyeceğim. Seni bunu yapamayacak kadar çok seviyorum ve sen de benden bunu isteyemezsin. Geleceğim söz konusu olduğunda bu kararı tek başına vermiş olman hiç adil değil, aklından ne geçiyordu? Zaten birbirimizden ayrılmak için çok mücadele ettik." Kollarını tutup etrafıma sardım ve sonunda bana doğru gevşeyip sarıldı, sonra eğilip dudaklarını nazikçe dudaklarıma değdirdi.

"Tash, eğer ayrılacaksak hemen ayrılmamız gerekiyor. Birkaç yıl içinde Amerika'dan ya da

yaşadığım hayattan nefret ettiğine karar verip beni terk edersen bu beni yıkar. Bununla başa çıkamam."

Geniş bir gülümseme takınıyorum. "Gerçekten seninle birlikte olmak için hiçbir fedakarlık yapmayacağını mı düşünüyorsun?"

Ben mi?" Kaşlarını çatıyor, ne demek istediğimi tam olarak anlayamıyor.

"Kadınlar ya da striptiz kulüpleri yok ve bu arada dün gece yaptığın gibi bir numara yaparsan seni çıplak ellerimle ve yüzümde bir gülümsemeyle öldürürüm."

Alnımdaki saçları iterken sıcak bir şekilde gülümsüyor ve başını sallıyor. "Anlaştık," diye fısıldıyor. "Ciddiyim Josh, postal. Kuzuların Sessizliği tarzı bir cinayet gibi." Yüksek sesle gülüyor.

"Tamam, anladım. Natasha, ne yapacağımı bilemedim, seni terk edecek kadar güçlü olmadığımı biliyordum ve senin de bana izin vermeyeceğini biliyordum. Haklısın. Ben cesaretsizim. Kolay yolu seçmeye çalıştım." Utanç içinde başını öne eğiyor.

"Evet," diye gülümsüyorum. "Kesinlikle," diye cevap veriyorum ona kocaman gözlerle bakarken. Olayları özetlerken kaşlarımı çatıyorum.

"Neden bebekleri ve beni düşünüyorsun ki Josh?" Duraksadım ve gülümsedim. "Bana evlenme mi teklif edeceksin?"

Sırıtırken gözleri parıldıyor, beni izlerken başı yana doğru eğik. "Hayır, bu sana evlenme teklif edeceğim anlamına gelmiyor."

Hayal kırıklığı içinde kaşlarımı çatıyorum. "Bu muhtemelen çeneni kapatıp güzel görünmen gereken zamanlardan biri Josh."

Gülüyor. "Sana evlenme teklif etmemi istediğini mi söylüyorsun?" Kaşlarını kaldırıyor.

Gülümsüyorum ve dudagımı ısııyorum. "Hayır, bana evlenme teklif etmeni istemiyorum."

Huysuz bir surat taklidi yapıyor. "Şimdi çeneni kapatıp güzel görünebilirsin."

"Aslında ben zaten güzel görünüyorum ve bence senin cezalandırılman gerekiyor," diye sırtıyorum. Gözleri benimkilere dikiliyor.

"Cezalandırılmak," diye tekrarlıyor.

"Evet, az önce sana hoppa bir kız öğrenci olmadığımı söyledim ve sen gözünü bile kırpmadın, benim eski bir kazan olduğumu mu söylüyorsun?"

Tekrar gülüyor. "Eski kazan," diye tekrarlıyor kaşlarını kaldırırken. Gülümserken başımı sallıyorum ve o da başını sallıyor. "Hiç de öyle demiyorum. Söylediğim şey, senin benim için fazla iyi olan güzel bir sürtük olduğun," diye fısıldıyor bıyıklarını boynumda gezdirirken. Gülümsememi bastırmak için dudagımı ısııyorum.

"Seni aşar, Stanton."

Gülümsüyor. "Sizin liginizde kimin olduğunu söyler misiniz Bayan Marx?" Elleri vücudum boyunca arkama doğru ilerliyor ve beni taş gibi sert ereksiyonunun üzerine çekiyor. Boynunu kırarken gözleri dudaklarıma kayıyor. Bunu neden bu kadar tahrik edici buluyorum?

Omuz silktim ve umursamaz davrandım. "Bilmiyorum, Jo Manginello ya da Henry Cavill, Thor, James Bond, bilirsin işte, baskın ve seksi tipler."

Dudaklarını yalıyor ve sonra sırtıyor. "Başka erkeklere olan ilginizle beni kızdırarak cezalandırılmak mı istiyorsunuz, Bayan Marx?"

Şok olmuş gibi yapmak için ağzımı açıyorum. "Ben mi?" Gülümsüyorum.

"Evet, sen. Eğer istediğin tahakkümse, bunu sana sunmaktan mutluluk duyarım," diye homurdanıyor ve beni kaldırıp omzunun üzerinden atıyor. "Benim ligimin dışındasın, izin ver seni kendi ligime sokayım Bayan Marx." Koridordan yatak odamıza doğru yürüyor ve kapıyı tekmeleyerek açıyor. "Adında X olmasının bir nedeni var," diye homurdanıyor ve beni yatağa fırlatmadan önce arkama sert bir

tokat atıyor. Pantolonumu indirip gömleğimi başımın üzerinden öyle bir yırtıyor ki neredeyse yırtılacak.
I

Beklenti iliklerime kadar işlerken nefes nefese kalıyorum, bacaklarımı ayırıp ağzı hafifçe açık, parlayan seksime bakarken başım arkaya yatıyor. Boynunu sertçe kırıyor. *Mmm*. Bana bakıyor ve gözlerini benimkilerden ayırmadan yavaşça soyunuyor. Vücudunun her yeri sertleşmiş ve gözlerim onun mükemmel erkekliğine ve yan tarafına yakılmış ismime takılıyor. Bu arzu... saf, katıksız şehvet. Bacaklarımı bakışlarına açtığında ve parmak uçlarını içimde gezdirdiğinde tanıdık bir nemlenme hissediyorum, temastan nefesi kesiliyor. Buraya nasıl geldim ben? Bu muhteşem canavara tamamen aşık ve şehvet duyuyorum. Ve o bir canavar, geri çekilmek istesem bile beni yine de alacağını biliyorum. Bedenim üzerindeki hâkimiyetinin düşüncesi bile onun için ağlamama ve onu memnun etmek için can atmama neden oluyor. Eğiliyor ve bıyıklarını kalçamın iç kısmında gezdiriyor, ta ki merkezime gelene kadar ve gözlerini benimkilerden ayırmadan dilini kremi uyarılmışlığında gezdiriyor. Bacaklarımı omuzlarının üzerine kaldırıyor ve sonra dilini serbest bırakarak içime giriyor. Kahretsin, bu işte çok iyi, ellerim saçlarında gezinirken onu izlerken gözlerim kapanıyor ve başım yana kayıyor. Uzanıyor ve parmaklarımı kendi parmaklarıyla birleştiriyor, dili vücudumun derinliklerine dalıyor, uzun derin yalamalar. Yaklaştım ve titremeye başladım, elimi bırakıyor ve üç parmağını içime sokuyor ve sıçırıyorum. Arkasına yaslanıp parmaklarıyla beni sertçe sikerken beni izliyor, gözlerim kapanıyor ve bedenim kendi ritmini bulup ona sertçe bastırıyor.

"Oh evet, işte bu, değerli kızım," diye fısıldıyor. "Beni sık ve sikim için kendini ısıt." Elini daha hızlı hareket ettirmeye başlıyor ve ben de kendimi tutamıyorum. Zıplamaya başlıyorum, vücudum sert bir orgazmın içine doğru uçuyor ve yüksek sesle çığlık atıyorum. Eğiliyor ve sonra bacaklarımı omuzlarının üzerine kaldırırken içime kayıyor, açık ağzı iç ayak bileğimde. Vücudum ona uyum sağlamaya çalışırken kapüşonlu gözleri beni izliyor, Tanrım bu çok fazla. Çok hassasım, çok şiştim.

"Josh bekle," diye fısıldadım. "Yapamam... bir dakika bekle." Nefesim kesildi.

Bana daha sert vuruyor. "Yapabilirsin ve yapacaksın. Beni sık ve boşalmamı em, o senin." Derin cezalandırıcı ritmi sürerken gözlerimi kapatıyorum, her vuruş bir öncekinden daha sert ve daha derin, daha fazla dayanamayana kadar ve başka bir güçlü orgazm içimden geçerken ağzına çığlık atıyorum. Duruyor ve sonra bir... iki... üç pompalıyor ve beni sertçe öperken ağzıma doğru hırlıyor. Kalplerimiz kontrolden çıkarken ikimiz de ter içinde nefes nefese kalıyoruz.

"Beni öldüreceksin kadın." Gülümsüyor ve ben nefes nefese kalıyorum. "Önce sen beni öldürmezsen."

Saat altı ve Joshua ile yaklaşık üç saat boyunca harika bir makyaj seksi yaptık ve uyumak için yatağa gitmeye hazırım. Josh'un garip davranmaya başladığı Pazar gününden beri gerçekten uyumamıştım. İkimiz de yataktan yeni kalkmış havlulara sarınmış durumdayız ve evet, bir engeli daha aştığımız için kendimi ona daha da yakın hissediyorum, bu nasıl mümkün olabilir? Joshua mutfakta bulabildiği her şeyi yiyor, çünkü eğer onu biraz tanıyorsam Pazar gününden beri neredeyse hiç yemek yemedi ve şimdi Çarşamba. Bir başka çikolatalı protein shake'i hazırlarken çalkalayıcıdaki buzun sesini duyabiliyorum, Tanrım o şeyleri nasıl mideye indiriyor? Kapımın anahtarı çalınıyor ve Bridget elinde tarihin en büyük McDonald's poşetiyle içeri girerken arkamı dönüyorum.

"Malzeme aldım, civciv," diye gülümsüyor. Kahretsin, bu hiç iyi gitmeyecek. Zili çalmayı unuttum.

sırtını. İçeri girdi ve çantayı sehpanın üzerine koydu.

"Big Mac, ekstra büyük patates kızartması ve kola ve selülit için bir elmalı turta." Ellerini kalçalarına koyuyor ve kendisiyle gurur duyarak bana bakıyor. Joshua köşeyi döndüğünde kıpırdamadan duruyorum, elinde havluyla her Şeyden habersiz. Onu görünce gözleri fal taşı gibi açılıyor ve dönüp bana kaşlarını çatıyor.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye tersliyor. Onun bakışları altında rahatsız bir Şekilde kıpırdanıyorum. Joshua'ya döndü.

"Bu kokaini kafana dökmeden önce defol git, adi herif." Bana bakıyor ve başımlı hafifçe sallayarak sessiz olmasını işaret ediyorum ve neyse ki sessiz kalıyor. "Konuşmaya başla Natasha, çünkü bu kadar saf olamazsın. Bir resim bin kelime anlatır ve benim ve dünyanın geri kalanının bu sabah uyandığımız resim Joshua Stanton'ın başka bir striptizciyle yaptığı Şeydi." Dudağımı ısırđım. Bu gerçekten kötü görünüyor. Joshua bu son yorumdan hoşlanmıyor ve kollarını önünde kavuşturup ayağının altını diğerk bacağına kaval kemiğine dayıyor, bir yandan da ona donuk donuk bakıyor. Kadın ona ters ters bakıyor. "Konuş pislik!" diye bağııyor.

"Kız arkadaşımıla aramızda geçenler seni ilgilendirmez ama." Sözünü kesti.

"Beni ilgilendirmez. Benimle dalga mı geçiyorsun?" Tamam, aklını kaçırıyor.

"Sakin ol Bridget, sorun yok. Beni korumaya çalışıyordu." Bana sanki bir kafam daha çıkmış gibi bakıyor.

"Cidden, eğerk şimdi psikoloji bokunu çıkarırsan, seni öldürürüm. Erkek arkadaşın dün gece ucuz bir striptizciyle yattı ve sen fotoğrafları gördün ve burada bir havlunun içinde onunla mutlu aileler oynuyorsun. Senin derdin ne be?" Durumu onun bakış açısından özetlerken irkildim. Haklı, gerçekten de kötü görünüyor.

"Onunla yatmadım," diye tersler Joshua. Kadın Şeytanın ta kendisi gibi ona dönüp parmağıyla yüzünü işaret eder.

"Seni bir süpürge sopasıyla kıçından becermiş olması umurumda değilk, onu ptn ve bu hile yapmaktır! Senin için yedi yıl bekledi Josh ve sen ona borcunu böyle mi ödüyorsun? Onu herkesin içinde utandırıyor.

Utanc içinde başını tekrar ne eğiyor. "Kötü bir karardı, kabul ediyorum."

"Bunu itiraf etmen ne kadar büyük bir davranış. Seni ezik!" diye bağıırır.

Bana kaşlarını çatıyor ve Bridget ile kavga etmek istediğini ama sadece benim iyiliğim için kendini tuttuğunu biliyorum.

Birinin kendisine karşı bu kadar agresif olmasını sinirlenmeden karşılamak onun doğasında yoktur. "Ben duş alacağım," diye homurdanıyor.

Ona ters ters bakar. "Sabuna basıp boynunu kırma, seni pislik, bununla başa çıkamam." Gözlerini ona dikeyyor ve yanıma gelip elini omurgamda gezdiriyor ve beni dudaklarımdan nazikçe öpüyor. Bu bir g gösterisi, ona patronun kim olduğunu gösteriyor. Onu oracıkta ldrmediğik için şanslı; bu noktada bunu ona çok görmezdim. Oturma odasına bir göz atıyor ve bavulu fark ediyor.

"Neden dışarıda bir bavulun var?" Tanrım, şimdi olmaz Bridget. Kaltağı oynamakta neden bu kadar iyi? Gözlerim yere düşüyor - ona bunu söylemenin yolu bu değilk.

"Natasha benimle Los Angeles'a taşınıyor." Gözlerimi ona dikeyorum ve o da meydan okurcasına kaşlarını kaldırıyor. Bunu söylediğine inanamıyorum. *Lanet olası piç.*

"Ne!" diye bağılıyor, "aklını mı kaçırdın Natasha? Cesedimi çiğnemedem bupislikle bir yere gidemezsin."

Joshua ona ters ters bakar. "Bunu ayarlayabiliriz, Bridget. Beni kışkırtma."

"Bu bir tehdit mi Stanton? Çünkü eğer öyleyse yemin ederim gitme vakti gelecek." Tanrım, bu iş kontrolden çıkmaya başladı.

"Bridget, tatlım, sakın ol. Joshua, duşa gir. Hemen!" Ona pis bir bakış fırlatıyorum ve o da neyi yanlış yaptığını anlamamış gibi kaşlarını çatıyor. Banyoya doğru hışımla ilerliyor ve Bridget beni kucaklıyor.

"Natasha lütfen... buna katlanma... beynini falan yıkamış. Şimdi gidelim. Benim evimde kalabilirsin."

"Bridget, Bridget, Bridget," diye iç geçiriyorum ona sarılırken. Bunu nasıl atlatabilirim? "Bridget, ona inanıyorum ve eğer bu beni aptal yapıyorsa, öyle olsun. Ama içgüdülerime karşı gelemem." Bridget geri çekildi ve kaşlarını çatı.

"Her zaman tehlikeli bir sindirim sistemin olduğunu biliyorsun." Yüksek sesle güldüm. "Bana güvenebilir misin, lütfen Didge?"

Bana kaşlarını çatıyor. "O fotoğraftaki Jeremy olsaydı ne derdin? Nasıl davranırdın?"

Ona hüzünlü bir gülümseme veriyorum. "Aynen senin gibi, harika bir arkadaş olduğun için teşekkür ederim." Başını sallıyor ve şezlonga uzanıp derin bir nefes alıyor.

"İyi ama McDonald's'tan bir şey alacağını sanıyorsa siktirip gidebilir." Yine güldüm. Bridget'i seviyorum. Kelimelerle arası çok iyi.

"Sana tapıyorum, kıymetlim," diye fısıldıyor bedenimden çekilip yanımdaki yatağa yuvarlanırken. Açık dudakları benimkilerin üzerinde oyalanıyor. Nefes nefese kalmıştım, hâlâ nefesimi tutmaya çalışıyordum. Dürüst olmak gerekirse, bundan daha ateşli olamazdı. Aramızdaki seks inanılmazdı. Üzerimizi kalın bir ter tabakası kaplıyor ve kalbinin bedenime çarpışını hâlâ hissedebiliyorum. Boynuna karşı gülümsüyorum. Bunu bana bir süredir söylememiştii ve bunu duymayı özlediğimi söylemeliyim. "Komik olan ne?" diye sırtıyor.

"Öylesin." Gülümsüyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Neden eğleniyorum?" Eğiliyorum ve ağzımı açarak onu öpüyorum, dudaklarım ona yapışıyor. "Bana söylediğin onca şey arasında en anlamlısı bu."

Kaşlarını çatı. "Sana söylediğim onca şey arasında Sana tapıyorum demek en çok ne anlama geliyor?" Gülümsüyorum ve eğilip omzunu öpüyorum ve yanağımı göğsüne sürüyorum.

"Kulağa çılgınca geliyor biliyorum ama bu benim zeytin dalımdı. İlk takılmaya başladığımızda bana hep bunu söyledin. İçimde derinlerde bir yerlerde beni hâlâ sevdiğini umuyordum." Gözlerim yaşırdı.

"Bebeğim," diye fısıldıyor alnımdan öperken. "Nasıl başka bir şey düşünebilirsin ki? Seni her zaman seveceğim. Seni on dokuz yaşımdan beri seviyorum. Seni düğünde gördüğümde

"Çıldırırmaya başladım çünkü senden uzak duracak kadar güçlü olmadığımı o anda anladım." Boğazıma kocaman bir yumru oturdu ve gözlerim yine yaşardı.

"Josh neredeyse bizi kırıyordun. Beni nasıl bu kadar kolay bir kenara atabildin?" Gözlerini kapatır sanki

Acı.

"Presh, seni seviyorum. Tabii ki senin ihtiyaçlarını kendiminkilerin önüne koymak istedim. Seni o küçük

ve harika bir anne olacağını biliyorum. Bunu senden alamazdım. On yedi yaşındayken sen de benim için aynısını yapmıştın, hatırlıyor musun?" Sırt üstü yuvarlandım ve gözyaşlarım kulaklarıma aktı.

"Josh, kendi kendime işkence ettim. Hissettiğim pişmanlık ve suçluluk duygusunu tahmin bile edemezsin. Neredeyse beni öldürüyordu ve bunu en kötü düşmanıma bile yapmak istemezdim." Gözlerini tavana dikmiş, sessiz bir şekilde yatıyor.

"Geçen gece köşedeki kızı arabamdan attıktan sonra ne yaptığımı bilmek ister misin?" Başımı sallıyorum ve yüzümü ona dönmek için yan dönüyorum.

"Altı saat boyunca koşu bandında koştum, Cameron'la kavga ettim ve arabamı çarptım." Kaşlarımı çattım. "Cameron'la neden kavga ettin ki?"

"Çünkü bana korkak bir pislik olduğumu söyledi ve içten içe haklı olduğumu biliyordum ve sonra bana senin zaten benim için fazla iyi olduğumu söyledi. Birden patladım. Kendime engel olamadım. Bir tartışmaya girdik ve bana bir striptizciyle evlenmemi, hak ettiğim tek şeyin bu olduğumu söyledi. Kendimden iğreniyorum." Ön kolunun arkasını gözlerinin üzerine koydu. Ellerimi yüzüme götürdüm.

"Josh," diye fısıldadım. "O zamandan beri onu gördün mü?"

"Evet, dün gece geç saatlerde arkadaş olduk ama bu sabah kalbinin kırılacağını bildiğim için duyduğum suçluluk beni çıldırttı ve o haklı, seni hak etmiyorum. Söylediği her şey tamamen doğrudu." Sustu. "Tash, lütfen bunu mahvetmeme izin verme. Bunu açıklayamam ama mutluluğum için bir kişiye bu kadar bağlı olduğumu bilmek kafamı fena halde karıştırıyor."

Hüzünlü bir şekilde gülümsüyorum. "Ben de hissediyorum Josh ve haklısın, mutluluğum için sana güveniyorum. O yüzden erkek ol ve beni mutlu et, sik kafalı." Homurdanıyor ve ellerimi başımın üzerinde tutarken beni sırtüstü yatırıyor.

"Az önce kendine bir bilet aldın," diyerek boynuma gülümsüyor. Kıkırdıyorum. "Nereye?" Çok tatlı bir şekilde soruyorum.

Beni sertçe ısırırken sırtarak "Pound town," diyor.

BÖLÜM 25

Kabin ekibi kontrolü. Josh'un LAX Havaalanı'na giden özel uçağında oturuyoruz ve oldukça gergin olduğumu söylemeliyim. Cameron ve Adrian da yolculuk için geldiler; Cameron hastaneyi ve yaşam koşullarını kontrol etmek, Adrian ise erkek arkadaşıyla hasret gidermek için. Onu on bir hafta boyunca görmedikten sonra bir haftalığına eve gitme fırsatını kaçırmadı. Üç koltuk arkamızda birlikte oturuyorlar. Max ve Ben ve adı neydi, Adrian'ın koruması, arka tarafta birlikte oturmuşlar, belli ki uzun seyahatlere alışkınlar, kâğıt oynuyorlar. Josh'la tekrar görüşmeye başlayalı sadece dokuz hafta oldu ve şimdiden onsuz bir hayat düşünemiyorum. Bir nefes veriyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Uçmaktan nefret ediyorum. Arkama yaslanıp yolculuğun tadını çıkarmak için çok fazla Air Crash Investigation bölümü izledim, o lanet kokpitte neler olup bittiğini kim bilebilir? Çoğu zaman pilotların bile bildiğini sanmıyorum. Kesin olarak bildiğim bir şey varsa, o da yaklaşık beş saniyeniz kalana kadar yolculara bir sorun olduğunu söylemedikleridir.

Josh'a kaşlarımı çatıyorum. "Kim bu pilot?" diye soruyorum.

Gülümsüyor ve gözlerini kapatıp başını arkaya yaslarken başını sallıyor. "Sakinleşecek misin? Uçmayı bilmeyen bir pilotun uçağı kullanmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Rahatlatmak için elini tutarken kaşlarımı çatıyorum. "Referanslarını kontrol ettin mi?" Josh gözlerini açıyor ve kaşlarını çatıyor. "Bu bir şaka mı?"

"Josh, bu ciddi bir durum. Gemide değerli bir yükümüz var, biliyorsun değil mi? Yani ben." Konuyu vurgulamak için göz kapaklarımı kırptırıyorum.

Bana bayıltıcı bir gülümseme veriyor. "Çok değerli bir kargo," diye tekrarlıyor eğilip beni dudaklarımdan nazikçe öperken. "Neden bir kitap okumuyorsun? Yapmam gereken işler var, daha sonra seks yapıp uyuyabiliriz?"

Ona kaşlarımı çatıyorum ve gözlerim kabinde geziniyor. "Burada, uçaktaki herkesle seks mi?" Nefes nefese kalıyorum. Muzipçe gülümsüyor ve gözlerini kocaman açarak bana bakarken başını sallıyor. Eğilip fısıldıyorum: "Teşhirci olduğumu biliyorum ama bu uçakta seks yapmamın imkanı yok." Sırıttıyor. "El freni," diye fısıldıyor gözlerini kocaman açarak bana bakarken. Şok oldum.

"Az önce bana el freni mi dedin?" diye sordum.

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Kesinlikle." Uçak pistte hızlanıyor ve ben kalkış için kendimi hazırlıyorum. Joshua korktuğumu hissediyor ve beni rahatlatmak için kolunu boynuma doluyor. O yanımdayken kendimi hep güvende hissediyorum. Onunlayken sanki güvenli bir balonun içindeyim ve

bunun sahte bir güvenlik duygusu olduğunu biliyorum,

Geçen hafta bana bunu gösterdi. Aklım son birkaç haftaya gitti. Onu sarışın striptizciyle gördüğüm striptiz kulübü. O geceden nefret etmişim. Sonra dövüşte dövmesini görmek yüzüme bir gülümseme getirdi. Peki ya bana ilk kez hayran olduğunu söylediği zaman? Hatırladıkça bayılıyorum. Ve birlikte bir geleceğe başlamamız için bir ev seçmek üzere onunla Los Angeles'a gittiğimi düşünüyorum. Daha mükemmel olabilir miydi? Hmm, ne yazık ki evet olabilirdi. TC'nin korkunç anısı aklıma geliyor. Diğer kadınlarla yaptığı seks miktarı kesinlikle merhemde bir sinek. Geçen gece öpüştüğü striptizci. Gözlerimi kapatıyorum ve hayal kırıklığı içinde alnımı ovuyorum. Bridget haklı mı? Gerçekten de ayrıntılı bir hikâyeyle kışını mı kurtarıyor? O dünyanın en büyük oyuncusu mu? Zampara erkek arkadaşım için bahaneler üreten o zavallı kız arkadaşlardan birine mi dönüştüm? Gözlerim tekrar yanımdaki koltukta oturan ona kayıyor ve tekrar eriyorum, güzelliği beni ele geçiriyor. Hiç bu kadar çekici bir erkek görmemişim ve öyle olmaya çalışmıyor bile, onu bu kadar seksi yapan da bu. Bu ve cinsel güveni. Sanırım cinsel geçmişini küçümseyemem çünkü bu onu inanılmaz bir aşık yaptı ve... Düşüncelerimi ifade etmeye çalışırken bir nefes alıyorum. Maruz kaldığı onca şeyden sonra beni hala istiyorsa, bu kesinlikle bir şey ifade ediyor. Öyle değil mi? Acaba başka bir erkekle seks yapmak bu kadar iyi olur muydu? Gülümsüyorum ve alt dudağımı ısırıyorum. Çok yaramazım. Nasıl olacağını hayal bile edemiyorum.

"Neden üstünü çıkarmıyorsun?" diye fısıldıyor.

Ağzım açık kaldı. "Joshua, uslu dur." Ona doğru eğilip güzel dudaklarını öperken sırtıyorum.

"Frijit," diye fısıldıyor geri çekilip bana göz kırparken. Frijit, ben frijit değilim.

"Joshua, yardım et bana, eğer bu uçuşun geri kalanında çenenin kapatıp güzel görünmezsen, polis olacaksın."

"Peki ya banyoda? Banyoda seks yapabilir miyiz?" diye gülümsüyor.

Kaşlarımı çattım. "Hayır, kesinlikle olmaz. Eğer şanslıysan bu gece eve gittiğimizde yatağında." Gülümsüyor ve bana doğru eğiliyor ve diliyle ağzımı şefkatle kontrol altına alırken yüzümün iki yanından tutuyor. Beni derinden öperken bacaklarımın arasında o tanıdık nabızı hissediyorum. Hmm tamam, bu uzun bir uçuş olacak.

Tam on dört saat sonra Joshua'nın ayakta durduğunu ve baş üstü bagaj bölümünde telaşla dolaştığını hissederek uyanıyorum.

"Ne yapıyorsun?" Konuşurken yarı uykulu sesim boğuk çıkıyor.

"Sadece üstünü değiştiriyorum, preshe. Uyumaya devam et." Başımı sallayıp yastığıma ve battaniyeme sarılıyorum ve sonra aklıma geliyor - neden üstünü değiştirmek zorunda? Üzerine içki falan mı döktü? Uykulu gözlerimi açtığımda onu koridorda takım elbise çantasının fermuarını açarken sadece iç çamaşırlarıyla görüyorum. Ne halt ediyor bu?

"Ne yapıyorsun?" Tekrar sorarken kaşlarımı çatıyorum.

Koridora doğru eğildi ve bana bir öpücük verdi. "İç çamaşırmıdayım, beni taciz etmekten çekinme."

"Josh, aklını başına topla. Yani, neden takım elbise giyiyorsun?" Hüzünlü bir şekilde gülümsüyor.

"Yapamam... Yani burada toplum içinde hep takım elbise giyiyorum bebeğim."

Kaşlarımı çattım. "Ha, neden?"

Omuzlarını silkiyor. "Sadece yapıyorum, alışacaksın." Ne kadar garip. Yani adam takım elbise giyiyor ama havaalanına inmek için takım elbise giymek... Bu sadece çılgınca bir konuşma. Ben koridorda bize doğru yürüyor.

"Joshua, düzenlemeler nedir?"

Josh alt dudağını ısırıyor ve bana bakıyor. "Natasha Adrian, sen ve Max'le birlikte ilk arabaya binecek, Cam ve ben de Jim'le birlikte ikinci arabaya bineceğiz."

Ben kaşlarını çattı. "Sanırım seninle kalmalıyım."

"Hayır, seni Tash ile birlikte istiyorum. Senden bir dakika geride olacağız, sorun olmaz." Bunlar neden bahsediyor?

"Nasıl olur da seninle gelemem?" diye sordum.

Joshua elimi tutup sıkıyor. "Çünkü ailene söyleyene kadar birlikte fotoğraf çektiremeyiz." Yaramaz bir çocuk gibi koltuğuma yığılıyorum.

"Doğru ya. Bu saatte havaalanında kim olabilir ki?" Gülümseyip başımı sallıyor ve birlikte olduğumuzdan beri ilk kez gözlerinde daha önce görmediğim bir duygu görüyorum... acıma.

Ben önde, Max arkamızda pistte yürürken Adrian elimi tutuyor. Dönüp uçağa bakıyorum.

"Josh gelmiyor mu?" Ben soruyorum.

Adrian elimi kaldırıyor ve arkasından öpüyor. "Birkaç dakika içinde dışarıda olacak, Tash. Sadece onu görürsen tanıyormuş gibi davranma." Neden olmasın ki? Havaalanından çıkıp gümrükten geçip cam ekrana doğru yürürken neredeyse olduğum yerde duruyorum. Camın önüne dizilmiş elli fotoğrafçı bekliyor olmalı. Tereddüt ettim ve Adrian beni öne doğru itti.

"Normal davran yoksa anlarlar." Tamam, şimdi neden bahsediyor? Konuşmanın bir kısmını mı kaçırdım? Başımı sallıyorum ve dışarıda park etmiş siyah Audi wagon'a doğru ilerliyorum. Adrian beni arabaya götürüyor ve binmem için kapıyı açıyor, hmm, deri kokusu. Bu araba yeni; yeni araba kokusu var. Koltuğun üzerine tırmanıyorum ve koyu renkli camlardan dışarıya, havaalanına doğru bakıyorum ve sevgilimi görmeyi umuyorum. Adrian ve çocuklar bavulları bagaja yerleştiriyorlar ve ben sessizce oturup durumu özetlemeye çalışıyorum. Josh gerçekten de Amerika'da bu kadar korunuyor mu ki onunla birlikte görünemiyorum? Bu çok saçma. Dünyadan saklanarak bir dolapta yaşayacağımı mı sanıyor? Eve döndüğümüzde aileme söyleyeceğiz. Adrian atladı ve tekrar elimi tuttu.

Selam vermeden şoföre "Sür," diye emrediyor. *Ne kadar kaba.* Şoför trafiğin içine giriyor ama trafik çok geride ve biz hareketsiz duruyoruz ve sonra onu görüyorum. Kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Fotoğrafçıların çekim yapmak için geriye doğru koştuğu bir medya çılgınlığı. Joshua havaalanında yürüyor ve fotoğrafçıların her biri onu kovalıyor ve adını haykırıyor. Dehşet içinde pencereden dışarı bakarken olduğum yerde donup kalıyorum. Bu yüzden üstünü değiştirmişti. Burada onu beklediklerini biliyordu. Adrian'ın tekrar elimi sıkmasıyla şimdiki zamana geri dönüyorum ve şaşkınlıkla ona bakıyorum.

"Bu normal mi?" Adrian'a kaşlarımı çatıyorum.

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Maalesef, evet. Şimdi senin neyden yapıldığını öğreneceğiz, Tash kızı." Sözleri içime işlerken kaşlarımı çatıyorum.

"Umarım güçlü bir miden vardır," diye fısıldıyor kolunu bana doladığında. "Buna ihtiyacın olacak. Joshua Stanton'ın dünyası oldukça sert olabilir."

Lüks araba yoğun trafiğin arasında manevralar yapıyor ama benim aklım gezmekten çok uzakta. Adrian'ın 'neyden yapıldığımı gör' yorumuna takılıp kaldım. Bununla ne demek istedi? Joshua'nın dünyasında kalıcı olamayacağımı mı düşünüyor? Başımı koltuk başlığına yaslıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Ben neyden yapıldım? Peki ya 'Joshua'nın Stanton'ın dünyası oldukça sert olabilir' yorumu? Bu da ne demek oluyor? Joshua'nın hayatındaki diğer kadınların benim hayatımı cehenneme çevireceğini mi söylüyor? Tanrım, boyumdan büyük işlere kalkışıyorum. Gerçekten de güvenli küçük sığınağımdan vazgeçip... her ne cehenneme taşıyorsam oraya taşınmayı mı düşünüyorum? Sonra aklım Josh'a, güzel Josh'a gidiyor ve gülümsüyorum. O savaşıma değer, her türlü savaşa. Ne var biliyor musunuz? Onunla birlikte olmak için aya bile giderim, bu yüzden eğer biri hayatımı cehenneme çevirmek istiyorsa... o zaman getirin sürtükler, bekliyor olacağım. Sadece kendime söz vermeliyim, kimsenin bana bunu yapmasına izin vermeyeceğim. Kendime sadık kalmalıyım. Evet, ancak bu şekilde Los Angeles'tan, LA Land'den ve botokslu güzelliklerinden kurtulma şansım var. Solmuş kot pantolonuma ve tek omuzlu siyah tişörtüme bakıyorum. Josh'ın dünyasında bu kabul edilebilir bir şey mi? Ben dünyanın en büyük aptalıyım. Kendimi toparlamak ve yeni kıyafetler almak için zihnime bir not düşünüyorum; şık ve havalı olanlardan. Hmm, evet, iyi plan. Adrian gülümsüyor ve tekrar elimi tutuyor. "Çok sessizsin," diye sırtıyor.

"Sanırım," diye cevap veriyorum. "Bunların hepsi benim için çok yeni, Adrian. Kendimi yetersiz hissediyorum." Sempatik bir şekilde gülümsüyor ve başını sallıyor. "Bana bir söz verir misin, Adrian?"

Başını sallıyor. "Ne istersen."

"Güvenemeyeceğim biriyle birlikte olacağımı düşündüğünüz bir duruma düşersem, bana söyler misiniz?"

Dürüstçe gülümsüyor, "Elbette, Tash."

Başımı sallıyorum, kendimi daha iyi hissediyorum. "Ne söyleyeceksin?" diye soruyorum. Kaşlarını çatı. "Ne mi söyleyeceğim?"

Başımı salladım ve gülümsedim. "Evet, yılan için kod."

Yüksek sesle gülüyor. "Güvenemeyeceğin biri için gizli bir kod mu istiyorsun?"

Gülümsüyorum ve elini kaldırıp arkasından öpüyorum. "Aynen öyle." Şeytani planımı özetlerken gözlerimi kısıyorum. "Peki yılan ne demek?" diye soruyorum.

Tekrar gülümsüyor. "Cinderella." Kıkırdıyor.

Kaşlarımı çatı. "Cinderella- bu oldukça kötü bir kod kelime. Ben Köstebek Devriyesi ya da Bubi Tuzağı'nı düşünüyordum."

Bir kahkaha patlatır. "Eğer Bubi Tuzağı kelimesini söylersem Joshua'nın planımızı anlayacağından eminim."

Başımı salladım. "Doğru, iyi düşünmüşsün. Ama neden Cinderella?" diye soruyorum.

"Seninle tanışmadan önce Ben ve ben de sana böyle seslenirdik," diye sırtıyor. Ağzım açık

kalıyor. "Neden bana Külkedisi diyorsun?" diye soruyorum.

"      Joshua sana abayı yakmıştı ve biz de ona takılırdık." Kaşlarımı  attım.

Kelimeler, hmm, bu bilgi hoşuma gitti. Özğüvenim çok ihtiyaç duyduğum bir desteği alıyor ve havaalanından ayrıldığımdan beri ilk kez Josh'un evini göreceğim için biraz heyecanlanıyorum. Güzel ağaçların olduğu bir yola giriyoruz ve bir bekçi istasyonuna benzeyen bir yere geliyoruz, şoför yavaşlıyor ve kapılar vızıldayarak açılıyor ve içeri giriyoruz.

"Neydi o?" diye sordum.

"Burası kapalı bir site, yoksa Joshua gece gündüz fotoğrafçılar tarafından takip edilirdi." Kendimi aptal gibi hissederek tekrar başımı sallıyorum. Araba birkaç virajı dönüyor ve evlerin hepsi muhteşem. Yavaşlıyoruz ve devasa kumtaşı kapıları olan bir garaj yoluna giriyoruz, şoför bir kod giriyor ve kapılar yavaşça açılıyor. Kahretsin. Bu onun evi olamaz, değil mi? Bir dergiden fırlamış gibi görünüyor ama bin kat daha iyi. Devasa bir dairesel araba yolu var ve bu yol devasa, yani devasa, koyu kömürle işlenmiş uzay çağı sarayıyla birleşiyor. Hay sikeyim. Bahçeler kusursuz ve tüm ağaçların içinde parlayan güzel ışıklar var. Tropik bir cennet gibi görünen yerde kocaman bir su fıskiyesi var. Tanrım, bu zenginlik en iyisi. Sol taraftaki park yerlerine birkaç araba park etmiş ve Ben Adrian'a bakıp kaşlarını kaldırıyor.

"Joshua gelene kadar arabada beklesek iyi olur."

Adrian başını sallıyor. "İyi fikir." Bunlar kimin arabaları? Ve neden burada beklemek zorundayız? "İçeri girmek istiyorum lütfen," diye anons ediyorum.

"Hayır, Joshua'yı bekleyeceğiz," diye tersliyor Ben ve Adrian'a kaşlarını çatıyorum.

"Sindirella içeride mi?" Fısıldıyorum. Adrian göz kırpmıyor ve başını sallıyor. Tamam, işte bu kadar. Arabanın kapısını zorlayarak açıyorum ve merdivenlerden ön kapıya doğru yürümeye başlıyorum. Adrian arkamdan arabadan aceleyle indi. "Natasha, dur artık." Bu beni daha da çileden çıkarıyor. Ne yani, ev Penthouse hayvanlarıyla falan mı dolu? Büyük metal çift kapıya yaklaştığımda evden gelen müzik ve kahkaha seslerini duyabiliyorum.

Adrian bana yetişti. "Tash, bunu her söylediğimde delirmiş gibi davranacaksan ve inan bana bunu çok duyacaksan artık Sindirella'yı oynamayacağım." Kapıyı açıp içeri girerken kaşlarını çatıyorum. Etrafıma ağızım açık bakıyorum. Alanı aydınlatan güzel bir sarkıt lambanın bulunduğu devasa bir fuaye var. Yerler koyu renk cilalı beton, duvarlar ise bembeyaz ve onları süsleyen devasa soyut sanat eserleri. Mekan o kadar modern ki neredeyse endüstriyel görünüyor.

Ellili yaşlarında kıvılcıklı saçlı bir kadın köşeden dönüyor ve bize sevgi dolu bir gülümseme veriyor.

"İşte benim oğlum," diye Alman aksanıyla gülüyor. Adrian'ı kucağına çeker ve ona sarılır, Adrian da ona karşılık verir.

"Diğer oğlum nerede?" diye soruyor ön kapıdan Joshua'yı ararken.

"Bu Birgetta, Joshua'nın hizmetçisi. Şu anda yolda. Birgetta, bu Natasha." Elini sıkarken gülümsüyorum. Gözleri Adrian'a kayıyor, o da gülümseyip başını sallıyor.

"Konuş benimle çocuğum." Gülümsüyor.

"Um, merhaba, tanıştığımıza memnun oldum," diye kekeliyorum. Gülüyor ve ellerini birbirine vurup dua eder gibi çenesinin altında tutuyor.

"Avustralyalı, yani sen sevgili Natasha'sın." Beni kucağına çekti. Evet, ondan şimdiden hoşlandım. Bana sevgili Natasha diyen herkes iyi kitaplarda yer alır. Yan odadan bir erkek sesi yankılanıyor.

"Birgetta, içkim nerede? Ben lanet bir deve değilim." Adrian gözlerini deviriyor ve Birgetta başını sallıyor. Kaşlarımı çattım.

"Kim o?" Şak diye söyledim.

Adrian bana sempatik bir gülümseme veriyor. "Carson," diyor soğukkanlılıkla. "O Josh'un en iyi arkadaşı."

Gözlerimi kısıyorum. "Sen onun en iyi arkadaşısın Adrian." Gülümsüyor ve elimi tutuyor. Ses tekrar yankılanıyor. "Birgetta, bu lanet bir şaka mı?" Birgetta uzaklaşmaya çalışıyor ama ben onu dirseğinden tutuyorum.

"Siz ikiniz neden burada beklemiyorsunuz?" Adrian kaşlarını çattı, ne demek istediğimi anlamamıştı. Hışımla yan odaya girdim. Kahretsin, bu hayal ettiğimden de kötüymüş. Salonda, şimdiye kadar gördüğüm en büyük deri koltukta oturan beş adam var. Hepsi içki içiyor ve sehpanın üzerinde kokaine benzeyen bir tepsi var. Bu gerçek mi? Adrian arkamdan içeri giriyor ve çocuklar onu fark edip bağırmaya başlıyorlar.

"Murphy, eve gelmişsin. Stan nerede? Küçük bir eve hoş geldin partisi verelim dedik. Birgetta, içkiler... Siktir." Aman Tanrım, az önce ona içki getirmesi için bağırmadı. Kollarımı önümde kavuşturdum.

"Bu Natasha," diyor Adrian. Hepsi beni görmezden geliyor ve konuşmalarına geri dönüyorlar. Tamam, bu kadar saçmalık yeter. Öfkeleniyorum. Kim bu ezikler? Müzik setine doğru yürüyüp müziği kapatıyorum ve hepsi ne olduğunu görmek için başlarını kaldırıp bakıyorlar.

Önce Carson konuşuyor. "Birgetta, İngilizce biliyor musun? Bir içki istiyorum."

Ona ters ters baktım. "Ve Joshua'nın personeline biraz saygılı davranmanızı istiyorum. Lütfen kendi içkilerinizi alın."

Adrian arkamdan kolumu tutuyor ve ben de onu kaçırıyorum. "Yapma,"

diye bağırıyorum. Carson bana bakıyor. "Sen de kimsin be?"

Kollarımı kavuşturdum. "Sen de kimsin be?" Tersledim.

Gözlerini bana dikti. "Ben Joshua'nın en iyi arkadaşayım ve sürtüklerden emir almam. O yüzden siktir git."

Alaycı bir şekilde gülümseyip kaşlarımı kaldırıyorum. "Az önce bana siktir olup gitmemi mi söyledin?" Çok tatlı bir şekilde sordum.

Adrian devreye giriyor. "Carson, bu Natasha... Natasha'yı tanıyorsun, Natasha." Gözlerini genişletir.

Carson ayağa kalkar. "İngiltere kraliçesi bile olsa umurumda değil. Ben kimseden emir almam. Ve onu dinlememin imkanı yok."

Sırıtiyorum. "Göreceğiz pislik herif," diye çıkışıyorum. Joshua ön kapıdan içeri girerken Birgetta ellerini gözlerinin üzerine koyuyor ve odadan çıkıyor. Odaya bakıyor ve durumu çabucak özetliyor. Havadaki düşmanlık boğucu. Kolunu omuzlarıma doluyor ve beni kendine çekerken şakağıma bir öpücük konduruyor. Çocukların hepsi ayağa fırlıyor ve elini sıkmak için Joshua'ya doğru koşuyorlar.

"Stan the man...you're back." Bırakın şunu ezikler, çok sahtesiniz.

"Çocuklar bu Natasha, kız arkadaşım."

Yüzlerinde korku belirir ve bir iğne düşse duyarsınız.

Çocuklara gülümsedim. "Tanıştığımıza memnun oldum, şimdi siktirin gidin," diye çıkışıyorum. Joshua şok içinde öksürüyor. "Natasha," diye

nefes nefese kaldı.

"Ya onlar gider ya da ben Josh. Bu uyuşturucu bağımlılılarıyla burada kalmamın imkanı yok.

pislikler." Şok olmuş gözleri Adrian'a kaydı. "Neler oluyor?" diye sorar ona.

"Arkadaşın Carson az önce bana siktirip gitmemi söyledi, yani sen burada onunla kalabilirsin ve ben de Adrian'larda kalabilirim ya da onlar gidebilir ve ben kalırım, istediğin gibi olsun," diye çıktım.

Carson'a kaşlarını çatır. "Bu doğru mu?" diye sorar.

Carson bana ters ters baktı. "Hatunlardan emir almam, bunu biliyorsun. Ve hiçbir yere gitmiyorum, gidebilir." Tanrım, bu adamdan tutkuyla nefret ediyorum. Joshua ona donuk donuk bakıyor ve dilini üst ön dişlerinin üzerinde gezdiriyor. Onu da kızdırıyor. Güzel.

"Natasha hiçbir yere gitmiyor. Aslında Amerika'ya benim yanıma taşıyor, böylece ona kendi evinde saygı göstereceksin. Evinize gidin. Yarın hepinizi arayacağım." Joshua daha sonra merdivene doğru yürür ve yatak odasına çıkmaya başlar. "Ben, çocuklara çıkışı gösterir misin?" diye seslenir merdivenlerden.

Olduğum yerde kıpırdamadan duruyorum ve Carson'ın şeytani bakışlarının tüm gazabını üzerime çekiyorum. "Sana iki hafta veriyorum. Senin saçmalıklarına katlanmayacak," diye tersliyor.

Biraz fazla tatlı gülümsedim. "Sizinle tanışmak büyük bir zevkti çocuklar, bu kadar erken ayrılmak zorunda kalmanıza üzüldüm." Sanırım Bridget'in şirretliği bulaşıcı. Birgetta'yı bulmak için diğer odaya gidiyorum ve onu mutfakta buluyorum.

Beni kucaklıyor. "Natasha, Natasha," diye fısıldıyor.

Sarılmasına karşılık verirken kıkırdıyorum. "Birgetta, onların saçmalıklarına katlanma. Joshua öyle biri değil. Seninle böyle konuşmalarına izin vermez." Sinirli bir şekilde başını sallıyor.

Adrian mutfığa giriyor ve beni kucağına alıp kendi etrafında döndürüyor. "Sert bir çocuksun, değil mi?" diye gülümsüyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Belki de aptalım. Sanırım benden nefret etmeyi bu kadar eğlenceli hale getirdim."

Başını sallıyor. "Bebeğim, tüm Los Angeles senden nefret edecek. Az önce kendine dünyanın en gözde bekârlarından birini kaptın. Josh'la olan geçmişini bilmiyorlar ve seni test etmeye çalışacaklar ama bu gece sınavı başarıyla geçtin."

Omuzlarımı okşarken gülümsüyor ve bana göz kırpmıyor. "Görev tamamlandı."

BÖLÜM 26

CAMERON çantaları taşıyarak ön kapıdan içeri girer. "Az önce ne oldu öyle? Carson öfkeden kuduruyor."

"Tash ona defolup gitmesini söyledi," diye gülümsüyor Adrian.

Cameron'ın gözleri mahcubiyet içinde bana kaydı. "Lanet olsun. Josh ne dedi?"

Omuzlarımı silktim. "Pek bir şey yok. "Aslında bu çok garip-nerede ki o?" Salona doğru yürüyorum ve sahanlıktan ikiye ayrılıp iki ayrı merdivene dönüşen devasa merdivene yöneliyorum. Gözlerim gösterişli odaya hayretle bakıyor. O kadar modern ki, son evi beğenmemesine şaşmamalı. Bu gösterişli eve kıyasla müze gibi görünüyor. Merdivenleri yavaşça çıkıyorum ve devasa, gösterişli koridorun soluna bakıyorum. O kadar geniş ki, her yatak odasının dışındaki duvarlar boyunca güzel Bali bankları ve üzerlerinde asılı güzel sarkıt ışıklar var. Şu anda tatil gibi hissettirmese de gerçek bir tatil köyü havası var. Koridorun sonundaki ışık yanıyor ve içeride çekmecelerin çarparak kapandığını duyuyorum. Burası Joshua'nın yatak odası olmalı. İçeri girdiğimde onu antrenman kıyafetlerini giymiş ve yatağında oturmuş koşu ayakkabılarını giyerken buluyorum. Kapıda durup onu izliyorum. Kızgındı. Vücut dilinden anlayabiliyorum. Gözleri benimkilere dikiliyor ve bana hiçbir duygu göstermeden ayakkabılarını bağlamaya geri dönüyor. Bana kızgın olamaz... kesinlikle? Yanına gidip elimi omzuna koyuyorum ve o omuz silkiyor.

Ben sana siktir git demeden aşağı in Natasha. Nefesimi üflüyorum ve kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Eğer bir dakikalığına bile olsa onun saçmalıklarına katlanacağımı düşünüyorsa çok yanlıyor. Arkadaşlarımı evimden kovmaya nasıl cüret eder... tabii giden biri varsa.

"Bana kızgın mısın Josh?" diye soruyor elini kolumda gezdirirken. Çabucak omuz silkiyorum.

Gözlerimi dikip ona baktım. "Bu bir şaka mı? Arkadaşlarıma defolup gitmelerini söylediğini duymak için evime giriyorum. Hayal gücünü kullan, Natasha. Seninle çok heyecanlıyım."

Şok olmuş gibi bana bakıyor. "Ama aşağıda buranın benim de evim olduğunu söylemiştin."

Kaşlarımı çattım. "Burası senin evin ve bu yüzden seni destekledim. Ama şu eldiveni yere atma meselesi var ya, boka batarlarsa ben kalırım. O da neydi öyle? Bridget ve Abbie'yle ilk karşılaştığımda onlara evinden defolup gitmelerini söyleseydim ne derdin?"

Yüzü düştü. "Carson Birgetta'ya kaba davrandı, Josh. Ona karşı çıkmak zorunda kaldım."

Ayağa kalkarken başımı sallıyorum. "Carson çoğu insana kaba davranıyor Natasha ve onu yola getirmek benim görevim, senin değil," diye çıkışıyorum.

"Bana siktir olup gitmemi söyledi, Josh. Lütfen bana buna göz yumduğunu söyleme."

"Seni yeni tavladığım bir sürtük sandı. Önemli biri olduğun hakkında hiçbir fikri yoktu. Bilseydi seninle asla böyle konuşmazdı."

Bana ters ters baktı. "Doğru ya, ne kadar aptalım. Sürekli sürtükleri tavladığını unutup duruyorum. Seni adi herif!" Hışımınla banyoma girdi ve kapıyı çarptı. Bu saçmalığa bir dakika daha katlanmayacağım. Hışımınla aşağıya, spor salonuma indim.

Yolda Carson'a mesaj atmak için telefonumu elime aldım:

Bu gece yanlış anlaşılma var, dostum.

Seni yarın ararım.

Bir nefes üfledim. Bu durumu nasıl açıklayabilirim ki? Ne kaltak ama. Kendini ne sanıyor bu adi herif? Hiçbir fikri yok. Carson'dan bir mesaj geldi:

Yarın ameliyatın ne zaman?

Neden bahsediyor bu?

Ne operasyonu?

Cevap hemen geri dönüyor:

Alnınızdaki başparmak izini ameliyatla kaldırmak için.

Sikeyim. İşte bu kadar. Öfkeliyim. Telefonumu büyük bir güçle salona fırlatıyorum, yere geri sekiyor ve hışımınla spor salonuma gidiyorum. Tempoyu en yükseğe ayarladım ve hayatım için koşmaya başladım. Burada yeterince uzun süre kalırsam yatağa gidebilecek kadar sakinleşebilirim. Asıl yapmak istediğim, erkekleri arayıp gelip beni almalarını istemek ve kadınların konuşmadığı ya da bana adi herif dediği kulüplere gitmek ya da arkadaşlarıma defolup gitmelerini söylemek. Ama sabah pişman olacağımı biliyorum. Her zaman pişman olurum. Onu buraya getirmek için o kadar çok çalıştım ki şimdi her şeyi berbat edemem. Beni bir kaya ile zor bir yer arasında bıraktı ve bunu çok iyi biliyor. Gerekirse bütün gece bu koşu bandında kalırım, her şey o gözü dönmüş kaltakla yatağa girmekten iyidir.

İki saat sonra yorgunluktan sıırılsıklam olmuş bir halde spor salonundan çıkıp havuza gidiyorum. Soyundum, daldım ve birkaç tur yüzdüm. Evde olmak güzel, evimi özlemişim. Bu havuzu seviyorum. Bir ucunda yirmi metrelik bir sonsuzluk havuzu, diğer ucunda ise çocuklar için bir plaj alanı ve bir yüzme barı var. Tepedeki ağaçların hepsi peri ışıklarıyla aydınlatılmış ve bahçenin her yerine serpiştirilmiş yer spotları var. Çok büyük, tamamlanması sekiz ay sürmüş ama tüm bu tatil köyü havasına bayıldım ve eğlenmek için harika bir yer. Dudaklarımı büzüyorum, hmm, bir soru var. Bir daha eğlenebilecek miyim? Onun yanına taşındığımda hayatımın değişeceğini biliyordum ama bu değişimin boğazıma tıklılmasını beklemiyordum. Havuzdan merdivenlerden yukarı çıktım ve

Dolaptan bir havlu çıkarıp belime sarıyorum. İçerideki bara gidip kendime bir Cointreau ve buz dolduruyorum. Bir paket dart açıp şişeyi ve sigaraları havuzun yanındaki şezlonglara geri götürüyorum. Kafamı boşaltmam gerekiyor.

Arkamdan sorulduğunda ikinci kadehimi içiyordum.

"Ne içiyoruz?" Başımı kaldırıyorum ve Natasha'nın elinde buz dolu boş bir bardakla yanımdaki şezlonga çöktüğünü görüyorum. Muhtemelen şimdi de beni sigara konusunda sorguya çekmek istiyor. Bardağını bana uzatıyor ve ben de ona küçük bir gülümseme verip bardağı dolduruyorum.

"Cointreau," diye cevap veriyorum.

Bir yudum alırken başını sallıyor. "Kola ile severim, var mı?"

Kaşlarımı çattım. "Cointreau mu seviyorsun?" Şaşırmış bir halde soruyorum.

Gülümsüyor ve gözlerini deviriyor. "Evet ama kokainli." Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Sanırım havuz barın buzdolabında biraz var," diye cevap veriyorum. Oturduğu yerden kalkıyor ve havuzun etrafından dolaşip merdivenlerden havuz bara inişini izliyorum. Bardağını dolduruyor, bardağına biraz buz koyuyor ve yanımdaki şezlonga oturmak için geri dönüyor. Alt dudağımı ısırırken ona bakıyorum.

"Güzel yer Josh, beğendim." Gülümsüyorum, hâlâ ne diyeceğimi bilemiyorum ve başımı sallıyorum. "Öncesi için özür dilerim, haklısın arkadaşlarına gitmelerini söylememeliydim. Sadece beni hazırlıksız yakaladılar, hepsi bu. Bunu bir daha yapmayacağım." Önüme bakarken içkimden bir yudum alıyorum. Ona her şeyin yolunda olduğunu söylemem gerektiğini biliyorum ama yapamıyorum. Her şey yolunda olmaktan çok uzak.

"Tash, ben hayatım boyunca bekârdım," diye cevap veriyorum.

"Biliyorum bebeğim, bazen bunu unutuyorum. Ama arkadaşlarından bir bok almayacağım ve onlarla da konuşman gerekiyor."

"Söylemiştim ama şu öfkeni biraz bastırabilirsen. Çok faydalı olur." Bir yudum daha alırken ona sırtıtıyorum. Masadan sigara paketimi alıyor. Tanrım, işte geliyor. Bir ders daha. Büyük bir şaşkınlıkla paketi açıyor ve bir tane çıkarıp yakıyor. Bu da ne, sigara içiyor. Sandalyesine oturup bir nefes daha çekerken şaşkınlık içinde öylece oturuyorum. Beni bir tüyle bile devirebilirsin. Bunu yapmasını beklemiyordum.

"Sigara içiyor musun?" Ben soruyorum.

Omuzlarını silkiyor. "Pek sayılmaz. Öldürmeye çalışmadığını bilseydim muhtemelen yapardım. Ben.

" Gülümsedim ve başımı salladım. Uzun zamandır ilk kez ona farklı bir gözle bakıyorum. "Sen?" diye soruyor.

"Aynı." Başımı salladım. Kadehini kaldırıp benimkiyle tokuştururken gülümsüyor.

"İlk günümüzde birbirimizi öldürmeyelim. Ateşkes ilan etmek ister misin?" diye soruyor.

Başımı salladım. "Evet, sanırım." İnce dumanı üfleliğini izlerken sandalyeme yapıştım. Gözleri benimkilere kilitlenirken havaya doğru yükseliyor. Bu görüntü neden bu kadar tahrik edici? Hiç

beklenmedik bir şey, iyi kızın vahşileşmesi gibi bir şey.

Elimi kaldırıyor ve arkasından öpüyor. "Bakıyorsun," diye gülümsüyor. Başımı sallıyorum ve

bardağıma gülümsüyorum. Bu kadın tam bir akıl tutulması. Bir an ondan nefret ediyorum, bir sonraki şey onu gelecek haftaya kadar becermek istiyorum. Ayak uyduramıyorum.

Cameron arka kapıdan çıkar. "Natasha Marx sigara içiyor, bu biraz ateşli," diye belirtir yürürken.

"Kapa çeneni Cam," diye gülümsüyor. "Bir koltuk çek."

Oturur ve birasından bir yudum alır. "Bölüyor muyum?"

"Evet" diyorum.

Aynı anda Natasha da "Hayır" diyor.

"Josh," diye tersledi Natasha, "eşeklik etme." Sigaramdan bir nefes daha çekerken başımı sallıyorum.

"Bu hafta için planların nedir Cam?" diye soruyor.

Omuz silkiyor. "Sanırım hastaneye gideceğim ve nerede yaşayacağımı öğrenmeye çalışacağım."

Başını sallıyor. "Neden burada bizimle yaşamıyorsun?" diye soruyor. Bu da ne, Cameron'ın

bizimle yaşamasını istiyor. Bu yeni bir keşif. Cameron'ın gözleri soru sorar gibi bana kaydı. Ona

Natasha gelirse benimle yaşayamayacağını söylemişim.

"Buraya taşınmamı mı istiyorsun?" Cameron ona sorar.

"Evet, neden olmasın. Sanırım Josh ve benim dövüşlerimizde hakemlik yapacak birine ihtiyacımız olacak, öyle değil mi?" bardağını boşaltırken sırtıyor. Kaltak.

"Josh bu konuda ne düşünüyorsun?" diye soruyor.

"Natasha'nın kahvaltı masasında üç yabancı kızla uyanmasını istemediğimi söylemişim." Hem o hem de Tash yüksek sesle gülerler.

"Şimdiye kadar aynı anda sadece iki tane yaptım, aptal," diye tersliyor. "Üç hala devam eden bir çalışma. Bunun için çalışıyorum."

Natasha bana baktı. "Bir seferde üç tane yaptın mı Josh?" Oh kahretsin. Bu lanet soruları sorma.

Ona donuk donuk bakıyorum. "Cevabını bilmek istemediğin soruları sorma, presh." Cameron cevabıma gülüyor ve Natasha gözlerini deviriyor.

Cam şezlonguna geri oturur. "Anlat bakalım. Natasha Marx, onun kirli geçmişi nedir?"

Bir içki daha doldururken gülümsüyor. "Ben sadece kardeşin Cam ile yattım, kirli bir geçmişim yok."

Cam'in ağzı açık kalıyor ve gözleri benimkilere kayıyor. "Siktir git," diye tersledi.

Başını sallıyor. "Gerçek hikaye." Dudağımı ısırıyorum ve gülümsüyorum. Bunu ona söylediğine inanamıyorum. Ölüyordum

İç

n. "Yedi yıl boyunca Josh'ı mı bekledin?" Sandalyesinde doğruluyor, gözleri fincan tabağı büyüklüğünde. Başımı salladım. "İnanılmaz, biliyorum." Sırtıyorum.

Cameron şokta. "Senin gibi kızların var olduğunu düşünmezdim."

Mahcubiyet içinde bana bakıyor. "Onu nasıl aldın?" diye sordu Natasha

kıkırdıyor. Omuzlarımı silkip başımı sallarken tekrar gülümsüyorum.

"Aklım başımdan gitti. Siz ikiniz sanki... aşıksınız... aşıksınız," diye fısıldıyor Cameron.

Natasha tekrar güler. "Hayır, bu gece biz... nefret içindeyiz... nefret içindeyiz," diyor.

Boğuluyorum

Ben gülerken Cameron da içiyor. Ayağa kalkıyor ve üstünü başının üzerine kaldırıyor ve şortunu indirerek kayıtlardaki en dar altın rengi bikiniyi ortaya çıkarıyor. Çok seksi.

"Hadi yüzmeye gidelim. Isıtmalı, değil mi?" diye soruyor ayak parmağını havuza daldırırken. Havuzun diğer tarafına doğru yürüyor ve basamaklardan yavaşça inmeye başlıyor. Gözlerim ağzı bir karış açık kalan Cameron'a kayıyor.

"Lanet olsun Josh, bu vücuda ne zaman sahip oldu?" diye fısıldıyor.

Bardağıma gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. "O her zaman vardı. Sana hiç şansım olmadığını söylemiştim."

Başparmağıyla onu işaret ediyor. "Böyle görünüyor ve senden başka kimseyle yatmadı," diye tekrarlıyor çok içinde. Başımı sallıyorum.

"Josh, yataktan nasıl çıkıyorsun? Yatak odasından çıkmasına izin vermezdim."

"Siktir git," diye çıktım. "Ona böyle bakmaya devam edersen sigaramı gözünün üstünde söndürürüm."

"Yataktan kalkmak hiç de zor değil, benden söylemesi," diye ekliyorum kuru bir sesle.

Başını sallarken birasına bakıyor. "Lanet olsun dostum, eğer onunla bu işi batırırsan, yemin ederim seni öldürürüm."

Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Sen ve ben, şimdi iyi bir ev arkadaşı ol ve git. Kurtulmam gereken fazladan testosteron var." Gülümsüyor ve sandalyesinden kalkarken başını sallıyor. "Yatak odanı batı kanadına taşıyabilir misin?" diye soruyorum. Bana kaşlarını çatıyor ve ben de kaşlarımı kaldırıyorum. "Onun sessiz olmasından hoşlanmıyorum," diyerek içkime gülümsüyorum.

Sırıttırıyor ve başını sallıyor. "Evet tabii, şanslı piç."

Sessizce suyun içinde yüzmesini izliyorum. Vücudu benimkini anlamadığım daha yüksek bir seviyeden çağırıyor. Onunla seks yapmak bir istek değil, bir ihtiyaç. Çaresizce istediğim bir ihtiyaç. Ayağa kalkıp ana ışık düğmesine yöneliyorum ve havuz alanını çevreleyen ve içindeki ışıkları kapatıyorum. Bizi karanlığa götürüyor ve mahremiyetimizi sağlıyor. Sonra şortumu çıkarıp basamaklara doğru yürüyorum ve yavaşça suya giriyorum. Gözleri benimkilere kilitleniyor ve yavaşça bana doğru yüzüyor. Onun burada böyle olmasını hayal etmişim. Benimle yalnız ve karanlıkta. Suyun içinden yaklaştığını hissettiğimde sertleşen sikime kan hücum ettiğini hissediyorum. Boynum geriliyor ve baskıyı azaltmak için boynumu kırıyorum. Kollarını bana doluyor ve beni öpüyor, ağzı açık ve istekli. Kendime engel olamıyorum, dilim devreye giriyor. Cinsel açıdan birbirimize çok uygunuz. Benim doğamda hükmetmek ve kontrolü ele almak var, onun doğasında ise bana boyun eğmek, onu istediğim gibi kullanmama izin vermek var. Bunun üzerinde hiçbir kontrolüm yok, onunla hiç olmadı. Bu yüzden birlikte çok iyiyiz. Benim sert olduğum yerde o yumuşak... ve ıslak... ve istiyor... ve becerilmek için yalvarıyor. Kelimeleri söylemese bile, ne düşündüğünü biliyorum. Neye ihtiyacı olduğunu biliyorum. Ve şu anda, sikimi istiyor ve sert istiyor. Öpüşmemiz daha umutsuz bir hal alıyor ve ellerini karnımdan penisime doğru gezdiriyor ve ben geri çekilip kendimi kaldırıyorum, böylece havuzun kenarına oturuyorum. Gülümsüyor ve bacaklarımın arasına geliyor. Beni mükemmel ağzına alırken başını nazikçe kucaklıyorum. Oh lanet olsun. Beni çok iyi emiyor. Başı gölgeler içinde aşağı yukarı sallanırken ona bakıyorum, elleri

Kalçalarını kavlıyor ve emişi altında esneyen karın kaslarının üzerinden geçiyor. Tanrım, şimdiden yaklaştım. Biraz... kahretsin... durmamız lazım çünkü onun ağzında asla uzun süre dayanmam. O çok iyi, lanet olsun... Şimdiden boşalmalıyım. Başını saçlarından geriye doğru çekiyorum ve kendimi tekrar suya bırakırken onu derinden öpüyorum. Bacaklarını bileklerinden tutup dizlerini kollarımın altına getiriyorum ve parmaklarımı bikini altının altına sokup yavaşça sıcak ıslak etinde gezdiriyorum. Temas edince gözleri kapanıyor. Önce bir, sonra iki parmağımla içine giriyorum ve elimi arkasına koyarak onu parmaklarımın üzerine itiyorum, parmaklarımı becermesi için ona yol gösteriyorum. İnliyor ve onları sertçe sürmeye başlıyor, aşağı doğru iterken daire çiziyor. Gözleri büyümüş ve dudaklarımı izliyor. Böyle olduğu zamanları seviyorum... sanki onu doldurmazsam ölecekmiş gibi... bana ve ona verebileceklerime çok aç. Onu böyle gören, benim için yalvardığını ve orgazm olduğunu gören tek kişi olduğum gerçeği libidomu ateşliyor, neredeyse kontrol edemeyeceğim kadar fazla. Aklımı başımdan alıyor. Başını yana çeviriyor ve boynunu sertçe ısııyorum. Öpüşmelerimiz çılgınca bir hal alıyor ve pantolonunu indirmek için geri çekiliyor, ben de boynuna gülümsüyorum. Bizi havuzun kenarına yaslanacak şekilde çeviriyorum ve bacaklarını tekrar kaldırıp belime doluyorum. Sert bir hamleyle içine giriyorum... Tanrım, o kadar iyi hissediyor ki. Kalbim kontrolden çıkarken ve nefesim kesilirken bu yakınlık karşısında gözlerim kapanıyor. O güzel, sıkı amcığın içindeki her güzel kasın kasıldığını hissedebiliyorum.

"Josh," diye fısıldıyor boğuk bir sesle.

"Biliyorum kıymetlim," diye fısıldıyorum. Böyle olduğumuzda aramızdaki his çok fazla. Çok yoğun. Çok mükemmel. Daha fazla kontrol edemeyerek içine girmeye başlıyorum ve o da zevkle inliyor.

"İhtiyacım var... Daha sert ihtiyacım var bebeğim," diye fısıldıyor kulağıma. Sikeyim. Ben de istiyorum ama aramızda su var ve herhangi bir sürtünme elde edemiyorum. Çekiyorum ve o da teması kaybedince inliyor.

"Spaya gel, presh. Bana bin, beni sağ." Gözleri açılıyor ve ben onu suya doğru götürürken gülümseyip başını sallıyor. Spaya oturuyorum ve o üzerime diz çöküyor, beni derinden öpüyor ve eğer yanılmıyorsam oyalanıyor. Girişte boşalmamak için kendini sakinleştirmeye çalışıyor. Çok kötü! Bacaklarının arasındakine ihtiyacım var ve onu şimdi alıyorum. Kalçalarını kavıyorum ve onu öyle bir güçle kendime çekiyorum ki, içine girmenin acımasız gücü karşısında çığlık atıyor. Onu kaldırıp tekrar aşağı indirirken gözlerimiz kilitleniyor ve klitorisini kasık kemiğime sürtüyorum. İhtiyacım olan şey bu... sevdiğim şey. Vücutlarımız birbiriyle o kadar uyumlu ki, bazen sanki ben sadece yolculuk için buradaymışım, vücudum otomatik pilottaymış gibi hissediyorum. Kalbim hızla atıyor ve nefes alışım onunki gibi zorlaşıyor. Sikişme dürtüsü beni ele geçiriyor ve onu bana karşı daha sert hareket ettirmeye başlıyorum ve gözlerini kapatırken derin bir inilti çıkarıyor - çok yakın. Sesindeki ton derinliğinden ve vücudunun titremesinden bunu anlayabiliyorum. Lanet olsun, dayanamayacağım, çok iyi hissettiriyor. İç kaslarının tanıdık dalgalanmasını hissediyorum ve onu hareketsiz ve derin tutuyorum ve ağzımın içinde kasılıyor ve çığlık atıyor. Bundan asla bıkmayacağım. Onunla geçirdiğim her an daha da güzelleşiyor. Orgazmı onu bırakmam için bana yeşil ışık yakıyor ve onu kendime doğru çekmeye başlıyorum, ellerim kaldıraç olarak arkadan omuzlarında, dizleri omuzlarımın etrafında. Vücutlarımız

birbirine uymak için yaratılmıştı. Her itiş bir öncekinden daha derin, çekirdeği hala etrafımda dalgalanıyor, beni içine çekiyor. Oh evet! Gözlerim kapanıyor ve bir... iki... üç kez daha çarpıyorum ve akıllara durgunluk veren bir orgazmın içine patlıyorum.

Kıpırdamadan duruyoruz... Nefesimizi tutmaya çalışırken nefes nefese kalıyoruz. Her seferinde beni dizlerimin üzerine çökerten kısım bu, sonrası. Uzun süren samimi öpüşmeler ve sanki içimi görebiliyormuş gibi bana bakışı. Bana beni seviyormuş gibi bakıyor ve bu durumdan en az benim kadar etkileniyor.

"Sana tapıyorum bir tanem," diye fısıldıyorum boynunu tekrar öperken. Gamzeleriyle tamamlanmış o güzel gülümsemesiyle gülümsüyor.

"Bu iyi çünkü seni seviyorum," diye fısıldıyor. Tekrar sertleştiğimi hissediyorum ve bunun duramayacağım o gecelerden biri olacağını biliyorum.

"Hazırlan, bebeğim. Bu gece rekora gidiyoruz."

Uyandığımda sersemlemiş hissediyorum. Son zamanlarda içki içmedim ve dün gece aç karnına içtiğim içkiler beni bok gibi hissettirdi. Bir protein karışımına ve yiyecek bir şeylere ihtiyacım var. Natasha üzerime örtülmüş ve mışıl mışıl uyuyor, belli ki jet lag'den muzdarip. Bir dakika boyunca sessizce onu izliyorum. Hiç bu kadar mükemmel bir kadın görmemiştim - çileden çıkarıcı ama mükemmel. Ona bütün gün bakabilirim. Onu bütün gün becerebilirim. Aslında, bunu bugün yapabilirim. Aklıma dün gece spadaki hali geldi. Kahretsin, çok ateşli bir sikişti. Sikime biniş şekli beni aşırı heyecanlandırıyor, kimyanın bu kadar çiğ ve evcilleşmemiş olduğu biriyle hiç birlikte olmamıştım. Her seferinde aklımı başımdan alıyor. Uyandığında ona ne yaptıracığımı düşünürken gülümsüyorum. Sikimi emerek başlayabilir, hmm, sikimi çevreleyen o güzel dudakların düşüncesiyle sertleştiğimi hissediyorum. Uyarılmamın arttığını hissederken gözlerimi kısıyorum. Evet. Bugün yapacağımız şey bu. Stanton evinde uluslararası oral seks günü. Yataktan tökezleyerek kalkıyorum ve üzerime bir boxer şort geçirip alt kattaki mutfığa iniyorum.

Birgetta yanımdan geçerken beni yanağımdan öperken gülümseyerek "Günaydın, tatlım," diyor. Birgetta beş yıl önce yanımda çalışmaya başladığından beri benim vekil annem haline geldi.

"Günaydın," diye mırıldanıyorum.

"Natasha nerede?" diye soruyor.

"Hâlâ uyuyor," diye cevap veriyorum.

"O çok güzel, Josh." Dolaptan pudramı alıp shake'imi hazırlarken başımı sallıyorum.

"Öyle," diye cevap veriyorum.

"Bana bir şey söyle Joshua, bu kızı ne zamandır tanıyorsun?" Bununla nereye varmak istediğini biliyorum. Bir nefes verip cevap veriyorum.

"On dokuz yaşımdan beri ve evet dövmemdeki kız o." Ellerini dua eder gibi çenesinin altında birleştiriyor ve gözleri 4 Temmuz gibi parlıyor.

"O zaman o," diye soruyor endişeyle.

Cam mutfığa girip Birgetta'yı yanağından öperken, "Evet, o doğru kişi," der. Kadın onu tokatlayarak uzaklaştırır.

"Kardeşine sordum," diye tersledi ve gözleri bana döndü. Ellerimi kalçalarımın altına koyuyorum, "Evet. Her ne kadar sinir bozucu olsa da, aradığım kişi o," diye iç geçiriyorum. Ben kahvaltı taburesine

yıgılırken o heyecanla olduğu yerde zıplıyor ve Cam gülüyor.

Cameron sırtına bir tokat atarken, "O kadar heyecanlı görünme," diyor.

Kaşlarımı çatıyorum ve nefesimi üflüyorum, "Aşık olmak çok sinir bozucu Cameron, tahmin bile edemezsin."

Sahte bir soğuk ürpertisi geçiriyor. "Evet hayal edebiliyorum, bu yüzden en az... on yıl boyunca bunu yapmayı planlamıyorum." Gözlerimi deviriyorum.

Ben mutfağa giriyor. "Güvenlik odasında görüşebilir miyiz, Josh?"

Kaşlarımı çattım. "Elbette." Odadan çıkıp koridorda onu takip ediyorum. "Bu neyle ilgili?" Soruyorum ve bana rahatsız bir şekilde bakıyor.

"Bu sabah güvenlik kayıtlarını inceliyordum ve Murphy'nin evinde çok ilginç bir şey buldum."

Kaşlarımı çatıyorum ve ekrana işaret ediyorum. "Kaseti çalıştır." Kaseti açıyor ve midem bulanıyor. Adrian'ın erkek arkadaşı Ross'un Adrian'ın arabasıyla Adrian'ın evinin önüne gelişini ağır çekimde izliyorum. Yalnız değil, yanında başka bir adam var ve gece vakti. "Saat kaç?" diye çıkışıyorum. "Sabahın ikisi," diye cevap veriyor. Hayal kırıklığı içinde alnımı ovuşturuyorum, bunun nereye gittiğini biliyorum. Kaset çalarken ikimiz de sessizce oturuyoruz, o gidip adamın arabasının kapısını açıyor ve onu dışarı çekiyor ve sonra onu arabaya sıkıştırıp öpüyor... Adrian'ın lanet arabası... Adrian'ın lanet evinde. Bacaklarımı açmış, kollarımı kavuşturmuş öylece izliyorum. Öfkeden kuduruyorum. Adi herif.

"Bu kadar değil," diyor Ben ve gözlerim açılıyor. "Kaç tane?" diye soruyorum.

Yüzünü buruşturuyor. "On ikiye kadar çıktım ve sadece sekiz haftadır yoktuk, daha geçecek dört hafta var." Her gözeneğimden nefret damlıyor, hiç kimseden Ross'tan nefret ettiğim kadar nefret etmemiştim. Ve ne yazık ki artık en başından beri bildiğim şeyin kanıtına sahibim. Kendimi hasta hissediyorum. Adrian'a bu saçmalığı nasıl anlatabilirim? O daha iyisini hak ediyor. Bir nefes veriyorum ve oturma odasına dönüp telefonumu alıyorum ve Adrian'a mesaj atıyorum:

Merhaba Murph, şimdi gelebilir misin?

Cevap vermesini bekliyorum ve bir mesaj bip sesi çıkarıyor:

Pek sayılmaz. Ne var

ne yok? Mesaj

atıyorum:

Neredesin?

Bir mesaj geri geliyor:

Evdeyim ama birazdan Ross'a gideceğim. Sonra görüşemez miyiz? Gerçekten o kadar acil mi? O hıyarın adını duyunca yine öfkelen dim:

EVET, bu bir aciliyet meselesi.

Hemen buraya gelin!

Cevabını bekliyorum:

Tam bir baş belası s n, Stanton.

Yakında görüşürüz.

Ben'e dönüyorum.

"Arabayı getir, aşık çocuğu ziyaret etme zamanı." Başını salladı, ne demek istediğimi anladı.

"Elbette." Merdivenleri yenilenmiş bir amaçla çıkıyorum. Bunu yapmasına izin vereceğimi ve yanına kâr kalacağını düşünüyorsa yanlış kişiyle uğraşıyor demektir. Hızlıca giyinmek için odama girdim ve işte oradaydı. Yatağımın ortasında çırılçıplak uzanmış bana gülümsüyordu. Tanrım, o gamzeler çok güzel. Yatağa yanına uzandım ve alnındaki saçları iterken dudaklarını nazikçe öptüm.

"Günaydın güzelim, nasıl uyudun?" Bana karmakarışık seksi bir gülümseme veriyor.

"Tamam, teşekkürler ama yalnız uyanmaktan nefret ettiğimi biliyorsun. Nerelerdeydin?" diyor kollarını gererken.

Onu tekrar öpüyorum ve gülümsüyorum. "Bana bir iyilik yapar mısın?"

Elini bacaklarımdan şortuma doğru uzatırken gülümsüyor ve başını sallıyor. "Hmm, bu ses hoşuma gitti," diye mırıldanıyor.

Keşke. "Hayır, o değil, Adrian'ı bir saat kadar meşgul edebilir misin? Onun için bir sürpriz hazırlamam gerekiyor ve bunu bilmesini istemiyorum. Bunu benim için yapabilir misin, preshe?"

Kaşlarını çattı. "Adrian'a bakıcılık yapmamı istiyorsun."

Gülümsedim ve başımı salladım. "Kesinlikle, teşekkürler bebeğim. Bunu daha sonra telafi edeceğim." Ayağa fırlıyorum ve aceleyle kıyafetlerimi giymeye başlıyorum. Murph buraya gelmeden gitmem gerekiyor. Yanağına bir öpücük konduruyorum ve hoşnutsuz yüzünü görmemiş gibi yaparak merdivene doğru ilerliyorum.

Arabayı Ross'un evinin önüne çekiyoruz ve ikimiz de durumu değerlendirirken sessizce oturuyoruz. Yavaşça arabadan iniyorum ve Ben sessizce beni takip ediyor. Onunla işim bittiğinde pişman olacak ve merhamet için yalvaracak. Tabii önce onu öldürmezsem. Hayatımda hiç bu kadar öfkelendiğimi hatırlamıyorum.

Tak, tak, tak.

Ross kapıyı açar ve yüzü aydınlanır.

"Joshua, seni görmek güzel." Adrian'ı arıyor ve ben ona ters ters bakmaya devam ediyorum. "İçeri gel," diye elleriyle işaret ediyor.

Gözlerim Ben'e kayıyor ve kelimeleri mırıldanıyorum. "Kapıyı koru."

Başımızı salladık ve o da yerine geri döndü. İçeri giriyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum. Ödeme zamanı, sikik.

Garip biri. Az önce bana ne söylediğini hatırlamaya çalışırken gözlerimi ovuşturuyorum. Adrian'ın doğum günü falan mı? Aşağıda konuşan insanların sesini duyuyorum ve kalkıp duş alıyorum. Sanırım işime gitsem iyi olacak, her ne ise artık. On beş dakika sonra mutfığa girdiğimde Adrian'ı Cameron'la konuşurken buluyorum.

"Peki, neden beni buraya çağırıp sonra da çekip gitsin ki?" Kahretsin, hızlı düşünmem lazım.

"Merhaba Adrian." Gülümsüyorum ve gözleri

bana kayıyor. "Selam Tash, kaçık erkek arkadaşın nereye gitti?"

"Ondan gidip benim için dükkândan bir şeyler almasını istedim." O ve Cameron kaşlarını çatarak Ben.

"Joshua alışveriş yapmaz, Natasha," diye tersliyor. Çok kızgın.

"Um hayır... Ben ahh... Özel bir şeye ihtiyacım vardı." İkisi de yine kaşlarını çattı. Kahretsin, ne diyeceğim?

"Benim için ilaç reçetemi almaya gitti." İkisi de kaşlarını çatıyor ve bana deliymişim gibi bakıyorlar.

"Özellikle bebek istemiyor ve ona haplarımı alana kadar seks yapmayacağımı söyledim... bilirsiniz, takım için bir tane almak falan." Kahretsin, bu yalan tarihinin en uyduruk bahanesiydi. Josh beni öldürecek.

Adrian gözlerini Cameron'a diker ve ikisi de kahkahayı patlatır. Cameron elini kaldırır ve Adrian beşlik çakarak elini tokatlar.

"Joshua Stanton'a ne yaptınız böyle? Aşık bir köpek yavrusu gibi." Sahte bir Avustralya aksanı takınır. Adrian, Cameron'a parmağıyla işaret ederek, "Bana ilaçlarımı getirene kadar sana seks yok Joshua," diyor.

Gözlerimi deviriyorum ve sürahiyi açıyorum. Josh haklıydı. Tamamen boktan bir yalancıyım.

BÖLÜM 27

BİR SAAT SONRA Joshua'nın evin içinde yankılanan derin sesini duyuyorum. Joshua evde. Onu bulmadan önce banyodaki havlu askısında asılı duran mayolarımı giymek için yatak odasına gidiyorum. Üstümü bağlamaya çalışıyordum ki duşun altında bir saat önce duş aldığımdaya olmayan bir şey fark ettim. Onu elime aldım. Josh'un tişörtü. Neden duşun dibinde olduğunu görmek için tutuyorum ve utanç verici bir şekilde kanla kaplı. Bu da neydi böyle? Kiminle kavga ediyordu? Neler olduğunu öğrenmek için aşağıya iniyorum. Adrian'ın dışarıda biriyle telefonda konuştuğunu duyuyorum ve Joshua ile Cameron mutfakta derin bir sohbete dalmışlar. Gizlice yaklaşıp kulak misafiri olmaya çalışıyorum. Cameron'ın sesinin yükseldiğini duydum.

"Ne kadar kötü? Oraya gitmem gerekiyor mu? Doktora ihtiyacı var mı?"

Rahat davranmaya çalışıyorum ve mutfığa doğru yürüyorum. Ben yaklaşırken Joshua'nın kısık sesini duyuyorum. "Tash'e söyleme, çıldırır."

Hmm, bunu bir sır olarak saklamayı planlıyor. Bunu nasıl oynayacağım? Adrian arka kapıdan hışımla çıkıyor, belli ki bir şeye sinirlenmiş, gülümsüyorum ve mutfığa doğru yürürken kolumu onunkine bağlıyorum.

İçeri girdim ve Josh'a gülümsedim. "Selam bebeğim, haplarımı aldın mı?"

Onu yanağından öpüyorum ve bana tek kaşını kaldırıyor. "Hapların," diye tekrarlıyor. Odaya sessizlik çöküyor. Aşırı vurgulu bir baş sallama hareketi yapıyorum.

"Evet, doğum kontrol haplarına nasıl ihtiyacım olduğunu biliyorsun ve sen de onları almaya gittin, böylece bir varis üretmeden seks yapabildik." Bana kaşlarını çatıyor ve ben de gülümsememi bastırmak için dudağımı ısırıyorum. Onu kıvrandırmak çok eğlenceli.

Gözlerini kısar. "Um evet ben...ben onları aldım."

Cameron, Josh'un arkasından bana göz kırpmaya ve onun da şakamdan hoşlandığını biliyorum.

Elimi uzattım. "Onları bana ver o zaman." Uzattığım elime bakarken kaşlarını çatıyor. Ne halattan bahsettiğini düşündüğünü görebiliyorum. Adrian ve Cameron'ın arka planda kıkırdamalarını bastırdıklarını görüyorum ve yüzümdeki gülümsemeyi engellemek için kendi dudağımı ısırıyorum.

Kaşlarını çatıyor ve sonra beni kafamdan yakalıyor ve ben yüksek sesle ciyaklıyorum. "Çok komik, Bayan Marx," diye homurdanıyor ve hepimiz gülüyoruz. "Mirasçılardan bahsetme bile."

Josh'un kucağından çekilip Adrian'a dönüyorum. "İyi misin tatlım, birine sinirlendiğini duydum?" diye sordum.

Başını sallıyor. "Görünüşe göre az önce terk edildim."

"Terk edilmek mi?" Şok oldum. Akli başında kim muhteşem Adrian'dan ayrılır ki? Bu Ross gerçekten bir pislik olmalı.

"Evet, zaten ondan ayrılacaktım, görünüşe göre o benden önce davranmış."

Gözlerim Joshua'ya kayıyor ve onu Ben ile göz teması kurarken yakalıyorum. Josh'un bugün Adrian'ın erkek arkadaşıyla kavga ettiğine bahse girerim. *Neler oluyor burada?* Adrian'ın bir şey söylemesini beklerken herkes sessizliğe gömülüyor. Deneyimlerim bana onun dikkatinin dağılması gerektiğini söylüyor.

"Alışverişe gidiyorum, sen de gelmek ister misin?" Gözleri onay için Josh'a kayıyor.

"Ona bakma, bana bak. Sana beni alışverişe götürüp götürmeyeceğini sordum," diye mırıldanıyorum. Gülümsüyor ve omuz silkiyor. "Ne almak istiyorsun?"

Omuz silkiyorum. "Bilmem, belki iç çamaşırı falan. Rodeo Drive'ın parasının hakkını vereceğimi düşündüm."

Josh ve Cam gülümsüyorlar. Ne yaptığımı çok iyi biliyorlar.

"Yürü Murph." Josh onun sırtını sıvazlıyor ve sonra bana bakıyor. "Ona iç çamaşırının ne kadar seksi olduğunu göster, tabii ki manken üzerinde." Bana kocaman gözlerle bakıyor.

Adrian kaşlarını çatır. "Eeww, kız arkadaşına iç çamaşırlarıyla bakmak isteyeceğimi düşünecek kadar aptal mısın?"

Josh omuz silkiyor. "Sen de insansın."

"Tash," diye fısıldıyor kulağıma arkamdan. "Sana bir şey göstermem gerek." Çay fincanıma gülümsüyorum, bana tam olarak ne göstermek istediğini biliyorum.

"Bir dakika içinde," diye fısıldıyorum.

"Şimdi," diye kulağıma hırlıyor ve tüylerim diken diken oluyor. Beni elimden tutup sandalyemden çekiyor. Az önce üç çeşit güzel bir akşam yemeği yedik ve Adrian'la bütün gün alışveriş yapmaktan oldukça yorulduk. Çok yaramaz küçük kıyafetler almıştım ve Adrian bütün gün erkeklerden nefret ettiğini söyleyip durdu. Tabii ki onu gelip bizimle kalmaya zorladım, kim bilir hor görülen bir erkek arkadaş neler yapabilirdi? Görünüşe göre haklıymışım. Joshua bu öğleden sonra bana tüm iğrenç hikayeyi anlattı. Adrian'ın erkek arkadaşı tam bir pislik. Adrian ve Cam biralarını alıp havuza giderken Josh elimi tuttu.

"Sana evi gezdirmek istiyorum." Josh gülümsüyor. Gerçekten de bana bir şey göstermek istiyordu, bu beklenmedik bir şeydi. Mutfaktan geçiyoruz ve bir kapı açıyor, koridorun sonunda bir merdiven var. İki kat aşağı iniyoruz ve Joshua bir ışık düğmesine basıyor. Kahretsin, devasa şarap mahzeni Noel ağacı gibi aydınlatılmış. Eliyle odanın etrafını işaret ediyor. "Şarap mahzeni," diye anons ediyor ve ben gülümsüyorum. Görünüşe göre Joshua şarap mahzeniyle gurur duyuyor.

Başımı salladım. "Çok etkileyici." Beni dudaklarımdan hızlıca öpüyor ve merdivenlerden yukarı çıkıyor. Mutfağın solundaki koridordan ilerleyip yemek odası ve salonun önünden geçiyoruz. Bu ev gerçekten göz kamaştırıcı. Joshua'nın dekorasyon tarzı biraz steril ama ev gerçek olamayacak kadar güzel görünüyor. Yüksek tavanlar, cilalı beton ve muhteşem aydınlatma armatürleri ile birleşince eve lüks bir hava katıyor.

"Bir tatil köyüne benziyor Josh," diyorum.

"Ben de böyle bakıyorum." Bana göz kırptı. Solda bir kapı açıyor, "Oyun odası." A

Büyük bilardo masası ve on iki bar taburesi ile tamamlanan bar, üç büyük ekran televizyonla birlikte burada. Film yaptığımız geceyi hatırladığımda gözlerim ona kayıyor ve o da tam olarak ne düşündüğümü bilerek gülümsüyor. Koridorda yürümeye devam ediyoruz ve sağdaki bir kapıyı açıyor. "Bölüm... havuz odası," diye mırıldanıyor. Neden az önce konuşmasını düzeltti ki? Parti odası diyecekti ama kendini düzeltti. Sanki içeri bakmamı istemiyormuş gibi kapıyı hızla kapatıyor. Hmm, aklıma bir not düşeyim, yarın bu odayı araştırmalı ve benim orada olmamdan neden rahatsız olduğunu öğrenmeliyim. Koridorda ilerlemeye devam ediyoruz ve büyük bir cam duvarın önüne geliyoruz. "Spor salonu," diye gülümsüyor. Bu odayla gurur duyuyor ve ben de onun gülümsemesini yansıtıyorum. Duvarda kocaman bir düz ekran ve şimdiye kadar gördüğüm her lanet makine var. Sonunda bu işkence odasından nefret edeceğimi biliyorum. Artık spor salonuna gitmemek için bir bahanem bile olmayacak - ne kadar sinir bozucu. Koridorda ilerlemeye devam ediyoruz ve aklıma, bu eve bu kadar bağlıyken neden ayrılmak istediğini merak etmek geliyor. "

"Josh, neden taşınmak istiyorsun?" diye sordum.

Olduğu yerde durdu. "Mutlu olmanı istiyorum Tash ve yaşamak istediğin evi senin seçmeni istiyorum."

Gülümsüyorum ve sarılmak için onu kendime çekiyorum ve dudaklarından öpüyorum. "Josh, ben sadece seninle yaşamak istiyorum... senin evinde ve bu lanet çölde bir humpy bile olsa mutlu olacağım. Yeni bir eve ihtiyacım yok, Josh. Bu ev harika. Bu evde ne var ki burada yaşamak istemeyeceğimi düşünüyorsun?"

Sorumu düşünürken kaşlarını çatıyor. "Sorun senin burada yaşamak istemeyeceğin değil Tash... Sorun benim. Çok uzun zamandır bekâрім ve" düşüncelerini ifade etmeye çalışıyor, "Los Angeles'taki herkes bu evi bir parti evi olarak biliyor. Öyle bir yerde yaşamak isterdim ki... Bilmiyorum. Evin belli bölümlerini sadece sen ve ben görüyoruz."

Ona üzgün bir gülümseme verdim. "Taşınmak istiyorsun, böylece yatak odanı gören tek kişi ben olacağım." Dudağını ısırtıyor ve gözleri yere düşüyor. Tam üstüne bastım; burada çok fazla anısı var. Başka kadınların anıları. Onu kucaklamak için çekiyorum.

"Josh, geçmişinden korkmuyorum. Sen izin vermediğin sürece bana zarar veremez. Bir süre daha bu evde kalmak istiyorum. En azından... bilmiyorum... Cam taşınana kadar ve sonra harika bir ev bulursak o zaman taşınabiliriz. Buraya taşınmakla ilgili endişelerim sevgili evinizi satmanızdan daha önemli."

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Onu satmayacaktım. Cam'e verecektim."

Ağzım açık kaldı. "Değeri... ne kadar olan bir evi mi vereceksin?" "Yirmi milyon," diye araya girdi.

Gözlerim yuvalarından fırlıyor. "Yirmi milyon. Bu evin değeri yirmi milyon dolar mı?" Başını sallayıp gülümsüyor. "Ve sen bunu Cam'e mi vereceksin?"

Omuzlarını silkiyor. "Evet, neden olmasın, tabii misafirler için falan saklamak istemiyorsan." Bu adam gerçeklikle bağını koparmış. Beni koridorun sonundaki kapıya kadar çekmeye devam ederken başımı sallıyorum ve o da kapıyı açıyor. "Garaj," diye sırtıyor. Ağzım açık kalıyor, lanet olsun. Bu oda bir araba galerisi gibi. Hepsi siyah ya da beyaz olan iki sıra spor arabanın bulunduğu devasa bir salon. Ona kaşlarımı çatıyorum.

"Araba koleksiyonu yapıyorum," diye gülümsüyor.

"Hadi canım, Sherlock," diye fısıldıyorum gözlerim faltaşı gibi açılmış bir halde. Beni büyük yürüyüş yolundan aşağıya doğru çekiyor.

Arabaların ortasında çenem yere düştü. Tamam, şimdi onun parasını hissediyorum. Bu savurganlık... aşırı savurganlık.

"Aston Martin," diye işaret ediyor. "Corvette," tekrar işaret ediyor. "Lamborghini," diye gülümsüyor. Olduğum yerde kalakalıyorum.

"Lamborghini'n mi var?" Sırıtiyorum.

Başını sallarken gözleri parlıyor. "Evet," diye gülümsüyor. Ve tabii ki güzel siyah bir Lamborghini görünür.

Gülüyorum. "Ben de senin benim Lamborghini'm olduğunu düşünüyordum," diye fısıldıyorum.

Tekrar gülümsüyor ve elime bir şey koyarken beni öpüyor. Kaşlarımı çatarak yere bakıyorum ve elimde üzerinde tek bir anahtar olan gümüş işlemeli bir anahtarlık var. Yazıyı incelemek için anahtarlığı havaya kaldırıyorum:

Daima Joshua X

Ha? Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor? Anahtarlığı ters çevirdim ve baş harfleri gördüm:

N M S

Baş harfler ne anlama geliyor? Beni öpüyor.

"Evine hoş geldin, bebeğim. Bu senin yeni eve taşınma hediyen." Ciddi olamaz. "Joshua, bana yeni ev hediyesi olarak bir Lamborghini mi veriyorsun?"

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Herhangi bir Lamborghini değil, bu benim Jasper dışındaki en değerli varlığım."

Yine kaşlarımı çattım. "Jasper kim?"

"Atım," diye fısıldıyor bana kocaman gözlerle bakarken.

"Ah, tabii ki," diye mırıldanıyorum. Bu önemli bilgiyi hatırlamadığım için utanıyorum.

"İlk kez gerçek para kazandığımda bunu satın aldım. Benim için çok duygusal. Sen bana Lamborghini'm demeye başlayınca..." Işıl ışıl bir gülümsemeye bürünüyor ve onu görünce kendimden geçiyorum. "Bunu sana hediye etmek istediğimi biliyordum çünkü aramızda duygusal bir bağ vardı," diye fısıldıyor.

Gözlerim arabaya kayıyor. "Çok güzel Josh, çok siyah."

Yüksek sesle gülüyor, "Sana bir Lamborghini veriyorum ve sen bana çok siyah olduğunu söylüyorsun." Dudağımı ısırıp omuzlarımı silkerken gülümsüyorum. Arabanın etrafında dolaşıyorum. Uzaydan gelmiş gibi görünüyor. Daha önce gerçek hayatta bir tane bile gördüğümü sanmıyorum. Gözlerim altın plakalara takılıyor:

N M S

Kahretsin, Natasha Marx. Baş harflerimi koymuş ama bir dakika, S ne anlama geliyor? Plakalara bakarken kaşlarımı çatıyorum ve yüzümde bir gülümseme beliriyor.

"Plakama sürük mü yazdınız?" Sahte bir dehşetle soruyorum. Tekrar yüksek sesle gülüyor ve sonra sessizleşiyor, o kadar sessiz ki ne yaptığımı görmek için ona bakıyorum.

"S, Stanton'ı temsil ediyor," diye fısıldıyor. Bunu az önce mi söyledi yoksa aşırı aktif hayal gücüm bana oyun mu oynuyor?

"Natasha Marx Stanton," diye fısıldıyorum. Başını sallıyor ve bana gergin bir gülümseme veriyor.

"Kulağa hoş geliyor, sence de öyle değil mi?" diyor elimi tutup arkasından öperken. Gözleri benimkileri arıyor. Kalbim kontrolden çıkmaya başladı ve sanırım nefes almayı tamamen bıraktım.

Omuz silkiyorum. "Muhtemelen Marx'ı bıraktırdım," diyorum alt dudağımı ısırırken.

Şaşkınlıkla kaşlarını kaldırıyor. "Marx'ı bırakacak mısın?" diye soruyor. "Bir anda," diye nefes alıyorum gözlerim yaşarırken. "Bir milisaniye," diye mırıldanıyorum.

İkimiz de sessizce durup birbirimize bakıyoruz. Keşke bu anı zamanda dondurabilseydim. Bu duyguyu şişeleylebilseydim, şişelerdim. Sonra üzerime atlıyor, hayatı buna bağılıymış gibi beni öpüyor. Elleri saçlarımda, beni kendine doğru çekiyor. "Natasha... Seni çok seviyorum," diye mırıldanıyor ve sesindeki duygu neredeyse kalbimi parçalıyor. Bu adam mükemmel ve beni seviyor. McDonald's fast food'larını seven Sydney'li Daggy Natasha. Beni kapıya doğru çekip merdivenlerden yukarı çıkarırken neredeyse kolumu yuvasından çıkaracaktı. "Sizi çok uzun bir süre için yatağa götürüyorum Bayan Marx... Eyerleyin."

Sözüne sadık kalarak, iki gündür yatak odamızdan neredeyse hiç çıkmadık. Joshua kendi kendine seks yasağı koydu. Bu sabah kahvaltıda oturduğumda yüzüm buruştu ve Josh'un acı çektiğini fark ettiğinde yüzünde beliren dehşet ifadesi paha biçilemezdi. Onu çok kızdıracak şekilde kıkırdadım ve en az iki gün boyunca seks yapmayacağımızı açıkladı. Evet doğru, gördüğümde buna inanacağım. O öğle yemeği için arkadaşlarıyla buluşmaya gitti ve Cameron da hastaneye gitti. Josh Adrian'ı bana bakıcılık yapması için ikna etmeye çalıştı ama ben buraya taşınacaksam evde yalnız kalmaya alışmam gerektiği konusunda ısrar ettim. Ne şaka ama... evde yalnız. Birgetta mutfakta. Korumam Max bahçede diğer iki güvenlik görevlisiyle konuşuyor. Birkaç bahçıvan etrafta dolaşıyor ve Josh'un geçen gece bakmamı istemediği odada bir faaliyet var gibi görünüyor, boya ya da inşaat ya da başka bir şey. Araştırmak için koridora yöneldim. Kapıyı açıyorum ve işçilerin burada olmadığını görünce rahatlıyorum. İçeri girdim ve biraz ışık almak için perdeleri geri çektim. Bu oda çok büyük. Şaşırtıcı bir şekilde devasa iki katlı kapılarla havuz alanına açılıyor. Bir başka devasa bar ve stereo hoparlör sistemi duvarları kaplıyor. Cidden, bir evde kaç tane bar olabilir ki? Odaya bakıyorum ve kapalı görünüyor. Kocaman bir alan ama duvara dayalı sadece bir deri koltuk. Bu oda evin geri kalanından farklı. Nedir bu? Zemine bakıyorum ve yatak odaları dışında halı kaplı tek odanın burası olduğunu fark ediyorum. Partiler için kullanıldığını tahmin ettiğim bir oda için bu garip. Hmm ve ıslak boya kokusu alabiliyorum. Neden yeniden boyanıyor? Sarışın genç bir boyacı dışarıdan çift kanatlı kapıdan içeri giriyor. Yirmi yaşlarında ve oldukça yakışıklı. Bir atlet ve iş şortu giyiyor ve uzun boylu, muhtemelen 1.80 boylarında ve oldukça yapılı. Gözleri vücudumu tarıyor ve beni görünce şok olmuş gibi görünüyor. Kendime bakıyorum, kahretsin, mayomu giymişim ve göğsüme bir havlu sarmışım. Burada kimsenin olmasını beklemiyordum. Bugünlük gittiklerini sanıyordum.

"Merhaba." Gülümsüyorum.

O da gülümsüyor. "Merhaba." İngiliz... İngiliz aksanına bayılırım. Odaya bakıyorum. "İşin bitmek üzere mi?" Soruyorum.

Omuz silkiyor. "Evet, sanırım, sadece bir yama işi gerçekten. Bana söylendiği kadar acil değil, neden öncelikli bir iş olduğunu Tanrı bilir." Hmm, bu ilginç.

"Neden öncelikliydi?" diye sordum. Bu adam bana söyleyecek kadar aptal olabilir.

Omuz silkiyor. "Bilmiyorum, patronum Avustralya'dan bir telefon aldı ve bu odanın üç gün içinde yeniden düzenlenmesi gerektiğini söyledi ve patronuma teklif edilen fiyatın beş katını ödüyor."

Başımı sallıyorum ve ilgisiz davranıyorum. "Patronun ne zaman aradı?"

Omuz silkiyor. "Bilmiyorum, geçen Çarşamba gecesiymiş sanırım." Hmm, Josh ve ben tam da o zaman işlerimizi halledip buraya gelmek için ayarlamalar yapmıştık.

"Yani işi neredeyse bitirdiniz mi?" diye soruyorum. Gülümsüyor ve başını sallıyor.

"Evet, sadece tavana ve halıya yama yapmamız ve odayı yeniden boyamamız gerekti." Gözlerim tavandaki yamalı ıslak boyaya kayıyor.

"Tavanda ne vardı?" Masumca sordum.

"Bilmiyorum. Buraya geldiğimizde hepsi sökülmüştü ama bazı büyük vidaların söküldüğü oldukça büyük delikler vardı." Vidaların olduğu yeri işaret ediyor. "Ve halıyı da aynı yerden yamaladık." Zihnim koştururken başımı sallıyorum.

"Boya konusunda iyi iş çıkarmışsın." Gülümsedim.

"Evet, hem de beş kat."

Gözlerim açıldı. "Beş kat... neden beş kat?"

Sanki aptalmışım gibi kaşlarını çatıyor. "Siyah duvarları beyaz boyayla kaplamak zordur."

Kaşlarımı tekrar çatıyorum, bu odanın neden siyaha boyanmış olabileceğini anlamıyorum.

"Yardımcı olabilir miyim?" Joshua odaya girerken tersliyor. Gözleri havlunun içindeki bedenimi tarıyor ve anında kendimi rahatsız hissediyorum. Bana pis bir bakış fırlatıyor ve ben de onun bakışları altında büzülüyorum. "Sana çalışan için para ödüyorum, kız arkadaşım ile sohbet etmen için değil!"

"Joshua," diye kekeledim. Tanrım, ne kadar utanç verici, bu zavallı adam sadece sorularıma cevap veriyordu, benimle sohbet etmiyordu.

"Özür dilerim Bay Stanton," diye kekeliyor sarışın adam şok içinde. Joshua bana tekrar ters ters bakıyor.

"Ben sizi geçireyim," diye kapıya doğru işaret ediyor ve zavallı sarışın adam kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırıp dışarı çıkıyor. Durumu özetlerken ellerim kalçalarım da duruyorum. Demek tavanda bir şey vardı. Duvara doğru yürüdüm ve halının üzerinde kocaman bir kare şeklinde dört büyük çentik fark ettim. Halıda böyle bir izi ne bırakır? Ve sonra kafama dank etti. Bu kötü, gerçekten kötü. Bildiğim kadarıyla böyle bir iz bırakan tek şey kocaman bir yatak. Hurda halı yığınının doğru yürüyorum ve kesilmiş parçayı elime alıyorum. Her iki yanında iki vida deliği olan bir delik açılmış. Çatıya ve zemine ne vidalanıyor? Düşün, lanet olsun, düşün. Hay sikeyim. Bir sopa, striptizcilerin kullandığı türden ve tavandan neyin söküldüğünü biliyorum... aynalar.

Burası Joshua'nın sikiş pedi.

BÖLÜM 28

JOSHUA odaya geri döner. "Ne sikime havluyla dolaşıyorsun?" diye homurdanıyor. Bunu nasıl açıklayacağım?

"Oradan geçiyordum ve işçilerin bugünlük gittiğini sandım ve yapışkan bir gaga için içeri girdim." Bana ters ters baktı.

"Joshua, bu odada ne vardı?"

Yüzü düşüyor ve beni elimden tutup kapıdan dışarı çekiyor. "Ben acıktım. Akşam yemeği için dışarı çıkıyoruz. Git ve üzerine bir şeyler giy," diye homurdandı. "Cameron'ın bizimle yaşamasını istiyorsan, personelimi saymıyorum bile, buralarda daha fazla kıyafet giyeceksin."

"Sana bir soru sordum... cevap ver!" Elimi kelepçesinden çekerken tekrar ediyorum.

Hayal kırıklığı içinde başını kaşıyor. "Cevabını bilmek istemediğin soruları sorma Natasha," diye tersliyor.

"Burası senin sevişme alanındı, değil mi?"

Durdu ve dönüp bana baktı. "Geçmişte kaldı, bu odanın ne için olduğu önemli değil. Ben asla bir melek olduğumu iddia etmedim Tash," diyor monoton bir ses tonuyla.

Ona ters ters bakıyorum ve kollarımı kavuşturuyorum. "Kaç kızla yattın, Joshua?" Alaycı bir sesle soruyorum.

Yutkunuyor ve rahatsız görünüyor. "Saçmalamaya başlama, Natasha! Oraya gitmiyorum, sana daha önce de söyledim," diye bağırıyor.

Koridorda onun önünde hışımla ilerliyorum ve dönüp parmağımla yüzünü işaret ediyorum.

"Sen... pislik yarın beni ev bakmaya götürüyorsun. Burada yaşamamın imkanı yok." Dönüp tepinerek uzaklaşıyorum ve arkamdan bağırdığını duyuyorum.

"Dediğim gibi... seni çılgın sürük. Ve üzerine bir şeyler giy."

Dört saat sonra akşam yemeğinden eve dönüyorduk, kavgamızı çoktan unutmuştuk ki arabada telefonu çaldı. Cevap vermek için direksiyondaki bir düğmeye bastı.

"Stanton," diyor, duygudan yoksun bir şekilde.

Hoparlörden bir kadının İngiliz aksanı duyuluyor. "Sevgilim, döndün... Seni özledim." Joshua hemen telefonu açıyor, böylece ne söylendiğini duyamıyorum. *Piç kurusu*. Onu izlerken kıpırdamadan oturuyorum.

Kıvrın. Belli ki hattın diğer ucundaki Amelie. Onu özlemiş... Bu da ne demek oluyor şimdi?

"Merhaba Am," diye gülümsüyor. Am şimdi, değil mi? Bir rahat bırak beni, kusmak istiyorum. Gözleri endişeyle bana kayıyor. "Evet, döndüm. Tash'ı yeni bir ev seçmesi için eve getirdim... hayır, iki hafta daha geri dönmemiz gerekiyor" diye cevap veriyor. Hmm, demek beni biliyor. Durumu özetlerken kaşlarımı çatıyorum. Suçlu gibi davranmıyor - bunların hepsi benim kafamda mı? Yüksek sesle gülüyor, "Evet muhtemelen," diye cevap veriyor. Hmm, ne kadar sinir bozucu. Onunla birlikte gülüyor ve kaygısız. Kıskançlıktan yeşile döndüm. "Hayır, aramana sevindim. Seni yarın arayacaktım." *Eminim arayacaktın, göt herif.* Kıpırdamadan oturuyorum, neredeyse boynumu bükerek onu izliyorum. Ondan haber aldığı için mutlu, hatta onu özlemiş gibi davranıyor. Kes şunu Natasha, seni kıskanç psikopat, onunla tanışmadın bile. Hayal kırıklığı içinde gözlerimi ovuşturuyorum. Onu dinlerken kaşlarını çatıyor. "Evet, peki ona antibiyotik verdikten sonra ne oldu?" Başını sallıyor. "Evet," diye cevaplıyor ve sonra tekrar dinliyor. "Yarın gelip kontrol edeceğim." Gözleri bana kayıyor ve ben de ona donuk bir bakış atıyorum. "Natasha'yı seninle tanışması için getireceğim." Gülümsüyor, "Evet, ben de." Az önce onu görmek için sabırsızlandığını söyledi... Bunu biliyorum. "Yarın görüşürüz Am, hoşça kal." Sesindeki ton bana karşı kullandığı tonla aynı: nazik ve kibar ve bunu başka kimseye karşı kullandığını hiç duymadım. Tamam, bunu iki şekilde halledebilirim, ya yapmak istediğimi yapıp çığlık atarak onu kovmasını isteyeceğim ve nevrotik kıskanç bir kız arkadaş gibi görüneceğim ya da sakın davranıp son beş yıldır her hafta sonunu erkek arkadaşım ile geçiren İngiliz bir veteriner tarafından hiç tehdit edilmemiş gibi davranacağım. Belli ki ona karşı hisleri var ve onun da ona karşı hisleri var. Ondan şimdiden nefret ediyorum ama hiçbir şey bilmiyormuş gibi davranıyorum. Bana megawatt gücünde bir gülümseme veriyor ve gözlerini kocaman açıyor.

"Görünüşe göre yarın Willowvale'e gidiyoruz."

Kaşlarımı çatıttım. "Willowvale, o da ne?" diye sordum.

Elini bacağıma sürüyor. "Bu dünyadaki en sevdiğim yer, at haram." Bana geniş bir sırıtış atıyor.

"Yeryüzünde," diye tekrarlıyorum. "Bu büyük bir karar," diyorum.

Başını sallıyor. "Umarım bir gün orada yaşayabiliriz. Zaten planımız da bu." Kaşlarımı çatıttım. Bir gün benimle birlikte Avustralya'ya geri döneceğini sanıyordum. Plan bu mu: beni buraya taşımak ve asla eve götürmemek mi? Buraya taşınırsam gerçekten Avustralya'yı ve arkadaşlarımı sonsuza dek terk mi edeceğim? Midemde bir korku hissi oluşmaya başlıyor. Siyah genelev odaları, kokain kullanan pislik en iyi arkadaşlar, cehennemden veterinerlerle gelen atlar, artık Abbie ve Bridget ile Oscar'lar yok, artık Sydney yok, artık ben yokum. Derin düşüncelere dalarken pencereden dışarı bakıyorum. Bu taşınma hayal ettiğimden de zor olacak. Gözlerim düşüncelerimden habersiz olan Joshua'ya kayıyor. Tırnağını çığnıyor, gözleri önündeki yolda. Beni incitme Josh, bununla başa çıkamam. Seninle birlikte olmak için hayatımdaki her şeyden vazgeçiyorum.

"İşte bu kadar." Gülümsüyor. Kumtaşı blok çitlerle çevrili geniş bir yolda ilerliyoruz. Willowvale'e giden araba yolu. Yolum her iki tarafı da devasa, yaşlı ve güzel ağaçlarla kaplı. Joshua onu hiç görmediğim kadar heyecanlıydı.

"Şurada safkan atların ahırları var." İşaret ediyor ve gülümsüyor. "Ve burası da seyis odaları."

Kaşlarımı çatıttım. "Bu yardımcının evi mi?" Şok içinde sordum.

Başını sallıyor ve tekrar gülümsüyor. "Josh, çoğu evden daha büyükler ve kumtaşından yapılmışlar."

Gülümsüyor ve başını sallıyor. "Biliyorum, harika değil mi?" Hmm, itiraf etmekten nefret ediyorum ama burası oldukça cennet gibi, yeşil tepeler, devasa kumtaşı binalar ve çitler. Adrian'ın ayrılırken cam terliklerimi paketlemekle ilgili yorumu sinirlerimi daha da gerdi. Bana Külkedisi şakaları yaptığına göre Amelie'nin bir tehdit olduğunu düşünüyor. Gerginim, neden bu kadar gerginim? Köşeyi dönüyoruz ve ağzım açık kalıyor. Tepede bir şato var... Şaka bile yapmıyorum... Kocaman bir kumtaşı ev, şato büyüklüğünde bir ev. *Gurur ve Önyargı*'daki Bay Darcy'nin evine benziyor. Vay anasını, kesinlikle boyumdan büyük işlere kalkışıyorum. Kalbim düzensiz bir şekilde atmaya başladı. Arabayı çekiyoruz ve bir adam çıkıp Joshua'nın elini sıkıyor. Gülümsüyor ve bana başını sallıyor.

"Ahırda, Josh." Josh'un gözleri endişeyle bana kayıyor ve ben masumca gülümsüyorum. Josh'un ilk sorusu tabii ki Amelie'nin nerede olduğuydu. Elimi tutuyor ve beni içeri götürüyor, içimdeki kargaşadan habersiz, mutlu bir şekilde. Beni kalenin, yani evin etrafında dolaştırıyor. Nefes kesici; haklı, bayıldım. Beni merdivenlerden yukarı, geniş bir koridordan geçirip yatak odasına götürüyor ve çantalarımızı sedirin üzerine koyuyor.

"Burası benim odam, yani bizim odamız." Odanın etrafını işaret ediyor ve ben de başımı sallayıp gülümsüyorum. "Toplam on yatak odası var," diye devam ediyor.

"Burası ana süit mi?" Ben soruyorum.

Kaşlarını çattı. "Um hayır... Am... Yani Amelie'nin ana yatak odası var, biliyorsun, o her zaman burada olduğu için." Tekrar başımı sallıyorum. Çok hızlı ve panik içinde konuşuyor. Evet, o da en az benim burada olmam kadar gergin. Aşağı iniyoruz ve Josh bana lanet olası Sekizinci Kral Henry şatosunu gezdiriyor. Lanet olası bir hendeği olmaması bir mucize. Aklım onun tur rehberi yetenekleri dışında her yerde.

"Haydi, ahırlara gidelim." Evin arka tarafını işaret ediyor. Başımı sallayarak onu takip ediyorum ve kapıdan çıkıp arka kapıda bekleyen kocaman Range Rover'a biniyorum. Bu kadar paraya sahip olmaya asla alışamayacağım; bu çok saçma. Kimin çiftliklerde duran yedek yeni arabaları var? Toprak yollarda bir dizi tepeyi daha aşarken sessizce oturuyoruz. Kendimi hiç bu kadar sudan çıkmış balık gibi hissetmemiştim. Atlarla aramda bir nefret ilişkisi var. Ben onlardan nefret ediyorum, onlar da benden. Başka bir tepenin üzerine çıktık ve şok oldum - çenem kelimenin tam anlamıyla yere çarptı. Sıra sıra ahırlar ve etrafta farklı şeyler yapan en az on işçi görebiliyorum. Araba yanaşıyor ve hepsi doğruca yanımıza geliyor. Joshua'nın burada çalışanlarına sanki hepsi onun arkadaşymış gibi farklı davranması dikkat çekici. Belki de öyledirler. Hepsiyle teker teker tanıştırılırken onu görüyorum ve kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. Ahırlardan birinden, lacivert jodhpurs, pembe kareli gömlek ve binici çizmeleri giyen güzel, doğal bir sarışın çıkıyor. *Aman Tanrım*, Grace Kelly'ye benziyor... Mahvoldum. Ve jodhpurs içinde iyi görünüyor. Kimse jodhpurs içinde iyi görünmez. Eğer bir çift giyseymdim, tüm bu müesseseyi boşaltırdım, herkes tepelere kaçardı. Bu bokla rekabet edemem. Elleri kirli ve saçları düşük topuz yapılmış. Hiç makyaj yapmamış ve cildi kusursuz. Şu İngiliz kızlarına ve mükemmel ciltlerine lanet olsun. Doğal olarak büyüleyici. Joshua'yı gördüğünde gözleri parlıyor ve yüksek sesle gülüyor ve koşup ona sarılıyor. Joshua da ona sarılıyor ve sonra benim burada olduğumu hatırlayıp geri çekiliyor.

"Bu Natasha," diyor endişeyle ona.

Bana sıcak bir gülümseme veriyor. "Tanıştığımıza memnun oldum, Natasha." Tanrım, aksanı çok hoş.

Lanet tabutuma bir çivi daha.

"Merhaba," diye kekeledim. Zekice... iyiydi Natasha, seni at düşmanı ucube.

"Elinizi sıkardım ama çok kirliyim. Özür dilerim." Gülümsüyor. Tanrım, o da iyi biri. *Ne kadar sinir bozucu.*

"Tamam, karar nedir?" Joshua sorar. At jargonuyla konuşmaya başlıyor ve birlikte ahıra doğru derin bir sohbele dalıyorlar. Onlarla gidip gitmeyeceğimden emin olamadan olduğum yerde kalakalıyorum.

Joshua bana döndü. "Bu taraftan bebeğim." Elini bana doğru uzatıyor. Başımı sallayıp ona zayıf bir gülümseme veriyorum ve onu takip ediyorum, yürürken kolunu bana doluyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor. Tamam, şimdi kafam karıştı, düşündüğüm gibi davranmıyor, belki de bunların hepsi benim kafamda. Varlığımdan hiç etkilenmeden bana sıcak bir gülümseme daha atıyor.

"Buraya otur, presh." Beni kaldırdı, böylece atlardan uzaktaki yüksek kapıların üzerine oturdum ve ona minnettar bir gülümseme verdim. Atlardan korktuğumu hatırladı. Neden çocukken binicilik dersleri almadım ki? Yerde yatan bir at var ve ikisi de yanına diz çöküyor.

"Son birkaç gündür ateşi vardı ve enfeksiyon kapıldığını düşündüm, bu yüzden antibiyotik verdim ama gece onu kontrol etmeye geldiğimde yerdeydi ve kalkamıyordu."

Joshua kaşlarını çatıyor ve onu okşuyor.

"Ş, ş," diyor ata sakinleştirici bir sesle. Durumdan kopuk bir şekilde oturuyorum. Joshua'nın bu çiftlik ve atları konusunda ne kadar tutkulu olduğu apaçık ortada. Bir saat boyunca sessizce oturup onları izliyorum, derin bir tartışmanın içindeyim ve görünüşte masumum ve sonunda bacaklarım uyuşuyor ve aşağı atlamaya gidiyorum.

Josh ayağa fırlar. "İyi misin bebeğim? Seni eve geri götürmemi ister misin?" diye sorar. Amelie bir deftere bir şeyler yazıyor ve iPad'inde bir şeyler arıyor.

"Hayır, sorun değil. İstersen beni geri götürmesi için başka birini bulabilirim." Gülümsedim.

Başını iki yana sallar. "Hayır, seni geri götüreceğim. Seninle biraz zaman geçirmek istiyorum."

Gülümsüyorum ve başımı sallıyorum. Tamam, sanırım bu tamamen benim kafamda. Eğer ona karşı bir şeyler hissediyor olsaydı bunu onun önünde söylemezdi.

"Am, neden eve gelmiyorsun ve daha sonra tekrar bir araya gelmiyoruz?" diye fısıldıyor. Hmm, bunun kulağa hoş geldiğinden emin değilim.

Gülümsüyor. "Hayır teşekkürler, ben burada kalacağım, sadece bu gece bana yemek getirecek birini bul. Bir değişiklik olursa seni ararım."

Ayağa kalkarken gülümsüyor ve elini onun omzuna koyuyor. "Teşekkürler." Gülümsüyor.

"Hoşça kal sevgilim," diyor. Josh onun dilinin sürçtüğünü fark edince dudağını ısıırıyor ve gözleri benimkilere kayıyor. Hemen yere bakıyorum... kıskanç kız arkadaş olma... kıskanç kız arkadaş olma. Olmamak gerçekten zor, ben bu kadar açıkken. Elimi tutuyor ve arabaya doğru yürüyüp eve geri dönüyoruz. Sessizlik içinde sürdük.

"Çok sessizsin presh, iyi misin?" Başımı salladım. Sakın söyleme... Sakın söyleme. Sanki bir yanardağ beni zehirliyor ve kelimeleri ağzımdan kaçırıyorum.

"Josh, neden Amelie'yle birlikte değilsin?" Elini bacağıma koydu ve iç geçirdi. Bu sorunun geleceğini biliyordu.

"Çünkü sana aşığım." "Onunla hiç birlikte oldun mu?" diye sordum.

Kaşlarını çatar ve başını sallar. "Amelie senin birlikte olacağın türden bir kız değil, Tash. O da senin gibi.

Ya hep ya hiç." Dudağımı ısırdım ve yere baktım. Aradığım cevap bu değildi.

"Peki o zaman neden hiçbir şey olmadı?" diye sordum. Omuzlarını silkiyor. "Çünkü kendime asla izin vermedim... oraya gitmesine izin vermedim çünkü hala sana aşıktım ve bu onun için adil olmazdı." Başımı sallıyorum... ona karşı adil... ondan etkilenmediğinden değil.

"Yani biz bitmiş olsaydık muhtemelen onunla birlikte olurdun?"

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve bacağımı sıkıyor. "Bunu kendine yapma. Seninleyim ve seninle kalıyorum ve birlikte bir gelecek planlıyoruz ve Am bunu biliyor. Onun için sorun değil." Aman Tanrım... Onun için sorun yok.

"Bu sana karşı bir şeyler hissettiği anlamına mı geliyor?" diye sordum.

Omuz silkiyor. "Bekâr olsaydım olurdu," diye iç geçiriyor. "Bu konu hakkında konuşmasak olur mu lütfen? Amelie çok yalnız olduğum zamanlarda uzun süre yanımda olan sevgili bir arkadaşım. Vücudunda aldatıcı bir kemik bile yok ve ilişkimize saygı duyacaktır. Ona yıllarca senden bahsettim ve benim için ne ifade ettiğini biliyor. Benim mutlu olmamı istiyor, Tash." Gülümseyip başımı sallıyorum ve içimden bir daha bu konuyu ona açmayacağıma yemin ediyorum. Onun büyüğü altında ve Joshua'nın dünyasındaki her şeye karşı temkinli davranıyorum.

Tek rakibimle tanıştığımı biliyorum.

Joshua'nın telefonu sabahın ikisinde çalıyor ve yataktan fırlıyor.

"Merhaba," diye cevap veriyor ve sonra dinliyor. "Hemen geliyorum." Telefonu kapatır. Kıyafetlerini giymeye başlar. "Freya gerçekten hasta bebeğim ve ben Am'e yardım edeceğim. Sen uyumaya devam et. Bütün gece burada olabilirim."

"Tamam," diye fısıldıyorum uykulu bir şekilde. Eğiliyor ve beni öpüyor.

"Seni seviyorum. Max burada, yan odada, yani yalnız değilsin," diye fısıldıyor ve sonra kayboluyor.

Bir başlangıçla uyandım. Hâlâ yalnızım. Joshua eve gelmedi. Hâlâ Amelie ve atla birlikte ahırda olmalı. Midem bulanıyor. Bütün gece ne yapmışlar? Kes şunu, seni aptal. Güven olmadan hiçbir şeyiniz olmaz - yıllardır müşterilerime vaaz ettiğim sözler intikam almak için geri dönüyor. Neden bu kadar uzun süredir yok? Ona gitmemeye kararlıyım, bu yüzden kendime kahvaltı hazırlıyorum ve güneşin altında merdivenlere oturup bir kahve içiyorum. Üç saat sonra, saat onda, Joshua'dan hala haber yok. Tedirgin olmaya başlıyorum. Atın üzerinde bir kız geliyor ve diğer işçilerden birine bir şeyler söylediğini duyuyorum.

"Onu kaybettiler. Yaklaşık yarım saat önce öldü." Kahretsin, at ölmüş. İçeri girdim ve Max'i buldum.

"Beni ahıra götürebilir misin lütfen?" Başını sallıyor, anahtarları buluyor ve beni sessizce ahıra götürüyor. Keşke daha çok konuşsa. Olaylar hakkında onun fikirlerini almak kullanışlı olurdu. Arabayı

park ediyor

araba ve dışarıda kalıyor. Taş binaya doğru yürüyorum ve kalbim boğazıma düğümleniyor. Neden beni aramaya gelmedi? Köşeyi döndüğümde nedenini anlıyorum. Amelie Joshua'nın kollarında ağlıyor; belli ki yıkılmış. Joshua onu teselli ediyor ve kulağına usulca konuşuyor, bir yandan da ona sarılıp şakaklarından öpüyor. Birlikte iyi görünüyorlar. Aralarında derin bir bağ var. Bunu buradan hissedebiliyorum. Kıpırdamadan duruyorum, şok içinde olduğum yere çakılıyorum. Joshua göz ucuyla beni görüyor ve kızıdan uzaklaşıyor... Gördüğüm en suçlu tepki. Kıpırdamadan dururken içim içimi yiyor.

"Tash... biz... onu kaybettik," diye fısıldar.

Başımı salladım. "Biliyorum, özür dilerim. Seni biraz yalnız bırakayım," diye kekeliyorum ve dışarı çıkmak için dönüyorum. "Natasha, gitme," diye sesleniyor Josh peşimden koşarken. Az önce ikisi arasındaki özel bir şeye tanık olmuş ve bunu bölmüş gibi hissediyorum.

"Tash, kalmanı istiyorum. Amelie otopsi ekibinin gelmesini beklemek zorunda ve onun yalnız beklemesini istemiyorum. Burada bizimle kal. Uzun sürmeyecek." Elimi tutuyor ve arkasından öpüyor. Gözlerim Amelie'ye kayıyor ve Amelie hızla yere bakıp onun bana olan açık şefkati karşısında incindiğini gizlemek için alt dudağını ısıyor. Kanım donuyor ve içgüdülerim harekete geçiyor.

Şu anda üç şeyden kesinlikle eminim. Amelie Joshua'ya aşık ve ben de Joshua'ya aşığım. Ve Joshua da ikimize aşık. Geçmiş bugünüyle buluştu ama sonunda hangimizi seçecek? Ve her şey bittiğinde, onu en çok kim mutlu edebilir? Bu sorunun cevabından korkuyorum çünkü dürüst olmak gerekirse bilmiyorum.

Yaşadığımız onca şeyden sonra, onu yine de kaybedecek miyim?

Başını boynumun kıvrımına koyup öperken iç çekiyor. Kalbinin göğsünde attığını hissedebiliyorum, vücudu hala benimkinin içinde. Dün Sidney'e dönmüş olmanın verdiği aşk sarhoşluğuyla yatağıma geri döndük. Kendimde değilim. Amelie'yle tanıştığım beri kendimde değilim.

"Natasha, Tanrı yardımcım olsun... Sorun ne bebeğim?" diye fısıldıyor yüzüme bakabilmek için dirseklerinin üzerine kalkarken.

"Yok bir şey, ben iyiyim," diye nefes alıyorum. Eğiliyor ve beni tekrar şefkatle öpüyor, gözleri gözlerimi arıyor. "O zaman neden bambaşka bir kadınla seviştiğimi söyle bana?" Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve gözlerimi kaçınıyorum, delici bakışları kırılğan sinirlerim için çok fazla.

"Ne demek istiyorsun Josh?" Beni tekrar öperken fısıldıyorum.

"Seviştikimizde...sevişiriz. Ama seviştikimizde... Bunu hissedebiliyorum. Vücudumdaki her hücre beni ne kadar sevdiğini hissedebiliyor. Daha önce benden hiç böyle kopmamıştın. Sanki beni tanıımıyormuşsun gibi hissettim." Dudağım titremeye başlıyor ve gözyaşlarım tehdit ediyor. Ben orgazmdan duygusal olarak zayıf düşmüşken ve o hâlâ içimdeyken bu konuşmayı yapmak zorunda mıyız?

Gözlerim yaşlarla dolarken, "Belki de bilmiyorum, Josh," diye fısıldıyorum.

Kaşlarını çatıyor. "Beni tanıımıyormuş gibi mi hissediyorsun? Bu da ne demek oluyor?" diye fısıldıyor içimden çıkarken ve yüzümü ona dönmem için beni yan çeviriyor. Gözyaşlarım yüzümden aşağı yuvarlanıyor ve kendi güvensizliğim karşısında dehşete düşüyorum. Bir ilişkideki en yıkıcı duygulardan birinin güvensizlik zehri olduğuna dair ilk elden bir ders alıyorum. Korkudan donup kaldım.

"Bebeğim," diye fısıldıyor beni kucağına çekip yüzümü öperken. "Sorun ne tatlım? Bilmezsem düzeltemem," diye fısıldıyor.

"Biliyorum Josh," diye hıçkırıyorum ve o kaşlarını çatıyor. "Amelie'ye aşık olduğumu biliyorum," diye fısıldıyorum.

Bana hüzünlü bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor. "Amelie'yi sevdiğim doğru," diye fısıldıyor. Kontrolsüzce hıçkırmaya başladım. *Bunu biliyordum.* "Ama ben Amelie'ye aşık değilim. Ben sana aşığım. Amelie'yle birlikte olmak istemiyorum, onu bir arkadaş gibi seviyorum. Ona karşı hiçbir cinsel çekimim yok. Ortak ilgi alanlarımız var Tash. İkimiz de ailelerimizin olmadığı bir ülkede yaşıyoruz. Onun hakkında senden çok daha farklı şeyler hissediyorum." Ben onun sözlerini dinlerken o bana sarılıyor. "Aramızdaki şey farklı preshe, bunu biliyorsun. Aslında bana eski erkek arkadaşlarını sevdiğini ama ben olmadığım için bir şeylerin eksik kaldığını bile söylemiştin," diye fısıldıyor. Dinliyorum, bu doğru.

"Öyle mi hissediyorsun? "Söylemek istediğimi nasıl ifade edebilirim? "İlişkimizin seni ondan uzak tuttuğunu mu hissediyorsun?" Fısıldıyorum. Gülmek için kendini saklıyor. Eğiliyor ve dudaklarımı tekrar öpüyor.

"Sen çok mükemmelsin, bunu biliyorsun, değil mi? Amelie'ye asla sadık olamam, Tash. O beni tutacak kadar güçlü değil ve ben de onu cinsel olarak çekici bulmuyorum. Bir hafta içinde oynaşmaya başladım ve bunu biliyorum, o da biliyor. İnan bana, o evde beş yıl boyunca yanımdaki yatak odasında onunla birlikte uyudum ve bir kez bile içeri girmek istemedim. Oysa senin adını anmak bile beni sertleştiriyor ve sevişmeye hazır hale getiriyor. Ayrıca," diye kıcımlı avuçluyor, "ağzı sulanan, esprili, esmer, güzel sürtükleri severim." Gülümsüyor. Karnına bir yumruk attım ve yüksek sesle güldü. Saçlarımı yüzümden itiyor ve beni tekrar şefkatle öpüyor.

"Benimle taşınmanın kolay olmayacağını biliyorum, Tash, ama sana söz veriyorum Amelie sorun olmayacak. Hatta ondan ana evden çıkıp yandaki çiftliğe taşınmasını bile istedim. Onun orada olmasından rahatsız olduğunu biliyordum ve orayı çok sevdiğimi görünce senin de sevmeni istedim."

Ona üzgün bir gülümseme veriyorum. "Sence drama kraliçesi mi oluyorum Josh?"

Fısıldıyorum. Bana geniş bir gülümseme veriyor ve gözlerini kocaman açıyor.

"Kesinlikle... hatta çılgın bir sürtük," diye fısıldıyor dudakları boynumda

gezinirken. Boynumu ısırırken gülümsüyorum ve kıkırdıyorum.

"Cezalandırılmam gerekiyor mu Bay Stanton?" Beni tekrar ısırıp üzerime gelirken gülümsüyorum. Sert uzunluğunu göbeğime sürtüyor.

"Lanet olası yemin," diye homurdanıyor bana çarparken.

BÖLÜM 29

BUGÜN o gün, yedi yıldır korktuğum gün. Ailelerimize söyleyeceğiz. Josh, yaptığı bir iş anlaşması bahanesiyle ailesini Sydney'e uçurdu. Sabahtan beri sinirden kusuyorum ve Joshua iki gündür bir şey yemedi. Kendimizi hasta ve perişan hissediyoruz çünkü gerçekten nasıl bir tepki alacağımızı bilmiyoruz... bu gece ikimiz de ebeveynsiz kalabiliriz. Ama bir hafta içinde Los Angeles'a gideceğimiz için zaman geldi. Cameron ve Bridget moral desteği için geliyorlar ve görünüşe bakılırsa onlar da bizim kadar gerginler. Bu sabah olası sonuçları tartışmak için birlikte kahvaltı yapacaklar. Kendimi yatak odamda volta atarken ve ellerimi sallarken, bir yandan da ne giyeceğimi düşünürken buluyorum. Joshua takım elbise giymiş ve dirseklerinin üzerinde balkon demirine yaslanmış. Henüz yatmamış ve saat sabahın yedisi. Pencereden onu izliyorum... zavallı aşkım, onu hiç bu kadar stresli görmemiştim. Onu rahatlatmak için dışarı çıkıyorum. Gülümsüyorum ve onu boynundan öpüyorum.

"Endişelenmeyi bırak bebeğim. Bunu yapabiliriz. Bunu eşcinsel olduğumuzu açıklamak olarak düşün. İlk başta şok olacaklar ve sonra kızacaklar ve işte o zaman ayrılacağız ve zamanla bizi kabul etmek zorunda kalacaklar. Yanlış bir şey yapmıyoruz Josh, çoğu ülkede birlikte olmamız yasal" diye gülümsüyorum.

Kaşlarını çatıyor ve başını sallıyor. "Konuşmayı kes, durumu daha da kötüleştiriyorsun," diye tersliyor. "Gitsek iyi olacak." Gülümsüyorum.

Başını sallıyor ve ayağa kalkıp benimle yüzleşiyor ve iki elimi avuçlarının içine alıyor. "Bana bir söz ver," diye fısıldıyor ve ben de başımı sallıyorum. "Ne olursa olsun bugün ailenin evinden birlikte çıkacağımıza söz ver." Gülümseyip başımı sallıyorum ve yüzünü ellerimle kavrarken ona şefkatli bir öpücük veriyorum.

"Sana söz veriyorum bugün birlikte gideceğiz ve sonra cesaretimizi kutlamak için akşam yemeğine çıkacağız, ardından da müthiş ateşli bir seks yapacağız." Bana gergin bir gülümseme veriyor ve başını sallıyor.

"Kulağa bir plan gibi geliyor."

Annemle babamın evine giden merdivenleri çıkmak sanırım yaptığım en korkunç şeydi. Joshua bir hayalet kadar beyazdı ve Cameron'ın yüzündeki gerginlik paha biçilemezdi. Ama bu sonunda toplum içinde birlikte olabileceğimiz anlamına geliyor. Salona giriyoruz, kahretsin, Brock burada. Joshua ve ben birbirimize hızlıca bakıyoruz, birbirimizin ne düşündüğünü tam olarak biliyoruz.

Annem mutfaktan en eğlenceli sesiyle "Herkes arkadan çıksın" diye sesleniyor. Tamam, *işte* bu... Başlama *zamanı*. Cameron ve Bridget taştan bir bankta otururken Joshua'nın annesi ve babası

annem, Brock ve babamla masada oturuyoruz. Vay anasını. Kusacakmışım gibi hissediyorum. Joshua iki elini saçlarında gezdiriyor ve ben olduğum yerde sabit duruyorum. Ona başımı sallamasını simgeleyen bir işaret yapıyorum.

"Muhtemelen hepinizi buraya neden getirdiğimi merak ediyorsunuzdur," diye kekeliyor. "Ben... size söylememiz gereken bir şey var," diye devam ediyor.

"Joshua, hayır... dur," diye tersliyor Margaret. Yutkunuyor ve onu görmezden gelerek devam ediyor, "Natasha... Natasha." Bana bakıyor ve ben daha fazla dayanamıyorum. Ayağa kalktım ve elini tuttum.

"Joshua ve ben aşık olduk." Oda sessizliğe gömüldü. Gözlerim odada gezinirken beş çift şok olmuş gözün bize baktığını görüyorum.

"Ne demek istiyorsun?" Joshua'nın babası tersler.

Joshua boğazındaki yumruyu yutar. "Birbirimizi görüyorduk ve birbirimize aşık olduk," diye kekeliyor.

Brock sessizliği bozar. "Sen lanet olası bir pisliksin, Stanton."

Annem bağılıyor. "Brock, yeter."

Çabuk konuşmam lazım, herkes çok sessiz.

"On yedi yaşındayken aşık olduk ve daha yeni bir araya geldik. Daha fazla ayrı kalamazdık."

"Daha bir hafta önce lanet olası bir striptizciyle birlikteydi Natasha," diye bağılıyor Brock. Kahretsin, bunu görmek zorundaydı, değil mi? Joshua Brock'a ters ters bakıyor ve ben de kolundan tutarak sakinleşmesini işaret ediyorum. Joshua'nın babası ayağa kalktı. "Geri çekil, on yedi mi dedin?" Kaşlarını çatıyorum. "O zaman kaç yaşındaydın, Joshua?" diye soruyor. Joshua ne olacağını bildiği için dudağını ısıırıyor.

"Kaç yaşında?" diye bağılıyor. Kahretsin, bu iş kontrolden çıkmaya başladı ve Cameron ayağa kalkıp destek belirtmek istercesine Joshua'nın yanında dolaşmaya başladı.

"On dokuz," diye cevaplıyor Joshua.

"Yani Natasha, uğruna neredeyse Amerika'ya gitmediğin kız mı?" Josh başını sallar. "Ve o senin lanet olası dövmedeki kız mı?" diye bağılıyor.

Joshua elleriyle iki gözünü ovuştururken "Evet," diye iç geçiriyor. Joshua'nın annesi Margaret gözyaşlarına boğuluyor ve annem ayağa kalkıp volta atmaya başlıyor.

"Siz kuzensiniz" diye bağılıyor. Bu çok kötü... Düşündüğümde de kötü. Tepkisini görmek için babama bakıyorum ve elimi tutuyor.

"Bu yanlış bebeğim... Bunu yapamazsın," diye fısıldar.

Gözlerim yaşardı. "Baba, hiçbir şey bu kadar doğru hissettirmemişti. Böyle söyleme."

Joshua yeni bir cesaret patlaması yaşar. "Natasha benimle Los Angeles'a taşıyor," diye duyurur. Brock, "Cesedimi çiğnemen lazım," diye bağırır.

Joshua ona ters ters bakar. "Beni kışkırtma Marx," diye tersler.

Brock ayağa fırlar ve sandalyeyi devirip Josh'a doğru koşar ve Cameron ortaya çıkar. Brock tüm gücüyle Cameron'a yumruk atar ve Cameron yere düşer ve herkes dumaları için bağırmaya başlar. Joshua kontrolünü kaybediyor ve Brock'u Cameron'dan tutuyor ve sonra Brock'un yüzüne yumruk atıyor. Bridget ve ben çığlık atıyorduk.

"Kes şunu artık... Brock, hayır."

Arkamdan Margaret'in bağırdığını duydum. "John, John. Aman Tanrım... John." Hep birlikte döndüğümüzde babamın Margaret'in kollarında göğsünü tutarak yere yığıldığını görüyoruz. Aman Tanrım.

"Ambulans çağırın," diye bağıryorum. Joshua ve Brock hâlâ birbirlerine tutunmuş, duvara çarpıyorlar ve masa onlar düşerken devriliyor.

"Kesin şunu artık. Ambulans çağırın," diye bağıır Joshua'nın babası. Birden oda dönmeye başlar. Ne oluyor? Beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi hissediyorum. Şoktaydım ve hiçbir şey hissetmiyordum. Babam yerde yatıyor ve Cameron çılgınca kalp masajı yapıyor. Annem ve Margaret ağlıyor ve birbirlerine sarılıyorlar. Bridget telefonda bağıarak ambulans çağırıyor.

"Adres ne?" diye bağııyor. "Adres ne?" Çocukluğu boyunca bu evde yaşamış olmasına rağmen. Joshua iki elini başının üstünde birleştirmiş volta atıyor.

Cameron Bridget'e bağıır. "Onlara kalp krizi olduğunu söyle. Acilen defibrilatör lazım." Aman Tanrım... Lütfen hayır. Dizlerimin üzerine çöküp dua ediyorum.

"Lütfen Tanrım iyi olsun... Lütfen Tanrım iyi olsun... Lütfen Tanrım iyi olsun." Ambulans nihayet geldi ve ben de onlara yolu göstermek için yola koştum. Cameron onlara durumu çabucak anlatıyor ve onu ambulansa götürüyorlar. Kapıları kapatıyorlar ve Cameron'ın içeriden seslendiğini duyabiliyorum... "Temiz"... "Temiz"... Aman Tanrım, onu şokla hayata döndürmeye çalışıyorlar. Başımı tutup bağırmaya başlıyorum "HAYIR... Hayır... Hayır... Bu olmuyor."

Ambulans şoförü anneme bağııyor.

"Royal North Shore Hastanesi" ve çığlık atıyorlar. Herkes arabalara koşmaya başladı, benim ailem bir arabada, Josh'un ailesi başka bir arabada. Josh yanıma geldi ve elini sırtıma koydu.

"Seni ben götüreceğim," diye fısıldıyor.

"Hayır. Ondan ve hastaneden uzak dur. Buna sen sebep oldun," diye bağııyor Brock. "Yemin ederim hastaneye yaklaşırsan seni öldürürüm."

Joshua'ya bakıyorum, gözlerim şaşkınlıktan kocaman olmuş.

Ve işte o an... kitabın başındaki anı biliyorsunuz. Yapacağım bir sonraki şeyin hayatımın gidişatını değiştireceğini söylediğimde ve kalp kırıklığının yakın olduğunu bile bile yine de yapacak mıydım?

Ne yapmak istediğimi biliyorum. Josh'la birlikte hastaneye gitmek istiyorum ama ailem arabaya binmem için bana bağıyor ve Brock çok kızgın. Bana elini uzatan Josh'a tekrar bakıyorum. "Natasha, buradan birlikte ayrılacağımıza söz vermiştin," diye fısıldıyor. Yüzümün her tarafı sümük içinde, histerik bir şekilde ağlıyorum. Bu durum tamamen kontrolden çıkmış, tamamen boka sarmış durumda. Başımı tutuyorum, ne yapacağım? Bununla başa çıkamıyorum. Zavallı babam. Ona başımı sallıyorum ve annem, erkek ve kız kardeşimle birlikte arabaya binip çığlık atarak uzaklaşıyoruz. Joshua'yı sokağın ortasında tek başına görmek için arkama bakıyorum... tek başına... Onu yalnız bıraktım.

Altı hafta oldu, güzel babam öleli altı hafta oldu. Benim sebep olduğum bir ölüm. Ellerime kan bulaştı.

Kaçışı olmayan bir cehennemin içindeyim. Kendi babamı öldürdüm, kendi etimden ve kanımdan. Bir ay boyunca yataktaydım, acıya dayanmak çok zordu. Cenazeyi bile hatırlamıyorum. Doktor beni öyle bir

Stres yüzünden uyuşturulmuştum, yürüyen bir zombiydim. Babamın ölümünden beri annemle kalıyorum. Benim yüzümden yalnız kalmasını istemiyorum. Onun ruh eşini kaybetmesine neden oldum ve karşılığında ben de kendi ruh eşimi kaybettim. Babamın öldüğü günden beri aşkım Joshua ile konuşmadım.

Hayatım cehenneme döndü ve kendimden başka suçlayacak kimsem yok.

Keşke babamın yerine ben ölseydim. Onsuz ve güzel Josh'um olmadan yaşamaktan daha kolay olurdu. Her gece ağlayarak uyumaktan. Her gün kendimi kurutarak. Keder...suçluluk...ne korkunç...yalnız bir duygu kombinasyonu. Söyledikleri doğru. Kırık bir kalp göğsünüzü gerçekten acıtıyor. Nefes alamıyormuşum gibi hissediyorum.

Umarım yarın uyanmam. Bu şekilde devam edemem.

Sekiz hafta oldu ve nihayet işe geri döndüm. Bridget, Abbie ve annem hafızama kazınan o korkunç günden beri yanımdan hiç ayrılmadılar. Patronum Henry ve Simon beni her gün ziyaret ettiler ve Henry bana işimi geri vermeyi teklif etti. Los Angeles'a taşınmam gerekiyordu ve istifa etmişim. Cameron da olaydan bu yana beni her gün ziyaret etti. Ben ağlarken o başucumda oturdu... bazen saatlerce, ya da ben uzanıp tavana bakarken hiçbir şey söylemedi. O da ilk hastası olan amcasını kaybetmenin acısını yaşıyor. Joshua hakkında konuşmayı reddediyorum. Babamın bana son sözleri "Bu yanlış bebeğim, bunu yapamazsın" oldu ve ben de yapmadım. Babamı ben öldürdüm, bu yüzden beni öldürse bile onun istediğini yapacağım. Öldüreceğinden hiç şüphem yok. Annem Joshua'ya gitmem için bana defalarca yalvardı, babamın beni böyle görmeye dayanamayacağını söyledi. Ama yapamıyorum, beni öldürse bile. Saat on iki ve resepsiyonist içeri girdiğinde öğle yemeğine gitmek üzereydim.

"Affedersin, Natasha. Margaret Stanton adında biri sizi görmeye geldi." Gözlerimi deviriyorum. Karşı koyacak gücüm bile yok.

"Onu içeri gönderin," diye fısıldadım.

Margaret kapıdan içeri girdi ve bana bir bakış atıp gözyaşlarına boğuldu.

"Natasha, sevgili kızım. Şu haline bir bak. Çok zayıfsın." Gülümseyip başımı sallıyorum ve oturmasını işaret ediyorum. Başını sallıyor ve ayakta durmaya devam ediyor. Gergin ve iyi bir nedeni var, artık bu kaltağa karşı kesinlikle sabrım kalmadı.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim ama size bir şey söylemem gerekiyor. Sen ve Joshua'yı ilgilendiren bir şey."

Gözlerimi deviriyorum. "Margaret, oğlun güvende. Bir daha yanına yaklaşmayacağım."

Yine gözyaşlarına boğuldu. "Lütfen böyle söyleme. O seni seviyor, Natasha. Tüm kalbiyle." İğrenç yakıcı gözyaşları yüzümden aşağı akarken yakmaya başlıyor.

"Onu seviyorum ama babamın son arzusuna saygı duyacağım." Ona donuk donuk bakıyorum. Elimde hiçbir şey kalmadı. Başını ellerinin arasına aldı.

"Sen ve Joshua genetik olarak akraba değilsiniz." Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum.

"Bir ilişkim vardı ve Joshua başka bir adamın çocuğu. O bilmiyor tabii ki." Şok içinde ondan uzaklaştım. *Aman Tanrım.*

Koltuğuma çöktüm.

"Joshua ve ben kuzen değiliz," diye tekrarlıyorum ve o da başını sallıyor. Yine korku.

"*JOSHUA VE BEN KUZEN DEĞİLİZ!*" Tekrar bağırdım. Başını salladı ve kontrolsüzce ağlamaya başladı.

"Çok özür dilerim. Size söyleseydim hayatım tehlikeye girerdi. Ama korkarım Joshua'nın hayatı daha çok tehlikede. Ona gitmelisin, Natasha. Onu hiç böyle görmemiştim. Başa çıkamıyor. Bir aydır işe gitmiyor." Kıpırdamadan durdum, olduğum yere çakıldım, vücudumda şok dalgaları dolaşıyordu.

"Yani başından beri birbirimize ne kadar aşık olduğumuzu biliyordun ve bizi ayırdın!" Çığlık atıyorum. Ellerine sarılıp ağlıyor ve başını sallıyor. Başımı kaşıdım ve adım atmaya başladım.

"Joshua'nın bilmediğini söylemiştin. Neden bana söylüyorsun?" diye sordum.

"Çünkü sizi ayıran tek şeyin bu olduğunu biliyorum. Artık baban öldüğüne göre baban gerçeği biliyordur Natasha. Artık akraba olmadığınızı biliyor ve size onay verecektir." Az önce söylenenleri toparlarken gözlerim fal taşı gibi açılmış bir halde şokla geri çekiliyorum. Öne atıldım ve yüzüne sert bir tokat attım.

"Katil," diye bağıryorum. "Onu yalanlarıyla öldürdün... Senden nefret ediyorum. Gözümün önünden defol git."

Kabin ekibi çapraz kontrol. Max'le birlikte Los Angeles'a uçuyorum. Joshua bana göz kulak olması için onu geride bıraktı. Adrenalin vücudumda dolaşırken pencereden dışarı bakıyorum. Kıpırdamadan oturmak çok zor. Dayan bebeğim... Yakında orada olacağım. Sandalyeme geri oturuyorum ve sekiz haftadır ilk kez gülümsüyorum ve kalbimde umut var. Geliyorum aşkım... Geliyorum.

Katy Perry'nin sesi 'Dark Horse' parçasında çınlıyor. Yatağımda ikimiz için yaptığım filmde Tash'i izliyorum. Cuma günü eve geldiğimden beri tekrar ediyorum... Bugün Pazar. Elimde bir içki ve yan masamda bir tepsi var. Kaslarının her dalgalanmasını biliyorum. Her iç çekişini ve güzel gamzeleriyle tamamladığı her gülümsemesini duyuyorum. Mükemmel vücudu tekrar tekrar benimkini alırken arka açığı izliyorum. Kameraya 'Seni seviyorum' sözlerini her fısıldadığında öne doğru oturuyorum ve kalbim biraz daha kırılıyor.

Alçaldım... Hiç bu kadar alçalmamıştım.

Kendime gelemiyorum. Suçluluk duygusu beni yiyip bitiriyor. Başımı yatak başlığına yaslarken nefesimi dışarı üflüyorum. Onun bu yatakta benimle olması, bana sarılması gerekiyordu. Hayatımıza birlikte başlamalıydık.

Çok fazla içtim... Bunu biliyorum. Sadece beni canlandıracak küçük bir şeye ihtiyacım vardı. İşe yaramıyor işte. Cointreau'ma uzanmaya çalışıyorum ama kolum hareket etmiyor. Ne oluyor lan? Bacaklarımı yatağın kenarına doğru salladım ve düştüm.

Kahretsin, neler oluyor?

Oda dönmeye ve vücudum sarsılmaya başlıyor.

Oh lanet olsun. Ne yaptım ben? Seslenmeye çalışıyorum ama ağzım açılmıyor. Adrian'ın çığlık attığını duydum.

"Joshua, sevgili Tanrım. YARDIM ET... YARDIM ET... BEN. Tanrım, ne izliyorsun sen? Kapat

lanet televizyon."

"Ambulans çağırın... Aşırı doz almış." "Joshua, dayan bebeğim. Her şey yoluna girecek."

"HAYIROOOOO. Yüce Tanrım, hayır." Panik... Korku... Karanlık... Hiçbir şey!

*Teşekkür ederim, okuduğunuz için teşekkür ederim.
Natasha ve Joshua'dan bir sonraki bölüm için bizi izlemeye devam edin.*

Güncellemeler ve çıkış tarihleri için web sitemi
ziyaret edin. www.tlswanauthor.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.